

புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்

முதற்படிவம்

பொதுப் பகுதி

[PART I]

[1951-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் அரசியலார் வெளியிட்ட
புதிய பாடத் திட்டத்தின்படி எழுதப்பட்டது.]

ஆசிரியர் :

பண்டித, நா. கைம்மிநரசிம்மன்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்,

P. K. நாடார் உயர்நிலைப்பள்ளி,

திருமங்கலம்.

வெளியிடுபவர் :

A. T. N. நாகலிங்கம் & கம்பெனி

புது மண்டபம்,

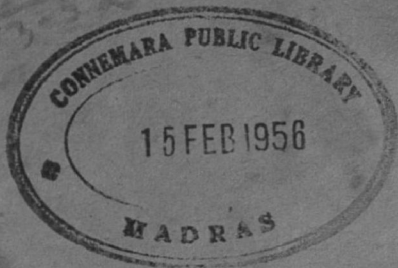
மதுரை

இரண்டாம் பதிப்பு, ஜூன், 1952

Ady
EIM

528
332

R.B

*Approved by the Text-Book Committee, Madras for Class
Vide Fort St. George Gazette, Supplement to Part I-B of
Consolidated list of approved Books, 7th May, 1956
Page 107 of Part II*

Sub
5/10/52

52900

260211

(E)

Man

முன் இரை

மாணவர் மொழிப்பற்றும் நாட்டுப்பற்றும் பெருகி மொழியறிவிற்கிறந்து திகழ்வதற்கு வழி காணும் நோக்குடன் அண்மையில் (ஜூன்—1951) அரசாங்கத்தார் ஒரு புதிய பாடத்திட்டத்தை வகுத்தனர். அத்திட்டத்தின்படியே 'புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்' எனப் பெயரிய இவ்வாசக வரிசை, தெள்ளிய செந்தமிழ் நடையில், கற்பார் ஊக்கமும் மகிழ்ச்சியும் பெருகக் கற்கும் வண்ணம், எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகங்களில் பழந்தமிழிலக்கியச் சிறப்பைத் தமிழ் மாணவர் அறிந்து பயன் பெறும் வண்ணம் அவ்விலக்கியச் செய்திகள் பல எழுதப்பட்டிருப்பதோடு, வரலாறு, கலை, விஞ்ஞானம், வீரச்செயல், கைத்தொழில், பிரயாணம் முதலிய பல வேறு வகைப்பட்ட கட்டுரைகளும் கதைகளும் நாடகங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பாடங்கள் மொழியறிவுடன் கலையுணர்ச்சியையும், செயலாற்றலையும், நற்பண்புகளையும் வளர்ப்பதற்குப் பெருந்துணையாதற்கு ஒத்தவகையில் அமைந்துள்ளன. பாடங்களின் இறுதியில் அருஞ்சொல் விளக்கம், வினாக்கள், இலக்கணம், மொழிப்பயிற்சி முதலியனவும் இணைக்கப்பட்டிருப்பது மாணவர் தாமே முயன்று பயில்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்றது. பாடத்திட்டத்தின்படி 'பொதுப் பகுதிக்கு' (Part I) ஏற்ற முறையில் செய்யுட்பகுதிகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. செய்யுட்பகுதிகளுக்குக் குறிப்புரையும் ஆசிரியர் வரலாறுகளும் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கும் முறையில்

கோளாகக்கொண்டு இந்நூலைச் சிறந்த முறையில் வெளியிட்டுள்ள உயர்திருவாளர் A. T. N. நாகலிங்கம் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி உரியதாகும். இப்புத்தகங்களைக் கண்ணுறும் தலைமை ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள், கலாசாலை அதிகாரிகள் யாவரும் மாணவர் நலம் கருதியும் தமிழ் வளர்ச்சி கருதியும் இவற்றைத் தங்கள் கலாசாலையில் பாடமாக வைத்து ஆதரிக்குமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

திருமங்கலம்,
5-11-1951

}

இங்ஙனம்,
நா. லக்ஷ்மிநரசிம்மன்
ஆசிரியன்.

15 FEB 1956

உள்ளூரை

MADRAS

பக்கம்

உரை நடைப் பகுதி :

1. தமிழ் நாடு	...	1
2. மகாத்மமா காந்தியடிகள்	...	6
3. மலை வாழ்வு	...	12
4. அறநூல்	...	16
5. இசை இன்பம்	...	21
6. ஓவியர் மணி	...	25
7. மின் ஆற்றல்	...	30
8. வீரச் செயல்	...	35
9. காவிரியணைக்கட்டு	...	39
10. கரிகாலன்	...	45
11. அறச் செல்வி	...	51
12. எனது உவகைச் செலவு	...	59
13. நம் நாட்டுக் கொடி	...	66
14. துணைத் தொழில்	...	74
15. இயற்கையன்பு (நாடகம்)	...	81

செய்யுட்பகுதி :

I வாழ்த்து :

1. இறை வணக்கம்	...	87
2. கலைமகள் வணக்கம்	...	87

II அறவுரை :

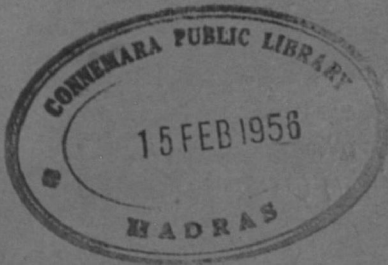
1. மூதுரை	...	87
2. நல்வழி	...	87
3. நன்னெறி	...	88
4. நீதி வெண்பா	...	88
5. நீதி நெறி விளக்கம்	...	88
6. திருக்குறள்	...	88

III காதை :

1. நளவெண்பா	...	92
2. பஞ்சதந்திரம்	...	92

IV பத்துறை :

1. ஆறு	...	93
2. தொழில்	...	93
3. பொங்கல்	...	94
4. அழகு	...	94
5. திரிகைப் பாட்டு	...	95
6. தனிப்பாடல்	...	95
குறிப்புரை	...	96

புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்

முதற் படிவம்

பொதுப் பகுதி

1. தமிழ் நாடு

1. அமிழ்தினும் இனிய தமிழ் மொழியே நமது தாய் மொழி. அத்தமிழ் மணம் கமழும் நாடே தமிழ் நாடு. தமிழ் மக்களாகிய நமக்குத் தமிழ் நாடே தாய் நாடாகும். நம் முன்னோர் வழிவழியாய் வாழ்ந்து மகிழ்ந்த வளநாடு இதுவே. இயற்கை எழிலும் செயற்கைச் செல்வமும் சிறந்து விளங்கும் திருநாடு இதுவே. வரலாற்றிற்கும் எட்டாத மிகப் பழங்கால முதலே, நாட்டிற்குரிய நலமெல்லாம் பெற்றுச் சிறப்புற்றோங்கிய நமதருமைத் தாய் நாடு இதுவே.

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே—இன்பத்

தேன்வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்

தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே—ஒரு

சக்தி பிறக்குது முச்சினிலே.”

என்று பாரதியார் பாடியவாறு, நமது நாட்டின் பெயரைக் கேட்பதே நமக்கு இன்பம்; அதன் பெருமைகளைப் பேசுவதே வீரம்.

2. நமது தமிழ் நாடு மிகப்பழங்காலத்தில் மிக விரிந்திருந்ததாகக் கூறுவர் அறிஞர். அந்நாளில், இப்பொழுது தெற்கே அலை வீசும் பெருங்கடலாய் இருக்கும் இடம் நிலப் பகுதியாய் இருந்தது. அப்பகுதியில் பல வளநாடுகளும், குமரி யாறு பஃறுளி யாறு என்ற பேராறுகளும், குமரி மலையும்

இருந்தன. அப்பகுதியே பழந்தமிழகம். அப்பகுதி கடலால் கொள்ளப்பட்டது, அதன் பின் வடக்கே வேங்கடமலையும், தெற்கே குமரி முனையும், கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கடல்களும் எல்லையாகவுடைய நிலப்பகுதியே நெடுங்காலம் தமிழகமாய் விளங்கியது. இப்பொழுது அந்த நிலையினின்றும் சுருங்கி ஒடுங்கிக் கிடக்கின்றது.

3. தமிழ்நாடு சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டிநாடு என்ற முப்பெரும்பகுதிகளாய்ப்பிரிந்திருந்தது. இவற்றை முறையே சேரர், சோழர், பாண்டியர், என்ற முத்தமிழ் வேந்தர் ஆண்டு வந்தனர். தமிழ் மன்னர், கொடை, அளி, வீரம், சான்றாண்மை முதலிய சிறந்த நல்லியல்புடையராய் விளங்கினர்; செங்கோன்மையே தம் உயிர் நிலை எனக் கருதினர்; மிகுந்த தமிழ்ப் பற்றுடையராய்த் தமிழ்ப்புலவர்களைப்போற்றித் தாமும் தமிழ்ப்புலமை மிக்கவராய் வாழ்ந்து வந்தனர்.

4. பழந்தமிழ் நாடு பல்வகை வளங்களும் நிரம்பியது; பீணியின்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பவாழ்வு, பாதுகாப்பு என்ற நாட்டிற்குரிய ஐந்தழகும் உடையது. வடவெல்லையாய் ஒங்கி விளங்கும் வேங்கடமலையும் மேல்பாலும் கீழ்பாலும் அமைந்துள்ள மலைத்தொடர்களும், காவிநி, வையை, பொருறை என்னும் நதிகளும், நீலத்திரைக்கடலும், அடர்ந்த காடுகளும் தமிழகத்தின் இயற்கைச் செல்வங்களாகும். நாடு, நீர் நிலவளங்களிற் சிறந்து விளங்கியது. மக்கள் பசியும் பீணியும் இன்றி வாழ்ந்தார்கள்.

5. தமிழ் நாட்டின் தலைமையான தொழில் வேளாண்மையே; அதுவன்றி, வாழ்விற்கு இன்றியமையாத பல கைத்தொழில்களும் நடைபெற்றன.

வாணிகத்தில் தலை சிறந்து விளங்கினார் தமிழர். உள் நாட்டு வாணிகம் மட்டுமன்றி, அயல் நாட்டு வாணிகமும் நடந்து வந்தது. திரைகடல் ஓடிச் செல்வந் தேடினார் பண்டைத் தமிழர். மேல் நாடுகளும் கீழ் நாடுகளும் அந்நாளில் தமிழர் சரக்கேற்றிய கப்பல்களை எதிர் பார்த்து வாழ்ந்தன. உள் நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கும் பிறரால் விளையும் தாக்குதல்களைத் தடுத்தற்கும் போர்த்தொழிலும் வல்லவராயிருந்தனர் தமிழர்.

6. தமிழகம், கல்விச்செல்வமும் பெருகி விளங்கியது. திருவள்ளுவர், கபிலர், இளங்கோவடிகள், கம்பர் முதலிய புலவர் பெருமக்கள் நிரம்பியிருந்தார்கள். பெண்டிரும் ஆடவரோடு சரிநிகர் சமானமாய் வாழ்ந்து வந்தனர். ஔவையார், நச்செள்ளையார், நப்பசலையார், இளவெயினி போன்ற நல்விசைப்புலமை மெல்லியலாரும் பலர் இருந்தனர். பெண் கல்வி மிகச் சிறந்தோங்கி இருந்தது. பெண்டிர், கல்விச் செல்வியராய் விளங்கியதோடன்றிக் கலைச் செல்வியராயும், வீரச் செல்வியராயும், கற்புச் செல்வியராயும், அன்புச் செல்வியராயும் விளங்கினர்.

7. மக்களுயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் உண்மைகளைக் கூறும் உயரிய ஞானச் செல்வர் தோன்றிய நாடு இது; அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் நான்கையும் திறம்பட விரித்துரைக்கும் நூல்களாலும் பெருமை பெற்றது. இறை வழிபாட்டுக்குரிய திருக்கோயில்களால் அருளொளியும் கலையொளியும் வீசுவதும் இந்நாடே. அன்பு நெறியைப் பரப்பும் தேவாரம், திருவாசகம், திருவாய்மொழி போன்ற அருட்பாடல்களைப் பெற்றதும் நம் நாடே.

8. இவ்வாறு பல வகையாலும் உயர்ந்து

விளங்கிய நம் தமிழ் நாடு, இன்றுள்ள நிலையென்ன? இதன் இயற்கை வளமெங்கே? கவிதை எங்கே? கலைச்செல்வமெங்கே? வீரமெங்கே? வேளாண்மை வாணிகம் முதலிய தொழில் வளங்கள் எங்கே? நாம் நமது நாட்டின் இன்றைய நிலையை உணர வேண்டும். நாம் மொழிப்பற்றும் நாட்டுப்பற்றும் உடையராய் வாழவேண்டும்; பழமையை மறவாது போற்றிக் காலத்திற்கேற்பப் புதிய முறையில் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காவன செய்யவேண்டும். அதற்குத் தூய ஒழுக்கமும், ஊக்கமும், இடையறா உழைப்பும், நற்பண்பும் இன்றியமையாது வேண்டும்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

எழில் - அழகு, அளி - அருள், சான்றான்மை - நிறைந்த பண்புடைமை, தலைமையான - முதன்மையான, திரைகடல் - அலை வீசும் கடல்.

வினாக்கள் :

1. பழந்தமிழகம் எங்கே எவ்வாறு விளங்கியிருந்தது?
2. நாட்டிற்குரிய ஐந்தழகுகள் யாவை?
3. தமிழ் நாட்டின் இயற்கைச் செல்வங்கள் யாவை?
4. நல்லிசைப்புலமை மெல்லியலார் யாவர்?

மொழிப்பயிற்சி :

1. மின் வரும் சொற்றொடர்களை வாக்கியங்களில் அமைக்க :— வழிவழியாக, செங்கோன்மை, எதிர் பார்த்து, உறுதி பயக்கும், இறை வழிபாடு.

2. எதிர்ச்சொல் கூறுக :—இயற்கை, புதிய, உயர்ந்து, அஃறிணை, இன்பம், இனிய.

இலக்கணம் :

'தமிழர்' 'வாழ்ந்தனர்', இவற்றுள் தமிழர் என்பது தமிழ் மக்களின் பெயர், வாழ்ந்தனர் என்பது அவர்கள் செய்த செயலின் நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கின்றது. ஆகவே, தமிழர் என்பது பெயர்ச் சொல். வாழ்ந்தனர் என்பது வினைச்சொல். பொருளின் பெயராய் வருவது பெயர்ச்சொல். பொருள் செய்யும் தொழில் நிகழ்ச்சியைக்காட்டும் சொல் வினைச்சொல்லாம்.

இப்பாடத்திலிருந்து பத்துப் பெயர்ச்சொற்களும் பத்து வினைச்சொற்களும் எடுத்தெழுதுக.

கட்டுரை :

1. பாடத்திலுள்ள பத்திகளுக்குத் தகுந்த தலைப்பு இடுக.
2. தமிழ் மொழியின் சிறப்பைப் பற்றி நீ அறிந்தவைகளை விளக்கி ஒரு கட்டுரை வரைக.
3. இப்பாடத்தைக்கொண்டு தமிழ் மக்களின் சிறப்புகளை வரைக.

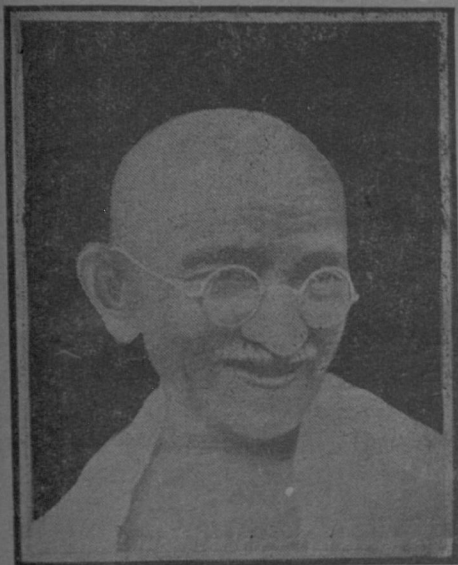
2. மகாத்துமா காந்தியடிகள்

1. பழம்புகழ் வாய்ந்த பாரதநாட்டின் மன்னவர் மாண்பு மறைந்தது. மலை கலங்கினும் நிலை கலங்கா நெஞ்சில் விளங்கிய வீரம் குறைந்தது. மக்கள் நிலை தடுமாறி ஒற்றுமையை இழந்தார்கள். உலகத்திலேயே உயர்ந்து விளங்கிய பாரதம், மிகத் தாழ்வுற்றது; வறுமை மிஞ்சி, உரிமையும் இழந்து, அடிமையிருளில் தத்தளித்தது. அந்நிலையில் அவ்விருளை அகற்றி, மக்கள் துயர் துடைக்கவென்றே தோன்றினார் மகாத்துமா காந்தியடிகள். இருளில் செல்லும் வழியறியாது மயங்கிக் கிடந்த மக்களைத் தட்டியெழுப்பி, இருண்ட கண்களுக்கு ஒளி நல்கி உரிமைப் பேரொளியைக் கண்டு மகிழுமாறு செய்தார் அப்பெரியார்.

2. 'வாய்மையே கடவுள்,' என்னும் வாய், உள்ளப் பண்பை அள்ளி வீசும் அன்புப் புன்னகை, அருள் பொழியும் திருவிழிகள், எளியவர்க்கிரங்கும் மென்மையும் எதற்கும் அசையா வன்மையும் ஒருங்கு கலந்த உள்ளம், பொன்னிறமேனியில் ஒரு முழுத்துண்டு — இவையெல்லாம் ஒன்றுபட்டியைத் திருப்பதே மகாத்துமாவின் அருள் வடிவம்.

3. மகாத்துமாவின் முழுப்பெயர் மோகன தாஸ் கரம்சந்து காந்தி என்பது. இவர் 1869-ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர்த் திங்கள், இரண்டாம் நாள், பம்பாய் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த போர் பந்தர் என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார், காபாகாந்தி; தாயார், புத்தளி பாய். அடிகளின் தந்தையாரும் பாட்டனாரும் போர் பந்தர், ராஜகோட்டு முதலிய சமஸ்தானங்களில் அமைச்சுப்

பணி புரிந்தவர்கள். தாயார். கடவுட்பற்றுமிக்க

மகாத்துமா காந்தி

வர்; நோன்பு
கள் இயற்று
வதில் தளரா
மனவுறுதி
யுடையவர்;
தந்நலங் கரு
தாமை, பொ
றுமை, வாய்
மை முதலிய
சிறந்த பண்பு
கள் நிறைந்த
வர். 'தாயைப்
போலவே
பிள்ளை,' என்
பது உலகந்
பெருவழிக்
கான பழ

மொழியல்லவா? காந்தியடிகள் இளமையிலேயே
தாயாரின் நற்பண்புகளாலும் நல்லுரைகளாலும்
உருவாக்கப் பெற்றார்.

4. பள்ளிப்பருவம் வந்துற்றதும் கல்வி பயிலத்
தொடங்கினார் காந்தியடிகள். இவர், உயர்நிலைப் பள்ளி
யிற் படித்து வருகையில் 13-ஆம் ஆண்டிலேயே
நம் அன்னை கஸ்தூரி பாயை மணந்தார்; அதன்
பின்பு சிலதிங்களில்தந்தையாரை இழந்தார். தந்தையார்
இறந்த இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின் இவர்
மெற்றிக்குலேஷன் தேர்வில் வெற்றிபெற்று, மேற்
படிப்புக்கு இங்கிலாந்து செல்ல விரும்பினார். முதலில்
இவர் அன்னையார் இணங்கவில்லையாயினும், பிறகு
மைந்தரின் விருப்பத்தைத் தடை செய்ய எண்ணாது

இங்கிலாந்து செல்லத் தம் இசைவை அளித்தார். ஆனால், அடிகள் செல்லுமுன் அன்னையார், 'கள்ளையும் ஊனையும் கையாலும் தொடுவதில்லை,' என்ற உறுதிமொழியை அடிகளிடமிருந்து பெற்றார்; அவ்வளவில் அமைதியுள்ளம் பெற்றவராய், மகாத்துமா கல்விச் செல்வம் பெற்றுத் திரும்பு முன்னரே அம்மையார் விண்ணக வாழ்விற்கு விருந்தாயினார்.

5. காந்தியடிகள் பெருவழக்கறிஞராய் இந்தியாமீண்டார்; முதலில் பம்பாயிலும் பிறகு ராஜகோட்டையிலும் வழக்கறிஞர் தொழிலை நடத்தினார். பிறகு அப்துல்லா என்பவரின் வேண்டுகோட்டு இணங்கித் தென்னாப்பிரிக்காவில் ஒரு வழக்கை நடத்தச்சென்றார். அங்கே நிறுவெறியின் கொடுமையால் இந்திய மக்கள்படும் அல்லல்களைக் கண்ணாரக் கண்டார். அக்கொடுமைகட்கு இவரும் இலக்கானார்; அங்கே தமக்குரிய பணி இதுவெனக் கண்டார். வழக்கும் முடிந்தது. உடனே மக்கள் துயர் துடைக்கும் திருப்பணியில் இறங்கினார் மகாத்துமா.

6. அங்கே கறுப்பர்க்கு வெள்ளையர் இழைக்கும் கொடுமைகளை அடிகளார் அரசாங்கத்தினிடம் முறையிட்டார். அரசாங்கம் செவிசாய்க்கவில்லை. உடனே மக்களை ஒன்றுபடச் செய்தார்; வீர மூட்டினார்; கிளர்ச்சி மூண்டெழுச் செய்தார். நேட்டால் இந்தியக் காங்கிரஸ் தோன்றியது. வெள்ளையர் உள்ளம் கொதித்தனர். அவர்கள் மகாத்துமாவுக்கு இழைத்த இன்னல்கள் பல. எதற்கும் கலங்காமல், எவரையும் வெறுக்காமல், தம் பணி புரிந்து முடிவில் வெற்றி பெற்றார் மகாத்துமா.

7. அடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் இருக்கும் பொழுது இடையிடையே தாய் நாட்டுக்கும் வந்து

சென்றார் : அவ்வப்பொழுது தாய் நாட்டின் நிலையை உணர்ந்தார் ; தென்னாப்பிரிக்கப் பணி முடிந்ததும் தாயகத்தின் விடுதலைப் பணியை மேற்கொள்ள இந்தியா திரும்பினார். அப்பொழுது இந்திய முன்னேற்றங்கருதியமைந்த காங்கிரஸ் பேரவை, நாட்டுப் பணிகளை ஓரளவு அரசாங்கத்திடம் வேண்டுகோள் விடுத்துப் பெற்றது கொண்டு செய்து வந்தது. மகாத்துமாவின் துழைவுக்குப் பின் அப்பேரவை புரட்சியுருப்பெற்றுத் திகழ்ந்தது. நாடெங்கும் விடுதலை வேட்கை பரவியது. மக்கள் திரண்டெழுந்தார்கள்.

8. அரசாங்கம் அதுகண்டு வாளா இருக்குமா? நெடுங்காலம் கைக்கொண்டிருந்த ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கைநெகிழவிடுமா? ஆகவே, அரசாங்கம் சீறி எழுந்தது; அடக்கு முறையால் விடுதலை வேட்கையை நசுக்கிவிட நினைத்தது. அது கண்டு மகாத்துமா மனங்கலங்கவில்லை. பண்டித நேரு, மாளவியா, சித்தரஞ்சனதாஸ், வல்லபபாய்பட்டேல், ராஜாஜி முதலிய படைத்தலைவர்களின் துணைகொண்டு விடுதலைப் போர் புரியப் பெரும்படை திரட்டினார்; அறப்போர் துவக்கினார். அவர் கைக்கொண்ட படைகளைக்கண்டு உலகமே வியப்புற்றது! சத்தியாக்கிரகம் என்பது அவர் கைக்கொண்ட போர் முறை. சட்டமறுப்பு, ஒத்துழையாமை, வரி கொடாமை, மது விலக்கு, கதராதையியக்கம் முதலியன அவர் ஏந்திய படைகள். சிறைச்சாலையெல்லாம் விடுதலை வேள்விக்குரிய தவச்சாலையாயின. பல்லாயிரவர் மகாத்துமாவின் கட்டளைக்குட்பட்டுத் தியாகத்தீயில் மூழ்கி எழுந்தனர்; அவருட்பலர், அறப் போரிலேயே முடிவுற்றுப் புகழ் பெற்றனர்.

9. அசையாத அரசாங்கம் அசைந்தது: தன் பிழையை உணர்ந்தது; 1947-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு திங்கள், பதினைந்தாம் நாளில் விடுதலை அளித்து விட்டு வெளியேறியது. அறவாழி பொறித்த மூவண்ணக் கொடி வானளாவிப் பறந்தது. மகாத்துமா விடுதலைச் சிற்பத்தை வெற்றி பெற முடித்தார். சிற்பம் முடிவுற்றதும் 1948-ஆம் ஆண்டு, ஜனவரித்திங்கள், 30-ஆம் நாள் அமர வாழ்வு பெற்றார்.

10. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்த தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் தாம் அருளிய பொது மறையில்,

“ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை; மற்றதன் பின்சாரப் போய்யாமை நன்று.”

என்று மக்கள் வாழ்விற் கைக்கொள்ள வேண்டிய இரு பேரறங்களை வகுத்துச் சென்றார். மகாத்துமா அவ்வறங்களை வாழ்வில் நடத்திக் காட்டிச் சென்றார். எனவே மகாத்துமா தமிழராகிய நமக்கு மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவராய்க் காட்சி அளிக்கின்றார். தமக்கென வாழாமை, பிறர்க்கினு செய்யாமை, தீண்டாமை கருதாமை, மதுவருந்தாமை, பகை வனுக்கும் அருள் செய்யும் பண்பு, மனம் மொழி மெய்களில் தூய்மை, அறம் திறம்பா வாய்மை முதலிய மகாத்துமா கடைப்பிடித்துக் காட்டிய அறங்களெல்லாம் நம்மவர்க்குக் கைவந்த அறங்கள்- அல்லவோ? ஆகவே, மகாத்துமாவை வாழ்த்தி, அவர் காட்டிய வழியில் நடப்பதே நம் கடமை.

அருஞ்சொற்பொருள் :

வரலாறு - சரித்திரம், மாண்பு - பெருமை, அகற்றி-போக்கி, அமரர் - அழிவில்லாதவர், பணி - தொண்டு, நோன்பு-விரதம், தளரா - சோர்வடையாத, திங்கள் - மாதம், இசைவு - சம்மதம்

வினாக்கள் :

1. மகாத்துமா தோன்றிய காலத்து நாடிருந்த நிலை என்ன ?
2. மகாத்துமாவின் தோற்றம் எத்தகையது ?
3. இந்திய விடுதலைப் போர் எவ்வாறு நடைபெற்றது ?
4. மகாத்துமா நடந்து காட்டிய நல்லறங்கள் யாவை ?

மொழிப்பயிற்சி :

பின் வரும் சொற்றொடர்களைக் கொண்டு வாக்கியங்கள் அமைக்க :— துயர் துடைக்க, நல்வழி காட்டி, மனவுறுதி, அமைதியுள்ளம், பெருவழுக்கான, திருப்பணி, பொறித்த, மூழ்கி, காட்சி, தியாகம்.

இலக்கணம் :

பாடத்தின் முதற்பத்தியிலுள்ள பெயர்ச்சொற்களையும் வினைச்சொற்களையும் தனித்தனி எடுத்தெழுதுக. பெயர்ச்சொற்கள் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்ற ஆறு வகைகளையும் உணர்த்தும் பெயர்களாக வருவதால், ஆறு வகைப்படும்.

கட்டுரை :

நம் நாட்டின் விடுதலைப் போர் நடைபெற்ற வகையை விளங்கி ஒரு கட்டுரை வரைக. விடுதலைக்குழைத்த தலைவர் சிலர் பெயர்களைக் கூறி, நீ அறிந்த ஒருவரைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

3. மலை வாழ்வு

1. நமது நாட்டில் வெப்பம் மிகுந்திருக்கும் காலங்களில் செல்வருட்சிலர் கோடைக்கானல் நீலகிரி போன்ற இடங்களுக்குச் செல்லுகின்றனர். அவ்வாறு அவர்கள் அங்குப் போவதன் காரணமென்ன? தரையிலிருப்பது போன்ற வெப்பம் அங்கில்லாதிருப்பதேயாகும். மேலும், மலை வாசம் உடம்புக்கு மிகவும் நன்மையைத் தருகின்றது. நகரங்களில் இருப்பது போன்ற மக்கள் நெருக்கடியும் தாய்மைக் குறையும் அங்கில்லை. நல்ல காற்றும் இனிய நீரும் அங்குண்டு. அதனாலே தான் மலைவாசத்தைப் பலரும் விரும்புகின்றனர்.

2. மலைகள் இயற்கையழகுக்கு இருப்பிடங்களாம். உயர்ந்தோங்கிய மலையடுக்குகள், பரந்து நீண்டுள்ள தாழ்வரைகள், வானுறவோங்கிய மரச்செறிவுகள், அம்மரங்களிற் பின்னிக்கிடக்கும் கொடிகள், அவற்றிற் பூத்துக்குலுங்கும் பன்னிறப் பூக்கள் இவையெல்லாம் காண்பதற்கு ஒரே அழகு மயமாய்க் காட்சியளிக்கும்.

3. பறவைகளின் இன்னொலியால் செவிக்கு இன்பமும் அங்குண்டு. மலைகளில் தெள்ளிய நீரூவிகள் பல சூழித்தோடுவதுண்டு. அவற்றில் மூழ்குவது உடம்புக்கு நன்மையளிப்பது மட்டுமன்றி உள்ளத் குற்கு உவகை அளிக்கும். மலைகளிற் பல வகை மூலிகைகள் இருக்குமாதலால், அவற்றிற் படிந்து வரும் காற்றால் உடலிலுள்ள நோய்கள் நீங்கும்.

4. மலைகள் உடற்பிணிகளையே அன்றி மனப் பிணிகளையும் போக்கும் வன்மையுடையன. மலைகளில் எங்கும் ஒரே அமைதி நிலவும். அங்குச்

செல்பவர், இயற்கை அழகில் ஈடுபட்டுத் தம் துயரங்க ளெல்லாம் அரைக்கணத்திற் பறந்தோடுவதை உணர்வர். உள்ளம் இறைவனது அருட்கோலத்தை நினைக்கும். இக்காரணம் பற்றியே முற்காலங்களில் தவம் செய்ய விரும்புவார் மலைகளுக்கும் காடுகளுக் கும் சென்றனர். இந்நாளிலுங்கூடச் சில மலைகளில் முனிவர்கள் இருப்பதாக மக்கள் நம்புகின்றார்கள். இயற்கையழகு இறைவன் அருள் வடிவாய் விளங்கு கின்றது. எங்கும் அமைதி தவமும் அவ்விடம், தவமுனிவர் வாழும் இடமாய் விளங்குவதில் வியப்பொன்றுமில்லை அல்லவா?

5. மலை வாழ்வு, தமிழ் மக்களாகிய நமக்குப் புதியதன்று. பழந்தமிழ் மக்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த நிலத்தை நான்கு வகையாகப் பிரித்தார்கள். அவை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்பனவாம். இந்நால்வகை நிலங்களுள் முதன்மையானது குறிஞ்சி. குறிஞ்சி என்பது, மலைகளையும் மலைகளைச் சார்ந்த இடங்களையும் குறிக்கும். மனித வாழ்வு முதலில் மலையிலேயே தொடங்கியது எனக்கூறுவர் அறிஞர். மலைக்கு 'ஓங்கல்' என்னும் பெயரும் உண்டு. அஃது 'உயர்ந்த இடம்' எனப் பொருள் படும். மலையில் குறிஞ்சிப் பூக்கள் மிகுதியாதலால், அது குறிஞ்சியெனப் பெயர் பெற்றது என்று கூறுவர்.

6. குறிஞ்சி நிலத்தில் புலி, கரடி, யானை, குரங்கு முதலிய விலங்குகள் வாழும்; மயில், கிளி முதலிய பறவைகள் பறந்து திரியும். அந்நிலத்தில் வாழ்பவர் 'குன்றக்குரவர்' எனப்படுவர். அவர்கள் அங்கங்கே மூங்கில்களாலும் பலவகைப் புற்களாலும் கூரை வேய்ந்த குடில்களைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ் வார்கள். மிகப் பழங்காலத்தில் மக்கள் மலைக்

குகைகளிலேயே வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் கூட்டமாய் வாழும் ஊருக்குச் 'சிறுகுடி' என்பது பெயர்.

7. குறிஞ்சி நிலமக்கள் திணையை விளைவிப்பார்கள்; தேன் எடுத்து விற்றுத் தங்களுக்கு வேண்டும் பிற பொருள்களை வாங்கிக்கொள்வார்கள்; கிழங்குகளை அகழ்ந்தெடுத்து உணவாகக் கொள்வார்கள்; தேனையும் திணைமாவையும் கலந்து உண்ணுவார்கள். கிழங்கும் மிக இனிய உணவாகும். இயற்கையில் கிடைக்கும் இவற்றையுண்டு அருவிநீரை அள்ளிக்குடித்து, இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்வதால், ஆடவர் பெண்டிர் அனைவரும் உடலுறுதியும் வீரமும் உடையராய் விளங்குவர்.

8. மலை வாழ் மாந்தருள் ஆடவர் விலங்குகளை வேட்டையாடுவதை விளையாட்டாகக் கொள்வர். பெண்டிர் திணைப்புனத்தைக் காப்பர்; திணைக்கதிர்களைத் தின்னவரும் விலங்குகளையும் பறவைகளையும் கவண் கல்லால் அடித்து ஒட்டுவர். மலை வாழ்வு இயற்கையும் இனிமையும் வாய்ந்தது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

தூய்மை - சுத்தம், தாழ்வரை-மலையடிவாரம், மரச்செறிவு-மரங்களின் நெருக்கம், உவகை - மகிழ்ச்சி, யிணி - நோய், அகழ்ந்த - தோண்டி, ஒன்றி - சேர்ந்து.

வினாக்கள் :

1. மக்கள் மலை வாசம் செய்யச் செல்வதேன் ?
2. மலையிலுள்ள காட்சிகள் யாவை ?
3. மலை தவமுனிவர் வாழ்வதற்குரிய இடம் என்பதேன் ?
4. நால்வகை நிலங்கள் யாவை ?
5. குறிஞ்சி நில மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

1. பின் வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள எழுவாய் பயனிலை செயப்படு பொருள்களைக் கூறுக :—

மலை வாசத்தைப் பலரும் விரும்புகின்றனர்.

அது உடம்புக்கு நன்மையைத் தருகின்றது.

தென்றல் நன்றாக வீசும்.

2. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—

வானுறவோங்கிய, இயற்கையழகில், அருள் வடிவாக, இனிய, இயலாதவாறு, அழகு மயமாக.

இலக்கணம் :

அவர்கள் நாடு:— 'அவர்கள்' என்னும் சொல், மனிதரைக் குறிப்பது. 'நாடு' என்பது, இடத்தைக் குறிக்கும் பெயர். மனிதர்களையும் தேவர்களையும் குறிக்கும் சொற்களெல்லாம் உயர்திணைச் சொற்களாம். மற்ற எல்லாச் சொற்களும் அஃறிணைச் சொற்களாம். திணை, 'உயர்திணை அஃறிணை' என இரு வகைப்படும்.

'அவள்' என்பது, ஆண்பால். 'அவள்' என்பது, பெண்பால் இருவரையும் குறிக்கும் 'அவர்' என்பது பலர்பால். இம் மூன்று பால்களும் உயர்திணைக்குரியன.

'அது' என்பது, ஒன்றன்பால் 'அவை' என்பது, பலவீன்பால். ஒன்றன்பாலும் பலவீன்பாலும் அஃறிணைக்குரியன. பால்-ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவீன்பால் என ஐந்து வகைப்படும். அவற்றுள் உயர்திணைப் பால்கள் மூன்று; அஃறிணைப் பால்கள் இரண்டு.

கட்டுரை :

குறிஞ்சி நிலத்தைப் பற்றி நீ அறிந்துகொண்டவைகளை ஒரு கட்டுரையாக வரைக.

4. அற நூல்

1. நன்மக்கள் வாழும் நாடே, நலமெலாம் பெற்று விளங்கும் நன்னாடாகும். நன்மக்கள் யார்? அறிவும் ஆற்றலும் பெருகி, ஒழுக்கத்திலும் உயர்ந்து விளங்கும் சான்றோர்களே நன்மக்களாவார்கள். இத்தகைய சான்றோரைப் பின் பற்றியே பொது மக்கள் வாழ்வார்கள். ஆகவே, சான்றோர் வாழ்ந்து காட்டும் வழியே, பிறர்க்கு ஒழுக்க நெறியாகும். அவ்வொழுக்க வகைகளையே அறிவிற் சிறந்த மேலோர், பலரும் நலமடையும் வண்ணம் அறவுரைகளாகக் கூறுவர். அவ்வாறு அவர்கள் நடந்து காட்டிக் கூறிய நல்வழிகளையே பிற்காலத்தாரும் அறிந்து பயனடையுமாறு நூல்களாக எழுதினார்கள். அவ்வொழுக்க நூல்களே அறநூல்களாம்.

2. அறநூல்கள், மக்கள் வாழ்விற்கு வரம்பு வகுத்துக் காட்டுவதுடன், நாட்டின் உயர்வுக்கும் காரணமாகின்றன. இத்தகைய அறநூல்கள் பிற மொழிகளில் இருப்பது போலவே, தமிழிலும் பல இருக்கின்றன. தமிழ் மொழியில் அறநூல்கள் சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை கற்றுணரும் வகையில் பல வடிவில் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நால்வகைப் பொருளையும் விளங்கவுரைக்கும் நூல்களும் உண்டு; பொதுவாக ஒழுக்க நெறிகளை மட்டும் வகுத்துக் கூறும் நூல்களும் உண்டு.

3. தமிழிலுள்ள அறநூல்களை எண்ணும் பொழுது நமக்கு முதலில் நினைப்பில் வருவது திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறளேயாகும். இஃது 'உலகப்பொது மறை' எனக் கருதப்படும்

உயர்வுடையது; எம்மதத்தவரும், எந்நாட்டவரும், எக்காலத்தவரும் போற்றும் புகழ் மிக்கது. இதன் சிறப்பின் காரணத்தால், இது உலகமொழிகள் பல வற்றிலும் பெயர்த்தமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது தமிழ் வழங்காத இடங்களிலும் சென்று, தான் தோன்றிய தமிழ் மொழிக்குப் பெரும்புகழ் தந்து நிற்பது. இந்நூலின் பெருமைடைப் பாராட்டும் முறையில் 'திருவள்ளுவமலை' என்னும் ஒருநூல் அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு மற்றொரு நூலால் பாராட்டப்படும் சிறப்பு, திருக்குறளுக்கே உண்டு. இதன் பாக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுக்களைக் காட்டி, விளக்கம் கூறும் முறையில் அமைந்த நூல்கள் பல வுண்டு. அவற்றிலுள்ள பாக்கள் பின் இரண்டடி குறட்பாவாகவும், முன்னிரண்டடி அதற்கு எடுத்துக் காட்டாகவும் அமைந்துள்ளன. இரங்கேச வேண்பா, சிவ சிவ வேண்பா, தினகரவேண்பா, வடமலை வேண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா, திருக்குறட் குமரேச வேண்பா முதலியவை அவ்வகையைச் சேர்ந்தவை. திருக்குறள் தோன்றிய பின்பு உண்டான நூல்களில், இதன்பாக்களை மேற்கோளாக எடுத்தாளாத நூல், நூல் என்றே கருதப்படுவதில்லை.

4. இதன் பாக்கள் இரண்டே அடிகளை உடையவை. குறுகிய அடிகளையுடைய பாக்களால் ஆகிய நூல் ஆதலின், இது 'குறள்' எனப் பெயர் பெற்றது. இதன் உயர்வு பற்றித் 'திரு' என்னும் அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டுத் 'திருக்குறள்' என வழங்கப்படுகின்றது. இந்நூலுக்கு 'முப்பால், அறம், வாயுறை வாழ்த்து, தமிழ் மறை' எனப்பல பெயர்களுண்டு. அப் பெயர்களெல்லாம் இதன் சிறப்பை விளக்குவன வாகவே அமைந்துள்ளன.

5. இந்நூல் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது

குறட்பாக்களைக் கொண்டது. இந்நூல் முழுவதும் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என முப்பால்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அறத்துப்பாலில் அறத்தின் சிறப்பும், இல்லற இயல்பும், துறவின் தாய்மையும் நன்கு விளக்கப்படுகின்றன. நல்வாழ்விற்கு இன்றியமையாத நற்பண்புகள் யாவும் நன்கு வற்புறுத்திக் கூறப்படுகின்றன. பொருட்பால், இணையற்ற அரசியல் நூலாகும். அரசின் சிறப்பு, கல்வி, கேள்வி, அறிவுடைமை, ஊக்கம் முதலியவற்றின் உயர்வு அதில் நன்கு விளக்கப்படுகின்றன; அமைச்சர் இலக்கணம் நாட்டின் சிறப்பு முதலியனவும் நன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. காமத்துப்பால், காதல் வாழ்வின் இன்பச் சிறப்பை அழகுபடக் கூறுகின்றது.

6. கற்கக் கற்கத் தெவிட்டாத தெள்ளிய செந்தமிழ் நடைபில் நிரம்பிய பொருளைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைப்பதில் திருக்குறளுக்கு இணை திருக்குறளேயாகும். இதன் சிறப்பை,

‘ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப நருங்குறளும்
பாயிரத்தினேடு பகர்ந்ததற்பின்-போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ? மன்னு தமிழ்ப்புலவ
லுய்க்கேட்க வீற்றிருக்கலாம்.’

என்ற திருவள்ளுவமாலையைச் செய்யுள், சிறிதும் புனைந்துரை செய்யாமல், உள்ளது உள்ளபடியே உரைக்கின்றது. இனி அதே நூலில் மற்றொருவர்,

‘எல்லாப் பொருளும் இதன்பா ளுள; இதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்.’

என இதன் பெருமையை விளக்கினார். இந்நூலைப் படித்து இதன் அருமை பெருமைகளை உணர்ந்த இடைக்காடனார் என்னும் புலவர்,

‘கடுகைத் துளைத்தேற் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.’

என இந்நூலைப் பாராட்டினார்.

7. இந்நூலுக்கு உரை எழுதிய ஆசிரியர் பதின்மர். அவருள் புலவர் புகழும் பரிமேலழகர் என்பவர் எழுதிய உரை, குறட்பாவின் நுண்ணிய கருத்தை எண்ணி எண்ணி வியக்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

சான்றோர் - பெரியோர், நெறி - வழி, வரம்பு - எல்லை, மறை - வேதம், பாக்கள் - பாடல்கள், இயல்பு - தன்மை, தாய்மை - சுத்தம்.

வினாக்கள் :

1. நன்மக்கள் யார் ?
2. அறநூல்கள் யாவை ?
3. தமிழில் அற நூல்கள் எவ்வாறமைந்துள்ளன ?
4. திருக்குறளின் சிறப்புக்கள் யாவை ?
5. இந்நூலுக்குள்ள பிற பெயர்கள் யாவை ?

மொழிப்பயிற்சி :

1. ஏற்ற பயனிலையை அமைத்து முடிக்க :—
(1) எண்ணி எண்ணி வியக்கும் வண்ணம் —
(2) இதன் பாக்கள் இரண்டே அடிகளை —
2. ஏற்ற எழுவாயை அமைக்க :—
(1) —மக்கள் வாழ்ளிற்ரு வரம்பு வகுத்துக் காட்டுவன.
(2) —உலகப் பொது மறையாய் விளங்குவது.

இலக்கணம் :

1. தாய் போகிறேன்.
2. நீ கேட்கிறாய்.
3. அவன் எங்கே ?

முதல் வாக்கியத்திலுள்ள தாய் என்னும் சொல்லால் பேசுபவன் தன்னையே குறிப்பதால், அது தன்மைப் பெயராம். இரண்டாவது வாக்கியத்திலுள்ள ‘நீ’ என்பது, முன்னின்று கேட்பவனைக் குறிப்பதால், முன்னின்று பெயராம். மூன்றாவது வாக்கியத்திலுள்ள ‘அவன்’ என்னும் சொல் பேசுபவனும் கேட்பவனுமல்லாத பேசும்

படுபவனைக் குறிப்பதால் அது படர்க்கைப் பெயராம். தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் இம்மூன்றும் இலக்கணத்தில் சொற்கள் அமையும் இடத்தைக் குறிப்பதால், 'இடம்' எனப்படும்.

1. நான் — நாம், நாங்கள்.
யான் — யாம், யாங்கள்
2. நீ — நீர், நீங்கள்
3. அவன் — } அவர்கள்
அவள் — }
அது — அவை

நான், நீ, அவன், அவள், அது என்பன ஒருமை எண்ணைக் குறிக்கும் சொற்கள். நாம், யாம், நாங்கள், யாங்கள், நீர், நீங்கள், அவர்கள், அவை என்பன பன்மைச் சொற்கள். எனவே, என், 'ஒருமை, பன்மை' என இருவகைப் படும்,

ஒருமை, பன்மைகளைக் கூறுக :—

மக்கள், நாடு, நூல்கள், இது, இவை, பாட்டு, பாக்கள், மொழி, அரசன், நண்பர்.

கட்டுரை :

திருக்குறளின் சிறப்புக்களை விளக்கி ஒரு கட்டுரை வரைக. திருவள்ளுவர் வரலாற்றைக் கேட்டறிந்துவரைக.

5. இசையின்பம்

1. 'ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கு,' என்று தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், இன்று கலைகள் அந்த அளவில் நிற்கவில்லை. மனிதனுடைய முன்னேற்றத்திற்குத் தக்கபடி அவனது கலையுணர்ச்சியும் வளர்கிறது; கலைகளும் பெருகுகின்றன. அக்கலைகளுள் இன்பக்கலைகள் சில. அவ்வின்பக்கலைகளுள் இசைக்கலை தலைசிறந்தது. பிறகலைகள், அக்கலைகளில்வல்லாரையே உணர்ந்து மகிழ்ச் செய்யும். இன்பக்கலைகள், மனிதருட்கற்றார் கல்லாரையன்றி, விலங்கு புள் முதலிய எல்லா உயிர்களையும் களிப்புறச் செய்யும் இயல்புடையன. அவற்றுள்ளும் இசைக் கலையோ என்றால், உலகிலுள்ள இயங்கு பொருள் இயங்காப் பொருளாகிய எல்லாப் பொருள்களையும் தன் வயமாக்கும் தன்மைபுடையது.

2. கண்ணன் வேயங்குழல் ஊதுவான். தனித் தனி பிரிந்து மேயும் பசுக்கள் ஒருங்கு திரண்டு அவனைச்சூழ வந்து அசைவற்று இசை கேட்டு நிற்கும். சூழ்ந்துள்ள மரம் செடி கொடிகளும், மலர்களிலுள்ள தேனைச்சொரிந்து, அசையாமல் நிற்கும்; அகத்தியர், 'கந்தருவம்' என்னும் பண்ணைப் பாடி இராவணனை மயங்கச் செய்து, அவனது கலைச் செருக்கை அடக்கினார். அனுமான், பாறை இளகப் பாடித் தன்னுடன் இசைவாது செய்யவந்த நாரதர் வீணையைக் கல்லிற் சிக்கிக்கொள்ளச் செய்தான்; பிறகு, 'இசையில் திறமையுண்டாயின், கல் இளகச் செய்து வீணையை எடுத்துச் செல்லுக!' என்று கூறினான். நாரதர் அது செய்ய இயலாமல்

செருக்கொழிந்தார். இவ்வாறு இசையின்பம் பற்றிப் புராணங்கள் கூறும் வரலாறுகள் இன்னும் பலவுள்.

3. அசுணம் என்னும் ஒரு விலங்கைப் பற்றி இலக்கியம் கூறுகிறது. அது இன்னிசை கேட்டுத் தன்னை மறந்து களிப்பில் மூழ்கிவிடும்; இனிமை இல்லாத ஓசையைக் கேட்க நேரிட்டால், துடி துடித்து நின்ற இடத்திலேயே இறந்து விடும். அதனைப் பிடிக்க விரும்புகிறவர், அது மறைந்திருக்கும் புதர்களினருகில் சென்று, இனிய யாழை இசைப்பார்; அசுணம் இன்னிசையில் மயங்கியதும் திடீரென்று இசையை நிறுத்திவிட்டுப் பறையை எடுத்து முழுக்குவர். அவ்வளவில் அது கலங்கி விழுந்துவிடும். இதைத்தான் 'பறைபட வாழா அசுணமா' என்று பாடினார் ஒரு புலவர்.

4. படமெடுத்தாடும் கொடுவிடப் பாம்பும், பாய்ந்து கொல்லும் காய்சினப்புலியும் இன்னிசை வயப்பட்டுத் தம் கொடிய இயல்பை மறந்து நிற்கும் எனக் கூறுவர். யானைகள் இசையின்பத்தில் ஈடுபடும் இயல்புடையவை என்பதற்குத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல சான்றுகள் காணலாம். மலையைச் சார்ந்த நிலங்களில் தினைக் கொல்லையைக் காத்து நிற்கும் வேட்டுவப் பெண், தினைக்கதிர்களைத் தின்னவரும் பறவைகளை ஓட்டும்பொருட்டு இனிய குரலாற்பாடுவள். அப்பொழுது அங்கு உணவு கொள்ள வரும் யானை அவ்விசையில் மயங்கித் தன் பசியையும் மறந்து நிற்கும். இத்தகைய செய்திகள் பல தமிழ் இலக்கியங்களிற் கூறப்படுகின்றன. உதயணன் என்னும் மன்னன், யாழிசையால் யானைகளைத் தன் வயப்படுத்தி வினை யாடுவான் என்னும் செய்தியைப் பெருங்கதை

என்னும் தமிழ்க் காவியம் கூறுகிறது.

5. வண்டி மாடுகளும் கபில ஏற்றக் காளைகளும் தெம்மாங்கு முதலிய இசைப் பாடல்களைக் கேட்டுத் தங்கள் வேலையை வருத்தமின்றிச் செய்து முடிக்கின்றன. அழும் குழந்தை, அன்னையின் இனிய தாலாட்டுப் பாட்டால் அழுகை ஓய்ந்து உறங்குவதை நாம் வீடுகளில் காண்கிறோம். பகல் முழுவதும் உழைத்து உடலும் உள்ளமும் சோர்ந்து வரும் உழைப்பாளிகள், இன்னிசை கேட்டதும் அவ்வின்பத்தில் மூழ்கிச் சோர்வு நீங்கிச் சுறுசுறுப்படைவதையும் கண் கூடாகக் காணலாம். இவ்வாறு இசையானது எல்லாவுயிர்களுக்கும் இன்பம் தரும் இன்னமுதாய் விளங்குகின்றது.

6. உலகத்துப் பொருள்கள் யாவும் இசையில் மகிழும் பொழுது அப்பொருள்களாய் விளங்கி எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற இறைவனும் இசையில் ஈடுபடுகின்றான் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அதனாலேயே இறைவனிடத்து அன்பு கொண்ட பெரியார்கள், இசைப் பாடல்களால் அவனருளைப் பெற முயன்றார்கள். அவர்கள், 'இறைவன் இசையாயும் இசையின் பயனாயும் உள்ளான்,' எனப் புகழ்ந்து பாடி மகிழ்ந்தார்கள்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

புள் - பறவை, இயங்கு பொருள் : அசையும் பொருள், வேய்க்குழல் - மூங்கிலாற் செய்த புல்லாங்குழல், பண் - இராகம்

வினாக்கள் :

1. இசைக்கலைதின் தனிச்சிறப்பென்ன?
2. இசையில் எப்பொருளும் ஈடுபடும் என்பதை எவ்வாறு அறியலாம்?
3. இசையின்பம் பற்றித் தமிழ்தால்கூறும் வரலாறென்ன?
4. பெரியார்கள் இசைப் பாக்களால் இறைவனை வழிபடுவதென்?

மொழிப்பயிற்சி :

1. கீழ் வரும் வாக்கியங்களுள் செய்தி, வினா, கட்டளை, உணர்ச்சி வாக்கியங்களைக் குறிப்பிடுக :—
 - (1) இன்பக் கலைகளுள் இசைக்கலை தலை சிறந்தது.
 - (2) இசை பாடி வீணையை எடுத்துச் செல்க.
 - (3) இசையின் பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ !
 - (4) இன்னிசையால் மகிழாதார் யார் ?
2. இப்பாடத்திலிருந்து நால்வகை வாக்கியங்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டு வரைக.

இலக்கணம் :

தூல்கள் கூறுகின்றன! — இவ்வாக்கியத்தில் 'தூல்கள்' என்பது எழுவாய் இது முதல் வேற்றுமை. 'தூல்களை இயற்றினார்,' என்பதில் 'ஐ' என்பது சேர்ந்த சொல் இரண்டாம் வேற்றுமை. 'ஆர்' என்பது, மூன்றாம் வேற்றுமையுருபு. 'கு' என்பது, நான்காம் வேற்றுமையுருபு. 'இன்' என்பது, ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு. 'அது உடைய' என்பவை, ஆறாம் வேற்றுமையுருபுகள். 'இல், இடம், கண்' என்பவை, ஏழாம் வேற்றுமையுருபுகள். பெயரை முன்னிலைப் படுத்திக் கூப்பிடுவது எட்டாம் வேற்றுமை. ஆகவேற்றுமை எட்டு. 'வேற்றுமை உருபு' என்பது, வேற்றுமையைக் குறிக்கும் அடையாளம். இப்பாடத்தில் 2, 3, 4, 5, 6, 7 ஆம் வேற்றுமையுருபை ஏற்ற சொற்களைக் குறிப்பிடுக.

கட்டுரை :

யின் வரும் குறிப்புக்களை வைத்து இசையின்பம் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக :—

கலைகள் - இன்பக்கலை - சிறப்பு - இசையின் தனிச்சிறப்பு - எல்லாப் பொருள்களையும் தன் வயமாக்குவது - கண்ணன் குழலாதியது - அனுமார் கல்லும் உருக வீணை வாசித்தது - அசனமா, பறையோசை கேட்டால் மயங்கி விழும் - பாட்டும் யானையும் இசைக்கு மயங்கும் - இசையால் திணைப்புனம் காத்தது - உழைப்பாளிகள் குழந்தைகள் இசையை விரும்புதல் - இறைவன் இசைக்கு வசமாதல்.

6. ஓவியர் மணி

1. நமது நாடு, பல சிறு நாடுகளாய்ப் பிரிந்திருந்தாலும், நம்மவர் உரிமையுடன் வாழ்ந்த முன்னளில் வாழ்விற்குரிய வளமெலாம் பெற்று விளங்கியது. அதனால், நாடு முழுதும் கலைச் செல்வம் சிறப்புற்று விளங்கியது. பழந்தமிழர் வாழ்வே கலை வாழ்வாய் விளங்கியதை நாம் பழந்தமிழ் நூல்களால் நன்குணரலாம். பழந்தமிழர்கள் காவியத்தையும் ஓவியத்தையும் தங்களுக்கு இரு கண்களென மதித்தார்கள். அவர்களுள் பெண்களும் ஓவியக்கலையை உயிரென்ப் போற்றிக் கற்றார்கள்.

2. இவ்வளவு உயரிய நிலையிலிருந்த ஓவியக் கலை, இடைக்காலத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்ப நிலை காரணமாக, ஆதரிப்பாரின்றி வீழ்ச்சியுற்றது. பின்பு மேனாட்டார் ஆட்சியில் மேனாட்டு ஓவியக் கலை தலையெடுத்தது. இதனை முதலில் உணர்ந்தவர்கள் வங்க நாட்டு மக்களே. நம் நாட்டின் மறுமலர்ச்சி முதன்முதல் உருவெடுத்தது வங்க நாட்டிலேயே என்று கூறுவது மிகையாகாது. பல துறையிலும் நாட்டுக்குழைத்த நல்லார் பலர் அங்குத் தோன்றியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு எத்துறையிலும் முன்னிற்கும் வங்கநாட்டார், நம் நாட்டு ஓவியக்கலை புத்துயிர் பெற இயக்கம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்துத் தொண்டாற்றினர்.

3. அதே சமயத்தில் தென்னாட்டில் ஓவியக் கலையை உயிர்ப்பிக்க முயன்றவர் ராஜா ரவிவர்மா என்பவராவர். ரவிவர்மா உலகப் புகழ்பெற்ற ஓவிய மணி. இவர் வரைந்த படங்கள் பல, அழகுடன் அச்சிடப்பட்டு, நாடெங்கும் பரவியுள்ளன.

அவற்றை அனைவரும் விரும்பிப் போற்றுகின்றனர். ரவிவர்மாவின் மறைவுக்கு இரங்கிப் பாடிய பாரதியார்,

‘மன்னர்மாவிகையில் ஏழை மக்களின் குடிலில் எல்லாம்
உள்ளருந் தேச விரி உளத்தினைக் களிக்கச் செய்வான்.’

எனப்புகழ்ந்தார்.

4. ரவிவர்மா திருவாங்கூர் நாட்டு அரச குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அதனால், அவர் ராஜா ரவிவர்மா

ரவிவர்மா

என்று வழங்கப்பட்டார். அவர், கீளிமானூர் என்னும் இடத்தில், 1848-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். அவர் பிறந்த குடும்பம் கலைச்செல்வர்பலர் செழித்த குடும்பமாகும். அவருடைய தந்தையாரும் அம்மாளும் கைதேர்ந்த ஓவியக்கலைஞராய் விளங்கினர். அவர் சகோதரர் ராஜாராஜவர்மா என்பவரும்

சகோதரி மங்களாபாய் என்பவரும் அவ்விதமே கலை மணிகளாய்ப் புகழ் பெற்றவர். ஆகவே, அத்தகைய கலைச்செல்வர்கள் சூழலிற் பிறந்து வளர்ந்த ரவிவர்மா, ஓவியர் மணியாய் விளங்கியதில் வியப்புண்டோ?

5. ரவிவர்மாவிடம் இளமை முதலே சிறந்த மதிநுட்பமும், ஊக்கமும், பொருள்களை உற்றுப் பார்த்துணரும் பழக்கமும் இயல்பில் அமைந்திருந்தன. கலைஞர்கட்கு இயற்கையே இணையற்ற ஆசிரியன். ரவிவர்மாவும் நீலக்கடல் அலைகளையும்,

நீண்டு உயர்ந்த மலையின் கொடு முடிகளையும், வாணுவேவோங்கிய மரங்கள் அடர்ந்த காடுகளையும் தண்டு கண்டு மகிழ்வார்; வானில் பல வண்ணத் தோற்றங்கள் மாறி மாறி வருவதைக்கண்டு வியப்பார்; காலிக் கதிரொளியிலும் மாலை வெண்மதியிலும் தோன்றும் ஒளி விநோதங்களைக் கண்டு உள்ளம் களிப்பார். அவர் அயலூர்ப் பயணம் செய்யும் பொழுதெல்லாம் ஆங்காங்குள்ள கோவில்களுக்குச்சென்று, அங்குள்ள சிற்பங்களின் அமைப்பையும் அழகையும் கண்டு மகிழ்வார். இவற்றால் அவரது கலையுணர்ச்சி பெருகியது.

6. இராமாயணம், பாரதம் முதலிய இதிகாச நூல்களைப் படித்துப் புலவர்கள் பொருள் கூறி வரும்பொழுது அவைகளில் வரும் தலைவன் தலைவியரைப்பற்றியவருணனைகளை ரவிவர்மாகூர்ந்து கேட்பார்; அவர்களுடைய வடிவங்களை அகக்கண்ணால் காண்பார்; இளமையிலேயே தம் தந்தையார் சித்திரம் வரைவதற்காக வைத்திருக்கும் கருவிகளைக்கொண்டு அழகாகச் சித்திரம் தீட்டுவார்.

7. ரவிவர்மா தொடக்கத்தில் தம் அம்மானாரிடம் ஓவியக்கலை பயின்றார். பின்பு ஓர் ஆங்கிலக் கலைஞரிடம் மேனாட்டு ஓவியக்கலை பயிற்சி பெற்றார். இப்பயிற்சிகளே தென்னாட்டு ஓவியக்கலை புத்தயிர் பெற்றெழக் காரணங்களாயின.

8. பண்டை நாளில் ஓவியக்கலை இயற்கைப் பொருள்களையும் காட்சிகளையும் வரையும் அளவில் இருந்தது; இடைக்காலத்தில் சமயச் சார்புடன் வளரலாயிற்று. ஓவியக்கலைஞர் பலரும் இறைவர் இறைவியர் எழில் வடிவங்களையும் அவர்களுடைய திருவிளையாடல்களையுமே படமாகத் தீட்டி மகிழ்ந்தனர். ரவிவர்மா பழமைப் பற்றுடன் புதுமை

யின் சிறப்புக்களையும் உணர்ந்து, இரண்டும் ஒன்று பட்டு விளங்கும் நிலையில் படம் வரையலானார். அவருடைய சித்திரங்கள் பெரும்பாலும் கற்பனைத் திறம் பெற்று விளங்குவதுடன் நூல்கள் கூறும் இலக்கணங்கட்கு மாறுபடாமலும் அமைந்திருக்கின்றன. அவர் வரைந்த திருமகள் நாமகளின் உருவங்களே இதற்குச் சான்றுகளாம்.

9. கண்ணுவ முனிவர் இருப்பிடத்தில் சகுந்தலை தன் தோழிகளுடன் இருந்து, தன்னைப் பிரிந்து சென்ற காதலன் துஷ்யந்தனுக்குக் கடிதம் எழுதும் காட்சியை அவர் வரைந்திருக்கும் ஓவியம், பலராலும் பாராட்டப்படுகிறது. 'தமயந்தியும் அன்னமும்' பொருந்திய ஓவியமும் அவ்வாறே புகழ் பெற்றது. இவ்விருபடங்களின் கலைத்திறனையும் பற்றி இரண்டு நூல்கள் வெளி வந்துள்ளமையே இவற்றின் பெருமையை விளக்கும். விராடன் சபை, கண்ணன் பேருருவம் கொள்ளல், மோகினி ருக்மாங்கதர், பரமசிவன், பகீரதன் வெற்றி போன்ற பல ஓவியங்களும் அவர் வரைந்தவைகளே.

10. ரவிவர்மாவின் பெருமையைக் கேள்வியுற்ற சுதேசமன்னர்கள், அவரை வரவழைத்துப் பற்பல ஓவியங்களை எழுதச் செய்து, பாராட்டி மகிழ்ந்தார்கள். இவ்வாறு தென்னாட்டின் ஓவியக் கலைக்குப் புத்துயிரளித்த ரவிவர்மா, 1906-ஆம் ஆண்டில் புகழுடல் நிறுவிக்க் சென்றார்.

அருஞ்சொற்பொருள்:

வீழ்ச்சி - அழிவு, மிகை - குற்றம், வீறு கொண்டு - ஊக்கம் கொண்டு, துறை - வழி, உன்னரு - நினைப்பதற்கரிய, தேச - ஒளி, குடில் - குடிசை, சூழல் - சுற்றுப்புறம், கொடுமுடி - சிகரம், வெண்மதி - சந்திரன்.

வினாக்கள் :

1. பழந்தமிழரின் கலைவாழ்வு எத்தகையது?

2. வங்க நாட்டின் பெருமை என்ன ?
3. ரவிவர்மா தோன்றிய குடும்பச் சிறப்பைக் கூறுக.
4. ரவிவர்மாவின் ஓவியங்களின் தனிச் சிறப்பென்ன ?

மொழிப்பயிற்சி :

I. எதிர்ச்சொல் தருக :—

பெருமை, பண்டைக்காலம், தொடக்கம், பழமை.

2. செய்தி வாக்கியத்தை வினாவாக்கியமாக மாற்றுக் :—

- (1) இதனை முதலில் உணர்ந்தவர்கள் வங்க நாட்டு மக்களே.
- (2) வாசில் நுரை தள்ளும் தோற்றத்தை எழுதமுயன்றார்.

இலக்கணம் :

கோடுள்ள இடங்களில் ஏற்ற வேற்றுமை உருபுகளைச் சேர்க்க :—

1. தமிழர் ஓவியக்கலை — உயிரெனப் போற்றினர்.
2. நாய்—வடிவம் — தூரிகை — எழுத முடியவில்லை.
3. வீரர் — பெற்ற பெருமை வங்கத் — உண்டு.
4. கலைஞர் — இயற்கையே சிறந்த ஆசிரியன்.

கட்டுரை :

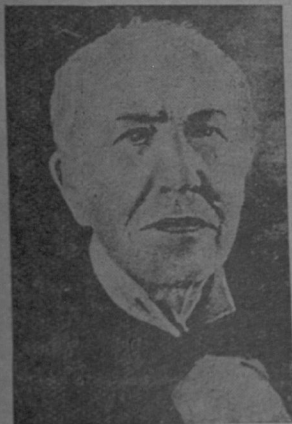
1. பழந்தமிழரின் கலையறிவு பற்றிச் சில வாக்கியங்கள் வரைக.
2. ரவிவர்மாவின் சித்திரங்களின் சிறப்புக்களை விளக்கி வரைக.

7. மின் ஆற்றல்

1. நமக்குப் பழக்கமில்லாத புதிய பொருளையோ நிகழ்ச்சியையோ நாம் காண நேரிட்டால், வியப்படைகின்றோம்; வியப்புமிசூந்துவிட்டால், அதற்குக் காரணமாயுள்ளதை விந்தை எனக் கருதுகின்றோம். நாம் இவ்வலகைச் சுற்றிப் பார்க்கத் தொடங்கினால், இதனை விந்தைகள் நிறைந்த உலகம் என்றே கூறுவோம். நாம் அவ்வாறு இயற்கை விந்தைகளைக் காணும்பொழுது வியப்புறுவதுடன் நின்று விடுவோம். கற்பனையுள்ளம் படைத்த கவிஞர், அவற்றைக் காணநேரிட்டால், இனிய கவிதைகளால் அவற்றைப் புனைந்து பாடி மகிழ்வார். அறிவாற்றல் படைத்த பேரறிஞர் அப்புதுமைகளைக் கண்டால், அவற்றின் காரணங்களைத் துருவி ஆராய்ந்து, பல செயற்கை அற்புதங்களைச் செய்து, நம்மை மேலும் பெருவியப்பில் ஆழ்த்துவார். அத்தகைய இயற்கை விந்தைகளில் மின்சாரம் என்பது ஒன்று. அதன் இயல்பை ஆராய்ந்து கண்ட அறிஞர்கள், அதன் உதவியால் ஆக்கிய செயற்கை விந்தைகள் மிகப் பல. ஆகவே, அம் மின்சாரத்தைப்பற்றி அறிவது மிகவும் அவசியமாகும்.

2. மழை காலங்களில் பளிர்ப்பளிர் என்று மின்னல் மின்னி மறைகிறதல்லவா? அதனை இயற்கையிலுள்ள ஆற்றல் என உணர்ந்தனர் அறிஞர்; அதற்கு வேறு சில ஆற்றல்களாக மாறும் இயல்பு உண்டென்பதையும் அறிந்தனர். அவ்வாற்றல்களைக் கண்டறிந்து அவற்றால் உலகிற்குப் பல புதிய நன்மைகளை வழங்கிச் சென்றனர் அவ்வறிஞர்.

3. ஒரு மெல்லிய கரிக்கம்பியில் மின்சாரம் புகச் செய்தால், அக்கம்பி, கையால் தொட இயலாத வெப்ப நிலையை அடையும். ஆகவே, மின்சாரத்திற்கு வெம்மைத் தன்மை உண்டென்பது தெளிவாகிறது. கரிக்கம்பியில் வெப்பம் மிகுதிப்பட்டால், அக்கம்பி சுடர் விட்டு விளங்குகிறது. எனவே, மின்சாரத்திற்கு ஒளி வீசும் ஆற்றலும் உண்டென்பது புலனாகிறது. இவ்வாறு மின்சாரத்தினால் ஒளியைப் பெறலாம் என்பதை முதன்முதல்கண்டறிந்தவர், அமெரிக்க நாட்டு விஞ்ஞானச் செல்வராகிய தாமஸ் ஆல்வா எடிஸன் என்பவராவார்.

தாமஸ் ஆல்வா எடிஸன்

அவரது அழியாப் புகழொளிபோலவே அவரது மதி நுட்பத்தின் விளைவாகிய மின்சார விளக்கொளி இன்று உலகெங்கும் விளக்கம் செய்கின்றது.

4. காந்தத்தைப் பயன்படுத்தி மின்சாரம் உண்டாக்கும் முறையை முதலில் கண்டுபிடித்தவர், மைக்கேல் பாரடே என்ற ஆங்கில நாட்டு விஞ்ஞானி

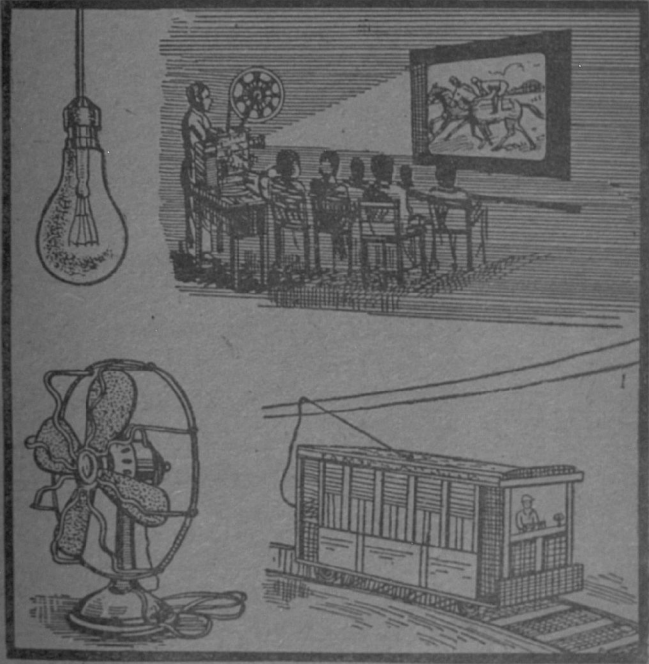
யாராவார். அவரது ஆராய்ச்சியின் விளைவு, உலகிற்குப் பல வகையிலும் பெரும்பயன் தருதலால், மிகவும் சிறந்ததாகும். டைனமோ என்னும் மின்சார விளைபுலன் வாயிலாக மின்சாரத்தை உண்டாக்குவது, அவரது ஆராய்ச்சி முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டதேயாகும். இதனால், மின்சார சக்தி பிறவற்றை இயக்கும் சக்தியாய் மாறும் புதுமை நிகழ்கிறது.

5. உயரமான இடங்களிலிருந்து விரைந்து விழும் நீர்வீழ்ச்சிகளின் உதவியாலும் இம்மின்சார சத்தியைப் பெறலாம். நீர்வீழ்ச்சிகளின் கீழே பொறிகளை வைத்து, விரைந்து விழும் நீரின் ஆற்றலால் அவற்றை இயங்கச் செய்கின்றனர்; அப்பொறிகளில் அமைந்துள்ள காந்தத்தின் உதவியால் மின்சாரத்தைப் பெறுகின்றனர். இவ்வாறு செய்து சிவசமுத்திரம், பாபநாசம் முதலிய இடங்களில் மின்சாரம் சேகரிக்கப்படுகிறது. இப்படிச் சேகரிக்கப்படும் மின்சாரம், கம்பிகளின் மூலம் தென்னிந்தியாவின் பற்பல பகுதிகளுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது.

6. இந்நாளில் மின் ஆற்றலைப் பல நாடுகளும் பல வகையில் பயன் படுத்துகின்றன. இன்றைய மின் விளக்குகளில் 'டங்க்ஸ்டன்' என்ற உலோகத்தாலான இழைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்விளக்குகளில் ரைட்டிரஜன் என்னும் தீவளியை நிரப்புகின்றனர். இத்தீவளியால் டங்க்ஸ்டன் இழைகள் எரிந்து போவதில்லை. அதனால், விளக்கு நெடுங்காலம் பயன்படுகிறது. இவ்விழைகள் இல்லாமலும் மின் விளக்குகள் இப்பொழுது அமைக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய விளக்குகளில் பாதரச ஆவி பயன் படுத்தப்படுகிறது.

7. இன்று மின்சாரம் இன்றியமையாததாய் விட்டது. இதனால் விளையும் பயன்கள் எண்ணிறந்தன. வீடுகளில் இதன் வெப்ப இயல்பு சமையல் முதலிய வேலைகளுக்கும் பயன்படுகிறது. இது னுடைய இயக்கும் சத்தியால் விளையும் நன்மைகள் அளவில் அடங்காதவை. இது விசிறியைக் சுழற்றிக் காற்றைத் தருகிறது; கேணிகளில் தண்ணீர் இறைக்க உதவுகிறது; 'டிராம்' முதலிய போக்கு

வரவுக்குரிய சாதனங்களுக்கும் துணையாகிறது ; பேசும் கருவிகள், வானொலி போன்ற புதுமைகட்கும் இன்றியமையாத பெருந்துணையாய் நிலவுகின்றது.

மின்னற்றலின் விளைவுகள்

பெரிய ஆலைகள் அச்சுப் பொறிகள் போன்ற பல வகைப் பொறிகளும் இதன் ஆற்றலால் இயங்கி, நிறைந்த பயனை விளைக்கின்றன. நாம் இன்பப் பொழுது போக்கிற்குக் கண்டு மகிழும் படக்காட்சியும் இதன் உதவியாலேயே நடைபெறுகின்றது.

8. இவ்வகையான விந்தைகள் அறிவாலும் ஆராய்ச்சியாலும் வந்த விளைவல்லவா? ஆகவே, நாமும் அத்தகைய அறிவை முயன்று பெற்று,

பொருள்களை நுணுகி ஆராய்ந்து, முன்னேற்ற மடைவோமாக!

அருஞ்சொற்பொருள் :

புனைந்து - அழகுபடுத்தி, தருவி - தேடி, விளைவு - பயன், வழங்கி - கொடுத்து, வளி - வாயு.

வினாக்கள் :

1. விந்தைகளைக் காணும் கவிஞரும் அறிஞரும் என்னென்ன செய்வார்?
2. மின்சாரத்திற்குள்ள ஆற்றல்கள் யாவை?
3. மின்சாரத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து நன்மை செய்த ஒரு பெரியார் யாவர்?
4. மின்சாரத்தால் விளையும் நன்மைகள் யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

1. பின் வரும் சொற்களை வாக்கியங்களில் அமைக்க :—
நிகழ்ச்சி, விந்தை, கற்பனை, ஆராய்ந்து, மின்சாரம், புகழ் மொழி.
2. உடன்பாட்டு வாக்கியத்தை எதிர்மறை வாக்கியமாகவும், எதிர்மறை வாக்கியத்தை உடன்பாட்டு வாக்கியமாகவும் மாற்றுக :—
(1) நாம் வியப்படைகின்றோம்.
(2) இதனால் விளையும் பயன்கள் எண்ணிறந்தன.
(3) முயற்சி வீணாகாது.
(4) உண்மையறிந்தவர் வியப்புறார்.

இலக்கணம் :

சென்றனர், கருதுகின்றோம், மகிழ்வாய் — 'சென்றனர்' என்பது வினை முடிந்துவிட்டதைக் குறிப்பதால், இறந்த காலம். 'கருதுகின்றோம்' என்பது, வினை தொடங்கி முடிவுறுததால் நிகழ்காலம். 'மகிழ்வாய்' என்பது, வினை இன்னும் தொடர்ச்சி பெறுததால் எதிர்காலம், வினைச்சொல் காலம் காட்டும். அக்காலம், இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என மூன்று வகைப்படும். இப்பாடத் திலிருந்து முக்கால் வினைகளையும் எடுத்தெழுதுக.

கட்டுரை :

மின்சாரத்தால் நாம் அடையும் நன்மைகளை விளக்கி வரைக.

8. வீரச் செயல்

1. நமது நாடு வீரச் செயல்களுக்குப் பேர் போனது. வீரச் செயல்களை விளையாட்டாகவும் புகழ் ஒங்கவும் செய்து மகிழ்வார் வீரர். பழந்தமிழர் இத்தகைய வீரச் செயல்களில் இணையற்று விளங்கினார். அவர்க்குப் பெருமகிழ்ச்சி விளைக்கும் வீர விளையாட்டுக்களுள் 'மற்போர்' என்பதும் ஒன்று.

2. அஞ்சா நெஞ்சுடன் உடல் வலி விளங்கத் தோள் வலியால் ஒருவரோடொருவர் போர் செய்வதே மற்போராகும். மற்போரில் வல்லவர்க்கு மல்லர் என்பது பெயர். இத்தகைய மல்லர்களை முன்னர்கள் ஆதரித்து வந்தார்கள். மன்னருள்ளும் சிலர் சிறந்த மல் வீரராய் விளங்கியிருக்கின்றனர்.

3. மல்லர்கள் ஒருவரையொருவர் கைகளாற் கட்டியும், கால்களால் இடறியும், கறங்கெனச் சுழன்றும், இடித்தும் குத்தியும் போர் செய்வதைப் பார்க்கும்பொழுது, பார்ப்பவர் உள்ளத்திலும் வீரக்கிளர்ச்சி பெருகும். மற்போருக்கு உடல் வலிமை இன்றியமையாததாகும். ஆனால், அத்துடன் மதி துட்பமும் வேண்டும். உடலுறுப்புக்கள் நினைத்த படி இயங்க வேண்டும். கலங்காத நெஞ்சுறுதியும் வேண்டும். இவ்வெல்லாச் சிறப்புக்களும் அமைந்திருப்பவரே, மல்லர்களுள் சிறந்து விளங்குவார்.

4. முன்னொரு காலத்தில் சோழநாட்டின் ஒரு பகுதியை உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு நீத்தன் என்னும் மன்னன் ஒருவன் ஆண்டுவந்தான். அவன் சோழர் மரபின் நேர்வழிவந்தவன் அல்லன்; என்றாலும், சோழமன்னர்க்குப் பெண் கொடுக்கும் உரிமைபடைத்த வேளிர் குடியில் வந்தவன். அவன்

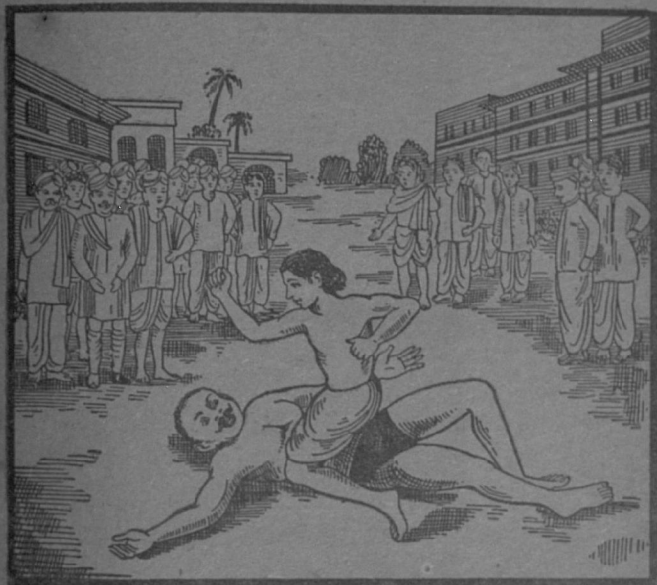
சோழ நாட்டரசு பிறர் கைப்பட்டிருந்த பொழுது அதை மீட்டுச் சோழர் குலப்பெருமை விளங்கச் சிறப்புடன் அரசாண்டு வந்தான். அவன் வழி வந்தவர்களே 'உறையூர்ச் சோழர்கள்' எனப்படுவார்கள்.

5. அவனுக்கு நற்கிள்ளி என்னும் மைந்தன் ஒருவன் இருந்தான். நற்கிள்ளி இளமை முதலே வீரவிளையாட்டுக்களிற் பெருவிருப்புடையவனாய், மற்போர் முதலிய வீரச்செயல்களில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினான்; மல்லாடவில் கொண்ட விருப்பத்தால், மற்போரில் தேர்ச்சி பெற்ற மல்லர்களுடனே தன் பெரும்பொழுதைக் கழித்தான். அவன் வீரத்தைப் புகழ்ந்து நக்கண்ணையார் என்ற நல்லிசைப்புலமை மெல்லியலார் பாடல் இயற்றிப் பாராட்டியுள்ளார்.

6. நற்கிள்ளியின் போக்கை விரும்பாத தித்தன், அவனுக்கு அறிவுரை கூறியும் பயன்படாமையகண்டு, அவனை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றினான். நற்கிள்ளி தன்னாட்டை விட்டுப் பல இடங்களிலும் சுற்றித் திரிந்து, தன் ஆற்றலைப் புலப்படுத்திப் புகழ்பெற வாழ்ந்து வந்தான். நற்கிள்ளியின் புகழைக் கேள்வியுற்ற ஆழார் மல்லன் என்பான், அழுக்காறு கொண்டு, அவனைத் தன்னுடன் மற்போர் புரிய அழைத்தான்; கிள்ளியைத் தோல்வியுறச் செய்து தான் புகழ்பெற்று ஒங்க விரும்பினான்.

7. நற்கிள்ளி, ஆழார் மல்லன் மற்போரில் பல வீரர்களை வென்றவன் என்பதை அறிவான்; ஆனால், சிறிதும் அது பற்றி எண்ணாதவனாய், மற்போர் புரிய வந்து நின்றான். வெளியிட மொன்றில் இருவரும் ஒருவரோடொருவர் கடும்போர் புரியத் தொடங்கினர். இரு பெருமல்லரும் போர் புரிவதைக் காண மக்கள் பெருந்திரளாகக் கூடினார்கள்.

பேருருவம் படைத்த ஆழார் மல்லன், அரைக்கணத்தில் அடியற்ற மரம் போலத் தரையிற்சாய்ந்தான்.

நற்கிள்ளி ஆழார் மல்லனை வீழ்த்ததல்

நற்கிள்ளி அவன் மார்பில் ஏறிக் குத்தியதும், ஆழார் மல்லன் எழுந்திராமலே ஆவி நீத்தான். நற்கிள்ளி மற்போரில் நிகரற்றவனாயினன்.

8. ஆழார் மல்லனை மாய்த்து நற்கிள்ளி வெற்றி கொண்ட செய்தி தித்தன் காதுக்கு எட்டியது. அவன் தன் மைந்தனது வீரச்சிறப்பை உணர்ந்தான்; தான் அவனைப்பற்றி நினைத்தது பிழையென உணர்ந்து, அவனை மீண்டும் நாட்டிற்கு அழைத்து வருமாறு கூறித்தூதரைப் போக்கினான். நற்கிள்ளி அக்கணமே புறப்பட்டுவந்து, தந்தையைப் பணிந்து நின்றான். புகழ்ச் செல்வத்துடன் திரும்பி வந்த மைந்தனைக் கண்டு களிகூர்ந்தான்

தித்தன். தித்தனுக்குப் பின் நற்கிள்ளியே அரசன் ஆயினன்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

கறங்கு - பட்டம் (காற்றடி) கிளர்ச்சி - வளர்ச்சி, மதிநுட்பம் - அறிவுக்கூர்மை, இயங்க - அசைய, மரபு - வழிசம், அழுக்காறு - பொருமை, பெருந்திரள் - பெருங்கூட்டம்.

வினாக்கள் :

1. மல்லர்கள் எவ்வாறு போர் செய்வார்கள் ?
2. மல்லர்க்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன யாவை?
- 3- தித்தன் என்பவன் யாவன் ?
4. தித்தன் தன் மகனை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றியது ஏன் ?

பயிற்சி :

1. சொற்பொருத்தம் அறிந்து சேர்க்க :—
 - (1) அவனைத் தன்னுடன் மற்போர் புரிய — கேட்டான், சொன்னான், அழைத்தான்.)
 - (2) உணவை வயிறூர — (உண்டான், தின்றான், சாப்பிட்டான்.)
 - (3) உண்டபின் வெற்றிலை — (தின்றான், மென்றான்.)
 - (4) சிறுவன் அப்பம் — (உண்டான், தின்றான்.)
2. எற்ற பயனிலையை அமைக்க;—
 - (1) நமது நாடு வீரச் செயல்களுக்கு —
 - (2) பழந்தமிழர் வீரத்தில் இணையற்று —
 - (3) சோழ நாட்டைத் தித்தன் என்னும் மன்னன் —
 - (4) கிள்ளியை வென்று புகழ் பெற —

இலக்கணம் :

ஆண்டு வந்தான். - 'வந்தான்' என்னும் வினை பொருள் முடிவுற்றிருப்பதால், வினைமுற்றெனப்படும். 'ஆண்டு' என்னும் வினை பொருள் முடியாமல், 'வந்தான்' என்பதைச் சார்ந்த நிற்பதால், 'எச்சம்' எனப்படும். வினைச் சொல் 'முற்று, எச்சம்' என இருவகைப்படும்.

இப்பாடத்திலிருந்து வினை முற்றுக்களையும் எச்சவினைகளையும் தனித்தனி எடுத்தெழுதுக.

கட்டுரை :

1. இப்பாடத்திலுள்ள பத்திகளுக்குத் தலைப்புக் கொடுக்க.
2. மற்போரிற்சிறந்த ஒருவர் வரலாற்றை வரைக.

9. காவிரியணைக்கட்டு

1. ஒரு நாட்டின் வளம் பெருகக் காரணமாய் இருப்பவை ஆறுகளே. ஓர் ஊருக்கருகில் ஆறு பாய்ந்தோடுமானால், அவ்வூர், மக்கள் வாழ்க்கைக்கு மிகவும் ஏற்றதாய் விளங்கும். இக்காரணத்தாலேயே ஆற்றங்கரைகளின் அருகிலேயே ஊர்களும் நகரங்களும் தோன்றி வளர்கின்றன. 'ஆறில்லா ஊருக் கழகுபாழ்,' என்று ஒளவைப்பிராட்டியார் கூறியது பொன் மொழியேயாகும்.

2. நமது நாட்டில் பல பேராறுகளும் சிற்றாறுகளும் உள்ளன. இவற்றுள் சில, எக்காலத்தும் இடையறாது நீர் பெருகியோடும் ஜீவநதிகளாம். வடநாட்டில் புகழ் பெற்ற ஜீவநதியாய் விளங்கும் கங்கை நதி போன்று தென்னாட்டில் காவிரி நதி வளம் பெருக்கும் வரநதியாய் விளங்குகின்றது. அதற்குப் பொன்னி என்னும் பெயரும் உண்டு. அது பொன் கொழித்தோடும் நதியாதலின், அப்பெயர் பெற்றது; தான் பாய்ந்தோடும் இடமெல்லாம் சோலை வனமாகச் செய்தலால், 'காவிரி' என வழங்கப்படுகின்றது. கா—சோலை, விரி—வளர்ச்சி.

3. காவிரி நதி, மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையைச் சார்ந்த குடகு நாட்டில் மெர்க்காரா என்னுமிடத்தில் பிறக்கின்றது; அங்கிருந்து மைசூர் நாட்டின் வழியாக ஓடிச் சேலம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களின் எல்லையில் சென்று, பிறகு தஞ்சை திருச்சி மாவட்டங்களிற் பாய்ந்து செல்கிறது; தான் செல்லும் இடமெல்லாம் வளம்பெறச் செய்து முடிவில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கருகில் கடலொடு கலந்துவிடுகின்றது. காவிரி நதியின் நீர் வளமே 'சோழ வள நாடு

சோறுடைத்து,' என்று புலவர் புனைந்து பாடும் சிறப்பிற்குக் காரணமாகின்றது.

4. காவிரி நதியின் நீர் வளம், அது பாய்ந்தோடும் இடங்களிற் பயன் விளைக்கின்றதாயினும், அது கடலிற்கலந்து வீணாவதைத் தடுத்து, அதைக் கொண்டு இன்னும் பெரும்பயன் பெறக் கருதினர் மைசூர் அரசாங்கத்தார். அவ்வாறு செய்தால் நாட்டின் செல்வ நிலை மேலும் பெருகுமெனக் கருதினர். அதனால் 1902-ஆம் ஆண்டு மைசூருக்

கிருஷ்ணராஜ சாகரம்

குப் பத்து மைல் தொலைவிலுள்ள கண்ணம்பாடி என்னுமிடத்திற்கருகில் இரண்டரைக் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து காவிரி நதியின் குறுக்கே ஓர் அணையைக் கட்டினர். அவ்வணையின் உயரம், 130 அடி; நீளம், 86000 அடி. அணையினருகில் ஐம்பது சதுர மைல் பரப்பில் பெரிய ஏரி ஒன்றை அமைத்து, அதில் நீரைத் தேக்கச் செய்தார்கள். அத்தேக்கத்திற்கு அந்நாட்டையாண்ட மன்னர் பெயரால் கிருஷ்ணராஜ சாகரம் எனப்

பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். கண்ணம்பாடிக்கு அருகில் இருப்பதால், கண்ணம்பாடி நீர்த்தேக்கம் என்றும் அது வழங்கப்படுகிறது.

5. அந்நீர்த்தேக்கத்தில் மிகவும் உயர்ந்த அளவில் நீரைத் தேக்கி வைத்துள்ளனர். அணையின் இருபுறமும் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய கால்வாய்களின்மூலம் நீர் பயிர்த்தொழில் செழிக்கப் பாய்ந்தோடுகிறது. இதனால், அந்நாட்டில் அதுவரை தரிசாய்க் கிடந்த நிலங்களிற் பெரும்பகுதி பயிர் செய்யப்பட்டுச் செழிப்படைந்திருக்கின்றது.

6. அவ்வாறு நிலங்களைச் செழிப்புறச் செய்த பின்பு அத்தேக்கத்திலுள்ள தண்ணீரை மேலும் பல புதிய வழிகளிற் பயன்படுத்தக் கருதினர் மைசூர் அரசாங்கத்தார்; மைசூருக்குக் கிழக்கே நாற்பது மைல் தொலைவிலுள்ள சிவ சமுத்திரம் என்னும் இடத்திற்குத் தண்ணீரைக்கொண்டுவந்து, அங்கே செயற்கை முறையில் ஒரு நீர்வீழ்ச்சியை உண்டாக்கினர்; அந்நீர்வீழ்ச்சியின் மூலம் மிகுந்த அளவில் மின்சார ஆற்றலைப் பெற்றுச் சேர்த்து வைக்கின்றனர்; அம்மின்சார ஆற்றலின் துணையால் பற்பல பொறியாலைகளும் பற்பல தொழிற்சாலைகளும் நடைபெறச் செய்து நாட்டைப் பல வகையாலும் மேம்பாடுறச் செய்கின்றனர்.

7. காவிரியாறு சேலம் மாவட்டத்திற் பாய்ந்து செல்கையில் சென்னை அரசாங்கத்தார் மேட்டூர் என்னுமிடத்தில் மிகப் பெரிய அணையொன்றைக் கட்டி, மீண்டும் நீரைத் தேக்கினர். அதற்கு மேட்டூர் அணை என்பது பெயர். அது உலகிலுள்ள மிகப் பெரிய அணைகளுள் ஒன்றாகும். அவ்வணை, 1928-ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, 1934-ஆம் ஆண்டு முடிவுபெற்றது.

8. மேட்டூர் அணையின் நீளம் 5300 அடி; உயரம் 214 அடி; அடிப்பாகத்தின் அகலம் 171 அடி; அணையின் மேலேயுள்ள அகலம், 20 அடி;

மேட்டூர் அணை

ரேகக்கத்தின் ஆழம், 165 அடி. அவ்வணையால் மீட்டூர் ஏக்கர்ப் பரப்புள்ள நிலம் பயிர் செய்யப் படுகிறது. அங்கும் மின்சாரம் எடுக்கப்படுகின்றது. அது பல பல மாவட்டங்களுக்குப் பயன்படுகிறது. இதனால், மேட்டூரிலேயே பல தொழிற்சாலைகள் நடைபெறுகின்றன.

9. காவிரி ஆறு கோயம்புத்தூர் வழியாகச் செல்லுகையில், பவானி, அமராவதி முதலிய துணையாறுகள் வந்து கலத்தலால் பெருகி, ஒரு மைல் அகலமுள்ள அகண்ட காவிரியாய்ச் செல்கிறது. இது திருச்சிராப்பள்ளிக்கருகில் தீருப்பராய்த்துறை என்னுமிடத்தில் காவிரி, கோள்ளிடம் என்று இரு கணையாய்ப் பிரிந்து செல்கின்றது. இந்த இரு பிரிவுகட்கிடையிலேதான் திருவரங்கம் என்ற தீவு இருக்கிறது. திருவரங்கத்திற்குக் கிழக்கே ஓர் அணை கட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அணையின் உதவியால்

காவிரியில் மிகுந்த நீரைக் கொள்ளிடத்திற் செலுத்துகிறார்கள்.

10. காவிரி நதி தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நுழைந்து, அங்கு ஓர் அணையால் இரண்டாகப் பிரிந்து செல்கிறது. இவ்வாறு பல இடங்களில் பல சிறு கிளைகளாய்ப் பாசனத்திற்காகப் பிரிக்கப் படுவதால், அது கடலொடு கலக்கும் பொழுது ஒரு சிற்றூராகவே போய்ச் சேர்கிறது. இவ்வாறு காவிரி யானது, வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாது பெருகியோடித் தஞ்சை திருச்சி மாவட்டங்களைத் 'தேன்னிந்தியாவின் நெற்களஞ்சியங்கள்' என்று புகழும்படி செய்யும் சோழ நாட்டின் செழுங்கொடியாய்த் திகழ்கின்றது.

11. இத்தகைய ஆறுகளால் மக்களடையும் நன்மைகள் மிகப் பல. ஆறுகள் நாட்டின் செழிப்புக்கு அடிப்படையாய் விளங்குகின்றன. தவிர, கங்கை, காவிரி போன்ற பேராறுகளைப் புண்ணிய நதிகள் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன. அவற்றில் மூழ்குவதே பேரின்பம் எனக்கருதி மக்கள் நீராடுகின்றார்கள். ஆறுகள் பல வகையான நிலங்களின் வழியாகவும் பாய்ந்து வருதலால், பல வகையான உலோகச் சத்துக்களும் மருந்துப் பொருள்களும் ஆற்று நீரில் கலக்கின்றன. இக்காரணத்தாலும் ஓட்டத்திலுள்ள மின் ஆற்றலாலும் மக்கள் உடற்பிணிகளைப் போக்கும் வன்மை ஆறுகளுக்கு ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, ஆறுகள் நாட்டின் இயற்கைச் செல்வங்களாகும்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

தொலைவு - தூரம், பொறி - இயந்திரம், வான் பொய்ப்பினும் - மழை பெய்யாது போயினும், பிணி - நோய்.

வினாக்கள் :

1. ஜீவநதிகள் யாவை ?
2. காவிரி உற்பத்தியாகும் இடமும், பாய்ந்தோடும் இடங்களும் யாவை ?
3. கண்ணம்பாடி அணை எங்கு எவ்வாறு கட்டப்பட்டது ?
4. அவ்வணையால் ஏற்பட்ட நன்மை என்ன ?
- 5- ஆறுகளால் மக்களடையும் நன்மைகள் யாவை ?

மொழிப் பயிற்சி :

பிழைகளைத் திருத்தி எழுதுக :

1. ஒரு நாட்டின் வளத்திற்குக் காரணமாயிருப்பது நதிகளே.
2. இதற்கு மேட்டூர் அணையென்று சொல்லப்படும்.
3. அதிலிருந்து ஒரு சிறிய கால்வாயொன்று பிரிந்து செல்கிறது.
4. ஒவ்வொரு சிற்றூர்களிலும் இதைக் காணலாம்.

இலக்கணம் :

தோன்றி வளர்கின்றன

விளங்கும் கங்கை

' தோன்றி ' ' விளங்கும் ' இவ்விரண்டும் எச்சவினைகளே. தோன்றி என்பது, வினைச்சொல்லைத் தழுவி நிற்பதால், விளையெச்சம் எனப்படும். ' விளங்கும் ' என்பது, பெயர்ச்சொல்லைத் தழுவி நிற்பதால் பெயரெச்சம் எனப்படும். எச்சம், பெயரெச்சம் விளையெச்சம் என இரு வகைப்படும்.

பெயரெச்சங்களுக்கேற்ற பெயர்களையும் விளையெச்சங்களுக்கேற்ற வினைகளையும் சேர்க்க :-

ஆறு பாய்ந்து — தரிசாகக் கிடந்த —

நீர் பெருகி — நீர்த்தேக்கத்திலுள்ள —

வளம் பெருக்கும் — ஆறுகளால் மக்கள் அடையும் —

கடலொடு கலந்து — சிற்றூறுகப்போய் —

கட்டுரை :

மேட்டூர் அணைக்கட்டைப் பற்றி உன் நண்பன் ஒருவனுக்குக் கடிதம் வரைக.

10. கரிகாலன்

1. நமது தமிழகம் சேர நாடு, சோழ நாடு, பாண்டி நாடு என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளை உடையது. அவற்றுள் சோழ நாட்டை ஆண்டு வந்த மன்னர் சோழர் எனப்படுவர். அம்மரபினருள் அறிவாலும் ஆற்றலாலும் நிகரற்ற பேராசனாய் விளங்கிய கரிகாலன் வரலாற்றைக் கவனிப்போம் :

2. கரிகாலன் இளஞ்சேட்சேன்னி என்பவன் மகன். அவன் இளமையிலேயே தந்தையை இழந்தான். அப்பொழுது அரசனாய் விளங்கிய அவன் பெரிய தந்தையாகிய சேட்சேன்னி என்பவனும் மகப்பேறில்லாதவனாய் மாண்டான். அதனால், கரிகாலனே அரசுக்குரியவனாயினன். ஆனால், அவனது இளமை கருதி, எளிதில் அவனை ஒழித்து விட்டு அரசரிமையைக் கவர்ந்துகொள்ளப் பகைவர் சிலர் முயன்றனர்.

3. அப்பகைவர் விரைவில் படைகளுடன் திரண்டு வந்து கரிகாலனைச் சிறை செய்தனர்; சிறைக்கோட்டத்திற்குத் தீபும் வைத்தனர்; தீயிற் கரிகாலன் மாண்டுவிட்டதாக ஊரார் நம்பவேண்டுமென்று கருதினர். ஆனால், கரிகாலன் எப்படியோ சிறையினின்றும் தப்பி மறைந்தான். சிறையில் நாற்புறத்தும் தீச்சூழ்கையில் தப்பி ஓடும் பொழுது அவன் கால்களுள் ஒன்று தீப்பட்டு வெந்து போயிற்று. அப்புண் ஆறிய பிறகும், புண்பட்ட இடம் கருமையாய் இருந்ததால், கரிகாலன் என வழங்கப்பட்டான். அவனது இயற்பெயர் மறைந்து போயிற்று.

4. அவ்வாறு தப்பியோடிய கரிகாலன்

கருவூரில் மறைவாய் வாழ்ந்து வந்தான். அவனை எதிர்த்துக் கிளம்பியவர்களும் அரசரிமை பற்றித் தங்களுள் சண்டையிட்டு அலைந்தார்கள். நாடு அரசனில்லாததால் வாட்டமுற்றது. அது கண்ட நாட்டுப் பெருமக்களுள் பலர் கூடிப் பண்டைக் கால வழக்கப்படி பட்டத்து யானையின் துதிக்கையின் பூமாலையைக் கொடுத்து அனுப்பினர். அது யார் கழுத்தில் அம்மாலையை இடுகிறதோ, அவனையே அரசனாக ஏற்றுக்கொள்வது வழக்கம்.

5. பூமாலையுடன் புறப்பட்ட யானை, ஓரிடத்தும் நிலலாமல் கருவூர் சென்று, அங்கு ஒரு குடிசையில் தங்கியிருந்த கரிகாலன் கழுத்தில் அம்மாலையை இட்டது. யானையைத் தொடர்ந்து வந்த மக்கள் கரிகாலனைக் கண்டு, அவன் தங்கள் பழைய அரசன் மகனே என்பதை அறிந்து, மிகவும் மகிழ்ந்து, அழைத்துச் சென்று முடி சூட்டினார்கள். இவ்வாறு கரிகாலன் இழந்த அரசை மீண்டும் பெற்றான்.

6. கரிகாலன் அரசரிமை இழந்திருந்த காலத்தில் எவ்விதத்தேனும் தன் பகைவரை வெல்ல வேண்டுமென உறுதி கொண்டு பல வகைப் போர்ப்பயிற்சிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்று வந்தான்; அதனால், அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த நிகரற்ற வீரனாய் விளங்கினான். அவன் இயல்பாகவே மதிநுட்பம் மிகவுடையவன்; எல்லாக் கலைகளிலும் பயிற்சி பெற்றவன்.

7. கரிகாலன் மீண்டும் அரசரிமை பெற்ற பொழுதும் வயதால் இளைஞனாகவே இருந்தான். அப்பொழுது வயதால் முதிர்ந்த இருவர், தமக்குள் ஏற்பட்ட ஒரு வழக்கில் நியாயம் பெற வந்தனர். அவர்கள் அவனது இளம்பருவத்தை நோக்கி, 'இச்சிறியவன் நம் வழக்கை எவ்வாறு தீர்த்து

வைப்பான் !' என எண்ணித் தயங்கி நின்றார்கள். அவர்களது தயக்கத்தையும் அதன் காரணத்தையும் உணர்ந்துகொண்ட கரிகாலன், அவர்களை நோக்கி, 'பெரியோர்களே, சற்றுப் பொறுங்கள் ! நமது அரசாங்கத்தில் வயதாலும் அறிவாலும் முதிர்ந்த பெரியார் ஒருவர் இருக்கின்றார். அவரிடம் உங்கள் வழக்கைத் தெரிவிக்கலாம்.' எனக் கூறி, உட்கொண்டு, தானே நரைமுடி முதலியவற்றால் கிழவன் வேடம் புனைந்து, அரியணையில் வந்தமர்ந்தான். முதியார் இருவரும், 'கரிகாலன் கூறிய, முதியவர் இவரே,' எனக் கருதி, அவனிடம் வழக்கைக் கூறினர். கரிகாலன் வழக்கை நன்காராய்ந்து, அவ்விருவரும் மகிழும் வண்ணம் நியாயம் வழங்கினான். அவனது அறிவாற்றல் கண்ட முதியவர், அவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். உடனே கரிகாலன் தன்முதுமைக் கோலத்தைக்களைந்து அவர்கள் முன்னே நின்றான். அவர்கள் மேலும் பெருவியப்பும் மகிழ்வும் உற்றவர்களாய்த் தாங்கள் முதலில் நினைத்ததற்கு மன்னிக்கவேண்டுமெனக் கூறி விடைபெற்று அகன்றார்கள்.

8. கரிகாலன் முதலில் நாட்டில் குழப்பம் விளைக்கும் தீயவரை அடக்கினான்; பிறகு தனது படையைப் பெருக்கிச் சிறந்த போர்ப் பயிற்சியும் அளித்தான். அவனது புகழ் பெருகுவதைப் போல நாடும் விரிவடைந்தது. குறுநில மன்னர் பலர் அவனுக்கு அடங்கி வாழ்ந்தனர். அவன் மற்றும் சிலரை வென்று பணியச் செய்தான். அவன் செய்த போர்தொறும் வெற்றி பெற்றான். அவன் புரிந்த போர்களில் 'வேண்ணி' என்ற இடத்தில் புரிந்ததே மிகப் பெரியது. அதில் அவன் சேர பாண்டியரையும் பதினொரு வேளிரையும்

முறியடித்தான்.

9. தென்னாடு முழுவதும் அவன் ஆணைக்கு அடங்கியது. அதன்மேல் அவன் வடநாடு சென்று ஆரிய மன்னர் பலரை வென்று, இமயத்தில் புலிச் கொடியைப் பொறித்து மீண்டான். அவன் வட நாட்டுப் போரில் வென்று கொணர்ந்த திறைப் பொருள்களுள், மூன்று சிறந்த பொருள்கள் இருந்தன. அவை, வச்சிர நாட்டரசன் தந்த முத்துப்பந்தரும், மகத நாட்டரசன் கொடுத்த பட்டிமண்டபமும், அவந்தி வேந்தன் அளித்த வாயில் தேரணமுமாம்.

10. கரிகாலன் நாடு வளம்பெறுதற்கு ஆகும் வழிகளைச் செய்தான். காவிரிக்கு இருமருங்கும் கரை அமைத்து, அதன் நீர் வளம் பயன்படப் படுகால்வாய்களை வெட்டினான்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் பலவகையாலும் சிறப்புற்றோங்கச் செய்தான். தொழில்கள் பெருகின; வாணிகம் வளர்ந்தது; செல்வம் செழித்தது; கலைகள் தழைத்தன.

11. கரிகாலனைப் பாடிய புலவர் பலர். பரணர், நக்கீரர், மாமுலனார், கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், முடத்தாமக்கண்ணியார், கருங்குழல் ஆதனார், கழாத்தலையார் முதலிய நல்லிசைப் புலவர் பலர் அவன் காலத்தில் வாழ்ந்தனர். அவருள் முடத்தாமக் கண்ணியார் பொருநராற்றுப்படை என்னும் பாட்டைப் பாடி அவனைப் புகழ்ந்தார். உருத்திரங்கண்ணனார் பட்டினப்பாலை என்னும் பாடலைப் பாடிப் பதினாறு லக்ஷம் பொன் பரிசில் பெற்றுச் சிறக்க வாழ்ந்தார்.

12. கரிகாலன் நாங்கூர் வேண்மாள் என்ற மங்கையர்க்கரசியை மணந்து இன்புற்றான். அவர்களுக்கு ஆதிமந்தி என்ற மகனும் மாவளத்தான்

என்ற மைந்தனும் தோன்றினார். ஆதிமந்தி பெரும் புலமைச் செல்வியாய் விளங்கி, சேரமரபைச் சேர்ந்த அரசிளங்குமரனொருவனை மணந்து இன்புற்றாள். கரிகாலன் நெடுங்காலம் தமிழ் நாட்டின் புகழ் எங்கும் பரவ நல்லாட்சி புரிந்து வாழ்ந்து வந்தான்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

மகப்பேறு - மக்கட் செல்வம், சிறைக்கோட்டம் - சிறைச் சாலை, இருமருங்கும் - இருபுறத்திலும், தழைத்தன - செழித்தன.

வினாக்கள் :

1. 'கரிகாலன்' என்னும் பெயர் எதனால் ஏற்பட்டது?
2. கரிகாலன் மீண்டும் அரசு பெற்றது எவ்வாறு?
3. கரிகாலன் முதியவர் வழக்கை எவ்வாறு தீர்த்தான்?
4. கரிகாலன் வடநாட்டில் பெற்ற பொருள்கள் யாவை?

மொழிப் பயிற்சி :

1. எதிர்ச்சொல் கூறுக :— தீபவர், சிலர், வெற்றி, வட நாடு, அறம், வீரன்.
2. ஏற்ற இடங்களில் காற்புள்ளி இடுக :—
அவன் அப்புண் ஆறிய பிறகும் புண்பட்ட இடம் கருமையாய் இருந்ததால் கரிகாலன் என வழங்கப்பட்டான். அவை முத்துப்பந்தரும் பட்டிமண்டபமும் வாயில் தோரணமுமாம்.

இலக்கணம் :

ஆண் பாலில் பெண் பாலாக மாற்றுக :—
இளமையிலேயே தந்தையை இழந்தான்.
அவன் எங்கே சென்றான்?
அரசின்குமரன் அறிவிற்கிறந்தவன்.
அரசன் நாட்டை ஆண்டு வந்தான்.

கட்டுரை :

கரிகாலன் தன் வரலாற்றைத் தானே கூறுவதுபோல ஒரு கட்டுரை வரைக.

கரிகாலன் தீபுரைக்கும் நேர்மையை விளக்கும் வரலாற்றை உரையாடலாக வரைக.

11. அறச்செல்வி

1. காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்பது சோழ மன்னரது அரசிருக்கையாய் விளங்கிய பழம்பெருநகரம். அந்நகரீற் பெருங்குடி வணிகர் தலைவராய் சிறந்து விளங்கிய மாசாத்துவான் மகன் கோவலனுக்கும், அவன் காதலைப் பெற்ற நாடகக்கணிகை மாதவி என்பவளுக்கும் மகளாய்ப் பிறந்தவள் மணிமேகலை. கோவலன் விதியின் விளைவால் மாதவியைப் பிரிந்து, முன்னே முறைப்படி மணந்த கண்ணகி என்னும் சுற்பிற்சிறந்த தன் மனையாளுடன் வாணிகம் செய்து பொருளிட்ட விரும்பி மதுரை சென்று, பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் கொல்லப்பட்டிருந்தான். கண்ணகி, கடுஞ்சினம் கொண்டு, தன் சுற்பின் மகிமையால் மதுரையைச் சுட்டெரித்து விட்டுச் சேரநாடு சென்று, அங்கே தெய்வயாக்கையுடன் வந்த கோவலனோடு விமானம் ஏறித் துறக்கம் புகுந்தாள்.

2. இச்செய்திகேட்ட மாதவி மனம் வருந்தித் துறவு பூண்டாள்; தன் மகள் மணிமேகலையையும் அவ்வாறே தவறெறியிற் புகுத்தினாள். அதில் மாதவியின் தாயாகிய சித்திராபதிக்கு விருப்பமில்லா நிருந்தது. மணிமேகலையின் அழகைக்கண்டு மயங்கிய மன்னன் மகன் உதயகுமரன் என்பவன், அவளைத் தன் காதலியாகப் பெறப் பல வழிகளிலும் முயன்றான். ஒரு சமயம் மணிமேகலையும் அவள் தோழியாகிய சுதமதி என்பவளும் மலர் கொய்து வர மலர் வனம் சென்றார்கள். அவர்களைப் பின் பற்றி உதயகுமரனும் அங்குச் சென்றான். மணிமேகலை அவன் வருவதை யணர்ந்து, உங்கிருந்த பரிக்கறையிலு

ஒளிந்துகொண்டாள். சுதமதி உதயகுமரனுக்குப் பல அறிவுரைகளைக் கூற, உதயகுமரன் அவற்றைக் கருத்திற்கொள்ளாமல், 'எவ்விதத்தும் அவனைப்பெறுவேன்!' எனக்கூறிச் சென்றான். அவன் சென்ற பின் பரிக்கறையினின்று வெளிவந்த மணிமேகலை, சுதமதியுடன் அவனைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ஆண்டு வந்த மணிமேகலா தெய்வம்

மணிமேகலை பீடிகையைத் தொழுதல்

அவளை மயக்கி வான் வழியே எடுத்துச் சென்று மணிபல்லவம் என்ற தீவில் விட்டுச் சென்றது.

3. அத்தீவிலுள்ள புத்த பீடிகையால் மணிமே

கலை தன் பழம்பிறப்பை உணர்ந்து வியப்புற்றாள். சென்ற பிறப்பில் தன் கணவனாய் இருந்தவனைப் பற்றிய செய்தி தெரியாமல் அவள் வருந்தி நிற்கையில், அவளை அங்குக் கொண்டு வந்து விட்ட மணிமேகலா தெய்வம் மீண்டும் தோன்றி, “பெண்ணே, கலங்காதே! முன்பிறப்பில் உன் கணவனாய் இருந்தவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாய்ப் பிறந்திருக்கின்றான்; அதனால்தான் தவநெறிப்புகுந்த உனது உள்ளமும் அம்மலர்வனத்தில் அவனைக் கண்டதும் அவன்பால் சென்றது. அறத்தின் விதையாகிய உன்னை அவநெறிப்புக விடாமல் காக்கவே யான் இங்கெடுத்து வந்தேன்,” எனக்கூறி, அவளுக்கு வான் வழிப் பறக்கவும், நினைத்த உருக்கொள்ளவும், பசியின்றி இருக்கவும் வல்ல மூன்று விஞ்சைகளைக் கற்பித்துச் சென்றது.

4. பிறகு மணிமேகலைக்கு அத்தீவின் காவல் தெய்வமாகிய தீவதிலகை எதிர்ப்பட்டாள். மணிமேகலை அவள் கூறிய வண்ணம், ஆபுத்திரன் என்ற அருட்செல்வன் கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப் பெறும் பொருட்டுப் பீடிகையின் எதிரேயிருந்த கோழி என்னும் குளத்தை வலம் வந்து நின்றாள். அப்பொழுது அமுதசுரபி அக்குளத்தினின்று வெளிப்பட்டு அவள் கையில் வந்து சேர்ந்தது.

5. பின்னர் மணிமேகலை பீடிகையையும் தீவதிலகையையும் வணங்கி, வான் வழிச் சென்று, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சேர்ந்தாள். அவளைக் காணாது கலங்கியிருந்த மாதவியும் சுதமதியும் மகிழ்ந்தனர். மணிமேகலை தான் மணிபல்லவம் சென்று அடைந்த சிறப்புக்களைக் கூறி, மேலும் அவர்களை மகிழ்வித்தாள்; பிறகு அமுதசுரபியைக் கையிற்தொண்டு மக்கள் பசிப்பிணி தீர்க்கு, அவர்

கள் மகிழ்வது கண்டு மகிழும் பணி புரிய வீதி வழியே வந்தாள்.

6. அப்பொழுது அங்குப் பல ஆண்டுகளாய் யானைத்தீ என்னும் கொடும்பசி தீராமல் அலைந்து கொண்டிருந்த காயசண்டிகை என்னும் வித்தியாதர

மணிமேகலை அமுதசுரபியால் அன்னமளித்தல்

மங்கை, 'அமுதசுரபியில் எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் உணவு வளர வேண்டுமாயின், முதலில் அப்பாத் திரத்தில் கற்பிற் சிறந்த மங்கையொருத்தியின் கையால் பிச்சையிடப்பட வேண்டும். அத்தகைய கற்புடைய ஆதிரை என்பாள் வீடு இதோ இருக்கிறது,' என்று மணிமேகலைக்குக் காட்டினள். மணிமேகலை அவள் கூறியபடியே ஆதிரையிடம் சென்று பிச்சை வாங்கினாள். உடனே அமுத சுரபி நிரம்பிற்று.

7. காயசண்டிகை மணிமேகலையிடம் பிச்சை

வாங்கியுண்டு, தீராப்பசி தீர்ந்து, தன் நாட்டை நோக்கி விரைந்து சென்றாள். பிறகு மணிமேகலை அவ்வூரிலுள்ள 'உலக அறவி' என்னும் அம்பலமே ஏழைகள் உறைவிடம் என்றறிந்து, அங்குச் சென்று, எல்லார்க்கும் உணவளித்துப் பசியைப் போக்கினாள். உலக அறவியிற் பெருங்கூட்டம் கூடலாயிற்று. மக்களுட்பலர், "அரசினங்குமரனால் விரும்பப்படும் இவள் இப்படிப் பிக்குணிக் கோலத்துடன் பிச்சைப்பாத்திரம் ஏந்தி அலைவதும் விதியோ!" என வருந்தினர்.

8. உதயகுமரன் இதனைக் கேள்வியுற்று உலக அறவியை நோக்கி விரைந்தான். அவனைக் கண்ட மணிமேகலை, அவனுக்குச்சில அறவுரைகளைக் கூறிவிட்டு, அம்பலத்தின் உட்புறம் சென்று, "நாம் இவ்வுருவத்துடன் இருந்தால் இவன் நம்மடையிடான்," எனக்கருதிக் காயசண்டிகையின் உருவம் கொண்டு, அமுதசுரபியுடன் வெளி வந்தாள். உதயகுமரன் மணிமேகலையைக் காணாமல், 'பிறகு பார்ப்போம்!' எனக்கருதிச் சென்றான். அவன் சென்றதும் மணிமேகலை காயசண்டிகை வடிவத்துடனே சிறைக் கோட்டம் சென்று, அங்குள்ளார்க்கு உணவளித்தாள். சிறை காவலர், மணிமேகலை ஒரு சிறிய கலத்தை வைத்துக்கொண்டு பலர்க்கும் உணவளிக்கும் விந்தையைக் கண்டு வியப்புற்றுத் தம்மரசனிடம் சென்று கூறினர். மன்னவன் மணிமேகலையை நேரில் அழைப்பித்து அவள் விரும்பப்படி சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக மாற்றினான்.

9. இச்சமயம் காயசண்டிகையின் கணவனாகிய காஞ்சனன் என்பான், அவளைத் தேடிக்கொண்டு அங்கு வந்து, மாற்றுருவம் கொண்ட மணிமே

கலையைத் தன் மனைவியெனக் கருதி, அருகிற் சென்று உரையாத் தொடங்கினான். மணிமேகலை அவனை மதியாது, மீண்டும் தன்னை நோக்கி வந்த உதயகுமரனுக்கு அறிவுரை பகர்ந்து சென்றாள். உதயகுமரன் மணிமேகலையே இவ்வேற்று வடிவத்துடன் இருக்கின்றாள் எனவுணர்ந்து, 'இன்றிரவே இவளைக் கைப்பற்றிச் செல்வேன்!' என எண்ணிச் சென்றான். இதைக்கண்ட காஞ்சனன் உண்மை உணராமல், மணிமேகலை தங்கியிருக்கும் உலக அறவியினுட்சென்று மறைந்திருந்தான். நள்ளிரவில் உதயகுமரன் அங்கு வரக் காஞ்சனன் கடுஞ்சிற்றத்துடன் அவனை வாளால் வெட்டிக் கொன்று விட்டு, மணிமேகலையை நெருங்கினான். உடனே அங்கு ஒரு தூணிற் பாவை வடிவில் இருந்த தெய்வம், 'காஞ்சனா, அவளை அணுகாதே! அவள் அறச் செல்வியாகிய மணிமேகலை. உன் மனைவி தீராப் பசிதீர்ந்து திரும்பிச் செல்லுகையில் விந்தமலைக்கு நேர் மேலாகப் பறந்து சென்றதால், விந்தாகடிகையின் வயிற்றில் அடக்கமாய்விட்டாள்,' என்று கூறியது. அது கேட்ட காஞ்சனன் மிகவும் வருந்திச் சென்றான்.

10. மணிமேகலை இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு துடித்தாள்; தன் உண்மையுருவம் கொண்டாள்; உதயகுமரன் அடைந்த கதியைக்கண்டு மிகவும் கலங்கினாள்; முன்னைப்பிறப்பில் தன் கணவனுடிருந்தவன் என்ற எண்ணத்தால், உள்ளம் நொந்து அவனருகிற்செல்ல, மீண்டும் அக்கந்திற் பாவை, "மணிமேகலையே, அவனருகிற் செல்லாதே! பிறவியை யொழிக்கும் நெறிபுக்க நீ, இதற்கு வருந்தாதே!" எனக்கூறி, பின்னர் அவளுக்கு நேர இருக்கும் நிகழ்ச்சிகளையும் விளக்கியது.

11. உதயகுமரன் வெட்டுண்டிற்றந்ததைக் கேள்வியுற்ற மன்னன், 'கெடுமதியால் இறந்தவனை அடக்கம் செய்க!' எனக் கூறிவிட்டு, மணிமேகலையைச் சிறை செய்ய ஆணையிட்டான். மன்னவன் மனைவி அவளுக்குப் பல இன்னல்களை விளைத்தாள். மணிமேகலை அவற்றால் ஒரு சிறிதும் துயருறாமல் இருக்கக்கண்ட அரசன் மனைவி, அவளது பெருமையுணர்ந்து, "மகளை இழந்த துயரத்தால் உனக்குக் கொடுமை இழைத்த என்னை மன்னிப்பாய்!" என வேண்டினாள். மணிமேகலை பல அறிவுரைகளைக் கூறி அவளைத் தேற்றினாள்.

12. பின்பு மணிமேகலை அவ்வூரிலிருக்க விரும்பாமல், அமுதசுரபியை முற்பிறவியில் வைத்திருந்த ஆபுத்திரன் புண்ணிய ராசனாய்ப் பிறந்து ஆண்டு வந்த சாவகநாடு சென்று, அவனைக்கண்டு உண்மை உணர்த்தினாள். பிறகு அவனை மணிபல்லவம் வருமாறு கூறிவிட்டு வான் வழியாக அத்திவை அடைந்து, அவன் வருகையை எதிர் நோக்கி நின்றாள். புண்ணிய ராசன் கப்பல் ஏறி அங்குச் சேர்ந்தான்; புத்த பீடிகையால் தன் பழம்பிறப்புணர்ந்தான். அவனது முற்பிறப்புடலின் எலும்புக் கூட்டையும் மணிமேகலை அவனுக்குக் காட்டினாள்.

13. அச்சமயம் தீவதிலகை அங்கு வந்து, "இந்திரவிழா நடைபெறாத காரணத்தால் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைக் கடல் கொண்டது. அறவண்புடிகள் என்ற முனிவருடன் மாதவியும் சுதமதியும் வஞ்சிமாநகரடைந்தனர்," என்று கூறிச் சென்றாள். மணிமேகலை புண்ணிய ராசனை மீண்டும் அவன் நாட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, வான் வழியே வஞ்சிமாநகர் சென்று, கண்ணகியாகிய பத்தினிக் கடவுளை

வணங்கி, அவள் அருள் பெற்று, துறவுக்கோலம் புனைந்து, ஆங்குள்ள பல சமயவாதிகளை அடைந்து, அவர்கள் கூறிய சமயவுண்மைகளைக் கேட்டு, ஒன்றிலும் தெளிவு பெறாமல், புத்தப் பள்ளியில் தவம் செய்துகொண்டிருந்த மாசாத்துவாளைச் சென்று கண்டாள். மாசாத்துவான், “அறவண அடிகளும், மாதவியும், சுதமதியும் காஞ்சி நகரம் சென்றனர்; காஞ்சி நகர மக்கள் மழையின்றிப் பசிக் கொடுமையால் மாள்கின்றார்கள். ஆதலால், நீ உடனே அங்குச் செல்க,” எனக் கூறினாள். மணிமேகலை அக்கணமே காஞ்சிமா நகர் புகுந்து, ஆங்குள்ளாருடைய பசிப்பிணிபோக்கும் பணியைப் புரிந்தாள். அவள் வருகை அறிந்த அறவண அடிகளும், மாதவியும், சுதமதியும் அவள் தங்கியிருந்த இடம் சேர்ந்து அவளைக் கண்டனர். மணிமேகலை அறவண அடிகளைப் பணிந்து, புத்ததருமத்தைக் கேட்டுணர்ந்து, அந்நகரிலேயே அறஞ்செய்தலை மேற்கொண்டு வாழ்ந்து, முடிவில் வீடு பெற்றாள்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

அரசிருக்கை - அரசர் இருக்கும் இடம் (ராஜதானி), யாக்கை - உடம்பு, துறக்கம் - மோட்சவுலகம், வான் வழி - ஆகாய வழி, பணி - தொண்டு, கலம் - பாத்திரம்.

வினாக்கள் :

1. மாதவி துறவு பூண்டதேன் ?
2. மணிமேகலை தெய்வம் மணி மேகலையை மணிபல்லவத் திற் சேர்த்தது ஏன் ?
3. மணிமேகலை பெற்ற மந்திரங்கள் யாவை ?
4. காயசண்டிகை என்பவள் யார் ?
5. கந்திற்பாவை காஞ்சனனுக்கும் மணிமேகலைக்கும் கூறிய செய்திகள் யாவை ?

மொழிப் பயிற்சி :

1. பின் வரும் சொற்றொடர்களை வாக்கியங்களில் அமைக்க :—

விதியின் விளைவால், தவநெறியில், எவ்விதத்தும், அவநெறியில், தீராப்பசி, உலக அறவி, அறவுரை,

- 2, ஏற்ற எழுவாய் அமைக்க :—

காயசண்டிகை உருவுடன் வெளிவந்தாள்.

அறக்கோட்டமாய் மாறியது.

அக்குளத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு அவள் கையை அடைந்தது.

இலக்கணம் :

ஒருமையைப் பன்மையாகவும் பன்மையை ஒருமையாகவும் மாற்றுக :—

மலர் வனம் ஒன்று இருந்தது.

தோழியுடன் அங்கே சென்றாள்.

பூக்களை எடுத்து மாலை தொடுத்தாள்.

சிறை காவலர் வியப்புற்று அரசனிடம் கூறினர்.

கட்டுரை :

கண்ணகியின் வரலாற்றை விளக்கமாக வரைக.

அமுத சுரதியின் வரலாற்றை மட்டும் கூறுக.

12. எனது உவகைச் செவு

(ஒரு கடிதம்)

மதுரை,

10-9-51

அன்பு மிக்க நண்ப, வணக்கம்!

1. இக்கடிதத்தில் நான் அண்மையிற் செய்த ஓர் உவகைச் செலவைப்பற்றி எழுதப் போகின்றேன். செலவு என்றதும் பணத்தின் வரவு செலவுபற்றி எழுதுவேன் என்று எண்ணிவிடாதே! செலவு என்பது 'பிரயாணம்' என்பதற்குரிய தமிழ்ச் சொல். தரைச்செலவு, கடற்செலவு, இலங்கைச் செலவு என்னும் தொடர்களை நீ புத்தகங்களிற் படித்திருப்பாய் என்றெண்ணுகிறேன். உவகைச் செலவு என்பது, 'உல்லாசப் பிரயாணம்' என்னும் பொருள் தருவது.

2. நான் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன் என்னுடன் பயிலும் மாணவர் சிலருடன் திருச்செந்தூர் சென்று வந்தேன். ஆ! அங்கு நான் கண்ட காட்சியை என்னென்று சொல்வேன்! அதைப்பற்றி நீயும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தால், இதனை எழுதுகிறேன்.

3. நாங்கள் மதுரையிலிருந்து காலீல மூன்றரை மணிக்குப் புறப்படும் புகை வண்டியில் ஏறினோம். அதுதான் திருநெல்வேலி செல்வதற்கு மிகவும் வசதியான வண்டி என்று நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நேரத்திலும் மதுரைப் புகைவண்டி நிலையத்தில் எவ்வளவு கூட்டம்! பயணச் சீட்டு வாங்குவதற்குள் போதும் போதுமென்றாகி

விட்டது! சீட்டு வாங்குமிடத்தில் புகைவண்டி நிலையத் தார் தாம் தகுந்த வசதிகள் செய்யவில்லை என்று லும், மக்களுக்காவது பொறுமை யிருக்கக்கூடாதா? நம் மக்கள் என்றைக்குத்தான் ஒழுங்கின் மேன்மையை உணரப்போகிறார்களோ, தெரிய வில்லை! வண்டியில் அவ்வளவு தொல்லையிலலை. நண்பர்கள் சொன்னபடி வண்டியில் அதிகக் கூட்ட மில்லை. நாங்கள் உற்சாகமாகப் பேசிக்கொண்டே சென்றோம்.

4. வண்டி பொழுது புலரும் நேரத்தில் விருது நகர்ச்சந்திப்பை அடைந்தது. ஆனால், இன்னும் நல்ல வெளிச்சம் தோன்றவில்லை. ஆகவே, அந்த நிலையத்தை அப்பொழுது நாங்கள் நன்றாகப் பார்க்க முடியவில்லை. சிறிது நேரம் அங்கு நின்ற பிறகு வண்டி மீண்டும் புறப்பட்டது. கதிரவன் தன் காலையிளங்கதிர்களை வீசிக்கீழ்த்திசையில் மேலெழும் பொழுது கோலிற்பட்டி என்ற நிலையத்தை அடைந் தோம். உடனே எங்கள் நினைப்புக் காப்பியின் மேல் சென்றது. நிலையத்தில் 'காப்பி' 'இட்டலி' 'வடை' என்று சிலர் கூவிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், நாங்கள் அவர்களிடம் எதையும் வாங்கி உண்ண விரும்பவில்லை. பக்கத்தில் சிற்றுண்டிச் சாலை ஏதேனும் இருக்கின்றதா என்று சுற்று முற்றும் பார்த்தோம். அருகிலிருந்தவர், "இங்கு வண்டி அதிக நேரம் நில்லாது; விரைவில் மணியாச்சிச் சந்திப்பை அடைந்துவிடும்; அங்குச் சிற்றுண்டி நன்றாயிருக்கும்," என்று சொன்னார்.

5. குறித்த நேரத்தில் வண்டி மணியாச்சியை அடைந்தது. வண்டியிலிருந்த சிலர் பரபரப்புடன் முட்டை முடிச்சுக்களை எடுத்துக்கொண்டு கீழே இறங்கி, எதிரே நின்றுகொண்டிருந்த மற்றொரு

புகை வண்டியில் ஏறினர். “அஃது எங்கே போகும் வண்டி?” என நான் ஒருவரைக் கேட்டேன். அவர், “அது தூத்துக்குடிக்குப் போகும் வண்டி; தூத்துக்குடிக்குச் செல்பவர் அதில் ஏறிக்கொள்ள வேண்டும்,” என்று கூறினர்.

* 6. நாங்களும், வண்டியில் ஒருவரைச் சாமான் களுக்குக் காவலாக வைத்துவிட்டு, இறங்கிக் குழாயில் பல் துலக்கிக்கொண்டு, சிற்றுண்டி விடுதியில் நுழைந்து, வயிறு உண்டோம். பிறகு வண்டியில் இருப்பவருக்கும் சிற்றுண்டியும் காப்பியும் வாங்கிக் கொண்டு வண்டியில் ஏறிக்கொண்டோம். வண்டி உடனே புறப்பட்டு விட்டது.

7. புகை வண்டி திருநெல்வேலியை அடைந்ததும் நாங்கள் எங்கள் மூட்டை முடிச்சுக்களை எடுத்துக் கொண்டு திருச்செந்தூர் செல்லும் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டோம். திருநெல்வேலிச் சந்திப்புப் பெரிதாய் இல்லாத போதிலும், கூட்டம் இல்லாமல் இருந்தது. அங்கே பயணச் சீட்டு வாங்கும் இடத்தைப் பார்த்தோம். மதுரையிற் காணப்பட்டாற் போல அல்லாமல், அங்கு மக்கள் ஒருவர் பின்னொருவர் வரிசையாய் நின்று பயணச் சீட்டு வாங்கிச் சென்றார்கள். அதனால், அவர்கள் அவதிப்படவில்லை; ஒருவர்மேலொருவர் சீறி விழவில்லை; சட்டைத்துணி கிழிபடவில்லை. ஆனால், அந்த ஒழுங்குமுறை ஒரு போலீஸ் சேவகர் கண்காணிப்பில் நடைபெற்றது. அவர் அங்கு இல்லாதிருந்தால், அவர்கள் நிலை எப்படி இருக்குமோ!

8. காலைப் பத்தரை மணிக்குமேல் வண்டி திருச்செந்தூரை நோக்கி நகர்ந்தது. வண்டியின் வேகம் குறைந்தது. இரண்டு மூன்று புகை வண்டி நிலையங்களைத் தாண்டியதும் வேகம் பின்னும் குறைந்து,

வண்டி ஆமை வேகத்திற் சென்றது. அப்பொழுது எங்கும் மணற்பரப்பே அதிகமாய்த் தென்படலாயிற்று. அந்தப் பக்கங்களில் வயல்களுக்குத் தண்ணீர் இறைப்பது விநோதமாயிருந்தது. வயலின் ஒரு மூலையில் சிறிய கிணறு ஒன்று இருந்தது. அதைக் கிணறு என்று சொல்வதைக்காட்டிலும் தொட்டி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அது நிறையத் தண்ணீர் இருந்தது. உழவர் பனையோலையைக் கூடை போலச் செய்து, அதனை நீரிறைக்கும் சால்போலப் பயன்படுத்தித் தண்ணீர் இறைத்தனர். இறைக்க இறைக்க அந்தத் தொட்டியில் தண்ணீர் குறையாமல் இருந்தது. “இதைத் தான் நாழிக் கிணறு என்று சொல்கிறார்களோ?” என்று பக்கத்திலிருந்தவரைக் கேட்டேன். அவர் சிரித்துக்கொண்டே, “நாழிக்கிணறு திருச்செந்தூரில் முருகன் கோவிலின் முன்புறம் இருக்கிறது. அது கடவுள் தன்மையுடையது. இது கிணறுதான். கடல் பக்கத்திலிருப்பதால், இப்படி நீர் ஊறுகிறது,” என்று சொன்னார். அத்தகைய கிணறுகள் நான் பார்த்த பக்கத்தில் மட்டும் நூற்றுக்கணக்கில் இருந்தன. அவற்றைத் தோண்டுவதில் அதிக சிரமமுமில்லை; செலவும் இல்லை என்பது தெரிகிறது.

9. வண்டி ஒருவாறு பிற்பகல் மூன்று மணிக்குத் திருச்செந்தூரை அடைந்தது. எங்களுக்கோ, பசி தாங்க முடியவில்லை. ஒரு வண்டியை வைத்துக் கொண்டு ஊருக்குள் சென்று, உணவு விடுதியை அடைந்து, முதலில் சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டோம்; பிறகு மெல்லக் கிளம்பினோம்; ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்தோம். இதற்குள் மாலைப்பொழுதாகிவிட்டது. சிறிது நேரம் உலவிவிட்டு, உணவு விடுதிக்குத் திரும்பினோம். மறுநாட் காலையிலேதான்

கோவிலுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்துகொண்டு, இரவானதும் உணவருந்திவிட்டு நாங்கள் உறங்கினோம்.

10. பொழுது புலரும் முன் எழுந்து, காலிக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, காப்பியருந்திவிட்டு, கோவிலையடைந்தோம். அதற்குள் கோவிலிற் கூட்டம் சேர்ந்துவிட்டது. கோவில் கடற்கரையை ஒட்டி அமைந்திருக்கிறது. முருகப்பெருமானுக்கு நேர் எதிரேயுள்ள ஷண்முகவிலாசம் என்னும் மண்டபத்தில் நின்று முருகனைப்பார்த்து ஒரு முறை வணங்கிவிட்டுக் கடலை நோக்கித் திரும்பினோம். ஆ! அங்கு நான் கண்ட காட்சியை உனக்கு எழுத்தால் தெரிவித்தல் முடியாது. நீயும் ஒரு முறை நேரில் பார்த்து இன்புற்றால்தான் தெரியும். கடல் முகட்டில் கதிரவன் எழும் தோற்றமும், அப்பொழுது கடலில் தோன்றும் வண்ண வேறுபாடுகளும், இந்திரஜாலக் காட்சிகளாய்த்தோன்றின. இளமைக்கும் அழகுக்கும் இருப்பிடமான முருகனே, எங்கும் காட்சி அளித்தான்.

11. பின்னர் நாங்கள் நாழிக்கிணற்றைநோக்கி நடந்தோம்; நண்பர் சிலர் கடலில் குளிக்க விரும்பியதால், அங்குள்ள ஒருவரைத் துணைக்கொண்டு, அவரைப் பிடித்துக்கொண்டே கடலில் இறங்கினோம். பெரிய அலைகள் வந்து மோதின. ஒருவாறு முழுகிக் கரையேறினோம்; பிறகு நாழிக்கிணற்றை அடைந்தோம். சுற்றுச் சுவர் உள்ள இடத்தில் குளம் போலத் தண்ணீர் தேங்கியிருந்தது. 'இது தானா நாழிக்கிணறு?' என்று கேட்டேன் நான். உடன் வந்தவர், 'இதுவன்று; அதோ பூசியில் பார்,' என்றார். என்ன விந்தை! அங்கே ஒரு சிறு குழி காணப்பட்டது. அது நாழி அளவுகான்

இருக்கும். பனையோலைக் கிண்ணமொன்று அங்கே கிடந்தது. அதைக்கொண்டு நீரை மொண்டுமொண்டு குளித்தோம். எவ்வளவு வேகமாய் மொண்டாலும், தண்ணீர் சிறிதும் குறையாதிருந்தது. அதிலிருந்து எடுத்துக் குளித்ததால் ஏற்பட்ட நீர்ப்பெருக்கே அங்குக் குளம் போலத் தேங்கியிருந்தது. மற்றும் ஒரு விந்தையும் கண்டோம். அருகில் இருப்பதோ, உவர் நீர்க்கடல். அந்த நாழிக் கிணற்றிலுள்ள நீரோ, நன்னீராயிருக்கிறது. அதிற்குளித்து, எங்கள் உடம்பில் படிந்த உப்பைப் போக்கிக்கொண்டு, உணவு விடுதிக்கு வந்து உண்டுவிட்டு, மேலும் பார்க்க வேண்டிய இடங்களைப் பார்த்தபின் அன்றைக்கே புறப்பட்டுத் திருநெல்வேலி போய்ச் சேர்ந்தோம். பிறகு குற்றலம், பாபநாசம் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டு, மதுரைக்குத் திரும்பி வந்து சேர்ந்தோம். அவற்றைப்பற்றி மற்றொரு கடிதத்தில் எழுதுகிறேன்.

12. நண்பா, நீ கட்டாயம் ஒருமுறை திருச்செந்துருக்குச் சென்று வரவேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு இக்கடிதத்தை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்!

உன் அன்பன்,

மணி வண்ணன்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

அண்மை - சமீபம், ஆர்வம் - ஆசை, தொல்லை - துன்பம், கதிரவன்-சூரியன், வயிரூர-வயிறு நிறைய, வண்ணம்-நிறம்.

வினாக்கள் :

1. 'செலவு' என்பதன் பொருள் என்ன ?
2. இரவிலும் மதுரைப் புதைவண்டி நிலையம் எவ்வாறிருந்தது ?
3. 'முருகனே எங்கும் காட்சியளித்தான்,' என்றதன் கருத்து யாது ?

4. 'நாழிக் கிணறு' என்பது யாது?

மொழிப் பயிற்சி :

1. வாக்கிய உறுப்புக்களைக் கூறுக :—

நாங்கள் பேசிக்கொண்டே சென்றோம். அங்கு நான் கண்ட காட்சியை என்னவென்று சொல்வேன் !
வண்டி குறித்த நேரத்தில் மணியாச்சியை அடைந்தது.

2. ஏற்ற பயனிலை கொடுத்து முடிக்க :—

இதுதானா நாழிக்கிணறு என்று —
நீயும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தால் —
மக்களுக்காவது பொறுமை இருக்க —
வண்டியில் இவ்வளவு தொல்லை —

இலக்கணம் :

ஏற்ற எச்சவினைகளைச் சேர்த்தெழுதுக :—
உவகைச் செல்வு பற்றி — விரும்புகிறேன்.
அங்கு நான் — காட்சி அழகானது.
திருச்செந்தூர் — வந்தேன்.
பொழுது — சமயம்.
அவர்களிடம் சிற்றுண்டி — விரும்பவில்லை.

கட்டுரை :

நீ செய்த உவகைச் செல்வு பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

13. நம் நாட்டுக் கொடி

1. 'கோடி' என்பது பெருமையின் சின்னமாகும். ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் அதன் பெருமையை விளக்கும் கொடியுண்டு. பண்டைத் தமிழ் மன்னர்களுள் சேரர் விற்கோடியையும், சோழர் புலிக்கோடியையும், பாண்டியர் மீனக்கோடியையும் தத்தமக்குச் சின்னமாக வைத்திருந்தனர். ஒரே நாட்டில் ஒரு குடியிலுள்ள வீரர்களும் தங்கள் தனிச் சிறப்பு விளங்கத் தனித்தனியாகக் கொடிகளை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பது தெரிகிறது. பாண்டவருள் தருமருக்கு முரசக்கோடியும், வீமனுக்குச் சிங்கக்கோடியும், விஜயனுக்கு அனுமக்கோடியும் இருந்தன. பாண்டவரைப் பகைத்த துரியோதனன் அரவக்கோடி உடையவன். இந்நாளில் சில இயக்கங்கள் தங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் கொடிகளைக் கொண்டுள்ளன. சாரணர் இயக்கம் ஒரு விதமான கொடியும், செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மற்றொரு வகையான கொடியும் உடையவை. அரசியற்கட்சிகளும் தனித்தனி கொடியை வைத்திருப்பதை இந்நாளில் நம் நாட்டிலும் காணலாம்.

2. மக்கள் தங்களுக்கு மட்டுமன்றித் தாங்கள் வழிபடும் கடவுளர்க்கும் அத்தகைய கொடிகளைக் கற்பித்து வணங்கி மகிழ்வார்கள். திருமாலுக்குக் கருடக் கோடியும், சிவனுக்கு இடபக் கோடியும், நான்முகனுக்கு அன்னக் கோடியும், இந்திரனுக்கு இடிக் கோடியும், முருகனுக்குக் கோழிக் கோடியும் உண்டு. ஆகவே, கொடியை மக்கள் தங்கள் உயர்வுக்கு அடையாளமாகக் கருதினார்கள். வீரர்கள் அதனைத் தங்கள் உயிரெனக் கருதுவார்கள்; தங்கள்

கொடியைப் பகைவர் கைப்பற்ற விடாமல் காப்பதைத் தங்கள் மானத்தைக் காப்பதாகக் கருதுவார்கள் ; கொடி தாழாமல் உயரப் பறப்பதே தங்கள் வெற்றியெனக் கொள்வார்கள் ; வெற்றி பெற்ற இடங்களில் தங்கள் கொடிகளை நாட்டிப் பறக்க விடுவார்கள்.

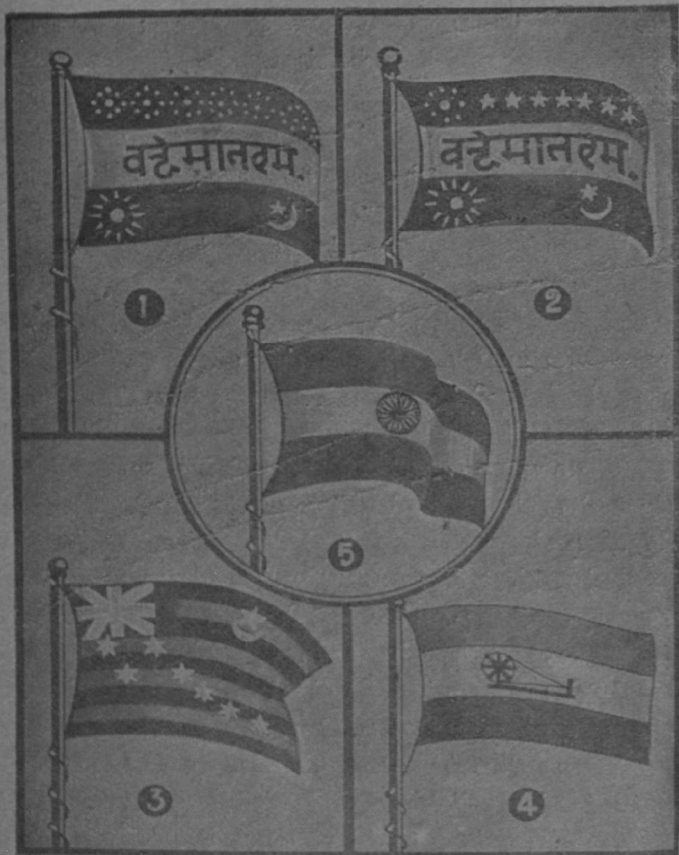
3. நமது நாடு நெடுங்காலமாக உரிமை இழந்து, அடிமை இருளில் ஆழ்ந்து கிடந்தது ; தனக்கெனத் தனிக்கொடியின்றி, அயலார் கொடியின் கீழ் வாழ்ந்து வந்தது. இருள் மறைந்து, 1947-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டுத் திங்கள், 15-ஆம் நாள், சுதந்திரச் சூரியன் தோன்றினான். நமது நாட்டுக் கொடி வானளாவப் பட்டொளி வீசிப் பறந்தது. நடுவில் அறவாழி பொறித்த மூவண்ணக் கொடியே நமது நாட்டுக் கொடியாகும்.

4. நமது நாட்டுக் கொடியின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்வது நம் கடமையல்லவா? சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்திய மக்கள் விடுதலை ஆர்வம் கொண்டு கிளர்ச்சி செய்த பொழுது தமக்கென ஒரு கொடி வேண்டுமெனக் கருதினார்கள். பலர் பல வகை உருவங்களை மனத்தில் நினைத்தனர். நம் நாட்டுப் புதுமைக் கவிஞர் பாரதியாரது கற்பனை உள்ளத்திலும் ஒரு கொடி தோன்றியது. அது கவிதையின் வாயிலாய் வெளிப்பட்டது. கொடியின் உச்சியில் ஓர் ஓரத்தில் இந்திரன் ஆயுதமாகிய வச்சிரமும், மற்றோர் ஓரத்தில் இளம்பிறையும், அவற்றின் நடுவே 'வந்தே மாதரம்' என்னும் மந்திரமும் பொறித்த கொடியைப் பாரதியார் தம் கவிதையிற் பறக்கவிட்டார் ;

'தாயின் மணிக்கொடி பாரி! அதைத்
காழ்த்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரி!'

என்று எல்லாரையும் கூவி அழைத்துக் களித்தார்.

5. 1906-ஆம் ஆண்டில் முதன் முதல் சிவப்பு,

1. 1906ல் கல்கத்தாவில் பறக்கவிடப்பட்டது.
2. 1906ல் காமா அம்மையார் அமைத்தது.
3. 1917ல் அன்னி பெஸண்டு அம்மையார் அமைத்தது.
4. 1921ல் மகாத்துமா காந்தியால் அமைக்கப்பட்டது.
5. இன்றுள்ள தாயின் மணிக் கொடி.

மஞ்சள், பச்சை என்னும் முறையிலமைந்த மூவண்ணக் கொடி ஏற்பட்டது. இதன் சிவப்புப் பட்டையில் எட்டு வெண்டாமரை வடிவங்களும், மஞ்சள் பட்டையில் நாகரி எழுத்தில் வந்தே மாதரம் என்ற மந்திரமும், பச்சைப் பட்டையின் இடப்புறம் வெள்ளை வடிவில் சூரியனும் வலப்புறம் வெண்பிறையும் பிறைக்குமேல் வெள்ளை விண்மீனும் பொறிக்கப்பட்டன. இது கல்கத்தாவில் பறக்க விடப்பட்டது. இதைப்பற்றிய பிற விவரங்கள் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இக்கொடி பலருக்குத் தெரியாமலே மறைந்துவிட்டது.

6. அதேசமயம்புரட்சிகரமான கருத்துக்களுக்காக நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட காமா அம்மையாரும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் முற்கூறியது போன்றே மூவண்ணக் கொடியொன்றை வைத்து, வெளி நாடுகளில் அதன் கீழ் ஒன்றுபட்டிருந்தார்கள். முற்கூறிய கொடிக்கும் இதற்கும் ஒரே வேறுபாடு உண்டு: மேலேயுள்ள செம்பட்டையில் எட்டு வெண்டாமரைகளுக்குப் பதிலாக, சப்த ரிஷி மண்டலத்தைக் குறிக்கும் விண்மீன்கள் ஏழு பொறிக்கப்பட்டன. பிறவற்றில் வேற்றுமையில்லை.

7. அன்னிபெஸண்டம்மையாரால் 1917 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட விடுதலைக் கிளர்ச்சியின் பொழுது புதிதாக ஒரு கொடி அமைக்கப்பட்டது. அதில் ஐந்து செம்பட்டைகளும் நான்கு பச்சைப் பட்டைகளும் மாறி மாறி அமைந்தன. அதன் இடப் பக்க மேல் மூலையில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கக் கொடியாகிய 'யூனியன் ஜாக்' விளங்கியது. அதன்கீழ்ச் சற்றுக் கோணலாக இருவகைப் பட்டைகளிலும் ஏழு விண்மீன்கள் பொறிக்கப்பட்டன. பிரிட்டிஷ் கொடியிருந்த காரணத்தால் மக்களில் பெரும்பாலார் அதனை விரும்ப

வில்லை. ஆகவே, அதுவும் ஆதரவின்றி மறைந்தது.

8. பின்பு மகாத்துமா விடுதலை இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கி அறப்போர் முறையை வகுக்கலானார். 1921ல் வெள்ளை, சிவப்பு, பச்சை என்னும் முறையில் பட்டைகளமைந்த மூவண்ணக் கொடி ஏற்பட்டது. அதன் நடுவில் மூன்று பட்டைகளையும் இடங்கொண்ட கைராட்டினம் பொறிக்கப்பட்டது. மகாத்துமாவின் ஆலோசனையினால் அஃது ஏற்பட்டது. அதிலுள்ள வெள்ளை நிறம் கிறிஸ்தவரின் முதலிய சிறுபான்மை வகுப்பினரையும், சிவப்பு நிறம் இந்துக்களையும், பச்சை நிறம் முகம்மதியரையும், கைராட்டினம் நாட்டின் செல்வ வளர்ச்சியையும் குறிக்கும் என்னும் விளக்கம் கூறப்பட்டது. முதலில் மக்கள் அதனை ஏற்றுக்கொண்டார்களானும், அதற்கு விளக்கம் கூறிய முறையில் எழுந்த கருத்து வேறுபாட்டால், விரைவில் அதுவும் மாறவேண்டியதாயிற்று.

9. காவி, வெள்ளை, பச்சை என்னும் முறையில் பட்டைகளமைந்த மூவண்ணக் கொடியைக் காங்கிரஸ் மகாசபை 1931ல் நாட்டுக்கு அளித்தது. அதில் வெண்பட்டையின் நடுவில் பிற பட்டைகளைத் தொடாமல் கைராட்டினம் பொறிக்கப்பட்டது. நிறங்கள் மக்கள் வகுப்பின் பெயர்களைக் குறியாத, முறையே வீரம், உண்மை, அன்பு என்னும் பண்புகளைக் குறிக்கும் என்று விளக்கம் கூறப்பட்டது. அக்கொடியை எல்லாரும் ஏற்றுக்கொண்டனர். அக்கொடி, தோன்றியதிலிருந்து நாடு விடுதலை பெற்று இன்றுள்ள தாய் நாட்டுக் கொடி அமைக்கப்படும் வரையில் மாறாது நிலைபெற்று நின்றது. இன்னும் அது காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடியாய் விளங்கி வருகிறது.

10. நாடு சுதந்திரம் பெறும் நிலையை 1947ல் எய்தியது. அப்பொழுது நம் நாட்டு அரசியலை வகுத்த சபையார், இன்றுள்ள நம் நாட்டுக் கொடியை அமைக்கத் திட்டமிட்டு, விதி வகுத்தனர். அது வரை விளங்கிய கொடி ஒரே கட்சியின் கொடியாய் விளங்கியதால், எல்லாக் கட்சியினரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் நாட்டுக் கொடி அமைக்க வேண்டுவது அவசியமாயிற்று. காங்கிரஸ் மகா சபை அமைத்த கொடிக்கும் நமது தாய் நாட்டுக் கொடிக்கும் அதிக வேறுபாடு இல்லை. ஒரு வகையில் மட்டும் வேறுபாடு செய்யப்பட்டது. காங்கிரஸ் கொடியின் நடுவில் கைராட்டினம் விளங்குகிறது; நாட்டுக் கொடியில் சக்கரம் விளங்குகிறது. 'எந்தக் கொடி நாட்டார் அனைவரும் ஒருங்கு திரண்டு எண்ணற்ற தியாகங்களைச் செய்து விடுதலை பெற ஊக்கமளித்து நின்றதோ, அந்தக் கொடியில் நீண்ட காலமாய் விளங்கிய கைராட்டினத்தை எடுக்க வேண்டுவதேன்?' என்பது பற்றி விளக்குகையில், நம் நாட்டின் தவப்புதல்வரும் முதலமைச்சருமாகிய ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், அதற்குப் பொருத்தமான காரணம் கூறி, அனைவரையும் மகிழ்ச்சி செய்தார். 'கைராட்டினத்திலும் சக்கரம் உண்டு. அதிலுள்ள பிற பகுதிகளே இதில் இல்லை. மேலும், கொடியின் ஒரு புறம் இடப்பட்ட இராட்டினம் மறு புறம் மாறித் தோன்றுகிறது. சக்கரமோ, அவ்வாறில்லை,' எனக் கூறினார்.

11. நமது கொடியின் நீளத்தில் இரண்டு பங்கு அதன் அகலமாய் அமைந்திருக்கும். அது மூன்று சம நீளமாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் காவி, வெள்ளை, பச்சை என்னும் முறையில் அமைந்த மூவண்ணப் பட்டைகளாய் விளங்கும். வெண் பட்டையின் நடுவே

அதன் அகலத்திற்குச் சமமாக இருபத்து நான்கு ஆர்களை யுடைய சக்கரம் நீல நிறத்தில் பொறிக்கப் பட்டிருக்கும். இதனை அசோக சக்கரம் என்று வழங்குவர்.

12. கொடியின் நிறங்கள் முன்போலவே பண்புகளைக் குறிக்கும் எனக்கூறுவர், காவி நிறம் வீரத்தையும் தியாகத்தையும், வெள்ளை நிறம் உண்மையையும் தூய்மையும், பச்சை நிறம் அன்பையும் அருளையும், அசோகச் சக்கரம் அறத்தையும் தொன்றுதொட்டு வரும் நாட்டின் பெருமையையும் குறிக்கும் என்பர். ஆனால், நம் நாட்டு முதலமைச்சர் இக்கொடிபற்றி விளக்கம் கூறுகையில், "இதும் நம் நாட்டின் சுதந்திரச் சின்னமாய் விளங்குகிறது; நம்நாட்டுரிமை மட்டுமன்றி, உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளின் உரிமைகளையும் மதித்து அவற்றிற்கு ஆறுதலளிக்கும் சின்னமாய் விளங்குகிறது," என்று பொதுப்படக் கூறினார். இத்தகைய நம் தாய் நாட்டுக் கொடியைக் காப்பது நம் கடமை.

அருஞ்சொற்பொருள் :

சின்னம் - அடையாளம், அரவக்கொடி - பாம்புக்கொடி, ஆழி - சக்கரம், விண் மீன் - நக்சத்திரம், விதி - சட்டம்.

வினாக்கள் :

1. பழந்தமிழ் மன்னர்களின் கொடிகள் யாவை ?
2. கடவுளுக்கு அமைந்த கொடிகள் யாவை ?
3. கொடியை மக்கள் எவ்வாறு கருதினார்கள் ?
4. பாரதியார் கவியுருவில் தோன்றிய கொடி எவ்வாறு நமைந்தது ?
5. நம் நாட்டுக் கொடியின் அமைப்பு யாது ?

மொழிப்பயிற்சி :

1. செய்தி வாக்கியத்தை வினா வாக்கியமாகவும் வினா வாக்கியத்தைச் செய்தி வாக்கியமாகவும் மாற்றுக் :—

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒவ்வொரு கொடி உண்டு.

தாய்நாட்டுக் கொடியைக் காப்பது நம் கடமை.
கொடியை உரிமையின் சின்னமாக மதிக்க வேண்டும்.

2. இப்பாடத்திலிருந்து கட்டளை வாக்கியம் நான்கு எடுத்து எழுதுக.

இலக்கணம் :

இறந்த காலத்தை எதிர்காலமாகவும், நிகழ்காலத்தை இறந்த காலமாகவும், எதிர்காலத்தை நிகழ்காலமாகவும் மாற்றிக் கூறுக :—

வணங்கி மகிழ்வார். உயிரெனக் கருதுவர். இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. பட்டொளி வீசிப் பறந்தது. அடையாளமாகக் கருதினர். கூறிக் களிக்கின்றார்.

கட்டுரை :

1. சுதந்தர விழா உங்கள் ஊரில் நடைபெற்ற பொழுது நிகழ்ந்த கொடி வணக்கம்பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
2. பாரதியார் கொடி வணக்கப் பாட்டின் கருத்தைக் கேட்டறிந்து கட்டுரையாக வரைக.

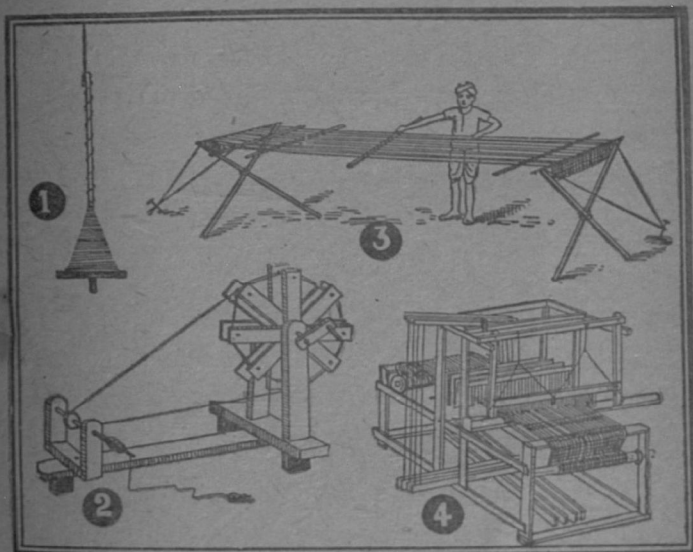
14. துணைத் தொழில்

1. உலகத்தில் வாழும் உயிர்ப் பிராணிகளையாவற்றிற்கும் இன்றியமையாத முதல் வேட்டையாட உணவைப்பற்றியதே. மனிதனும் அவ்வியற்கை விதிக்கு மாறுபட்டவனல்லன். அதுபற்றியே உணவினைத் தரும் உழவுத் தொழில் பிற எல்லாத் தொழில்களினும் மேலானதாகக் கருதப்படுகிறது.

2. மனிதன் உழவுத் தொழிலுக்குப் பிறகு தனக்குத் தேவையான பிற பொருள்களைப் பெறச் சிறிய தொழில்கள் பலவற்றைச் செய்யத் தொடங்கினான். அவையெல்லாம் அவன் வாழ்விற்குத் தவும் துணைத் தொழில்களாயின. அவன் உழவுத் தொழிலிற்குழிக்கும் காலம் போக மிகுந்த காலத்தைச் சோம்பலின்றிக் கழிக்கவும், அவனுக்கு அத் துணைத் தொழில்கள் துணை புரிந்தன; அவசியமான பொருள்களைப் பெற்றுச் சிறப்புடன் வாழவும் வகை செய்தன. இத் துணைத் தொழில்கள் பெரும்பாலும் கிராமங்களிலேயே செய்யப்படுகினால், கிராமக் கைத்தொழில்கள் எனவும் பெயர் பெற்றன.

3. உணவுக்கடுத்த படி மனிதனுக்கு வேண்டுவது உடை. ஆகவே, நூற்றலும் நெசவும் துணைத் தொழில்களில் சிறந்து விளங்குவனவாயின. இவற்றின் சிறப்பாலேயே இவை இன்றியபெரிய நகரங்களில் ஆலைத் தொழில்களாயும் விளங்குகின்றன. ஆடைகள் பட்டாலும் பருத்தியாலும் கம்பளியாலும் நெய்யப்படுமாயினும், பருத்தியாலான ஆடைகளை நெய்யும் தொழிலே கிராமக் கைத்தொழிலாகும்.

4. பருத்தியைச் செடியிலிருந்து பறித்துக் காயவைத்துத் தூசு போக்கிக் கொட்டை வேறு பஞ்சு வேறுகப் பிரித்தெடுப்பார்கள். அதன் பிறகு பஞ்சை வில்லைப் போன்ற கருவியால் கொட்டி, ஒரே அளவில் சுற்றிப் பட்டைஇடுவார்கள்.

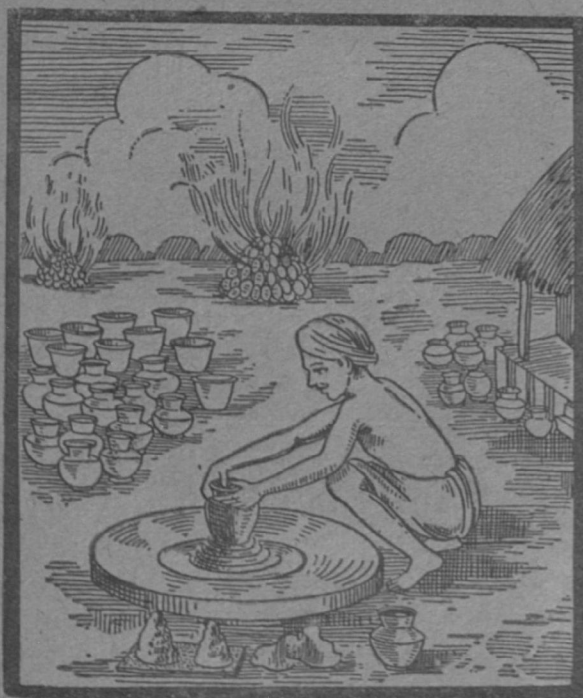
1. தக்களி, 2. இராட்டினம், 3. பாவாற்றி, 4. தறி.

அவ்வாறு பட்டையிட்டபின்பு தக்களியாலும் இராட்டினத்தாலும் இழையாக நூற்பார்கள். நூற்ற பின் அவற்றைச் சிட்டங்களாகச் சுற்றித் தண்ணீரில் நனைத்துச் சிக்கல் இல்லாமல் மற்றொரு கருவியில் சுற்றிக் கஞ்சிப்பசை இடுவார்கள். கஞ்சிப்பசையால் நூல் உறுதிப்படும்.

5. நூல் உலர்ந்த பிறகு தறியிலிட்டு ஆடை நெய்வார்கள். தறியில் குறுக்கிழை இடும் கருவிக்கு ளா என்பது பெயர். அது 'குழல்' எனவும்

‘நூல் நாழிகை’ எனவும் வழங்கப்படுவதுமுண்டு. இவ்வாறு ஆடை நெய்து, வேண்டும் அளவுக்குத் துணித்து, அணிந்துகொள்வார்கள். நமது தமிழ்நாடு மிகப் பழங்காலத்தில் இத்தொழிலில் பெயர்பெற்று விளங்கியது. ‘நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகரில்லை’ எனப் புலவர் இத்தொழிலைப் பாராட்டினர்.

6. நெசவுத்தொழிலை அடுத்து மட்பாண்டம் செய்யும் தொழில் கிராமங்களில் சிறப்பாய் விளங்

குயவன் மட்பாண்டம் செய்தல்

கியது. உணவுப் பொருள்களைச் சமைத்துண்ணப் பாண்டங்கள் வேண்டுமல்லவா? இத்தொழிலைச்

செய்யும் வகுப்பினர் குயவர் என வழங்கப்பட்டனர். குயவர்கள் நல்ல களி மண்ணைத் தண்ணீர் விட்டுக் குழைத்து நன்றாகப் பிசைவார்கள்; மண்ணில் சிறு கல்லும் தூசியும் இல்லாமல் செம்மையாகப் பிசைந்து வைத்துக் கொள்வார்கள். வெண்ணெய் போலப் பிசைந்த மண்ணைச் சக்கரம் போன்ற ஒரு கருவியின்மேல் வைத்துச் சுழற்று வார்கள். சக்கரம் சுழலும் போது மண்ணும் அதனுடன் சுழலும். அப்பொழுது குயவர் மண்ணைக் கையாற்பிடித்து, வேண்டும் வடிவங்களில் பாண்டம் வளைவர். அவர்கள் மனத்தில் நினைத்த பாண்டத்தின் வடிவம் கைத்திறமையால் ஒரு நொடியிற் காட்சியளிக்கும். பாண்டம் முடிந்ததும், அதை அடியில் கத்தியால் அறுத்து எடுத்துவைத்து விட்டு, வேறொன்றைச் செய்யத் தொடங்குவார்கள். அவர்கள் சிறு சட்டி, கூஜா, பாளை, தாழி, குதிர முதலிய பலவகைப் பாண்டங்களையும் செய்வார்கள்.

7. பாண்டங்களைச் செய்து முடித்த பின் அவற்றைச் சூனையில் இட்டுச் சுடுவார்கள். சூனையில் ஏற்படும் சூட்டிற்குத் தக்கபடி பாண்டங்கள் அமையும். பாண்டங்கள் சுடப்பட்ட பின்பு கை விரல்களால் அவற்றைத் தட்டினால், ஓசை உண்டாகும். அவற்றைச் சந்தைகளிற் கொண்டு போய் விற்பார்கள்.

8. கிராமக் கைத்தொழில்களில் மர வேலையும் முக்கியமானது. மர வேலை செய்பவர் தச்சர் எனப்படுவர். மரத்தால் நமக்கு வேண்டிய மேஜை, நாற்காலி, பெட்டி, கட்டில் முதலிய பல வகையான பொருள்களும் செய்யப்படுகின்றன. வீட்டுக்குவேண்டிய உத்தரம், கதவு, பலகணி முதலியனவும் மரத்தாலேயே செய்யப்படுகின்றன. பல வகையான

வண்டிகளும் சக்கரங்களும் மரத்தால் செய்யப்படு

தச்சன் மரவேலை செய்தல்

கின்றன. உழவுத் தொழிலுக்கு இன்றியமையாத கலப்பையும் மரத்தாலாகியதே.

9. முதலில் மரத்தை விரும்பியபடி அறுப்பதற்கு 'இரம்பம்' என்ற கருவியைப் பயன்படுத்துவர். மரத்தை இரம்பத்தால் பலகைகளாக அறுத்த பின், உளிகளைக்கொண்டு பொருள்களுக்குத் தக்கபடி அளவெடுத்துத் துண்டிப்பார்கள். அதன் பின்பு அவற்றை இணைத்து ஆணியடித்துப் பெட்டியோ மேஜையோ செய்வார்கள். இவ்வாறு செய்வதற்கு முன் பலகைகளை 'இழைப்புளி' என்ற ஒரு கருவியால் இழைப்பார்கள். அதனால், பலகை வடிவமடம்புடையகாகிவிடும். விளையாட்டுப் பொருள்

கனம் வீட்டுக்கு வேண்டிய மற்ற எல்லாப் பொருள் கனம் இவ்வாறே செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே, இத்தொழில் மிகவும் பயனுடையது. தச்சர்கள் மரத்தின் தன்மையையும் உறுதியையும் உணர்ந்தே எந்தப் பொருளையும் செய்வார்கள்.

10. முற்கூறிய தொழில்களைத் தவிர, கிராம மக்கள் மற்றும் பல தொழில்களையும் செய்து, தங்களுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பட வாழ்வார்கள்: காய்கறித் தோட்டம் அமைத்தல், கயிறு திரித்தல், கூடை முடைதல், செங்கல் அறுத்தல், மீன் பிடித்தல், தேனீ வளர்த்தல், ஆடு மாடு கோழி வளர்த்தல், பாய் பின்னாதல் முதலான பல சிறு கைத் தொழில்களைச் செய்து இன்பமாக வாழ்வார்கள்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

இன்றியமையாத - அவசியமான, வேட்கை - விருப்பம், ஆக்குவர் - செய்வர், நிகர் - ஒப்பு.

வினாக்கள் :

1. துணைத் தொழிலின் சிறப்புகள் யாவை?
2. தால் தூற்பது எப்படி?
3. குயவர்கள் பாண்டங்களைச் செய்வது எவ்வாறு?
4. கிராமக் கைத்தொழில்கள் யாவை?

மொழிப் பயிற்சி :

1. வாக்கியத்தில் அமைத்தெழுத்துக:—
வழுவழுப்பாய், சக்கரம், குளையில் இட்டு, மண் பாண்டம், செம்மையாக.
2. ஏற்ற பயனிலையைச் சேர்க்க:—
மண் பாண்டங்களைச் சூளையிலிட்டு—
பாண்டங்களைச் சுட்டின்பு கையால் தட்டினால் ஓசை—
சக்கரம் சுழலும் போது குயவர் மண்ணைக் கையால் பிடித்து வேண்டும் வடிவங்களில் —

இலக்கணம் :

பிரித்தெழுதுக :—

முற்கூறிய, வாழ்விற்குதவும், சோம்பலின்றி, பிரித்தெடுக்கலாம், பழங்காலம், நிகரில்லை.

கட்டுரை :

உங்கள் ஊரில் நடைபெறும் தொழில்களைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

15. இயற்கையன்பு

(ஒரு நாடகம்)

இடம் : அரண்மனை.

காலம் : காலை.

நடிகர் : இளங்குமணன், தீய நண்பர், பெருஞ் சித்திரனார், குமணன், வாயிற்காவலன்.

[இளங்குமணன் அரியணையில் அமர்ந்திருக்கின்றான் * அவனுடைய தீய நண்பர் சிலர் அவனைச் சூழ்ந்திருக்கின்றனர்.]

இளங்குமணன் : என்ன பேயலரே, எம் அண்ணன் தலையைக் கொணர்வார்க்கு ஆயிரம் பொன் பரிசளிப்போம் எனப் பறையறைந்தோமே! அதுபற்றி ஏதும் நிகழ்ந்ததாகத் தெரியவில்லையே!

பேயன் : காட்டில் எங்கோ மறைந்துவிட்டார் அவர். பலர் சல்லடை போட்டுத் தேடிவிட்டனர். பரிசு ஆயிரம் பொன்னல்லவா?

கோபியன் : உங்கள் தமையனார் உயிருடனிருந்தால்தானே அகப்படுவதற்கு? நாட்டையிழந்த அவமானத்தாலும் பசிக்கொடுமையாலும் அப்பொழுதே மாண்டு மண்ணோடு மண்ணாயிருப்பார்.

இளங் : அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்! இல்லையானால்.....

பழியன் : இதுவரை நான் விட்டுவைத்திருப்பேனா? என் ஆட்கள் எங்கெல்லாம் தேடிப்பார்த்துவிட்டார்கள் தெரியுமா?

[வாயிற்காவலன் வருகிறான்.]

வாயிற்காவலன் : அரசரே, வாயிலில் ஒரு புலவர் உங்களைக் காண விரும்பி வந்திருக்கிறார்.

பேயன் : வந்துவிட்டாரா புலவர்? உங்களாட்சி சிலுமா இவர்கள் தலை காட்டுகிறார்கள்?

பழியன்: கிடைக்கும் பரிசை வாங்கிச் செல்லட்டும். அவரை உள்ளே அனுப்பு.

[வாயிற்காவலன். போகிறான். பெருஞ்சித்திரனாகையில ஒரு மூட்டையுடன் வருகிறார்.]

இளங்: ஓ! இவர் முன்னொரு முறை வந்தவர் அல்லரா? புலவரே, எங்கு வந்தீர்?

புலவர்: அரசரே, உங்கள் ஆணைப்படியே வந்திருக்கின்றேன்.

இளங்: என்ன! என் ஆணைப்படியா? விளங்கவில்லையே!

புலவர்: உம் தமையனார் தலையைக் கொண்டு வந்தால் ஆயிரம் பொன் பரிசளிப்பதாக நீர் பறைசாற்றவில்லையா? இதோ தலையைக் கொண்டு வந்தேன்! பரிசைக் கொடும்.

இளங்: என்ன! தலையா? உண்மையாகவா?

புலவர்: ஆம்; இதோ பாரும்!

[மூட்டையை அவிழ்த்துக் காட்டுகிறார். செவ்வாழைக்கட்டையால் செய்யப்பட்ட போலித்தலை சென்றீர் ஒழுகும் குமணன் தலை போலவே காட்சியளிக்கின்றது.]

இளங்: ஐயோ! கொடுமை! கொடுமை! இது என்னால் பார்க்கச் சகிக்கவில்லை! மனம் என்னவோ செய்கிறதே! அதை மூடும்! உடனே மூடிக் கொள்ளும்!

[அரியணையிற் சாய்கிறான்.]

பழியன்: ஆ! இவரல்லரோ வீரர்! இவருக்கு எவ்வளவு பரிசு கொடுத்தாலும் தரும்!

பேயன்: ஆம்! எவராலும் முடியாததை இவர் எப்படியோ செய்து முடித்துவிட்டார்!

இளங்: (கடுஞ்சீற்றத்துடன்) சீ! வாயை மூடிக் கள்! நஞ்சினும் கொடிய வஞ்சகப் பேய்களே! உங்களாலன்றோ நான் கெட்டொழிந்தேன்! கொடும்

பாவி யானேன்! (வாயிற்புறம் நோக்கி) யாரங்கே? வீரர்கள்! இத்தீயவர்களை விலங்கிட்டுச் சிறையில் உவயுங்கள்!

[வீரர்கள் தோன்றி அவர்களுக்கு விலங்கிடுகின்றார்கள்.]

பேயன்: அரசர்கள் உறவு என்றைக்கும் ஆபத்துத்தான் என்று நான் அப்பொழுதே சொன்னேனே!

[போகின்றனர்.]

இளங்: அண்ணா! அண்ணா! அநியாயமாய் உம்மைக் கொன்றுவிட்டேனே! ஐயோ! தீயார் சேர்க்கையால் கெட்டொழிந்தேனே! இந்தப் பழிக்கும் பாவத்திற்கும் நான் என் செய்வேன்! அன்பின் வடிவம் அழிந்துவிட்டதே! (புலவரைப் பார்த்து) ஐயா, வள்ளலைக் கொல்ல உமக்கு எப்படித்தான் மனம் துணிந்ததோ! என்ன கொடுமை செய்துவிட்டீர்!

புலவர்: அரசரே, உமது ஆணையின்படியே செய்தோம். இப்பொழுது பரிசைக் கொடாமல் இருக்க இப்படிப் பாசாங்கு செய்கிறீரா?

இளங்: பாசாங்கா! ஆம்! எனக்கு வேண்டும்! ஆணையிட்டவன் நான் தானே! புலவரே, நான் தீயர் கூட்டுறவால் அறிவையிழந்து கெட்டேன்! நீர் புலவரல்லீரோ? உமது புலமைக்குரிய பண்பு எங்கே போயிற்று? என் அண்ணனை உயிருடன் ஆணச் செய்பவர் இருந்தால், அவருக்கு இந்த காட்டையே பரிசாகக் கொடுத்துவிடுவேன்!

புலவர்: உண்யாகவா?

இளங்: ஐயா, என் உள்ளத்தை எப்படி உமக்குத் திறந்து காட்டுவேன்? தீயவனாய் இருந்த இளங்குமணன் செத்தொழிந்தான்! இப்பொழுது அண்ணனைத் தெய்வமெனக் கருதும் தம்பிதான்

உம்முன் இருக்கின்றான்! அண்ணன் தெய்வமாகி விட்டான்! அவனை இனி எப்படிக் காண்பேன்?

புலவர்: அரசரே, வருந்தாதீர்! உம் தமையனாரை நீர் உயிருடன் காணலாம். அழிக்கும் சத்த உடைய எமக்கு ஆக்கும் சத்தியுமுண்டு. குமணரை மீண்டும் உம்முன் கொணர்ந்தால் என்ன பரிசளிப்பீர்?

இளங்: அப்படியா! ஐயா, இந்த நாடு உம் முடையதே! இது முக்காலும் உண்மை!

புலவர்: இதோ பாடும் எம் வன்மையை!

[வெளியே சென்று போலித் தலையை வீசியெறிந்துவிட்டு, ஆங்கொரு குடிசையில் மாறு வேடத்துடன் தங்கியிருந்த குமணனை அழைத்து வருகிறார்.]

அரசரே, இதோ பாடும் உம் தமையனாரை!

இளங்: அண்ணா! அண்ணா! வந்துவிட்டீரார் நான் காண்பது கனவா, நனவா!

[குமணன் காலில் வீழ்கிறான்.]

குமணன்: தம்பி, எழுந்திரு.

இளங்: நீர் என்னை மன்னித்தாலன்றி நான் எழுந்திரேன்!

குமணன்: உனது பிழையை உணர்ந்து திருந்திய அப்பொழுதே நீ என் மன்னிப்பைப் பெற்றாய்; எழுந்திரு.

இளங்: அண்ணா, புலவர் பெரியவர்! அவருளால் உம்மை உயிருடன் பெற்றேன்!

குமணன்: ஆம். அத்தகைய புலவர்களைப் போற்றுவதே நமது கடன்.

புலவர்: குமண வள்ளலே, நாழிகையாய் விட்டது. நான் செல்ல வேண்டும். அரியணையில் அமரும்.

குமணன்: புலவரே, என் தம்பியே நாடாளட்டும்.

எனக்கு நாடு வேண்டாம்.

இளங் : எனக்கு வேண்டாம் அரசு! நான் சிறிய
பெரும் தகுதியற்றவன்!

புலவர் : அரசு இப்பொழுது உங்கள் இருவருக்
கும் சொந்தமானதன்று. உம் தம்பியாரின் சொற்
படி அரசு எம்முடையது. காட்டில் நீர் எமக்களித்த
வாக்குப்படி உமது தலையும் எம்முடையதே.
ஆகவே, எமக்குரிய நாட்டையாளுதற்குரிய முடியை,
எமக்கேயுரிய தலையில் யாம் சூட்டுவதை யாராலும்
தடுக்க முடியாது.

குமணன் : (சிரித்துக்கொண்டே) புலவர்கள்
பெருமையே பெருமை! அவர்கள் சொல்லீய மீற
யாரால் முடியும்?

[குமணன் அரியணையில் அமரப் புலவர் முடியைச் சூட்டு
கிறார். மக்கள் குமணன் மீண்டு வந்த செய்தி கேட்டுப் பெருங்
கூட்டமாய் வந்து குமணனையும், மனந்திருந்திய இளங்குமணனை
யும், எல்லாம் நன்கு முடியுமாறு செய்த புலவரையும் வாழ்த்து
கின்றார்கள்.]

அருஞ்சொற்பொருள் :

மாண்டு-இறந்து, சிற்றம்-கோபம், வள்ளல்-கொடையாளி,
பண்பு-குணம், கடன்-கடமை, அரியணை-சிங்காதனம்.

வினாக்கள் :

1. போலித் தலையைக் கண்டதும் இளங்குமணன் நிலை
என்னவாயிற்று?
2. இளங்குமணன் புலவரை நோக்கிக் கூறியதென்ன?
3. புலவர் பெருமையைக் குமணன் பாராட்டுவதென்?

மொழிப் பயிற்சி :

ஏற்ற இடங்களில் காற்புள்ளி, முற்றுப்புள்ளி, வினாக்குறி
இவற்றை இடுக.

அரசரே உங்கள் ஆணைப்படியே செய்கிறோம். ஆகவே
எமக்குரிய நாட்டையாளுதற்குரிய முடியை எமக்கேயுரிய தலை
யிற் சூட்டுவதை யாரால் தடுக்க முடியும்.

இலக்கணம் :

சேர்த்தெழுதுக :- எமக்கே + உரிய, அரி + அணை, பரிசு +
அளிப்போம், இல்லை + ஆனால், உங்கள் + ஆட்சி

கட்டுரை :

1. இக்காட்சியைக் கதையாக வரைக.
2. இக்கதையைப் பெருஞ்சித்திரனார், இளங்குமணன், குமணன் ஆகிய மூவரும் தனித்தனி கூறுவது போலத் தனித்தனி வரைக.

செய்யுட்பகுதி

I. வாழ்த்து

1. இறை வணக்கம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
நசன் எந்தை இணையடி நீழலே. — திருநாவுக்கரசர். 1

2. கலைமகள் வணக்கம்

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
சுய வுணர்விக்கும் என்னம்மை—தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள்என் உள்ளத்தி னுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர். —கம்பர் 2

II. அறவுரை

1. சூதுவா

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்:— தொல்லுகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல், அவர்பொருட்(டு)
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை. 1

மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர் தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்:— மன்னற்குத்
தந்தேசம் அல்லாற் சிறப்பில்லை; கற்றோற்குச்
சென்றஇடம் எல்லாம் சிறப்பு. —ஒளவையார் 2

2. நல்வழி

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசும்அந் நாளும்அவ்வா(று)
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும்;—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்
இல்கையென மாட்டார் இசைந்து. 3

ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே?—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு. —ஒளவையார் 4

3. நள்ளெறி

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம், வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேரம்:—பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடல்நீர் சென்று புயல்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு. 5

உள்ளம் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினம்காத்துக்
கொள்ளும் குணமே குணமென்க:—வெள்ளம்
தடுத்தல் அரிதோ, தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்தல் அரிதோ? விளம்பு. —சிவப்பிரகாசர் 6

4. நீதி வெண்பா

ஈக்கு விடம்தலையில் எய்தும்; இருந் தேளுக்கு
வாய்த்த விடம் கொடுக்கில் வாழுமே; — நோக்கரிய
பைங்கண் அர வுக்குவிடம் பல்லளவே; தூர்ச்சனருக்(கு)
அங்கமுழு தும்விடமே யாம். 7

பொன்னும் கரும்பும் புகழ்பாலும் சந்தனமும்
சின்னம் படவருத்தம் செய்தாலும்—முன்நின்ற
நற்குணமே தோன்றும்: நலிந்தாலும் உத்தமர்பால்
நற்குணமே தோன்றும் நயந்து. 8

5. நீதி நெறி விளக்கம்

பிறரால் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டும்
மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு:— பிறர்பிறர்
சிரெல்லாம் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்கும் தாழ்ச்சி சொல்லல். 9

அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியும், கல்லார்
அவையஞ்சா ஆகுலச் சொல்லும், — நவையஞ்சி
ஈத்துண்ணர் செல்வமும், நல்கூர்ந்தார் இன்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று. —குமரகுருபரர் 10

6. திருக்குறள்

- கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன்
 றேற்றான் தொழாஅர் எனின்? 1
- தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியனுலகம்
 வானம் வழங்கா தெனின். 2
- செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்; சிறியர்
 செயற்கரிய செய்கலா தார். 3
- அழுக்கா(று) அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
 இழுக்கா இயன்ற தறம். 4
- மகன்தந்தைக் காற்றும் உதவி, 'இவன்தந்தை
 என்னோற்றான் கொல்!' எனும் சொல். 5
- அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்; அன்புடையார்
 னென்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 6
- அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
 நாடி யினிய சொலின். 7
- நன்றி மறப்பது நன்றன்று; நன்றல்ல(து)
 அன்றே மறப்பது நன்று. 8
- யாகாவா ராயினும் நாகாக்க; காவாக்கால்
 சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. 9
- ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான், ஒழுக்கம்
 உயிரினும் ஒம்பப் படும். 10
- முத்தார்க்கு(கு) ஒருநாளை இன்பம்; பொறுத்தார்க்குப்
 ப்பான்றும் துணையும் புகழ். 11
- அழுக்கா(று) எனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
 தியுழி யுய்த்து விடும். 12
- வதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின்
 திதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு? 13

- சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். 14
- தியவை தீய பயத்தலான் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும். 15
- ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. 16
- நல்லா(று) எனினும், கொளல்தீது; மேலுலகம்
இல்லெனினும், ஈதலே நன்று. 17
- தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக; அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று. 18
- அருட்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம்; பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. 19
- உற்றநோய் நோன்றல், உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை,
அற்றே தவத்திற்கு) உரு. 20
- புறம்தூய்மை நீரான் அமையும்; அகம்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். 21
- தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க; காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம். 22
- இன்னசெய் தாரை ஒறுத்தல், அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல். 23
- படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர னூறும்
உடையான் அரசுள் ஏறு. 24
- கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. 25
- நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு. 26
- செல்வத்துட் செல்வம் செவிச்செல்வம்; அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை. 27

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவிலார்
என்னுடையரோனும் இலர். 28

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்துறு போலக் கெடும். 29

தம்மின் பெரியார் தமரா ஒழுக்குதல்
வன்மையுள் எல்லாம் தலை. 30

நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையிலலை; தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பது உம் இல். 31

எண்ணித் துணிக கருமம்; 'துணிந்தபின்
எண்ணுவம்,' என்ப திழுக்கு. 32

ஆற்றின் அளவறிந்(து) ஈக; அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி. 33

நூலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின். 34

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல். 35

இதனை இதனான் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்(து)
அதனை அவன்கண் விடல். 36

வான்றோக்கி வாழும் உலகெல்லாம்; மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி. 37

எண்ணிற்(கு) அணிகலம் கண்ணோட்டம்; அஃதின்றேல்
பண்ணென்(று) உணரப் படும். 38

வேள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம்; மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு. 39

எண்ணிய எண்ணியாங்(கு) எய்துப எண்ணியார்
நிண்ணிய ராகப் பெறின். — திருவள்ளுவர் 40

III. காதை

1. நள வெண்பா

எங்கோன் மகளுக்(கு) இரண்டாம் சுயம்வரமென்(று)
அங்கோர் முரசம் அறைவித்தான்—செங்கோலாய்!
அந்நாளும் நாளை யள்'வென்றான் அந்தணன் போய்த்
தென்னாளும் தாராணைச் சேர்ந்து. 1

'மேலாடை வீழ்ந்த தெடு,'என்றான் அவ்வளவில்
நாலாறு காதம் நடந்ததே—தோலாமை
மேல்கொண்டான் ஏறிவர வெம்மைக் கலிச்சூதின்
மால்கொண்டான் கோல்கொண்ட மா. 2

வண்டார் வளவயல்கூழ் மள்ளுவநாட்(டு) எங்கோமான்
தண்டார் புனைசந் திரன்சுவர்க்கி—கொண்டாரும்
பாவலன்பால் நின்ற பசிபோல நீங்கிற்றே
காவலன்பால் நின்ற கலி. —புகழேந்திப்புலவர் 3

2. பஞ்சதந்திரம்

காகம் பாம்பைக் கொன்றது

கோடுறு சிணையிற் காகம் கூடுவைத் தநேக காலம்
பேடொடு கூடி வாழும் பெருமரப் பொந்தில் வந்தே
ஆடிய கரும்பாம்பொன்றங் கதுபெறும் முட்டை எல்லாம்
நாடியே குடித்துப்போட நலிந்துளம் மெலிந்து வாடி. 1

தன்னுயிர்ப் பாங்க னுன,சம்புகன் அருகு போய்,'இங்(கு)
என்னசெய் குவன்நான்?'என்ன,

'இதைக்கொல்ல ஆரிதோ? நீபோய்
மன்னவன் தேவி யாரும் மஞ்சனச் சாலை புக்குப்
பொன்னணி கொண்டு வந்து போடுக பொந்தில்,'என்ன 2

காகம்அப் படியே செய்யக் காவலன் ஏவ லாளர்
ஏகிமா மரத்தின் பொந்தை நர்ந்தனர்; ஈரும் போதில்
நாகம்அங் கிருந்துகிற, நறுக்கினர் இருதுண் டாக
ஆகையால் உபாயத் தாகா திலையென அறையும் பின்னும் 3
—வீரமார்த்தாண்டதேவர்

IV. பஸ்துறை

1. ஆறு

கல்லும் மலையும் குதித்துவந் தேன்;பெருங்
காடும் செடியும் கடந்துவந்தேன்
எல்லை விரிந்த சமவெளி எங்கும்நான்
இறங்கித் தவழ்ந்து தவழ்ந்துவந்தேன்.

1

காயும் நிலத்தழல் ஆற்றிவந் தேன்;அதில்
கண்குளி ரப்பயிர் கண்டுவந்தேன்;
ஆயும் மலர்ப்பொழில் செய்துவந் தேன்;அங்கென்
ஆசைதீ ரவினை யாடிவந்தேன்.

2

ஏறாத மேடுகள் ஏறிவந் தேன்;பல
வரி குளங்கள் நிரப்பிவந்தேன்;
ஊறாத ஊற்றிலும் உட்புகுந் தேன்;மணல்
ஓடைகள் பொங்கிட வோடிவந்தேன்.

3

அல்லும் பகலும் அலைந்துவந் தேன்;எங்கள்
ஆதி யிறைவனைக் காணவந்தேன்;
கில்லும் எனக்கினி நேரமில் லை;இன்னும்
நீண்ட வழிபோக வேண்டுமம்மா!

4

—கவிமணி தேசிகலிநாயகம் பிள்ளை

2. தொழில்

எண்ணெ டுத்துக் குடங்கள்செய் வீரே!
மரத்தை வெட்டி மனைசெய்கு வீரே!
உண்ணக் காய்கனி தந்திடுவீரே!
உழுது நன்செய்ப் பயிரிடு வீரே!
எண்ணெய் பால்நெய் கொணர்ந்திடு வீரே!
இழையை நூற்று நல் லாடைநெய் வீரே!
விண்ணி னின்றெறமை வானவர் காப்பார்
மேவிப் பார்மிசைக் காப்பவர் நீரே!

—சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

3. பொங்கல்

பொங்கல் எனும்பொழுதில்—இன்பம்

பொங்குது துன்பங்கள் மங்கி மறைந்திடும்
மங்கலச் சொல்அதிலோர்—தெய்வ

மந்திரம் உண்டெனச் சிந்தை களித்திட
எங்கள் தமிழ்நாட்டில்—மிக்க

ஏழையும் செல்வரும் தோழமை எய்திடும்
இங்கிதம் கண்டிடும்நாள்—பலர்

எங்கும் புகழ்ந்திட உங்கள் குடித்தனம்

பொங்குக! பொங்குகபால்!

—அரசவைக் கவிஞர், நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை

4. அழகு

மொட்டுக்குள் ளேயழகு—சும்மா

மூடிக் கிடக்குதம்மா!—கதிர்

பட்டு மலர்ந்துவிட்டால்—அது

பரிம ளிக்குமம்மா!

1

சிந்தனைக் குள்ளழகு—நாளும்

தேக்கிக் கிடக்குதம்மா;

பந்தனை யற்றுவிட்டால்—அது

பரந்து தாவுமம்மா!

2

பாரினி லேயழகு—கண்

பார்வையைக் கொஞ்சதம்மா!—அதன்

போர்வையை நீக்கிவிட்டால்—தெய்வப்

பொலிவு காணுமம்மா!

3

மோனத்தி லேயழகு—சத்தி

மூண்டு ததும்புதம்மா!—ஆன்ம

ஞானம் பிறந்துவிட்டால்—அது

நல்லொளி யாகுமம்மா!

4

—யோகி சுத்தானந்த பாரதியார்.

5. திரிகைப் பாட்டு

- கல்லுத் திரிகையைச் சுற்ற முடியாமல்
கையெல்லாம் கொப்புளம் கண்டதம்மா !
மெல்லவே தங்கையும் கூடவந் தால்சற்றே
வேகமாய்ச் சுற்றி யரைத்திடுவோம். 1
- மேலும் கீழுமாய்க் கல்லிரண் டேஅங்கு
மேலே நடுவில் துளையுமுண்டே
காலுநா லரிசி போட்டுத் திரித்திடில்
நல்லமா வாக விழுந்திடுமே. 2
- மாவினால் நல்ல பலகாரம் சுட்டுமே
வந்த விருந்தினை ஒம்பிடுவோம்;
ஆவலு டன்நாங்கள் எல்லோரு மேயுண்டே
ஆனந்த மாய்வினையாடச்செல்வோம். 3
- நாடோடிப்பாடல்

6. தனிப்பாடல்

நீரும் மோரும்

- காரொன்று பேர்படைத்தாய் ககனத் துறும்போது;
நீரொன்று பேர்படைத்தாய் நெடுந்தரையில் வந்ததற்பின் ;
காரொன்று கூந்தலார் ஆய்ச்சியர்கை வந்ததற்பின்
மோரொன்று பேர்படைத்தாய் முப்பேரும் பெற்றாயே. 1
- காளமேகப்புவர்

புவர் வறுமை

- சென்னைக்கு வந்து சிவமாகி நேன்நல்ல
அன்னமது காண தவனாகி—மன்னுசிரங்
ககக்கொண் டரைச்சோமன் கட்டிச் சடைமுறுக்கி
மய்க்கொண்ட நீறணிந்து மே. —இராமகவிராயர் 2

புவர் பெருமிதம்

- மன்னவனும் நீயோ? வளநாடெல் லாம்உனதோ ?
உன்னையறிந் தோதமிழை ஒதினேன்?—என்னை
விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ? உண்டோ
குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு? —கம்பர் 3

குறிப்புரை

I. வாழ்த்து

1. திருநாவுக்கரசர் திருவாழரில் புகழனார்க்கும் மாதின் யார்க்கும் புதல்வராய்த் தோன்றினார். இவர் மதம் சைவம்; காலம் கி. பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் தேவாரம் பாடிய மூவருள் ஒருவர்.

மாசு இல் - குற்றமில்லாத, மதியம் - சந்திரம், மூசு - மொய்க்கும், வண்டு அறை - வண்டுகள் ஒலிக்கும், இணையடி - இரண்டு பாதம்.

2. இச்செய்யுள் கம்பநாடர் பாடிய சரசுவதியந்தாதியின் காப்புச் செய்யுள் - கம்பர் கவிச்சக்கரவர்த்தி என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற பெருங்கவிஞர். இவரது மதம் வைணவம்; காலம் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு, இவரை ஆதரித்தவர் திருவெண்ணைய நல்லூர்ச் சடையப்பவள்ளல். கம்பநாடரியற்றிய இராமாயணம் புகழ் பெற்ற காவியமாகும்.

தாயவுரு-பரிசுத்தமான வடிவம், இடர்-துன்பம்.

II. அறவுரை

முதுரை: இதைப் பாடியவர் ஔவையார்; நல்லிசைப்புலமை மெல்லியலாருள் புகழ்பெற்றவர்; மக்களும் மன்னரும் வள்ளல்களும் போற்ற வாழ்ந்தவர்; கடைச்சங்க காலத்தில் விளங்கிய ஔவையாரே ஆத்திநடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை, நல்வழி என்ற சிறு தூல்களையும் பாடினார் என்று சிலர் கூறுவர். புலமைச் சிறப்பால் அப்பெயர் கொண்டு பிற்காலத்தில் - வாழ்ந்த ஒரு பெண் புலவரே இவற்றைப் பாடியவர் என்று வேறு சிலர் கூறுவர்.

1. பொசியும்-பாயும், தொல்லுலகு-பழமையான உலகம்.

2. மாசற-குற்றமற, சீர்தூக்கின்-ஆராய்ந்தால்.

நல்வழி: இதைப் பாடியவரும் ஔவையாரே;

1. பெருக்கு - வெள்ளம், உலகு ஊட்டும் - உலகத்தாரை உண்டிக்கும், ஏற்றவர்க்கு - பிச்சை எடுத்தவர்க்கு, நல்கூர்ந்தார் - வறுமையடைந்தார்.

2. ஏற்றம்-உயர்வு, அரசுறிய-அரசர்கள் அறிந்து பாராட்ட, முழுது - குறை, பணி - தொழில்.

நள்ளெறி: இதைப் பாடியவர் சிவப்பிரகாசர்; வீரசைவர்; நுறைமங்கலம் என்னுமூரில் வாழ்ந்தவர்; சிறந்த தமிழ்ப்புலவர். பிரபலிக்கலை முதலிய பல நூல்களை இயற்றியவர்.

1. பேறு - செல்வம், புயல் - மேகம், பெய்யாக்கொடுக்கும் - பெய்து கொடுக்கும்.

2. தடங்கரை-அகலமான கரை, கவர்ந்து-தன் வயமாக்கி.

நீதி வெண்பா: இதைப் பாடியவர் இன்னார் என்பது திட்டமாகத் தெரியவில்லை.

1. தூர்ச்சனர்-தீயவர், அங்கம் முழுதும்-உடல் முழுவதும், தலையில் எய்தும்-தலையில் பொருந்தும், இருந்தேள்-பெரிய தேள்.

2. சின்னம்பட - சிறுமைபுற, நலிந்தாலும் - துன்புற்றுலும்

நீதிநெறி விளக்கம்: இதைப் பாடியவர் குமரகுபர சுவாமிகள். இவர் சுமார் முந்தாறு ஆண்டுகட்கு முன் திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் பிறந்தார். இவர் மதம் சைவம், இவர் திருச்செந்தூர் முருகன் அருளால் ஐந்து வயதிலேயே பாடும் ஆற்றல் பெற்றார் என்று கூறுவர்.

1. பெருஞ்சுட்டு - பெரும்புகழ், யாண்டும் - எங்கும், நோற்பது - அனுஷ்டிக்கத்தகுவது, சீர் - புகழ், சிறுமை - குற்றம், புறங்காத்து - வெளிவிடாமல் மறைந்து.

2. மெய் - உடல், விதிப்பார் - நடுங்குபவர், அவை - சபை, ஆகுலச்சொல் - ஆரவாரச்சொல், நவை - துன்பம், பூத்தலிற் சுவாமை - தோன்றுவதினும் தோன்றுதிருத்தல்.

திருக்குறள்: இதைப் பாடியவர் திருவள்ளுவர். இவர் வீரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்குமுன் மயிலையில் வாழ்ந்தவர்; உலகப்பொது தூலையாக்கிப் புகழ் பெற்ற பெரும்புலவர். இவரைப் பற்றி வழங்கும் தெய்விக வரலாறுகள் பல. தெய்வப்புலவர், போய்லீல் புலவர் என்ற பெயர்களும் இவருக்கு உண்டு. இவர் எம் மதத்தையும் ஒப்பநோக்கும் பொது நோக்குடையவர், இவரை 99வாசி சிங்கர் என்பார் ஆதரித்தார். இவரியற்றிய திருக்குறள்,

1330 குறள் வெண்பாக்களை யுடையது; பதினெண்கீழ்க்கணக்கி
னுள் ஒன்று; உலகமொழிகள் பலவற்றிலும் மொழி பெயர்க்கப்
பட்ட பெருமையையுடையது.

1. வாலறிவன் - மெய்யறிவினனாகிய கடவுள், நற்றூள் நல்
நல்ல பாதங்களினை.

2. வியனுலகம் - பேருலகம், வானம் - மழை.

3. செயற்கரிய - செய்தற்கு அருமையான செயல்கள்.

4. அழுக்காறு - பொருமை, அவா - ஆசை, வெகுளி -
கோபம், இன்னாச்சொல் - கடுஞ்சொல், இழுக்கா - நீக்கி.

5. ஆற்றும் - செய்யும், என் நோற்றான் கொல் - என்ன
தவம் செய்தானோ!

6. என்பும் - எலும்பும், உரியர் - உரியவராவர்.

7. அல்லவை - அறம் அல்லாதவை (தீயவை), நாடி -
ஆராய்ந்து.

8. நன்று அல்லது - நன்மையல்லாத தீமையை.

9. நாகாக்க - நாவை அடக்குக, சோகாப்பர் - துன்புறுவார்
சொல் இழுக்கு - சொற்குற்றம்.

10. விழுப்பம் - சிறப்பு, ஓம்பப்படும் - பாதுகாக்கப்படும்.

11. ஒறுத்தார்க்கு - தண்டித்தவர்கட்கு, பொன்றுந்துணையும் -
சாகும் வரையிலும்.

12. திரு - செல்வம், செற்று - அழித்து, தீயுழி - கொடிய
நரகத்தில், உய்த்து - செலுத்தி.

13. ஏதிலார் - அயலார், மன்னும் - நிலை பெற்ற.

14. சொல்லற்க - சொல்லாதே.

15. பயத்தலால் - கொடுப்பதால்.

16. உலகு அவாம் - உலகத்தாரால் விரும்பப்படுகின்ற
திரு - செல்வம்.

17. நல்லாறு - நல்ல வழி, கொளல் - வாங்குதல்.

18. அஃது இலார் - அத்தகைய புகழ் தரும் செயல்களைச்
செய்தல் இல்லாதவர்.

19. பூரியார்கண்ணும் - இழிந்தவர்களிடத்தும்.

20. நோன்றல் - பெற்றுத்தல், உறுகண் - துன்பம், அற்றே -
அவ்வளவினதே.

21. புறம் தூய்மை - வெளிச்சுத்தம், அகம் தூய்மை - மனச்சுத்தம்.
22. சினங்காக்க - கோபத்தை அடக்குக.
23. இன்னா - துன்பம், ஒறுத்தல் - தண்டித்தல்.
24. படை - சேனை, கூழ் - உணவு, அரண் - கோட்டை, ஏறு - ஆண் சிங்கம்.
25. கசடு அற - குற்றம் நீங்க, நிற்க - நிற்பாயாக, தக - தகுதியாக.
26. இன்னாது - துன்பம் தருவது.
27. தலை - முதன்மையானது.
28. என் உடையரேனும் - என்ன செல்வம் உடையரா யிருந்தாலும்.
29. எரி - நெருப்பு, வைத்தாறு - வைக்கோற்போர்
30. தமரா - உறவினராக, ஒழுக்குதல் - நடத்தல்.
31. நல்லினத்தின் ஊங்கு - நல்லார் சேர்க்கையைக்காட்டி யும், அல்லல் படுப்பதுஉம் - துன்பந்தருவதும், இல் - இல்லை.
32. எண்ணி - நன்றாக ஆராய்ந்து, இழுக்கு - குற்றம்.
33. ஆற்றின்-நல்வழியில், போற்றி-பாதுகாத்து, நெறி-வழி.
34. ஞாலம் - உலகம், காலம் கருதி - தக்க காலத்தை ஆராய்ந்து, இடத்தால் ஏற்ற இடத்தில்.
35. கட்டளைக்கல் - உரைகல்.
36. விடல் - விடுக.
37. வான் - மழை, கோல் - செங்கோன்மை.
38. அணிகலம்-ஆபரணம், கண்ணோட்டம்-தாட்சணியம்.
39. உள்ளத்து - ஊக்கத்தின், அணையது - அளவினது.
40. எண்ணியாங்கு-எண்ணியபடி, தண்ணியதாக-உறுதி யுடையவராக.

III. காதை

1. நளவெண்பா : இதன் ஆசிரியர் புகழேந்திப்புலவர். இவர் தோண்டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்த பொன் விளைந்த களத்தூரிற் பிறந்தவர். ஒட்டக்கூத்தருடன் வாதிட்டதாக இவரைப்பற்றிக் கதைகள் வழங்குவதால் இவர் 800 ஆண்டுகட்குமுன் வாழ்ந்தவர்.

இவர் பாண்டியனிடம் அவைக்களப் புலவராய் இருந்து, பின்பு குலோத்துங்க சோழன் அவையிலும் சிறந்து விளங்கினர். இவரைச் சந்திரன் சுவர்க்கி என்ற சிற்றரசன் ஆதரித்து வந்தான். இவர் ' வெண்பாவிற்புகழேந்தி ' எனப் பாராட்டப்பட்ட சிறப்புடையவர். இவர் மதம், வைணவம்.

நளன் கதை, பாரதத்தில் வரும் கிளைக் கதையாகும். நளன் மிடநாட்டரசன். அவன் விதர்ப்பநாட்டரசன் வீமன் மகளாகிய தமயந்தியை மணந்து இன்புற்று வாழும் நாளில் கலியின் சூழ்ச்சியால் புட்கரன் என்பவனுடன் சூதாடி, நாட்டை இழந்து, காடு சென்று, அங்கும் மனைவியைப் பிரிந்து, உரு மாறி அயோத்தியரசன் இருதுபன்னிடம் தேர்ப்பாகனாகவும் சமையற்காரனாகவும் இருக்கின்றான். காட்டில் விடப்பட்ட தமயந்தி தந்தையின் நகரம் சேர்ந்து நளனை மீண்டும் கண்டுபிடித்து அடைநற்காக ஒரு புரோகிதரைத் ' தமயந்திக்கு இரண்டாம் சுயம்வரம் ஏற்பாடாகியுள்ளது, ' என்று சொல்லுமாறு அனுப்பிவைக்கிறான். அப்புரோகிதர் அவ்விதமே அயோத்தி அரண்மனை சேர்ந்து சொல்கிறார். இது பாடப்பகுதியின் தொடர்பாகும்.

1. எங்கோன் - எம்மரசன், தென் ஆளும் - அழகு சூடகொள்ளும், தாரான் - மாலையை அணிந்த இருதுபன்னன்.
2. காதம் - பத்து மைல் தூரம், மால் கொண்டான் - மயக்கம் கொண்டவன், மா - குதிரை.
3. தண் தார் - குளிர்ச்சி பொருந்திய பூமாலை, பாவலன் - புலவன், காவலன் - நளன், கலி - சனிக்கடவுள்.

பஞ்சதந்திரம்: இதனை இயற்றியவர் வீரமாதீதான் டேவர். இது பாடலிபுரத்தரசன் மக்களுக்கு அறிவூட்டவேண்டி சோமசன்மா என்பவரால் கூறப்பட்டதாக வடமொழியிற் எழுதப்பட்டது; மித்திரபேதம், ககிரல்லாபம், சந்தி விக்கிரகம், லப்தஹானி, அசம்பிரேட்சிய காரித்துவம் என்ற ஐந்து தந்திரங்களையும் விளக்குவதால், இப்பெயர் பெற்றது.

1. கோடுறு - கொம்புகளையுடைய, சினை - கிளை, பேடு பெண் பறவை, நலிந்து - வருந்தி.
2. உயிர்ப்பாங்கன் - உயிர்த்தோழன், மஞ்சனச்சாலை நீராடும் இடம், பொன்னணி - பொன்னுபரணம்.
3. ஈரந்தனர் - வெட்டனர், அறையும் - சொல்லும்.

IV. பத்துறை

ஆறு: இதைப் பாடியவர் கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை. இவர் சுசீந்திரத்தையடுத்த தேரூரில் 1876ல் பிறந்தவர். இவர் ஆசிரியப் பணி புரிந்து ஓய்வு பெற்று வாழ்ந்து வருகிறார். இவர் பாடல்கள் 'மலரும் மாலையும்' என்ற நூலில் உள்ளன.

1. எல்லை விரிந்த - அளவு மிகுந்த.
2. காயும் - சுடும், நிலத்தழல் - தரையின் வெப்பம், ஆயும் - கொய்யும், மலர்ப்பொழில் - பூஞ்சோலை.
3. ஏரி - கண்மாய்.
4. அல்லும் பகலும் - இரவும் பகலும், ஆழி - கடல், இறைவன் - தலைவன்.

தொழில்: இதைப் பாடியவர் சுப்பிரமணிய பாரதியார். இவர் புரட்சிக்கவியென்றும் தேசியக்கவியென்றும் புகழ் பெற்றவர்; திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எட்டையபுரத்தில் பிறந்தவர். தேசியக்கவிதையும் கண்ணன்பாட்டு முதலிய பாடல்களையும், குயிர்பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் போன்ற நூல்களையும், சிறந்த உரைநடை நூல்கள் சிலவற்றையும் எழுதியுள்ளார். இவர் 1882ல் பிறந்து, 1921ல் மறைந்தார்.

மனை - வீடு, இழை - நூல், விண் - ஆகாயம், வானவர் - தேவர், பார்மிசை - பூமியின்மேல்.

பொங்கல்: இதைப் பாடியவர் நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை. இவர் நமது சென்னை ராஜாங்கக் கவிஞராய் விளங்கி வருகிறார்; புதுக்கணிகள் பாடிப் புகழ் பெற்றவர்.

சிந்தை - மனம், களித்திட - மகிழ்ந்திட, தோழமை - நட்பு, இங்கிதம் - மனக்குறிப்பு.

அறகு: இதைப் பாடியவர் யோகி சுந்தரானந்த பாரதியார். இவர் பிறந்தவர் இராமநாதபுர மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிவகங்கை. இவர் பல மொழிப் புலவர்; இசைப் பயிற்சியுமுடையவர்; நூற்றுக்கணக்கான நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

பந்தனை - கட்டு, அற்றுவிட்டால் - நீங்கிவிட்டால், பொலிவு - அழகு, பார் - உலகம்.

1. தனிப்பாடல்: நீரும் மோரும்: இதைப் பாடியவர் காள

வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்; 'வசை பாடக் காளமேகம்' என்று புகழப்பட்டவர்; பல தனிப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

கார் - மேகம், ககனம் - ஆகாயம், கார் ஒன்று - மேகப் போன்ற.

2. புலவர் வறுமை: இதைப் பாடியவர் இராம கவிராய். அன்னம் - சோறு (அன்னப்பறவை), மன்னு - நிறைந்த, சிரங்கைக்கொண்டு - புண்களைப்பெற்று (பிரம கபாலத்தைக் கையிற் கொண்டு), அரைச்சோமன் - பாதி ஆடை (பிறைச் சந்திரன்), நீறு அணிந்து - உடல் வெளுப்புற்று, (திருநறுபூசி).

3. புலவர் பெருமீதம்: இதனைப் பாடியவர் கம்பநாடர். இவரது வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது.

ஒதினேன் - படித்தேன், வேந்து - அரசன்.

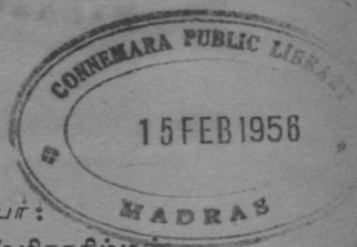
புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்

முதற்படிவம்

சிறப்புப் பகுதி

[PART II]

1951-ஆம் ஆண்டு ஜூன், ஆகஸ்டு மாதங்களில் அரசியலார்
வெளியிட்ட புதிய பாடத்திட்டத்தின்படி எழுதப்பட்டது.]

ஆசிரியர்:

பண்டித, நா. லக்ஷ்மிநரசிம்மன்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்,

P. K. நாடார் உயர்நிலைப்பள்ளி,

திருமங்கலம்.

வெளியிடுபவர்:

A. T. N. நாகலிங்கம் & கம்பெனீ

புதுமண்டபம்,

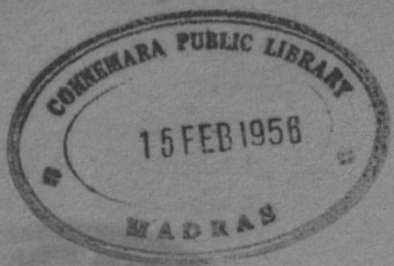
மதுரை

உரிமை பதிவு }
செய்யப்பட்டது }

[நிலை அணை, 10

R.B.

527
3-52

*Approved by the Text-Book Committee, Madras for Class use,
Vide Fort St. George Gazette, Supplement to Part I-B of the
Consolidated list of approved Books, 7th May, 1952
Page 107 of Part II*

52900
26C2H

15 FEB 1958

MADRAS

முன்னுரை

மாணவர் மொழிப்பற்றும் நாட்டுப்பற்றும் பெருகி மொழியறிவிற் சிறந்து திகழ்வதற்கு வழி காணும் நோக்குடன் அண்டையில் (ஜூன், ஆகஸ்டு—1951) அரசாங்கத்தார் ஒரு புதிய பாடத்திட்டத்தை வகுத்தனர். அத்திட்டத்தின்படியே 'புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்' எனப்பெயரிய இவ்வாசக வரிசை, தெள்ளிய செந்தமிழ் நடையில், கற்பார் ஊக்கமும் மிகுச்சீயும் பெருகக் கற்கும் வண்ணம், எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகங்களில் பழந்தமிழிலக்கியச் சிறப்பைத் தமிழ் மாணவர் அறிந்து பயன் பெறும் வண்ணம் அவ்விலக்கியச் செய்திகள் பல எழுதப்பட்டிருப்பதோடு, வரலாறு, கலை, விஞ்ஞானம், வீரச்செயல், கைத்தொழில், பிரயாணம் முதலிய பல வேறுவகைப்பட்ட கட்டுரைகளும் கதைகளும் நாடகங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் மொழியறிவுடன் கையுணர்ச்சியையும், செயலாற்றலையும், நற்பண்புகளையும் வளர்ப்பதற்குப் பெருந்துணையாதற்கு ஒத்த வகையில் அமைந்துள்ளன. பாடல்களின் இறுதியில் அருஞ்சொல் விளக்கம், வினாக்கள், இலக்கணம், மொழிப் பயிற்சி முதலியனவும் இணைக்கப்பட்டிருப்பது மாணவர் தாமே முயன்று பயில்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்றது. பாடத்திட்டத்தின்படி 'சிறப்புப் பகுதிக்கு' (Part II) ஏற்ற முறையில் செய்யுட் பகுதிகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. செய்யுட்பகுதிகளுக்குத் துரிப்புரையும் ஆசிரியர் வரலாறுகளும் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கும் முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர் நலனைக் குறிக்கோலாகக்

கொண்டு இந்தகலைச் சிறந்த முறையில் வெளியீட்டுள்ள உயர்நிலைவாளர் A. T. N. நாகலிங்கம் அவர்களுடன் மனமார்ந்த நன்றி உரியதாகும். இப்புத்தகங்களைக் கண்ணுறும் தலைமை ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள், கலாசாலை அதிகாரிகள் யாவரும் மாணவர் நலம் கருதியும் தமிழ் வளர்ச்சி கருதியும் இவற்றைத் தங்கள் கலாசாலையில் பாடமாக வைத்து ஆதரிக்குமாறு வேண்டுகொள்ளுகின்றேன்.

சுருமங்கலம், }
5-11-1951.

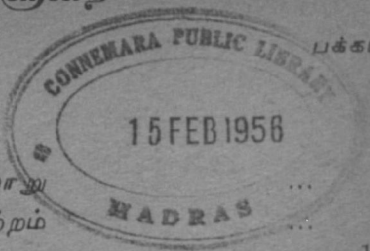
இங்ஙனம்,
நா. லக்ஷ்மிநரசிம்மன்
ஆசிரியன்.

உள்ளுறை

பாடம்

பக்கம்

உரைநடைப் பகுதி :

1. உரை நடை வரலாறு	...	1
2. கிராம முன்னேற்றம்	...	6
3. ஒளியம்	...	12
4. பாட்டுக்கொரு புலவன்	...	17
5. வேட்டையாடுதல்	...	24
6. புலவர் அளித்த பரிசு	...	29
7. வாடுலை	...	33
8. தமிழ் வள்ளல்	...	40
9. அருள் வென்றி	...	48
10. இமயக் கொடுமுடி	...	55
11. அறிவுடை நம்பி (நாடகம்)	...	68

செய்யுட்பகுதி :

I வாழ்த்து :—

1. கடவுள் வாழ்த்து	...	70
2. தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து	...	70

II அறவுரை :—

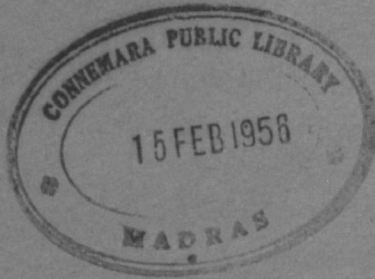
1. நாலடியார்	...	70
2. நான்மணிக்கடிகை	...	71
3. இனியவை நாற்பது	...	71
4. திரிகடுகம்	...	71
5. பழமொழி	...	72

III. காதை :

1. நளவெண்பா	...	75
2. ஆசிய ஜோதி	...	78

IV. பத்துறை :

1. குறவர் இயல்பு	...	75
2. ஆறு	...	75
3. சேவகராற்பட்ட சிரமம்	...	75
4. கைத்தொழில் காப்போம்	...	76
குறிப்புரை	...	77

15 FEB 1956

புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்

முதற்படிவம்

சிறப்புப்பகுதி

1. உரை நடை வரலாறு

1. பழந்தமிழ் நூல்கள் பெரும்பாலும் செய்யுளிலேயே எழுதப்பட்டன. அது கொண்டு நம் முன்னோர்க்கு உரைநடை எழுதும் ஆற்றல் இல்லை என்றோ, உரைநடையின் இன்றியமையாமையை அவர்கள் உணரவில்லை என்றோ கூறிவிட முடியாது. மாணவர்கள், மிகப்பழங்காலத்தில் வழிவழியாக ஆசிரியர்களிடம் வாய்மொழியாகவே கேட்டு மனப்பாடம் செய்து கற்று வந்தனர். ஏதும் எழுத்தாணியும் தோன்றிய பிறகும், செய்யுளினும் உரைநடை அளவிற்பெருகுதலால், செய்யுள் நடையில் நூலியற்றும் வழக்கம் குறையவில்லை. ஒருவர் எழுதிய ஏட்டைக்கொண்டே பலரும் படித்துப் பயன் பெற வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, எழுதிக் கொள்வதற்கு எளியனவாயும் மனப்பாடம் செய்வதற்கு ஏற்றனவாயுமுள்ள செய்யுள் நூல்களே பெருகலாயின.

2. ஆனால், ஆசிரியர்கள் மாணவர்க்குக் கற்பிக்கும் பொழுது உரைவிரித்துக்கூறும் அளவில் உரைநடையிருந்தது. பிறகு அவ்வுரைகள் எழுதப்பட்டன. அவ்வுரைகளே, முதல் உரைநடை நூல்களாம். தோல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களுக்கும், பத்துப்பாட்டு, திருக்குறள் முதலிய இலக்கிய நூல்களுக்கும் இவ்வாறு உரை எழுதப்பட்டன.

பிறகு சிலப்பதிகாரம் என்னும் நூலின் இடையே பாட்டே போன்று எழுதும் உரைநடை தோன்றியது. இதனைத் தொடர்ந்து உரையிடையிட்ட செய்யுள் நூல்கள் தோன்றின. வடநூலார் இம்முறையைச் 'சம்பு' என்பர். இவையாவும் பழைய உரைநடைகளாம்.

3. நாட்டில் சமய ஆராய்ச்சி பெருகியது. சமய நூல்களும் தோத்திரப்பாடல்களும் தோன்றின. அக்காலத்தில் நாட்டில் வடமொழியின் செல்வாக்கு மிகுந்திருந்தது. சமணர்களும் பௌத்தர்களும் இருமொழிப் புலமையுடையவர்களாய் விளங்கினார்கள். அவர்கள் தங்கள் சமய வுண்மைகளையும் சமய நூற்பொருளையும் உரைநடையில் எழுதலானார்கள்: ஆனால், தமிழும் வடமொழியும் கலந்த ஒரு நடையில் எழுதினார்கள். மணியும் பவழமும் ஒன்றுபட்ட கோத்தாற்போன்று இரு மொழியும் கலந்த நடையாதலின், அதனை மணிப்பிரவாளநடை என்பர். அவர்களைப் பின்பற்றி வைணவரும் திருவாய்மொழிக்கு மணிப்பிரவாள நடையில் உரையெழுதலாயினர்.

4. அதன் பின்னர் நம் நாட்டில் ஆங்கிலேயர்கால் வைத்தனர். அச்சுப்பொறி போன்ற புதுமைக்கருவிகள் பரவலாயின. அதனால், நூல்களை எட்டில் எழுதி வைக்க வேண்டிய தொல்லை குறைந்தது; செய்யுளியற்றும் முறையும் குறையலாயிற்று. உரைநடைக்கு ஆக்கம் பிறந்தது. இத்தகைய ஆக்கத்தை முதலில் விளைத்தவர்கள் அயல் நாட்டுப் பாதிரிமார்களே. அவர்கள் தங்கள் மதத்தைப் பரவச்செய்வதன் பொருட்டு இங்கு வந்து தமிழைக் கற்றுத் தமிழிற் சிறந்த நூல்களையும் இயற்றத் தொடங்கினார்கள்; உரைநடை நூல்களே எல்லார்க்கும் பயன்படு

மென வுணர்ந்து, உரைநடையிலேயே நூல்களை எழுதினார்கள். வீரமாமுனிவர் என்ற இத்தாலி நாட்டுப் பாதிரியார், செய்யுளில் நூல்களை இயற்றிய தோடு உரைநடையிலும் பல நூல்களை எழுதித் தமிழை வளமுறச் செய்தார். அவர் எழுதிய 'மாமார்த்த குருகதை' இன்றும் அதன் சுவையால் புகழ் பெற்றுத் திகழ்கிறது.

5. பாதிரிமார்கள் காட்டிய வழியின் பெருமையை நம்மவர் உணர்ந்தனர்; செய்யுள் நூலினும் உரைநடை நூலை எல்லாரும் எளிதிற்கற்றுணர் ஏற்றது; சுருங்கிய காலத்தில் நிரம்பிய நூலறிவைப் பயக்கத்தகுந்தது. தமிழிலில்லாத விஞ்ஞானம் போன்ற பற்பல புதிய கலைகளையும் கற்றுணர் அதுவே உரியது,' என்னும் உண்மைகளைக் கண்டு கொண்டனர்; ஆகவே, பற்பல துறைகளிலும் உரைநடை நூல்களை எழுதலாயினர். இராமாயணம் பாரதம் போன்ற நூல்களும் உரைநடையில் வெளி வந்தன. அவற்றை அனைவரும் படித்து இன்புறலாயினர். ஆறுமுகநாவலர், இராமலிங்க அடிகள், மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை, உ. வே. சாமிநாதையர் வி. கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார் போன்ற தமிழறிஞர் பலரும் உரைநடையில் நூல்களை எழுதியுதவினர். இவ்வாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உரைநடை தோன்றி மிகச் சிறந்த முறையில் வளர்ச்சி அடைந்தது.

6. இருபதாம் நூற்றாண்டில் பத்திரிகைகள் பெருகின. சிறு கதைகளும் நவீனங்களும் சுவீர்தன. உரைநடை வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய எழுச்சி தோன்றியது. இதனால், செய்யுள் இயற்றுவதே அரிதாயிற்று. ஆனால் இன்னும் தமிழில் உரைநடை நூல்கள் பெருக வேண்டும். நாடக நூல்களும், வினாவிடை முறையில் அமையும் நூல்களும்,

கடிதமுறையில் எழுதப்படும் நூல்களும், சுயசரிதை நூல்களும், விஞ்ஞானம் முதலிய கலை நூல்களும் இன்னும் வளர வேண்டும்.

7. உரை நடை நூல்களுள் காணப்படும் வகைகளை அறிவது நலம் தருவதாகும்: பழைய நூற்பொருள் உரை நடை, பாட்டின் இடையில் வைத்த உரை நடை, மணிப்பிரவாள உரை நடை, பத்திரங்களெழுதத் தனியுரிமை கொண்ட உரை நடை, நாடகத்தமிழ் நடை, வினாவிடை உரை நடை, பழங்கதை உரை நடை, இலக்கணத்தமிழ் நடை, பத்திரிகைத் தமிழ் நடை, சிறு கதை நடை போன்ற பல வகை உரை நடைகளை இப்பொழுது நாம் காணலாம்.

8. உரை நடை நூல்கள் பெருகுவது நலம் தருவதே. ஆனால், அவை நல்ல தமிழில் அமைய வேண்டும். அல்லாவிடில், மிகச்சிறந்த உயர்தனிச் செம்மொழிக்குரிய பண்பு கெடுவது மட்டுமன்றி, மக்கள் அறிவு வளர்ச்சியும் மேல்நோக்கிச் செல்லாது நின்றுவிடுதற்கு ஏதுவாகும். மொழி என்பது ஒருவர்க் கொருவர் கருத்தை விளக்கிக்கொள்ளதற்கு மட்டும் அமைந்த கருவியன்று; கருத்தைச் சுவைபட விளக்கும் கருவியுமாகும். அதுவே இயற்றமிழ். ஆகவே, இலக்கணத்தமிழ் நடையே இயற்றமிழாகும்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

ஆற்றல் - வன்மை, இன்றியமையாமை - அத்தியாவசியம்
உரை - பொருள், மணிப்பிரவாளம் - முத்தும் பவழமும், ஆக்கம் - சிறப்பு, துறை - வழி, எழுச்சி - வளர்ச்சி (முன்னேற்றம்.)

வினாக்கள் :

1. பழங்காலத்தில் செய்யுள் நூல்களே பெருகியதேன்?
2. பழைய உரை நடைகள் யாவை?
3. மணிப்பிரவாள நடை என்பதென்ன?

4. தமிழில் உரைநடை வளர்த்தோடங்கியது எப்பொழுது

மொழிப்பயிற்சி :

1. பெரும்பாலும், வாய்மொழியாகவே, செல்வாக்கு உயர் தனிச்செம்மொழி — இவற்றை அமைத்து வாக்கியம் எழுதுக.
2. பின் வருவன இன்ன வகை வாக்கியம் என்பதைக் கூறுக :—
 - i. நாட்டில் சமயவாராய்ச்சி பெருகியது.
 - ii. செய்யுளிலும் உரைநடை தாலே எளிதிற்கற்றுணர ஏற்றது; சுருங்கிய காலத்தில் நிரம்பிய தாலறிவை அளிக்க வல்லது.
 - iii. எழுதுவதற்கு எளியனவாயும் மனப்பாடம் செய்தற்கு ஏற்றனவாயுமுள்ள செய்யுள் தால்களே பெருகலாயின.

இலக்கணம் :

நீங்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசுகின்றீர்கள்; சில சமயங்களில் பேசுவதைக் கேட்க வேண்டியவர் எதிரில் இல்லையானால், பேசக்கருதுவதை எழுதியனுப்புகிறீர்கள், பேசும் பொழுதும் திறர் பேசுவதைக் கேட்கும் பொழுதும் எழுத்துக்கள் ஓசை வடிவாய் அமைகின்றன. அவைகளே எழுதும் பொழுது வரி வடிவைப் பெறுகின்றன. ஆகவே, எழுத்துக்களுக்கு ஒலி வடிவு, வரி வடிவு என இரண்டு வடிவங்களுண்டு. 'அங்ங' என்பதைச் சொல்லியும் எழுதியும் பாருங்கள். அதில் மூன்று எழுத்துக்கள் ஒலி வடிவிலும் வரி வடிவிலும் இருப்பதை அறிவீர்கள். இந்த மூன்றெழுத்துக்களும் சேர்ந்து ஒரு சொல்லாகிறது. இதற்குத் தாய் என்பது பொருள். 'ஆ' என்ற எழுத்திற்குப் 'பு' என்றும் பொருள் உண்டு. ஆகவே, அதாவும் ஒரு சொல்லாகும். இப்படி ஓர் எழுத்தாலும் பல எழுத்தாலும் சொல் அமைவதுண்டு.

ஆகவே, ஒரு சொல் உண்டாவதற்கு முதற்காரணமாயுள்ள ஓசையின் வடிவமே எழுத்தாகும்.

2. கிராம முன்னேற்றம்

1. நமது நாட்டின் பழம்பெருமை இந்நாளிலும் சிறிதளவாவது புதிய நாகரிகத்தின் படையெடுப்புக்குள்ளாகாத கிராமங்களிலேதான் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. அன்பு, அருள், ஈகை, இரக்கம் முதலிய நற்பண்புகள் அங்கேதான் உயிருக்கு மன்றாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. 'உள்ளது போதும்!' என்ற அமைதியும், எதற்கும் அஞ்சாத உறுதியும், பழிக்கஞ்சும் இயல்பும் வாய்ந்த உள்ளம் அவ்வியற்கை நிலையங்களிலேயே வளம்பெறுகிறது.

2. நமது நாட்டின் தலைசிறந்த தொழில் வேளாண்மையே. அதுவே உணுவளிக்கும் உயரிய தொழில்; பிற தொழில்கள் எல்லாவற்றுக்கும் இன்றியமையாத முதன்மைத் தொழில்:

“சமுன்றும்வர்ப் பின்ன(து) உலகம்: அதனால் உழந்தும் உழவே தலை.”

என்று வள்ளுவனார் பாராட்டிய வண்மைத் தொழில். இத்தலையாய தொழிலை நிலையாகச் செய்து வருபவர்கள் கிராம மக்களே. ஆற்றோரங்களிலும் மலைகளை அடுத்த இடங்களிலும் வயல்களும், சோலைகளும், குளங்களும் சூழ விளங்கும் கிராமங்கள் இயற்கை நிலையங்களாய் விளங்குவதில் வியப்பென்ன? ஆங்குள்ள மக்கள், ஒரு மனத்துடன் பல தொழில்களைச் செய்து, தாங்களும் வாழ்ந்து, பிறர்க்கும் வாழ்வளித்து வந்தார்கள். வாழ்விற்கு வேண்டிய நெசவு, மட்கலங்களைச் செய்தல், மரவேலை, கயிறு திரித்தல் முதலிய எல்லாத் தொழில்களையும் தாங்களே செய்து, சிறப்புடன் வாழ்ந்தவர்கள்; எதற்கும் பிறர்கையை எதிர்பாராமல்,

தங்கள் உழைப்பைக்கொண்டே வாழ்ந்து வந்தார்கள். இயற்கையும் அவர்கட்கு உதவி செய்தது.

3. இத்தகைய கிராமங்கள் இன்றுள்ள நிலை என்ன? அவை அறியாமைக்கும், வறுமைக்கும், பிணிகளுக்கும், பகைமையால் விளையும் சச்சரவுகட்கும் நிலைக்களமாய் விளங்குகின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறிந்து, அதைப் போக்குவது நமது முதற்கடமையல்லவா? அது நமக்கே நலம் தருவதல்லவா? நமது நாடு நலம் பெற வேண்டுமாயின், நம்மை வருத்தும் வறுமையும் பிணியும் பகைமையும் ஒழிந்து, நாம் நன்கு வாழ வேண்டுமாயின், நம் வாழ்விற்கடிப்படையான கிராமங்கள் புத்துயிர் பெற்றெழு வேண்டும்.

4. 'தொழுதாண் சுவையின் உழுதாண் இனிது,' என்ற ஓளவையாரின் அமுத வாக்கை நம்மவர் மறந்தனர்; பிறர்க்குக் கைகட்டி வாழும் அடிமை வாழ்வை விரும்பினர்; அரைக்காசு வருவதாயினும், அரசாங்க அலுவலே மேலாகுமெனக் கருதினர். அதற்குரிய பள்ளிப் படிப்பின் பொருட்டு உள்ளதை விற்று, நாட்டுப்புறத்தை விட்டு நகரங்களிற் குடியேறினர். இக்காரணங்களால் நாட்டுப்புறங்கள் சீர் சூலைந்தன.

5. இனிக் கிராமங்கள் பண்டு போல விளங்குதற்கு நாம் பின்பற்றவேண்டிய முறைகளை ஆராய்வோம்: படித்தவர்கள் கிராமங்களுக்குத் திரும்ப வேண்டும்; தாங்கள் கற்ற கல்வியின் பயனைக் கிராமத்தாரும் அடைந்து நலம் பெறும் வண்ணம் பள்ளிகளை வைத்துக் கல்வியைப் பரப்ப வேண்டும்; அவர்கள் நோயற்று வாழச் சுகாதார வழிகளை அவர்களுக்குக் கூற வேண்டும். கிராமத்தி

லுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த
 எருவாகப் பயன்படும் என்பதை மறந்து,
 அவற்றைத் தனியிடங்களிற்சேமித்து வைக்காமல்,
 தாம் குடியிருக்கும் வீடுகட்கருகிலேயே வீசியெறிந்து
 வீணாக்குவதுடன் தம் சுக வாழ்வையும் கெடுத்துக்
 கொள்கின்றனர். அதை எடுத்துக்கூறி, வீடுகளையும்
 வீதிகளையும் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்வதன்
 நன்மைகளை அவர்களுக்கு விளக்கவேண்டும்.
 நோயுற்றவர் நோய் நீங்கி நலம் பெற ஆங்காங்கே
 மருத்துவச்சாலகளை நிறுவுவதற்கு அரசாங்கத்தின்
 உதவியை நாடுமாறு அவர்களைத் தூண்டவேண்டும்.

6. 'உழைத்தல் இழிவு,' என்னும் எண்ணம்
 ஒழிய வேண்டும். அழிந்து போன கிராமக்கைத்
 தொழில்கள் மீண்டும் நடைபெறவேண்டும். தூர்ந்து
 போன குளங்கள் தோண்டப்படவேண்டும்.
 கிணறுகள் வெட்டப்பட வேண்டும். உயிர் வாழ்விற
 கின்றியமையாத உழவுத்தொழிலை ஊக்கத்துடன்
 மேற்கொள்ள வேண்டும். உணவுக்கும் உடைக்கும்
 பிற நாடுகளை எதிர்பார்த்து நிற்கும் இழிநிலை நீங்க
 வேண்டும். காலத்திற்கேற்ப உழவுத் தொழிலில்
 புதியமுறைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்க
 விவசாயப் பிரிவினர் கூறும் அரிய ஆலோசனை
 களைக் கேட்டுச் செயலில் ஈடுபட வேண்டும். 'அகல
 உழுவதினும் ஆழவுழுவது நல்லது,' என்பது நம்மவர்
 நன்கறிந்த பழமொழியல்லவா? அதனை மறவாது
 போற்றிக் காலமறிந்து, நிலத்தின் தன்மையறிந்து,
 அதில் விளையும் பயிர் வகைகளை ஆராய்ந்தறிந்து,
 எருவிடலின் மேன்மையைபுணர்ந்து, பயிர்த்
 தொழில் புரிய வேண்டும்.

“எரினும் நன்றல் எருவிடுதல்; கட்டின்
 நீனும் நன்றதன் காப்பு.”

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழி நமக்குப் புதியதல்லவே!

7. இவையெல்லாம் நன்கு நடைபெற்றுக் கிராமங்கள் சீர்பெறவேண்டுமானால், எல்லா துறைகளுக்கும் முதன்மையாக இன்றியமையாத வேண்டப்படுவது ஒற்றுமையே. கிராம மக்கள் தங்களுக்குள் ஏற்படும் பூசல்களைத் தாங்களே தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; வீணான வழக்குகளில் ஈடுபட்டுப் பணத்தை வாரியிறைப்பதை நிறுத்த வேண்டும்; வேற்றுமை மனப்பான்மை நீங்க வேண்டும்; ஆடம்பர வாழ்வை அடியோடு வெறுக்க வேண்டும்.

8. எல்லாச் செயல்களும் கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்படுவதே நல்லது. ஆங்காங்கே கபல வகையான கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை நிறுவ வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் அரசாங்கத்தின் உதவியையே எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இராமல், மக்கள் தாங்களாகவே தங்களால் இயலும் வரை தங்கள் தேவைகளைப் பெற வழி காண வேண்டும். கடன் படாமல் வாழ்வதே சிறந்தது. ஊதாரித் தனமாய்ச் செலவு செய்து, உள்ளதை விற்றுவிட்டு, ஊரைவிட்டோடும் நிலை ஒழிய வேண்டும். அதற்குக் கூட்டுறவு முறையே தகுந்த வழியாகும். மக்கள் தங்கள் வாழ்விற்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள் களையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வாயிலாகவே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், அரசாங்க உதவியும், மக்கள் ஒன்றுபட்ட உழைப்பும் மக்கள் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தும்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

உழந்தும் - வருந்தி முயன்றும், தலை - முதன்மை, பிணி - கோய், நிலைக்களம் - இருப்பிடம், பூசல் - சச்சரவு.

வினாக்கள் :

1. பழைய கிராமங்கள் எவ்வாறிருந்தன?
2. கிராமங்களின் இன்றைய நிலை என்ன?
3. கிராமங்கள் சிர் பெற நாம் என்ன செய்யவேண்டும்?

மொழிப் பயிற்சி :

1. இப்பாடத்திலிருந்து மூவகை வாக்கியங்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டுத் தருக.
2. (i) நம் நாட்டின் தலைசிறந்த தொழில் வேளாண்மையே.
(ii) ஒளவையின் அமுத வாக்கை நம்மவர் மறந்தனர்.
இவற்றிலுள்ள வாக்கியவுறுப்புக்களைக் கூறுக.
3. அமுத வாக்கு, அடிப்படையான, எதிர் பாராமல்—
இவற்றை வாக்கியங்களில் அமைத்தெழுதுக.

இலக்கணம் :

‘அம்’ என்னும் சொல்லை உச்சரித்துப் பாருங்கள். இதில் மூன்றெழுத்துக்கள் உள்ளன. ‘அ’ என்னும் எழுத்து, சொல்லின் முதலில் இருக்கிறது. அந்த எழுத்துச் சொல்லின் நடுவிலோ, இறுதியிலோ வருமா? வாராது. ‘ம்’ என்னும் எழுத்து ஒரு புள்ளி பெற்று இருக்கிறது. இஃது இங்கு நடுவிலும் ‘மரம்’ என்பதில் இறுதியிலும் வருகிறது. ஆனால், இவ்வெழுத்துச் சொல்லின் முதலில் வருமா? வரவே வராது. மூன்றாவது எழுத்தாகிய ‘ம’ என்பதில் புள்ளியில்லை, இஃது ஒரு சொல்லின் முதலிலும் நடுவிலும் இறுதியிலும் வரும். மரம் என்பதில் முதலிலும், மரது என்பதில் நடுவிலும், அம்ம என்பதில் இறுதியிலும் வருகிற ‘ம’ என்னும் எழுத்தில் ‘ம்’ என்னும் எழுத்தும் ‘அ’ என்னும் எழுத்தும் கலந்திருப்பதைக் கவனியுங்கள். ஆகவே, ‘அ’ என்னும் எழுத்துத் தனியாகச் சொல்லின் நடுவிலும் இறுதியிலும் வாராதபோதிலும், புள்ளியுள்ள எழுத்துக்களோடு கலந்து வரும் என்பது தெரிகிறது. தனித்து முதலில் மட்டும் வரும் எழுத்துக்கு உயிரெழுத்து என்பது பெயர். அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, என்னும் இப்பன்னிரண்டும் உயிரெழுத்துக்களாம். இவை தாமும் இயங்கிப் பிற எழுத்துக்களையும் இயக்குதலால், உயிர் எனப்பட்டன. புள்ளியுள்ள எழுத்துக்கு ரெய்யெழுத்து என்பது பெயர். க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், த், ப், ம், ய், ள், ல், வ், ழ், ஶ், ஷ், ஸ்

இப்பதினெட்டும் மெய்யெழுத்துக்களாம். இவை தாமாகத் தனித்தியங்கும் வன்மையில்லாததால், 'மெய்' எனப்பட்டன. 10-அஃம் என்பதைப்போல, உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து வரும் எழுத்து உயிர்மெய்யெழுத்து எனப்படும்! உயிர் பன்னிரண்டும் மெய் பதினெட்டோடும் தனித்தனி (சேருவதால், உயிர் மெய்யெழுத்து இருதாற்றுப்பதினானும். அவை 5 முதல் 9௭ வரையில் உள்ளனவாம்.

இம்மூன்று வகைகளைத் தவிரச் சில சொற்களில் இம் மூன்று புள்ளி வடிவுடைய ஒர் எழுத்தும் வருகிறது. இதற்கு ஆய்தம் என்பது பெயர். ஆய்த எழுத்து ஒன்றே.

ஆக எழுத்துக்கள் உயிர், மெய், உயிர்மெய், ஆய்தம் என நான்கு வகைப்படும். தமிழ் எழுத்துக்களின் தொகை இருதாற்றுநாற்பத்தேழாம்.

பொலிவும் ஒன்று பட்டு விளங்கும் முறையில் ஓவியக் கலையைப் பரப்பினார். அச்சுப் பொறியின்

வண்ணஓவியம் வரைதல்

துணையால் அவர் வரைந்த ஓவியங்கள் எங்கும் பரவி, உலகப் புகழ் பெற்று விளங்குகின்றன.

7. இன்று நம்பாட புத்தகங்களிற் சித்திரங்கள் மலிந்திருப்பதைக் காணலாம். பத்திரிகைகளெல்லாம் கண்ணைக் கவரும் சித்திரங்கள், நிறைந்து விளங்குகின்றன. சித்திரங்கள், இன்று மகிழ்ச்சியூட்டுவதோடமையாது, அறிவை வளர்க்கும் கருவிகளாயும் விளங்குகின்றன. மேலும், விளம்பரத்திற்கும் ஓவியங்கள் தகுந்த துணையாயுள்ளன.

அருஞ்சொற்பொருள் :

புலன்—பொறிகளால் அனுபவிக்கப்படும் விஷயம், விருந்த-புதுமை, தோற்றம்—காட்சி, இறை வழிபாடு—கடவுட்பூசை, திகழ்ந்தன—விளங்கின, வளப்பு—அழகு, மருட்டும்—மயக்கும், எழில்—அழகு.

கட்டுரை :

1. கலையாவது யாது? அதன் சிறப்பென்ன?
2. பழந்தமிழர் ஒலியக் கலையை எவ்வாறு போற்றினர்?
3. சித்திரங்களால் விளையும் சிறந்த பயன்கள் யாவை?

மொழிப் பயிற்சி :

1. இப்பாடத்தின் முதற்பத்தியில் உள்ள தொடர்நிலை வாக்கியங்களைத் தனிநிலை வாக்கியங்களாகப் பிரித்து வரைக.
2. வாக்கியங்களில் அமைக்க:- இறைவழிபாடு, நற்பண்பு, அழகுக்கலை, கண்ணைக் கவரும்.

இலக்கணம் :

‘கற்றுக்கொள்ள’ என்பதைக் ‘கற்றுக்கொல்ல’ என்றொழுதினால் எவ்வளவு பிழை ஏற்படுகிறது பாருங்கள்! இவ்வாறே ‘அறம் செய்தான்’ என்பதை ‘அரம் செய்தான்’ என்றொழுதுவதும் பெரும்பிழை. ‘மனம்’ என்பதை ‘மணம்’ என்றொழுதினாலும் பொருள் மாறுபடும். ஆகவே சொல்லின் பொருளறிந்து கசையுணர்ந்து எழுத்துக்களை எழுதவேண்டும்.

‘ ள ’, ‘ ழ ’, ‘ ள ’, ‘ ழ ’, ‘ ள ’, ‘ ழ ’ இவ்வெழுத்துக்களை எழுதுவதிலே தான் பிழைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இவற்றைக்கருத்துடன்பயில வேண்டும். இவற்றில் ‘ ழ ’ என்னும் ஒன்று தவிரப் பிற எழுத்துக்கள் சொல்லின் முதலில் வருவதில்லை. ‘ ழ ’ என்னும் எழுத்துத் தமிழில் சொல்லுக்கு முதலிலேதான் வருமேயன்றி, நடுவிலும் இறுதியிலும் வராது. சொல்லுக்கு முதலில் ‘ ள ’ ‘ ழ ’ இரண்டும் வாரா. ‘ ள ’ ‘ ழ ’ என்னும் மெய்யெழுத்து மூன்றுமே சொல்லின் முதலில் வருவதில்லை; இடையிலும் இறுதியிலும் தான் வரும். ‘ ழ ’ என்னும் எழுத்து, ‘ பொருள் ’ ‘ வெரிந் ’ என்னும் சொற்களிலேதான் இறுதியில் வரும். பிற எல்லாச் சொற்களில் ‘ ள ’ என்ற எழுத்தே இறுதியில் வரும். நடுவில் வரும் பொழுது ‘ ள ’ என்பது வல்லின நகரத்திற்கும் ‘ ழ ’ என்பது டகரத்திற்கும் ‘ ள ’ என்பது தகரத்திற்கும் சார்பாக வரும்.

(உ-ம்) வென்றி, கொண்டு, வந்த

பின் வருவனவற்றில் ஏற்ற எழுத்துக்களைச் சேர்க்க :-

க — ச்செல்வம்	} ள, ழ, ள
க — பிடுங்கினர்	
க — க்கூத்தாடி	

இரக்க ம — ம்
 மலர் ம — ம் } ன, ண

என் த — தை
 நாம் செ — றும்
 கற்றுக்கொ — டோம் } ந், ன், ண்

பூனைக்கு எலி இ —
 மன்னவன் மக்கட்கு இ - } ரை, றை

4. பாட்டுக்கொரு புலவன்

1. 'செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வம்,'
அச்செல்வத்தை வளம்பெறச் செய்வது கவிதைச்
செல்வம். அதுவே ஒரு நாட்டிற்கு அழியாப்புகழ்
விளக்கும் அருங்கலைச் செல்வம். அதனைக் கரு
விலை வாய்ந்த திருவுடைக்கவிஞரே காலத்தை
வென்ற மேலாராவார். அவர்களே சென்ற காலத்
தின் புகழ்விளக்கேற்றி, அதன் ஒளியில் நிகழ்காலம்
செழுமைபெறச் செய்து, மாண்புமிக்க எதிர் காலத்
தையும் ஆக்கியமைக்கும் புதுமைச் சிற்பிகள்
ஆவார்கள்.

2. சங்கக்காலச் சான்றோர்களும் அத்தகைய

புதுமைச் சிற்பிகளே.
பிற்காலத்தில் அருட்
செல்வத்தால் அன்புப்
பணி பூண்ட சமயச்
சான்றோர்களும், அவ்
வாறே விளங்கினார்கள்.
அவர்களுக்குப் பின்
நாட்டில் இருள் சூழ்ந்
தது. நாட்டில் எங்கும்
குழப்பம் குடி கொண்ட
தது. முடிவில் நமது
நாடு அடிமைப்பட்டது.
மக்கள் கலைகளை மறந்
து, நிலைதடுமாறி நின்
றார்கள். தமிழ் கற்ற

பாரதியார்

சிலரும், இயற்கைக் கவி வளம் பெறுது அரிதின்
முயன்று செல்வர்மேற் சில பாடல்களைப் பாடி,

கோண்டதனாலும் இவரிடம் இயல்பாக அமைந்த புரட்சித்தன்மையாலும் இவரது நடையுடைத் தோற்றங்களிற் காணப்பட்ட மாறுபாடுகளைக் கண்டு, இவர் அந்தையாரின் கணவர் இவரைக் கடிந்தார். அதைப் பொறுத பாரதியார், அவ்வமயம் அங்கு வந்திருந்த எட்டையபுர மன்னர் வேண்டி கோளின்படி எட்டையபுரம் வந்து சேர்ந்து, இவ்வாழ்க்கை நடத்தத் தொடங்கினார். நாடோறும் அரசார்க்குச் செந்தமிழ் நூல்களின் இனிமையை விளக்குவதும் அங்கு வரும் புலவர்களுடன் தமிழா ராய்ச்சி புரிவதுமே இவர் ஆற்றி வரவேண்டிய பணிகள். இவர் பல சமயங்களில் புதிய கவிகள் பாடி மன்னரையும் மற்றவர்களையும் மகிழ்வித்து வந்தார்.

9. இவரது இயற்கை நெடுநாள் இவரை அவ்வூரிலேயே அடங்கிக் கிடக்க விடவில்லை. ஆகவே, இவர் சின்னளில் அப்பணியைக் கைவிட்டு மதுரை வந்து சேர்ந்து, சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பணியை மேற்கொண்டார். அப்பணியிலும் இவருள்ளம் அமைதி பெறவில்லை. தமிழ் நாட்டையே தட்டி எழுப்பும் திருப்பணிக்கென்றே தோன்றிய இவர், எவ்வாறு அமைதி பெற்று வாழ முடியும்? எனவே, இவர் அதையும் விட்டுச் சென்னை சேர்ந்தார்; சுதேசமித்திரன் துணையாசிரியராய்ப் பணி புரிந்தார். பிறகு 'பாலபாரதம், இந்தியா' என்ற பத்திரிகைகளுக்குத் தலைமையாசிரியராயும் திகழ்ந்தார். பத்திரிகையின் வாயிலாக, இவருடைய விடுதலை வெறியூட்டும் கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் வெளி வந்தன. இவர் பாக்கள் மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தன. எங்கும் விடுதலைக் கனல் மூண்டெழுந்தது. வீரவுணர்ச்சியூட்டும் இவருடைய பாக்களால்

விடுதலைப் போரில் கொதித்தெழுந்தனர் பலர்.

10. இச்சமயம் நாடெங்கும் உரிமைப் போராட்டம் இளர்ந்தெழுந்தது; அரசாங்கத்தார் அடக்குமுறையும் தலைவிரித்தாடியது. வீரத்தமிழர் சிதம்பரனார் முதலியவர் சிறைப்பட்டனர். பாரதியாரும் அரசாங்கத்தின் சிற்றத்திற்குள்ளானார். 'உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்சமில்லை!' என்று வீரமுரசு கொட்டிய பாரதியார், எதற்கும் அஞ்சவில்லையாயினும், அவரது தமிழ்ப்பணி வீணாவதை விரும்பாத திருவருளின் தூண்டுதலால், சிறைப்படாது புதுவை சென்றார்.

11. முதலில் இன்பத் தனித்தமிழ்ப்பணியும் பிறகு சென்னையில் விடுதலையார்வத்தால் வீரத்தமிழ்ப்பணியும் புரிந்து வந்த பாரதியார், புதுவை சேர்ந்ததும் வ. வே. சு. ஐயர், அலிநதர் முதலியவர் பட்டினாவால் அன்புத் தமிழ்ப்பணியை மேற்கொண்டார்; யோகவழியில் ஈடுபட்டார்; அங்கேதான் பாஞ்சால சபதம், குயிற்பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு முதலிய பாடல்களையும், ஞானாதம் போன்ற நூல்களையும் இயற்றினார்.

12. பல ஆண்டுகள் கழிந்தன. பாரதியாருக்குத் தாம் பிறந்த தமிழ்நாட்டைக் காணவேண்டும் என்ற ஆவல் உண்டாயிற்று. இவர் 1918-ல் புதுவையை விட்டு வெளியேறினார். பிரெஞ்சு எஸ்லையைக் கடந்ததும் சிறை செய்யப்பட்டாராயினும், விரைவில் விடுதலை பெற்றார். இவர், வறுமைப் பிணியாலும் புதுவையில் மேற்கொண்ட யோகப்பயிற்சிகளாலும் உடல் மெலிந்தே காணப்பட்டார். இவர் கண்களில் மட்டும் அறிவும் அருளும் கலந்த பேரொளி சுடர் விட்டுத் திகழ்ந்தது. மீண்டும் சுதேசமித்திரன் துணையாகியராய் அமர்ந்தார். நாளடைவில் இவரது

உடல்நிலை சீர்கெட்டது. 1921 ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர்த் திங்கள், பதினொன்றாம் நாள் இவர் திருவல்லிக் கேணியில் காலமாடார்.

13. பாரதியார் பழுத்த ஆன்ம ஞானியராய்த் திகழ்ந்தார். சாதி மதம் போன்ற எவ்வகையான வேறுபாட்டுக்கும் இவர் மாறுபட்டவர். அதனால், இவரடைந்த தொல்லைகள் பல. இவர் தணியாத தமிழ்ப் பற்றுடையவர். அதனை, 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காணோம்,' என்று தொடங்கும் பாடலால் நன்குணரலாம். ஆனால், இவர் உண்மையுணராத பழம்புகழ்பேசிக் களிப்பவரல்லர். 'ஆதீவன் பெற்றுவிட்டான்' என்ற பாடலால் தமிழின் ஆக்கத்திற்கு வழி காட்டுகிறார். அளவாற்பெரிய காவியங்களை இவர் இயற்றவில்லையாயினும், இயற்றிய சில நூல்களின் சிறப்பால், இவர் தமிழ்ப்பெருங்கவிஞரின் தத்தில் சேர்ந்து விளங்குகிறார். தமிழ் மக்களுக்கு இவர் செய்துள்ள சேவையைப் பாராட்டிய பொதுமக்கள், எட்டைய புரத்தில் இவர் பெயரால் ஒரு மண்டபம் நிறுவியிருக்கின்றார்கள். அதில் ஒரு நூல் நிலையமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவரது பாவன்மையைப் பாராட்டிய கவிமணியவர்கள், 'பாட்டுக்கோரு புலவன் பாரதியடா,' எனப்பாடி மகிழ்ந்தார்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

கரு - கருப்பம், மாண்பு - பெருமை, வீறு - வலிமை, புறத்தே - வெளியே, நாடியது - விரும்பியது, சொற்போர் - வாதம், பணி - வேலை, திகழ்ந்தார் - விளங்கினார்.

வினாக்கள் :

- (1) கவிஞர்களின் சிறப்பென்ன ?
- (2) பாரதியார் இயற்றிய நூல்கள் யாவை ?
- (3) பாரதியார் சிறப்புக்கள் யாவை ?

மொழிப் பயிற்சி :

1. ஏற்ற பயனிலை அமைத்து முடிக்க :—
 - (i) செல்வத்துட்செல்வம்—
 - (ii) நாட்டில் எங்கும் குழப்பம் —
 - (iii) மக்கள் கலைகளை மறந்து —
 - (iv) தந்தையார் எதிரில் நிற்கவும் —
2. எதிர்ச்சொல் வரைக :—
இயற்கை, இருள், புகழ், புறம்.

இலக்கணம் :

'புத்தி, 'அறிவு' இவ்விரண்டு சொற்களுக்கும் பொருள் ஒன்றே. ஆனால், 'புத்தி' என்ற சொல் ஒலி, தமிழ் ஒலி அன்று. ஆகவே, அச்சொல் வடசொல். முழுதும் தமிழொலியையே கொண்ட வட சொற்களும் உண்டு. **காலம், பொழுது** எனவழங்கும் இவ்விரண்டுள், 'காலம்' என்பது வடசொல்; 'பொழுது' என்பது தமிழ்ச் சொல்.

'பொழுது' என்பது போழ்து, போது என்று பலவடிவங்களைப் பெற்று வழங்குவதால், தமிழுக்கே உரியது. 'காலம்' என்பது அப்படி வழங்காததால், அது பிற மொழியாகும். இவ்வாறு ஒலி வேறுபாட்டாலும், சொல்வழக்கில் பலவகையில் பயின்று வாராத தன்மையாலும் பிற மொழிச் சொற்கள் இவை என எளிதில் அறிந்தகொள்ளலாம். **காரியம், செயல்** என்னும் இவற்றில் **செயல்** என்னும் சொல்லினடியாகச் செய், செய்கை, செய்தி, செய்தல், செய்க முதலாகப் பல சொற்கள் வழங்குகின்றன. **காரியம்** என்ற சொல் அவ்வாறு வழங்கப்படாததால், அது பிறமொழி என்பதை அறிந்தகொள்ளலாம்.

5. வேட்டையாடுதல்

1. வேட்டையாடுவது, முதலில் மனிதன் வாழ்வுக்கும் தற்காப்புக்கும் இன்றியமையாத தொழிலாகத் தோன்றியது. அவ்வின்றியமையாத தன்மை மறைந்த பிற்காலத்தும் அத்தொழிலிற் பழகிய மக்கள் அதைக் கைவிடவில்லை. இன்று அது பொழுது போக்காகவே பயன்பட்டு வருகின்றது. பொழுது போக்காக மாறிய நிலையிலும் அதன் வீர இயற்கை குறையாமல் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அஃது இன்று வீர விளையாட்டாய் விளங்கி வருகிறது.

2. மனிதன் மலைகளிலும் காடுகளிலும் வாழ்ந்த காலத்தில் உணவின் பொருட்டு விலங்குகளையும் பறவைகளையும் வேட்டையாடும் தொழிலை மேற்கொண்டான். மிகப் பழங்காலத்து மனிதன் விலங்குகளின் ஊனைத் தின்று, அவற்றின் தோலையே உடையாக உடுத்து வாழ்ந்தான். அவன், ஊர்களை அமைத்துக் கொண்டு, கூடி வாழத் தொடங்கி, உணவிற்கு நிலத்தைத் திருத்திப் பயிர் செய்யக் கற்றுக்கொண்ட பிறகும் வேட்டைத் தொழிலை விருப்புடன் செய்து வந்தான். பயிர்களை அழிக்கும் விலங்குகளைக் கொன்று ஒழிக்க வேண்டி வது இன்றியமையாததாயிற்று.

3. வேட்டையாடுபவர் தனித்தும் கூட்டமாகவும் வேட்டைக்குச் செல்வதுண்டு. தனித்துச் செல்பவர் புதர்களிலோ வேறு மறைவிடங்களிலோ பதிவிருந்து, அவ்வழியே வரும் விலங்குகளை வாளாலும் வேலாலும் குத்திக் கொல்வர். கூட்டமாகச் செல்பவர் வேட்டைக்கென்று பழக்கிய

நாய்களுடன் புறப்படுவர்; வில், வாள், வேல் முதலிய ஆயுதங்களைத் தம்முடன் கொண்டுசெல்வர்; விலங்குகள் உள்ள இடம் யென்றதும் பெரும்பறைகளை இடியோசைபோல முழக்குவர். பறையோசை கேட்ட விலங்குகள் மறைவிடங்களிலிருந்து வெளிப்பட்டு நாற்புறமும் சிதறியோடும். அப்பொழுது வேடர்கள் அம்பெய்தும் ஈட்டியாற் குத்தியும் அவற்றைக் கொல்வர்.

4. வேட்டையாடுவது எளிய செயலன்று. காட்டு விலங்குகள் வீட்டு விலங்குகள்போல அமைதியான இயல்புடையவை அல்ல; கொடிய இயல்புடையவை. சிங்கம், யானை, புலி இவற்றின் தோற்றம் பின்னும் அச்சுறுத்தும். இவை தம் மெதிரே பாய்ந்து வருவது கண்டும் வேட்டுவர் முன் நவத்த காலைப் பின்வையாது இவற்றுடன் போர் தொடுக்க முந்துவர். ஆகவே, அஞ்சா நெஞ்சமும் உயிரைப் பொருட்படுத்தாத உள்ளமும் உடையவரே வேட்டையாடுதற்குரியவர். எதிர்பாராத விதமாக வேடுவர் சிலர் உயிரை இழப்பதுமுண்டு. அக் கொடுங்காட்சியை நேரே காண நேரிட்டாலும் நெஞ்சம் கலங்கார் வேடுவர்; குறித்துச் சென்ற விலங்கைக் கொன்றே திரும்புவர். அவர்களால் ஏவப்பட்ட நாய்கள், புலியைக் காண நேரிடினும், பின் வாங்காமல் அதன்மேற்பாய்ந்து கடிக்கும். வேடர்கள் வேட்டையாடுவதிலும் பெருமிதத்தைக் காட்டவே விரும்புவர்.

5. வேட்டையாடச் செல்பவர் தம் வழிபடு கடவுளாகிய காளிக்குப் பூசையிட்டு அவளது அருள் வாக்கைப் பெற்ற பின்னரே நல்ல நேரத்தில் வேட்டைக்குப் புறப்படுவர். மறக்குடிப் பிறந்த

முதுமகள் ஒருத்தி ஆவேசம் கொண்டாள். தன்னை மறந்தாள். முகத்தில் புதியவொளி தோன்றியது. புருவங்கள் துடித்தன. கைகளை வீசி நிமிர்ந்த பார்வையுடன் கால் பெயர்த்து ஆடினாள். வேடுவர்கூட்டம் அவளைச் சூழ்ந்துகொண்டது. அவள் அவர்களை நோக்கி 'வேடுவ மக்களே, உங்கள் நிலை தாழ்ந்துவிட்டது! நீங்கள் வீரச்செயல் விளைக்கும் மறக்குடி மக்கள் என்பதை மறந்து, அறக்குடியினர் போல அடங்கிவாழத் தலைப்பட்டுவிட்டீர்கள்! என்னை வழிபட மறந்தீர்கள்! உங்கள் வாழ்வு கெட்டது! இழந்த வாழ்வைப் பெற விரும்புவீர்களானால், என்னை வழிபட்டு, உங்கள் மரபுக்குரிய தொழில் புரிய எழுங்கள்!' என்றிவ்வாறு வீரக்கிளர்ச்சி தோன்றக் கூறினாள். உடனே வேடுவர்தமது மரபில் பழங்குடியில் தோன்றிய சிறுமியை மங்கல நீராட்டிக் காளிகோலம் புனைவித்து வழிபடத் தொடங்கினார். அவள் கூந்தலை உச்சியில் சேர்த்துக் கட்டி, அதை ஒரு வெள்ளைப் பாம்புக்குட்டியாற் சுற்றிப் பன்றியின் கோரப் பல்லை ஒடித்துப் பிறை மதி போல அக்கூந்தலில் வைத்தனர்; புலிப் பற்களைக் கோத்து மாலையாக அணிவித்தனர்; பெரிய வில்லொன்றை அவள் கையிற்கொடுத்துக் கலைமான் மீது ஏற்றி வணங்கினார்; அவள்முன் பல வகை விளையாட்டுப் பொருள்களையும்-பரப்பி, ஊன் கலந்த பலவகை உணவுகளையும் படைத்தனர். பிறகு பூக்களைத் தூவிப் புகைகாட்டியும் பூசித்தனர். இவையெல்லாம் நிகழும் பொழுதே ஆடலும் பாடலும். பறை, கொம்பு, குழல், மணி முதலிய பல்லியங்களும் கேட்பவர் காது செவிடுபட முழங்கின. பலர் ஒன்று கூடி நின்று காளியின் புகழ் கூறித் துதித்தனர். இவையெல்லாம் முடிந்த பின் முதலில் ஆவேசம்

கொண்டு பேசிய முதுமகள், மீண்டும் வேடுவர் வழி பாட்டால் தான் மகிழ்வுற்றதாகக் கூறி வாழ்த்தினள்.

6. இச்செய்தியிலிருந்து வேடுவர் வாழ்க்கை முறை நன்கு புலனாகின்றதல்லவா? இவ்வாறு வழி பாடு செய்து ஆசி பெறவில்லையாயின், தமது வீரம் நற்பயனளியாது என அவ்வேடர் நம்பினர்; 'காளியின் அருள் பெற்றால், யானே வேட்டைக்குச் சென்றாலும் வெற்றி பெறலாம். இல்லையாயின், முயல் வேட்டைக்குச் சென்றாலும் தோல்விதான் ஏற்படும்,' எனக் கருதினர்.

7. நாளடைவில் இவ்வேட்டைத் தொழில் அரசர்களுடைய ஆதரவு பெற்றது. நாடு காக்கும் தொழில் பூண்ட அவர்கள் பொருட்பாதுகாப்பிற்கும் உயிர்ப்பாதுகாப்பிற்கும் ஊறுவிளைக்கும் விலங்குகளை வேட்டையாடுவது தங்கள் கடமை எனக் கொண்டார்கள். நாளடைவில் போர்க் குணமுடைய அவர்களுக்குச் சிறந்த பொழுது போக்காக அத் தொழில் அமைந்தது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

பதினிருந்து—ஒளிந்திருந்து, முதுமகள்—கிபுசி, பல்லியம்—பல வகையான வாத்தியம், ஊறு—துன்பம்.

வினாக்கள் :

1. வேட்டைத் தொழில் முதலில் எவ்வாறு தோன்றியது?
2. கூட்டமாகச் செல்பவர் எவ்வாறு வேட்டையாடுவர்?
3. வேடுவர் காளியை எவ்வாறு வழிபடுவர்?

மொழிப்பயிற்சி :

1. ஏற்ற நிறுத்தக் குறிகளை இடுக:—
காட்டு எலிங்குகள் அமைதியான இயல்புடையவை அல்ல கொடிய இயல்புடையவை அச்சத்தை விளைப்பவை வேட்டுவ மக்களே உங்கள் நிலை தாழ்ந்துவிட்டது.

2. இப்பாடத்திலிருந்து செய்தி, வினா, கட்டளை, உணர்ச்சி வாக்கியங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டு வரைக.

இலக்கணம் :

சொற்களைப் பேச்சு வழக்கில் பேசும் பொழுது பலவாறு உரு மாற்றம் செய்து பேசுவது இயல்பாயிருக்கிறது. அவற்றை எழுதிப்பார்த்தால், அவ்வாறு மருவிய சொற்கள் பொருளே தெரியாமற் போவதுண்டு. ஆகவே, வரி வடிவில் திருத்தமாக எழுத வேண்டும்,

சுவற்றில் எழுதாதே.

சோற்றை முழுங்கி விட்டான்.

வரவுக்கு மிஞ்சிச் சிலவு செய்யாதே.

வயத்துப் பசி தாங்களில்லை.

நகண்டு சென்றது.

இவற்றில் தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்கள் வழக்கில் உள்ளபடி எழுதப்பட்டுள்ளன. சுவர் என்பதே சொல். அத 'சுவரில்' என வருமேயன்றி 'சுவற்றில்' என வாராது. இவ்வாறு பேசுவதும் எழுதுவதும் பிழை. 'வீழுங்கி' என்பது 'முழுங்கி' என வருகிறது. செலவு என்பதைச் 'சிலவு' என்று கூறுவது தவறு. வயிறு என்பதுதான் சொல்லின் வடிவம். ஆகவே, 'வயிற்றுப்பசி தாங்களில்லை,' என்றே சொல்ல வேண்டும். 'நகர்ந்து சென்றது' என்பது 'நகண்டு சென்றது' என்று கூறப்படுகிறது. அதுவும் பிழையே.

பின்வருவனவற்றில் பிழையான சொற்களைத் திருத்தாக :—
கான் கினவு கண்டேன்.

அவன் ஒன்டியாய்ச் சென்றான்.

அவர் பேச்சு ரொம்ப நன்றாயிருந்தது.

கோர்வையாக எழுத வேண்டும்.

6. புலவர் அளித்த பரிசு

1. பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் புலமைச் சிறப்புடன் வீரச் சிறப்பும் மிக்கவர்கள்; வறுமையினால் உடல் வற்றிச் சாயும் நிலையிலும் சான்றுண்மை குன்றாதவர்கள்; மானவுணர்ச்சி மிக்கவர்கள். தங்கள் பெருமைக்கேற்பக் கொடுக்கும் கொடையை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வார்கள்; தங்கள் பெருமை உணராது கொடுக்க வருவதைத் திரும்பியும் பாராள். இத்தகைய சீரியபண்பால் சிறந்து விளங்கிய புலவர் மணிகளுள் பெருஞ்சித்திரனார் என்பவர் ஒருவராவார்.

2. பெருஞ்சித்திரனார் வறுமையே வாழ்வெனக் கொண்டவர்.

‘நெடுப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும்; நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பா டரிது -’

என்ற வள்ளுவர் கூற்றினால் வறுமையின் கொடுமையை நன்குணரலாம். அத்தகைய கொடிய வறுமையிலும் மனம் தாழாது வாழ்ந்தார் அப் புலவர். ஆனால், அவரது வயது முதிர்ந்த தாயும் மனைவியும் உணவு பெறாது வாடும் சேய்களும் படும் துன்பத்தைப் போக்க வேண்டுவது அவர் கடமை அல்லவா? அக்கடமையுணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டுத் தம் கல்விப் பெருமையுணர்ந்து கொடுக்கும் வள்ளல்களிடம் சென்று பாடிப் பரிசில் பெற்றாயினும், வறுமையால் வாடும் தம் குடும்பத்தாரின் துயரைப் போக்கக்கருதிப் புறப்பட்டார்.

3. அவ்வாறு பரிசில் கருதிப் புறப்பட்டவர், கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனாகிய அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியைப் பற்றிக் கேள்வியுற்றார்; உடனே நெடுந்தாரம் நடந்து சென்று, அவ்

வள்ளலது ஊராகிய தகடுரை அடைந்தார். அதியமான் புலவர் வரிசையறிந்து பரிசளிக்கும் பண்புடையவன்; தான் அரிதின் முயன்று பெற்று அமுதமயமான நெல்லிக் கனியை ஒளவையார்க்குக் கொடுத்து மகிழ்ந்தவன். அத்தகைய வள்ளலாய் இருந்தும், பெருஞ்சித்திரனார் அவனிடம் சென்ற பொழுது, அரசியலில் ஆழ்ந்திருந்தமையாலோ, போரில் உள்ளம் பதிந்துகிடந்தமையாலோ, அன்றியாது காரணத்தாலோ அவன், புலவரை நன்கு வரவேற்காமலும், அவர் புலமையை அறிந்து மகிழாமலும், ஏவலன் மூலம் ஏதோ சிறிது பரிசிற்பொருளைக் கொடுத்தனுப்பினான். குடும்பத்தார் வறுமையால் வாடும் நிலை அவர் மனக் கண்ணில் நின்றதாயினும், தம் மானமிழ்ந்து புலவர் அப்பரிசிலைப் பெற விரும்பவில்லை. அவர் பரிசில் கொணர்ந்த ஏவலானைப் பார்த்து, 'எம்முடைய புலமையை நேரிற்கேட்டுணர்ந்து கொடுக்கும் பரிசில் தினையளவேயாயினும், அதனைப் பெறுவோமே அல்லது, காணாமலே கொடுக்கும் பொருளைக் கையாலும் தீண்டோம்! இனிய செந்தமிழ்ப் பாடலை இப்படி விலைகூறி விற்க வந்த வாணிகப் பரிசிலேம் அல்லேம் யாம்!' எனக் கூறிவிட்டு அகன்றார்;

4. பிறகு அவர் வேளிமான் என்னும் வள்ளலைப் பற்றிக் கேள்வியுற்று, அவன் இருக்குமிடம் சென்றார். அவர் சென்றபொழுது வெளிமான் மாணத் தறுவாயில் இருந்தான். அவன் அந்நிலையிலும் புலவர் வருகையறிந்து, தன் தம்பி இளவெளிமான் என்பவனிடம் புலவர்க்குத் தகுந்த பரிசில் வழங்குமாறு கூறினான். இளவெளிமாலே, புலவர் வரிசை உணராதவன். அவன் தமையன் ஆணையைத் தட்ட இயலாமலும், பெரும்பொருளைக்

கொடுக்க மனமில்லாமலும், ஏதோ சிறிது பொருள் கொடுக்க முயன்றான். புலவர் அதனையும் ஏற்க விரும்பாமல், விரைந்து வெளியேறினார்.

5. பிறகு அவர் குமணன் என்னும் வள்ளலை நாடிச் சென்றார். குமணன் புலவர் புலமைத் திறத்தை அறிந்து மகிழ்ந்து, யானை குதிரை முதலிய வரிசையுடன் பெரும் பரிசில் நல்கி, அவரைப் போற்றினான். புலவர் பரிசிலைப் பெற்றதும், தம் குடும்பத்தின் வறுமை நிலையைத் தீர்ப்பதினும் இளவெளிமான் வறிய உள்ளத்தைப் போக்குவதே முதற்கடனெனக் கருதினார்; குமணனிடம் பெற்ற பரிசுப் பொருளுடன் மீண்டும் இளவெளிமான் ஊரை நோக்கிச் சென்றார்; அவனது அரண்மனை யின் முன் புறத்தேயுள்ள காவல் மரத்தில் யானையைக் கட்டினார். பிறகு இளவெளிமானைச் சென்று கண்டு, அவனை அழைத்து வந்து, அவன் வெட்கித் தலை குனிதும்படி,

“ இவலர்ப் புரவலை நீயும் அல்லை;
புரவலர் இவலர்க் கில்லையும் அல்லர்;
இவலர் உண்மையும் காண்இனி; இரப்போர்க் (கு)
ஈவோர் உண்மையும் காணினி; நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுதல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் தோன்றல்! செல்வல் யானே ”

—புறநானூறு, 162.

என்று கூறி, விடையையும் எதிர் பாராமல், செருக் குடன் எஞ்சிய பரிசிற்பொருளைக்கொண்டு தம்மூர் சேர்ந்தார். ‘ இளவெளிமானே! யாசகராய் வருவார் தகுதியறிந்து பரிசில் கொடுக்கும் வள்ளல் நீ மட்டுமல்ல. அத்தகைய வள்ளல்கள் உலகில் இல்லாமலும் இல்லை. இனியாவது யாசகரது தகுதியை

உணர்ந்துகொள் ; அவர்கட்கு ஈயும் வள்ளல்களின் பெருமையும் உணர்ந்துகொள். இதோ ! உன்னூர்க்

யானைப் பரிசு நல்கிய பெருஞ்சித்திரனார்.

காவல் மரத்தில் யாம் கொணர்ந்து கட்டியுள்ள யானையை யாம் உனக்குப் பரிசிலாகத் தருகிறோம். இப்பொழுதே செல்வோம்," என்பதே அச்செய்யுளின் கருத்தாகும்.

6. என்னே புலவர் பெருமிதம்! எந்த நிலையிலும் தாழ்வுறத் தன்மையும் அஞ்சாமைமையும் கொண்ட அத்தகைய நெஞ்சிலன்றோ உண்மை ஒளி வீசும்! உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயினன்றோ, வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்? இத்தகைய புலவர்கள் வாழ்ந்த நாடு நமது நாடு என்று எண்ணும் பெர்முது நம்மையும் அறியாமல் நமக்கே உள்ளம் பெருமை கொள்கிறதல்லவா?

அருஞ்சொற்பொருள்:

குன்றுதவர் - குறையாதவர், சான்றுண்மை - கிறைந்த பண்புடைமை, சீரிய - சிறந்த, உந்தப்பட்டு - தூண்டப்பட்டு, வழங்குமாறு - கொடுக்கும்படி.

வினாக்கள் :

1. வறுமையின் கொடுமையை வள்ளுவர் எவ்வாறு கூறுகிறார்?
2. அதியமானின் ஏவலனிடம் பெருஞ்சித்திரனார் கூறிய தென்ன?
3. இளவெளிமாணை நோக்கிப் பெருஞ்சித்திரனார் கூறிய தென்ன?
4. அதியமான் எப்படிப்பட்டவன்?

மொழிப்பயிற்சி :

1. எதிர்மறைக்கு உடன்பாடு கூறுக :—
குன்றாதவர், பாரார், மகிழாது, வரவேற்காது, தாழாது.
2. உடன்பாட்டுக்கு எதிர்மறை கூறுக :—
ஏற்றுக்கொள்வார், வாழ்ந்தார், புறப்பட்டார், அனுப்பினான்.
3. எதிர்மறை வாக்கியத்தை உடன்பாட்டு வாக்கியமாகவும், உடன்பாட்டு வாக்கியத்தை எதிர்மறை வாக்கியமாகவும் மாற்றுக, —
(i) புலவர் தமது பெருமையுணராது திறர் கொடுக்க வருவதை ஏற்றுக்கொள்ளார்.
(ii) 'உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்.'

இலக்கணம் :

விரும்புவார், விரும்புவாய், விரும்பினேன், விரும்பிற்று, விரும்பின—இச்சொற்களெல்லாம் ஒரே தொழிலைக்காட்டுவன. அத்தொழிலைக் காட்டும் 'விரும்பு' என்னும் சொல் அச்சொற்களின் முதலில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு சொற்களின் முதலில் வரும் அடிப்படைச் சொல்விற்குப் 'பகுதி' என்பது பெயர். 'விரும்பு' என்பதில் 'பொன்' பகுதி 'கரியன்' என்பதில் 'கருமை' பகுதி. 'பெரியன்' என்பதில் 'பெருமை' பகுதி. இப்பகுதியுடன் விசுவ இடைநிலை முதலிய உறுப்புக்களும் சேர்வதால் சொல் முழுவடிவம் பெறுகிறது.

பின்வரும் சொற்களில் பகுதிகளைக் கூறுக :—
கொண்டவர், வாழ்ந்தார், கண்டார், சென்றார்.

7. வாடுலை

1. நம் நாட்டுப் பழங்கதைகள் சிலவற்றின் அசரீரியைப் பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன. 'விண்ணிலிருந்து ஓர் ஒலி எழுந்தது; விண்ணில் மறைந்து நின்று பேசினான்; வானத்தே பல்விய முழக்கம் கேட்டது,' என்னும் இத்தகை செய்திகள் கதைகளில் கூறப்படுகின்றன. விண்ணிலிருந்து எப்படிப் பேசினார்கள்? என்று நாமே வினவிக் கொள்வோமாயின், நமக்கு விடை ஏதும் தோன்றாது. கடவுள் தன்மையால் விளையும் விந்தையெனக் கருதி அவ்வளவில் விட்டுவிடுவதே நமக்கு இயல்பாய் விட்டது. ஆனால், அறிவியல் அறிஞர்களது இடைவிடாத ஆராய்ச்சியின் பயனாய், இன்று அதைப் போன்ற ஒரு புதிய விந்தை, நாம் காதாரக் கேட்டு மகிழ்மாறு நாஸ்தோறும் நிகழ்ந்து வருகின்றது. அதவே வாடுலை.

2. இன்று வாடுலையால் பயனுறாத நாடு நகரங்கள் இல்லை. சிற்றூர்களிலும் வாடுலை பரவி விட்டது. உலகின் ஒரு மூலையிலிருந்து பேசுவதையோ பாடுவதையோ, அதன் மற்றொரு மூலையில் வாழ்பவர் அதே நேரத்தில் வாடுலை மூலம் கேட்டு மகிழலாம், பள்ளிகளிலும் வாடுலை நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பது பெருகி வருகிறது.

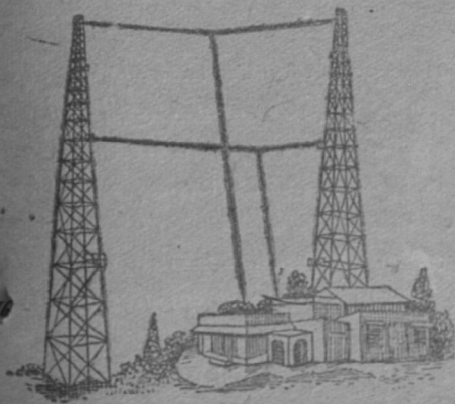
‘காசி நகர்ப்புலவர் பேசுமுறைதான்
காஞ்சியிற் கேட்பதற்கோர் கருவிசெய்வோம்’

என்று பாரதியார் அன்று பாடினார். அவரது அருள் வாக்கு இன்று மெய்யாகிவிட்டது.

3. இத்தகைய வாடுலையைப் பற்றிச் சிறிது கெரிந்துகொள்வோம்: நாம் மெல்ஸ்ப் பேசினால்

நமது பேச்சை அருகிலுள்ளவர்கள் மட்டுமே கேட்க முடியும். சற்றுச் சேய்மையிலுள்ளவர்கள் கேட்க நிவண்டுமென்றால், நமது குரலைச் சற்று 'உயர்த்திப் பேசுவோம். அப்பொழுது நாம் பேசும் ஒலி காற்றின் வழியே அவர்களைச் சென்றடைகிறது. தண்ணீரில் ஒரு கல்லை எறிந்தால், அலைகள் தோன்றி விரிவடைந்து செல்வது போல, நாம் பேசும் ஒலியால் எங்கும் பரந்திருக்கின்ற காற்றில் அலைகள் கிளம்பி, விரிந்து செல்கின்றன. ஆனால் காற்றின் வழியே செல்லும் ஒலி, வரவர வலி குன்றி மறைந்துவிடும். ஆகவே, நாம் எவ்வளவு உரத்துக் கூவியாலும், நம் குரல் ஓரளவிற்குமேற்கேட்பதில்லை. ஒருவர் பேச்சை உலகம் முழுவதும் கேட்க என்ன செய்யலாம் என ஆராய்ந்தனர் அறிஞர்.

4. விண்ணில் 'ஈதர்' என்னும் நுண்ணிய பொருள் நிறைந்திருப்பதை அறிஞர் அறிந்தனர்; அதன் வழியாகத்தான் உருவமும், ஒலியும், ஆற்றலும், வெப்பமும்

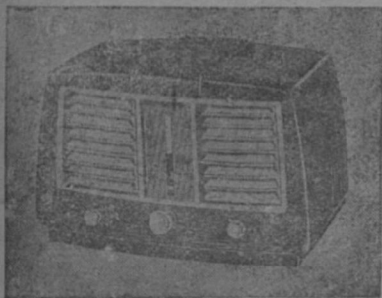

ஒலி பரப்பு நிலையம்

புலனாகின்றன என்பதைக் கண்டனர்; மின்சார ஆற்றல் எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்திருக்கின்றது என்பதையும் அறிந்தனர்; ஆகவே, ஒலியை மின் னொற்றலாக மாற்றி, ஈதரின்

வழியே செலுத்தினால், அஃது ஒரு நொடியில் உலகம்

ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து, அதற்குரிய கருவிகளைக் கண்டு பிடித்தனர். அக்கருவிகள் இருவகைப்படும் ஒன்று, நாம் பேசும் பேச்சை மின்னலைகளால் மாற்றி விண்ணில் பரப்பும் ஒலி பரப்பும் கருவி,

ரேடியோ

மற்றொன்று, அம் மின்னலைகளைப் பெற்று, ஒலியாக மாற்றி, நாம் கேட்குமாறு செய்யும் ஒலி வாங்கும் கருவி. ஒலி பரப்பும் கருவி ஓரிடத்தே நிலையாக அமைக்கப்படுவது, ஒலி வாங்கும் கருவியோ' பெட்டியின்

வடிவில் நினைத்த இடத்தில் அமைத்துக்கொள்ளக்கூடியது. இக்கருவிகளின் துணையால் இயங்குவதே வானொலி.

5. வானொலியால் ஏற்படும் விளைவுகள் அளவிறந்தன: மக்கள் உலகத்தின் பல பகுதிகளிலும் உள்ளாருடன் நட்புக் கொள்ளவும், மக்களிடையே வேற்றுமை நீங்கி ஒற்றுமை வளரவும், அது பெருந்துணை புரிகின்றது. கடலிற்செல்லும் மரக்கலங்கள் புயற்காற்றின் கொடுமையாலும், கடலில் மறைந்துகிடக்கும் பாறைகளாலும், மிதந்து வரும் பனிமலைகளாலும் அழிவுக்குட்பட நேரிடுவதுண்டு. அந்நிலையில் அவற்றிலுள்ள மக்களைக் காப்பதற்கு வானொலி உயிர்த்துணையாய் உதவுகின்றது; ஒரு நொடியில் கப்பலுக்கு வந்துள்ள கதியை உலகமெங்கும் பறை சாற்றி உதவியைக் கூவியழைக்

6. கப்பல்களுக்கு மட்டுமன்றி, கடலிற் செல்வ தினும் பேரழிவு நேரக்கூடிய வானிற்பறக்கும் வானவூர்திகளுக்கும் வானொலி சிறந்த தோழனாய் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கணமும் வானவூர்தி பறக்கும் இடத்தை இதன் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். மக்களின் கல்வியறிவையும் உலகியலறிவையும் பெருக்குவதற்கு வானொலியே சிறந்த சாதனம். பெரியவர்க்கெனவும் சிறுவர் சிறுமியர்க்கெனவும் அது தனித்தனி சேவை புரிகின்றது; அரசியற் செய்திகளையும் போர் நிகழ்ச்சிகளையும் அவ்வப்பொழுது அறிவிக்கின்றது; பலரும் சிறந்த சொற் பொழிவுகளைக் கேட்டுப் பயன்பெறச் செய்கின்றது; உலகில் அன்றன்று நடக்கும் அரிய நிகழ்ச்சிகளை உடனுக்குடன் பரப்புகின்றது. காலநிலைகளையும் பொருள்களின் விலை விவரங்களையும் அறிவித்து, வாணிகத்தை வளர்க்கின்றது.

மார்க்கோனி

7. அது கதைகள், நாடகங்கள், நகைச் சுவைப் பகுதிகள் முதலியவற்றைப் பரப்புவதால் இன்பப்பொழுது போக்கிற்குப் பெருந்துணையாகின்றது; உழைத்துழைத்து உடலும் உள்ளமும் சோர்வுற்ற சமயத்திற், இன்னிசையால் அவற்றைத் தழைக்கச் செய்கின்றது. இவ்வாறு பல விதங்களிலும் மக்கட்

குப் பெருந்துணையாய் இருக்கும் இவ்வானொலி,

உலக விந்தைகளுள் பெருவிந்தை என்பதில் தடையேதும் இல்லை. இவ்விந்தையை உலகம் பெற்றிருப்பதன் பெருமை பொதுவகையால் பல அறிஞர்களைச் சாருமெனினும், சிறப்பு வகையால் இத்தாலித் தேசத்து விஞ்ஞானியாராகிய மார்க்கோனி என்பவரையே சாரும். நம் நாட்டுப் பேரறிஞராகிய ஜகதீச சந்திர போஸ் என்பவரும் இத்துறையில் ஆராய்ந்து வெற்றி பெற்றவர் என்பதை அறியும் பொழுது நமக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகிறதல்லவா?

அருஞ்சொற்பொருள் :

விண் - ஆகாயம், பல்லியம் - பலவகை வாந்தியம், பொறி-இயந்திரம், சேய்மை - தூரம், மரக்கலம் - கப்பல்.

வினாக்கள் :

1. பாரதியார் அன்று கூறியதென்ன ?
2. வானொலி என்பது என்ன ?
3. வானொலிக்கு வேண்டும் இருவகைக் கருவிகள் யாவை?
4. வானொலியால் வினையும் நன்மைகள் யாவை ?

மொழிப் பயிற்சி :

1. எதிர்ச்சொல் கூறுக :—
பழமை, இல்லை, மறைந்து, மெல்ல, சேய்மை, வினா, மெய், ஒற்றுமை.
2. ஆகாயம், கடல், கப்பல் — வேறு சொல் கூறுக.

இலக்கணம் :

'பாரதியார் பாடினார்.' இத்தொடரில் 'பாரதியார்' என்பது ஒரு புலவரைக் குறிக்கும் சொல். அஃது அவருக்குப் பெயராகிறது. 'பாடினார்' என்பது அவர் செய்த செயலைக் காட்டும் சொல். ஆகவே 'பாரதியார்' பெயர்ச்சொல் 'பாடினார்' வினைச் சொல். ஒரு பொருளுக்குப் பெயராக வரும் சொல் பெயர்ச்சொல். அப்பொருள் செய்யும் தொழில் நிகழ்ச்சியைக் காட்டும் சொல் வினைச்சொல்.

பெட்டி, உலகு, அன்று, காது, பழமை, கல்வி — இவை ஆறும் பெயர்ச் சொற்கள். பெட்டி என்பது ஒரு பொருளைக்

குறிப்பதால் பொருட்பெயர்; உலகு என்பது இடத்தைக் குறிப்பதால் இடப்பெயர்; 'அன்று' என்பது காலத்தைக் குறிப்பதால் காலப்பெயர்; 'காது' என்பது ஓர் உறுப்பைக் குறிப்பதால் உறுப்பிப்பெயர்; 'பழமை' என்பது பண்பைக் குறிப்பதால் பண்பிப்பெயர்; 'கல்வி' என்பது, 'கற்றல்' என்ற தொழிலுக்குப் பெயராவதால் தொழிற்பெயர். பெயர்ச்சொல் முற்கூறிய ஆறு வகைப்படும்.

முற்கூறிய ஆறு வகையுள் எல்லாப்பெயர்களும் அடங்குமாதினும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம் என்பவற்றை என்னுப் பெயர்கள் எனக்கூறுவோம். இவற்றை முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது, பத்தாவது, நூறாவது என்றும் சில சமயம் வழங்குவதுண்டு. ஒருபையன் வருப்புத் தேர்வில் எப்படியிருக்கிறான் என்பதைச் சொல்ல நேரும் பொழுது முதலாவது இரண்டாவது என்று கூறுவதே வழக்கம்.

8. தமிழ் வள்ளல்

1. பாண்டி நாட்டின் தலைநகராய் விளங்கிய பழம்புகழ் கொண்டது மதுரை நகர். இது, புலவர் பாடும் புகழும் புலமைத்திறமும் பெற்றுத் தமிழ் வளர்ச்சியொன்றே தமது வாழ்வின் விழுப்பயன் எனக்கருதிய பாண்டியர் வளர்த்த சங்கமிருந்த தொன்னகர்; வரலாற்று மாண்பு வாய்ந்த மாநகர். வையை என்னும் வரநதி பாயும் வளநகர். இதன் பழம்புகழை இன்றும் நிலைநாட்டி நிற்கும் நான்காம் சங்கம் கண்டவரே பாண்டித்துரைத் தேவர் என்னும் தமிழ்வள்ளல். இவ்வள்ளலின் வரலாற்றையறிவது, தமிழுணர்ச்சியுள்ள தமிழ் மாணவர்க்குச் சாலவும் இன்றியமையாததாகும்.

2. இராமநாதபுரம் இராமேஸ்வரம் முதலிய ஊர்களும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள நிலப்பகுதிகளும் சேர்ந்த நாடு சேது நாடு எனப்படும். அச்சேது நாட்டின் மன்னர் 'சேதுபதி' என வழங்கப்படுவர். சேது மன்னர்கள் தமிழ்ப்பற்று மிக்கவர்கள்; தமிழ்ப் புலவர்களைப் போற்றுவது தங்கள் கடமையெனக் கொண்டவர்கள். இவர்களுள் சிலர் தமிழ்ப் புலமையும் உடையராய் விளங்கினர்.

3. இம்மரபில் விளங்கிய இராமசாமி சேதுபதி என்பார், ஆண்மக்களின்றி இறக்கவே, அவர் தேவியார் சேதுமன்னர்க்கு நெருங்கிய கிளையினருள் ஒரு வரான புதுமடம் சிவஞானத்தேவரது வாழ்க்கைத் துணைவியராய் விளங்கிய தம் உடன் பிறந்தார் மக்களுள் இளையவராகிய துரை ராஜா என்பவரை விதிப்படி தம் மகனாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவரை அரசராக்கினார். மூத்தவரான பொன்னைச்சூரிக் கேவர் இள

மையிலேயே சிறந்த கல்விப்பயிற்சியும் மதி வலியும் பெற்று விளங்கியதால், அரசரான தம் தம்பியானருக்குத் துணைவராய் அமைச்சுப் பணியை வற்று, சேது நாட்டைச் செம்மை பெற ஆண்டு வந்தார்.

4. பொன்னுச்சாமித் தேவர் சிவகங்கையை ஆண்டுவந்த மருதுபாண்டியர் மரபிலுதித்த பேரியநாச்சியாரை முதலில் மணந்துகொண்டார்; அதன் பிறகு

பாண்டித்துரைத் தேவர்

மேலும் இரு மனைவியரை மணந்தார். இம் மனைவியர் மூலம் அவருக்கு மூன்று ஆண் மக்களும் மூன்று பெண் மக்களும் பிறந்தார்கள். ஆண் மக்களும் மூன்று மவராய்ப் பிறந்த மைந்தரே நம் வள்ளல். இவர் 1867-ஆம் ஆண்டு, மார்ச்சுத் திங்கள், இருபத்தொன்றாம் நாளன்று பிறந்

ார். இவருக்குப் பெற்றோரிட்ட பெயர் உக்கிர பாண்டியர் என்பது.

5. பாண்டித்துரைத் தேவர் இளமையிலேயே தமிழ்ப் புலவர்களிடம் தமிழும், ஆங்கிலம்வல்ல வழக்கறிஞர்களிடம் ஆங்கிலமும் பயின்று வல்லவரானார். நந்தையார் இறந்ததும் உடன் பிறந்தார் மூவரும் சிவகங்கை வந்தார். சிவகங்கை வந்தார். சிவகங்கை வந்தார். சிவகங்கை வந்தார்.

யாய்ப் பிரித்துக்கொண்டனர். பாண்டித்துரையவர்களுக்குப் பால்வண்ண நத்தம் ஜமீனும் வேறு பல சிறுநூர்களும் உரிமையாயின. 1884-ஆம் ஆண்டு இஃ ஜமீன் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அப்பொழுது இராமநாதபுரத்தில் அரசராய் விளங்கிய இவர் சிறிய தந்தையார் காலமாகிவிடவே, அவர்மைந்தராகிய பாஸ்கர சேதுபதியவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பை மேற்கொண்டார்.

6 அவர் பல பெருந்தமிழ்ப் புலவர்களிடம் பல தமிழ் நூல்களைக் கற்றறிந்தார். சதாவதானம் முத்துசாமி ஐயங்கார், மதுரை இராமசாமிப் புலவர், திருவாவடுதுறையைச் சேர்ந்த பழனிக்குமாரத்தம்பிரான் முதலியோர் இவருக்கு ஆசிரியராவர். தம்பிரானிடம் பெற்ற பயிற்சியால் வள்ளலது சொல்வன்மை வளர்ந்தது. வழிவழியாய் வந்த புலவரை போற்றும் பண்பு இவரிடம் சிறந்தோங்கியது. இவரது அவைக்களம் எப்பொழுதும் புலவர் பெருமக்களால் நிரம்பித் திகழ்ந்தது. இவருக்கு இசைக்கலையிலும் மிக்க பற்றுண்டு. பிற்காலத்தில் இசையிற் புகழ் பெற்று விளங்கிய பூச்சி ஐயங்கார், இவரண்பராய், இவராலேயே மேன்மை பெற்றவர்.

7. தேவரவர்கள் புலவர்களுடன் பல நூல்களை ஆராயும் பொழுதெல்லாம் அறம் பொருள் இன்பம் பற்றிப் பொது வகையால் விளக்கும் சிறந்த பாடல்களைத் தொகுத்து வந்தார்கள்; அவ்வாறு தொகுத்த பாடல்களைத் திருக்குறள் போலப் பால் இயல் அக்கார அடைவு படுத்திப் பன்னூற்றிரட்டு என்னும் பெயருடன் ஒரு நூலாக்கி வெளியிட்டார்கள்; அம்முறையிலேயே சைவமஞ்சரி என்னும் நூலும் தொகுத்து வெளியிட்டார்கள்.

அரசியல் மகாநாடு நடந்தது. நம் தமிழ் வள்ளலே அதன் வரவேற்புக் கழகத்தலைவராய் அம்மகாநாட்டுடச் சிறப்புற நடத்துவதற்காக முன்னரே மதுரைக்கு வந்து தங்கியிருந்தார். மதுரை நகர மக்கள் தேவரவர்களின் சொற்பொழிவைக் கேட்க விரும்பினார்கள். வள்ளலும் அதற்கிணங்கிக் கம்பராமாயணமும் திருக்குறளும் கொணருமாறு கூறினார். மதுரையில் பலரிடமும் கேட்டும் அவ்விருநூல்களையும் பெற முடியவில்லை; சங்கம் வளர்ந்த தமிழ் மதுரையில் தமிழ் மொழிக்கே கதியாய் விளங்கும் கம்பரையும் திருவள்ளுவரையும் காண இயலாமல் திடுக்கிட்டார்; முடிவில் புத்தகக் கடையில் விலை கொடுத்துப் பெற்றார். அப்பொழுதே அவருள்ளத்தில் தமிழ் வளர்ச்சியே நோக்கமாகக் கொண்ட நிலை ஒன்று அமையவேண்டுவது இன்றியமையாதது என்ற எண்ணம் தோன்றியது. அக்கருத்தை ஆதரித்து ஊக்கியவர்கள், தமிழ் மதுரையில் பெரு வழக்கறிஞராய் விளங்கிய டி. சி. சீனிவாசையங்காரவர்கள்.

9. தேவர், அரசியல் மகாநாட்டின் முடிவிலேயே அக்கருத்தை வெளியிட்டு அதன் மறுநாளே அதன் பொருட்டுச் சேதுபதி உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினார்; தாமே அக்கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார். தம் தலைமை உரையில் தமிழின் முற்காலச் சிறப்புக்களையும்; இக்காலத்திலுள்ள தாழ்நிலையையும், தமிழ் மக்கள் கடமையையும் குறித்துச் செய்த சொற்பொழிவு, எல்லாருள்ளத்தையும் பிணித்தது. எல்லாரும் ஒருமனத்துடன் வள்ளல் கருதிய தமிழ்ப் பணியை ஆதரித்தனர்.

10. மதுரையில் 1901-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் பதினென்றாம் நாள் தமிழ்ப் பலவந்தம்

அறிஞர்களும் சூழ நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் எழுந்தது. அத்திருவிழாவைச் சிறப்பிக்கச் சேதுமன்னர் தம் பரிவாரங்களுடன் வந்திருந்தார். முதலில் சேதுபதி உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டடத்தின் ஒரு பகுதியிலேயே சங்கம் தொடங்கியது. அதில் சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலையும் பாண்டியன் புத்தக சாலையும் நூலாய்ச்சி நிலையமும் தொடங்கப் பெற்றன. அரசரும், புலவர்களும், பொதுமக்களும், 'நான்காம் சங்கம் நீடு வாழ்க!' என வாழ்த்தினார்கள்.

11. சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் தேவர் சங்கத்திற்கு வடக்கு வெளி வீதியிலிருந்த தமது பெரிய மாளிகையைக் கொடுத்து உதவினார். அதன் பின்பு சங்கம் அங்குச் சென்று, இன்றும் நடைபெற்று வருகிறது. இச்சங்கம் சென்ற அரைநூற்றாண்டாக அமைதியாய்ச் செய்துள்ள தமிழ்ப்பணி அவ்வீடர்களியதாகும். கலாசாலை மூன்று வகுப்புக்களை முறையே கொண்டு தமிழ்ப்புலமையை வளர்த்து வருகிறது. அதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் தமிழ்த்தொண்டு புரிந்துவருகின்றார்கள். இவ்வாறு சிறந்த முறையில் தமிழ்ப்புலமை வளர அடிகோலிய நிலையம், இச்சங்கமே. இதன் பெருமை முழுதும் தமிழ் வள்ளலையே சார்ந்ததாகும். தமிழ் மொழியின்பால் அவர் கொண்ட பற்றுக்கும், அதனைச் செயலளவில் நடத்திக்காட்டிய திறமைக்கும் இச்சங்கமே சிறந்த சான்றாய் விளங்கி வருகிறது.

12. தமிழ் வள்ளல், தமிழ் நாட்டிலுள்ள புலவர்களுக்கெல்லாம் பழமரம் போன்று விளங்கினார். அவரிடம் உதவி பெறாத தமிழ்ப்புலவரே இல்லை எனலாம். அவர் புலவர் பெருமக்கள் தமிழ் நூல்

களை வெளியிடுதற்குப் பெருந்துணை புரிந்தார். காலஞ்சென்ற தமிழ்ப் பெரும்புலவர் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள், அவருடைய ஆதரவு பெற்றே மணிமேகலை, புறப்பொருள் வேண்பா மாலா என்னும் இரு நூல்களையும் அச்சிற்பதிப்பித்தார்.

13. தேவர் செய்யுள் இயற்றுவதிலும் வல்லவர். அவரியற்றிய காவடிச்சிந்து ஒன்று புலவர்களால் மிகவும் பாராட்டப்பெற்றது. அவரது தமிழ்ப் பற்றை விளக்கும் நிகழ்ச்சி ஒன்றைக் கூறுவோம் : ஸ்காட்டு என்ற ஆங்கிலேயர் தாம் பெற்ற தமிழறிவால் செருக்குற்று, பழந்தமிழ்ப்புலவர் பாக்களையெல்லாம் தம் மனம் போனவாறு திருத்தம் செய்யத் துணிவு கொண்டார். அத்துணிவால் திருக்குறளையும் பல இடங்களில் திருத்தம் செய்து, அச்சிட்டு, அதைத் தேவரவர்களிடம் வந்து தெரிவித்தார். புத்தகத்தைத் திறந்ததுமே,

‘அகரம் முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி’

உகரம் முதற்றே யுலகு.’

என்றிருந்தது. இவ்வாறே மேலும் பல பாக்களும், சொல் நயமோ பொருளின்பமோ கருதாமல், மாற்றப் பெற்றிருந்தன. தேவரவர்கட்குச் சினம் பொங்கி எழுந்தது. ஆனால், அதை அடக்கிக் கொண்டு, ‘எத்தனை புத்தகம் அச்சிட்டீர்கள்? எவ்வளவு செலவாயிற்று? இன்னும் மிஞ்சியுள்ள புத்தகங்கள் எத்தனை?’ எனக்கேட்டார். ஆங்கிலேயர், ஐந்துறு புத்தகங்களே அச்சிட்டேன். இருநூறு புத்தகங்கள் நண்பர்களுக்குக் கொடுத்துச் செலவாய் விட்டன. மிஞ்சிய முந்நூறும் அப்படியே இருக்கின்றன,’ என்றார். தேவரவர்கள் அவ்வளவுக்கும் பணத்தைக் கொடுத்து அவற்றைத் தமக்கு அனுப்பி விடுமாறு கூறினார். அவரும் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி

புற்று அப்படியே அனுப்பி வைத்தார். புத்தகங்கள் வந்து சேர்ந்ததும் தேவர் ஆழமான குழிதோண்டி, அதற்குள் அவற்றை வைத்துத் தீயிட்டுக் கொளுத்திவிட்டார். 'இப்பைத்தியத்தின் புத்தகத்தப்பித்தவறி அறிஞர்பாற்சென்று துயர் விளைக்காதிருக்கவும், அறியாதவர் குறட்பாவைத் தவறாகப் படிக்காமலிருக்கவும் இவ்வாறு செய்வதே தக்க வழி,' என்று கூறினார்.

14. இவ்வாறு தமிழ் வளர்த்துத் தமிழ் வள்ளலாய் வாழ்ந்த பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள், 1911-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர்த் திங்கள், இரண்டாம் நாள், புகழுடல் நிறுவிப் பொன்னுலகடைந்தார். இச்செய்தியால் தமிழகம் கலக்கமடைந்தது. புலவர் கூட்டம் இவர் பிரிவால் மிகவும் துன்புற்றது.

'சங்கம் நனிவளர்க்கும் நாளான வானிலுள
சங்க நிதிகொணர்வான் சார்ந்தனளே — அங்கிருக்கும்
சிந்தா மணிகொணர்வான் சென்றனளே என்றுணரேம்
மைந்தார் புகழ்ப்பாண்டி மன்.'

என்று பாடி வருந்தியது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

விழுப்பயன் - சிறந்த பயன், தொன்னகர் - பழமையான நகரம், வரலாற்று மாண்பு-சரித்திரப் பெருமை, மாநகர்-பெரிய நகரம், அமைச்சுப்பணி - மந்திரி வேலை, தொகுத்து - சேர்த்து, கிளைசினர் - சுற்றத்தார்.

வினாக்கள் :

1. மதுரைமாநகரின் சிறப்புக்கள் யாவை?
2. பன்னூற்றிரட்டு எவ்வாறு வெளியிடப்பெற்றது?
3. மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்றமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்ததேன்?
4. நான்காம் சங்கம் செய்து வரும் தமிழ்ப்பணிகள் யாவை?

5. பாண்டித்துரைத் தேவரின் தமிழ்ப்பற்றை விளக்கும் வரலாறு ஒன்று கூறுக.

மொழிப் பயிற்சி:

1. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—
இன்றியமையாதது, விழுப்பயன், திகழ்ந்தது, அடைவு படுத்தி.
2. சூண்ம், விளங்கியது, சேர்த்து, அவசியம்-இதே பொருளில் வேறு சொற்கள் கூறுக.

இலக்கணம்:

'நாடு' என்பது 'தேசம்' என்னும் பொருளைத்தரும். 'நாடு போற்றும் நல்லார்' என்பதில் 'நாடு' என்பது நாட்டிலுள்ள மக்களைக் குறிக்கின்றது. இஃது ஆகுபெயர். ஆகுபெயர்களெல்லாம் சொல்லுக்குரிய பொருளையன்றி வேறு பொருளையே உணர்த்தும்.

புனைந்தான், அணிந்தான், சூடினான், என்னும் இம்மூன்று சொல்லும் ஒரே பொருளில் வரும் சொற்களைப் போலக் காணப்படலாம், இவற்றுள் பொருள் வேறுபாடு உண்டு.

'முடிபுனைந்தான், முடியணிந்தான், முடிசூடினான்' என்று சொல்வதைக்காட்டிலும், 'கோலம்புனைந்தான், ஆடையணிந்தான், முடி சூடினான்' என்று சொல்வதே பொருத்தமாகும்.

இவ்வாறே 'தீர்நூள், உண்டான்' என்னும் இரண்டு சொற்களும் ஒரு தொழிலையே உணர்த்துவன ஆயினும், 'அப்பம் தீர்நூள்; உணவு உண்டான்,' என்று கூறுவதே பொருந்தும்.

அனுப்பிவைத்த மங்கையை மனத்திற்குள் வாழ்த்தினான். மிரியல் அவனைப் பார்த்து, “ஐயா, இங்குள்ளவை யாவும் எனக்குரியனவல்ல; கடவுளுக்கே உரியன. ஆகவே, இங்கே எனக்குள்ள உரிமை உமக்கும் உண்டு. பாவம்? நீர் பல ஆண்டுகளாகப் பெருந்தொல்லைகளையே அடைந்திருக்கின்றீர்! இனி உம் தொல்லைகள் விரைவில் நீங்கவிடும்!” என்றார்.

6. உணவு பரிமாறப்பட்டது. அவன் பசி தீர உண்டான். பின்பு துறவியார் ஓர் அறையைக் காட்டி, அவனை அங்குப்படுத்துறங்கச் சொல்லி, ஒரு வெள்ளிக் குத்துவிளக்கையும் ஏற்றி வைத்துத் தம் அறைக்குச் சென்றார். ஜீன் வால்ஜீன், பல இடங்களிலும் அலைந்த களைப்பினால், படுத்தவுடன் அயர்ந்து உறங்கிவிட்டான்.

7. நள்ளிரவாயிற்று. எங்கும் அமைதி குடி கொண்டது. ஜீன் வால்ஜீன் திடீரென விழித்துக் கொண்டான்; பின்பு அவனுக்கு உறக்கம் வரவில்லை. அவன் மனதில் பலபல எண்ணங்கள் அலைமோதின; நீண்ட நாள் பழகிய தீய நினைவுகளும் தலைப்பட்டன. அவன் கண்ட வெள்ளித் தட்டுகளும் வெள்ளி விளக்குகளும் அத்தீய நினைவுகளை மேலும் தூண்டிவிட்டன. சூழ்நிலையால் தீய வழியில் சென்ற ஒருவன் பின்பு பழக்கத்தால் அதனையே தன் வாழ்க்கை வழியாகக் கொண்டு விடுகின்றான் ஜீன் வால்ஜீனும் அத்தகையனே.

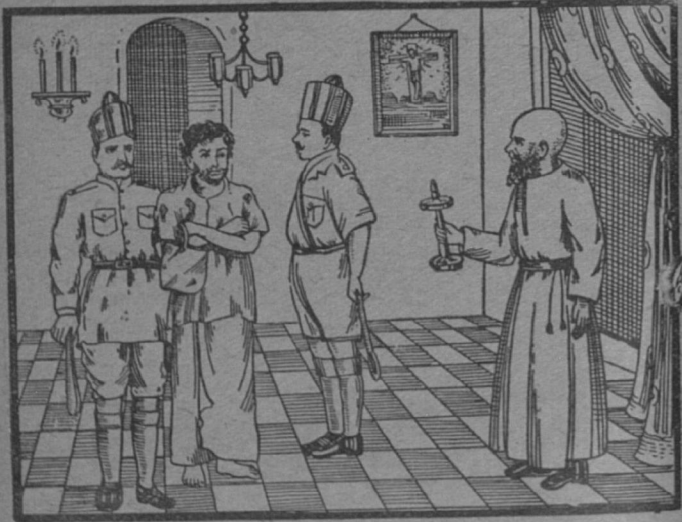
8. நல்ல சூடும்பத்திற் பிறந்த ஜீன் வால்ஜீன் வறுமையால் வாடிப் பசிக்கொடுமை தாங்காமல் செய்த ஒரு சிறிய களவிற்காகச் சிறைப்பட்டான்; சிறையிலிருந்து தப்ப முயன்று, மேலும் தண்டிக்கப்பட்டான். இவ்வாறு பத்தொன்பது ஆண்டுகள்

சிறையில் கழிக்க நேரிட்டது. சட்டம் செய்த கொடுமையாலும், சிறையில் பலவகைக் குற்றவாளிகளுடன் பழகியதாலும், எண்ணற்ற துன்பங்களை அடைந்ததாலும் அவன் நல்லியல்புகள் நசித்துவிட்டன. ஆனால், துறவியாரின் அருட்பார்வையும் அன்பு மொழிகளும் நசித்த நல்லியல்புகளை மீண்டும் முளைத்தெழுச் செய்தன. ஆகவே, மீண்டும் முளைத்த நன்னினைவுகட்கும் பழக்கமான தீய நினைவுகட்கும் பெரும்போராட்டம் ஏற்பட்டது. மணி நான்காயிற்று. முடிவில் தீய நினைவுகளே வெற்றி பெற்றன.

9. அவன் படுக்கையினின்றொழுந்தான்; அடிமேலடிவைத்துச் சென்றான். வெளியறையில் துறவியார் உறங்கிக்கொண்டிருந்தார். விளக்கொளி பரவல் அவர் முகம் தெரிந்தது. உறங்கிய நிலையிலும் அவர் முகத்தில் விளங்கும் அன்பையும் அமைதியையும் கண்டு அவன் வியந்தான். மீண்டும் மனப்போராட்டம் ஏற்பட்டது. ஜீன் வால்ஜீன் ஒருவிதத்துணிவு கொண்டு, துறவியார் அருகே இருந்த வெள்ளித் தட்டுக்களை எடுத்துக்கொண்டு, திரும்பிப் பாராமல் வெளியேறி, இருளில் மறைந்தான்.

10. பொழுது புலர்ந்தது. துறவியார் தோட்டத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது வேலைக்காரி பரபரப்புடன் ஓடி வந்து, “ஐயா, வெள்ளிப்பாத்திரங்களையும் ஒரு குத்து விளக்கையும் காணவில்லையே!” என்று கூவினாள். துறவியார் சற்றுநேரம் அமைதி பூண்டிருந்து, ‘அம்மையே, நாம் இதுவரை வெள்ளிக் கலங்களையும் விளக்குகளையும் வைத்துக்கொண்டிருந்ததே தவறு. உரியவனே அதை எடுத்துச் சென்றான். கலங்காதே!’ எனக் கூறினார்.

11. அச்சமயத்தில் இரண்டு ஊர்க்காவல் வீரர்கள் ஜீன் வால்ஜீனைப் பிடித்துக்கொண்டு அங்கு வந்தார்கள். அவ்விருவருள் தலைவன் துறவியாவை வணங்கினான். துறவியார் ஜீன் வால்ஜீனை நோக்கி “அன்பரே, நீர் மீண்டும் வந்தமைக்கு மகிழ்கின்றேன்! நீர் செல்லும் பொழுது உமக்குரிய குத்து விளக்கு ஒன்றை விட்டுச் சென்றுவிட்டீரே!”

ஜீன் வால்ஜீனும் துறவியாகும்

என்று அன்பு ததும்பக் கூறினார். காவலர் அதைக் கேட்டதும் திகைப்புற்றனர். அவர்கள் அவனைப் பிடித்து வந்தது தவறு எனக் கருதி, “அடிகளே இவரது தோற்றத்தால் இவரைத் தவறாகக் கருதி விட்டோம்! எம்மை மன்னிக்க வேண்டும்!” எனக் கூறிப் பணிந்து விடை பெற்றுச் சென்றார்கள்.

12. இன்ன செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யும் துறவியாரது ஒப்பற்ற பண்பால் தன்னை மறந்த

ஜீன் வால்ஜீன், ஒன்றும் பேச அறியாமல், கற்சிலை போன்று நின்றான். மீண்டும் மிரியல் அவனை நோக்கி, "அன்பரே, உம் தீய இயல்புகள் இப்பொழுது சாம்பலாய்விட்டன! நீர் இருளிவிருந்து ஒளி வடிவான இறைவனை நெருங்கிவிட்டீர்! இனி நீர் சென்று வரலாம்," எனக் கூறி விடை கொடுத்தனுப்பினார்.

13. ஜீன் வால்ஜீன் துறவியாரின் இனிய மொழியாலும் நற்பண்பாலும் முற்றும் திருந்தியவனாய் வெளியே சென்றான். சென்றவன், நல்வழியில் நடந்து, தொழிலில் முயன்று, செல்வம் திரட்டி, மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதே தன் கடனெனக் கருதி, அல்வாரே செய் து வாழ்வானாயினன். அருள் வென்றது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

எல்லையற்ற - அளவில்லாத, தொல்லை - துன்பம், வசை - நரி - நின்றதைப்பெருக்கு, உரியன - சொந்தமாவன, நசித்த - நசிந்த, தோற்றம் - பார்வை.

வினாக்கள் :

1. துறவியாரின் சிறப்பியல்புகள் யாவை?
2. ஜீன் வால்ஜீன் துறவியாரிடம் எவ்வாறு என்ன வேண்டினான்?
3. விழித்துக்கொண்ட ஜீன் வால்ஜீன் உள்ளத்தில் போராட்டம் நிகழ்ந்ததேன்?
4. ஜீன் வால்ஜீனின் தீய இயல்பு ஒழிந்தது எவ்வாறு?

மொழிப் பயிற்சி :

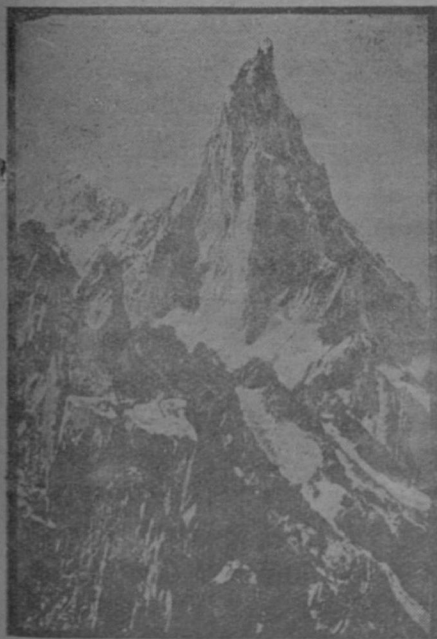
1. இப்பாடத்திலிருந்து செய்தி, வினா, கட்டளை வாக்கியம் ஒவ்வொன்று எடுத்தெழுதுக. அவ்வாறு எழுதியசெய்தி வாக்கியத்தை வினா வாக்கியமாகவும், வினா வாக்கியத்தைக் கட்டளை வாக்கியமாகவும் மாற்றுக.
2. பாடத்திலிருந்து இரண்டு உடன்பாட்டு வாக்கியங்களை எழுதி, எதிர்மறை வாக்கியமாக மாற்றுக. இரண்டு எதிர்மறை வாக்கியங்களை எழுதி உடன்பாட்டு வாக்கியமாக மாற்றுக.

இலக்கணம் :

‘வாழ்ந்து வந்தார்’ என்னும் தொடரில் ‘வந்தார்’ என்னும் வினைச்சொல் பொருள் முடிந்து நிற்கிறது. ‘வாழ்ந்து’ என்பது முடியாமல், ‘வந்தார்’ என்பதைத் தழுவி நிற்கிறது. பொருள் முடிந்து நிற்கும் வினைச்சொல்லுக்கு ‘வினை முற்று’ என்பது பெயர். பொருள் முடியாத வினைச்சொல்லுக்கு ‘ஏச்சம்’ என்பது பெயர், அவ்வெச்சம் பெயர்ச்சொல்லையோ வினைச்சொல்லையோ அடுத்து வருமாதலால் ‘அடை’ என்றும் கூறப்படும். ‘கனிந்தவுள்ளம்’ என்பதில் கனிந்த என்பது உள்ளம் என்ற பெயரை அடுத்து வருவதால், ‘பெயரேச்சம்’ எனப்படும். இதைப் பெயரடை என்றும் கூறுவர். ‘வாழ்ந்து வந்தார்’ என்பதில் ‘வாழ்ந்து’ என்பது வினையை அடுத்து வருவதால், வினையேச்சம். இது ‘வினையடை’ எனப்படும்.

10. இமயக்கொடுமுடி

1. நம் நாட்டின் வடவெல்லையாய் அமைந்து உலகிலேயே ஒப்புயர்வற்று விளங்கும் தன்மையாள் நமக்குப் பெருமையளித்து நிற்பது இமயமால்வரை. இஃது அளக்கலாகா அளவும், துளக்கலாகா நிலையும் தோற்றமும் உடையது; எவரும் ஏறிக்கண்டறியாத பனி மூடிய கொடுமுடிகள் பல உடையது. விண் முட்டி நிற்கும் இகன் சிமையம் பலவற்றுள், தவளகிரி, காஞ்சனசிருங்கம், எவரெஸ்டு இம்

இமயக்கொடுமுடி

மூன்றுமே உலகப் புகழ் பெற்றவை. முதலிற் கூறிய வெண்ணிறச் சிகரம், 26826 அடி உயரமானது; இரண்டாவதாகிய பொன்னிறக் கோடு, 28156 அடி உயரமானது; மூன்றாவதாகிய மணிமுடியோ, 29002 அடி உயர்ந்து விளங்குவது.

2. உலகத்தில் உள்ள பல மலைகளிலும் ஏறிப்

பழகிய பல நாட்டு மலையேறிகளும், இமயத்தின் கொடுமுடிகளிலும் ஏறி வெற்றி கொள்ள வேண்டும்

எனக் கருதினார்கள். அவர்கள் உலகிலுள்ள புதுமைகளைக் காண்பதில் உள்ள விருப்பால், உயிரையும் பொருட்படுத்தாதவர்கள். அவர்கள் இமயத்தில் ஏறுவது எளிதன்று என்பதை ஒருவாறு அறிந்தவர்களே. சரிந்து விழும் கற்பாறைகளும், குருதியோட்டத்தையும் தடை செய்யும் உறைபனியும், சதுப்பு நிலப் பகுதிகளும், மனிதன் உயிர்ப்புக்கு இன்றியமையாத காற்றின் குறைவும், கண்ணீரைய மழுங்கச் செய்யும் பேரொளியும், தாங்க முடியாத கொடுங்காற்றும், கால் வழக்கும் பனிச் சரிவுகளும், சிறிது தவறினாலும் பாதலத்திற் சேர்க்கும் கொடும்பள்ளங்களும் மலையேறுவார்க்குப் பெருந்தடை விளைப்பனவாம். அவற்றையறிந்தும் பலர் அம்முயற்சியில் ஈடுபட முன் வந்தனர்.

3. இலண்டன் மாநகரிலுள்ள அரையர் நிளநூற்கழகமும், ஆல்பைன் கழகமும் இம்முயற்சியில் தலைமை தாங்கி நின்றன. அக்கழகங்கள் உலகம் முழுவதும் மலையேறுவதில் பயிற்சி பெற்ற வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தன. ஆல்பைன் கழகம் இக்காரும் செலவில் பெரும்பகுதியைத்தானே ஏற்றுக் கொள்ள முன்வந்தது. கொடுமுடி காணும் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு அக்கால அரையர் நிலநூற்கழகத்தின் தலைவராய்த் திகழ்ந்த சர். பிரான்சிஸ் யங்ஹூஸ்பண்டு என்பவரே தலைவராயமைந்தார்.

4. 'இப்பெருமுயற்சி வெற்றி பெற எத்தனையாண்டுகள் பிடிக்குமோ! ஒரு முறையிலேயே வெற்றி கிட்டுமோ, அன்றிப் பன்முறை முயல வேண்டியிருக்குமோ!' என்னும் ஐயம் அவர்கள் உள்ளத்து எழுந்தது. ஆகவே, எத்தனை முறையாயினும், எவ்வளவு இடையூறு நேரினும், அறிந்த

படாத வீர நெஞ்சம் வேண்டும். மேலும், இம்மிகப் பெரிய முயற்சிக்கு அரசினர் துணையும் இன்றியமையாததெனக் கண்டனர். இக்குழுவினர் முயற்சிக்கு தங்கில அரசாங்கத்தார் துணையுடன் இமயமலைக்கு உரிமை பூண்ட இந்தியா திபேத்து இவற்றின் அரசாங்கங்களின் துணையும் வேண்டப்படுவதாயிற்று. புகழ் பெற்ற கழகங்கள் முயற்சியை மேற்கொள்வதால் அரசினர் இணக்கமும் துணையும் கிடைத்தன.

5. இம்முயற்சிக்குத் தடை ஏற்படாமலும் போகவில்லை. 'இமயமலை, முனிவர்களும் கடவுளரும் வாழும் தாய்மையான இடம்! அதை மிதித்தேறாவதாவது!' எனத் தடுத்தனர் சிலர். 'மலையேறிச் சாக வேண்டுமென்றால், நம் நாட்டில் மலைகள் இல்லையா?' என்று எள்ளி நகையாடினர் மற்றும்

மலையேறுதல்

சிலர். ஆனால், இத்தடைகளெல்லாம் துணிவு கொண்ட வீரர்களை ஏதும் செய்யவில்லை.

6. முகற்குழு புறப்பட்டது. அஃது; 'இம் முறையிலேயே கொடுமுடியே அடையாது போயி

னும், அதற்குரிய வழிகளைக் கண்டு ஏறிக் செல்வதற்கு வேண்டும் துணைக் கருவிகளைப்பற்றி அறிந்து கொண்டாலும் போதும்,' எனக் கருதிற்று. குழுவிற் சென்ற மீடு, லாங்ஸ்டாப் என்ற இருவரும் விடாத சென்று 23000 அடி வரை ஏறிப்பார்த்து, அதன் மேற் செல்ல இயலாமல் திரும்பினர்.

7. அவர்கள் தாங்கள் சென்று வந்த விவரங்களையும் இடை வழியிலுள்ள இடைபூறுகளையும் விளக்கிக்கூறினார்கள். அதன்மேல் அஞ்சா நெஞ்சம் வாய்ந்த ஹவர்ட்டரி என்பார் தலைமையில் மலையேறுவதில் பெரும்பயிற்சியுடைய மலாரி என்னும் வீரனடன் இரண்டாம் குழு புறப்பட்டது. மலாரி, முன் சென்ற அளவிற்குமேல் சற்று மேலே சென்றார். அதன்மேல் அவரும் செல்ல இயலாது திரும்பினார்; அங்குத் தாங்கமுடியாத காற்று வீசுவதாயும், பனியால் நிறைந்த சதுப்பு நிலங்கள் நிறைந்திருப்பதாயும், எளிதாக மூச்சு வாங்கி விட முடியாதிருப்பதாயும் தெரிவித்தார்.

8. அவற்றைக் கேட்ட கழகத்தார் மூன்றும் முறை அவற்றிற்கேற்ற சாதனங்களுடன் மற்றொரு குழுவை அனுப்பினர். உயிர் வளி நிறைந்த பைகளையும் உறைபனிக் கொடுமையைத் தாங்கும் வண்ணம் முகம் கண் காது கைகால் முதலிய உறுப்புக்களுக்குக் கவசங்களையும் குழுவினர் கொண்டு சென்றனர். இம்முறை ஜேனரல் புரூஸ் என்பார் தலைமை தாங்கினார். முன்னே சென்று திரும்பின மலாரியும் நார்ட்டன் என்ற வீரரும் இக்குழுவின் சேர்ந்தனர். விஞ்ஞானம் மருத்துவக் கலைகளில் வல்ல சாமர்வெல் என்பவரும் இக்குழுவில் ஒருவராய்ச் சென்றார். இம்முயற்சி 1922ல் தொடங்கியது. இதற்கு முன் இரு முறை சென்று பழகிவிட்டதால்

முன் மலாரி சென்றது வரை எளிதாகக் கடந்து சென்றனர். அதன் மேல் கொண்டு வந்த துணைக் கருவிகளின் உதவியால் அரிதின் முயன்று 24600 அடிவரை ஏறிவிட்டனர். அதன்மேல் சமைகளையும் தூக்கிச் செல்வது இயலாததாகிவிட்டது. ஆகவே, அவ்விடத்தில் ஒரு பாசறை அமைத்துச் சமைகளையும் தம்முள் ஒரு சிலரையும் அங்கு நிறுத்திவிட்டு, மேலேறிச் சென்றனர். 26985 அடி உயரம் வரை செல்வதற்குள் இருட்டிவிட்டதால், பாசறை அமைத்த இடத்திற்குத் திரும்பிவிட்டனர். அம்முறை அம்முயற்சி அத்துடன் நின்றுவிட்டது.

9. மீண்டும் 1924-ல் ஜெனரல் புரூஸ் தலைமையில் புறப்பட்டனர். மூன்றாம் முறை சென்றவருட் பெரும்பாலார் இம்முறையும் சென்றனர். புதிய வராகச் சிலரும் சேர்ந்துகொண்டனர். திட்டன், சாமர்வெல், மலாரி, இர்வின் என்னும் இந்நால்வரும் 28000 அடி வரை ஏறினர். அதன் மேற் செல்ல இயலாமல், முதலிற்கூறிய இருவரும் நின்றனர். ஆனால், மலாரி இர்வினை அழைத்துக் கொண்டு விடாது மேலே சென்றார். பின் தங்கிய இருவரும் அவர்கள் ஆவேசத்துடன் மேலேறிச் செல்வதைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தனர். சின்னாழிகையில் அவ்விருவரும் இவர்கள் கண்களுக்குப் புலனாகாது மறைந்தனர். அவ்வாறு மறைந்தவர், மறைந்தேபோயினர்; திரும்பவேயில்லை. கொடுமுடியைத்தான் கண்டார்களோ, அன்றிப் பனிப் பாதைகளிற்சிக்கிப் பாதாளம் போய்ச் சேர்ந்தார்களோ, ஏதும் தெரியவில்லை. செயற்கருஞ்செயலில் ஈடுபட்டு உயிரைப் பறிகொடுத்த அவர்கள் துணிவு வியத்தற்குரியது. எஞ்சியவர்கள் இணையற்ற வீரர் இருவரை இமயம் விழுங்கிவிட்டதே என வருந்தினர்.

களாயினும், நெஞ்சம் கலங்கி முயற்சியைக் கைவிட விரும்பவில்லை. ஆகவே, மீண்டும் முயல்வதற்குள் சற்று ஓய்வு பெறலாம் எனக்கருதிக் கீழ் இறங்கினார். ஆனால், அவர்கள் முயற்சியைத் திபேத்திய அரசாங்கம் தடுத்ததால், அவர்கள் வழியின்றி ஊர் திரும்பவேண்டியதாயிற்று.

10. முயற்சி தொடர்ந்து நடைபெற்றது. முடிவில் 1932-ல் திபேத்திய அரசினர் இணக்கம் தெரிவித்தனர். உடனே ஹ்யூ ரட்லெஜ் என்பவர் தலைமையில் பெருங்குழுவொன்று புறப்பட்டது. எவ்விதத்தும் கொடுமுடியை அடைந்தே தீர்வது என்ற உறுதியுடன் புறப்பட்டனர்; முன்னையினும் தகுந்த சாதனங்களுடன் புறப்பட்டனர். 1933-ஆம் ஆண்டு, மார்ச்சுத் திங்கள், டார்ஜீலிங்கை விட்டு மலையேறத் தொடங்கினார். பல இடங்களில் பாசனம் அமைத்துத் தங்கித் தங்கிச் சென்றனர். இம்முறை எதிர்பாராத வகையில் சண்டமாருதம் பேய்போல வீசியது. பனிப் பாறைகள் சரிந்து வீழ்ந்தன. எதற்கும் கலங்காது மேற்சென்றனர்; 28000 அடிவரை சென்று பல ஆண்டுகளாகக் காண விழைந்த கொடுமுடியைக் கண்ணூரக் கண்டனர். இதுதான் அவர்கள் அடைந்த வெற்றி. அதன்மேல் ஓர் அடியும் எடுத்து வைக்க இயலாதவராயினர். குருதியோட்டம் நின்றதுவிடும் போலத் தோன்றிவிட்டது. ஆகவே, வழியின்றித் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று.

11. ஹ்யூரட்லெஜ் தலைமையில் 1936-ல் மீண்டும் ஒரு முயற்சி நடந்தது. அம்முயற்சியும் தோல்வியையே அடைந்தது. இவ்வாறு வீரக் குழுவினர் பன்முறை முயன்றும் வெற்றி காணாது போயினர். ஒவ்வொரு முறையும் இமயக் கொடுமுடியே வெற்றிகொண்டது; அவ்வெற்றிக் களிப்பால் வானூறவோங்கி நியிர்ந்த கிற்கின்றது.

அருள்சொற்போருள் :

மால்வரை - பெரியமலை, துளக்கலாகா - அசைக்கமுடியாத,
கொடுமுடி - சிகரம், குருதியோட்டம் - இரத்தவோட்டம், இணக்கம் - உடன்பாடு, குழு - கூட்டம், உடீர் வளி - பிராண வாயு.

வினாக்கள் :

1. இமயமலையின் சிறப்பென்ன?
2. இமயத்தில் மிகவுயர்ந்த கொடுமுடிகள் யாவை?
3. மலையேறுவாரைத் தடுக்கும் இடையூறுகள் யாவை?
4. மலையேறும் முயற்சிகள் எத்தனை முறை யார் யாருடைய தலைமையில் நடைபெற்றன?

மொழிப் பயிற்சி :

1. எற்ற பயனிலை அமைக்க :—
வெற்றி பெற வேண்டும் என —
அம்முயற்சியில் ஈடுபட —
அக்கழகங்கள் பயிற்சி பெற்றவீரர்களை —
இதில் வெற்றி பெற எத்தனை யாண்டுகள் —
2. எற்ற நிறுத்தக் குறிகளை இடுக :—
எத்தனையாண்டுகள் செல்லுமோ அளக்கலாகா அளவும்
துளக்கலாகா நிலையும் தோற்றமும் உடையது எவரும்
ஏறிக் கண்டறியாத பனி மூடிய கொடுமுடிகள் பல
வுடையது.

இலக்கணம் :

'ஒப்பற்று' என்னுந்தொடரில் ஒப்பு, அற்று என்னும் இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்துள்ளன. முதலில் உள்ள சொல் நிலமொழி; இன் வரும் சொல் வருமொழி. இவ்வாறு இரண்டு சொற்கள் சேர்வது சொற்றொடர். 'பல மலை' என்னுந்தொடரிலுள்ள இரு சொற்களும் விகாரமடையாமல் சேர்ந்துள்ளன. 'உலகப் புகழ்' என்னுந்தொடரில் 'உலகம்' என்ற நிலைமொழி விகாரமடைந்திருக்கிறது. ஆகவே, சொற்கள் இயல்பாகவும் விகாரப்பட்டும் சேரும் - நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்பாகவேனும் விகாரமாகவேனும் சேர்வது 'புணர்ச்சி' எனப்படும்.

ஏறிப்பழகிய, முதலிற்கூறிய, நிலதூல். 'ஏறி, பழகிய' என்னும் சொற்கள் சேரும்பொழுது 'ப்' என்பது தோன்றியதால், இது தோன்றல் விகாரம். 'முதலில், கூறிய' என்னும்

சொற்களில் நிலைமொழியிறுதியிலுள்ள லகரம் ளகரமாக மாறியது திரிதல் விகாரம். 'நிலம் நூல்' என்னும் சொற்களில் 'நிலம்' என்பதன் ளகரம் கெட்டது கெடுதல் விகாரம். ஆகவே, விகாரம் தோஷநல், திரிதல், கெடுதல் என மூன்று வகைப்படும்.

பெருமை + அளித்து - பெருமையளித்து

விளைப்பன + ஆம் - விளைப்பனவாம்

இச்சொற்றொடர்களில் நிலைமொழியிறுதியிலும் வருமொழி முதலிலும் உயிரொழுத்துக்களே வருவதால், அவற்றை யகரமும் வகரமும் ஒன்று சேர்க்கின்றன. இவ்வாறு இரண்டிடத்தும் உள்ள உயிர்களை உடம்படுத்தும் இம்மெய்களுக்கு உடம்படுமெய்கள் என்பது பெயர். இ, ஈ, ஐ என்ற உயிர்களின் முன் உயிர் வரின் யகரம் உடம்படு மெய்யாக வரும். மற்ற உயிர்களின் முன் உயிர் வரின் வகரம் உடம்படுமெய்யாக வரும். 'ஏ' என்னும் உயிர் முன் உயிர்வரின், யகரமும் வகரமும் உடம்படுமெய்களாக வரும்.

'எளிது + அன்று - எளிதன்று' என்னும் தொடரில் 'எளிது' என்னும் சொல்லின் இறுதியிலுள்ள உகரம் குற்றியலுகரம். அதன் முன் உயிர் வந்ததால், குற்றியலுகரம் கெட்டது. குற்றியலுகரத்தின்முன் உயிர்வந்தால், குற்றியலுகரம் கெடும்.

'வேண்டும் + என - வேண்டுமென' என்னும் தொடரில் நிலைமொழியிறுதியில் மெய்யும் வருமொழி முதலில் உயிரும் வந்ததால், உயிர்மெய்யாகிப் புணர்ந்தது.

'பனி + சரிவு - பனிச்சரிவு' என்னுந்தொடரில் உயிரொழுத்தின் முன்னம் வந்தால் வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

போய் + கண்டான் - போய்க்கண்டான்

ஊர் + புறம் - ஊர்ப்புறம்

தமிழ் + பாடம் - தமிழ்ப்பாடம்.

இத்தொடர்களில் ய், ஈ, ஐ என்னும் மெய்களின் முன் வந்த வல்லினம் மிகுந்தது.

11. அறிவுடை நம்பி

(நாடகம்)

முதற்காட்சி

இடம்: அரண்மனை

நடிகர்: பொன்னன், சேந்தனார், பூங்குன்றன், ஆவியர் தலைவன், அறிவுடை நம்பி.

அறிவுடை நம்பி: வாரும் சேந்தனாரே, எப்போழுது வந்தீர்? எங்கெங்குச் சென்றீர்? என்னென்ன அதியம் கண்டீர்?

சேந்தனார்: நேற்றுத்தான் வந்தேன் அரசரே. தமிழ்நாடு மட்டுமன்றிப் பல வடநாடுகட்கும் சென்றிருந்தேன். ஆங்கெல்லாம் அரசிருக்கை நகரங்கள் சிவவும் அழகாய் விளங்குகின்றன. சாலிகளும், சாலைகளும், பொதுமன்றங்களும் நன்றாய் அமைந்துள்ளன. பணத்தைப் பணமென்று கருதாமல், அரசாங்கத்தார் நகரின் சீரமைப்புக்குப் பொருளைச் செலவிடுகின்றனர். அரசர்களது அரண்மனையின் தோற்றமே அதன் தலைமையை விளக்குகின்றது. அரண்மனைகளும், கோவில்களும் சிற்பம் ஓவியம் முதலிய கலைகளின் நிலையங்களாய் விளங்குகின்றன. இவை எல்லாவற்றையும்விட நாம் முதலிற்கருதிச் செய்ய வேண்டுவது ஒன்றுண்டு: அது படைப் பெருக்கமேயாகும். பிற அரசர்கள் தங்கள் படைகளைப் பல விதத்திலும் பெருக்கி வருகின்றார்கள்; புதிய புதிய படைக்கலங்களையும் செய்து குவிக்கின்றார்கள்.

அறிவுடை நம்பி: (சிறிது - நேரம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்து) ஆம். இவ்வளவும் நம் நாட்டிலும் அமைய வேண்டும். அதற்குப் பெரும்பொருள் செலவாகுமே!

நமது செல்வநிலை அதற்கு இடந்தருமா என்பது எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

பொன்னன் : அதுபற்றி எண்ணுவதென்? செல்வநிலை இடந்தாராதாயின், அதைப் பெருக்குவதற்கு உரிய வழிகளை ஆராயவே வேண்டும்.

முங்குன்றன் : ஆம்! பொருள் இல்லையென்று நாம் மற்றவரினும் பிற்பட வாழ்வதா? அது நமது நாட்டுக்கே இழிவைத் தருவதல்லவா? புதிய வரிகளை விதித்தேனும் பொருள் தீதேட வேண்டும்.

அறிவுடை நம்பி : ஆம், அதுவே சரியான வழி. ஆவியர் தலைவரே, உமக்குத் தோன்றுவதென்ன?

ஆவியர் : அரசர் கருத்து அமைவுடையதே. ஆனால், வரிகள் விதிப்பது மக்கள் நலத்தின் பொருட்டே என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

பொன்னன் : சேந்தனார் கூறிய யாவும் மக்களுக்கே நலம் விளைப்பனவே. நாட்டின் சிறப்பெல்லாம் மக்களின் சிறப்புத்தானே!

அறிவுடை நம்பி : ஆம் ஆம். உண்மைதான். நமது தலை நகரும் அழகிலும் அமைப்பிலும் பிறர் தலை நகர்களை விஞ்ச வேண்டும். மற்றவர் படைகளைப் பெருக்கும்பொழுது நாம் வாளா இருப்பது நல்லதல்லவே! எங்கும் கண்ணைக்கவரும் கலைச்செல்வம் திகழவேண்டும். இவற்றை இப்பொழுதே தொடங்க வேண்டும். ஆவியர் தலைவரே, புதிய வரிகள் பதிவிதித்து நிதியைக் குவிக்க ஆணையிடுகின்றோம். உடனே நாடெக்கும் நமதானையைத் தெரிவித்து ஆவன புரிவீர்.

[அரசன் செல்கின்றான். சபை கலைகிறது. ஆவியர் தலைவன் சிந்தையுடன் செல்கிறான்.]

இரண்டாம் காட்சி

இடம்: பிசிராந்தையார் வீடு

நடிகர்: பழையன், பொறையன், மகிழ்நன்,
காடன், சேர்ப்பன், பிசிராந்தையார்.

பிசிராந்தையார்: என்ன வியப்பாயிருக்கிறது!
நீங்கள் எல்லாரும் ஒருங்கு வருவதற்குச் சிறப்பான
காரணம் ஏதேனும் உண்டோ?

பழையன்: புலவர் பெருமானே, இது வரை நம்
நாட்டில் நடவாத விந்தை நடப்பதால், உங்களைக்
காண வந்தோம். நம்மரசர் கலை விநோதராசிவிட்
டார். அதனால், புதிய புதிய வரிகளை விதித்து வரு
கின்றார். எங்களால் வரிச்சுமை தாங்கமுடியவில்லை.
அரசர் உங்களைப்போன்ற புலவர்கள் எடுத்துக்கூறி
னால் தடுத்து மொழிய மாட்டார் என்று கருதியே
உங்களிடம் வந்தோம். நாங்கள் ஒரு தொழிலும்
செய்வதற்கில்லை. எல்லாத் தொழில்களுக்கும் வரி
ஏறிவிட்டது. தெருவில் நடப்பதற்கும் வரி. பிணம்
சுவதற்கும் வரி விதித்துவிட்டார்.

பொறையன்: ஆம் ஐயா, இப்பொழுது மலைப்
பக்கம் போகவே முடியவில்லை. தேன் எடுக்கவும்
வரியாம். அதை விற்கவும் வரி வேண்டுமாம்.

காடன்: மாடுகள் காடுகளிற் புல் மேய்வதற்கும்
வரி விதித்துவிட்டார்கள். பால் விற்பதற்கும் வரி
ஏறிவிட்டது.

மகிழ்நன்: அதனால், தேனும் பாலும் தூய்மை
யாகக் கிடைப்பதில்லை. தேனில் வெல்லைப்பாகும்
பாவில் தண்ணீரும் கலக்கப்படுகின்றன.

சேர்ப்பன்: ஐயா, இதைக் கேளுங்கள்: உப்
பெடுக்கத்தான் வரி விதித்தார்கள்; உயிரையும் மதி

யாது கடலிற்சென்று மீன் பிடித்து வந்தால், அதற்கும் வரி கேட்கிறார்களே !

பிராந்தையர் : அன்பர்களே, நீங்கள் சொல்லு
னவெல்லாம் புதுமையாகத்தான் இருக்கின்றன.
நம்மரசர் அறிவுடை நம்பியோ, பிற அரசர்களைப்
போன்றவரல்லர்; மக்கள் நலமே கருதும் மாண்பு
மிக்கவர். மேலும், பல நூற்பயிற்சி உடைய
புலவருமாவர். நான் இப்பொழுதே சென்று
உண்மை நிலையைக் கூறுகின்றேன். நீங்கள் போய்
வரலாம்.

நால்வரும் : வணக்கம் ஐயா !

(போகின்றனர்.)

மூன்றும் காட்சி

இடம் : அரண்மனை

நடிகர் : பிராந்தையர், அறிவுடை நம்பியர்,
வாயிற்காவலன்.

[அறிவுடை நம்பி சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருக்கின்றான்.]

வாயிற்காவலன் : (வந்து வணங்கி) அரசரே, புல
வர் பெருமான் பிராந்தையர் உங்களைக் காண
விரும்புகிறார்.

அறிவுடை நம்பி : புலவர் வருகைக்குத் தடையும்
உண்டோ! உடனே அவரை அழைத்து வருக.

[வாயிற்காவலன் போய் அழைத்து வருகிறான்.]

வருக! வருக! உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக! இவ்
விருக்கையில் அமருங்கள்! உங்கள் வருகைக் கே
உற்ற காரணம் என்னவோ?

பிராந்தையர் : அரசரே, வாழ்க! மிகவும் முக்
கியமான ஒரு செய்தி பற்றிப் பேசவே வந்தேன்.
அதற்கு என்னை மன்னிக்க வேண்டும். உமக்குத்
தெரியாதது ஒன்றும் இல்லை.

அறிவுடை நம்பி : புலவர் ஏறே, உம்மை நான் மன்னிப்பதாவது! வந்த செய்தியை விரைவில் விளம்புங்கள். என்னொலாவதை உடனே செய்கின்றேன்.

பிரிந்தையர் : அரசரே, வயலில் விளைந்த நெல்லை அறுத்து அரிசியாக்கிச் சமைத்துக் கவளங்களாகக் கொடுத்து வந்தால், ஒருமா அளவுள்ள நிலத்தில் விளையும் நெல் ஒரு யானைக்குப் பல நாள் தீனிக்குப் போதுமானதாகும். அவ்வாறு செய்வதை விடுத்து, யானையையே வயலிற்சென்று தின்னுமாறு விட்டு விட்டால், நூறுமா அளவுள்ள நிலங்களில் விளையும் நெல்லும் அதற்கு ஒரு யானைக்கும் பற்றாது. அதன் வாயிற்புகும் நெல்லைக்காட்டிலும், அதன் கால்களால் மிதிபட்டு வீணாவதே மிகும். அதே போன்று, அரசன் மக்கள் நிலையறிந்து திறை கொள்வானாயின், மக்களும் மகிழ்வார்கள்; நாடும் செல்வத்திற் செழிக்கும்; அரசனுக்கு மேலும் மேலும் செல்வத்தைத் தேடிக் கொடுத்து நாட்டு மக்களும் தழைத்தோங்குவார்கள். அவ்வாறன்றி, ஆராயாமல் அவசரப்பட்டு ஒரு பொழுதில் பெரும்பொருள் குவிக்க விரும்பி அளவு கடந்த திறையைத் தண்டுவானாயின், அந்த யானை புக்க நிலம் போல, நாடும் சீர்கெடும்; அரசனும் நலம் பெறான். அரசரே, இவ்வளவே உங்க ளிடம் நான் சொல்ல விரும்பியது.

அறிவுடை நம்பி : ஆ! எவ்வளவு அழகான உவமை! புலவர் பெருமானே, மன்னிக்கவேண்டும்! ஆராய்ச்சி இன்றியே வரிகளை விதித்துவிட்டேன்! அமைச்சர் அப்பொழுதே குறிப்பாகத் தடை செய்தார். போலியழகில் மயங்கிவிட்டேன்! உங்கள் அறிவுரை யால் உள்ளம் தெளிந்தது! உடனே அப்புதிய வரிகளை நீக்கிவிடுகின்றேன்! உங்களுக்கு என் மன மாற்றக் கண்ணியைச் செலுத்துகின்றேன்!

பிராந்தையர்: அரசரே, வாழ்க! சென்று வருகின்றேன்.

[செல்கிறார்.]

அருள்சொற்பொருள் :

பொது மன்றம் - பொதுச் சபை, படைக்கலம் - ஆயுதம், படை - சேனை, அமைவுடையது - பொருத்தமானது, திகழ - விளங்க, வாளா - சும்மா, திறை - வரி, தண்டுவான் - வசூலிப்பான்.

வினாக்கள் :

1. சேந்தனார் கூறியதென்ன?
2. பிராந்தையாரிடம் பொதுமக்களுட்கிலர் முறைபிட்டதென்ன?
3. புலவர் அறிவுடை நம்பிக்கு எவ்வாறு அறவுரை கூறுகிறார்?

மொழிப் பயிற்சி :

ஏற்ற நிறுத்தக் குறிகளை இடுக :—

எங்கெங்குச் சென்றீர் வாரும் சேந்தனரே நமது செல்வ நிலை அதற்கு இடந்தருமா என்றே எண்ணுகின்றேன் ஆ எவ்வளவு அழகான உவமை

2. இரு பொருள் கூறுக :—

பொருள், நாடு, படை, தலை.

3. பின் வரும் சொற்பொருளில் வேறு சொல் தருக :—

மனம், சபை, சேனை, விளங்க

4. எதிர்ச்சொல் தருக :—

புதிய, வாழ்வு, நல்லது, பெருமை.

5. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—

கண்ணைக் கவரும், சீரமைப்பு, பிற்பட, கலை நிலையங்களாக தாய்மையாக, மாண்பு மிக்கவர், தழைத்தோங்க, மதியாது.

இலக்கணம் :

சாலைகளும், சோலைகளும், பொது மன்றங்களும் - செல்வ நிலை இடந்தாராதாயின், அதற்குரிய வழிகளை ஆராயவேண்டும் - இவ்வாறு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களும் செய்திகளும் வருமிடத்தும், ஆயின், ஆனால், ஆகையால் என்னும் சொற்கள் வருமிடத்தும் காற்புள்ளி (,) இடவேண்டும்.

நம் அரசர், மற்ற அரசர்களைப் போன்றவரல்லர்; மக்கள்

இவ்வாறு தொடர் வாக்கியங்களில் (;) அரைப்புள்ளி இடவேண்டும்.

பின் வருமாறு : அதாவது : அவையாவன : இவற்றின் பின்னே (:) முக்காற் புள்ளி இடவேண்டும்.

வாக்கியம் முடிந்துவரும் இடங்களில் (.) முற்றுப்புள்ளி இடவேண்டும். வினா வாக்கியத்தில் (?) வினாக்குறி இடவேண்டும்.

வியப்பு வாக்கியத்தில் (!) வியப்புக்குறி இடவேண்டும்.

ஒருவர் சொன்னதை மேற்கோளாகக் கூறும் பொழுதோ, தனிக்கருத்தைத் தனியாகக் கூறும்பொழுதோ, பழமொழிகளைக் கூறும்பொழுதோ அவற்றில் முதலிலும் முடிவிலும் (‘ ’) மேற்கோள் குறி இடவேண்டும்.

செய்யுட்பகுதி

I. வாழ்த்து

1. கடவுள் வாழ்த்து

எத்திக்கும் தானாகி என்னிதயத் தேயூறித்
தித்திக்கும் ஆனந்தத் தேனே! பராபரமே! 1
அன்பைப் பெருக்கியென தாருயிரைக் காக்கவந்த
இன்பப் பெருக்கே! இறையே! பராபரமே! 2
—தாயுமானவர்

2. தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!
வானம் அளந்தத னைத்தும் ளந்திடு
வண்மொழி வாழியவே
எழ்கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!
சூழ்கலி நீங்கித் தமிழ்மொழி யோங்கத்
துலங்குக வையகமே!
தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ் நாடே!
வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ் மொழியே!
வான மறிந்தத னைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே! —பாரதியார்

II. அறவுரை

1. நாஷையர்

வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில்
நடுவண தெய்த இருதலையும் எய்தும்;
நடுவண தெய்தாதான் எய்தும் உலைப்பெய் (து)
அடுவது போலும் துயர்.

பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும் ;— வரிசையால்
வானூர் மதியம்போல் வைகலும் தேயுமே
கானே சிறியார் தொடர்பு. —சமண முனிவர் 2

2. நான்மணிக்கடிகை

நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லும் கரும்பும் ;
குளத்துக் கணியென்ப தாமரை ; பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணம் ; தனக்கணி
தான் செல் லுலகத் தறம். 1

இன்னுமை வேண்டின் இரவெழுக ; இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக ; — தன்ஊடு
செல்வது வேண்டின் அறம்செய்க ; வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல். —விளம்பி நாகனார் 2

3. இனியவை நாற்பது

நீற்றுமுன் கல்வி யுரைத்தல் மிகஇனிதே ;
யிக்காரைச் சேர்தல் மிகமாண முன்னினிதே ;
எட்டுணை யானும் இரவாது தானீதல்
எத்துணையும் ஆற்ற இனிது. 1

மானம் அழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே ;
தானம் அழியாமைத் தானடங்கி வாழ்வினிதே ;
ஊனம்ஒன் றின்றி உயர்ந்த பொருளுடைமை
மானிடவர்க் கெல்லாம் இனிது. —பூதஞ்சேந்தனார் 2

4. திரிகடுகம்

கணக்காயர் இல்லாத ஆரும் பிணக்கறுக்கும்
அழத்தோரை இல்லா அவைக்கள னும்—பாத்துண்ணும்
தன்மையி லாளர் அயலிருப்பும் இம்முன்றும்
நன்மை பயத்தல் இல. 1

நன்னை வியந்து தருக்கலும் தாழ்வின் றிக்
கொன்னே வெகுளி பெருக்கலும்—முன்னிய
பல்பொருள் வெக்கும் சிறுமையும் இம்முன்றும்
செல்வம் உடைத்தும்பு. —நல்லாதனார் 2

5. பழமொழி

ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார் ; அஃதுடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை ; — அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா ; தமவேயாம் ; ஆயினால்,
ஆற்றுணு வேண்டுவ தில். 1

ஒற்கம்தாம் உற்ற இடத்தும் உயர்ந்தவர்
நிற்பவே நின்ற நிலையின்மேல் — வற்பத்தால்
தன்மேல் நலியும் பசிபெரி தாயினும்
புன்மேயா தாகும் புலி. — முன்றுறையரையர் 2

6. திருக்குறள்

வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல. 1

விசும்பின் துளிவீழி னல்லால்மற் றுங்கே
பசும்புல் தலைகாண் பரிது. 2

மனத்துக்கண் மாசில னாதல் ; அனைத்தறன் ;
ஆகுல நீர பிற. 3

தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். 4

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் ; அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 5

இனிய வுளவாக இன்னை கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. 6

நன்றி மறப்பது நன்றன்று ; நன்றல்ல(து)
அன்றே மறப்பது நன்று. 7

யாகாவா ராயினும் நாகாக்க ; காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. 8

நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் ; தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும். 9

அகழ்வாரைத் தாங்கும் சிலம்போலத் தம்மை

இகழ்வார்ப் பொருத்தல் தலை 10

III. காதை

1. நளவெண்பா

தமயந்தி சுயம்வரம்

மன்னர் விழித்தா மரைபூத்த மண்டபத்தே
பொன்னின் மடப்பாவை போய்ப்புக்காள்-மின்னிறத்துச்
செய்யதாள் வெள்ளைச் சிறையன்னம் செங்கமலப்
பொய்கைவாய்ப் போவதே போன்று. 1

மன்னர் குலமும் பெயரும் வளநாடும்
இன்ன பரிசென் றியலணங்கு—முன்னின்று
தார்வேந்தன் பெற்ற தனிக்கொடிக்குக் காட்டினான்
தேர்வேந்தர் தம்மைத் தெரிந்து. 2

காவலரைத் தன்சேடி காட்டக்கண் டிரிடுவர்
தேவர் நளனுருவாய்ச் சென்றிருந்தார்—பூவரைந்த
மாசிலாப் பூங்குழலாள் மற்றவரைக் காணாதின்து
ஊசலா டிறுள் உளம். 3

மன்னும்தார் வீமன்றன் மெய்ம்மரபில் செம்மைசேர்
கன்னியா னுகில் கடிமாலை—அன்னந்தான்
சொன்னவனைச் சூட்ட அருள்! என்றான் சூழ்விதியின்
மன்னவனைத் தன்மனத்தே வைத்து. 4

கண்ணிமைத்த லாலடிகள் காசினியில் தோய்தலால்
வண்ண மலர்மாலை வாடுதலால்—எண்ணி
நறுந்தா மரைவிரும்பும் நன்னுதலே யன்னான்
அறிந்தாள் நளன்தனை ஆங்கு. 5

விண்ணரசர் எல்லாரும் வெள்கி மனம்சுளிக்கக்
குண்ணகல் ஞாலம் களிகூர்—மண்ணரசர்
வன்மாலை தம்மனத்தே சூட வயவேந்தைப்
பொன்மாலை சூட்டினான் பொன். —புகழேந்திப் புலவர் 6

2. ஆசிய ஜோதி

மகளை இழந்த தாய் புத்தரைக் காணுதல்
மாண்பு பழித்த விழியுடையாள்—ஒரு
மாமயில் போலும் நடையுடையாள்
தேனைப் பழித்த மொழியுடையாள்—பெண்ணின்
செய்வமெ னத்தகும் சீருடையாள் 1

ஆளுகக் கண்ணீர் வடித்துநின்றாள் ;—கையில்
ஆண்மக வொன்றையும் ஏந்திநின்றாள் ;
தேருத உள்ளமும் தேற்றுவிக்கும்—ஞான
தேசிகள் சேவடி போற்றிநின்றாள்.

[புத்தர் வந்த காரணம் வினவத் தன் மகன் பாம்பு கடித்த
இறந்துவிட்டான் எனக்கூறி,]

“காடும் மலையும் கடந்துவந்தேன் ;—உம்மைக்
கண்டு துயரெல்லாம் போக்கவந்தேன் ;
வாடும் மலர்ச்செண்டு போல்கிடக்கும்—இந்த
மைந்தன் உயிரெழுச் செய்யும்ஐயா!

[என வேண்டவும், புத்தர் மகனை இழந்து வருந்தும் தாயை
நோக்கி]

“தாயேநின் மனக்கவலை—ஒழிந்திடத்
தக்கநல் மருந்தளிப்பேன் ;
சேயினை எழுப்பிடுவேன் ;—வினையாடித்
திரியவும் செய்திடுவேன்.

“நாவிய கடுகுவேண்டும் ;—அதுவுமோர்
நாவுரி தானும்வேண்டும் ;
சாவினை யறியாத—வீட்டினில்
தந்ததா யிருக்கவேண்டும்.

[என்று கூறினார். மகனைப் பெற்ற தாய் பல இடங்களில்
அலைந்தும் எவரும் சாவாத வீடில்லாததைக் கண்டு, அறந்தவர்
சாதல் இயல்பே என்னும் உண்மை அறிந்து, மனம் தெளிந்து,
மீண்டும் புத்தரை அடைய, அவர்]

“மங்கைமனத் தெளிவையெலாம் உரைத்த உண்மை
வார்த்தையினால் அறிந்தவனை நோக்கி, ‘அம்மா
எங்குமிலாப் பொருள்தேடச் சென்று நீயும்
யான்நினைந்த பொருள்தனைப் பெற்று வந்தாய் ;
தங்குமிந்த வுலகியற்கை யாகும்மமா!
தனையனைநீ எண்ணிமனம் தளர வேண்டா ;
அங்கமெலாம் வாயாக அழுதிட்டாலும்
அவனெழுந்து நின்றாயம் அகற்ற வண்டோ’”

[எனக் கூறினார். தாய் இறந்த மகனை அடக்கம் செய்து வீடு சேர்ந்தாள்.] —கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

IV. பஸ்துறை

1. குறவர் இயல்பு

கொழுங்கொடியின் விழுந்தவள்ளிக்
கிழங்குகல்லி எடுப்போம்;
குறிஞ்சிமலர் தெரிந்துமுல்லைக்
கொடியில்வைத்துத் தொடுப்போம். 1

பழம்பிழிந்த கொழுஞ்சாறும்
தேறலும்வாய் மடுப்போம்;
பசுந்தழையும் மரவுரியும்
இசைந்திடவே யுடுப்போம்; 2

செழுந்திணையும் நறுந்தேனும்
விருந்தருந்தக் கொடுப்போம்;
சினவேங்கைப் புலித்தோலின்
பாயலிற்கண் படுப்போம்; 3

எழுந்துகயற் கணிகாலில்
விழுந்துவினை கெடுப்போம்;
எங்கள் குறக் குடிக்கடுத்த
இயல்பிதுகாணம்மே! —குமரகுருபரர் 4

2. ஆறு

மேடு புள்ளம் தாவிக் குதித்து விரைந்துவந்தேனே
காடும் கரையும் கவலை யின்றிக் கடந்துவந்தேனே
மும்பொருளைப் பண்ணுடனே பாடிவந்தேனே
ககடலிற் கலந்தமகிழப் பணிந்துவந்தேனே.

—கவியோசி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார்

3. சேவகராற்பட்ட சிரமம்

கூலியிகக் கேட்பார்; கொடுத்ததெலாம் தாம்மறப்பார்;
வேலையிக வைத்திருந்தால் வீட்டிலே தங்கிடுவார்;

சேவகராற்பட்ட சிரமம் திங்குவா வில்லை? என்றால்

2. நான்மணிக்கடிகை : இதுவும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று; நான்கு மணிகளையுடைய ஆபரணம் போல நான்கு நீதிகளையுடைய செய்யுட்களையுடையது. இதன் ஆசிரியர் விளம்பி நாகனூர் என்பவர்.

(1) அணி-அழகு, நலம்-சிறப்பு.

(2) இன்னமை-துன்பம், இரவு-யாசகம், மன்னுதல்-பெறுதல், இசை-புகழ், வெகுளி-கோபம்.

3. இனியவை நாற்பது : இதுவும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் பூதஞ்சேந்தனார்.

(1) மிகமாண-மிகவும் சிறப்பாக, எள்துணையானும் - எளளவேணும், இரவாது - யாசியாமல், ஆற்ற இனிது-மிகவும் இனியது.

(2) ஊனம்-குறைவு.

4. தீரீகடுகம் : இதுவும் பதினெண்கீழ் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு என்ற மூன்று காரண பொருள்கள் எவ்வாறு உடற்பிணியைப் போக்குமோ, உடல்வலி மாந்தர் மனப்பிணியைப் போக்கும் மூன்று நீதிகளை ஒவ்வொரு பாடலிலும் கூறுவதால், இந்தூல் இப்பெயர் பெற்றது. இதன் ஆசிரியர் நல்லாதனார்.

(1) கணக்காயர் - ஆசிரியர், பிணக்கு - மாறுபாடு, அறமும் - போக்கும், அவைக்களன் - சபை, பாத்து - பங்கிட்டுப் பயத்தல் - கொடுத்தல்.

(2) தருக்கல் - கர்வம் கொள்ளுதல், கொன்னே - வினா வெகுளி - கோபம், வெல்கும் - விரும்புகின்ற, படை-ஆபுதம்.

5. பழமொழி : இதுவும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கினுள் ஒன்று. பாடல்தோறும் ஒவ்வொரு பழமொழியை விளக்கும் நான்கு பாக்களாலாகிய நூல். இதன் ஆசிரியர் முன்றுறையரையர் என்பார்.

(1) ஆற்றவும் - மிகவும். தமவேயாம் - தமக்குச் சொமானவையேயாகும், ஆற்றுண - வழிக்குதவும் கட்டுச்சே. 'கற்றவர்க்குக் கட்டுச்சோறு வேண்டா.'

(2) ஒற்கம் - தாழ்வு, வற்பம் - பஞ்சம், 'புலிபசித்தாது புல்லைத்தின்னாது' என்பது பழமொழி.

6. திருக்குறள் : இதன் ஆசிரியர் - திருவள்ளுவர், இவரது

(1) வேண்டுகல் வேண்டாமை - விருப்பும் வெறுப்பும், யாண்டும் - எவ்விடத்தும், இடும்பை - துன்பம்.

(2) விசம்பு - ஆகாயம், தலை - துளி.

(3) மாசிலன் - குற்றமில்லாதவன், அனைத்து - அத்தன்மையுடையது, ஆகுலரீர - ஆரவாரத்தன்மையுடையவை.

(4) ஆற்றும் - செய்யும், அவையத்து - சபையில், முந்தி - முதன்மையாக.

(5) என்பும் - எலும்பும்.

(6) இன்றாத-துன்பம் தரும் கடுஞ்சொற்கள், கவர்ந்தற்று-கைக்கொள்வது போலாகும்.

(7) நன்றி - நன்மை, நன்றல்லது - நன்மையல்லாததாகிய தீமை.

(8) சோகாப்பர் - துன்புறுவர், சொல்லிழுக்கு - சொற்குற்றம்.

(9) இடும்பை - துன்பம்.

(10) அகழ்வாரை - தோண்டுவவர்களை, தலை - முதன்மை யாகுது.

III. காதை

1. நளவென்பா தமயந்தியின் சுயம்வரம்: இதன் ஆசிரியர் புகழேந்திப்புலவர். இவரது வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது.

(1) பொன்னின் - இலக்குமி போன்ற, மடப்பாவை-இளம்பதுமை போன்ற தமயந்தி, புக்காள் - புகுந்தாள்.

(2) இன்னபரிசு - இத்தன்மை, இயலணங்கு - அழகிய தெய்வப்பெண் போன்ற தோழி, தனிக்கொடி - ஒப்பற்ற பூக்கொடி போன்ற தமயந்தி.

(3) ஈரிருவர் தேவர் - (இந்திரன், அங்கி, எமன், வருணன் என்றும், தேவர் நால்வர் - பூவரைந்த-பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டார்.

(4) மின்னும் - ஒளி வீசுகின்ற, கடிமாலை - மணமாலை.

(5) காசினி - பூமி, வண்ணம் - நிறம், நன்னுதல் - நல்ல நெற்றியையுடைய இலக்குமி.

(6) விண்ணரசர் - தேவருலகத்தரசர், வெள்கி - வெட்கம் கொண்டு, சுளிக்க - வருந்த, கண்ணகல் - இடமகன்ற, ஞாலம் - மேகம், வன்மாலை - வலியமயக்கம்.

2. மகளை இழந்த தாய் புத்தரைக் காணுதல் : இதை இயற்றிய ஆசிரியர் கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை. இவரது வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது.

(1) மாமயில் - சிறந்த மயில், சீர் - சிறப்பு.

(2) தேருத - தேறுதலடையாத, ஞானதேசிகன் - ஞானகுரு (புத்தர்).

(3) துயர் - துன்பம்.

(4) சேய் - குழந்தை.

(5) நாவிய - தூசி போக்கிய, நாவுரி - நாழியும் உரியும் என்னும் அளவு.

(6) தநயன் - மகன், தளர - சோர்வடைய, அங்கம்-உடல் அகற்றல் - போக்குதல்.

IV. பஸ்துறை

ருவரீ இயல்பு : இதன் ஆசிரியர் குமரகுபார் : இவரது வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது.

கல்லி - தோண்டி, தேறல் - தேன், வாய்மடுப்போம் - உண்போம், பாயல் - படுக்கை, கண் படுப்போம் - உறங்குவோம், கயற்கணி-மீனாக்கி.

2. ஆறு : இதன் ஆசிரியர் சுத்தானந்த பாரதியார். இவரது வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது.

கடந்து - தாண்டி, பண்ணுடனே - இசையுடனே, பரந்த - அகன்ற.

3. சேவகர்ப்பட்ட சீரம் : இதைப் பாடியவர் பாரதியார் இவரது வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது. இது 'கண்ணன் சரி சேவகன்' என்ற பாட்டின் ஒரு பகுதி.

தாயாதி பங்காளி, ஊரம்பலம் - ஊர்ப் பொதுவிடம்.

4. கைத்தொழில் காப்போம் : இதைப் பாடியவர் அரசி கவிஞர் நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை. இவரைப்பற்றி முன்ன கூறப்பட்டது.

செல்லாது - நடவாது, விழவு - சிறப்பு, நிலத்தவர் - உலகிலுள்ளவர், பாண்டம் - பாத்திரம், கலகம் - சச்சரவு, தொந்தரவு - துன்பம், பிணக்கு - கலகம்.

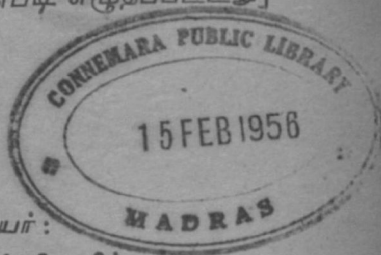
புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்

மூன்றாம் படிவம் Form III

பொதுப் பகுதி

[PART I]

[1951-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் அரசியலார் வெளியிட்ட
புதிய பாடத் திட்டத்தின்படி எழுதப்பட்டது]

ஆசிரியர்:

பண்டித, நா. லக்ஷ்மிநரசிம்மன்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்,

P. K. நாடார் உயர்நிலைப்பள்ளி

திருமங்கலம்

வெளியிடுபவர்:

A. T. N. நாகலிங்கம் & கம்பெனி

புதுமண்டபம்,

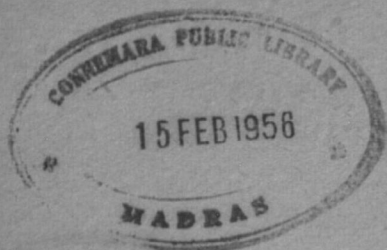
மதுரை

உரிமை பதிவு

செய்யப்பட்டது

[விலை ரூ. 1/-]

புரண்டாம் பதிப்பு, ஜூன், 1952.

R.B. 530
3-592

*Approved by the Text-Book Committee, Madras for Class use,
Vide Fort St. George Gazette, Supplement to Part I-B of the
Consolidated list of approved Books, 7th May, 1952
Page 107 of Part II*

52950
260211

15 FEB 1956

MADRAS

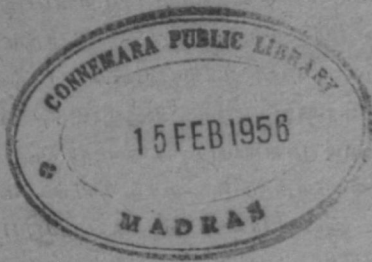
முன் னுரை

மாணவர் மொழிப்பற்றும் நாட்டுப்பற்றும் பெருகி மொழியறிவிற்சிறந்து திகழ்வதற்கு வழி காணும் நோக்குடன் அண்மையில் (ஜூன்—1951) அரசாங்கத்தார் ஒரு புதிய பாடத்திட்டத்தை வகுத்தனர். அத்திட்டத்தின்படியே 'புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்' எனப் பெயரிய இவ்வாசக வரிசை, தெள்வரிய செந்தமிழ் நடையில், கற்பார் ஊக்கமும் மகிழ்ச்சியும் பெருகக் கற்கும் வண்ணம், எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகங்களில் பழந்தமிழிலக்கியச் சிறப்பைத் தமிழ் மாணவர் அறிந்து பயன் பெறும் வண்ணம் அவ்விலக்கியச் செய்திகள் பல எழுதப்பட்டிருப்பதோடு, வரலாறு, கலை, விஞ்ஞானம், வீரச்செயல், கைத்தொழில், பிரயாணம் முதலிய பல வேறு வகைப்பட்ட கட்டுரைகளும் கதைகளும் நாடகங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பாடங்கள், மொழியறிவுடன் கலையுணர்ச்சியையும், செயலாற்றலையும், நற்பண்புகளையும் வளர்ப்பதற்குப் பெருந்துணையாதற்கு ஒத்த வகையில் அமைந்துள்ளன. பாடங்களின் இறுதியில் அருஞ் சொல் விளக்கம், வினாக்கள், இலக்கணம், யோழிப்பயிற்சி முதலியனவும் இணைக்கப்பட்டிருப்பது மாணவர் தாமே முயன்று பயில்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்றது. பாடத்திட்டத்தின்படி 'போதுப் பகுதிக்கு' (Part-I) ஏற்ற முறையில் செய்யுட்பகுதிகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. செய்யுட்பகுதிகளுக்குக் குறிப்புரையும் ஆசிரியர் வரலாறுகளும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் முறையில்

கோளாகக்கொண்டு இந்நூலைச் சிறந்த முறையில் வெளியிட்டுள்ள உயர்திருவாளர் A. T. N. நாகலிங்கம் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி உரியதாகும். இப்புத்தகங்களைக் கண்ணூறும் தலைமை ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள், கலாசாலை அதிகாரிகள் யாவரும் மாணவர் நலம் கருதியும் தமிழ் வளர்ச்சி கருதியும் இவற்றைத் தங்கள் கலாசாலையில் பாடமாக வைத்து ஆதரிக்குமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

திருமங்கலம்,
5-11-1952

இங்ஙனம்,
நா. லக்ஷ்மிநரசிம்மன்
ஆசிரியன்

15 FEB 1956

MADRAS

உள்ளுறை

உரை நடைப் பகுதி :

1. சங்க இலக்கியம்	...	1
2. லோகமானிய திலகர்	...	8
3. நானில வளம்	...	18
4. பல்லியங்கள்	...	28
5. வானஜூர்தி	...	35
6. பெரியாற்று அணைக்கட்டு	...	42
7. சேரன் செங்குட்டுவன்	...	48
8. நட்பின் சிறப்பு	...	60
9. வீரத்தாய்மார்	...	65
10. பொறியுலகம்	...	71
11. கூட்டுறவியக்கம்	...	78
12. சுதந்தர விழா	...	84
13. உவகைச் செலவு	...	88
14. நாடகக் கலை	...	96
15. அருள் வீரன்	...	103

செய்யுட்பகுதி :

I வாழ்த்து :

இறை வணக்கம்	...	111
-------------	-----	-----

II அறவுரை :

1. நாலடியார்	...	111
2. நான்மணிக்கடிகை	...	112
3. இனியவை நாற்பது	...	112
4. இன்ன நாற்பது	...	112
5.

6. பழமொழி	...	118
7. திருக்குறள்	...	118

III காதை :

1. நளவெண்பா	...	117
2. பாரதம்	...	118
3. கம்ப ராமாயணம்	...	119
4. மனோன்மனியம்	...	121

IV பஞ்சவை :

1. சான்றோர் சான்றோரைச் சேர்வர்.	...	123
2. கடமைகள்	...	123
3. கண்ணன் என் தோழன்	...	
4. கொடி வணக்கம்	...	
5. பெண்ணின் பெருமை	...	125
6. நூற்பயிற்சி	...	126
7. ஆடைச் சிறப்பு	...	126
8. உண்மைத் தத்துவம்	...	126
9. புண்ணுக்குப் புண் காட்டியது	...	126
10. திருக்குறட்சிறப்பு	...	126
குறிப்புரை	...	127

புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்

மூன்றாம் படிவம்

பொதுப் பகுதி

1. சங்க இலக்கியம்

1. முன்னோர் தம் வாழ்வில் கடைப்பிடித்த சிறந்த வழிகளையும், தாம் கண்ட காட்சிகளையும், பேருண்மைகளையும், தம் கருத்தில் தோன்றிய உயர்ந்த எண்ணங்களையும் பின்னோர் அறிந்து பயன்படுதற்காக எழுதிவைத்த சொற்கூட்டத்தின் தொகுதியே இலக்கியம் என்பது. இவ்விலக்கியங்கள் பழம்பெருமையை விளக்குவதோடு வாழ்விற்கு சாட்டிகளாகவும் நின்று நிலவுகின்றன.

வெ ஒரு நாட்டின் சிறப்புக்கு இலக்கியங்கள் பெருந்துணை புரிகின்றன. சிறந்த இலக்கியங்கள் பெருகி விளங்கும் நாடே, உலகில் முன்னேற்ற மடைந்த நாடாகக் கருதப்படுகிறது. அம்முறையில் தமிழ்நாடு தனிச் சிறப்புடையதாகும். தமிழிலக்கியங்கள் காலத்தால் பழமைக்குப் பழமையும், கருத்தால் புதுமைக்குப் புதுமையும் பொலிந்து விளங்குவன.

2. இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அறம், யாருள், இன்பம் என்னும் முப்பொருளையும் பற்றி விளக்குவனவாகவே அமையும். இவற்றுள் அறம் செய்தலையும் பொருள் தேடலையும் பழந்தமிழர் புறவாழ்வு எனக்கொண்டனர் தமிழர்; இன்பத்தை அகவாழ்வு என்பர். அறம் என்பது இல்லிலிருந்து செய்யும் அறம் எனவும், துறவு பூண்டியற்றும்

அறம் எனவும் இரு வகைப்படும். இவ்விரு வகை அறங்களின் மேன்மை, இவற்றின் நன்மை முதலிய வற்றை விளக்குவது அறத்தின்பாற்பட்டதாகும். நாடு, மொழி, கலை, கல்வி, அரசியல், செங்கோன்மை, செல்வம், தொழில்கள், கொடை, போர் முதலிய வற்றை விளக்குவது பொருளின்பாற்பட்டதாகும். இவ்வறமும் பொருளும் புறத்தே நிகழும் நிகழ்ச்சிகளாதலின், புறம் எனப்பட்டன. அகத்தே நிகழும் இன்பம், அகம் எனப்பட்டது. இவற்றை இம் முறையில் விளக்குவதில் தலைசிறந்த இலக்கியங்கள் தமிழ் மொழிக்கே தனிச் சிறப்புடையன. அவைகளே 'சங்க இலக்கியம்' எனப்படும்.

3. நம் தமிழ் நாட்டில் மூன்று சங்கங்கள் இருந்தன. அவை வேறு வேறு காலங்களில் இருந்தனவாகக் கூறப்படுகின்றன. தலைச்சங்கம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டுத் திகழ்ந்த தென்றும், முன்னொளில் நிகழ்ந்த கடல்கோளால் மறைந்ததென்றும் கூறுவர். அதன் பிறகு எண்ணாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர்த் தோன்றிய இடைச் சங்கம் நாட்டிலேற்பட்ட அரசியற் சூழப்பத் தாலோ, வேறு எக்காரணத்தாலோ பல நூற்றாண்டுகள் நிலைத்திருந்த பின் மறைந்துவிட்டது. மீண்டும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் கடைச் சங்கம் தோன்றிச் சில நூற்றாண்டுகள் இருந்து பின் அதுவும் மறைந்தது.

4. முற்கூறிய மூன்று சங்கங்களிலும் இருந்த தமிழாராய்ந்த புலவர் பலர். அவர்களால் இயற்றியும் தொகுத்தும் வைக்கப்பட்ட நூல்கள் எண்ணிறந்தன. ஆனால், முதல் இரண்டு சங்கங்களைப் பற்றிய வரலாறும், அவற்றில் எழுந்த

நூல்களிற் சிலவற்றின் பெயர்களுமே இந்நாளில் தெரியவருகின்றனவேயன்றி, அந்த நூல்களும் ஆவை, தோன்றிய சங்கங்களைப் போல மறைந்தே போயின. இப்பொழுது நமக்குக் கிடைத்திருப்பவை கல்டச்சங்க நூல்களுட் சிலவே. அவைகளே சங்க இலக்கியம் என வழங்கப்படுகின்றன.

5. இப்பொழுதுள்ள சங்க இலக்கியங்கள் இரு பெரும்பிரிவினாள் அடங்குகின்றன. ஒன்று, பத்துப் பாட்டு; மற்றொன்று, எட்டுத் தொகை. இவையன்றிப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்றொரு தொகுதியும் சங்க இலக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆனால், அத்தொகுதியிலுள்ள நூல்களுட்சில, கடைச்சங்க காலத்திற்கு முன்னும் பல நூல்கள் கடைச்சங்க காலத்திற்குப் பின்னாலும் தோன்றியவைகளாகக் காணப்படுவதால், அவற்றைத் தமிழறிஞர் சிலர் கடைச்சங்க இலக்கியங்களாகக் கருதுதல் பொருந்தாது எனக் கூறுகின்றனர். அவ்வாராய்ச்சியில் புகுவதைக்காட்டிலும், நாம் அவற்றையும் கடைச்சங்க நூல்களாகவே கொண்டு அறிந்துகொள்ள முற்படுவதே நலம்.

6. பத்துப் பாட்டு, என்பது மிக நீண்ட பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட தொகுதி. ஒவ்வொரு பாட்டும் ஒவ்வொரு தனிநூலாகக் கொள்ளத்தரும் திறப்புடையது. அவற்றுள் சில, அகப்பொருள் தழுவியவை; சில பாடல்கள், புறப்பொருள் தழுவியவை. அவை திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்னும் பெயர்களையுடையவை. இவற்றைப் பின் வரும் பாடலால் அறியலாகும்:

‘முருகு, பொருநாறு, பாணிரண்டு, முல்லை, பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி, — மருவினிய கோலநெடு நல்வாடை, கோல்குறிஞ்சி, பட்டினப் பாலை, கடாத்தொடும் பத்து.

7. எட்டுத்தொகை என்பது, எட்டு நூல்களைக் கொண்ட தொகுதி. அவை நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பவை. இவற்றை,

‘நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, ஒத்த பதிற்றுப்பத்து, ஒங்கு பரிபாடல், கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு, அகம், புறம்என் றித்திறந்த எட்டுத் தொகை.’

என்ற பாடலால் உணரலாகும். இவற்றுள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித் தொகை, அகநானூறு என்ற இவ்வைந்தும் அகப்பொருள் தழுவிய நூல்களாம்; பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், புறநானூறு இம்மூன்றும் புறப்பொருள் விளக்கும் நூல்களாம்: ஒவ்வொரு நூலும் பல புலவர்கள் இயற்றிய பாடல்களால் தொகுக்கப் பட்டதேயாகும். ஆதலால், ஒவ்வொரு நூலும் தொகை நூலேயாகும்.

8. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் தொகுதியில் பதினெட்டு நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் அந்நூலும் சிறப்பாலும் பெரியது திருக்குறள். அந்தூ களுட்பல, அறநூல்கள்; சில, அகப்பொருள் பற்றியவை. இன்னும் சில புறப்பொருள் பற்றியவை. அவற்றின் பெயர்களைப் பின் வரும் பாடலால் உணரலாகும்:

‘நாலடி நான்மணி நானூற்பு வைத்திணைமுல்
பால்கடுகும் கோவை பழமொழி மாமுலம்
இந்நிலைய காஞ்சியொ டெலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாழ்கீழ்க் கணக்கு’

9. இவையேயன்றிக் கடைச் சங்க காலத் திற்குச் சிறிது பின்னர்த் தோன்றிய காப்பியங்கள் சில உள. அவை, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, வளாயாபதி, குண்டலகேசி என்பவை. இவை ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் பின்னுள்ள இரண்டும் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. இவ்விலக்கியங்களின் சிறப்பால் இவற்றையும் சங்க இலக்கியம் என்றே கருதுவர் அறிஞர்.

10. இவ்விலக்கியங்கள் யாவும் தமிழர் பெற்ற இணையிலாச் செல்வங்களாகும். இவற்றால், பழந்தமிழ் நாட்டின் இயற்கைநிலை, மக்கள் மனப்பண்பு, அரசர்களின் வரலாறு, அரசியற்சிறப்பு, அரசர்கள் புலவர்களைப் போற்றிய மேன்மை, தமிழர் கலை வளம், போர்த்திறம், வாணிகம், தமிழ் மாதர் சிறப்பு முதலிய பல செய்திகள் அறியக்கிடக்கின்றன. உலகுற்கே வழிகாட்டும் சிறந்த அறநூலாகிய திருக்குறள், தமிழன் பெற்ற தனிப் பெருஞ்செல்வம் அல்லவா? நாலடியாரும் அத்தகையதே.

‘அறிவ தறிந்தடங்கி அஞ்சுவதஞ்சி
உறுவ துலகுவப்பச் செய்து—பெறுவதஞல்
இன்புற்று வாழும் இயல்புடையார் எஞ்ஞான்றும்
துன்புற்று வாழ்தல் அரிது.’

தன்ற இப்பாடல், எவ்வளவு சிறந்த உண்மைக்கருத்துக்களை மிகஎளிதாக அழகாக எடுத்துக்கூறுகிறது! இதை உணர்ந்தால், நாலடியாரை நாம் மறக்க முடியுமா? பத்துப்பாடலில் ஆற்றுப்படைகளாய் உள்ள ஐந்து பாடல்களும் விழுமிய முறையில் தமிழ் வளம்

தெரிவிப்பன. ஆற்றுப்படை என்பதே தமிழன் நல்லியல்பைக் காட்டுகிறது. (ஆறு - வழி; படை - செலுத்துதல்.) ஓர் அரசனிடமோ, ஒரு வள்ளலிடமோ பரிசு பெற்று வரும் ஒருவன், பரிசு பெறும்படி நிற்பானை அவ்வள்ளலின் இயல்பும் இடமும் கூறிச் செலுத்துவதே ஆற்றுப்படையாகும். இவற்றுள் முதலிலுள்ள திருமுருகாற்றுப்படை, முருகனிடம் அவனருள் பெற விருமடும் ஒருவனை ஆற்றுப்படுத்துவதாகும். இலக்கியச் சுவையோடு பத்திச் சுவையும் ஒருங்கே விளக்கும் பாடல் இது. பிறபாடல்களும் இவ்வாறே இணையற்றவை.

11. எட்டுத்தொகை நூல்கள் யாவும் தமிழ் நாட்டின் கலங்கரை விளக்கங்களாகவும் கருஜலங்களாகவும் கருதத்தகும் மாண்புடையவை. புறநானூற்றுச் செய்யுளில் விளங்கும் தமிழர் வீரம், கொடைத்திறம் முதலிய சிறப்புக்கள் உலகமே போற்றத்தக்கவை.

‘ உண்டா ஸ்மஇவ் வுலகம் இந்திரர்
 அமிழ்தம் இயைவ தாயினும், இனிதெனத்
 தமிழர் உண்டலும் இலரே; முனிவிலர்;
 துஞ்சலும் இலர்; பிறர் அஞ்சவ தஞ்சிப்
 புகழெனின், உயிரும் கொடுக்குவர்; பழியெனின்,
 உலகுடன் பெறிலும் கொள்ளலர்; அயர்விலர்;
 அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
 தமக்கென முயலா நோன்றுள்
 பிறர்க்கென முயலுனர் உண்மை யானே!’

என்னும் இப்பாடல் ஒன்றே பழந்தமிழர் பண்பை விளக்கப் போதுமானது! உலகம் நன்கு வாழ்வகுத்த வழிகளைத் தொகுத்துரைக்கும் திறம், படிப்பவர் உள்ளத்தில் பசுமரத்தாணிபோலப் பதியவைக்கின்றது. கலித்தொகையோ, இன்பச் சுவையின் சுகரமாய் விளங்கும் சீரிய நூல்.

12. சிலப்பதிகாரம் தமிழர் வாழ்ந்த வகையை விளக்கக்காட்டும் முத்தமிழ்க்காப்பியம். அதன் சிறப்பை எஞ்சியவர்களும் சிலப்பதிகாரம் என்று பாரதியார் பாராட்டு ஏதால் உணரலாகும். மணிமேகலை என்னும் காப்பியம், அறச்செல்வியாகிய மணிமேகலை வரலாறு கூறும் முகத்தான், புத்தர் அருள்மொழிகளையும் அறத்தின் சிறப்பையும் விளக்குகின்றது. இத்தகைய பெறுதற்கரிய பேரூகக்கிடைத்த சங்க இலக்கியங்களைக் கற்றுணர்ந்து போற்றுவது நம் கடமையன்றோ ?

அருஞ்சொற்பொருள் :

தொகுதி - கூட்டம், இயற்றும் - செய்யும், கடல்கோள் - கடலால் கொள்ளப்படுதல், அத்தகைய - அப்படிப்பட்ட.

வினாக்கள் :

1. இலக்கியம் என்பது யாது?
2. சங்க இலக்கியம் கூறும் பொருள்கள் யாவை?
3. கடைச்சங்க இலக்கியங்கள் யாவை?
4. பழந்தமிழ்ப்பண்பு எவ்வாறு கூறப்படுகிறது?

மொழிப்பயிற்சி :

பாடத்திலிருந்து தனி வாக்கியம், தொடர்வாக்கியங்களுக்கு இரண்டிரண்டு உதாரணம் தருக.

இலக்கணம் :

அறம் - அறன்; இவ்விரண்டு சொற்களுக்கும் பொருள் ஒன்றே. பொருளை வேறுபடுத்தாமல் இவ்வாறு ஒர் எழுத்திற்குப் பதிலாக வரும் மற்றோரெழுத்திற்குப் 'போலி எழுத்து' என்பது பெயர். இப்போலி, சொல்லின் முதலிலும், இடைத்திலும், இறுதியிலும் வரும்.

கட்டுரை :

உனது பாடபுத்தகத்தில் வரும் செய்யுள் தூல்களில் ஒன்றைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

2. லோகமானிய திலகர்

1. நமது நாடு விடுதலை பெற அரைநூற்றாண்டுக்கு மேலாக இடையறாது பணியாற்றி, முடிவிலா உலகம் புகழ வாகை சூடி விளங்குவது காங்கிரஸ் பேரவை. அப்பேரவை தொடக்கத்தில் அமைதியான முறையிலேயே பணியாற்றிவந்தது; அழகான சொற்பொழிவுகளுக்கும் அருமையான சொற்போர்களுக்கும் நிலைக்களமாய் விளங்கி வந்தது. அரசாங்கத்தினிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கும் அளவிலேயே அதன் செயல் அன்றிருந்தது. அப்பேரவை புரட்சியுருப் பெற்றுத் திகழுமாறு செய்து நாடெங்கும் உரிமை வேட்கை பெருகி எழச் 'சுதந்தரம் எமது பிறப்புரிமை! அதை அடைந்தே தீருவோம்!' என வீரமுழக்கம் செய்தார் ஒரு மாபெருந்தலைவர். அவரே லோகமானிய பால் கங்காதர திலகர் ஆவார். அவரது இணையற்ற சொல் வன்மையும், செயலாற்றலும், உறங்கிக்கிடந்த மக்களைத் தட்டியெழுப்பி, உரிமை வேட்கையில் வீறு கொள்ளச் செய்தன; எதற்கும் அசையாத அரசாங்கமும் அதிர்ச்சியடையச் செய்தன. அவ்வாறு விடுதலைப் போர் முழக்கம் செய்த அப்பெருவீரரைப்பற்றி அறிய வேண்டுவது அவசியமேயன்றோ?

2. நம் நாடு 1857-ஆம் ஆண்டு அடிமைத் தளையைத்தகர்த்தெறிந்து உரிமைபெறக் கனன்றொடுத்தது. படை வலி கொண்டு இழந்த சுதந்திரத்தை மீண்டும் பெறத் திரண்டெழுந்தார்கள் மக்கள். இவ்வெழுச்சியைச் சூழ்ச்சிகளாலும் படை வலியாலும் அடக்கி அடியோடொழித்தனர் வெள்ளையர். வீர சுதந்திரப் போரைச் சிப்பாய்க் கலகம் எனப் பெய

ரிட்டுத் தாம் புரிந்த கொடுமைகளை உலகமறியாது மறைத்தனர். அதிலிருந்து வெள்ளையர் இந்தியரை சும்பாமல் வெறுப்புணர்ச்சியுடனே ஆட்சி புரியலா யினர். இந்திய மக்கள் மனத்திலும் அரிய பெரு முயற்சி அழிந்ததாலேற்பட்ட புண் ஆறவில்லை. சுதந்திரப் போருக்கு உதவி புரிந்த வீரர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன. அவர்கள் பதவிகளை இழந்து பஞ்சைகளானார்கள். இத்தகைய சூழ்நிலை யில் தோன்றிய திலகர் வெள்ளையர்க்கு எரிமலை போலக் காட்சியளித்தது வியப்பாருமோ?

3. திலகர் கோண்கானம் என்னும் மேற்கடற் கரையில் அமைந்த இரத்தினகிரி என்னும் ஊரில்

திலகர்

1856ம் ஆண்டு சித்பவன் என்ற புகழ்பெற்ற வீர அந்தணர் குடியில் தோன்றினார். சித்பவன் குடியினர் புறவி லிருந்து ஆட்சி புரிந்த அரசரிமை பூண்டவர். வெள்ளையர் கொடுமைக்கிலக் காசி மறைந்த அரசமரபுகளுள் அம்மரபும் ஒன்று.

எனவே, அக்குடியினர் வெள்ளையர் மேல் தீரா

வர்களாகத் தம்மை ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்; அதற்குரிய பயிற்சிகளை இடையறாது செய்து வரவேண்டும்,' எனக் கூறினார். எங்கும் புத்துணர்ச்சி எழுந்தது. பிறகு மராட்டிய வீரர்களுக்கும் விழாச் செய்து மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்த நினைத்து, 1895ல் வீரசிவாஜியின் வெற்றி விழாவைக் கொண்டாடச் செய்து, தாமே நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தலைமை தாங்கினார். அவரது தலைமையுரை உணர்ச்சிப் பெருக்கை அளவு கடந்து கிளர்ந்தெழுச் செய்வதாயிருந்தது. அவர் இளைஞர் வாளேந்திப் பகைவரை ஒழித்துத் தாமும் உயிர் விடத் துணியும் வீரத்தியாகிகளாகத் திகழ வேண்டும் எனக் கூறினார்; சிவாஜியின் வீரச் செயல்களைப் பெரிதும் பாராட்டினார். இவ்வாறு திலகரது பேச்சுக்களாலும் பத்திரிகையில் எழுதும் கணற்பொறி பறக்கும் எழுத்துக்களாலும், மகாராஷ்டிரம் விழித்தெழுந்தது. மகாராஷ்டிரம் மட்டுமன்றி இந்திய நாட்டே புதிய வகையில் எழுச்சி பெற்றது.

8. இந்நாட்டில் 1896-97-ஆம் ஆண்டுகள் மிகக் கொடியனவாய் விளங்கின. அவ்வாண்டுகளில் நம் நாடெங்கும் சிறப்பாகத் தென்னாடுகளில் கொடிய பஞ்சநிலை ஏற்பட்டது. பஞ்சத்தின் கொடுமையால் தொற்று நோய்களும் பரவின. புனாவும் அதன் சுற்றுப்புறமும் பிளேகு என்னும் கொடிய நச்சு நோயால் துன்புற்றன. திலகர் பஞ்சத்தையும் நோயையும் போக்கி மக்கள் நலமடைதற்கு இடையறாது பாடு பட்டார். அரசாங்கம் அவர் மேற்கொண்ட வெறுப்பால், அவரது சிறந்த உதவியை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டது. அதற்காகப் பின் வாங்காமல், திலகர் தம் நாட்டு மக்கள் நலம் பெற்றவர்களாகச் செய்வது தமக்குரிய கடமையே

எனக்கொண்டு, நிவாரணப் பணிகளில் ஓயாது உழைத்தார். 'பிளேசு' மிகவும் தலை விரித்தாடும் புனைவ விட்டு என் உயிர் வாழ்வின் பொருட்டு 'வேளியே செல்ல மாட்டேன்!' எனக் கூறி, அந் நோய்கண்டவர்கட்கு உதவி புரிந்தார்; அவ்வாறு நிவாரண வேலைகளைச் செய்துகொண்டே அரசாங்கத்தைக் கடுமையாகத் தாக்கிப் பத்திரிகையிலும், எழுதிவந்தார். திலகர் சர்வஜன சபையின் துணையைப் பெற்றுப் புனை நகரெங்கும் பல மருந்துச்சாலைகளை அரசாங்கத்தார் ஒத்துழைப்பின்றியே அமைத்து, அரும்பாடு பட்டார். அரசாங்கத்தார் பிளேசு நோயைப் போக்குதற்குக் கையாண்ட முறைகள் இந்துக்களின் கொள்கைகளுக்கு முற்றும் புறம் பானவையும் முரண்பட்டவையுமாய் இருந்தன. அது திலகரின் தாக்குதலுக்குச் சிறந்த வாய்ப்பை அளித்தது. அவர் பேச்சுக்களும் எழுத்துக்களும் இளைஞர் உள்ளத்தே வெள்ளையர் மேல் வெறுப்பை வளர்த்துச் சீற்றம் கொழுந்து விட்டெரியச் செய்தன.

9. அதன் விளைவாக ஆங்கில அதிகாரிகளுள் இருவர் கொலையுண்டனர். இக்கொடிய நிகழ்ச்சிகளுக்குத் திலகரே காரணமானவர் எனக் கருதி அரசாங்கம், அவரைச் சிறை செய்து பதினெட்டு மாதம் சிறைத்தண்டனை விதித்தது. அதுவரை மகாராஷ்டிரத்தில் மட்டும் தலைவராய் விளங்கிய திலகர் சிறைத்தண்டனையால் நாடு முழுதும் மதிக்கும் ஒப்பற்ற தலைவராய்ப் போற்றப்பட்டார். அவரது சிறைவாசம் நாட்டின் விடுதலைக்குச் செய்யும் தியாகம் எனக் கருதப்பட்டது. அவர் சிறையிலிருந்து வெளி வந்ததும் நாட்டின் தனிப்பெருந்தலைவரெனப் புகழப்பட்டார். காங்கிரஸ் பேரவை

யிலுள்ள தீவிரக்கருத்துடையவர் பலரும் திலகரது தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

10. தாதாய் நேரோஜி போன்ற தலைவர்கட்கும் திலகருக்கும் நாட்டின் விடுதலை பற்றிய அடிப் படைக் கருத்தில் ஒற்றுமை நிலவியிருப்பினும், அதனையடைதற் குரிய வழிகளில் மிகவும் வேறு பாடிருந்தது. வல்திலேயே விடுதலை பெறவேண்டும் என்பது முன்னவர் கொண்ட முடிவு. அமைதியாயினும் புரட்சியாயினும் வாய்ப்பேச்சிலாயினும் வரள் வீச்சிலாயினும் எவ்விதத்தும் விடுதலை பெற வேண்டும் என்பது திலகர் கருத்து. திலகர் கருத்திற்குத் தென்னாடும் வங்காளமும் ஆதரவளித்தன. அதற்கேற்பவே அரசாங்கமும் நடந்துகொண்டது. வங்கப்பிரிவினை திலகர் கருத்துக்குச் சிறந்த ஆக்க மளித்தது.

11. காங்கிரஸ் பேரவையில் நிலைத்த இரு வேறு கருத்துக்களும், வரவர விலகிச் சென்று கொண்டே ஒன்றையொன்று தாக்கிக்கொண்டிருந்து முடிவில் சூரத்தில் அப்பேரவை இரண்டாகப் பிளந்து போகும்படி செய்தன. அச்சமயம் அரசாங்கத்தார் திலகரை எவ்விதத்தேனும் அடக்கியே தீர்வதென உறுதி கொண்டனர். - திலகர்மேல் பல வகையான குற்றங்களும் பழிகளும் சுமத்தப்பட்டன. அவர் சொத்துக்களைக் கண்காணித்துப் பாதுகாத்து வந்ததில் உறவினர் சிலருக்குரிய பங்கைக்கொடாது ஏமாற்றிவிட்டாரெனப் பழிகூறி வழக்குத் தொடரப்பட்டது. திலகர் இவற்றெல்லாம் மனம் தளராமல் வழக்குகளை நடத்திக்கொண்டே, நாட்டு மக்கள் நலனையும் கருத்துடன் கவனித்து, ஆவன செய்து வந்தார். சூரத்தில் பிளவுபட்டதிலிருந்து திலகர் காங்கிரஸ் பேரவையுடன் கொண்ட தொடர்பைக் குறைத்துக்கொண்டாராயினும், உழைப்பைக் கை

விடவில்லை. பம்பாய் மில்களில் தொழில் புரியும் தொழிலாளிகளின் நிலையை உயர்த்துதற்குப் பாடுபட்டார் திலகர்.

12. மீண்டும் கேசரி முனைந்தெழுந்தது. திலகரின் கட்டுரைகள் வெளி வந்தன. அப்பொழுது வங்காளத்தில் ஓர் ஆங்கிலேயரும் அவர் மனைவியும் ஆத்திரம் கொண்ட இளைஞன் ஒருவனால் கைவெடியெறிந்து கொல்லப்பட்டனர். அதன் பழியும் திலகர் தலைமேற்சுமத்தப்பட்டது. திலகர்மேல் வழக்குத்தொடர்ந்தது அரசாங்கம். திலகர் அவ்வழக்கில் தாமே வாதாடினார். அவரது வாதம் 21½ மணி நேரம் நடந்தது. புகழ் பெற்ற வழக்கறிஞர்களும் அரசாங்கமும் அவரது வாதத் திறமையை வியந்தனர். முடிவில் திலகருக்கு ஆறு ஆண்டுகள் யண்டலேயில் சிறை வாசம் விதிக்கப்பட்டது.

13. சிறைக்காலம் தீர்ந்து விடுதலைபெற்றதும் திலகர் மீண்டும் முன் செய்த பணிகளைத் தொடங்கினார். இப்பொழுது அன்னி பெஸண்டு அர்மையர் அவருக்குச் சிறந்த துணைவராய் அமைந்தார். பத்தாண்டுகள் கழித்து லக்ஷ்மணபுரியில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் பேரவைக்கு முதல் முதலாகச் சென்றார். இப்பொழுது காங்கிரஸ் முன்னிருந்த அடக்கத்தைக் கைவிட்டு, உரிமையைப் பெறுவதில் ஓரளவு துணியைக்காட்டியது, அவருக்கு ஆறுதலளித்தது.

14. திலகர் சிறையிலிருந்த பொழுது வாலென் டர் சிரால் என்ற ஆங்கிலேயர் அவரைப் பற்றிப் புதித்து 'டைம்ஸ்' என்ற ஆங்கிலேயப் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தார். திலகர் காங்கிரஸ் பேரவையின் சார்பில் இந்தியச் சீர்திருத்தம் பற்றிக் கூறுதற்கு இங்கிலாந்து சென்றிருந்தபொழுது அவ் வெள்ளையர்மேல் அந்த நாட்டு நீதி மன்றத்தில் வழக்குத்

தொடுத்து வாதாடினார். வழக்கில் திலகர் தோல்வியுற்றாராயினும், தம் பெருமையை நிலை நிறுத்தித் தாய் நாடு மீண்டார்.

15. அப்பொழுதுதான் அரசியலரங்கில் மகாத்மா காந்தி தோன்றினார். திலகர் அவரைக்கண்டதும் இனி நாட்டுப் பணியை நன்முறையில் நடத்துதற்கு உரிய தலைவர் அவரே எனக்கருதி, அவரிடம் பொறுப்பை அளித்து, தாம் அமைதி பெற விரும்பினார். நாடும் மகாத்துமாவை ஏற்றுக்கொண்டது. இவ்வாறு தம் வாழ்வு முழுதும் இடைவிடாது உழைத்த வீர திலகராகிய பால கங்காதர திலகர், 1920-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு முதல் நாளன்று அமர வாழ்வு பெற்றார்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

இடையருது - இடைவிடாமல், பணியாற்றிய - தொண்டு செய்த, வாகை சூடி - வெற்றி கொண்டு, பேரவை - மகாசபை, சொற்போர் - வாக்கு வாதம், நிலைக்களம் - இருப்பிடம்.

வினாக்கள் :

1. காங்கிரஸ் பேரவை முதலில் எவ்வாறிருந்தது?
2. முதல் சுதந்தரப்போர் எப்பொழுது எவ்வாறு நடைபெற்றது?
3. திலகர் பேச்சும் எழுத்தும் எவ்வாறிருந்தன?
4. அவர் மகராஷ்டிர எழுச்சிக்குச் செய்தன யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

பாடத்திலிருந்து கலப்பு வாக்கியங்களில் சில எடுத்த எழுதுக.

இலக்கணம் :

‘கலி’ என்பது தொழிலுக்குப் பெயராய் வருவதாகத் தொழிற்பெயராகும்.

‘வாழ்த்து’ என்பதும் தொழிற்பெயரே. ‘கலி + வி’ என முன் தொழிற்பெயரில் விணைப்பகுதியும் வினையும் உள்ளன. ‘வாழ்த்து’ என்பதில் பகுதியே தொழிற்பெயராய் அமைந்தது. இவ்வாறு வருவது முதலில்த் தொழிற்பெயர் எனப்படும்.

‘கேடு, பேறு’ என்றும்போல வருவனவும் தொழிற்பெயரே.
‘கேடுதல், பேறுதல்’ என்னும் தொழிற்பெயர்களின் பகுதிகளாகிய
‘கேடு, பேறு’ என்பன முதல் நீண்டு தொழிற்பெயர்களாக வந்
தருப்பதால் இவை முதல் நிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்கள் எனப்படும்.

கட்டுரை :

நீ அறிந்த நாட்டுத் தலைவர் ஒருவரைப்பற்றி வரைக. திலகர்
செய்த அருஞ்செயல்களைத் தொகுத்து வரைக.

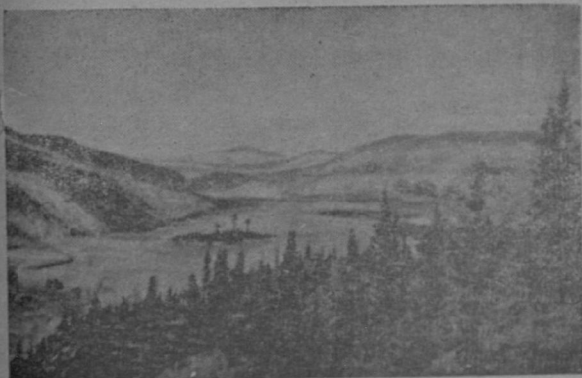
3. நானிலவளம்

1. பழந்தமிழ் மக்கள் தாம் வாழ்ந்த நிலத்தின் இயல்பை நன்குணர்ந்து அவ்வியல்புக்கேற்ற வகையில் தங்கள் வாழ்வை நடத்தி இன்புற்றார்கள். அவர்கள் நிலத்தின் இயல்புக்கேற்ப அதனை நான்கு கூறாகப் பகுத்துணர்ந்து பெயரிட்டு வழங்கி வந்தார்கள். மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் 'குறிஞ்சி' எனப்பட்டது; காட்டையும் காடு சார்ந்த இடத்தையும் 'முல்லை' என வழங்கினர்; ஊரையும் ஊர் சார்ந்த இடத்தையும் 'மருதம்' என்றனர்; கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் 'நெய்தல்' எனப் பெயர் பெற்றன. இவ்வாறு நான்கு கூறையுள்ள தன்மையால், நிலத்திற்கு 'நானிலம்' என்னும் பெயர் அமைந்தது.

2. மலையில் குறிஞ்சி என்ற ஒரு வகைப் பூ மிகுதியாகக் காணப்படுவதால், குறிஞ்சி என்ற பெயர் அந்நிலத்திற்கே வழங்குவதாயிற்று. இயற்கை எழில் நலம் கனிந்து விளங்கும் இடம் மலை. விண்முட்ட நிவந்தோங்கும் கொடுமுடிகளும், வானளாவிய மரங்கள் செறிந்து வளம் படைத்த காடுகளும், இடையிடையே ஒல்லென்றெலித்து உருக்கி விட்ட வெள்ளியுருக்கென வீழ்ந்தோடும் அருவிகளும், ஓடைகளும், பார்க்குமிடமெங்கும் அழகுத்திரளெனக் காட்சியளிக்கும் கொடிகளும், அவற்றில் மலர்ந்து நன்மணம் வீசும் பன்னிறப்பூக்களும், காடுகளில் ஓடித் திரியும் விலங்கின் கூட்டமும், எங்கு பறந்து இன்னிசை பாடும் பறவைகளின் ஈட்டமும், எங்கும் இயற்கையரசியின் வியத்தகு வனப்பை விளக்குவனவாம். மலையில் எங்கு நோக்கினும் அழகும் இளமையுமே காட்சியளிக்கும். அதனை

நன்றாகத்தய்த்த பழந்தமிழர், அவ்வியற்கையையே இறைவனாகக்கருதி வழிபட்டனர். அவ்வாறு வழிபட்ட கடவுளே முருகன். 'முருகு' என்னும் சொல்லுடைய அழகையும் குறிக்கும். இக்காரணத்தாலேயே முருகன் குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாகக் கருதப்படுகின்றான்.

3. இத்தகைய மலை வாழ்வு இன்பமானது. இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழ்ந்து, இயற்கையில் கிடத்த உணவை உண்டு, அருவி நீரை அள்ளிக் குடித்து வாழ்வது இணையற்ற வாழ்வல்லவா? இத்தகைய நல்வாழ்வைப் பெற்று வாழ்ந்த ஆண்மக்கள் குறவர், குன்றவர் எனப்படுவார்கள். பெண்டிர் குறத்தியர்,

மலை வாழ்வு

குறத்தியர் எனப்படுவர். ஆடவர் பெண்டிர் அணையும் உடலுரமும் அஞ்சா நெஞ்சமும் கொண்டு தகழ்வர். கதிரொளியில் மூழ்கித் தாய தீங்காற்றை நுகரும் அவர்கட்கு நோய் என்பது ஏது? இடியும் அஞ்சக் குரல் கொடுக்கும் புலியும், கடுங்கண் யானையும், நஞ்சினைக் கக்கும் நாகமும் உலவும் காட்டில்

வாழும் அவர்கள், அச்சம் என்பதையே அறியாது வாழ்வார்கள்.

4. மலைவாழ்மாந்தருள் ஆடவர் வேட்டையாடும் வதே வினையாட்டாகக் கொள்வர். தேனெடுத்தலும், கிழங்கு அகழ்தலும், தினை விதைத்தலும் அவர்கள் வாழ்க்கைக்குரிய தொழில்களாம். வேட்டையிற்றுகிடைத்த பொருள்களையும், தேனையும் மற்றை நில மாந்தர்க்கு விற்று, அங்குத் தமக்கு வேண்டும் சில பொருள்களைப் பெற்று மீள்வர். பெண்டிர் தினைப்புனம் காவல் செய்வார். 'அவர்கள் தினைப்புனம் காவல் செய்யும் பொழுது தினைக்கதிர்களைக் கொய்வரும் பறவைகளையும்யானை முதலிய விலங்குகளையும் கவண் கல்லால் அடித்தோட்டுவார்கள்; சில சமயம், இன்னிசை பாடி அவை மயங்கித்தம் நினைவிழந்து செல்லுமாறும் செய்வதுண்டு' எனத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

5. மலை வாழ்வார்க்குத் தேனும் தினை மாவும் சிறந்த உணவாம். வள்ளிக்கிழங்குகளையும் இனிய உணவாகக்கொள்வர்; மூங்கிலரிசியையும் எடுத்து வேகவைத்து உண்பர்; மலையிற்றுகிடைக்கும் பழங்களையும் சில சமயம் உண்பதுண்டு. வேட்டையாடிய மான், புலி முதலியவற்றின் தோலையும் மரவுரியையும் ஆடையாக உடுத்துவர். மிகப்பழங்காலத்தில் பசுந்தழைகளையும் அழகுற அணிவர் என்று இலக்கியம் கூறுகிறது. பெண்கள் தோலாடை உடுத்துக் குறிஞ்சி மலர்களை முல்லைக் கொடியினை வைத்துத் தொடுத்துத் தலையில் அணிந்துகொள்ளும் என்று நூல்கள் இலக்கியம் கூறுகின்றன.

6. குன்றவர்க்குக் கலையறிவும் உண்டு. அவர் இனிமையாகப் பாடிக் கைகோத்தாடுவர்; வேலனை நினைத்து அவ்வாறு ஆடிப்பாடுவர். அவ்வாட்டத்

திற்கு வெறியாட்டு என்பது பெயர். பெண்கள் கை கோத்தாடும் கூத்திற்குக் ரூவைக்கூத்து என்பது பெயர். இக்குரவைக்கூத்து முல்லை நிலப் பெண்ணிடம் மிகுதியாகக் காணப்படும்.

7. மலையோ, அளவற்ற நிலையினையுடையது. அது போன்றே அதன் சிறப்பும் அளவற்றது. அதன் சிறப்பை,

‘அளக்க லாகா அளவும் பொருளும்
துளக்க லாகா நிலையும் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வன்மையும் மலைக்கே.’

எனக் கூறினார் பவணந்தியர் என்னும் புலவர். அத்தகைய மலையில் வாழ்ந்து மகிழ்ந்தவர் பெறலருஞ் சிறப்புப் பெற்றவரேயாவார்.

காடு

8. காடும் மலையைச் சார்ந்தே இருப்பதால், மலையின் இயற்கைகளிற் பலவற்றையுடையதாய் விளங்கும். இங்கு முல்லை மலர்களின் மிகுதியால் இந்நிலம் முல்லை நிலம் எனப் பெயர் பெற்றது. முல்லை நிலமக்கள் ஆயர்கள் எனப்படுவார்கள். ஆடு மாடு

களை அவர்களுக்குச் செல்வம். அவற்றை அன் புடன் பாதுகாப்பதும், பால் தயிர், நெய் முதலிய வற்றைப் பிற நிலத்தார்க்கு விற்பதுமே அவர்களுடைய தலையாய தொழில்கள். அவர்கள் காபி டில் ஈடைக்கும் காய்கனிகளைத்தவிரச் சில தானியக் களையும் காடுகளில் விதைத்துப் பயிர் செய்து உண்பார்கள். எனவே, பயிர்த்தொழிலும் செய்வார்கள். அந்நிலத்தின் கடவுள் திருமால். ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழிலில் இடைப்பட்ட காக்கும் தொழிலைத் தமக்குரிய தொழிலாகவுடைய திருமலைக் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபாடு புரிதலால் ஆயர்க்கு இடையர் என்றும் பெயர் உண்டு.

9. ஆயர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான விளையாட்டு ஏறு தழுவுதல். இந்நாளில் அதற்கு 'மஞ்சீவிரட்டு' என்பது பெயர். ஏறு தழுவல், ஒரு வீரவிளையாட்டாகும். கூரிய கொம்புகளையுடைய கொல்லேறுகள் பாய்ந்தோடி வரும் பொழுது அவற்றைத் தடுத்த நிறுத்தி வெற்றி பெறுதல் எளிதான செயலன்று! இவ்வீர விளையாட்டில் காலொடிந்து கையிழந்து குடர் சரிந்து வீழ்வதும் உண்டு; சிலர் தம்முயிரையே இழக்க நேருவதும் உண்டு. ஆனால், வீரக்காளையர் அவ்வூறுகளைக் கண்டஞ்சாது, மண்டிப்பாய்ந்து காளைகளை அடக்கி மகிழ்வார். இவ்விளையாட்டு ஆயர் மரபில் தோன்றிய இளநங்கையர்க்கு ஏற்ற நம்பிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் மணவிழாவாகவும் நிகழும். பெண்கள் தாங்கள் குறித்த காளைகளை வலியடக்க வாரையே தங்களுக்குரிய கணவராகத் தேர்ந்தெடுத்து மாலையிடுவார்கள்.

10. பெண்கள் கை கோத்து நின்று, முல்லை நிலக் கடவுளாகிய திருமலைப் பாடி, ஆடி மகிழ்வார்கள். இது குரவைக்கூத்து எனப்படும். இந்நில மாந்தர்,

எந்நிலத்தில் வாழினும் ஏறு தழுவலும் குரவைக் கூத்தும் நிகழும். மதுரையில் கண்ணகியை அடைக்கலமாகப் பெற்ற மாதரி என்னும் இடைக்குல மங்கையின் உறைவிடத்தில் கோவலன் கொலைபுண்ட பொழுது கிகழ்ந்த தீய குறி கண்ட ஆயர் மகளிர், கண்ணனை நினைத்து குரவைக் கூத்தாடியதாகச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. இவ்வாறு வாழ்விற்கிறந்து வளம் பல பெருக்கினர் முல்லை நில மாதர்.

11. ஊர்களை அமைத்து வாழ்ந்த மக்களே மற்ற நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்களைக்காட்டிலும் நாகரிகத்திற்கிறந்து மக்கள் எனக் கருதப்பட்டார்கள். ஊர்களை அமைத்து, மக்கள் நன்முறையில் வாழ்தற்கு வேண்டிய விதிகளையும் அமைத்து, ஒரு முனப்பட்டவராய் இன்புற்று வாழ்ந்தனர். அவர்களே ஆட்சி முறைக்கு அடிகோலியவர்கள். ஊரைச்

ஊர் வாழ்வு

சார்ந்த மக்களின் தலையாய தொழில் உழவே. அதனால், அம்மக்கள் உழவர்கள் எனப்பட்டார்கள். உழவரைத் தவிர வேறு பலரும் ஊரில் வாழ்வர்.

12. உழவிற்கின்றியமையாதது மழை. மழைக்குத் தலைவன் இந்திரன். இந்திரனே அம்மருத நிலத்

தின் கடவுள். அதனாலேயே மருதநில மக்கள் இந்திர விழாவைப் பெருஞ்சிறப்புடன் கொண்டாடுவார்கள். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் ஆண்டுதோறும் இருபத்தெட்டு நாட்கள் இந்திரவிழா நிகழ்ந்ததாகச் சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் கூறுகின்றன. இந்திரவிழா அங்கு வெறுங்களியாட்டமாக மட்டும் நிகழவில்லை. அது பெருங்கலை விழாவாகவும் நிகழ்ந்திருக்கிறது. மருதநில மக்கள் இவ்விந்திர விழாவைத் தவிரப் பொங்கல் விழாவையும் மூன்று நாட்கள் பெருஞ்சிறப்புடன் கொண்டாடி வந்தார்கள். பொங்கல் விழா இன்றும் தமிழரால் தமிழர் விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இந்திர விழாவின் நினைவுக் குறியாகவே பொங்கல் விழாவில், முதல் நாள் போகி பண்டிகையைக் கொண்டாடுகின்றனர். 'போகி' என்பது இந்திரனுக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று. இரண்டாம் நாள் வீடெங்கும் தூய்கள் செய்து புதியபானைகளில் பொங்கலிட்டு விருந்தேடுண்டு மகிழ்வார். மூன்றாம் நாள் மாட்டுப்பொங்கல் நடைபெறுகிறது. அன்றுதான் முல்லை நிலத்தார்க்குரிய ஏறு தழுவல் விளையாட்டு நிகழ்கிறது.

13. உழவர் உழவுத் தொழிலையன்றி, வாழ் விற்கு வேண்டிய எல்லாத் தொழில்களையும் செய்யக் கற்றனர். பிறகு தொழில் வேறுபாட்டால், இன்று தனித்தனி சாதியினராகக் கருதப்படும் நிலையில் பிரிந்து நின்றனர். அவர்கள் கலைகளையும் கற்றார்கள்; காவியம் இயற்றினார்கள்; ஓவியம் வரைந்தார்கள்; இன்னிசை பாடினார்கள்; சிற்பம் அமைத்தார்கள்; நாடகம் நடத்தினார்கள்; பகைவரை ஒழிக்கப் போரும் செய்யக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார்கள். இம்மருதநில வாழ்வே உலகின் இன்றைய உயர்நிலைக்குக் காரணமாயிற்று.

14. கடற்கரை அருகே வாழ்ந்தவர், 'பரதவர்' எனப்பட்டனர். ஆழ்கடலுக்கு உரியவன் வருணன். இதலின், அந்நில மக்களுக்கு வருணனே வழிபடுபவன். பரதவரின் தலையாய தொழில்கள் உப்பு சினைத்தலும், மீன் பிடித்தலுமாம். உப்பு வாணிகமும் மீன் வாணிகமும் அவர்க்கே உரியன. பரதவர்,

கடற்கரை

உப்பையும் மீனையும் பிற நிலத்தார்க்கு விற்றுத் தாம் வேண்டும் உணவு, ஆடை, அணி முதலியவற்றைப் பெறுவர்; சங்குகளை எடுத்து அறுத்துப் பல வகை அணிகள் செய்து விற்றுச் செல்வம் திரட்டியும், வந்தனர். முத்துக் குளிப்பதும் அவர்களுடைய தொழிலே. முத்துக்குளித்தல் தொண்டி, கோற்கை என்னும் இடங்களில் சிறப்பாக நடைபெற்றதென வரலாற்றறிஞர் கூறுவர். தமிழ் நாட்டு முத்துக்கள் உலகப் புகழ் பெற்று விளங்கின.

15. அலைகடவில் ஓடமோட்டுதல் பரதவர்கட்குக் கை வந்த தொழில். அவர்கள் கட்டுமரங்களே அன்றிப் பெரிய மரக்கலங்களையும் அஞ்சாது செலுத்தி

வருவார்கள். மலையென எழுந்து வரும் அலைகளைக் கண்டால், அவர்களுக்குப் பேரின்பமுண்டாகும். எல்லையற்ற பெருங்கடல் அவர்கட்குக் கொல்லு சூழ்ந்த வீடாகும். கடலில் பல காதம் வண்டி சென்று, இரவு பகல் பாராது, காற்றையும் மழையையும் கருதாது, பல நாட்கள் கடலிலேயே இருந்து மீன் பிடித்து மீண்டு வருவார்கள். அவர்கள் வரவை எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்பர் பரதவப்பெண்டிர். சில சமயங்களில் அவ்வாறு சென்றவர்களில் சிலர் திரும்பாமலே ஆழ்கடலுக்கோ, அதிலுள்ள சுருமீன்களுக்கோ, இரையாகிவிடுவதுமுண்டு; அப்பொழுது அவர்களை எதிர்நோக்கி நின்ற பெண்கள், கடலை நோக்கி வருந்திக் கதறுவார்கள். இவ்வாறு நிகழும் இயற்கை கருதியோ, ஓயாதொலித்துக் கொண்டேயிருக்கும் கடலை எண்ணியோ, நெய்தர் நிலத்தின் நிகழ்ச்சியாக இரங்கல் என்பதைப் புண்கள் கூறினர் போலும்!

16. கணவன்மார் கட்டுமரமேறிக் கடலிற் செல்லப் பெண்கள் கரையிற் கடலை நோக்கிக் கட்டியிருக்கும் குடிசையில் அமர்ந்து, கணவர் வரவை எதிர்நோக்கியவாறே சிதைந்த வலைகளைச் சீர்செய்து கொண்டிருப்பர். இன்னும் சிலர் சங்குகளை அறுத்து வளையல் காதணி முதலியன செய்து கொண்டிருப்பர்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

கூறு - பிரிவு, எழில் - அழகு, திரள் - கூட்டம், செறிந்தம் - அடர்ந்து, ஈட்டம் - கூட்டம்.

வினாக்கள் :

1. நானிலமாவன யாவை?
2. மலையின் இயற்கையழகு எத்தகையது?
3. குறிஞ்சி நிலக் கடவுள் யார்?

4. குறிஞ்சி நிலமக்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள்?
5. முல்லை, மருதநிலமக்கள் வாழ்வு எவ்வாறிருந்தது?
6. நானிலத்தவர்க்கும் உரிய தொழில்கள் யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

பாடத்திலிருந்து செய்தி, வினா, கட்டளை, உணர்ச்சி வாக்கியங்களுக்கு உதாரணம் தருக.

இலக்கணம் :

‘மலையில் வாழ்ந்தார்.’—இங்கே ‘வாழ்ந்தார்’ என்பது வினை முற்று. ‘வாழ்ந்தவர் பலர்’—இங்கே வாழ்ந்தவர் என்ற சொல் முற்றிய வினையைக்குறிக்காமல், வினை செய்த ஒருவினைக்குறிக்கும் பெயராகின்றது. இவ்வாறு வினைமுற்றுப் பெயர்த் தன்மை பெற்று வேற்றுமை ஏற்று வரின், அது வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும்.

கட்டுரை :

உங்கள் ஊர் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

4. பல்லியங்கள்

1. பழந்தமிழகம் எல்லா வகையாலும் மேலே பட்டு விளங்கியது போன்றே, கலை வாழ்விலும் நிகரற்று விளங்கியது. பண்டைத் தமிழர் வீரவாழ்வு கலைவளம் சிறந்து திகழ்ந்தது. இன்பக் கலைகளுள் இன்னிசைக் கலையால் வளம்பெற்று வாழ்ந்தனர் தமிழர். அவர்கள் மழலைமொழி பேசும் இளம்பருவ விளையாட்டிலிருந்து நரைதிரை முற்றிச் சாகும்வரை வாழ்வில் பல்வேறு துறைகளிலும் இசைக்கலை யுடன் இயைந்து வாழ்ந்தனர்.

2. இன்னிசையை இன்குரலெழுப்பிப் பாடி மகிழ்ந்ததுடன் பல வேறு வடிவமைந்த இன்னியங்களின் துணைகொண்டும் இசையெழுப்பி இன்புற்றனர். இன்னியங்கள் இனிய குரலாற் பாடுதற்குத் துணையாய் நிற்பதுடன் இன்குரல் வாய்க்கப் பெற தாரும் இசையபின்று மகிழ்ச்சியுறுதற்குப் பெருந் துணையாகின்றன. பழந்தமிழர் இன்னிசைக்காகும் கருவி களை அமைத்துக்கொண்டதுடன் இன்னிசைக்குதவாத கருவிகளையும் படைத்துக்கொண்டனர். அவ்வாறு பழந்தமிழர் கையாண்ட பல்லியங்களைப்பற்றி ஆராய்வோம்:

3. தமிழர் கையாண்ட பல்லியங்கள், சிறப்பு வகையால் பல வகைப்படினும், பொது வகையால் நால்வகையுள் அடங்கும். அவை, தோற்கருவி, துளை கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி என்பனவாம். மத்தளம், முழவு, பேரிகை, முரசு, பறை முதலியன தோற்கருவிகளாம். வேயங்குழல், கொம்பு, சங்கு முதலியன துளைக்கருவிகளாம். நாதசுரம், கிளார்டெண்டுப் போல்வன பின்னொளில் தோன்றிய துளைக்கருவி

கள். யாழ்; வீணை முதலியன நரம்புக்கருவிகள். பிடில் என்பது பின்னாலில் வழக்கிற்கு வந்தது.

தோற் கருவிகள்		
போகை 	மிருதங்கம் 	உருக்கை
துளைக் கருவிகள்		
நாதசுரம் 	புல்லாங்குழல் 	வாங்கா
நரம்புக் கருவிகள்		
வீணை 	பிடில் 	தம்புரா
கஞ்சக் கருவிகள்		
ஜாலர் 	சப்ளா 	சேகண்டி

இசைக்கருவிகள்

சேகண்டி முதலியன கஞ்சக் கருவிகளாம். அவை பெரும்பாலும் வெண்கலத்தால் செய்யப்படு

தலின், அப்பெயர் பெற்றன. 'கஞ்சம்' என்பதற்கு 'வெண்கலம்' என்பது பொருள்.

4. பண்டைத் தமிழர் வேய்ங்குழலையும் யாண்டியுமே இன்னியங்களாகப் பயன்படுத்தினர்.

'குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சோல் கோள தவர்.'

என வரும் வள்ளுவர் வாக்காலும் அதனையுணரலாம். முல்லைநில மாந்தர்க்கு வேய்ங்குழலுதி இசை எழுப்புதல் இயல்பிற்கைவந்த கலைத்திறமாகும். அவர்கள் தங்கள் வேய்ங்குழலிசையாலேயே பல இடங்களிலும் பிரிந்து மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் பசுக்களை ஒன்று திரட்டி ஒட்டிச் செல்வார்கள். குழலிசைக்கு நச்சரவும் மயங்கி ஆடும்.

5. யாழிசையில் இணையற்று விளங்கினர் தமிழர். தமிழ் நாட்டில் யாழிசையிற் புகழ் பெற்ற ஒரு வகுப்பாரே இருந்தனர். அவர்கள் 'யாழ்ப்பாணர்' எனப்படுவார்கள். யாழிசைத்துப் பாடுவதே அவர்கள் தொழில். அவர்களை அரசர்களும் வள்ளல்களும் ஆதரித்து வந்தார்கள். அவர்களிற் 'பெரும்பாணர், சிறுபாணர்' என்னும் இரு பிரிவினர் இருந்தனர். அப்பிரிவு அவர்கள் கைக்கொண்ட யாழ்வகையால் ஏற்பட்டதாயிருக்கலாம். யாழில் பல வகையுண்டு. அவை சீறியாழ், பேரியாழ், செங்கோட்டியாழ், சகோடயாழ், மகரயாழ் முதலாகப் பலவகைப்படும்.

6. சீறியாழ் என்பது, வடிவிற்கிழியயாழ். பேரியாழ் என்பது, மிகப் பெரிய யாழாகும். மற்றவை இடைப்பட்ட உருவமைந்தவை. சீறியாழ், மூன்று நரம்புகளையுடையது. பேரியாழ், இருபத்தொரு நரம்புகளைக்கொண்டது. மகரயாழிற்குப் பத்தொன்பது நரம்புகள் உண்டு. பதினான்கு நரம்புகளைக்கொண்டு விளங்குவது சகோடயாழ். செங்கோட்டு

யாழ், ஏழு நரம்புகளையுடையது.

7. பாணர் சீறியாழைத் தோளிற் சுமந்து செல்வர். அவர்களிடம் பிற யாழ் வகைகளும் இருக்கும். செல்லும் வழியிடையே தோளில் தொங்கும் சீறியாழை எடுத்துப் பண்ணிசைத்துக்கொண்டே நடை வருத்தம் தோன்றாமல் நடந்துசெல்வர். பாணர் மனைவியர் 'பாடினியர்' என்றும் 'விறலியர்' என்றும் கூறப்படுவர். தம் கணவர் இசைக்கும் யாழினிற் றெழும் இன்னொலிக்கும் தம் சூரலோசைக்கும் வேறுபாடு தோன்றாவண்ணம் இனிமையாகப்பாடும் இயல்பால், 'பாடினியர்' எனப்பட்டனர்; பாட்டின் பொருளுக்கேற்ப விறல்பட ஆடும் திறமும் உடைமையால், 'விறலியர்' எனவும் வழங்கப்பட்டனர்.

8. நிலங்களுக்கேற்பவும், யாழின் வடிவிற்கில வேறுபாடுகள் உண்டு. அவ்யாழ்கள் அந்தந்த இடத்தின் பெயராலேயே குறிஞ்சியாழ், முல்லையாழ் என வழங்கப்படும். தமிழர் யாழின் இன்னிசையால் கல்லையும் இளகச்செய்தனர்; வற்றிய மரங்கள் பசுமை கொண்டு தழைக்க யாழிசைத்தனர். யாழிசையால் விலங்கும் பறவைகளும் தம் செயல் மறந்து நின்ற செய்திகள் பல. அகத்தியர் யாழிசையால் கல்லை இளகச்செய்து, இராவணனைச் சிறை செய்தார் என்பது கூறப்படுகிறது. உதயனன் யாழிசையால் யானைகளைத் தனக்குப் பணியச் செய்தான் என்று பெருங்கதை கூறுகிறது.

9. இசைப் பாடல்களுடன் ஒத்தியங்கும் தாளத்தின்பொருட்டுச் சில தோற்கருவிகளை அமைத்துக்கொண்டனர் தமிழர். அவை மத்தளம், முழவு முதலியன. மத்தளம் இன்னும் மறையாது நிலவுகிறது. முழவு என்பது இன்று மிருதங்கம் என வழங்கப்படுகின்றது.

10. இவையேயன்றி இன்னும் பல்வேறு கருவி களும் தமிழர் வாழ்வில் பயன்பட்டன. தமிழர் மண வினைச் சடங்கு முதல் மரணச் சடங்கு வரை மண் வகைக் கருவிகளைக் கையாண்டனர். போர்க்களத் தில் ஒரு கருவி - வேட்டையில் மற்றொரு கருவி - கோவிலுக்கொரு கருவி - விழாக்களுக்கொரு கருவி - இவ்வாறு பல்வேறு நிலைகளுக்கும் பல்வேறு கருவி கள் தோன்றின. முரசமும், பறையும், சங்கும், மணியும், கொம்பும், தமிழர்க்கேயுரிய பல்லியங்கள், முரசம் பல வகைப்படும். அரசராகையையாணை மீதிருந்து அறிவிப்பதற்கு ஒரு முரசு - போர் முகத் திற் செல்லுதற்கொரு முரசு - என்றிவ்வாறு முரசு பயன்பட்டிருக்கிறது. அது பயன்படும் வகையால், 'முங்கல முரசு, போர் முரசு, வெற்றி முரசு' என மூன்று வகை யாகக் கூறுவர். இம்முரசுதான் இன்று 'பேரிசை' என்று வழங்கப்படுகிறது. 'ஐயபேரிகை கொட்டடா' என்று பாடியது வெற்றி முரசைக் குறிப்பதாகும்.

11. பறையும் அவ்வாறு பல வகையிற் பயன் பட்டது. யாரும் இறந்த சமயத்தில் அடிக்கப்படுவது 'சாப்பறை' எனப்படும். வேட்டைக்குச் செல்லுபவர் பல பறைகளை அடித்துப் பெருமுழக்கம் செய்து விலங்குகளை வெருண்டோடச் செய்து, பின்பு அவற்றைக் கொல்வர். 'பறைபட வாழா அசுணமா,' என்ற தொடரே இதன் இன்ன ஓசையை விளக்கப் போதிய சான்றாகும். செய்திகளை அறிவித்தற்குப் பறை பயன்பட்டது. 'அறை பறை அன்னர் கயவாழி' என்று கூறும் வள்ளுவர் வாக்கால் அதனை உணர லாகும். கொம்புகளும், சங்குகளும் வெற்றிச் சின் னங்களாய் முழங்கும். கோவில்களிலும் விழாக்களி லும் அவை பயன்படுவதுண்டு. மணிகளும் தமிழர் வாழ்வில் பல வகையில் பயன்பட்டன.

12. இவ்வாறு பல்லியங்களைச் செய்து அமைத்து, ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு வகையில் பயன்படுத்திய தமிழர் வாழ்வு ஏற்றமுடையதாய் இருந்ததில் வியப்புண்டோ?

‘பறையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னுனே.’

என்ற இயல்பின்படி பண்டு வழங்கிய கருவிகள் பல மறைந்தன; புதிய கருவிகள் பல தோன்றி உள்ளன.

அருஞ்சொற்பொருள் :

பல்லியம் - பல வகை வாத்தியங்கள், திகழ்ந்தது - விளங்கியது, தறை - வழி, வேய் - மூங்கில், வேய்ங்குழல் - புல்லாக்குழல், மாந்தர் - மனிதர்.

வினாக்கள் :

1. இன்னியங்கள் எவ்வாறு பயன்பட்டன?
2. இசைக்குப் பயன்படாத கருவிகள் யாவை?
3. நால்வகைக் கருவிகள் யாவை?
4. பழந்தமிழர் கைக்கொண்ட இசைக் கருவிகள் யாவை?
5. முரசு எவ்வெவ்வகையில் பயன்பட்டது?

மொழிப்பயிற்சி :

செய்தியை வினாவாகவும் வினாவைச் செய்தியாகவும் மாற்றுக :—

துன்பம் நீங்கியது. அவன் சென்றானா? நான் படித்தேன்.
வை இன்னிசைக் கருவிகளா!

இலக்கணம் :

அன்னாய், வருக!

தம்பி, வா!

அன்ப, கூறுக!

மக்காள், வாரீர்!

அன்பனே, செல்க!

இவ்வைந்தம் விளி வேற்றுமை பெற்ற தொடர்கள். பெயர்ச்சொற்கள் விளியேற்கும் வகையைப் பாருங்கள்.

'அன்னை' என்பது 'அன்னிய' என ஈறு திரிந்தது. 'அன்பன்' என்பது 'அன்ப' என ஈறு குன்றியது. 'அன்பனை' என்பது ஈறு மிக்கது. 'தமிழ்' என்பது ஈறு இயல்பாயிற்று. 'மக்கள்' என்பது 'மக்கள்' என ஈற்றயல் திரிந்தது. ஈறு திரிதல், குன்றல், மிகுதல், இயல்பாதல், ஈற்றயல் திரிதல் என்பன விளியேற்றும்போது வேறுபடும் விதங்களாம்.

கட்டுரை :

இப்பொழுதுள்ள வாத்தியங்கள் பயன்படும் வகை பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

5. வானவூர்தி

1. பறவைகள் வானில் பறந்து திரிவதைப் பார்த்த மனிதன், தானும் அவ்வாறு பறக்க விரும்பினான். இவ்விருப்பம் நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே மனிதன் உள்ளத்தில் ஊறிவிட்டது; ஆனால், செயலில் நிறைவேறுவதாயில்லை. ஆனால், அவன் மனம் மட்டும் சுற்பனை செய்வதை விடவில்லை. அவன் கனவில் வானிற்பறந்தான்; கதைகளில் வானிற்பறந்ததாக எழுதினான். கடவுட்டன்மையால் வானிற்பறந்த முனிவர்களைப் படைத்தான்; மரக் குதிரைகளிலும் கிளிகளின் மீதும் ஏறி உலக முற்றும் சுற்றி வந்ததாக வரைந்துள்ளன.

2. மனிதன் மனத்தில் எழுந்த விருப்பம் வீணாகவில்லை. அவன் செய்த சுற்பனைகள் பொய்யாய் மறைந்துவிடவில்லை. இராமாயணக் கதையில் வரும் புஷ்பக விமானம் எத்துணை மாந்தர் ஏறினாலும் இடமளித்துப் பறக்க வல்லதாயிருந்தது. அதிலே தான் இராமர், இலக்குவனோடும், சீதையோடும், வானர வீரர்களோடும், வீடணனோடும், மற்றும் பலரோடும் குறித்த பொழுதில் அயோத்தி வந்துற்றார் என்பது, புராண காலத்திலேயே மனிதனுக்கு அத்துறையில் நம்பிக்கையளித்தது. சந்தன் என்னும் மன்னன், தன் மனைவியை மயிற்பொறியிலேற்றி வான் வழியே அனுப்பி வைத்தான் என்று சீவக சிந்தாமணி என்ற காப்பியம் கூறும் நிகழ்ச்சி, புராண காலத்தின் பிறகும் மனிதனுக்கு நம்பிக்கையூட்டுவதாய் அமைந்தது.

3. நம் நாட்டில் மட்டுமன்றி, உலகின் பல

நாடுகளிலும் உள்ள மாந்தரும் இவ்விருப்பத்தை உடையராயிருந்தனர். பல நாடுகளிலும் இதற்குச் சிலர் இடையரது முயன்று வந்தனர். இம்முயற்சியின் சிறப்பையுணராத மற்றவர், இத்துறையில் கருத்துன்றியவர்களைப் பேய் பிடித்தவர்கள் என எள்ளி நகையாடுவதும் உண்டு. ஆனால், கருமமே கண்ணையினார், எதற்கும் கலங்காரன்றோ?

4. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வானத்திற்பறக்கும் முயற்சியில் மனிதன் அடையப் போகும் வெற்றிக்குக் கொடியேற்றம் நடந்தது. பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஜோஸப்பு மாண்ட்கால்பியர், எடினி என்ற சகோதரர் இருவர், பருத்தவுருவம் கொண்ட காசிதப்பந்தில் வெப்பக்காற்றை அடைத்து, வானிற்பறக்க விட்டனர். அதுதான் முதன்முதல் வானிற்பறந்த புகைக் கூண்டு. அது எழுபத்திவரை உயரப் பறந்து, கூண்டிற்குள்ளிருந்த காற்றுக்குளிரந்ததும் கீழே இறங்கிவிட்டது. பிறகு அவர்கள் துணியைக்கொண்டு புகைக் கூண்டு செய்து பறக்க விட்டனர். அது மிகவும் உயரத்தில் சிறிது தூரம் வரை பறந்து சென்று, பின்னர் இறங்கியது. மக்கள் அதைக் கண்டு பெருவியப்புற்றார்கள்.

5. பிறகு வேறு சிலர் அம்முயற்சியில் ஈடுபட்டுப் புகைக்கூண்டு செய்து அதற்குள் ஜுவாயுவை நிரப்பிப் பறக்கவிட்டனர். அது முன் விடப்பட்ட புகைக் கூண்டுகளைக்காட்டிலும் நெடுந்தூரம் பறந்து சென்றது. பின்னர்ப் புகைக்கூண்டு ஷீலியம் என்ற வாயுவின் துணையால் பறக்க விடப்பட்டது. அப்புகைக்கூண்டின் அடியிலுள்ள ஒரு தொட்டியில் மனிதரும் ஏறிப்பறந்தனர். அதன்

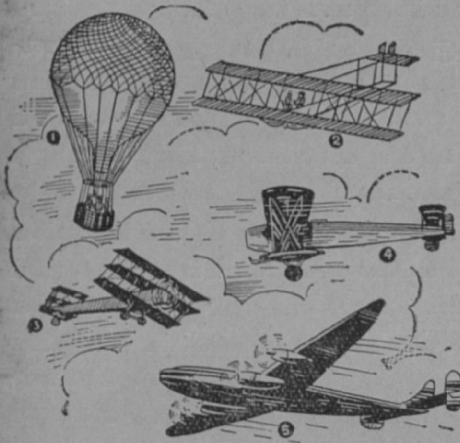
பின்பு சில ஆண்டுகள் வரை புகைக்கூண்டுகளே வாணிற் பறந்தன. அவை பல்வேறு சமயங்களில் பல விஞ்ஞானிகளால் செப்பம் செய்தமைக்கப் பட்டாலும், அவற்றில் மனிதன் நினைத்த இடம் செல்ல இயலாத குறை இருந்தது. இதனால், மனிதன் வாணிற் பறக்க முடியும் என்பது வெளியாயிற்று. 1784ல் புகைக்கூண்டு சிலரை ஏற்றிக் கொண்டு இங்கிலீஷ் கால்வாயைக் கடந்து சென்றது புகைக்கூண்டுக்குப் பெரிய வெற்றியல்லவா?

6. பிறகு ஜெப்ளின் என்ற பெயர் கொண்ட ஜெர்மானியர், இப்புகைக்கூண்டைப் பேருருவம் கொண்ட மீன் வடிவில் அமைத்து, மேலும் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்து, பறக்க விட்டார். இதில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் பயணம் செய்தார்கள். இக்கணைநினைத்த திசையில் திருப்பிக்கொள்ளலாமே அன்றி இதுவும் காற்றடிக்கும் திசையில் செல்வதாகவே இருந்தது. இதை வானத்தில் மிதக்கும் கப்பல் என்று கூறலாம்.

7. முடிவில் அமெரிக்க நாட்டுச் சகோதரர் இருவர், இன்று நாம் காண்பது போன்ற விமானத்தைச் செய்து பறக்க விட்டனர். அவர்கள் வில்பர் ரைட்டு, ஆர்வில் ரைட்டு எனப்படுவார்கள். 1903-ஆம் ஆண்டு முதல் வானவூர்தி பறந்தது. அது முதல் வானவூர்திகள் அளவிலும் வடிவிலும் பல்வேறு வகையிற் பறக்கலாயின.

8. வானவூர்தியின் உடல் நீண்ட சதரமாய் இருக்கும்: நடுப்பகுதி பருத்தும் முன்னும் பின்னும் சிறுத்தும் இருக்கும். உடலின் முன்புறம் காற்றடி போன்ற கைகள் உண்டு. அக்கைகளுக்குச் சிறிது பின்புறம் ஊர்தியை இயக்கும் இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். உடலின் நடுப்பகுதியில் பயணம்

செய்பவர் தங்கியிருக்கும். இடம் இருக்கிறது. விமானத்தின் கீழே இரண்டு சிறிய சக்கரங்கள் உண்டு.

1. புகைக்கூண்டு, 2. ஆகாயவிமானம்,
3, 4, 5, இன்றுள்ள விமானங்கள்.

முதலில் விமானம் சிறிது தூரம் தரையில் ஓடிப் பின்னர் மேலே சற்றுச் சாய்வாய் எழும்பிப் பிறகு சரியாகப் பறந்து செல்லும். வானவூர்தியை நினைத்ததிகையில் செலுத்தவும், உயரப்பறக்கவும், கீழே இறக்கவும் செய்ய வல்ல கருவிகள் இருப்பதால், விமானி அதனை நினைத்தபடி இயக்க முடியும். அஃது எவ்வளவு உயரம் வேண்டுமானாலும் பறக்கலாம் எனினும், பதினையாயிரம் அடிக்குமேல் பறக்க விடுவதில்லை. அது மணிக்கு நூற்றைம்பது மைல் வரை பறந்து செல்லக் கூடியது. இப்பொழுது இன்னும் விரைந்து செல்லும் விமானங்கள் தோன்றிவிட்டன.

10. வானவூர்திகளால் விளையும் பயன்கள்

9. ஊர்தி பெட்ரோல் என்ற தைலத்தால் இயக்கப்படுகிறது. விமானி பொறியை இயக்கச் செய்ததும் முன்புறமுள்ள காற்றூடிகள் விரைவாகச் சுழன்று விமானத்தை மேலே கிளம்பச் செய்யும்.

எண்ணிறந்தன. விமானங்கள் காலத்தையும் தூரத்தையும் வென்றுவிட்டன. நெடுந்தொலையிலுள்ள ஊர்களுக்கும் சுருங்கியகால அளவிற்கென்று திரும்பலாம். செல்ல இயலாத இடங்களையும் ஏற முடியாத மலையுச்சிகளையும் இதன் மூலம் சென்று காணலாம். ஆழ்ந்தகன்ற கடல்களையும், விரிந்து கிடக்கும் பாலை வனங்களையும், இதன் மூலம் தாண்டிச் செல்லலாம். மனிதர் பிரயாணம் செய்வது மட்டுமன்றி, இதன் மூலம் விரைவில் தபால்கள் செல்லவும் வழியுண்டாகிறது. ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு இன்றியமையாத வேண்டப்படும் மருந்துப்பொருள்களையும் உணவுப்பொருள்களையும் விரைவில் அனுப்பி வைக்கலாம். இப்பொழுது உலகமெங்கும் விமானத்தால் நடைபெற்று வருகிறது.

11. ஆக்க முறையில் இதைப் பயன்படுத்தினால் எவ்வளவு நன்மை விளையுமோ, அவ்வளவு தீமை அழிவு முறையில் பயன்படுத்துவதால் விளையும். எடுத்துக்காட்டாகப் போரில் பயன்படும் விமானங்கள் எத்தகைய பேரழிவைச் செய்கின்றன! வானத்திலிருந்து குண்டுகளைப் பொழிந்து மக்களை மாய்ப்பதுடன் நகரங்களையும் பசுமையான வயல் வெளிகளையும் பாழாக்கிவிடுகின்றனவல்லவா? ஆகவே, இதைப் பயன்படுத்தும் வகையிலேதான், இதன் நன்மை தீமைகள் அமைகின்றன.

12. தொடக்கத்தில் வானவூர்தியில் பயணம் செய்வது உயிர்க்கு ஆபத்து விளைப்பதாகவே இருந்தது. இப்பொழுது வாறெலி போன்ற விந்தைக் கருவிகள் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால், விமானம் பறக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து அது குறித்த இடம் போய்ச் சேரும் வரை அதன் நிலையை உலகம்

முழுதும் அறிய வழியேற்பட்டிருக்கிறது. விமானத்தில் ஏதேனும் குறை ஏற்பட்டுக் கீழிறங்க நேரிட்டால், சில மணிநேரங்களில் அதற்கு உதவி வந்து சேரும். விமானம் வானத்திலேயே தீப்பற்றியே வேறெவ்விதத்தாலோ அழிவுக்குட்பட நேரின், பிரயாணிகள் உயிர்தப்ப இப்பொழுதுபார்த்துள்ளன்ற மிதக்கும் குடை ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனை அணிந்துகொண்டு இறங்கினால், குடை விரிந்து மெல்லக் கீழே இறங்கும். இவ்வாறு மனிதன் விருப்பம் நிறைவேறியது. நிறைவேறிய விருப்பத்தை நல்வழியிற் பயன் படுத்துவதே மனிதன் கடமை.

அருஞ்சொற்பொருள் :

வான் - ஆகாயம், ஊர்தி - வாகனம், வரைந்து - எழுதி, புராணம் - பழைய கதை, எள்ளி - இகழ்ந்தது.

வினாக்கள் :

1. மனிதனுக்கு உண்டான விருப்பம் என்ன?
2. வானிற்பறப்பது பற்றிய பழைய வரலாறுகள் யாவை?
3. புகைக்கூண்டு முதலில் எவ்வாறு யாரால் செய்யப்பட்டது?
4. வானவூர்தியின் நன்மைகள் யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

உடன்பாட்டை எதிர்மறையாகவும் எதிர்மறையை உடன்பாடாகவும் மாற்றுக :-

பறவைகள் பறந்தன. இதனால் நன்மையுண்டு.
நம்பிக்கையளித்தது. நாம் செல்வோம்.
பறவாமல் வீழ்ந்தது. அவர் வந்திலர்.

இலக்கணம் :

'உண்டான்' - இச்சொல்லில் உண்ணுதல் என்ற தொழிலும், இறந்தகாலமும், உண்ணுதலைச் செய்த கர்த்தா ஆண் பால் என்பதும், வெளிப்படையாய்த் தெரிகின்றன. தொழிலை 'உண்' என்றவுறுப்பும், காலத்தை 'ட்' என்றவுறுப்பும், ஆண் பாலே

'ஆள்' என்றவுறுப்பும் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு சொற்களில் அமையும் ஆறு உறுப்புக்கள் இருக்கின்றன. அவை, பருதி, விருதி, இடைநிலை. சாரியை, சந்தி, விகாரம் என்பவை. பருதி சொல்லின் முதலிலும், விருதி சொல்லின் இறுதியிலும், இடைநிலை சொல்லின் நடுவிலும், சாரியை இடைநிலைக்கும் விருதிக்கும் நடுவிலும், சந்தி பருதிக்கும் இடைநிலைக்கும் நடுவிலும், விகாரம் சொல்லின் விகாரப்பட்ட இடங்களிலும் வருபு.

கட்டுரை :

பண்டைக்காலப் பயணம் இக்காலப் பயணம் இவ்விரண்டையும் விளக்கி வரைக.

6. பெரியாற்று அணைக்கட்டு

1. உயிர் வாழ்விற்கு ஒளியும் காற்றும் எவ்வளவு இன்றியமையாதனவோ, அவ்வளவு தண்ணீரும் இன்றியமையாததே. தண்ணீர் தானும் உணவாகப் பயன்படுவதுடன் பிறவுணவுப் பொருள்களை உண்டாக்கி வளர்க்கவும் பயன்படுகிறது. இவ்வாறு இன்றியமையாத நீர், எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் கிடைப்பதில்லை. வற்றாத ஆறுகள் பாய்ந்தோடும் இயற்கை வளம் நிரம்பிய இடங்களே பயிர்த்தொழிலிற் சிறந்து விளங்குகின்றன. நீர் வளமற்ற இடங்களில் உள்ள மக்கள், பிற தொழில்களைச் செய்து வாழ வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எத்தொழிலைச் செய்து எவ்வளவு பொன்னைக் குவித்தாலும், உணவிற்கு உழுதொழிலத்தான் எதிர்நோக்கி நிற்க வேண்டியிருக்கின்றது. ஆகவே, செயற்கை முறைகளில் நீர் வளம் பெருக்கியேனும் பயிர்த்தொழிலைப் பாதுகாப்பது இன்றியமையாததாகிறது.

2. பண்டைக் காலத்திலும் செயற்கை முறைகளில் நீர் வளம் பெருகப் பல அரிய செயல்களை மக்களும் அரசாங்கத்தாரும் செய்திருக்கின்றார்கள். மிகப் பெரிய கரைகளைக் கட்டி, ஏரிகளையமைத்து, வாய்க்கால்களின் வழியாக ஆற்று நீரையும் மழைநீரையும் தேக்கிவைத்து, நீர் பாய்ச்சினர்; அதற்காக ஆறுகளில் அங்கங்கே சிறிய சிறிய அணைகளைக் கட்டித் தடுத்தனர். சில ஆறுகள் மழை காலத்தில் அளவுகடந்து பெருகியோடி, அருகிலுள்ள ஊர்களை அழித்துக்கொண்டு செல்லும்; கோடை காலத்தில் வற்றிவிடும். மழை காலத்திலும் தீங்கு செய்து

கோடை காலத்திலும் பயன்படாத இத்தகைய ஆறுகளுக்கு ஊர்களின் அருகே கரைகளைக் கட்டிப் பாதுகாத்துக்கொண்டனர். நிகிலன் காவிரிக்குக் கரையமைத்தான் என்பது கூறப்படுகிறது. பாண்டிய மன்னர்களும் வையையாற்றில் அவ்வாறு அணை கட்டினார்கள் என்பது தெரிகிறது. பாண்டியர்க்குப் பின் அந்நாட்டையாண்ட விசுவநாத நாயக்கர், வையையாற்றில் சிற்றணை, பேரணை என்ற அணைகளைக் கட்டி, நீரை ஏரிகளில் தேக்கி, விளைபுலங்களைச் செழிக்கச் செய்தார் என்பது கூறப்படுகிறது. நீரை, அணைப்பதால் 'அணை' என்றும், தேங்கி நிற்கச் செய்வதால் 'தேக்கம்' என்றும் கூறப்படுகின்றன.

3. இந்நாளில் அறிவியற்கலை வளர்ச்சியால் பல விந்தைகள் நிகழ்கின்றன. அவற்றுள் அணைக் கட்டும் ஒன்றாகும். ஆறுகளின் குறுக்கே மலையென உயர்ந்து விளங்கும் அணைகள் இப்பொழுது கட்டப்படுகின்றன. அவ்வணைகளால் ஆண்டு முழுதும் வேண்டும் அளவு நீர் பாயவும், நீர் பெருது வெற்று நிலங்களாய்க் கிடந்த இடங்கள் நீர் வளம் பெற்றுச் செழித்தோங்கவும் வழி ஏற்படுகிறது. ஆறுகள் பெருக்கெடுத்தோடிச் செய்யும் அழிவையும் அணை தடுக்கிறது. தண்ணீர் கடலிற்பாய்ந்து வினாவதைத் தடுத்துப் பயன்படச் செய்கிறது. இத்தகைய நன்மை விளைக்கும் அணைக்கட்டுக்கள் இந்நாளில் உலகெங்கும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சில அணைகள் நீர் பாய்ச்சுவதற்கு மட்டும் பயன்படுகின்றன. சில பேரணைகள், நீர் வளத்திற்குப் பயன்படுவதுடன் மின்சார ஆற்றலைப் பெறுதற்கும் வழி செய்து, கைத்தொழில்களையும் வளர்க்கவுதவுகின்றன. நம் நாட்டிலும் அத்தகைய

அணைகள் பல கட்டப்பட்டுள்ளன; இன்றும் கட்டப் பட்டு வருகின்றன. நீர்வளத்திற்கு மட்டும் பயன்படும் அணைகளில் பெரியாற்று அணைக்கட்டும் ஒன்றாகும்.

பெரியாற்று அணைக்கட்டு

4. பெரியாறு திருவாங்கூரைச் சேர்ந்த ஏலமலை யில் தோன்றி, மேற்கு நோக்கிச் சென்று, அரபிக் கடலில் கலக்கின்றது. ஏலமலை மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதி. அம்மலையைச் சார்ந்த பகுதிகளில் தென்மேற்குப் பருவக்காற்றால் ஆண்டு தோறும் மழை மிகுதியாகப் பெய்யும். அப்படிப் பெய்யும் மழைநீர், ஆறுகளில் திரண்டு பெருகி ஓடிக்கடலிற்பாய்ந்து வீணாகிவிடுகின்றது. நெடுந் காலமாகப் பெரியாற்றிலும் இவ்வாறு தண்ணீர் வீணாய்ச்சென்றுகொண்டிருந்தது. இதன் நீரைத் தேக்கி, மழையில்லாத காலங்களில்நீர் வறண்டஇடங்கள் செழிப்புறச் செய்ய அரசாங்கத்தார் எண்ணினார். எனவே, இவ்வாற்றில் ஓர் அணைகட்டப்பட்டது. அவ்வணை கட்டப்பட்டபின்னர் ஏலமலையின்

வடகிழக்குப் பகுதியில் பாலையாய்க் கிடந்த இடமெல்லாம் சோலையாய்த் திகழ்கின்றது. பல்லாயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் விளைநிலங்களாய் மாறின.

5. இவ்வணை 1887-ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, 1894-ஆம் ஆண்டில் முடிவுற்றது. இஃது ஆற்றின் குறுக்கே அதன் இரு புறத்தும் இயற்கையாய் அமைந்த இரு குன்றுகளுக்கிடையில் கட்டப்பட்டுள்ளது. அணையின் உயரம் 152 அடி; நீளம் 1200 அடியுள்ளது. இவ்வணையின் அடிப்புறம், 140 அடி விரிந்தும், போகப் போகக்குறுகி மேற்புறம் 12 அடி அளவில் சுருங்கியும் உள்ளது. இவ்வணையில் சற்றேறக்குறையப்பத்துலக்ஷம் கன அடித்தண்ணீர் தேக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தேக்கத்தின் பரப்புப் பத்துச் சதுரமைல் அளவுடையது. இதற்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரும் சிற்றூறுகள் ஓடைகள் முதலியவை, 230 சதுரமைல் பரப்புள்ள இடங்களிலிருந்து ஓடி வருகின்றன.

6. பெரியாற்றில் கட்டப்பட்டுள்ள அணையில் தேக்கநிற்கும் தண்ணீர் அம்மலையின் மறுபுறமுள்ள நிலங்களுக்கும் பயன்படுகின்றது. கட்டடக்கலையின் விந்தைகளில் மற்றொன்று, அவ்வியத்தகு செயலைச் செய்கின்றது. மலையில் ஒருமைலுக்கு மேலாகச் சுருங்கை வழியொன்றமைத்து, அதாவது மலையைக் குடைந்து, அதன் வழியாகத் தேக்கத்திலுள்ள தண்ணீர் மறுபுறம் பாபுமாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுருங்கை 12 அடி அகலமும், 8 அடி உயரமும் உள்ளது. மலையில் இவ்வாறு சுருங்கை அமைப்பதென்பது எளிதன்று. அவ்வரிய செயல், காலத்தையும் தூரத்தையும் வென்று விளங்குகின்றது.

7. அச்சுருங்கையின் வழியாக வரும் தண்ணீர்

கருவி யாற்றிற்கலந்து, வையை நதியை அடைகிறது. சேரநாட்டிலுள்ள பெரியாறும் பாண்டி நாட்டு வையையும் இவ்வாறு இணைக்கப்பட்டிருப்பது கட்டடக்கலையால் விளைந்த விந்தையன்றோ?

8. பெரியாறு அணைத்தேக்கத்தின் பயனை நாடு முழுவதும் பெறுவதற்காக நீர் சுமந்தோடும் கால்வாய்களின் நீளம் 118 மைல். அவற்றால் ஒன்றரை லக்ஷம் ஏக்கர்கள் செழிப்படைகின்றன. அரசாங்கத்தார் இத்திட்டத்திற்காகச் செலவு செய்த பணம் சுமார் 108 லக்ஷ ரூபாய்கள். ஆனால், ஆண்டுதோறும் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் வருமானம், ஆறு லக்ஷ ரூபாய். இது வரையில் அவர்கள் செலவு செய்த தொகையைப் போல மூன்றுபங்கு வருமானத்தைப் பெற்றுவிட்டார்கள். இன்னும் வருமானம் வந்துகொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே, அணைக்கட்டுக்களால் மக்கள் பயன் பெறுவதுடன், அரசாங்கமும் செல்வத்தால் செழிப்படைகிறது. இவ்வளவு நன்மைகளும் கட்டடக்கலையால் விளைந்த வெற்றிகளே.

அருள்சொற்பொருள் :

அறிவியற்கலை-விஞ்ஞானம், பாலை-பாலை வனம், திகழ்கின்றது-விளங்குகிறது, ஆற்றல்-சந்தி, சுருங்கை-சுரங்கம்.

வினாக்கள் :

1. பண்டைக்காலத்தில் நீர்வளம் பெருகக் கையாண்ட முறைகள் யாவை?
2. அணைகளால் ஏற்படும் நன்மைகள் யாவை?
3. பெரியாற்று அணை எங்கு எவ்வாறு கட்டப்பட்டுள்ளது?
4. பெரியாற்று நீர் வையையில் கலப்பதெப்படி?

மொழிப்பயிற்சி :

தொடர்வாக்கியங்களைத் தனி வாக்கியங்களாக்குக:—
நதிகளில் நீர் பெருகியோடியதால், ஊர்கள் அழிந்தன.

அணைகள் கட்டப்பட்டதால் அளவற்ற நன்மைகள் ஏற்பட்டன

இலக்கணம் :

‘செல்வாய், செல்வீர்’—இவ்விரண்டும் கட்டளைப் பொருளை யுடைய வினை முற்றுக்களாதலின், ‘ஏவல்வினை’ எனப்படும். ஏவல் வினை முன்னிலையிலே மட்டும் வரும். ‘செல்வாய்’ என்பது, ஏவலொருமை; ‘செல்வீர்’ என்பது, ஏவற் பன்மை.

‘வாழ்க! வருக!’—இவை வாழ்த்துப்பொருள், கட்டளைப் பொருள் முதலிய பல பொருள்களில் வரும்; ஒருமை பன்மை இரண்டிற்கும் பொதுவாய் வரும்; தன்மை, முன்னிலை படர்க்கை என்ற மூவிடங்களிலும் வரும். இவ்வாறு வருவது வியங்கோள் விளைமுற்று எனப்படும்.

கட்டுரை :

‘நீர்ப்பாசன வசதிகள்’ என்னும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

7. சேரன் செங்குட்டுவன்

1. வரலாற்று ஆசிரியர்களால் வரையப்படாத மறைந்துபோன வரலாறுகள் பலவுண்டு. பிறமொழி வழங்கும் நாடுகளைக்காட்டிலும் தமிழ் வழங்கும் நாட்டில் அவ்வாறு அவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட வரலாறுகள் மிகப் பல. வரலாற்று ஆசிரியர்கள் மறந்தாலும், நன்றி மறவாத புலவர் மறந்திலர். அப்புலவர்களால் பாராட்டப்பட்ட வரலாற்றுத் தலைவர்களுள் பேரரசர் பலர். அத்தகைய பேரரசர்களுள் தலை மணியாய் விளங்கத்தக்க பேரரசன், செங்குட்டுவன் என்னும் சேர மன்னன் ஆவன்.

2. செங்குட்டுவன், அவனுக்கு முன் சேர நாட்டையாண்ட நெடுஞ்சேரலாதன் மைந்தன்; சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியத்தை இயற்றி அழியாப் புகழ் பெற்ற இளங்கோவடிகளின் முன்னோன். செங்குட்டுவன் தாய், கரிகாலன் வழி வந்த மணக்கிள்ளியின் மகளாகிய நஞ்சேகை என்பாள். செங்குட்டுவன் தந்தையாகிய நெடுஞ்சேரலாதன் பெருவீரன். அவனது வீரப்புகழ் இமயம் வரை பரவியிருந்தது. அதனால், அவன் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் என்று வழங்கப்பட்டான். இத்தகைய வீரச்சிறப்புடைய மன்னனுக்குத் 'தந்தையினும்சதமடங்கு தனயன்,' என்று கூறும்படி தோன்றினான் செங்குட்டுவன்.

3. செங்குட்டுவன் இளமையில் நிகழ்ந்த செய்தியொன்றை இளங்கோவடிகளே தம் நூலிற் கூறியுள்ளார். அதனை அறிதல் அவசியமாகும். ஒரு நாள் நெடுஞ்சேரலாதன் அவைக்களத்தே தன் இருமருங்கும் மைந்தர் இருவரும் வீற்றிருக்க, அமைச்சர் புலவர் முதலாயினோருடன் அளவளாவிக்கொண்

டிருந்தான். அப்பொழுது திடீரென உட்புகக் க
 நிமித்திகன் ஒருவன், நெடுஞ்சேரலாதனையும் அவன்
 மக்களையும் ஏற இறங்க நோக்கிவிட்டு, அரசனை
 நோக்கி, 'அரசரே, கோள்களின் நிலையால் உமது
 ஆட்சியின் முடிவு அணித்தாய் இருக்கின்றது.
 உமக்குப்பின் இவ்வரசை ஆளுதற்குரியவர் வீரவரச
 ருக்குரிய இலக்கணங்கள் யாவும் ஒருங்கமைந்த
 இளங்கோவே,' எனக் கூறினான். நெடுஞ்சேரலா
 தன் திகைத்தான். அவையிலிருந்தார் மனம் கலங்
 கினார். செங்குட்டுவன் முகம் வாடியது. இவற்றை
 யெல்லாம் கண்ணுற்ற இளங்கோ, சட்டென்று
 எழுந்து நின்று, 'நிமித்திகரே, பேசும் இடமும்
 முறையும் அறியாது பேசிவிட்டீர்! நீர் கூறிய நிமித்
 தத்தின் முற்பகுதி ஒருக்கால் மெய்ம்மையாகலாம்.
 ஆனால், அதன் பிற்பகுதி நடைபெறாது. ஆகவே,
 உமது நிமித்தம் பழுதுபட்டது. என்னை இவ்வரச
 சாட்சிக்குரியவன் என்றீர். நான் அழியாத வீட்
 டரசை விரும்புவவன் என்பதை நீர் அறியாமற்
 போனீர். இதோ அதனைக் காண்பீர்!' எனக்கூறி
 வெளியே சென்று மறுகணத்தில் துறவுக் கோலத்
 துடன் அவைக்குள் நுழைந்தார். அது கண்ட நிமித்
 திகன் தலை கவிழ்ந்து ஒன்றும் பேசாது நின்றான்.
 செங்குட்டுவன் முகம் மலர்ந்து, பின் கூம்பியது.
 நெடுஞ்சேரலாதன் திகைப்பு அளவு கடந்து பெரு
 பிற்று. அவையோர் வியப்புற்றனர். செங்குட்டு
 வன் தனக்காகப் பெருந்தியாகம் செய்த தம்பியைப்
 பாராட்டி, எப்பொழுதும் தன்னருகிலேயே இருக்கு
 மாறு வேண்டிக்கொண்டான், நிமித்திகன்
 பேசாது சென்றான்.

4. நிமித்திகன் கூறியபடியே சின்னாளில்
 நெடுஞ்சேரலாதன் இறக்க நேரிட்டது. சோழன்

மணக்கிள்ளியின் மகன் நெடுங்கிள்ளி என்பான், உறையூரிலிருந்து அரசாண்டு வந்தான். அவன் பங்காளிகளாகிய புகார்ச் சோழர்கள் அவன் மேல் வஞ்சி சூடிவந்தார்கள், இச்செய்தியறிந்த சேரலாதன் சிற்றங்கொண்டு நெடுங்கிள்ளிக்குத் துணை புரியச் சென்று, புகார்ச் சோழருடன் போர் செய்து அவர்களை வென்றோடச் செய்தான். ஆனால், புகார்ச் சோழர் தலைவனாகிய பெருங்கிள்ளி தன்படை நிலை குலைந்தோடும் நிலையிலும் புறமிட விரும்பாது சேரலாதனுடன் தனித்துக் கடும்போர் மலைந்தான். அப்போரில் அவ்விருவரும் மாண்டனர்.

5. இச்செய்தி கேட்ட நற்சோனை, பத்தினிப் பெண்டிர்க்குரிய வழக்கப்படி தீயிற்பாய்ந்து, துறக்கம் புக்காள். செங்குட்டுவன் அரியணையேறினான். ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதும் கணவனோடிற்றுத் தன் தாய்க்குப் படிமம் செய்து வழிபட நினைந்து, அதன்பொருட்டு இமயத்திற்கல்லெடுக்க விரும்பி வடநாடு சென்றான். இமயத்தில் படிமத்திற்குரிய கல்லெடுத்துக் கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து மீளுகையில் அங்கே செங்குட்டுவனுடன் நடப்புப் பூண்டொழுகிய நூற்றுவர் கன்னர் என்பார்க்குத் திங்கிழைத்த வடநாட்டரசருடன் பெரும்போர் செய்து, அவர்களை வென்றோடுக்கி, நூற்றுவர் கன்னர்க்கு அரசு நிலை பெறச் செய்தான் செங்குட்டுவன்; பிறகு தன்படையுடன் வஞ்சி மாநகர் மீண்டு, படிமம் செய்து கோவிலமைத்து வழிபாடு செய்து மகிழ்ந்தான்.

6. தொடக்கத்திலேயே இமயம்வரை சென்று வெற்றி வீரனாய்த் திரும்பிய செங்குட்டுவன் புகழ் கேட்ட சோழரும் பாண்டியனும் அவன்மேல் அழுக்காறு கொண்டனர். பாண்டியன் படைத் தலைவனாகிய மோகூர்ப்பழையன் என்பவன் பெருவீரன்;

போர்த்தொழிலிற்சிறந்தவன் ; ஒரு சமயம் இந்திய நாடு முழுதும் தன்னடிப்படுத்தக் கருதி எல்லா நாடுகளையும் வெற்றிகொண்டு வந்த வடநாட்டரசன் ஒரு துணைத் தமிழ் நாட்டிற்புகார் வண்ணம் போரிட்டுத் தமிழர் வீரத்தை நிலை நாட்டியவன். அவன் தான் பெற்ற வெற்றிக் களிப்பால் செருக்குக் கொண்டவனாய்த் தமிழ்நாடு முழுமையும் பாண்டியராட்சிக்குட்படுத்தச் சதி செய்தான் ; சேரலாதன் ஆட்சியில் அடங்கிக் கிடந்த கடலிடை வாழும் கொள்ளைக்காரர்களையும் சேரநாட்டில் செங்குட்டுவன் ஆட்சிக்குட்பட்ட சில சிற்றரசர்களையும் புகார்ச் சோழரையும் செங்குட்டுவனுக்கு எதிராகத் தூண்டிவிட்டான்.

7. மோகூர்ப்பழையனின் சதிச் செயல்களை ஒற்றர்களால் அவ்வப்பொழுது அறிந்துகொண்டான் செங்குட்டுவன் ; அவனை அடக்குதற்குரிய வழிகளை ஆராய்ந்தான் ; முதலில் தன் நாட்டிலேயே தனக்கெதிராகச் சதி செய்யும் சிற்றரசர்களை வென்று அடக்கினான் ; பிறகு பல மரக்கலங்களைக் கட்டுவித்து, அவற்றிற் பெரும்படையுடன் சென்று, கடற்கரையோரங்களில் தொல்லை விளைத்துத் தீவில் மறைந்துகொள்ளும் தீயவர்களை அவர்கள் வாழும் தீவுகட்கே சென்று கொன்றெழுதித்து மீண்டான்.

8. அச்சமயம் அறிவிலும் வீரத்திலும் சிறந்து அழகிலும் நிகரற்று விளங்கும் இருங்கோ வேண்மாள் என்ற மங்கையர் திலகத்தை மணந்துகொண்டான். இருங்கோவேண்மாள் செங்குட்டுவனுக்கும்ற துணைவியாய்ச் சிறந்து விளங்கினாள். அக்காலை சோழநாட்டில் சோழர்களின் தொல்லைகள் பெருகின. செங்குட்டுவனுக்குத் தாய்மாமனாகிய நெடுங்கிள்ளியை ஒழித்துவிட உறுதி கொண்டனர் புகார்ச்சோழர். புகார்ச் சோழரும் உறையூர்ச் சோழரும் ஒருவரை

யொருவர் பகைத்துப் போர் செய்துகொண்டிருந்தனர். இந்நிலையில் அவ்விருவர்க்கும் பங்காளிகளாகிய ஒன்பது சோழ அரசிளங்குமரர்கள் தமக்கு அரசியலிற் பங்கு கிடையாத காரணத்தாலும், மோகூர்ப்பழையன் தூண்டுதலாலும், நாட்டின் அமைதியைக் குலைத்து வந்தனர்.

9. இந்நிலையுணர்ந்த செங்குட்டுவன், சோழ நாட்டைச் சீர்ப்படுத்த நினைவு கொண்டான். அண்மையிலுள்ள நாடு அமைதியுடன் இருந்தால், தன் நாடும் சிறப்புற்றோங்கும் என்று எண்ணுவது அரசர் இயல்பேயன்றோ? ஆதலின் படை கொண்டு சென்று சோழநாட்டில் கட்டுப்பாடின்றித் திரிந்த ஒன்பது சோழரையும் வென்று சிறைப்படுத்தினான். புகார்ச் சோழரும் அஞ்சியொடுங்கினர். அவ்வளவில் நெடுங்கிள்ளியின் ஆட்சி நிலை பெற்றது. இச்சோழநாட்டுப் போர்களில் செங்குட்டுவனுக்கு ஆருயிர் நண்பனாகிய அறுநூறு என்ற சிற்றரசன் பெருந்துணை புரிந்தான். சோழநாட்டில் அமைதி நிலவியது. செங்குட்டுவன் வஞ்சி மாநகர் மீண்டான்.

10. செங்குட்டுவன் சோழநாட்டில் செய்த போர்களைப்பற்றிக் கேள்வியுற்று மனம் புழுங்கினான் மோகூர்ப் பழையன். அவன் செங்குட்டுவனுடன் வலியப் போர் செய்து அவன் பெருமையைச் சிதைக்கக்கருதிச் செங்குட்டுவன் நண்பனாகிய அறுநூறு சிறை செய்தான். இதை அறிந்த செங்குட்டுவன் கடுஞ்சிற்றம் கொண்டால், தமிழ் நாட்டின் குழப்பநிலைகட்கெல்லாம் காரணமாக அப்பழையனே என்பதைச் செங்குட்டுவன் அறிவானதலின், அவனை ஒழிப்பதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பையே அளித்தான் எனக் கருதிப் பெரும்படையுடன் பாண்டிநாட்டை நோக்கிச் சென்றான்.

செங்குட்டுவன் படை கொண்டு வருவதையுணர்ந்த பழையனும் படை கொண்டு புறப்பட்டான். இரு பெரும்படைகளும் இடைவழியில் ஒன்றையொன்று கண்டுத்துப் பெரும்போர் செய்தன. அப்போரில் செங்குட்டுவன் போர்க்களமெங்கும் உருவிய வாளுடன் சுற்றித்திரிந்து படைஞரை ஊக்கி வந்தான். முடிவில் ஓரிடத்திற் பழையனை நேரிற்கண்டதும் இருவார்க்கும் வாட்போர் மூண்டது. சில விநாடிகளில் பழையன் தலை தரையில் உருண்டது. அவ்வளவில் அவன் படைஞர் நிலைகுலைந்தோடினர். செங்குட்டுவன் வெற்றிப்புக்கழ் தமிழ் நாடெங்கும் பரவியது. இவ்வாறு நீண்ட நாளாக நாட்டின் அமைதியைக் குலைத்து வந்த பழையனை ஒழித்து மீண்டான் செங்குட்டுவன்.

11. தமிழ் நாடெங்கும் அமைதியுற்றது. இரு பெருவேந்தரும் சிற்றரசரும் செங்குட்டுவனைத் தங்கள் தலைவனெனக் கொண்டனர். தமிழ் நாடெங்கும் செங்குட்டுவன் ஆணை செல்வதாயிற்று. நெடுஞ்சேரலாதன் செய்ய நினைத்த அருஞ்செயலைச் செய்து முடித்தான் செங்குட்டுவன். அரியணை ஏறியது முதல் இது வரை போர்களிலேயே கருத்தைச் செலுத்தியதால், நாட்டிற்காவன செய்வதில் முனைந்து நிற்க இயலவில்லை. ஆதலின், அதில் ஈடுபட்டான். இளங்கோவடிகளின் ஆய்வுரையும் இளங்கோவேண்மாளின் மதி வலியும் அயூர்பில் வேள் என்ற அமைச்சர் தலைவன் அமைச்சுத்திறமும் பெருந்துணை புரிந்தன. அவன் நாட்டின் நீர் நில வளம் பெருகுவதற்காவன செய்தமைத்தான்; செங்குட்டுவன் கலைகளைப் போற்றி வளர்த்தான்; பலபல சமயத்தாரும் அன்புகொண்டுவாரும் வழிசெய்தான்.

12. இவ்வாறு நாடு சீர் பெற்றோங்குச் செய்த

பின் செங்குட்டுவன் மலைவளம் கண்டு மகிழ விரும்பினான். அவ்விருப்பத்தின்படியே சேனை புடைசூழ அமைச்சர் தலைவனும் படைத் தலைவனும் உடன்வர, இருங்கோடுவண்மாளுடனும் இளங்கோவடிகளுடனும் வஞ்சிமாநகர்க்கருகிலிருந்த நீருச்செங்குன்று என்னும் மலைவளம் காணச் சென்றான். அவ்வமயம் மதுரையிலிருந்து போந்த சாத்தலர் என்னும் புலவரும் அப்பெருங்குழுவுடன் சேர்ந்துகொண்டார். பெரியாற்றங்கரையில் பாடிவீடமைத்துத் தங்கினான். செங்குட்டுவன்; அங்கு தங்கி இயற்கையரசி நடம் புரியும் எழிலரங்குகளைக் கண்டு களித்தான்.

13. இவ்வாற்றிருக்கையில் மலை வாணர் பெருங்குழுவொன்று, அகில், சந்தனம், கலைமான் கொம்பு, கவரி, மணிகள் முதலிய மலைபடு பொருள்களைச் சமந்துவந்து செங்குட்டுவன் காலடியில் வைத்து வணங்கியது. பிறகு அக்குறிலிலிருந்த ஆடவர் பெண்டிர் அனைவரும் வட்டமாய் நின்று, கைகோத்து ஆடிப் பாடி மகிழ்வித்தனர். செங்குட்டுவன் அவர்கள் ஆட்டத்தைக் கண்டு அளவற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டவனாய், அவர்கள் தன்மேல் வைத்துள்ள அன்பிற்குப் பாராட்டு மொழிகள் கூறினான்.

14. அதன் மேல் மலை வாணர் தலைவன், “அரசார்க்கரசே, உங்களிடம் நாங்கள் சொல்ல விரும்பும் விந்தையான நிகழ்ச்சியொன்றுண்டு. அதனை எங்கள் கண்ணாரக் கண்டோம். அதனா நீங்கள் இங்கெழுந்தருளியது கேட்டு உங்களிடம் சொல்ல வந்தோம். அதனை அருள் கூர்ந்து செவி மடுக்க வேண்டும்,” எனப் பணிந்து கூறினான், செங்குட்டுவன் புன்முறுவல் கொண்டு, கூறுமாறு பணிக்கவே, வேடர் தலைவன் விளம்புவாயினன்.

15. “அரசே, நாங்கள் வரும் வழியில் இம் மலையுச்சியில் வேங்கை மரம் ஒன்று இருக்கிறது. எங்களுக்கெதிராகத் தலை விரி கோலத்துடன் ஓர் இளம்பெண் அம்மரத்தடியில் வந்து நின்றாள். அவ்வளவில் விண்ணிலிருந்து ஒரு விமானம் இழிந்தது. அதில் பேரொளி வீசும் தெய்வ யாக்கையுடன் ஓர் ஆடவன் வீற்றிருந்தான். அவ்வாடவன் வேங்கை மரத்தடியில் நின்ற பெண்ணைத் தன் விமானத்தில் ஏற்றிக்கொள்ள, விமானம் ஒரு நொடியில் உயரப் பறந்து சென்று மறைந்தது. இதுவே நாங்கள் கண்ட அதிசய நிகழ்ச்சி,” எனக் கூறினான்.

16. அதனைக் கேட்ட செங்குட்டுவன் வியப்புடன் தன்னைச் சுற்றிலும் இருந்தவர்களை நோக்கினான். அப்பொழுது அங்கிருந்த சாத்தனார், அரரசே, அப்பெண்ணின் வரலாற்றை நான் அறிவேன்; அவள் கற்புக்கடம்பூண்ட தெய்வம்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பிறந்தவள்; கண்ணகி என்னும் பெயரினள். அவள் கணவன் கோவலன் என்பான், தன் செல்வம் முழுதையும் மாதவி என்னும் நாடகக் கணிகையிடம் மையல் கொண்டு அவளுக்களித்து, வறுமையுற்று, மீண்டும் செல்வம் தேடுதற்கு மனைவியுடன் மதுரை வந்தான். அங்கே தன் மனைவியின் காற்சிலம்புகளுள் ஒன்றை விற்க முயலுகையில் பொற்கொல்லன் ஒருவனால் பழி கூறப்பட்டதை மெய்யென்று நம்பிய பாண்டிய மன்னனால் கொலையுண்டிற் பறந்தான். தன் கணவன் கொலையுண்ட செய்தியைக் கேள்வியுற்ற கண்ணகி, கடுஞ்சிற்றம் கொண்டு, பாண்டியன் முன் சென்று, தன் கணவன் குற்றமற்றவன் என்பதை ஆவனிடமிருந்து கைக்

கொண்ட சிலம்பையுடைத்து மெய்ப்பித்துக் காட்டினான். கோவலன் குற்றமற்றவன் என்பதை உணர்ந்த அக்கணமே, பாண்டியன் உயிர் நீங்கியது. அதனையறிந்த கோப்பெருந்தேவியும் குலைந்து நடுங்கி உயிர் விட்டாள். அந்நிலையிலும் சிற்றம் தணியாத கண்ணகி, தன் கற்பின் மகிமையால் மதுரைமாநகரை எரித்துவிட்டு, வையைக் கரை வழியே இங்கு வந்து, உம் மலையகத்தே கணவனைக் கண்டு, வானுலகம் சென்றாள்," எனக் கண்ணகியின் வரலாற்றை விளக்கமாகக் கூறினார்.

17. அது கேட்ட செங்குட்டுவன், வேடுவர்க்கு விடையளித்தனுப்பிவிட்டு, "பாண்டியன் ஆராயா திழைத்த செயலால் வளைந்த செங்கோலை அச்செய்தி எம் போல்வார் செவிப்படுமுன் தன் உயிர் கொடுத்து முன்போல் நிமிர்ச் செய்துவிட்டான்; அவன் புகழ் வாழ்க!" எனக் கூறித் தன் மனைவியை நோக்கி, "கணவன் இறந்ததும் உயிர் நீத்த கோப்பெருந்தேவி, கணவனுக்குற்ற கடுந்துயர் பொருது வழக்குரைத்து அரசனோடு மதுரையையும் அழித்த கண்ணகி என்ற இவ்விருவருட்கற்பிற்சிறந்தவர் யார்?" எனக் கேட்டான்.

18. இருங்கோமேண்மாள், "கணவனோடு உயிர் நீத்த பாண்டியன் மனைவி வானுலகத்தே பெருந்திருவுறக் கடவள்; நம்நாடு நோக்கி வந்த பத்தினிக்கடவுளுக்குக் கோயில் அமைத்து வழிபாடு செய்வோறான், எனக் கூறினான். அதைக் கேட்ட செங்குட்டுவன்; அவ்வாறு செய்வது தக்கதே எனக் கருதிப் "பத்தினிப்படிமம் சமைத்தற்குள்ளென்ன செய்யலாம்?" எனச் சூழ இருந்தாரை உசாவினான். அழும்பில் வேள், "படிமம் சமைத்தற்குப் பொதியத்திலாயினும்

இமயத்திலாயினும் கல்லெடுத்தல் வேண்டும். பொதியத்தில் கல்லெடுத்தால் காவிரியிலும், இமயத்தில் கல்லெடுத்தால் கங்கையிலும் நீர்ப்படை செய்தல் வேண்டும்,” எனக்கூறினன். உடனே வில்லவன் கோதை, “பொதியத்திற் கல்லெடுத்தல் உங்களைப் போன்ற பேரரசர்க்குப் பெருமையன்று; ஆதலின் இமயத்தில் கல்லெடுத்துக் கங்கையில் நீர்ப்படை செய்தலே ஏற்றதாம்,” எனக்கூறினன்.

19. செங்குட்டுவன், “ஆம்! அதுவே செய்தற்குரியது. முன்னொரு முறை யாம் வடநாடு சென்று வந்தது பற்றிச் சில வடநாட்டரசர் எள்ளி நகையாடியதாகக் கேள்வியுற்றோம். அவர்கள் செருக்கை அடக்குதற்கும் ஏற்ற வாய்ப்பாயிற்று; உடனே வடநாட்டுச் செலவிற்காவன செய்வீர்,” என்று ஆணையிட்டு, மலைக்காட்சியை முடித்துக்கொண்டு, வஞ்சிமாநகர் போந்தான். ஊரெங்கும் செங்குட்டுவன் வடநாட்டுச் செலவு பற்றிய செய்தி மூரசறைந்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

20. நல்ல நாளொன்றில் செங்குட்டுவன் நாற்படை புடைசூழ வடநாடு நோக்கிச் சென்றான். வழியில் பல இடங்களில் தங்கித் தங்கிச் சென்று, இமயத்தை நெருங்கினான். அவன் வருகை கேட்ட களகன் விசயன் முதலான் வடநாட்டரசர் பலரும் தத்தம் சேனையுடன் போருக்கு எழுந்தனர். கொடும்போர் மூண்டது. செங்குட்டுவன் சிங்க ஏறெனப் பகைவர் கூட்டத்திற் பாய்ந்து கொன்றொழித்தான். அப்போரில் செங்குட்டுவன் போர்த்திறம் கண்டு யாவரும் அஞ்சினர். கூற்றுவனும் இறந்தவுயிர்களைக்கொண்டு செல்ல இயலாது கை சலித்தான். வடநாட்டரசர் படை நிலை குலைந்தது. அரசர் பலர்

உயிர் தப்பி ஓடி மறைந்தனர். கனகனும் விசயனும் சிறைப்பட்டனர். செங்குட்டுவன் சீற்றம் தணியாது, தமிழ் நாட்டரசரை இகழ்ந்த அவர்களை ஒறுக்கக் கருதி, இமயத்திற் சென்று கல்வெடுத்து அவர் தலைமீது வைத்து, கங்கைக் கரையடைந்து நீர்ப்படை செய்த பின் மீண்டும் அவர் தலைமேலேற்றித் தமிழ் நாடு நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

21. வெற்றி வீரனாய்ச் செங்குட்டுவன் வரும் செய்தி தமிழ் நாடெங்கும் பரவியது. வஞ்சிமாநகர் சேர்தற்கு முன்னமே கனக விசயரை விடுதலை செய்து அறிவுரை கூறி அனுப்பிவிட்டுத் தலை நகர் சேர்ந்து, படிமம் சமைத்துக் கோவில் கட்டி, அதில் பத்தினிப் படிமத்தை விதிப்படி எழுந்தருளச் செய்து வழிபட்டான். அப்பொழுது தமிழ் நாட்டரசர் பலரும் இலங்கை வேந்தனும் வந்திருந்து வழிபாட்டிற் கலந்துகொண்டனர்; பிறகு தத்தம் நாட்டில் அவ்வாறே பத்தினிக் கடவுளை வைத்து வணங்கினர். நாடெங்கும் மழை வளம் பெருகிற்று. இவ்வாறு பல வீர வேள்விகளைச் செய்து புகழ் பெற்ற செங்குட்டுவன், பிறகு பற்பல அற வேள்விகளைச் செய்து, நாடு புகழ் நெடுங்காலம் அரசாண்டு வந்தான்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

தலைமணி-சிரோரத்தினம், சதமடங்கு-நூறு மடங்கு தனயன்-மகன், அளவளாவி-உரையாடி, அணித்து-சமீபத்தில் உள்ளது, நிமித்தகன்-சோதிடன், பழுது-குற்றம், கூம்பிய-குவிந்தது.

வினாக்கள் :

1. இளங்கோ தறவு பூண்டதெவ்வாறு?
2. செங்குட்டுவன் புரிந்த போர்கள் யாவை?

3. சோழநாட்டின் நிலை எவ்வாறிருந்தது?
4. வேடர் செங்குட்டுவனிடம் கூறிய நிகழ்ச்சி என்ன?
5. சாத்தனார் அதை எவ்வாறு விளக்கிக் கூறினார்?
6. செங்குட்டுவன் வடநாட்டுச் செலவு எவ்வாறாயிற்று?

மொழிப்பயிற்சி :

இப்பாடத்திலுள்ள நேர்க்கூற்றை அயற்கூற்றாகவும் அயற் கூற்றை நேர்க்கூற்றாகவும் மாற்றுக.

இலக்கணம் :

‘வந்தான், வருவித்தான்’ — ‘வந்தான்’ என்பது தான் செய்யும் வினை ஆதலால், ‘தன்வினை’ எனப்படும்; ‘வருவித்தான்,’ என்பது பிறர் செய்யும் வினையாதலால், பிறவினை எனப்படும். தன் வினைப் பகுதிகளுடன் வி, பி, சூ, கூ, டு, து, பு, று என்ற விசுதிகள் சேர்ந்தால், அவை பிறவினைகளாகும்.

‘ஒடு-ஒட்டு’ - இவ்வாறு பகுதியிலுள்ள வல்லொற்றிரட்டித்தட பிறவினைகளாகும்.

‘அழுந்து — அழுத்து’ — இவ்வாறு பகுதியிலுள்ள மெல்லொற்று வல்லொற்றுக்கிப் பிறவினையாதலும் உண்டு.

கட்டுரை :

செங்குட்டுவன் வடநாட்டு யாத்திரையைப்பற்றி வரைக.
செங்குட்டுவன் புரிந்த போர்களை மட்டும் வரைக.
இளங்கோ துறவுபற்றி விளக்கி வரைக.

8. நட்பின் சிறப்பு

1. ஒரு காட்டில் காசும், எலியும், ஆமையும், மாணும், நட்புக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தன. ஒருநாள் மான் வழக்கமாகப் போய் மேயும் இடத்திற்குச் செல்லாது வேரூர் புலத்திற்குச் சென்றது; கதிரவன் மறைந்து நெடுநேரமாகியும் அது திரும்பி வரவில்லை. அது வாராமையைக்கண்ட மற்ற மூன்றும், “நண்பனுக்கு என்ன துன்பம் நேர்ந்ததோ!” என்று கவலை கொண்டு அது சென்ற வழியைப் பார்த்துக் காத்திருந்தன. இரவு நெடுநேரமாகியும் மான் வரவில்லை. அதன்மேல் மானுக்கு ஏதோ துன்பம் நேர்ந்துவிட்டதென்றே நினைந்து, ‘இரவில் எங்குச் சென்று தேடுவது? இருளில் ஒன்றும் தெரியாதே!’ என வருந்தி இரவெல்லாம் உறக்கம் கொள்ளாமல் விழித்திருந்தன.

2. பொழுது புலர்ந்தது. உடனே காசும், எலியையும் ஆமையையும் அங்கேயே இருக்குமாறு பணித்துவிட்டுப் பறந்து சென்று நாற்புறத்தும் சுற்றிப் பார்த்து வந்தது; அவ்வாறு தேடிச் செல்லுங்கால் மான் ஒரு வேடனில் கட்டப்பட்டிருந்த வலையிற்சிக்கண்டு கிடப்பதைக் கண்டது. அதைக் கண்டதும் இலகூபதளன் என்னும் அக்காசும் சித்திராங்கள் என்னும் மாளை நோக்கி; “எங்கள் எல்லோரினும் அறிவிற் சிறந்தவனாகிய நீ எவ்வாறு இவ்வலையிற் சிக்கலாய்?” என்று கேட்டது. சித்திராங்களை, ‘நண்பா, இப்பொழுது அது பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்க நேரமில்லை! நீ உடனே விரைந்து சென்றும் எலி நண்பனை அழைத்து வா! அவன் வந்தால், வேடன் வருவதற்குள் வலையை அறுத்து என்னை

விடுவிப்பான்! வேடன் வந்துவிட்டால், என்னுயிர் மீளாது!' என்று கூறியது.

2. காகம், மான் கூறியதன் உண்மையை உணர்ந்து அக்கணமே பறந்து சென்று, இரணியகன் என்ற எலியினிடத்தும் மந்தரன் என்ற ஆமையினிடத்தும் நிகழ்ந்த செய்திகளை விளம்பி, இரணியகனை அழைத்து வந்தது. மந்தரனும் மானிடம் கொண்ட அன்பால் தான் இருந்த இடத்திலேயே இருக்க மனங்கொள்ளாமல், மெல்ல மெல்ல நடந்து வந்து சேர்ந்தது. இரணியகன் மாளை நோக்கி, 'எவ்வளவு அறிவாளிகளாயிருந்தாலும் துன்பம் துய்க்க வேண்டிய காலத்தில் அதிலிருந்து தப்பிவிடமுடியாது என்று தோன்றுகிறது!' என்று கூறியது. மான், 'நண்பா, அது பற்றிப் பிறகு பேசிக்கொள்வோம். உப்பொழுது முதலில் என்னை விடுவிக்கும் வழியைப் பார்! வேடன் வந்துவிடுவான்! என் இளமையில் இவ்வாறு வலையிலகப்பட்டு மிகவும் துன்புற்றிருக்கிறேன்! அதை நினைத்தாலும் கலக்கம் ஏற்படுகிறது! ஆதலால், காலம் தாழ்த்தல் செய்யாதே!' எனப் பதறிக் கூறியது. ஆமையும் இரணியகனை நோக்கி, 'சித்திராங்கனைப் போன்ற சிறந்த நண்பன் நமக்குக் கிடைக்கமாட்டான்! அவனை இழப்பது மிகவும் கொடியது! ஆதலால், உடனே தனை அறுத்தெறி!' என்று வேண்டியது.

4. அச்சமயம் வேடன் சேய்மையில் வந்து கொண்டிருப்பதைக் காகம் பார்த்து, 'ஐயோ! வேடன் வருகின்றான்! இனித் தப்ப முடியாதுபோலிருக்கிறதே!' எனக் கூவியது. உடனே எலி நொடிப்பொழுதில் வலையை அறுத்தெறிந்தது. அஃது அறுத்து முடியவும் வேடனும் அவ்விடத்தை அண்மினான்; மான் வலையில் அகப்பட்டிருக்கிறது

எனக்கருதி மகிழ்ச்சியுடன் தெருங்கினான். அப் பொழுது வலையிலிருந்து விடுபட்ட மான் திடீரெனத் துள்ளிக் குதித்து ஒரே ஓட்டமாய் ஓடியது. காகம் மேலே பறந்து சென்றது. எலியும் கடிதினில் ஓடி மறைந்தது. ஆமை மட்டும் தன் இயற்கைப்படி மெல்ல மெல்லச் சென்றுகொண்டிருந்தது.

5. வேடன் கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டாமற் போனதுபோல ஏமாற்றமும் வருத்தமும் அடைந்து, நாற்புறமும் நோக்கினான். அப்பொழுது ஆமை சென்றுகொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, 'மான் தான் தப்பி ஓடிவிட்டது ! இந்த ஆமையையாவது பிடித்துச் செல்வோம் !' எனக் கருதிச் சிறிது மகிழ்ச்சியுடன் விரைந்து போய் அதைப் பிடித்துத் தன் வில்லிற் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு திரும்பிச் சென்றான்.

6. ஆமை வேடன் கையிற் சிக்கிக்கொண்டதை முன்னே மகிழ்ச்சியுடன் ஓடிக்கொண்டிருந்த மூன்றும் பார்த்துவிட்டன. உடனே மிகவும் துயரமுற்று ஆமையை வேடன் கையில் விட்டுத் தாங்கள் மட்டும் தப்பிச் செல்ல மனமில்லாமல், ஓடுவதை நிறுத்தி, வேடனுக்குப் பின்னே மெல்லச் செல்லத் தொடங்கின. அப்பொழுது எலி மற்ற இரண்டையும் நோக்கி, 'நண்பர்களே, ஒரு துன்பம் நீங்கியது என மகிழ்ந்தோம் ! ஆனால், உடனே மற்றொரு துன்பம் வந்துவிட்டது ! எல்லாருக்கும் துன்பம் இயற்கைதான். நமக்கு இத்துன்பங்கள் நண்பர்களின் பொருட்டு வந்துள்ளன. மந்தரன் நமக்கு உயிர் நண்பன். அவனுக்கு வந்த துன்பத்தை எவ்விதத்தேனும் நீக்க வேண்டுவது நம் கடமை. எஞ்சும் ச்சியாலாவது அவனை விடுவிக்க வேண்டும். வேடன் இக்காட்டைத் தாண்டுவதற்குள் மந்தரன்

விடுவிக்க வேண்டும்,' என்றது. மற்ற இரண்டும் இரணியகளை நோக்கி, 'இதற்கு என்ன சூழ்ச்சி செய்யலாம்?' என்று கேட்டன.

7. இரணியகன் சிறிது நேரம் சிந்தனையுள் ஆழ்ந்திருந்தது; பிறகு, எனக்கு ஒரு சூழ்ச்சி தோன்றுகிறது; அதன்படி செய்தால், நண்பனை விடுவிக்கலாம். அதாவது, சித்திராங்கன் முன்னே வேடன் கண்ணிற்படாமல் விரைந்து சென்று அவன் போகும் வழியிலுள்ள ஓர் ஏரிக் கரையருகே இறந்தவனைப்போல விழுந்து கிடக்க வேண்டும். அவன்மேல் இலகுபதனன் அமர்ந்து, மாண்டுபோன சித்திராங்கன் தசையைக் கொத்தித் தின்பவன் போலப் பொய்யாகக் குத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், 'மான் மாண்டுவிட்டது!' என்று கருதிவேடன் மந்தரனைக் கீழேவைத்துவிட்டு, சித்திராங்கன் அருகில் செல்வான். அவன் சித்திராங்கனை நெருங்குவதற்குள் நான் மந்தரனை வில்லினின்றும் விடுவித்துவிடுவேன். உடனே அவன் குளத்திலுள்ள தண்ணீரில் இறங்கி மறைந்துகொள்வான். சித்திராங்கனும் வேடன் நெருங்கியதும் எழுந்து கடுவிசையுடன் ஓட வேண்டும். இலகுபதனன் பறந்து போய்விடலாம். நானும் எங்கேனும் ஒரு வளைக்குள் புகுந்து மறைந்துகொள்வேன். இப்படிச் செய்தால், மந்தரன் தப்புதல் திண்ணம்!" என்று கூறிற்று.

8. எலியின் சூழ்ச்சித் திறனை அறிந்த மாணும் காகமும் அதனை வியந்து பாராட்டிவிட்டு அவ்வாறே செய்ய விரைந்து சென்றன. ஒரு குளக்கரையில் மான் கால்களைப் பரப்பிக்கொண்டு விழுந்து கிடந்தது. காகம் அதன் கண்ணைக் குத்துவது போலப் பாவனை செய்துகொண்டிருந்தது. வேடன் அதைக்

கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்து, ஆமையைக் கீழே வைத்து விட்டு அதனருகே சென்றான்.

9. அக்கணமே எலி ஆமையின் தனையைக் கடித்து அறுத்துவிட்டது. ஆமை உடனே தண்ணீரில் இறங்கி ஆழத்தில் மறைந்துகொண்டது. மாணும் எழுந்து ஓட்டம் பிடித்தது. இவ்வாறு மீண்டும் வேடனை ஏமாற்றி நான்கும் தப்பிச் சென்றன. வேடன், கையிற்சிக்கிய ஆமையும் தப்பிவிட்டதை அறிந்து, வருத்தமும் சினமும் கொண்டவனாய்த் தன் அறிவின்மையைநொந்துகொண்டு, வெறுங்கையனாய் வீடு போய்ச் சேர்ந்தான். மாணும், காகமும், எலியும், ஆமையும் தங்கள் பழைய இருப்பிடம் சேர்ந்து மகிழ்சியுடன் முன் போல வாழ்ந்து வந்தன.

அருஞ்சொற்பொருள் :

புலம் - வயல், விளம்பி - சொல்லி, தயக்க - அனுபவிக்க, காலம் தாழ்த்தல் - தாமதித்தல், தனை - கட்டு.

வினாக்கள் :

1. மானின் நிலையைக் காகம் எவ்வாறு உணர்ந்தது ?
2. மாணை விடுதலை செய்ய எலி கூறியிருழ்ச்சியாது ?
3. மான் விடுதலையானதும் நேர்ந்த மற்றோர் இடையூறு என்ன ?

மொழிப்பயிற்சி :

வாக்கியங்களில் அமைக்க :—

ஏற்றத்தாழ்வு, ஒப்புயர்வற்ற, அடியற்ற மரம்போல, அமிழ் தினும் இனிய, உள்ளும் புறமும், ஐயம் திரிபற.

இலக்கணம் :

‘அவன் வரும்; அவர் பாடும்; அது ஓடும்; அவை பறக்கும்—வரும், பாடும், ஓடும்; பறக்கும் என்பன, செய்யுமென்றுக்களாம். செய்யுமென் முற்று தன்மையிலும் முன்னிலையிலும் வாராத-படர்க்கையிலும் பலர் பாலில் வராது.

கட்டுரை :

கீயறிந்த ஒரு கதையை சுவைபட வரைக. ஆமை தன் கதையை கூறுவது போல வரைக.

9. வீரத்தாய்மார்

‘விழித்தகன் வேல்கொண் டெய்ய அழித்திமைப்பின்

ஓட்டன்றே வன்க னாவர்க்கு?’

எனக் கருதியவர் வீரத்தமிழர். அவர்கள் வாழ்வே வீரவாழ்வு. அதனால், அவர்கள் அகவாழ்வினும் புறவாழ்வினும் சிறந்து விளங்கினார்கள். இத்தகைய பண்டைத் தமிழர் பெருஞ்சிறப்பிற்குக் காரணம் யாது? அவர்களைப் பெற்றெடுத்த தாய்மார், குழவிப் பருவத்திலேயே பாலுடன் வீரத்தைக் குழைத்து புகட்டியதே காரணமாகும். வீரத்தாயின் மைந்தர், வேறு எவ்விதம் இருக்க முடியும்? அத்தகைய வீரத்தாய்மாரைப்பற்றி அறிவது தமிழர் வழி வந்த நமக்குத் தலைசிறந்த கடமையாம். அது நமது வாழ்வுக்குப் பேரொளி நல்குவதாகும்.

2. முன்னாளில் தமிழ் நாடு சேரநாடு, சோழ நாடு, பாண்டிநாடு என முப்பெரும்பிரிவுகளாய்ப் பிரிந்து விளங்கியது. அப்பிரிவுகளை முத்தமிழ் மன்னர் ஆண்டு வந்தனர். ஒவ்வொரு பிரிவினும் பல சிறு பிரிவுகள் இருந்தன. அவற்றைச் சிற்றரசர் ஆண்டு வந்தனர். அச்சிற்றரசர்கள் சில சமயம் தங்கள் நாட்டு மன்னர்க்கு அடங்கியும், சில சமயம் அடங்காதும் வாழ்வார்கள். அஃது அவ்வப்பொழுது ஆண்ட முடி மன்னர் திறமையைப் பொறுத்திருந்தது. தமிழ்நாடு இவ்வாறு பிரிந்து நின்ற நிலையிலும் பொதுவான பகைவர் வரின், ஒன்றுபட்டெழும். அவ்வொற்றுமை நிலவியதாலேயே, வடநாட்டரசர் பலமுறை முயன்றும் இந்தியாவில் பெரும்பகுதியை அடிப்படுத்திய பின்னரும் தமிழ் நாட்டை வெல்ல இயலாது திரும்பினர். இத்தகைய ஒற்றுமை காட்டும் தமிழரசர், தமக்குள் அடிக்கடி போர் செய்து

கையை வெட்டியெறிவேன்!' எனச் சூளுரை புகன்று படுகளம் நோக்கி விரைந்து சென்றாள்; போர்க்களத்தில் பல வீரர் மாண்டு கிடப்பதைக் கண்டாள்; வாள் முனையால் அவ்வுடல்களைப் புரட்டிப்பார்த்துக் கொண்டே வந்தாள்; ஆங்கோரிடத்தில் தன் மகன் உடலைக் கண்டாள். அவன் இறந்து கிடைப்பதைப் பற்றி அவள் சிறிதும் நினைந்திலள். அவன் உடலைப் புரட்டி உற்று நோக்கினாள்; அவ்வீர மைந்தன், எண்ணற்ற புண்களை மார்பில் ஏற்று மாண்டு கிடத்தலைக் கண்டாள். அவன் இறந்த துன்பம் தலைகாட்டவேயில்லை. தன் மைந்தன் வீரன் எனக் கருதி அவனைப் பெற்ற பொழுதடைந்த மகிழ்ச்சியினும் பேருவகை கொண்டாள் அவள்! அவனை ஆர்வத்துடன் தழுவி எடுத்துத் தன் மடிமீதிருத்திக் கண்ணீர் சொரிந்தாள்.

7. இனி மற்றொரு வீரத்தாயின் வீரவுள்ளத்தை அறிவோம்: வீரச்செயலில் புகழ் பெற்ற மறக்குடியில் தோன்றினாள் ஒரு வீரமங்கை. அவள் தனக்கேற்ற வீரன் ஒருவனை மணந்து, இன்புற்று வாழ்ந்தாள். மனைமாட்சியிற்சிறந்த அவளுக்குச் செல்வமகன் ஒருவன் பிறந்தான். அவர்களது இன்ப வாழ்விற்கு இடையூறுகப் போர் மூண்டது. போர் முழுக்கம் கேட்டதும் அவளுடன் பிறந்த அண்ணன் போர்க்கோலம் பூண்டு சென்றான். அவனும் பெருவீரன். அவன் தன் தங்கையுடன் அவ்விட்டிலேயே வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தன் தங்கையின் கணவனைத் தடுத்துத் தான் சென்றான்; கண்டோர் மருளக் கடும்போர் புரிந்து, பகைவர் பலரைக் கொன்று குவித்தான். பகைவர் மேலும் மேலும் குவிந்த வண்ணமாய் இருந்தனர். முடிவில் மாலைப் பொழுதளவில் மார்பிலே பகைவர் வேல் பாய்ந்து

மாண்டான் அவ்வீரன். இதனை அறிந்த அவ்வீர மங்கையும அவள் கணவனும் வருந்தினர்.

8. மறுநாளும் போர்ப்புற முழங்கியது. வீரன் போர்க்கோலம் பூண்டு அணியணியாய்ச் சென்றார்கள். அவ்வீர மங்கையின் கணவனும் அவர்களுடன் புறப்பட்டான். பகைவர் நடுங்கப்படுகளும் முழுதும் சுற்றி வந்தான். எண்ணற்ற பகைவரை விண்ணுலகேற்றினான். முடிவில் அவனும் அன்று மாண்டொழிந்து மாண்பு பெற்றான்.

9. பொழுது புலர்ந்தது. மூன்றாம் நாளும் பறை முழக்கம் கேட்டது. வீர மங்கை எழுந்தாள்; தன் சிறு மைந்தனை அழைத்தாள். பரந்து கிடந்த அவன் தலையில் எண்ணெய் தடவிச் சீவி முடித்தாள்; இடையில் வெள்ளையாடையை விரித்து உடுத்தினாள்; கூசிய வேலொன்றை அவன் கையிற்கொடுத்துக் குழந்தை என்றும் கருதாது, 'போருக்குச் செல்க!' எனக்கூறி அனுப்பினாள்; முதல் நாள் அண்ணனும், இரண்டாம் நாள் கணவனும் மாண்டு கதியிழந்து நிற்கும் நிலையிலும், தனக்கு ஒரே மகன் உள்ளான் என்பதைச் சிறிதும் எண்ணாதவளாய்ப் போருக்கனுப்பிய இத்தாயின் வீரத்தை என்னென்பது!

10. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் இன்னும் பலவுள. அவற்றைப் புறநானூறு போன்ற நூல்களில் பரக்கக் காணலாம்!

அருஞ்சொற்பொருள் :

குழனி - குழந்தை, நல்குவது - கொடுப்பது, கிலவியது - விளங்கியது, இயலாது - முடியாது, படை - சேனை, ஆர்ப்பு - தூரவாரம், மரபு - குலம், வழிவழியாக - பரம்பரையாக.

வினாக்கள் :

1. பழந்தமிழர் சிறப்பிற்குக் காரணமாவார் யார்?

2. முன்னாளில் தமிழ் நாட்டின் நிலை எவ்வாற்றிருந்தது?
3. வீரத்தாய் குளுரைத்துச் செய்ததென்ன?
4. மற்றொரு வீரமங்கையின் வீரவுள்ளம் எத்தகையது?

மொழிப்பயிற்சி :

பிழைகளைத் திருத்துக :—

அயற்ச்சி, சுழற்ச்சி, சிரிய, மலைக்காலம், வயறு, சுவற்றில்

இலக்கணம் :

அவனைக் கண்டான், புலிபோலப் பாய்ந்தான். அவருள் இவளே பெரியவன். இத்தொடர்களில் வரும் ஐ என்ற வேற்றுமை யுருபும், இடைநிலையும், விருதியும், 'போல' என்ற உவமவுருபும், 'ஈ' என்ற பிரிநிலப் பொருள் தரும் சொல்லும் இடைச்சொற்களாம். இவ்வாறு இடைச்சொல் பல வகைப்படும்.

'சாலப் பேசினான்' 'சாடி' என்பது பேச்சின் மிகுதியை உணர்த்துகின்றது. இவ்வாறு பெயர்ச்சொல்லையும் வினைச் சொல்லையும் சார்ந்து நின்று அவற்றின் பண்பை விளக்கும் சொல் 'உரிச்சொல்' எனப்படும்.

கட்டுரை :

நீயறிந்த வீரச் செயல் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

10. பொறியுலகம்

1. மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையானவற்றைத் தங்கள் உடலுழைப்பாலேயே பெற்று வாழ்ந்து வந்தார்கள். கையால் செய்வது, 'கைத்தொழில்' எனப் பெயர் பெற்றது. பண்டைய மக்கள், உணவுக்கும் உடைக்கும் இன்றியமையாத கைத்தொழில் வகைகளைச் செய்யக்கற்றிருந்தார்கள். தொழில் திறமும் அறிவும் சிறந்து வளர வளர, அம்மக்கள் தங்கள் தொழில்களை விரைந்து செய்து, நிறைந்த பயன்கோடற்கும், நயம்படச் செய்தற்கும், பற்பல வகையான கருவிகளைக் கையாண்டார்கள். முதலில் பொருள்களைச் செய்தற்கு மிகச் சிறிய அளவில் துணையாய் நின்ற அக்கருவிகள், நாளடைவில் தாமே இயங்கித் தம்மை ஆக்கிய மக்களையும் அஞ்சி நடுங்குமாறு செய்ய வல்ல பொறிகளாயின.

2. பொறிகளைப் பற்றிய வேட்கையும் அவற்றைத் திறம்பட அமைத்து இயக்கும் அறிவும் ஒரு காலத்திற்கோ, ஒரு நாட்டிற்கோ தனியுரிமையுடையனவல்ல. பன்னாட்டு மக்களும், பல்வேறு காலங்களில், பற்பல பொறிகளைத் தங்கள் நுண்ணறிவால் கண்டமைத்து, விந்தை விளைத்திருக்கின்றார்கள். உலகில் அறிவியற்கலை ஆராய்ச்சி பெருகப்பெருகப் பேய் வடிவங் கொண்ட மிகப்பெரிய இயந்திரங்கள் தோன்றி, மனிதரையே ஆட்டி வைக்கத் தொடங்கி விட்டன.

3. தற்காப்புக்காக முதலில் கைகளையே பயன்படுத்திக்கொண்ட மனிதன், பிறகு கற்களையும் கழிகளையும் படைக்கலங்களாகக் கொண்டான். அதன் பிறகு, ஈட்டி, வேல், வாள், கவண், வில் முதலிய

படைகளைச் செய்து, சமர் செய்தான். அவற்றை இயக்குவதற்கும் உடல் உழைப்பு இன்றியமையாதிருந்தது. மனிதன் அவ்வுடலுழைப்பின்றியே தாமாக இயங்கும் பொறிகளைச் செய்ய விரும்பி வெற்றி கண்டான். பழந்தமிழர் இத்தகைய பொறியறிவிற் சிறந்து விளங்கினார் என்பது சிலப்பதிகாரம் போன்ற தமிழிலக்கியங்களால் தெரிய வருகிறது. பழந்தமிழர் நகரங்களைப் பல வகையாக அரண் செய்து மதிரைணில் பல வகையான பொறிகளையமைத்து, நெருங்கி வரும் பகைவரைக் கலங்கச் செய்தனர். கோட்டியாலை என்றொரு பாவையைப் பற்றித் தமிழிலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அது கண்டாரைமயக்கி மெய் தீண்டி வருத்திக் கொல்லும் இயல்புடையது. அதுவும் பழந்தமிழர் நுண்மதியால் தோன்றிய பொறி வகைகளில் ஒன்றே என ஐயுறுக்கிடக்கின்றது. பிறகு அறிவியற்கலையின் துணையால் இன்று நாம் காணும் உலகத்தையே அழிக்க வல்ல புதிய புதிய போர்ப் பொறிகள் தோன்றிப் பெருகியிருக்கின்றன.

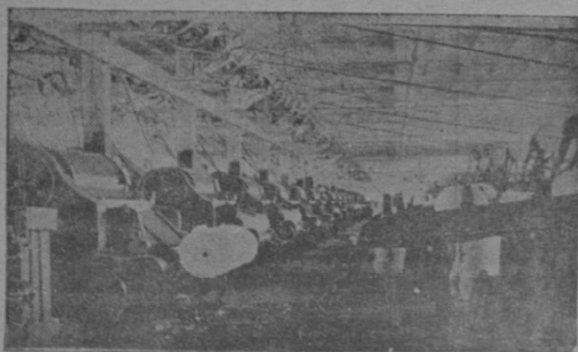
4. போக்கு வரலிலும் பொறிகள் பெருகின. காலால் நடந்து சென்ற மனிதன், கழுதை, குதிரை, யானை முதலியவற்றை ஊர்திகளாகக் கொண்டான்; பிறகு பல வகையான வண்டிகளைச் செய்து, மாடுகளையும் குதிரைகளையும் பூட்டி ஏறிச்சென்றான். பிறகு சைக்கிள், மோட்டார், புகைவண்டி முதலியன தோன்றி, உள் நாட்டுச் செலவிற்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன. சுருங்கிய செலவில் பல இடங்கட்கும் விரைந்து சென்று தொழில்களைச் செய்த முடித்தான் மனிதன்; அயல் நாட்டுச் செலவிற்கும் கப்பல், வானவூர்தி போன்ற பொறிகளைச் செய்துகொண்டான். பழந்தமிழ் நாட்டிலும் இச்

தகைய பொறிகளைப்பற்றி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. பெருங்கதை என்ற காப்பியத்தில் உதயணனைச் சிறை செய்ய எண்ணிய பிரச்சோதனன் என்னும் பேரரசன், பேருருவமைந்த யானையொன்றைச் செய்துவித்து, அதனுட்பல வீரர்களைப் படைக்கலங்களுடன் மறைந்திருக்கச் செய்து, உயிருள்ள யானை போல உதயணன் உலவும் காட்டில் திரியுமாறு பொறியால் இயங்கச் செய்தான்' என்பது கூறப்படுகிறது. தவிர உதயணனுக்குத் தோழனும் மதிவலியமைச்சனும் யானை யூகி என்பவன் உதயணனையும் வாசவத்தையையும் யானைமீதேற்றி அனுப்பிவிட்டுப் பூணியின்றியும் பொறியின் இயங்கும் வண்டியிற் சென்றான் என்பது கூறப்படுகிறது. 'சச்சத்தன்' என்னும் மன்னன், கட்டியங்காரனால் தான் தாக்கப்படும் காலையில் தன் மனைவியை வானிற்பறக்கும் மயிற் பொறியில் ஏற்றி அனுப்பினான்' என்று சீவகசிந்தாமணி என்னும் நூல் கூறுகிறது. இராமாயணத்திலும் இவ்வாறே புட்பக விமானத்தில் பறந்து சென்றார்கள் என்ற செய்தி வருகிறது. இச்செய்திகளில் இத்துறையிலும் தமிழர் பொறியறிவிற்சிறந்து விளங்கினர் என்பது தெரியவருகிறது.

5. உழவிலும் பல்வகைப் பொறிகள் பயன்படுகின்றன. மரக் கலப்பையால் நிலங்களை உழுவதற்குப் பதிலாக, இன்று பல் வேறு நாடுகளிலும் இயந்திரக் கலப்பைகள் அதனைச் செய்கின்றன; உணவுப் பொருள்களை உரலில் இட்டு உலக்கையால் குற்றிப் பயன்படுத்துவது மறைந்தது. அதற்கும் பல இயந்திரங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுவிட்டன. இப்பொழுது சிற்றூர்களிலும் நெல், சீயக்காய், மிளகாய் முதலியவற்றை அரைக்கும் இயந்திரங்கள் பெருகிவிட்டன. மாவரைப்பதற்கும் இயந்திரங்களே

பயன் படுகின்றன. வீட்டில் பெண்கள் திரிகை சுற்றும் பழக்கம் மறைந்தே போயிற்று.

6. மனிதன் தான் உடுத்தும் உடைகளைச் செய்வதற்குப் புதுப்புதுக் கருவிகளைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றான். அம்முயற்சியின் வெற்றியே உலகெங்

நெசவாலை

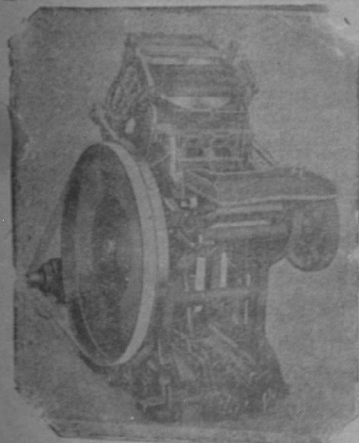
கும் நெசவாலைகளாகக் காட்சியளிக்கின்றது. சைராட்டினத்தில் நூல் நூற்றுக் கைத்தறியால் ஆடை நெய்யக் கற்ற மனிதன் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு வகையான பொறியைச் செய்தமைத்தான்.

7. கல்வி வளர்ச்சிக்கின்றியமையாத காகிதம் செய்யவும் பொறிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. பிறகு அச்சிடுதற்கு அச்சப் பொறிகள் அமைந்தன. அச்சப் பொறிகளின் துணையால் இன்று நாள் தோறும் எல்லையற்ற புத்தகங்களும் கணக்கற்ற பத்திரிகைகளும் கண்கவர் வனப்புடன் வெளியாகிக் கல்வியைப் பரப்பி வருகின்றன.

8. வயல்களிலும் தோட்டங்களிலும் கிணறுகள் வெட்டி நாள்முழுதும் நெற்றிவியர்வை நிலத்தில் விழுத்தண்ணீர் பாய்ச்சியதும் போய்விட்டது. இப்

பொழுது ஒரு நொடியில் கிணற்றையே வற்ற வைக்கக்கூடிய அளவில் தண்ணீரை இறைத்துக் கொட்டும் பொறிகள் வந்துவிட்டன. பொழுது போகின்றதற்கும் படக்காட்சியில் விளங்கும் பல வகையான சிபாறிகள் துணைசெய்கின்றன. உயரமான மாடிகளில் ஏறி இறங்குதற்கும் பொறிகள்; நிலத்திற்கடியில் மறைந்து கிடக்கும் பொருளைக் கண்டு பிடிக்கவும் பொறிகள்; - அவற்றைத் கோண்டி எடுக்கவும் பொறிகள் - உலோகங்களைப் பிரித்து எடுத்துப் பயன் படுத்தவும் பொறிகள்; - இப்படி இன்று உலகமே பொறியுலகமாய்த் திகழ்கின்றது.

≡

அச்சுப்பொறி

9. இவ்வாறு வாழ்வின் பல துறைகட்கும் பொறிகள் பயன் படுகின்றன. அவை மிகச் சிறிய வடிவிலிருந்து மனத்தால் கருதவும் முடியாத அளவு பேருருவம் படைத்த பேய்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. 'இரும்பைக் காய்ச்சியிருக்கிறீர்! எந்திரங்கள் வகுத்திருவீர்!'

என்று பாரதியர் கண்ட கனவு, நம் நாட்டிலும் நனவாகி வருகிறது. ஆனால், இவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையிலே தான் இவற்றால் நன்மைகளும் தீமைகளும் விளைகின்றன.

10. எதற்கெடுத்தாலும் மனிதன் இயந்திரங்களை விரும்புவானாயின், அவன் தன் உடலுழைப்

பையும் தன் நம்பிக்கையையும் இழந்துவிடுவான். 'கையால் குற்றியுண்ணும் அரிசியே நல்லது. இயந்திரத்தில் குற்றிய அரிசியால் நோயுண்டாகிறது. அரிசியிலுள்ள சத்துமும் நீங்கிவிடுகிறது என்று மருத்துவ அறிஞர்களே கூறுகின்றார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் ஊர்திகளையே எதிர்பார்ப்பவன், சில நாளில் சிறிது சேய்மையிலுள்ள இடத்திற்கு நடந்து செல்லவும் அஞ்சுகின்றான். ஆலைகளிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் நாடோறும் அளவுக்கு மீறிச் செய்து குவிக்கப்படும் பொருள்களைப்பிற நாடுகளில் விற்பதற்காகச் செய்யும் முயற்சியால் மனிதன் தன்னிடமுள்ள நல்லியல்புகளையெல்லாம் அறவே துறந்து, ஆசை, அழுக்காறு, பொய், வஞ்சனை முதலிய மிகக் கொடிய இயல்புகளைப் பெற்று, முடிவில் பெரும்போர் மூண்டெழுச்செய்து, அழிவுக்கு வழி தேடுகின்றான். மக்களிடையே இல்லாத ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்படுகின்றன. ஓயாப் பூசல்களும் தொல்லைகளும் விளைகின்றன.

11. இவ்வாறு பொறிகளால் விளையும் தீமைகள் பலவாயினும், அவற்றால் விளையும் நன்மைகள் பல. மனிதன் தன் நல்லியல்புகளை நெகிழவிடாது அவற்றால் நன்மைகளைப் பெற்று வாழவே முயலவேண்டும். முன்னேறிச் சென்றுகொண்டிருக்கும் உலகில் யாரும் பின்னேக்கிப் பார்த்தல் ஒவ்வாது. சில தீமைகட்காக இயந்திரங்களே வேண்டாவெனக் கருதுவது அறிவுடைமையாகாது. அவ்வாறு கருதுபவன் நம் நாட்டு இராமாயணக் கதையில் வருகின்ற சூர்யகருணனுக்கும் அமெரிக்க நாட்டுக் கதையில் வருகின்ற ரிப்பவ்ஸிங்கிள் என்பானுக்கும் ஒப்பாவான். அவனால் உலகத்தோடு ஒத்து வாழ்தல் இயலாது. ஆதலால், மனிதன் இயந்திர பூதங்களுக்கு

அடிமையாகிவிடாமல் இயந்திர பூதங்களைத் தன் அறிவால் அடக்கியாண்டு, அவற்றால் விளையும் நன்மைகள் எல்லாவற்றையும் பெற்று வாழ்வதே நற்புடைத்தாகும்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

கோடல் - கொள்ளுதல், இயங்கி - நடைபெற்று, வேட்கை - ஈடுபாடு, திறம்பட - நன்றாக, கழி - கம்பு, சமர் - போர், அரண் - பாதுகாப்பு.

வினாக்கள் :

1. இயந்திரங்கள் எவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்தன?
2. பழந்தமிழ் நாட்டில் அமைந்த தற்காப்புப் பொறிகள் யாவை?
3. சிரயாணம் செய்யப் பயன்பட்ட பழம்பொறிகளும் புதுப் பொறிகளும் யாவை?
4. பொறிகளால் ஏற்படும் தீமைகள் யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

எதிர்சொற்கள் வரைக :—

இரவு, பள்ளம், ஈடுபாடு, அறம், தட்பம், ஏற்றம்.

இலக்கணம் :

'வந்தனர், பெற்றனர்' — இவ்விரண்டும் வினைமுற்றுக்கள். இவற்றுள் 'வந்தனர்' என்பதற்குச் செயப்படுபொருள் இல்லை. 'பெற்றனர்' என்பதற்குச் செயப்படுபொருள் உண்டு. செயப்படுபொருள் இல்லாத வினைகள் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை எனப்படும். செயப்படுபொருள் உள்ள வினைகள் செயப்படுபொருள் குன்றி வினை எனப்படும்.

கட்டுரை :

இயந்திரப் பெருக்கத்தால் நன்மையா தீமையா என்பதற்குப் பற்றி ஒரு விவாதக் கட்டுரை வரைக.

11. கூட்டுறவியக்கம்

1. தனி மனிதன் எவ்வளவு அறிவாற்றல் படைக்கவனையினும், அவன் ஒன்றைச் செய்து முடிப்பதிலும், பலர் ஒரு மனப்பட்டுச் செய்ய முற்படின், எளிதாகவும் விரைவாகவும் சிறப்பாகவும் செய்து முடிப்பர் என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. எனவே, கூடிச் செயல் புரிவதால், சுருங்கிய பொழுதில் சிறந்த முறையில் நிரம்பிய பயனைப் பெறுதல் கூடும். இக்கூட உணர்ந்ததன் பயனாகவே, கூட்டுறவியக்கம் தோன்றியது. அதனால் விளைந்த நன்மைகள் பல.

‘ஆகா நளலிட்டி தாயினும், கேடில்லை
போகா நகலாக் கடை.’

என்பது வள்ளுவர் கூறிய மணி மொழி. ‘செலவு பெருகாதிருப்பின், வரவு சிறிதாயினும், துன்பமில்லை,’ என்பது இசன் பொருள். ஆனால், பெரும்பாலார் இதனை உணர்ந்தும், உணராதவராகவே இருக்கின்றனர். தமிழ் மூகாட்டியாராகிய ஓளவையர், இக்கருத்தை இன்னும் வெளிப்படையாகவும், மக்கள் மனத்தில் நன்கு பதியும்படியாகவும்,

‘ஆள முதலில் அதிகம் செலவானால்
மாள மழிந்து மதிக்கெட்டும் — போனநிசை
எல்லார்க்கும் கள்வனாய் ஏழ்பிறப்பும் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனும் நாடு.’

எனக் கூறினார். இவ்வாறு பல பெரும்புலவர்களும் பெரியார்களும் இவ்வண்மையைப் பல வகையில் விளக்கியுள்ளார்கள். ஆனால், அவற்றையுணர்ந்த நடவாதவர்க்கு அவற்றால் யாது பயன்? அவர்கள் தங்கள் பழக்க வழக்கங்கட்கு அடிமைப்பட்டுக் கண்டபடி செலவு செய்து கடன்பட்டு அல்லலுறுவார்கள்.

2. கிராமங்களே, நம் நாட்டின் உயிர் நாடிகள். அவற்றின் துடிப்பே, நாட்டின் வாழ்வைக் காட்டுவதாகும். கிராமத்தில் வாழ்வாருட்பெரும்பாலார் உழவரே. அவர்கள் தங்கள் உழவுத் தொழிலால் தாங்களும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழ்விக்கும் பீடு மிக்கவர்கள். அத்தகைய உழவர்களும் 'கடன் கொண்டும் செய்வன செய்தல் இனிகே,' எனத் தவறான கருத்துடையராய்த் தங்கள் நிலைக்கு மீறிச் செலவு செய்து, கான்பட்டு, நிலபுலன்களை விற்றும் அடைமானம் வைத்தும் நிலத்தின் உரிமையிழந்து, மற்றவர் காற்கீழ் ஒதுங்கி, வாடுவர். அவர்கள் நாளெல்லாம் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழப்பாடு படும் உழைப்பின் பயனைப் பிறர்க்குக் கொடுத்துக் குடியிருக்கவும் இடமின்றி வறுமையின் வடிவாய் என்பும் தோலுமாய், நடைப்பிணங்களாய்க் காட்சியளிக்கின்றார்கள்.

3. வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து உதிரத்தையே உறிஞ்சும் இரக்கமற்ற கொடியார் கைப்பிடியினின்றும் மக்கள் விடுபட்டு உயர்வடைவது எங்ஙனம்? அதற்கு ஒரே வழிதானுண்டு. ஒற்றுமைப்பட்டுப் பிறர்க்கும் உதவி செய்து, தாமும் பயன்பெற வேண்டும். அதுதான் கூட்டுறவு முறை. 'ஒருவருக்காகப் பலரும், பலருக்காக ஒருவரும் பாடு படவேண்டும்' என்பதே அதன் முதற்கொள்கை.

4. கூட்டுறவியக்கம் முதலில் ஜெர்மனியில் தோன்றிப் பிறகு டென்மார்க்கு முதலிய மேலை நாடுகள் பலவற்றிலும் பரவிப் பெரும் பயன் விளைத்தது. நம் நாட்டிலும் இம்முறை பின்பற்றப்படவேண்டும் என முதன் முதல் 1899ல் சர். பிரடரிக்கு நிக்கர்ஸன் என்பார் அறிவித்தார். அதன் பிறகுதான் இவ்வியக்கம் இங்கே தோன்றலாயிற்று.

5. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஏழை மக்களுக்குக் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்துதனிப் பல தவினைகளில் சிறிது சிறிதாகப் பெற்றுக்கொள்வதால், பலவித நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. அச்சங்கங்கள் ஏழைகள் வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பாரின் கையிற்சிக்கி உள்ளத்தையும் இழந்துவருந்தாமலிருக்க வழி செய்கின்றன; சிறிது சிறிதாகப் பொருளை மிகுத்து வைக்கும் பழக்கத்தை உண்டாக்குகின்றன. இதனால், தனி மனிதனும் உயர்ந்து, நாட்டின் செல்வ நிலையும் சீர் பெற வழியேற்படுகிறது. ஒற்றுமை, உண்மை, பொறுப்புணர்ச்சி, பிறர்நலம் கருதல் முதலிய நல்லியல்புகளை அச்சங்கங்கள் வளர்க்கின்றன.

6. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செவ்வையாக நடைபெற வேண்டுமாயின், உறுப்பினர் கள்வியறிவும், ஒழுக்கமும், பொதுநலப்பணியில் ஆர்வமும் உடைய ராயிருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் ஒருமனப்பட்டவர்களாய்ச் செயல் புரிதல் வேண்டும். அரசாங்கத்தின் உதவியும் வேண்டும். கடன் வாங்குபவரும் குறித்த நாளில் குறித்த தொகையைச் செலுத்தி வரத்தவறலாகாது.

7. உழவர்கள் வேண்டும் பொருள்களைக் குறைந்த விலையில் பெற்றுக்கொள்ளவும், அவர்கள் விளைத்த பொருள்களைச் சரியான விலைக்கு விற்றுக்கொள்ளவும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிறுவப் பெற்றுள்ளன. மாடுகள், கலப்பை உரம், விதை முதலிய வற்றைக் குறைந்த விலைக்கு அச்சங்கங்கள் வாங்கித் தருகின்றன. இத்தகைய சங்கங்கள் பல நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ளன. கூட்டுறவு முறையில் இப்பொழுது சிறிய ஊர்களிலுங்கூடப் பாற்பண்ணைகள் நடைபெற்று

வருகின்றன. பார்பண்ணைகளாலும் சிறந்த நன்மைகள் பலவுண்டு. மாடுகள், நன்கு வளர்க்கப்படுகின்றன. மக்களுக்கு நல்ல பூல் கிடைக்கிறது. வீடுகட்டும் சங்கங்களும் பல இடங்களில் ஏற்பட்டு, வீடுகளைக் கட்டித் தருகின்றன.

8. நம் ஊர்க் கடைகளில் என்ன விலை கொடுத்தாலும் நல்ல பண்டங்கள் கிடைப்பதில்லை. இக்குறையைக் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் போக்குகின்றன. அவை மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களையும், உடைகளையும், மற்றும் பல பொருள்களையும் நன்றாகத் தேர்ந்தெடுத்து மலிவாக வாங்கிச் சேர்த்து வைத்துக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்துதருகின்றன. அவற்றால் கிடைக்கும் ஊதியம் அறச் செயல்களுக்குக் கொடுத்தது போக உறுப்பினர்களுக்கே பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுகின்றது.

9. கூட்டுறவு முறையில் செல்வ நிலையங்கள், கடன் கொடுத்து வாங்கும் நிலையங்கள், பண்டகசாலைகள், கட்டிடச் சங்கங்கள், பார்பண்ணைகள் முதலிய பல வகைச் சங்கங்கள் அமைக்கப்படலாம். நம் நாட்டில் ஏழைத் தொழிலாளர்களும் உழவர்களும் படும் துன்பங்களைத் துடைப்பதற்காகவே கிராமங்களில் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்ள அரசியலார் துணை புரிசின்றனர். அவற்றை அமைக்க விரும்பும் ஊரார் முதலில் பதின்மருக்குக் குறையாமல் கையொப்பமிட்டுச் சங்கங்களைப் பதிவு செய்யும் அதிகாரிக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ள வேண்டும். சங்கம் பதிவு செய்யப்பட்டபின், அங்கத்தினர் எல்லாருமே கூடி ஒருவொரு சமயத்திலும் செயல் புரிய இயலாதாகலின், ஐந்து அல்லது ஏழு பேர்களைக்கொண்ட செயற்குழு

வொன்றை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அச் செயற்குழுவினர், தமக்குள் தலைவர் அமைச்சர் முதலாயினரைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சங்கத்தை நடத்தும் பொறுப்பு முழுவதும் அச் செயற்குழுவையே சார்ந்ததாகும். ஆண்டுக்கொரு முறை பொதுக்கூட்டத்தார் புதியவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் செயற்குழுவினர், ஊரார் நன்மையிற்கருத்துடையவராகவும், உண்மையும் நற்பண்பும் நிறைந்தவராகவும் இருத்தல் இன்றியமையாதது. அவர்கள் கடன் வாங்குபவரின் தகுதியை அறிந்தே கடன் வழங்க வேண்டும். ஆராயாது கண்டபடி கடன் வழங்கிவிட்டால், கடனைத் திரும்பச் செலுத்தும் வன்மையில்லாதவர்கள், பணத்தைத் தவணைப்படி செலுத்தாமல் விழிப்பார்கள். அதனால் ஏற்படும் விளைவு சங்கத்தின் உறுப்பினர்களுையே சாரும். அதனால், சங்கம் மிக விரைவில் மக்கள் மதிப்பையிழந்து, சீர் சூலைந்துவிடும். திறமையற்ற மக்கள், தங்கள் குறையினை உணராமல், உயர்ந்த கொள்கையையுடைய கூட்டுறவு முறையையே குறை கூறவும் முற்படுகின்றார்கள்.

10. இவ்வியக்கம் அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் நடைபெறுவதால், மக்களுக்குப் பல வகையிலும் நன்மை அளித்து வருகின்றது. இச்சங்கங்கள் தனித்தனியாகவே பணம்பெற்று இயங்குவது மட்டுமன்றி, எல்லாம் ஒன்றுபட்ட பல துறைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாகவும், உழைப்பையும் முதற் பொருளாகக் கருதும் முறை கொண்டனவாகவும் அமைய வேண்டுமெனக்கருதி, அம்முறையிலும் இவ்வியக்கம் பயனளிக்க முயன்று வருகின்றது.

11. 'காகம் உறவு கலந்துண்ணக் கண்டிர்,' என்று பாடினார் ஒரு பெரியார். அவர் காக்கைக்

விடையேயுள்ள ஒற்றுமையையும் நேசப்பான்மையையும் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றார். அது போன்றே தேனீக்கள், ஏறும்புகள் முதலிய உயிர்ப்பிராணி களிடமிருந்தும் கூட்டமாக வாழ்வதும், ஒத்துழைப்பதும், கூடித் தொழில் புரிவதுமாகிய நல்லியல்புகளை நாம் உற்றுநோக்கி உணர்வோமாயின், நமது கடமை என்ன என்பது தெளிவாகும். விலங்குகளிடத்தும் பறவைகளிடத்தும் இயல்பாக அமைந்துள்ள கூட்டுறவு முறை நமக்கு இன்றியமையாதது என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

அருஞ்சொற்பொருள் :

ஆகாறு - வருவாய், தீடு - பெருமை, சீர் பெற - செம்மையடைய, உதிரம் - இரத்தம்.

வினாக்கள் :

1. கூட்டுறவியக்கம் எதன் பயனாகத் தோன்றியது?
2. வள்ளுவர் கூறும் மணி மொழி யாது?
3. உழவர்கள் எவ்வாறு காட்சியளிக்கின்றார்கள்? ஏன்?
4. கூட்டுறவுக்கச்சங்களால் விளையும் நன்மைகள் யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

வாக்கியங்களில் அமைக்க;—

இயக்கம், கூட்டுறவு, நேசப்பான்மை, நல்லியல்புகள்.

இலக்கணம் :

'மனிதன் வந்தான்' என்பதில் 'மனிதன்' என்பது, உயர்திணை. ஆண்பால், படர்க்கை, ஒருமை, முதல்வேற்றுமை, பெயர்ச்சொல், இவ்வாறு சொற்கள் உணர்த்தும் திணை பால் எண் இடங்களினைக் கூறுவது சொல்லிலக்கணம் எனப்படும், பெயர்ச் சொல்லாயின், ஒற்றுமையும், வினைச்சொல்லாயின், காலமும் கூற வேண்டும். படர்க்கைச் சொற்களுக்குத்தான் திணை பால்கள் கூறப்படும். தன்மையும் முன்னிலையும் இருதிணை ஐம்பால்களுக்குப் பொது. எச்சவினைகள் பால் உணர்த்துவதில்லை துவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே சொல்லிலக்கணம் கூறவேண்டும்.

கட்டுரை :

கூட்டுறவு முறையில் உங்கள் ஊரில் நடைபெறும் தொழில்களை விளக்கி வரைக.

12. சுதந்திர விழா

1. நமது தாயகம், சற்றேறக்குறைய முந்நூறு ஆண்டுகளாக அந்நியர்க்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தது. வாணிகத்தின்பொருட்டு இங்கு வந்த அயல் நாட்டார், இதன் இயற்கைச் செல்வப் பெருக்கைக் கண்ணுற்றதும், இங்கு நிலையாகத் தங்கித் தம் வாழ்வைப் பெருக்கிக்கொள்ளப் பல வகையான சூழ்ச்சிகளைக் கையாண்டு, நம் ஒற்றுமையைக் குலைத்துக் கலகம் விளைத்துப் போர்களை வளரச் செய்து, நம் வலியழியச் செய்து, முடிவில் நம்மை ஆளவும் தலைப்பட்டனர். நம் நாட்டின் வற்றுத செல்வமும் வறண்டது. கலைகள் அழிந்தன. கைத் தொழில்கள் மறைந்தன.

2. நமது நாட்டின் தாழ்நிலையைக் கண்டுணர்ந்த பெரியார்கள் விடுதலை இயக்கத்திற்கு வித்திட்டார்கள். திலகர், வீர சிதம்பரனார், பாரதியார் போன்றவர்களால் விடுதலை உணர்ச்சி நாடெங்கும் பரவிக் கிளர்ச்சி வலுத்தது. மகாத்துமா காந்தியடிகளால் விடுதலைப்போர் தொடங்கப்பட்டது. நேடு, பட்டேல், ரஜாஜி, ரஜேந்திர முதலான படைத்தலைவர் துணையுடன் காந்தியடிகள் தொடங்கிய அறப்போர், பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்த நடைபெற்றது. இமயம்போல அசையாதிருந்த அரசாங்கமும், அசைந்தது. முடிவில் நமக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது. அது வரை நம்மை ஆண்டு வந்த அன்னியர் நாட்டை விட்டு வெளியேறினர். நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. 1949-ஆம் ஆண்டு, ஆகஷ்டி திங்கள், 15-ஆம் நாள், நமது நாட்டின் புதியவரலாறு தொடங்கிய பொன்னொளாகும். மனிதருள் மாணிக்கமாய் விளங்கும் ஜவஹர்லால் நேடு, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுப் பணியாற்ற முனைந்தார்.

3. இழந்த சுதந்திரத்தை மீண்டும் பெற்றது பெருமகிழ்ச்சிக்குரியதன்றோ? 'நாம் இருக்கும் நாடு நமது என்பதறிந்தோம்! இது நமக்கே யுரிமையாம் என்பதறிந்தோம்!' என்ற கவிஞர் கனவு நனவாகிய நாள் மிகச் சிறந்த நன்னாளல்லவா? நாம் சுதந்தர மக்கள் என்ற பெருமையுடன் தலைநியிர்ந்து நடக்கச் செய்த நாள் இணையற்ற திருநாளல்லவா? ஆகவே, அப்பெருநாளை விழா நாளாகக் கொண்டாடுவது இயல்பே. அடிமை வாழ்வில் உழன்று பட்ட அல்லல்களும், அவற்றைப் போக்க எண்ணித் தொடங்கிய விடுதலைப் போரில் கண்ணற்ற அரசாங்கத்தால் எண்ணற்ற வீரர்கள் அடைந்த இன்னல்களும் நீங்கி இன்ப வாழ்வை அடைந்த நாளில், உவகைப் பெருக்கால் விழாக்கொண்டாடுவது ஏற்றதல்லவா? அடிமை இருள்கன்று, உரிமைக் கதிரவன் தோன்றும் போழுது அதனை எதிர்பார்த்த மக்கள் போற்றிமகிழ்வது பொருத்தமேயல்லவா? ஆகவே, நம் நாடு வெற்றிக் களிப்புடனும், மிக்க சிறப்புடனும், வீர சுதந்திர விழாவை நாட்டியது.

4. முதற்சுதந்திர நாள் விழா 1947-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு தீங்கள், 15-ஆம் நாளில் பெருஞ்சிறப்புடன், நம் நாட்டில் மட்டுமன்றி, உலகம் முழுவதும் கொண்டாடப்பட்டது. உலக நாடுகள் பலவும் வாழ்த்துச் செய்திகளை அனுப்பிப் பாராட்டின. நம் நாட்டின் தலைநகராகிய டில்லியிலுள்ள சேங்கோட்டை என்னும் பழம்பெரு மாளிகையில் நமது பாரதத்தாயின் மணிக்கொடி வானளாவிப் பறந்தது. அங்குநெடுங் காலமாகப் பறந்துகொண்டிருந்த அயல் நாட்டுக் கொடி அகற்றப்பட்டது. நம் நாட்டுக் கொடி பறக்க விடப்பட்டதைக் கண்ட மக்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை; அக்கொடியை ஏற்றி

வைத்த நம் முதலமைச்சர் உட்படப் பல தலைவர்களும் அரசாங்க அலுவலர்களும் அதனைச் சூழ நின்று வணக்கம் செலுத்தினார்கள். பிறகு முதல் அமைச்சர், உவகைப் பொங்கும் உணர்ச்சிப்பெருங்குடன் ஓர் அருஞ்சொற்பொழிவாற்றினார்; மகாத்துமா காந்தியடிகளை நமது நாட்டின் சுதந்திரத்தந்தையார் என்று குறிப்பிட்டுப் போற்றினார்; வீரசுதந்திர வேள்வியில் புகழுடல்பெற்ற வீரர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தினார்.

5. அன்று மாலை மகாத்துமா காந்தியடிகளின் உருவப்படத்துடன் டில்லி வீதிகளின் வழியாக மக்கள் ஒருங்கு திரண்டு ஊர்வலம் சென்றனர். ஆறு கிடந்தன்ன அகன்ற தெருக்களில் கடல் பொங்கி வருவதுபோல ஊர்வலம் காட்சியளித்தது. 'பாரத நாடு வாழ்க! சுதந்திரம் வாழ்க! மகாத்துமா காந்தி வாழ்க! நேரு வாழ்க!' என்ற வாழ்த்தொலிகள் வாளைப் பிளந்து சென்றன. இறுதியில் அனைவரும் ஓரிடத்தில் கூடினர். தலைவர்கள் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். அதன் பிறகு கூட்டம் கலைந்த சென்றது.

6. அன்றிரவு டில்லி மாநகரம் மயன் அமைத்த இந்திரப்பிரத்தம் மீண்டும் வந்தது போலக் காட்சி அளித்தது. பாராளும் மன்றமும் அரசாங்க விடுதிகளும் வீடுகளும் பன்னிற விளக்குகளால் அழகுத்திரளாய்க் காட்சியளித்தன. நகரமெங்கும் செய்தி ஒப்பனைகள் இரவிலும் நன்கு விளங்கித் தோன்றின. இரவு, பகலாகவே விளங்கியது.

7. அன்று ஏழைகளுக்கு உணவும் உடையும் வழங்கப்பட்டன. சிறுவர் சிறுமியர்க்குச் சிறுநுண்டி வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறே அன்று உலகமெங்குமுள்ள இந்திய மக்கள் இவ்விழாவைக்

கொண்டாடினார்கள். நம் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் இவ்விழாக் கொண்டாடப்பட்டது. நாடெங்கும் அன்னை மணிக்குகாடி பட்டொளி வீசிப் பறந்தது. அன்று முதலாக ஆண்டுதோறும் இப்பெருவிழாக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

தாயகம் - தாய்நாடு, கலாம் - கலகம், வறந்தது - வற்றியது, கண்ணற்ற - கருணையில்லாத, இன்னல் - துன்பம், அல்லல் துன்பம்.

வினாக்கள் :

1. நமது நாடு அடிமைப்பட்டது எவ்வாறு?
2. விடுதலையிடுக்கத்திற்கு வித்திட்டவர் யார்?
3. சுதந்திரம் எப்போது எவ்வாறு கிடைத்தது?
4. சுதந்திர விழாக் கொண்டாடுவது ஏன் சிறந்தது?
5. சுதந்திர விழா எவ்வாறு கொண்டாடப்பட்டது?

மொழிப்பயிற்சி :

ஏற்ற பயனிலை தந்து முடிக்க :—

1. விடுதலை இயக்கத்திற்கு —
2. அசையாத அரசாங்கமும் —
3. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுப் பணியாற்ற —
4. அறப்போர் முடிவில் வெற்றி —

இலக்கணம் :

சொல் + பொருள்—சொற்பொருள். நிலைமொழியிறுதியில் சிற்ற லகரம், வருமொழி முதலில் வல்லினம் வர, றகரமாயிற்று இவ்வாறு ஒரெழுத்தமற்றோரெழுத்தாக மாறுவது, நீதி விசாரணைப்படும். நிலைமொழியிறுதியில் சிற்கும் ளகர ளகரங்கள் வல்லினம் வரின் டகர றகரங்களாகத் திரியும். நிலைமொழியிறுதியில் சிற்கும் லகர ளகரங்கள் ழையே றகரமாகவும் டகரமாகவும் திரியும்.

கட்டுரை :

உங்கள் ஊரில் நடைபெற்ற சுதந்திர விழா திகழ்ச்சிகளை விளக்கி வரைக.

அன்பு மிக்க நண்பர்,

1. அண்மையில் நானும் என்னுடன் பயிலும் நண்பர் பலரும் செய்த உவகைச்செலவுபற்றி உனக்கெழுத விரும்புகின்றேன். இவ்வுவகைச் செலவில் அறுபது மாணவர் கலந்துகொண்டனர். நாங்கள் இயற்கை அரசி கொலுவீற்றிருக்கும் இடம் என இலக்கியங்களால் புகழப்படுவதும், கல்விப் பெருக்காலும் கைத்தொழிற்சிறப்பாலும் இந்நாளில் முன்னேற்றமுற்று விளங்குவதுமான திருவளந்நபுர்திற்குச் செல்வதென முடிவு கட்டி, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தோம். எங்களது விருப்பம் நன்முறையில் ஈடேற எங்கள் பள்ளி நிருவாகத்தலைவர்கள் பெருந்துணை புரிந்தார்கள். தலைமை ஆசிரியரும், மற்றும் சில ஆசிரியர்களும், கலாசாலை நிருவாகத்தலைவரும், நிதிக்காப்பாளரும் எங்களுக்குச் சிறந்த பாதுகாப்பாக உடன் வந்தனர்.

2. நாங்கள் 27-8-51 அன்று மாலை ஆறரை மணிக்குத் திருவனந்தபுரம் செல்லும் வண்டியில் ஏறினோம். எங்கள் அறுபதின்மார்க்கும் பழங்கால வழக்கத்தைக் கைந்நெகிழ விடாத முறையில் எங்கள் கலாசாலையிலேயே கட்டுச்சோறு ஆக்கிக்கொண்டு வரப்பட்டது. புகை வண்டி நிலையத்தில் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் வந்திருந்து வழியனுப்பினர். ஒரு வண்டி முழுவதும் எங்களுக்காக ஒதுக்கி விடப்பட்டது.

3. மணி அடித்ததும் வண்டி நிலையத்தை விட்டுக் கிளம்பியது. நாங்கள் வீடுநகர் செல்வதற்குள் இருட்டிவிட்டது. வண்டி விருது நகரில் சிறிது நேரம்

தங்குப் பின்பு மீண்டும் புறப்பட்டது. நாங்கள் வழி நெடுகப் பேசிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் உற்சாகமாகச் சென்றோம். சாப்பிட்டு நேரம் வந்ததும் ஆசிரியர் ஒருவருடைய உதவியுடன் வண்டியிலேயே கட்டுச்சோற்று மூட்டையை அவிழ்த்து, வயிரூரத்தின்றோம். தண்ணீரும் கொண்டு சென்றிருந்ததால், கைகழுவி நீர்வேட்கையைத் தணித்துக்கொண்டோம். அதன் பின்பு ஒவ்வொருவராகக் குட்பகருணனுடன் தோழமை கொள்ளத் தொடங்கி உறங்கி விழுந்தோம்.

4. புகை வண்டி செங்கோட்டை நிலையத்தை அடைந்த பின் இரண்டு இஞ்சின்கள் பூட்டிச் சென்றது; ஆரியங்காவு நிலையத்தைத் தாண்டியதும் மலையைக் குடைந்தமைத்துள்ள நீண்ட முழையின்வழியே சென்றது. அஃது ஒரு மைல் நீளம் இருக்கும். அதற்கப்பாலும் அது நான்கு சிறு குகைகளின் வழியே சென்றது. இருட்டில் குகைகளைச் சரியாய்ப்பார்க்க முடியவில்லை; ஆனால், திரும்பி வரும் பொழுது நன்றாகப் - பார்த்தோம். இவ்வாறு மலையைக் குடைந்து வழியமைத்ததனால், காலமும் தூரமும் சுருங்கிவிட்டன. இவையிலேயேல், மலையைச்சுற்றி நெடுவழிப்பயணம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அந்நெடுவழி போக எவ்வளவு நீண்ட காலம் வீணே கழியும்! அறிவியற்கலையின் துணையால் பொறிகள் களைத்த விந்தைகளே அவ்வழிகள்.

5. கோலம் நிலையத்தை விட்டு வண்டி மீண்டும் பயணத்தைத் தொடங்கியதும் பல சிறிய நீரோடைகள் குறுக்கிடுவது தெரிந்தது. நீரோடைகளைக் கடத்தற்குக் கட்டப்பட்ட பாலங்கள் தனித்தனி தூறு அடிகளுக்குத்தாழா எனவே தோன்றுகிறது. பொழுது புலரத் தொடங்கியது. ஆஹா! என்ன

இனிமையான இயற்கைக் காட்சிகள் ! எங்கு நோக்கினும் இன்பப் பொழில்சளின் பழந்தருமரங்கள்—பசுமை நிறைந்த வளவயல்கள்—சேய்மையில் அடக்கடுக்காய் உயர்ந்து விளங்கும் பலமலைகள். இவற்றிலே காலீக்கதிரொளிபட்டதும் நிகழும் வண்ண வேறுபாடுகள் எல்லாம் சுண் கொள்ளாக் காட்சிகளாய் இருந்தன. இவற்றைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியில் சூழ்கியிருக்கையில் வண்டி திருவனந்தபுர நிலையத்தை அடைந்து நின்றது.

6. அங்கே எங்களுக்காக ஏற்பாடுசெய்து வைக்கப்பட்டிருந்த உணவு விடுதியில் தங்கலோம். காலீ உணவு முடிந்ததும் ஊரைச் சுற்றிப்பார்க்கச் சென்றோம். முதலில் விலங்குகளின் காட்சிச் சாலையை அடைந்தோம். நாங்கள் அங்குச் செல்லும் பொழுதுதான் அங்குள்ள விலங்குகளுக்கு இரை கொடுக்கப்பட்டது. அங்கே பல வகையான குரங்குகள் இருந்தன. அக்குரங்குகள் எங்களை உற்றுப்பார்த்தன. ஒரு வகைக்குரங்கு, உடல்தடித்துக் கண்குழிவிழுந்த முகம் நீண்டிருந்தது. அது எங்களைப்பார்த்ததும் என்ன நினைத்ததோ, தெரியவில்லை. நாணம் கொண்டது போலத் தலை கவிழ்ந்து தன்னை மறைத்துக் கொண்டது. இன்னொரு வகையான குரங்கு, சாம்பல் நிற மயிருடன் நன்கு கொழுத்துப் பிடரியில் நீண்டு வளர்ந்த மயிர் தொங்க, இறுமாந்து, அரைக்கண் பார்வையில் எங்களை நோக்கியது பிறகு யிவ்வகையான பற்கைகளையும் விலங்குகளையும் பார்த்து மகிழ்ந்தோம். ஒரு கரடி தனக்கிடப்பட்ட சோற்றை உறிஞ்சி உறிஞ்சித் தின்றுகொண்டிருந்தது விந்தையாயிருந்தது. சிங்கம் எங்களைப்பார்த்ததும் நியிர்த்து நின்று, கற்பீராய்ப் பார்த்தது. பிறகு பல வேறு உயிர்ப்பிராணிகளின் எலும்புக்கூடுகளை

யும் அங்கே அமைந்திருந்த பொருட்காட்சிச்சாலை யில் பார்த்தோம். அதன் பிறகு சித்திர சாலைக்குச் சென்றோம். அங்கு முதலில் புகழ்பெற்ற ஓவியக் கலைஞர் ராஜா ரவிவரமாவும் மீற்றும் பலரும் வரைந்த அழகான ஓவியங்கள் பிலவற்றைக் கண்டுகளித்தோம். பிறகு கைத்தொழிற்பள்ளியைப் பார்க்கச் சென்றோம். அங்கே ஆடை நெசவு, தந்த வேலை, மட்பாண்டம் செய்தல், கயிறு திரித்தல் முதலிய பல

திருவனந்தபுரக் கண்காட்சிச்சாலை

தொழில்கள் சுற்பிக்கப்படுகின்றன. அவற்றைப் பார்த்த பிறகு அந்கர் முழுமைக்கும் குடிநீரளிக் கத் தண்ணீரைத் தூய்மை செய்தனுப்பும் இடம் சென்றோம். அங்கிருந்து வானிலையாராய்ச்சி நிலையம் சென்று டார்த்து மீண்டோம்.

7. அன்றுமாலை விமான நிலையத்தைப் பார்த்து விட்டுக் கடற்கரை போய்ச் சேர்ந்தோம். எல்லை அறியாப் பெருங்கடலைக்கண்டு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தோம்! கடற்கரை வந்து வந்து மோதும் அலைகளைப்போல எனது உள்ளத்திலும் பல எண்

அடைந்தோம். பிறகு குற்றலம் சேர்ந்து, அருவியில் நீராடி மகிழ்ந்தோம். அப்பொழுது 'வானரங்கள் கணிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்; மந்திசிந்து கணிகளுக்கு வான் கவிகள் கொஞ்சம்,' என்ற செய்யுளடிகளை நினைத்துக்கொண்டே குற்றல மலையை நிமிர்ந்து நோக்கினோம். அது தமிழ் வளர்த்த தவமுனிவரான அந்நீயர் தங்கிய இடமல்லவா! அதனை வணங்கி மீண்டோம்.

12. பிறகு பாவநாசம் சென்று, அணைக்கட்டடையும் மின்சார உற்பத்தி நிலையத்தையும் பார்த்தோம். மின்சார நிலையத்தில் ஒரு பெரிய பற்சக்கரம் படுக்கையாய்க் கிடக்கிறது. 300 அடி உயரத்திலிருந்து தண்ணீர் மிக்க விசையுடன் சக்கரத்தில் மோதிக்கொண்டு வீழ்கிறது. அதற்காக மேலணையிலிருந்து குழாய்கள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தண்ணீர் அக்குழாயின் வழியாக விரைந்தோடி வருகிறது. சக்கரம் நீரின் தாக்குதலால் சுழலவே, அதனுடன் இணைக்கப்பட்ட அச்சம் சுழல்கிறது. இது இலாடக் காந்தத்தின் நடுவில் சுழல்வதால் மின் ஆற்றல் விளைகின்றது. இங்கு உற்பத்தியாகும் மின் ஆற்றல் 1200 குதிரையோட்டம் உடையது. இம் மின்னாற்றல் இங்கிருந்து பல மாவட்டங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது.

13. அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநெல்வேலியை அடைந்து, உணவருந்திய பின், நேரே ஊர் வந்து சேர்ந்தோம். இந்த உவகைச் செலவால் நாங்கள் அடைந்த நன்மைக்கு அளவில்லை. இத்துணை இடங்கட்கும் சென்று வந்ததற்கு ஒவ்வொருவர்க்கும் செலவு இருபது ரூபாய்க்கு மேல் ஆகவில்லை. இவ்வாறு குறைந்த அளவு செலவில் நிரம்பிய பயனைப்

பெற்றோம். இத்தகைய உவகைச் செலவு மாணவர் உலகத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது.

அன்புள்ள நண்பன்
தங்கமணி.

அருஞ்சொற்பொருள் :

அண்மை - சமீபம்; செலவு - பிரயாணம், ஈடேற - நிறைவேற, வயிரூர - வயிறு நிறைய, நீர் வேட்கை - தண்ணீர் த்தாகம், பொழில் - சோலை.

வினாக்கள் :

1. மாணவர் திருவனந்தபுரம் செல்ல விரும்பியதேன்?
2. உவகைச் செலவிற்கு கலந்துகொண்டவர் யார் யார்?
3. மாணவர் திருவனந்தபுரத்திற்கண்ட காட்சிகள் யாவை?
4. புனலூரில் கண்ட காட்சி யாது?

மொழிப்பயிற்சி :

எதிர்ச்சொல் தருக :—

விருப்பம், இயற்கை, ஏற்றம், புகழ், இலக்கியம், மாலை, உறக்கம்.

இலக்கணம் :

அ, இ, உ என்ற சுட்டெழுத்துக்களின் முன்னும் 'ஊ' என்ற வினாவெழுத்தின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகும். உயிரெழுத்துக்களின் முன் வரும் வல்லினம் பெரும்பாலும் மிகும்.

பட்டாடை, கற்சிலை, அழகன்று, அறவுரை—இத்தொடர்னைப் பிரித்தெழுதுக.

கட்டுரை :

உயர்ந்த உவகைச் செலவைப்பற்றிச் சுருக்கி வரைக.

15 FEB 1956

14. நாடகக் கலை

1. மனிதன் உள்ளத்தே உணர்ச்சி பொங்கினால், அவன் தன்னை மறந்து இன்னிசை எழுப்பிப் பாடுவதும், அவ்வுணர்ச்சி அளவு கடந்தால் கைகால்களை வீசிக் கூத்தாடிக் களிப்பதும் இயல்பு. இவ்வியற்கை நெறியை ஒட்டியே இயலும், இசையும் நாடகமும் எழுந்தன. மனிதனிடம் மட்டுமன்றிப் பிறவுயிர்ப் பிராணிகளிடமும் இவ்வியற்கையைக் காணலாம். குயில் பாடுவதும் மயில் ஆடுவதும் இவ்வியற்கை நெறியை விளக்குவனவே. குழந்தைகள் உணர்ச்சி கொண்டால், என்ன செய்கின்றன? ஓடியாடித் திரிகின்றன. ஆகவே, நாடகம் என்பது இயல்பான உணர்ச்சியினின்றொழுகுந்து வளர்ச்சி அடைந்த ஒரு கலையேயாகும்.

2. நாடகம் தமிழில் கூத்து எனப் பெயர்பெறும் முதலில் கூத்து என்பது உணர்ச்சிகளை விளக்கும் மெய்ப்பாடுகளைக் காட்டும் அளவிலே தோன்றியிருக்க வேண்டும். அத்தகைய கூத்துத்தான் இன்று நடனம், நாட்டியம், பரதம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. நாளடைவில் மெய்ப்பாடுகளின் நயங்களை விளக்கும் அளவில் சொற்களின் துணை பெற்றிருக்க வேண்டும். பிறகு கதை தழுவின கூத்துக்கள் தோன்றி, அவற்றின்பின் உரையாடல்களும், பிறகு இன்னிசையும் கலந்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு இயலும் இசையும் கலந்து நாடகம் சுவைபடத் திகழலாயிற்று. நாடகத்திற்குச் சுவையூட்ட அதனுடன் இணைந்த இயலும் இசையும் நாளடைவில் அதற்கு இன்றியமையாத உறுப்புக்களாயின.

3. பொது மக்கள் அரங்கில் தோன்றிய நாடகம், கடவுட்பண்பை வளர்க்கும் கருவியாகிக் கோவில்களில் அடைக்கலம், புருந்தது. கோவில் களில் இறைவன் திருவிளையாடல்களை மக்களறிந்து உய்வதற்கு அது பெரிதும் பயன்பட்டது. பழங் காலக் கோவில்களில் நாடகம் தவறாது நடைபெற்று வந்தது.

4. இயலும் இசையும் கேள்வியின்பம் ஒன்றையே பயப்பன. ஆனால், நாடகம், கேள்வியின்பத்தோடு காட்சியின்பத்தையும் தருவதாய் உள்ளது. இதற்குரிய இத்தனிச் சிறப்பால் மாந்தரும் மன்னரும் இதனை விரும்பிப் போற்றினர். மன்னரும் மாந்தரும் ஒருவரோடொருவர் கலந்துற வாடும் இயல்பினரல்லராதலின், அவர்களால் விரும் பப்பட்ட நாடகமும் தனித்தனி நடைபெறுவதாயிற்று. அதனால், அது வேத்தியல், பொதுவியல் என இரு பிரிவாய் வழங்கத் தொடங்கியது. வேந்தர்க்கே உரிமை பூண்டு விளங்குவது வேத்தியல் எனப்பட்டது. பொது மக்களால் போற்றப்படுவது பொதுவியல் எனப்பட்டது.

5. வேத்தியல் நாடகங்கள் அரண்மனையில் தனியிடத்தே அமைக்கப்பட்ட அரங்கில் நடைபெற்றன. அவற்றை அரசரும், அரண்மனைப் பெண்டிரும், அவர்தம் உறவினருமே கண்டுகளிப்பார். நடிகர் மட்டும் அரண்மனைக்குள் நாடகம் நடைபெறும் நேரங்களில் மட்டும் புகும் உரிமை பெற்றிருப்பார். இனிப் பொதுவியல் நாடகங்களோ, ஊர்ப் பொதுவான இடத்தில் மண்ணால் அமைத்த மேடையில், மேற்கூரை வேய்ந்து, இரண்டொரு திரைகளைத் தொங்க விட்டு மினுக்கு மினுக்கென் றெரிந்துகொண்டிருக்கும் விளக்கொளியில் நடைபெறுவது.

பெறும். நாடகம் தொடங்குமுன் ஒரு நடிகன் நடிக் கப்படும் கதையை விளக்கிக் கூறுவான். பிறகு மேடையில் நடிகர்கள் ஒவ்வொருவராய்த் தோன்றிப் பொது மக்களுக்குத் தம்மை அறிவித்துக்கொண்ட பின்பு நாடகம் தொடங்கும். இரவு பத்து மணிக்குத் தொடங்கும் நாடகம், பொழுது விடியும் வரை நடக்கும். மக்கள் அயர்ச்சியில்லாது கண்டு களிப்பார்கள்.

5. பண்டைத்தமிழர் இக்கலையில் மிகப்பழங்காலத்திலேயே சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்ந்தனர் என்பது தெரிகிறது. நாடகங்களுக்கு இலக்கியங்கள் பல தோன்றினமையோடமையாது, இலக்கண நூல்களும் தோன்றியமையே அவர்கள் அக்கலையில் பெற்ற தேர்ச்சியை விளக்கும். பழங்கால நாடக இலக்கண நூல்கள் இப்பொழுது கி. -த்தற்கரியவாயிருப்பினும், அவை இருந்தன என்பதற்கு ஐயம் கொள்ள இயலாதவாறு சான்றுகள் பல கிடைத்துள்ளன. தமிழ் நாட்டில் கூத்தர் என்றொரு வகுப்பினர் விளங்கியிருந்திருக்கின்றனர். கூத்தர்க்குக் கோலம் புனையும் ஒரு வகையார் போநர் எனப்பட்டனர். அன்றர் ஊர்தோறும் சென்று கூத்துக்களை நிகழ்த்திப் பரிசில் பெற்று வாழும் வாழ்க்கையுடையர்.

6. பழந்தமிழ் நூல்களில், 'நாடக மேடை எவ்வாறமைய வேண்டும்? அதன் உயரமும் அகலமும் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும்? திரைச்சீலை எவ்வாறு தொங்கவிடப்பட வேண்டும்? நடிகர் எதற்கைய முகத்தோற்றங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்? ஆடலாசிரியன் பாடலாசிரியன் இவர்கள் எங்கு அமர வேண்டும்? இசைக் கருவிகள் எவ்விடத்தில் இருக்க வேண்டும்?' என்பவற்றைப் பற்றியெல்லாம் கூறப்படுவதிலிருந்து, நாடகக் கலை பழந்தமிழ்

நாட்டில் எத்தகைய உயர்நிலையில் விளங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதை உணரலாம். கம்பர் தாம் பாடிய இராமாயணத்துள் மருதத்தைப் புனைந்து கூறுமிடத்து,

“தண்டலை மயில்க ளாடந் தாமரை விளக்கம் நாங்கக்
கொண்டல்கள் முழவி னேங்கக் குவளைகண் விழித்து நோக்கந்
தெண்டிரை எழினி காட்டந் தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுகள் இனிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கும் மாநோ.”

என ஒரு நாடகக் காட்சியின் அமைப்பையே விளக்குகின்றார்.

7. இவ்வளவு உயரிய நிலையில் விளங்கிய நாடகக்கலை, சமய ஆராய்ச்சி பெருகத் தொடங்கிய பின்னாளில் வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது. மக்களிடையளர்ந்த சமயப் பற்றும் நடிகர்களிடையே ஏற்பட்ட ஒழுக்கக் குறைவுமே அவ்வீழ்ச்சிக்குக் காரணங்களாம். சமணபௌத்தத் துறவிகள் அதை வெறுத்ததும் ஒரு சிறந்த காரணமாகும். நடிகர்கள் ஒன்பான் வகைப்பட்ட சுவைகளில் இன்பச்சுவையே மிகப்பயிலும் நாடகங்களை நடத்துக்காட்டுவதில் விருப்பம் கொண்டவர்கள்; அச்சுவை ஒன்றிலேயே நடிகர்கள் திறமையை வளர்த்தார்கள். இச்சையைப் பேணி வளர்க்கும் இது, துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட அவர்களுக்கு வெறுப்பை விளைவித்தது வியப்பன்று அல்லவா? ஆகவே, அவர்கள் நாடகத்தைக் கடிந்தொதுக்குமாறு கூறினார்கள். மக்கள் மனமும் அவ்வழியில் சென்றதால், நாடகங்கள் போற்றுவாரற்று மறையத் தொடங்கின. தமிழ் நாடகவிலிருந்த கூத்தரும் பாண்டும் விறலியரும் எவ்வாறு என்ன காரணத்தால் மறைந்தார்களோ, அவ்வாறே அதே காரணத்தால் அவர்களால் பேணி வளர்க்கப்பட்ட நாடகங்களும் மறைந்தொழிந்தன.

8. நமது நாடு மேலாட்டார் நுழைவுக்குப் பின் எல்லாத்துறையிலும் புத்துணர்ச்சி கொண்டு எழுத் தொடங்கியதுபோன்றே நாடகத்துறையிலும் புதிய உணர்ச்சியுடன் விழித்தெழுந்தது. மீண்டும் சிறு நூல்களில் நாடகங்கள் தலையெடுத்தன. குறும், குற வஞ்சி போன்ற நாடக நூல்கள் தோன்றலாயின. இராமநாடகம், அரிச்சந்திர நாடகம் போன்ற நாடக நூல்கள் எழுதப்பட்டன. புராண கதைகளின் உதவி கொண்டு நாடகசாலை மீண்டும் வளரலாயின. நாட்டில் ஆங்கிலக் கல்வி பெருகவும், நாடகமும் ஆங்கில முறையைச் சிறிது தழுவி வளர முற்பட்டது. அம் முறையில் நாடக நூல்கள் தோன்றலாயின.

9. ஆங்கில நாடகங்கள் மிகச்சிறந்த முறையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. சிறு சிறு காட்சிகளும் பல பல காட்சிகளும் கொண்ட நாடக நூல்களை அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். நாடகம் எவ்வளவு நேரம் நடைபெறுகிறதோ, அந்நேரத்திற்குள் அமைந்த நிகழ்ச்சிகளையும் கதைகளாக எழுதும் திறம் பெற்றனர். பொதுவாக அவர்கள் நாடகங்களில் இரு பெரும்பிரிவுகள் காணப்படும்: ஒன்று, இன்பியல் நாடகம்; மற்றொன்று, துன்பியல் நாடகம். இன்பியல் நாடகங்களில் கதைகள் மங்கல முடிவைப் பெற்று விளங்கும். துன்பியல் நாடகங்களில் கதைகளில் வருவோரிற்பலர் இறந்து வருவதாக அமைந்திருக்கும். மேலாட்டார் இன்பியல் நாடகங்களைப் பார்ப்பதினும் துன்பியல் நாடகங்களைப் பார்ப்பதிலேயே விருப்புக்கொள்வர். நம்மவர் இயற்கை அதற்கு மாறுபட்டது.

10. முற்கூறிய முறைகளைத் தழுவித் தமிழில் பல நாடக நூல்களை இப்பொழுது பலரும் எழுதி வருகின்றனர். பால்புகழ், ப. சம்பங்க மகலியார் அவர்

கள் அத்தகைய நாடக ஆசிரியர்களுள் தலை சிறந்து விளங்குபவராவர். இனிச் செய்யுளிலேயே எழுந்த உள்ள நாடகங்களும் சில உண்டு. அத்துறையில் தமிழ்காட்டியாய் நின்றவர் திருவனந்தபுரம் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள். அவர் இயற்றிய நாடகம் 'மனோன்மனியம்' என்பது. பிறகு பதிமாற்கலைஞர் எனப் புனைபெயர் கொண்ட வி.கோ. சூரியநாயகசாஸ்திரியர் எழுதிய மானவிஜயம் அத்தகையதே. அதன் பின்னர் ம. கோபாலகிருஷ்ணையர், C. முத்துசாமி ஐயர் என்ற இருவரும் விசுவநாதம் என்ற நாடகத்தைத் தனித்தனியே செய்யுளில் எழுதினர். புதுக்கோட்டைக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் நா. கனகராஜய்யரவர்கள் எழுதிய 'மறைந்த மாநகர், சிவாலி' என்பனவும் அவ்வாறே செய்யுள் நடையில் இயன்றவை. இன்னும் பலரும் நாடகம் எழுதி வருகின்றனர்.

11. மின்சார ஆற்றலின் பயன் பெருகிய இந்நாளில் நாடகங்கள் பல வகையாலும் மிகச் சிறந்த முறையில் நடத்தப்படுகின்றன. அம்முறையில் காலம் சென்ற கன்னையா கம்பெனியார் அடிகோலிச் சென்றனர். அதனை மிகவளர்த்து வெற்றிகண்டவர் நவபுராஜமாணிக்கம்பிள்ளை அவர்கள் நாடக சபையார்.

12. இன்று நாடக அரங்குகள் பிரசார மேடையாகவும் பயன்படுகின்றன. ஆனால், பிரசாரம் மட்டுமே நோக்கமாகக்கொண்ட நாடகங்கள் நன்மை விளைப்பதைக்காட்டிலும் தீமைகளையே பெரிதும் விளைக்கும். ஆகவே, நாடகங்கள் கலை நோக்கை முதன்மையாகக்கொண்டே நடைபெறுதல் நலம் தருவதாகும். மக்கள் நாளொல்லாம் உழைத்து உள்ளமும் உடலும் சோர்ந்திருக்கும் நிலையில் அவர்கள் சோர்வை அகற்றுவதே நாடகத்தின் தலை சிறந்த நோக்கம் என்பதை மறத்தல் கூடாது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

திகழலாயிற்று - விளங்கலாயிற்று, இணைந்த - சேர்ந்த, அரங்கு - மேடை, உய்ய - வாழ, பயக்க - கொடுக்க, தண்டலை - சோலை, எழிவி - திரை.

வினாக்கள் :

1. 'நாடகம்' என்பது என்ன?
2. நாடகம் தமிழ் நாட்டில் எவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்தது?
3. நாடகத்தில் இரு வகை யாவை?
4. பழந்தமிழ் அக்கலையில் அடைந்த முன்னேற்றம் என்ன?
5. கம்பர் கூறும் நாடகக்காட்சி எவ்வாறுள்ளது?
6. நாடகம் வீழ்ச்சிபெற்றதேன்?

மொழிப்பயிற்சி :

வாக்கியங்களில் அமைக்க :—

நாளடைவில், இன்றியமையாத, கருவியாகி, இடையரது, தனித்தனியே.

இலக்கணம் :

அழகுபடப் பேசுவது 'அணி' எனப்படும். ஒரு பொருளை ஒப்புக் கூறி விளக்குவது உவமை எனப்படும். இவ்வாறு உவமானம் உபமேயம் உவமையுருபு முதலியவற்றைக் கூறுவது உவமையணி. 'தேன்போன்ற இனியமொழி' என்பது உவமையணி. இயற்கைக்கு மாறுபடாமல் உள்ளபடி சொல்வது இயற்கை நவற்சியணி. அளவுக்கதிகமாகப் பொருளைச் சிறப்பித் தரைப்பது உயர்வு நவற்சியணி. 'இவ்வீரணக்கண்டு எமனும் அஞ்சுவான்' — இவ்வாறு கூறுவது உரியவு நவற்சி.

கட்டுரை :

உங்கள் கலாக்கலையில் நடைபெற்ற நாடகம் ஒன்றைப் பற்றி வரைக.

15. அருள்வீரன்

(நாடகம்)

காட்சி — 1

நடிகர் : நாகவன்மன் — மலைநாட்டரசன் தம்பி
காளிங்கராயன், அமைச்சன், இமய
வல்லி அவந்தியரசன் மனைவி, அருள்
வீரன் — அரசிளங்குமரன், வீரர்கள்,
ஏவலர் முதலியோர்.

இடம் : அரண்மனை.

காலம் : காலை.

நாகவன்மன் : காளிங்கராயா, ஏதோ சிந்
தனையில் ஆழ்ந்திருப்பவன் போலக் காணப்படு
கிறாயே! என்ன செய்தி?

காளிங்கராயன் : ஒன்றுமில்லை —

நாக : ஒன்றுமில்லாததற்கா இவ்வளவு
அமைதி?

காளிங்க : புயலுக்குப் பின் அமைதிதானே?

நாக : உன் அமைதி மற்றொரு புயலைக்கிளப்பி
விடும்போலிருக்கிறதே! நகர மக்களைப் பற்றி
எண்ணுகிறாயா?

காளிங்க : மக்களைப் பற்றி எண்ணுவதென் ?
மக்களெல்லாம் பாய்மரக் கப்பலைப்போல்வர். காந்
றடித்த புறம் அது ஓடுவதுபோல ஆட்சியுள்ள
இடத்தில் அன்பு பாராட்டுவார்கள்.

நாக : அப்படியும் அவர்களை எண்ணியிருத்த
லாகாது. அவர்கள் திரண்டெழுந்தால், உருண்
டோடும் அரசு!

காளிங்க : அவர்களை அவ்வாறு இயக்க வல்ல ஆற்றல்களை அழித்துவிட்டேன். அது பற்றிச் சிறிதும் கருதுதல் வேண்டா. மேலும், உங்கள் அண்ணனார் வேட்டையில் விலங்கின் வாய் வீழ்ந்த செய்தியை மக்கள் முற்றும் நம்பிவிட்டார்கள்.

நாக : அவ்வாறாயின் உனது ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குக் காரணம் என்ன?

காளிங்க : திருக்குறளில் ஒரு செய்யுள் நினைவுக்கு வந்தது.

நாக : என்ன செய்யுள்?

காளிங்க :

‘வினைபகை யென்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
நீயெச்சம் போலத் தெறும்’ என்பதே.

நாக : காளிங்கா, உன் கருத்தென்ன?

காளிங்க : என் கருத்துத்தான் உங்களுக்கு விளங்கிவிட்டதே!

நாக : என் அண்ணன் மனைவியும் அவனது எட்டு வயதும் நிரம்பாத சிறுவனும் என்ன செய்த விட முடியும்?

காளிங்க : சிறு பொறி பெருந்தீயாக மாறுவது இயல்புதானே?

நாக : ஒரு பெண்ணைக் கொல்வது பெருவீரமா?

காளிங்க : இத்தகைய இரக்கந்தான் எண்ணங்களையெல்லாம் மண்ணாக்கிவிடுகின்றது; பட்டபாடெல்லாம் பாழாக்கி, முடிவில் தன்னையுடைய வரையே அழித்துவிடுகின்றது. இளகியவுள்ளம் அரிய செயலுக்கும் கொடும்பகையானது.

நாக : நீ நவின்றவை யாவும் வாய்மையே. இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்மென்கிறாய்?

காளிங்க : நெஞ்சில் உறுதி வேண்டும்; அருளை அறவே கைவிட வேண்டும்; உடனே செயலில் இறங்க வேண்டும்.

[அச்சமயம் உட்புறம் ஏதோ ஓசை கேட்கக் காளிங்கராயன் சடுதியில் ஓடிச் சென்று சிறுவன் அருள் வீரனைப் பற்றி இழுத்து வருகின்றான்.]

இவன் எல்லாவற்றையும் கேட்டுவிட்டான். இன்னுமா இரக்கம்?

நாக : இல்லை. துணிந்துவிட்டேன்.

[நாகவன்மன் சிறுவனைக் கொல்ல வானை ஒங்கியதும் இமயவல்லி தோன்றி, வானைத் தன்கை வாளால் தட்டிவிட்டு]

இமயவல்லி : சீ! நயவஞ்சகப் பேய்களே! அவன் மட்டுமல்ல; நானும் உங்கள் உரையாடலைக் கேட்டிருந்தேன். உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்த பாவியே! கூடப்பிறந்த அண்ணனைக் கொல்லத்துணிந்த உணக்கு இரக்கம் ஒரு கேடா?

நாக : சீ! வாயை மூடு! விட்டில் விளக்கில் வீழ்ந்து மடிவது போல உயிரிழக்க வந்து சேர்ந்தாய்!

காளிங்க : கூற்றுவன் பிடர் பிடித்துத் தள்ளினால் தடுக்க முடியுமா?

[அச்சமயம் சிறுவன் அவன் கையில் வெடுக்கென்று கடித்துவிட, அவன் 'ஹா' என்றலறிச் சிறுவனைப் பிடித்திருந்த பிடியை நெகிழ விடுகிறான். அக்கணமே சிறுவன் ஓடிமறைகிறான்.]

இமய : அதோ உங்கள் கூற்றுவன் ஓடிவிட்டான்! நீங்கள் சில காலம் அச்சமின்றி வாழலாம். ஆனால், என்றைக்கேனும் அக்கூற்றுவன் வருவது உறுதி!

நாக : உன்னை உயிருடன் வைப்பது பிரமை! [வானை ஒங்குகிறான். இமயவல்லி வீரத்தடன் வாட்போர் செய்த, நாகவன்மன் வானைத் தட்டிவிட்டு, அவனைக் கொல்ல நெருங்கும் சமயம் பின் புறமிருந்த காளிங்கராயன்

அவனை ஈட்டியால் குத்திவிடவே, 'ஹா!' என்
நலறிக் கிழே விழுகிறான்.]

தொலைந்தது பெண்பேய்! காளிங்கா, இவனை மறை
வில் அடக்கம் செய்துவிடு. பிறகு இவளது மறை
விற்கு ஒரு வழி கண்டு பிடி. யாரங்கே!

[வீரர் இருவர் வந்து வணங்குகின்றனர்.]
வீரர்களே, இப்பொழுதே அரண்மனை முழுதும்
தேடி, அருள் வீரனை விலங்கிட்டு அழைத்து வாருங்
கள். அரண்மனையிற் காணப்படவில்லையாயின்,
நகர் முழுதும் தேடியாவது அவனைப் பிடித்து
வரவேண்டும்!

[வீரர்கள் இமயவல்லி வீழ்ந்து கிடப்பதைக்
கண்டு வியப்பும் அச்சமும் கொண்டு செல்
கின்றனர்.]

காளிங்க : என்ன பதற்றம்!

நாக : ஏன்?

காளிங்க : அரசி வீழ்ந்து கிடப்பதை இவ்
வீரர்கள் பார்க்கும்படியாகிவிட்டதே! இனி இதை
மறைக்கவியலுமா?

நாக : ஆம். அயர்ந்தேன். அவர்களும் ஒழிய
வேண்டுவதே!

காட்சி-2.

நடிகர் : அருள் வீரன், நாகவன்மன், வேடுவர்,
வீரர்கள்.

இடம் : நகரையடுத்த காடு.

காலம் : பகல்

வீரன் — I: அண்ணே, இதுதான் சரியான
சமயம்! இப்போ வச்ச குறி தப்பாமே, வேலையை
முடிக்கணும்!

வீரன்-II: தப்பவா! இனிமே அவன் பட்டணத்துக்குப் போயிக்கிற மாட்டான். நேரே எமப் பட்டணம்தான் போகணும்.

வீரன்-I: என்ன ஏற்பாடு.

வீரன்-II: சரியான சமயத்துலே நம்ம கரடியை ஏவிடணும். கரடிக்குத் தப்பிச்சுட்டான்லா நாமே ஒரு கை பாத்துடணும்.

வீரன்-I: ஆமாண்ணே, ஈவிரக்கமில்லாத பாவிப் பய ஒழியணும்! அதோ வாரான்!

[நாகவன்மன் வேட்டையாடிக் கொண்டு தனித்து வகிருன்.]

நாக: நம் வீரர் யாவரும் எங்குச் சென்றனர்? ஒருவரையும் காணவில்லையே! வழியும் சரியாக எனக்குத் தெரியாதே! களைப்பு மேலிடுகின்றதே!

[குழலை எடுத்து ஊதுகிருன். திடீரென்று ஒரு புதரிலிருந்து வெளிப்பட்ட கரடி அவனைத் தாக்கத் தொடங்குகிறது. நாகவன்மன் கரடியுடன் போராடவியலாமல், உயிருக்கு மன்றும் சமயம் எங்கிருந்தோ ஈட்டியொன்று பாய்ந்து கரடி வீழ்ந்திறக்கிறது. நாகவன்மன் வியற்புற்று, ஈட்டி வந்த திசையை நோக்கியதும் வனவேடன் போலத் தோன்றிய ஒரு வீர இளைஞன் சிறிது தூரத்தில் ஒரு சிறு குன்றின் உயரமான இடத்திலிருந்து இவனை நோக்கிப் புன்முறுவல் காட்டி மறைகிருன். நாகவன்மன் பெருவியப்புடன் அவன் நின்ற இடத்தை நோக்கித் தன்னை மறந்து நிற்கையில், முற்கூறிய வீரர் இருவரும் அவனை வாளுடன் சூழ்ந்துகொள்கின்றனர். ஒருவன் நாகவன்மன் கையிலிருந்த கத்தியைப் பிடுங்கிக் கொள்ள, மற்றொருவன் அவனைக் கொல்ல முயலுகிருன்]

அடே, நீங்கள் யார்? நீங்கள் செய்வதென்ன?

விரன் : ஒண்ணுமில்லீங்க. ஒங்களை மோட்சத்துக்கு— இல்லை நரகத்துக்கு அனுப்ப வந்திருக்கோம்.

நாக : அடே, நான் யார் தெரியுமா? உங்களுக்கென்ன, அழிவு காலம் வந்துவிட்டதா?

விரன் : எல்லாம் தெரியுது! அழிவு காலம் வந்துதானே வந்திருக்கோம்! எங்க அண்ணமாரகளைக் காரணம் இல்லாமே கொன்ன படுபாவிங்கறது தெரியும்.

நாக : (தன் நிலையை உணர்ந்துகொண்டு) வீரர்களே, நீங்கள் தவறாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் அண்ணன்மார்களைக் கொன்றவன் காளிங்கராயன். அவன் செத்தொழிந்தான். நான் உங்கள் அரசனல்லவா? ஆத்திரத்தால் ஆராயமல் என்னைக் கொல்ல முயல்வது அறமாகுமா?

விரன்-I: இப்போ அறம் பேசறியோ! யாரை ஏமாத்தப் பாக்கிறே! அன்னிக்கி எங்க அண்ணமார்களே கொல்ரப்போ இந்த அறங்கிறம் ஒண்ணையும் காணோமே!

விரன்-II: என்னடா பேச்சு! போட்ரா ஒரே போட்டுலே!

[இச்சமயம் நாகவன்மன் அவர்களிடமிருந்து உயிர்தப்பி ஓடுகிறான். வீரர்கள் பின்னே ஓடிவர, நாகவன்மன் வழியில் ஒரு குகையைக் கண்டு அதனுள் துழைந்து, அங்கு நின்ற இளைஞனிடம் அடைக்கலம் என விழுகிறான். பிற்பற்றி வந்த வீரர்கள் தம் தலைவனாகிய இளைஞனைக் கண்டதும் நிற்கின்றார்கள்.]

அருள் விரன் : ஏன் இப்படித் துரத்தி வருகிறீர்கள். அவர் யாரென்பது தெரியுமா? அவர் இந்நாட்டு மன்னர்.

விரன்-I: மன்னராவது மண்ணைக்கட்டியாவது! ராசாவையும் ராணியையும் கொன்ன மாபாவி! எங்க அண்ணமார்களையும் கொன்னுப்புட்டான்!

அருள்: கண்டபடி உளருதீர்கள்! நீங்கள் பேசாமற்செல்லுங்கள். - • (வீரர்கள் போகிறார்கள்.)
அரசே, அஞ்சவேண்டா. இனி உமக்கொன்றும் வேராது. அடைக்கலம் என்று வந்த உம்மைக் காப்பது என் கடமை.

நாக: ஆ! வீர இளைஞரே, நீர் எந்தெய்வம்! இன்று என்னை இருமுறை எமன் வாயிலிருந்து தப்புவித்தீர்! உமக்கு என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன்!

அருள்: உமது கைம்மாறு எனக்குத் தேவையில்லை. நீர் உம் ஊர் போய்ச் சேரலாம்.

நாக: நீர் யாரென்றாவது சொல்லக்கூடாதா? வீரராகிய நீர் இக்காட்டில் வாழ்வதென்? எனது நாட்டிற்கு.... ..

அருள்: போதும்! நான் யார் என்பது தெரிய வேண்டுமா?

நாக: விருப்பமிருந்தால் சொல்லலாம்.

அருள்: சரி நாகவன்மரே, இப்படி வாரும்.

[ஒரு புறம் அழைத்துச் செல்கிறான். அங்கே ஒரு பெரிய கூடத்தில் நூற்றுக் கணக்கான வீரர் போர்ப் பயிற்சிசெய்து கொண்டிருக்கின்றனர். மற்றொருடத்தில் படைக்கலங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களைப் பார்த்த நாகவன்மன் பெருமையுடன் அருள் வீரனை நோக்குகிறான்.]

இவர்களெல்லாரும் என் வீரர்கள். இவர்கள் போர்ப் பயிற்சி எதன்பொருட்டுத் தெரியுமா? உமது நாட்டைப் பிடித்துத் தமையனையும் தமையன் மனைவியையும் கருணையின்றிக் கொன்று ஆட்சி புரிந்துவரும் உம்மைத் தண்டிக்கவே. இப்பொழுது தெரிகிறதா நான் யாரென்று? நான்தான் தப்பியோடிய உம் அண்ணன் மகன் அருள்வீரன். ஏன் நடுங்குகிறீர்? இப்பொழுது உம் உயிருக்குக்

கேடொன்றும் நேராது. எப்பொழுது அடைக்கலம் கொடுத்துவிட்டேனோ, அப்பொழுது உம்மைக் காப்பது என் கடமையாயிற்று. இப்பொழுது நீ போகலாம். ஆனால், மிக விரைவில் நாம் இருவரும் போர்க்களத்தில் கண்டுகொள்வோம்.

நாக : அருள் வீரனா!

அருள் : ஆம் அருள் வீரனே! இனி இங்கு நிற்கவும் வேண்டா. உம் முகத்தில் விழிக்கவும் எனக்கு வெறுப்பாயிருக்கிறது! போகலாம்! (போகின்றான்.)

அருள்சொற்பொருள் :

எள்ளி - இகழ்ந்து, கவலுதல் - வருந்துதல், நவீன்றவை - கூறியவை, சடுதி - விரைவு, கூற்றுவன் - எமன்.

வினாக்கள் :

1. காளிங்கன் செய்த சதி என்ன?
2. இமயவல்லி எவ்வாறு இறந்தாள்?
3. வீரர்கள் அரசனை மாய்க்கச் செய்யும் சூழ்ச்சி என்ன?
4. அருள்வீரன் நாகவன்மனை எவ்வாறு காப்பாற்றினான்?
5. அருள் வீரன் பண்பு எதனால் விளங்குகிறது?

மொழிப்பயிற்சி :

I. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—

முகத்தில்விழிக்க, எண்ணியிருத்தல், இயக்கவல்ல, கவலுதல்.

II. ஏற்ற நிறுத்தக்குறிகளை இடுக :—

என்ன செய்தி மக்களைப்பற்றி எண்ணுவதென் அப்படி அவர்களை எண்ணியிருத்தலாகாது

இலக்கணம் :

1. வீரன், சென்றான், கரடி — சொல்லிலக்கணம் கூறுக.
2. தின் வரும் தொடர்களைச் சேர்த்து வரைக :—
வான் + போர், கல் + மலை, மரம் + கிளை.

கட்டுரை :

இந்தாடகத்தைக் கதையாக வரைக.

செய்யுட்பகுதி

I வாழ்த்து

இறை வினக்கம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்! —சேக்கிரார் 1

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா!
நின்னடி என்மனத்தே

வழுவா திருக்க வரந்தா
வேண்டுமில் வையகத்தே

தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள்
செய்பா திரிப்புலியூர்ச்

செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை
மேல்வைத்த தீவண்ணனே!

—திருநாவுக்கரசர் 2

எத்தனையும் வான்மறந்த காலத்தும் பைங்கூடிகள்
மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும் மற்றவைபோல்
மெய்த்தயர்வீட்டாவிடினும் விற்றுவக்கோட்டம்மா! என்
சித்தமிக வுன்பாலே வைப்பன் அடியேனே. 3

—குலசேகராய்வார்

II. அறவுரை

1. நாலடியார்

அழல்மண்டு போழ்தின் அடைந்தவர்கட் கெல்லாம்
சிழல்மரம்போல் நேரொப்பத் தாங்கிப்—பழுமரம்போல்
பல்லார் பயந்துய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லாண் மகற்குக் கடன். 1

யானை யனையவர் நண்பொர்இ நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்—யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும்! எறிந்தவேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கும் நாய். —சுயன் ருவிவர் 2

2. நான்மணிக்கடிகை

பறைபட வாழா அசுணமா; உள்எம்

குறைபட வாழார் உரவோர்;— நிறைபுனத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாம்; தனக்கொவ்வாச்
சொற்பட்டாற் சாவதாய் சால்பு. 1

இன்னுமை வேண்டின் இரவெழுக; இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக; —தன்னொடு
செல்வது வேண்டின் அறம்செய்க; வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல். —விளம்பி நாகனார். 2

3. இனியவை நாற்பது

மானம் அழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே;
தானம் அழியாமைத் தானடங்கி வாழ்வினிதே;
ஊனமொன் றின்றி யுயர்ந்த பொருளுடைமை
மானிடவர்க் கெல்லாம் இனிது. 1

கற்றார்முன் கல்வி யுரைத்தல் மிகஇனிதே;
மிக்காரைச் சேர்தல் மிகமாண முன்னினிதே;
எட்டுணை யானும் இரவாது தானீதல்
எத்துணையும் ஆற்ற இனிது. —பூதஞ்சேந்தனார் 2

4. இன்று நாற்பது

ஆற்றல் இலாதான் பிடித்த படைஇன்னு;
நாற்றம் இலாத மலரின் அழகின்ன;
தேற்றம் இலாதான் துணிவின்ன; ஆங்கின்ன
மாற்றம் அறியான் உரை. 1

பால்போலும் நெஞ்சத்தார் பண்பின்மை இன்னு;
நகையாய நண்பினார் நாரின்மை இன்னு;
இகலில் எழுந்தவர் எய்ப்பின்ன; இன்ன
நயமில் மனத்தவர் நட்பு. —கபிலர் 2

5. திரிகடுகம்

கணக்காய ரில்லாத ஆரும், பிணக்கறுக்கும்
மூத்தோரை இல்லா அவைக்கள னும்,—பாத்துண் னும்
தன்மையி லாளர் அயலிருப்பும் இம்மூன்றும்
நன்மை பயத்தல் இல. 1

தாளாளன் என்பான் கடன்படா வாழ்பவன்;
வேளாளன் என்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்;
கோளாளன் என்பான் மறவாதான்; இம்மூவர்
நீளர்க வாழ்தல் இனிது.

—நல்லாதலர் 2

6. பழமொழி

ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார்; அஃதுடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை; அந்நாடு
வேற்றுநாடாகா; தமவேயாம்; ஆயினால்,
ஆற்றுண வேண்டுவ தில்.

1

உணற்கினிய இன்னீர் பிறிதுழியில் வென்னும்
கணற்றகத்துத் தேரைபோல் ஆகார்—கணக்கினை
முற்றப் பகலும் முனியா தினிகோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

—முன்றுறையரையலர்

7. திருக்குறள்

மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

1

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்; சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

2

மனத்துக்கண் மாசில துதல்; அனைத்தறன்;
ஆகுல நீர பிற.

3

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின், இவ்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

4

தத்தை மகற்காற்றும் நன்றி, அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

5

அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்;
அறத்திற்கும் அஃதே துணை.

6

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்; முகத்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

7

இனிய உளவாக இன்னதை கூறல்,
கனியிருப்பக் காய்கவர்த் தற்று.

8

- செய்யாமல் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் மாற்ற லரிது. 9
- நன்றே தரினும் ஈடுவிகந்தா மாக்கத்தை
அன்றே யொழிய விடல். 16
- யாகாவா ராயினும் நாகாக்க; காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. 11
- உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார். 12
- பொறுத்தல் இறப்பினை யென்றும்; அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று. 13
- இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். 14
- கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். 15
- சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். 16
- தன்னைத்தான் காதல னாயின், எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப்பால். 17
- இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். 18
- ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல்; அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின். 19
- புகழ்பட வாழாதார் தம்நோவார், தம்மை
இகழ்வாரை நோவ தெவன்? 20
- மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடிள். 21
- களவினா லாகிய ஆக்கம், அளவிறற்
காவது போலக் கெடும். 22
- தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க; பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். 23

- தகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்திற்
பகையும் உளவோ பிற? 24
- இன்னசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண
மன்னயம் செய்து விடல். 25
- முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். 26
- கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி; ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. 27
- விலங்கொடு மக்க ளனையர் இலங்குநூல்
கற்றரோ டேனையவர். 28
- கற்றில் னாயினும் கேட்க; அஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றும் துணை. 29
- அப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும், அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. 30
- சேன்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. 31
- தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். 32
- இடிக்கும் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகைமை யவர்? 33
- மனநலம் நன்குடைய ராயினும் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து. 34
- எண்ணித் துணிக கருமம்; ' துணிந்தபின்
எண்ணுவம்,' என்ப திழுக்கு. 35
- புடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தி னூக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர். 36
- நூலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி யிடத்தாற் செயின். 37
- அஞ்சாமை யல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி யிடத்தாற் செயின். 38

- குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். 39
- அன்பறிவு தேற்றம் அவாவின்மை யிந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. 40
- சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுக்கல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். 41
- அச்ச முடையார்க் கரணில்லை; ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. 42
- குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு. 43
- அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை? 44
- கடுஞ் சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின், நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி யாங்கே கெடும். 45
- சிதைவிடத் தொல்கார் உரவோர்; புதையம்பிற
பட்டுப்பா டுன்றும் களிறு. 46
- மடியிலா பன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லா மொருங்கு. 47
- தேய்வத்தா னொகா செனினும் முயற்சிகள்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். 48
- இடுக்கண் வருங்கால் நகுக்; அதனை
அடுத்துர்வ தஃதொப்ப தில் 49
- தேரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. 50
- சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வேல்லும்சொல் இன்மையறிந்து. 51
- சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட
கலத்தனீர் பெய்தீஇ யற்று. 52
- துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. 53

- வினைபகை யென்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும். 54
- யுயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தொ டொப்பக் கொளல். 55
- அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். 56
- பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் ருங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. 57
- கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும்
தூற்ற லவே படைது. 58
- விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஒட்டன்றே வன்க ணவர்க்கு. 59
- முகநக நட்பது நட்பன்று; நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு. — திருவள்ளுவர் 60

III. காதை

1. நள வென்பா

தீக்கா நகத்துறையும் தெய்வங்காள் ! வீமன்றன்
கோக்கா தலியைக் குறிக்கொண்டின்;—தீக்காத
காதலன்பு யிக்கானைக் காரிருளிற் கைவிட்டின்
நேதிலன்போற் போகின்றேன் யான்.

ஆரு மறியா அரையிருளின் அங்கனே
சோர்குழலை நீத்த தூயரோடும் — வீரன்
திரிவான்அத் தீக்கானில் செந்தியின் வாய்ப்பட்
டெரிவானைக் கண்டான் எதிர். 2

‘வேத முனியொருவன் சாபத்தால் வெங்கானில்
ஆதவத்தின் வாய்ப்பட்டழிகின்றேன்! — காதலால்
வந்தெடுத்துக் கா,’ என்றான் மாலை வரிவண்டு
சந்தெடுத்த தோளானைத் தான். 3

வீமன் மடந்தை விழிமுடியக் கண்டறியா
வரம நெடுந்தோள் வறியோருக் — கேமம்
கொடாதார் அகம்போல் குறுகிறே மெய்ம்மை
விடாதான் திருமேனி வெந்து.

‘சாதி மணித்துகில்நீ சாத்தினால் தண்கழுநீர்ப்
போதின்கீழ் மேயும் புதுவரால் — தாதின்
துளிக்குநா நீட்டும் துறைநாடர் கோவே!
ஒளிக்குநாள் நீங்கும் உரு.

—புகழேந்திப் புலவர் 5

2. பாரதம்

(கண்ணனும் சகாதேவனும்)

‘நீபா ரதவமரில் யாவரையும் நீருக்கிப்
பூபாரம் தீர்க்கப் புரிந்தாய் புயல்வண்ணு!
கோபாலா! போரேறே! கோவிந்தா! நீயன்றி
மாபா ரதமகற்ற மற்றார்கொல் வல்லாரே?

‘பாராளக் கன்னனிகற் பார்த்தனைமுன் கொன்றணங்கின்!
காரார் குழல்களைந்து காலில் தளைபூட்டி
நேராகக் கைபிடித்து நின்னையும்யான் கட்டுவனேல்
வாராமல் காக்கலாம் மாபா ரதம்!’ என்றான்.

‘முன்னம்நீ கூறியவை எல்லாம் முடித்தாலும்
என்னை நீ கட்டுமா நெவ்வா றெனமாயன்,
‘உன்னை நீ தானும் உணராதாய்! உன்வடிவம்
தன்னை நீ காட்டத் தளைந்திடுவல் யான்,’ என்றான்.

மாயவனு மன்பன் மனமறிவான், ‘கட்டுக!’ என்
றாய வடிவுபதி னொரு யிரம்கொண்டான்;
துயவனும் மூலமாம் தோற்றமுணர்ந் தெவ்வுலகும்
தாய அடியிணைகள் தன்கருத்தி னொற்பிணித்தான்.

நீதேவ னென்றறிந்து செஞ்சால் தனைக்கட்டும்
சாதேவன் கண்களிக்கத் தானேயாய் முன்னின்றான்
பூதேவ ருங்கனகப் பூங்கா நிழல்வையும்
மாதேவ ருந்தேடிக்க காண மலரடிபோன்.

'அன்பாலின் றென்னை அறிந்தே பிணித்தமைநன்
 றென்பாதம் தன்னை இனிவிடுக!' என்றுரைப்ப,
 'வன்பார தப்போரில் வந்தடைந்தே மைவரையும்
 தின்பார்வை யாற்காக்க வேண்டும் நெடுமாலே!' 6

என்றென் றிறைஞ்சி இருதா மரைத்தாளில்
 ஒன்றும் கதிர்முடியாற் கோமென் றுரைத்தருளி,
 'இன்றிங் கிருவேமும் இப்போ துரைத்தமொழி
 ஒன்றும் பிறாறிய ஓதா தொழிடு'கனரான். 7

—வில்லிபுத்தூரார்

3. கம்பராமாயணம்

குதித்தனன் பாரிடைக் குவடு நீறெழு
 யிதித்தன னிராமனை விரைவி னெய்தினான்
 மதித்திலன் பரதனின் மேல்வந் தான்ரதிட்
 புதிப்பெருஞ் சேனையும் பாப்பி னானை. 1

கட்டினன் சுரிகையுங் கழலும் பல்கணப்
 புட்டிலும் பொறுத்தனன் கவசம் பூட்டமைத்
 திட்டன னெடுத்தனன் வரிவி லேந்தலைத்
 தொடட்டி வணங்கியின் றினைய சொல்லினான்: 2

'ஒருமகள் காதலின் உலகை நோய்செய்த
 பெருமக னேவலிற் பரதன் தான்பெறும்
 இருசில மாள்கைவிட் டின்றென் னேவலால்
 அருநர காள்வது காண்டி யாழியாய்! 3

'இலக்குவ! உலமமோ ரேழு மேழுநீ
 ளலக்குவ னென்பது கருதி னுல்து
 விலக்குவ தருமையாம்; விளம்பல் வேண்டுமோ?
 புலக்குரித் தொருபொருள் புகலக் கேட்டியால்: 4

'பெருமக னேவலிற் பிறந்த காதலின்
 வருமென சினைகையு மன்னை யென்வயின்
 தருமென சினைகையும் தவிர்த்துத் தானையாற்
 பொருமென சினைகையும் புலமைப் பாலதோ! 5

'சேனாயர் தருமத்தின் அறிவைச் செம்மையின்
ஆணியை யன்னது நினைக்க லாகுமோ?
முணியல் மொய்ப்பினாய்! போந்த தீண்டெனைக்
காணிய நீயது பின்னுங் காண்டியால்'.

தொழுதுயர் கையினன் றுவண்ட மேனியன்
அழுதழி கண்ணின னவல மீதென
எழுதிய படிவமொத் தெய்து வான்றனை
முழுதுணர் சிந்தையான் முடிய நோக்கினான்

கார்ப்பெரு மேனியக் கண்ணன் காட்டினான்,
ஆர்ப்புறு வரிசிலை யினைய வையனை
'தேர்ப்பெருந் தானையப் பாதன் சீறிய
போர்ப்பெருங் கோலத்தைப் பொருந்த நோக்கு' கன்றான். 8
எல்லொடுங் கியமுகத் திளவ னின்றனன்
மல்லொடுங் கியபுயத் தவனை வைதெழுஞ்
சொல்லொடுஞ் சினத்தொடு முணர்வு சோர்தா
வில்லொடுங் கண்ணநீர் நிலத்து வீழுவே.

கோதறத் தவஞ்செய்து குறிப்பி னெய்திய
நாதனைப் பிரிந்தது நலத்தி னீங்கினான்
வேதனைத் திருமகள் மெலிகின் றுள்விடு
னாதெனப் பாதனுந் தொழுது முன்சென்றான்.

'அறந்தனை நினைந்திலை அருளும் நீத்தனை;
துறந்தனை முறைமையும்,' என்னுஞ் சொல்லினான்
மறந்தனன் மலரடி வந்து வீழ்ந்தனன்
இறந்ததன் தாதையை எதிர்கண் டென்னவே.

உண்டுகொல் உயிரென வொடுங்கி னானுருக்
கண்டனன் தின்றனன் கண்ணன் கண்ணெனும்
புண்டரி கம்பொழி புலவ வன்சடா
மண்டல நிறைந்துபோய் வழிந்து சோரவே.

அயாவுயிர்த் தழுகணீர் அருவி மார்பிடை
உயாவுறத் திருவுள முருகப் புல்லினன்
வியாயமத் தனைக்குமோர் தீய மாயினன்
தயாமுத லறத்தினைத் தழீ இய தென்னவே.

4. மனோம்னியம்

[சீவகபாண்டியன் ~~காதுவன~~ பலதேவன், சீரமன்னனான புருடோத்தமனுடன் உரையாடல்.]

பலதேவன்: சாலவும் நீவிந் பகைக்கில் சகமெலாம்
ஆழ்துயர் மூழ்கலும் அன்றி உங்கட்(கு)
வது வினையுமோ அறியேம்; ஆதலின்,
அஞ்சா அரயே நன்னசி வகனுடன்
வெஞ்சமர் வினைத்தல் நன்றல —

புருடோத்தமன்:— (பயந்தாற்போல) - ஆ! ஆ!

பலதேவன்:—

நன்செய்நா டினிமேல் மீட்டு நல்கலும் 5
எஞ்சலில் பெரும்புகழ்க்-கேற்ற தன்றெனில்
உரைக்குதும் உபாயமொன் (று) உசிதன் மனையில்
திரைக்கடல் அமுதே உருக்கொண் டதுபோல்
ஒருமலர் மலர்ந்தங் குறைந்தது; தேனுண
விரைமலர் தேடளி வீற்றிங் கிருந்தது; 10
அன்னவள் மன்ன! நின் அரியணை யமரில்
தென்னவன் மனமும் திருந்தும்; நன்செய்நா(டு)
உன்னதும் ஆகும் —

புரு: உண்மை! ஓகோ!

வண்டு மலரிடை அணையஉன் நாட்டில்
கொண்டு விடுவரே போலும்; நன்று! 15
கோதறும் இருபுறக் காதல் அன்றியெம்
நாட்டிடை வேட்டல்மற் றில்லை; மேலும்நம்
அரியணை இருவர்க் கிடங்கொடா தறிகுதி!

பலதேவன்: (தனக்குள்)

சுரிசூழல் வதுவை போனது சுகம்! சுகம்!

புரு: ஆதலின், முடிவில்லீ ஓதிய தொழிக! 20
நன்செய்நா ட்தற்கா நாடிநீ நவீன்ற
வெஞ்சொல் கினைதொறும் மேலிடும் நகையே.

* * *
நன்செய்நா டதனை நாவுகூ சாமல்
பாண்டியற் களிக்க என் றுரை பகர்ந்தும்,

ஈண்டுநீ பின்னும் உயிர்ப்பது துதுவன் 25
 என்றபே ரொன்றால் என்றே அறிகுதி!
 கருதா துனையிங் கேவிய கைதவன்
 ஒருவா ரத்திற் குள்ளாய் அவன்முடி
 யார்பகை இன்மையால் இதுகா றணிந்து
 பார்வகித் தானெனப் பகரா தறிவன்; 30
 விரித்துநீ யெம்மிடம் உரைத்த புரிசையும்
 அரிக்குநேர் என்னநீ அறைந்த அரசனும்
 இருப்பரேல் காண்குவம் அவர்வலி யினையும்!
 (சேவகனை நோக்கி)
 அருள்வர தனைஇங் கழையாய்! சேவக!
 (அருள் வரதன் வர)

பலதேவன்: (தனக்குள்) சிந்தனை முடிந்தது.

அருள் வரதன்: வந்தனம்! வந்தனம்!

புரு: நல்லது! செழியன் நெல்லையை நோக்கி
 நானையாம் ஏகுவம்; நமதுபோர் வீரரவ்
 வேளைஆ யத்தமாய் வைப்பாய்—

அருள்: ஆஞ்ஞை

புரு: செல்லாய் விரைவில்! (பலதேவனை நோக்கி)
 தென்னன் போர்க்கு

வல்லா நென்னில் வாரமொன் றிற்குள் 40
 தன்னிய சேனையும் தானுய்நீ சொன்ன
 கடிபுரி பலமாக் காக்க; இல்லையேல்,
 முடிநம் அடியில் வைத்து நாமிடும்
 ஆணைக் கடங்கி அமர்க; எமதிடம்
 வீணுக் குன்னை விடுத்தகை தவற்கு 45
 வஞ்சியான் மொழிந்த மாற்றமீ தெனவே
 எஞ்சா தியம்புதி, ஏகாய், ஏகாய்!

(பலதேவன் போக)

—புராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை

IV. பல்சுவை

1. சான்றோர் சமட்டோரைச் சேர்வர்.

பொன்னும் துகிரும் முத்தும் மன்னிய
 மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
 இடைபடச் சேய வாயினும் தொடைபுணர்ந்
 தருவிலை நன்கலம் அமைக்கும் காலே
 ஒருவழித் தோன்றியாங் கென்றும் சான்றோர்
 சான்றோர் பால ராப;
 சாலார் சாலார் பாலரா குபவே.

—கண்ணகனார்

2. கடமைகள்

சன்று புறந்தருகல் என்றலைக் கடனே;
 சான்றோ னுக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே;
 வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே;
 என்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே;
 ஒளிறுவா ளருஞ்சமம் முருக்கிக்
 களிற்றெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

—பொன் முடியார்

3. கண்ணன் என் தோழன்

கேட்ட பொழுதிற் பொருள்கொடுப் பான்சொல்லும்
 கேலி பொறுத்திடுவான்; — என்கை
 ஆட்டங்கள் காட்டியும் பரட்டுக்கள் பாடியும்
 ஆறுதல் செய்திடுவான்; என்றன்
 நாட்டத்திற் கொண்ட குறிப்பினை யிஃதென்று
 நான்சொல்லு முன்னுணர்வான்; — அன்பர்
 கூட்டத்தி லேயிந்தக் கண்ணனைப் போலன்பு
 கொண்டவர் வேறுளரோ?

உள்ளத்தி லேகரு வம்கொண்ட போதீனில்
 ஓங்கி யடித்திடுவான்; — நெஞ்சில்
 கள்ளத்தைக் கொண்டொரு வார்த்தைசொன் னுலங்குக்
 காறியுமிழ்ந்திடுவான்; — சிறு

பள்ளத்தி லேநெடு நாளழு குங்கெட்ட
பாசியை யெற்றிவிடும் — பெரு
வெள்ளத்தைப் போலருள் வார்த்தைகள் சொல்லி
மெலிவு தவிர்த்திடுவான்.

கோபத்தி லேயொரு சொல்லிற் சிரித்துக்
குலங்கிடச் செய்திடுவான்; — மனஸ்
தாபத்தி லேயொன்று செய்து மகிழ்ச்சி
தளிர்ந்திடச் செய்திடுவான்; — பெரும்
ஆபத்தி னில்வந்து பக்கத்தி லேகின்
றதனை விலக்கிடுவான்; — சுடர்த்
தீபத்தி லேவிழும் பூச்சிகள் போல்வருந்
தீமைகள் கொன்றிடுவான்;

உண்மை தவறி நடப்பவர் தம்மை
உதைத்து நசுக்கிடுவான்; — அருள்
வண்மை யினாலவன் மாத்திரம் பொய்கள்
மலைமலை யாவுரைப்பான்; — நல்ல
பெண்மைக் குணமுடையான்; சில நேரத்திற்
பித்தர் குணமுடையான்; — குளிர்
தண்மைக் குணமுடையான்; சில நேரம்
தழலின் குணமுடையான்.

—பாரதியார் 4

4. கோடி வணக்கம்

கோடிவ ணக்கமது செய்வோம் — நாட்டின்
குறைகள் நீங்கியினி உய்வோம்;
முடிவ ணங்கியதைப் போற்றி — அதன்
மூன்று திறக்குறியைச் சாற்றி.

புதுமை யானகொடி பாரீர் — வேறு
பூக் கலத்திலை தேரீர்
முதுமை யாமெவர்க்கும் பொதுவாம் — வாழ்வின
முறையைக் காட்டுவதும் இதுவாம்.

பச்சை யானொரு தோற்றம் — நமக்குப்
பக்தி வேண்டுமெனச் சாற்றும்

இச்சை யானபொருள் கூடப் — பக்தி

இருக்க வேணுமதை நாட

8

சூய்ய வெள்ளைநிறக் காட்சி — உண்மை

துலங்கு மென்பதற்குச் சாட்சி;

மைய மாகநிற்கும் மர்மம் — ஸத்யம்

மதங்கள் யாவினுக்கும் தர்மம்.

4

துறவின் வண்ணமந்தக் காவி — உலகின்

துக்கப் பூட்டினுக்குச் சாவி.

சிறையும் வீடுமதற் கொன்றே — என்னும்

சேதி ஒதுவதற் கென்றே.

5

— அரசவைக் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை

5. பெண்ணின் பெருமை

உங்கையராகப் பிறப்பதற்கே — நல்ல

மாதவஞ் செய்திட வேண்டுமம்மா!

பங்கயக் கைந்நலம் பார்த்தலவோ — இந்தப்

பாரில் அறங்கள் வளருமம்மா!

1

உள்ளந்தளர்வுறும் நேரத்திலே — உயிர்

கூட்டும் உரைகள் உரைப்பவரார்?

அள்ளி யெடுத்து மடியிருத்தி — மக்கள்

அன்பைப் பெருக்கி வளர்ப்பவரார்?

2

நீதிநெ றிநில்லா வம்பருமே — நல்ல

நேர்வழி யுற்றிடச் செய்பவரார்?

ஓதிய மான யிழந்தவரை — உயர்

உத்தம ராக்க முயல்பவரார்?

3

ஆசிபிரியும்வ் வேளையிலே — பக்கத்து

அன்போ டகலா திருப்பவரார்?

பாவி யமனும் வருத்திடாமல் — நசன்

பாதம் நினைந்திடச் செய்பவரார்?

4

— கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

6. நூற்பயிற்சி

நூல்பயில் இயல்பே நுவலின் வழக் கறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்
ஆசாற் சார்ந்தவை அமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிற்றல்
விதைல் வினையை விடுத்தல் என்றிவை
கடனாக் கொளினே மடம்நனி இகக்கும்.

—பவணந்தி முனிவர்

7. ஆடைச் சிறப்பு

மேலாடையின்றிச் சபைபுகுந் தாலிந்த மேதினியோர்
நூலாயி ரம்படித் தாலுமெண் ணார்; நுவல் பாறகடலோ
மாலா னவர் அணி பொன்னாடை கண்டு மகனைத்தந்தே
ஆலாலம் தந்தது தோலாடை சுற்றும் அரன்தனக்கே.

—நையாண்டிப் புலவர்

8. உண்மைத் தத்துவம்

ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி; புலனைந்தும்
வென்றான்தன் வீரமே வீரமாம் — என்றாலும்
சாவாமற் கற்பதே கல்வி; தனைப்பிறர்
ஏவாமல் உண்பதே ஊண்

—ஒளவையார்

9. புண்ணுக்குப் புண் காட்டியது

வஞ்சகர்பால் நடந்தலைந்த காலிற் புண்ணும்
வாயில்தொறு முட்டுண்ட தலையிற் புண்ணும்
செஞ்சொல்லை நினைந்தருகு நெஞ்சிற் புண்ணும்
தீருமென்றே சங்கரன்பாற் சேர்ந்தேன்; 'அப்பா,
கொஞ்சமல்ல பிரம்படியின் புண்ணும் வேடன்
கொடுங்காலால் உதைத்தபுண்ணும் கோப மாகப்
பஞ்சவரில் ஒருவன்வில்லால் அடித்த புண்ணும்
பார்!' என்றே காட்டிகின்றான் பரமன் றானே.

இராமசந்திர கவிராயர்

10. திருக்குறட்சிறப்பு

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னேடு பகர்ந்ததற்பின் — போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ? மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

—நத்தத்தனார் 21

குறிப்புரை

I. வாழ்த்து

ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெரிய புராணம் இயற்றியவர்; அன்பாய் சோழனிடம் அமைச்சராய் விளங்கியவர்; அருண் மொழித் தேவர் என்ற பெயருடையவர். மதம் - சைவம்.

1. ஒதற்கு - சொல்லுவதற்கு, நிலவு - சந்திரன், வேணியன் - சடைமுடியவன், அலகு இல் - அளவில்லாத

ஆசிரியர் திருநாவுக்கரசர்; தேவாரம் பாடிய மூவருள் ஒருவர். மருள் நீக்கியார் என்பது இவரது இயற்பெயர். திருவாரூரில் புகழூர்க்குப் புதல்வராய்த் தோன்றியவர்.

2. வழுவாது - நீக்காது, வையகம் - உலகம், தீ வண்ணன் - தீயைப் போன்ற நிறத்தைபுடையவன்.

ஆசிரியர் குலசேகர ஆழ்வார். இவர் ஆழ்வார் பன்னிருவருள் ஒருவர்; பெருமாள் என்ற பெயரால் வழங்கப்படுபவர்.

3. வான் - ஆகாயம், பைங்கூழ் - பசும்பயிர், மைத்து - இரண்டு, மாமுகில் - பெரிய மேகம், வீட்டாவிடினும் - போக்காவிட்டாலும்.

II. அறவுரை

1. நூலியர்

ஆசிரியர் சமணமுனிவர்; பாண்டியனாலாதரிக்கப் பெற்றவர். இந்தால் பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

1. மண்டு - நிறைந்த, நேரொப்ப - நன்றாக, துய்ப்ப - அனுபவிக்க.

2. ஓர்இ - நீங்கி, கேண்மை - நட்பு, கெழீஇ - தழுவி, மெய்யதா - உடம்பில் தைத்திருக்க.

2. நான்மணிக்கடிகை

இதன் ஆசிரியர் விளம்பரிநாகனார். இதுவும் பதினென்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று.

1. அசுணமா - ஒரு விலங்கு (பறவை என்பாரும் உளர்) உரவோர் - பெரியோர், வெநிர் - மூங்கில், சால்பு - நிறைந்த குணம்,

2. இரவு - யாசகம், மன்னுதல் - நிலை பெற்றிருத்தல். இசை - புகழ், வெகுளி - கோபம்.

3. இனியவை நாற்பது

இதனாகியார் பூதஞ்சேந்தனார். இந்நூலும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கினுள் ஒன்று.

1. ஊனம் - குற்றம், மானுடவர் - மனிதர்.

2. மிக்கார் - பெரியோர், மிக மாண - மிகவும் சிறப்பாக எட்டுணையானும் - எள்ளளவேனும், ஆற்ற - மிகவும்.

4. இன்று நாற்பது

இதனாகியார் கபிலர். இவர் கடைச்சங்க காலத்தில் விளங்கிய பெரும்புலவர். மதுரையையடுத்த திருவாதவூரில் அிறந்தவர். இடைக்காடர்க்கும் பரணர்க்கும் உற்ற நண்பர். இவர் பாடிய பாடல்களும் நூல்களும் பலவுள. இந்நூலும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

1. ஆற்றல் - வலிமை, படை - ஆயுதம், இன்னு - துன்பம், தேற்றம் - தெளிவு, மாற்றம் - விடை.

2. பால் - பகலின், நாரின்மை - அன்பில்லாமை, இகல் பகை.

5. தீரிகடுகம்

இதவும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று. மனப்பினியாகிய அறியாமையைப் போக்க மூன்று நீதிகளைச் செய்யுள் தோறும் கூறுவதால், இப்பெயர் பெற்றது. இதனாகியார் நல்லாதனார்.

1. கணக்காயர் - ஆசிரியர். பிணக்கு - மாறுபாடு, பாத்த - பகுத்து, பயத்தல் - கொடுத்தல்.

2. தாளாளன் - முயற்சியுடையவன், கோளாளன் - கொள்கையுடையவன், கோளக - நட்பாக.

6. பழமொழி

இதவும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று. இதனாகியார் முன்றுறையரையனார் என்பவர். இவர் பெயரால் இவர் அரசமரபைச் சேர்ந்தவர் என்பது தெரிகிறது.

1. ஆற்றவும் - மிகவும், தமவேயாம் - தம்முடையவே, ஆற்றுணு - கட்டுச்சோறு.

2. பிறிதழி - வேறு இடங்களில், கணக்கு - தூல்கள், முனியாது - வெறுப்பில்லாமல்.

7. திருக்குறள்

இது பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் தலை சிறந்து விளங்குவது. இறையசிரியர் திருவள்ளுவர். இவர் மதுரையில் தோன்றி மயிலை வாழ்ந்தவர்; வாசகியம்மையாரை மணந்து இல்லறத்தில் வாழ்ந்தவர். இந்நூல் உலகப்பொதுமறை என்று புகழப்படுகிறது. உலகின் பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1. மிசை - மேல், மாண் அடி - சிறந்த திருவடிகள், நிலம் மிசை - பூமியின்மேல்.
2. செயற்கரிய - செய்தற்கருமையான செயல்கள்.
3. மாசிலன் - குற்றமற்றவன், அணைத்து - அவ்வியல்பினை உடையது.
4. இல்வாழ்க்கை - இல்லாளோடு கூடி வாழ்தல்.
5. ஆற்றும் - செய்யும், அவையத்து - சபையில், முந்த இருப்ப - முதன்மையாய் வீற்றிருக்க.
6. சார்பு - பற்றுக்கோடு, மறத்திற்கும் - பாவம் நீங்கு தற்கும்.
7. குழையும் - வாடும். முகம் திரிந்து - முகம் மாறுபட்டு.
8. இன்னாத - கடுஞ்சொற்கள்.
9. வையகம் - பூமி, மாற்றல் - ஈடாகக் கொடுத்தல்.
10. நடு இகந்து - நடுநிலை நீக்கி. ஆக்கம் - செல்வம்.
11. சோகாப்பர் - துன்புறுவர். சொல் இழுக்கு - சொற்குற்றம்.
12. உலகத்தொடு ஒட்ட - உலகத்தாரோடு பொருந்த.
13. இறப்பினை - மீச்செயலை.
14. வெஃகுதல் - விரும்புதல், புலம் வென்ற - ஐம்புலனடக்கிய.
15. கண் நின்று - எதிரே நின்று, கண்ணற - தாட்சணிய மில்லாமல்,
16. பயனிலாச்சொல் - பயனற்ற வீண் சொல்.
17. துன்னற்க - நெருங்காதே, பால் - பக்கம்.
18. ஒப்புரவு - உபகாரம், ஒல்கார் - பின் வாங்கார்.
19. ஆற்றுவர் - தாங்குவர், மாற்றுவார் - போக்குவார்.
20. எவன் - என்ன காரணம்?
21. மழித்தல் - மொட்டையடித்தல், கீட்டல் - சாட வளர்த்தல்.

22. அளவிறந்து - அளவு கடந்து.
23. தன்னெஞ்சறிவது - தன் மனமறிந்ததில்.
24. சினத்தின் - கோபத்தைக்காட்டிலும்.
25. ஒறுத்தல் - தண்டித்தல்.
26. முறை செய்தல் - நீதி செலுத்துதல், இறை - கடவுள்.
27. விழுச்செல்வம் - சிறந்த செல்வம், மாடு - செல்வம்.
28. இலங்கு தூல் - புகழ் விளக்கும் தூல்கள்.
29. ஒற்கத்தின் - தளர்வுற்ற இடத்து, ஊற்றும் துணை - ஊன்றுகோல் போன்ற உதவியாம்.
30. மெய்ப்பொருள் - உண்மைப் பொருள்.
31. தீதுஒரீஇ - தீமையின் நீங்கி, உய்ப்பபு-செலுத்துவது.
32. திணைத்துணை - பணைத்துணை, திணையென்னும் அளவு - பணையென்னும் அளவு.
33. இடிக்கும் - (அறிவுரையை) இடித்துக்கூறும்.
34. இனநலம் - சேர்க்கைச் சிறப்பு.
35. இழுக்கு - சூற்றம், எண்ணி - ஆராய்ந்து.
36. ஊக்கி - எழுச்சி கொண்டு, முரிந்தார் - தோல்வியுற்றார்.
37. ஞாலம் - உலகம்.
38. எஞ்சாமை - குறையாது.
39. கொளல் - கொள்க, நாடி - ஆராய்ந்து.
40. தேற்றம் - தெளிவு.
41. சுற்றம் - உறவினர், ஒழுகல் - நடத்தல்.
42. அரண் - பாதுகாப்பு, பொச்சாப்பு - மறதி.
43. கோலோச்சும் - செங்கோல் செலுத்தும்.
44. அல்லல் - துன்பம், ஆற்றாது - தாங்காது.
45. கண்ணிலன் - அருளில்லாதவன்.
46. சிதைவிடத்து - அழிவுற்ற இடத்து, ஒல்கார் - பின் வாங்கார், உரவோர் - ஊக்கமுடையோர், பாடு ஊன்றும் - பெருமையை நிலை நிறுத்தும்.
47. அடியளந்தான் - திருமால்.
48. மெய்வருத்த - உடல் வருந்தியுழைக்க.
49. இடுக்கண் - துன்பம், நஞ்சு - சிரிக்க.

50. ஒருதலையா - உறுதியாக.
51. பிறிதோர் சொல் - வேறோர் சொல்,
52. சலத்தால் - வஞ்சனையால், ஏமார்த்தல் - பாதுகாக்க
எண்ணுதல்.
53. பயக்கும் - கொடுக்கும்.
54. தேறும் - அளிக்கும்,
55. அகத்தது - மனத்திலுள்ளது,
56. தொகை - கூட்டம்.
57. இறை - வரி, பொறை - பாரம்.
58. கூற்று - இயமன், உடன்று - எதிர்த்து.
59. ஒட்டு - தோல்வி, வன்கண் - அஞ்சாமை.
60. முகம் நக - முகம் மலரச் சிரித்து, அகம் நக - மனம்
மகிழு.

III. காதை

1. நளவேன்பா.

இதன் ஆசிரியர் புகழேந்திப் புலவர். இவர் தொண்டை
மண்டலத்துப் பொன்னினைந்த களத்தூரில் பிறந்தவர். 'வேன்பா
ஶிற் புகழேந்தி' எனப் பாராட்டப்பட்டவர்; சந்திரன் சுவர்க்கி
என்ற சிற்றரசனால் ஆதரிக்கப்பட்டவர்; பாண்டியனாலும் சோழ
மன்னனாலும் போற்றப்பட்டவர். இவரைப்பற்றி வழங்கும்
காண பரம்பரைக் கதைகளும் பலவுண்டு. காலம் 800 ஆண்டு
க்கு முன். சமயம் - வைணவம்.

1. கானகம் - நாடு, கோக்காதலி - அரசினங்குமரி,
ஏதிலன் - அயலான்.
2. அரைசிறுள் - நள்ளிருள், சோர்குழல் - தமயந்தி,
3. ஆதபம் - நெருப்பு, வெங்கான் - கொடிய காடு.
4. வாமம் - அழகிய, ஏமம் - பிச்சை, அகம் - மனம்.
5. மணித்துகில் - அழகிய ஆடை, போது - பூ.

2. யாதம்.

இதன் ஆசிரியர் வில்லிபுத்தூரார். இவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டுச் சனியூரில் வீரராகவர் என்பார் புதலவராய்த் தோன்றினார். வரபதியாட்கொண்டான் என்னும் சிற்றரசன் இவரை ஆதரித்தான். தம்முடன் வாதிட்டுத் தோன்ற புல்வர் காதை அறுப்பது இவர் வழக்கம் என்றொரு கதையுண்டு. மதம் வைணவம். காவம் 500 ஆண்டுகட்குமுன்.

1. அமர் - புத்தம், நீருக்கி - அழித்து, புயல் வண்ண - மேகம் போன்ற நீலநிறமுடையவனே!
2. இகல் - பகை, வலிமை. அணங்கு - துரோபதை.
3. தனைந்திடுவல் - விலங்கிடுவேன்.
4. தாய - தாவியளந்த, பிணித்தான் - கட்டினான்
5. பூங்கா - அழகிய கற்பகச் சோலை.
6. பிணித்தமை - கட்டிய தன்மை.
7. இறைஞ்சி - வணங்கி, ஒன்றும் - பொருந்திய.

3. கம்பராமாயணம்.

இதன் ஆசிரியர் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர். இவர் சோழ நாட்டுத் திருவழுந்தூரில் ஆயிரத்துநூறு ஆண்டுகட்கு முன் விளங்கியவர். திருவேண்டெனய் நல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ளலால் ஆதரிக்கப்பெற்றவர். இவரைப்பற்றி வழங்கும் கதைகள் பல.

1. பார் - பூமி, குவடு - மலையுச்சி, பதி - அயோத்தி.
2. சுரிகை - வாள், கணைப்புட்டில் - அம்புக்கூடு.
3. நோய் - துன்பம், பெருமகன் - தசரதன்.
4. விலக்குவது - தடுத்தல், புலக்குரித்து - அறிவுக்குரியது.
5. தானை - சேனை, பொரும - போர் செய்வான்.
6. சேணுயர் - மிகவுயர்ந்த, மொயம்பு - வலிமை.
7. அவலம் - துயரம், படிவம் - உருவம்.
8. கார் - மேகம், ஆர்ப்பு - ஆரவாரம்.
9. எல் - ஒளி, மல் - அழகு.
10. கோதற்ற - குற்றமற்ற, நாதன் - தலைவன்.
11. தாதை - தந்தையாகிய தசரதன்.
12. புண்டரிகம் - தாமரை.
13. அயாவுயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து, புல்லினன் - தழவினன், தபா முதல் - அருளுக்கிருப்பிடம்.

4. மனோன்மனியம்

இதன் ஆசிரியர் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை என்பவராவர். இவர் திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரியில் ஆசிரியப்பணி புரிந்தவர்; கோடக நல்லூர் சுந்தரசுவாமிகளிடம் பத்தி கோண்டவர்; நாற்பது ஆண்டுக்கு முன் இருந்தவர்.

சாலவும் - மிகவும், சகம் - உலகம், சமர் - யுத்தம், எஞ்சவில் - குறைவில்லாத, உசிதன் - பாண்டியன், திரை - அலை, விரை - வாசனை, அளி - வண்டு, வதுவை - திருமணம், வேட்டல் - மணத்தல், கைதவன் - பாண்டியன் (வஞ்சகன் என்ற பொருளில் குடிவையும் குறிக்கும்). புரிசை - கோட்டை மதில், அரி - சிங்கம், கடி புரி - காவல் மிக்க நகரம்.

IV. பல்சுவை

1. சான்றோர் சான்றோர்ச் சேவர்.

இதனாசிரியர் கண்ணகனார். இவர் கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர். இப்பாடல் எட்டுத் தொகை தூல்களுள் ஒன்றாகிய புறநானூற்றிலுள்ளது.

1. துகிர் - பவழம், மன்னிய - நிலை பெற்ற, காமரு - விரும்பத்தக்க, சேய - தூரத்திலுள்ளன, தொடை - மாலை, கலம் - ஆபரணம், சான்றோர் - மேலோர், சாலார் - கீழோர்.

2. கடமைகள்

இதனாசிரியர் பொன்முடியார் என்ற நல்லிசைப்புலமைமெல்லியலார். இவர் பெயரால் இவர் அரசகுலத்தவர் என்பது தெரிநிறது. இப்பாடலும் புறநானூற்றில் உள்ளது.

2. புறந்தருதல் - பாதுகாத்தல், வடித்து - கூராகத்தீட்டி, ஒன்று - பிரகாசிக்கின்ற, முறுக்கி - வென்று.

3. கண்ணன் என் தோழன்

இதனாசிரியர் சுப்பிரமணிய பாரதியார். இவர் எட்டையபுரத்தில் சின்னச்சாமி ஐயர் புதல்வராய்ப் பிறந்து, இளமையி

லேயே கல்வி வளம்-பெற்றுப் புலவர்களால் பாரதியார் என்ற பட்டம் பெற்று, நாட்டுப் பற்றுல் மக்களை விடுதலை உணர்ச்சி கொள்ளுமாறு தூண்டும் கவிதைகளைப் பாடி, நாட்டுப் பணியும் தமிழ்ப்பணியும் ஒருங்கு புரிந்தவர். இவர் பாடிய பாடல்கள் பல; எழுதிய உரை நடை தூல்களும் பல.

3. நாட்டம் - பார்வை.
4. கள்ளம் - வஞ்சனை, மெலிவு - துன்பம்.
5. மனஸ்தாபம் - வருத்தம், தளிர்ந்திட - தழைக்க.
6. வண்மை - ஈகை, தண்மை - குளிர்ச்சி.

4. கொடி வணக்கம்

இதன் ஆசிரியர் நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை. இவரது கவிதைப் பணி நாட்டின் விடுதலைக்கும் தமிழ் வளர்சிக்கும் பயன்பட்டு விளங்குவது. இவர் நம்மிடை வாழ்ந்து வருகிறார். சென்னை அரசாங்கத்தாரால் சென்னை ராஜ்யத் தமிழ்க் கவிஞராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

7. உய்வோம்-வாழ்வோம், முடிவணங்கி-தலைவணங்கி.
8. பூதலம் - உலகம், தேரில் - ஆராய்ந்தால், முதுமை - பழமை.
9. சாற்றும் - சொல்லும்.
10. துலங்கும் - விளங்கும், மர்மம் - கருத்து.
11. வண்ணம் - நிறம், வீடு - விடுதலை.

5. பெண்ணின் பெருமை

இதன் ஆசிரியர் கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை. இக்காலக் கவிஞருள் தலைசிறந்து விளங்குபவர். மலரும் மாலைபும், ஆசிய ஜோதி முதலிய தூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் திருவாங்கூரைச் சேர்ந்த புத்தேரியில் வாழ்பவர்.

12. மாதவம் - பெருந்தவம், பங்கயம் - தாமரை, பாரில் - பூமியில்.
13. தளர்வுதும் - சோர்வடையும்.
14. ஒதிய - சொல்லிய.
15. ஆவி - உயிர், பாதம் - திருவடி.

புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்
முன்றும் படிவம்
சிறப்புப் பகுதி
[PART II]

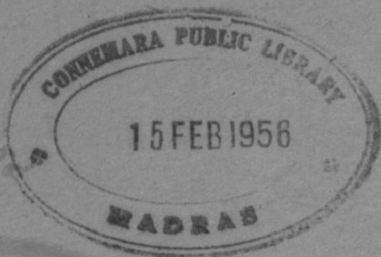
[1951-ஆம் ஆண்டு ஜூன், ஆகஸ்டு மாதங்களில் அரசியலார்
வெளியிட்ட புதிய பாடத்திட்டத்தின்படி எழுதப்பட்டது.]

ஆசிரியர்:
பண்டித, நா. லக்ஷ்மிநரசிம்மன்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்,
P. K. நாடார் உயர்நிலைப்பள்ளி,
திருமங்கலம்.

வெளியிடுபவர்:
A. T. N. நாகலிங்கம் & கம்பெனி
புதுமண்டபம்,
மதுரை

இரண்டாம் பதிப்பு, ஜூன், 1952.

R.B. 531
3-57

*Approved by the Text-Book Committee, Madras for Class use,
Vide Fort St. George Gazette, Supplement to Part I-B of the
Consolidated list of approved Books, 7th May, 1952
Page 107 of Part II*

52900

266211

CONNECTIONS LIBRARY
 15 FEB 1956
 MADRAS

முன்னுரை

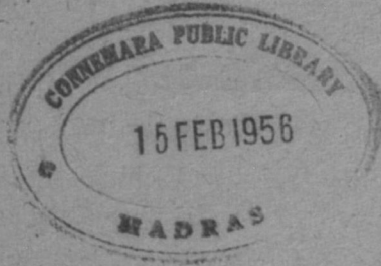
மாணவர் மொழிப்பற்றும் நாட்டுப்பற்றும் பெருகி மொழியறிவீற் சிறந்து திகழ்வதற்கு வழி காணும் நோக்குடன் அண்மையில் (ஜூன், ஆகஸ்டு—1951) அரசாங்கத்தார் ஒரு புதிய பாடத்திட்டத்தை வகுத்தனர். அத்திட்டத்தின்படியே 'புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம்' எனப்பெயரிய இவ்வாசக வரிசை, தெள்ளிய செந்தமிழ் நடையில், கற்பார் ஊக்கமும் மகிழ்ச்சியும் பெருகக் கற்கும் வண்ணம், எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகங்களில் பழந்தமிழிலக்கியச் சிறப்பைத் தமிழ் மாணவர் அறிந்து பயன் பெறும் வண்ணம் அவ்விலக்கியச் செய்திகள் பல எழுதப்பட்டிருப்பதோடு, வரலாறு, கலை, விஞ்ஞானம், வீரச்செயல், கைத்தொழில், பிரயாணம் முதலிய பல வேறுவகைப்பட்ட கட்டுரைகளும் கதைகளும் நாடகங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் மொழியறிவுடன் கையுணர்ச்சியையும், செயலாற்றலையும், நற்பண்புகளையும் வளர்ப்பதற்குப் பெருந்துணையாதற்கு ஒத்த வகையில் அமைந்துள்ளன. பாடல்களின் இறுதியில் அருஞ்சொல் விளக்கம், விளக்கம், இலக்கணம், மொழிப் பயிற்சி முதலியனவும் இணைக்கப் பட்டிருப்பது மாணவர் தாமே முயன்று பயில்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்றது. பாடத்திட்டத்தின்படி 'கிறப்புப் பகுதிக்கு' (Part II) ஏற்ற முறையில் செய்யுட் பகுதிகளும் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. செய்யுட்பகுதிகளுக்காகத் திறிப்புரையும் ஆசிரியர் வரலாறுகளும் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கும் முறையில் அமைப்பட்டுள்ளன. மாணவர் கவனைக் கழிக்காளாகக்

கொண்டு இந்நூலைச் சிறந்த முறையில் வெளியிட்டுள்ள உயர்திருவாளர் **A. T. N. நாகலிங்கம்** அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி உரியதாகும். இப்புத்தகங்களைக் கண்ணுறும் தலைமை ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள், கலாசாலை அதிகாரிகள் யாவரும் மாணவர் நலம் கருதியும் தமிழ் வளர்ச்சி கருதியும் இவற்றைத் தங்கள் கலாசாலையில் பாடமாக வைத்து ஆதரித்தமூறு வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

திருமங்கலம், }
5-11-1951.

இங்ஙனம்,

நா. லக்ஷ்மிநரசிம்மன்
ஆசிரியன்.

15 FEB 1958

MADRAS

உள்ளூரை

பக்கம்

உரைநடைப் பகுதி :

1. புலவர் அருஞ்செயல்	...	1
2. தொழிலரசர் டாட்டா	...	9
3. உயிர் வாழ்வு	...	19
4. கோவிற்பணி	...	26
5. ஏர் வளம்	...	30
6. தமிழர் கலை வளம்	...	37
7. வேண்டா விடுதலை	...	43
8. நான்ஸென் வீரச்செலவு	...	47
9. தமிழர் போர் முறை	...	57
10. புதைந்த மாநகர்	...	64
11. விசுவநாதன்	...	70

செய்யுட்பகுதி :

I வாழ்த்து

1. திருவாய்மொழி	...	78
2. திருவருட்பா	...	78
3. சகலகலாவல்லி மாலை	...	78

II அறவுரை

1. நாலடியார்	...	78
2. நான்மணிக்கடிகை	...	79

4. ஆசாரக் கோவை	...	79
5. சிறுபஞ்சமூலம்	...	80
6. பழமொழி	...	80
7. திருக்குறள்	...	80

III காதை

1. அரிச்சந்திரபுராணம்	...	81
2. கம்ப ராமாயணம்	...	83
3. பாஞ்சாலி சபதம்	...	84

IV பல்சுவை

1. மீனாட்சியம்மை குறம்	...	85
2. மருதம்	...	86
3. வீரத்தாய்	...	86
4. புதுமைப் பெண்	...	86
5. மலர்கள்	...	87
6. கடமைகள்	...	87
7. சிலேடை	...	87
குறிப்புரை	...	88

15 FEB 1956

புது முறைச் செந்தமிழ் வாசகம் மூன்றாம் படிவம் சிறப்புப் பகுதி

1. புலவர் அருஞ்செயல்

1. பழந்தமிழ்ப் புலவர்களுட்பலரும், மொழிப் புலமையோடு உலகியலறிவும், அரசியலறிவும், தாம் கருதியவற்றை அஞ்சாது எடுத்துரைக்கும் ஆண்மையும், அதற்கேற்ற சான்றாண்மையும் உடையராய் விளங்கினார். மறம் விளையும் இடத்தெல்லாம் அவர்கள் தாங்களே தோன்றி, மறம் கடிந்து, அறத்தை நிலை நிறுத்தி வந்தார்கள். அந்நாளில் அரசர்களும் அவர்கள் சொல்லைப் பொன்னே போலப் போற்றி வாழ்ந்தார்கள்; அவர்கள் போர்க்களத்தே கடுஞ்சினம்கொண்டு ஒருவரையொருவர் தாக்கற்கு முனைந்தெழும் நிலையிலும் புலவர் சொல்லைப் புறக்கணியாது, கடவுள் வாக்கென மதித்து, அடங்கி நிற்பார்கள். தமிழரசர் இத்தகைய பண்பிற்சிறந்து விளங்கியது, புலவர்கள் அருஞ்செயல் புரிதற்குப் பெருந்துணையாயிற்று. அவ்வாறு செயற்கருஞ்செயல் புரிந்து நலம் விளைத்த புலவர் மணிகளுள் கோவூர் பெழார் தலை சிறந்து விளங்கினார்.

2. கோவூர் கிழார், சற்றேறக்குறைய ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகட்குமுன் சோழவள நாட்டிலுள்ள கோவூர் என்னும் ஊரில் தோன்றினார். அவர் இளமையிலேயே நல்லாசிரியரை அடுத்துக் கல்விகற்றுப் புலமைச் செல்வராய்த் திகழ்ந்தார். புலமையோடு பண்பும் வளர்ந்தது. அவர் மக்களுக்கான

நற்பணி செய்வதே தம் கடனைக் கொண்டார். அவரது புகழ் நாடெங்கும் பரவியது. மக்களும் மன்னர்களும் அவரை விரும்பி வரவேற்றுப் போற்றினார்கள் ; அவர் அறிவுரைகளைக்கேட்டு அவ்வாறே நடந்தார்கள்.

3. கோவூர் கிழார் தந்நலம் சிறிதும் எண்ணாத துறவு மனப்பான்மையுடன் வாழ்ந்தார். அன்பு கனிந்த அவரது உள்ளம், பிறர் துன்புறுவதைக் காணப்பொருது ; அதனால் அவர் துன்புற்றவர்க்குத் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய விரைந்து செல்வார். துன்பம் நீக்க வழி செய்ததும் எவருடையவாழ்த்துதலையும் விரும்பாது தாம்வந்தது போலவே சென்றுவிடுவார் ; பிழைபுரிவார் யாவரே யாயினும், அவர் நிலைகண்டு அஞ்சாது, அறிவுரை புகன்று, அவரை நல்வழிப்படுத்த முயல்வார். நாட்டில் அவரால் விளைந்த நன்மைகள் பல. அரசர்களும் அவர் சொல்லைத்தட்டி நடக்கத்துணிவதில்லை.

4. அவர் வாழ்ந்த நாளில் சோழநாடு இரண்டாகப் பிரிந்திருந்தது. புகார் நகரில் கிள்ளி வளவனும் அதன் தம்பியாகிய நலங்கிள்ளியும் ஆட்சி புரிந்தனர். அவ்விருவர்க்கும் பங்காளியாகிய நெடுங்கிள்ளி என்பான், உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு, ஆண்டு வந்தான். நலங்கிள்ளிக்கும் நெடுங்கிள்ளிக்கும் பங்காளிப்பகை முற்றியது. உறையூரையும் ஒரு குடைக்கீழ்க் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற விருப்பம் நலங்கிள்ளிக்குண்டு. இருவருக்கல்வியறிவொழுக்கங்களில் சிறந்தவர்கள் ; புலவர்களைப் போற்றுவதில் நிகரற்று விளங்கினார்கள். ஆனால், நாட்டாசையும் பங்காளிப் பகைமையும் அவர்கள் கண்களை மறைத்தன. அதனால், இருவரும் ஒருவரோடொருவர் கடும்போர் புரியலாதினர். அப்

போர்களால் மக்கள் அடையும் இன்னல்களை அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை.

5. ஒரு முறை நலங்கிள்ளி பெரும்படையுடன் சென்று நெடுங்கிள்ளியை எதிர்த்தான். நெடுங்கிள்ளி பகைவன் படைப் பெருக்கைக்கண்டு, அப்பொழுது போர் செய்தல் தகாதெனக்கருதி, நன்கு அரண் செய்யப்பெற்ற ஆலூர்க்கோட்டைக்குச் சென்று, கோட்டைக் கதவுகளை அடைத்துக்கொண்டான். நலங்கிள்ளி விடாது பின் பற்றிச் சென்று, கோட்டையை முற்றுகையிட்டான். மதிலைத் தகர்த்தோ, க்தவை உடைத்தோ, கோட்டைக்குட்புக அவன் விரும்பவில்லை. 'வெளியிலிருந்து எவ்வித உணவுப் பொருளும் செல்ல இயலாமல் தடுத்துவிட்டால் நகரம் தானே வழிக்கு வரும்,' எனக்கருதி, அவ்வாறே செய்தான் நலங்கிள்ளி.

6. கோட்டைக்குள்ளிருந்த உணவுப் பொருள்கள் தீர்ந்து போயின. மேலும், அங்கு நீர் நிலைகளும் இல்லை. கோட்டைக்குள் தண்ணீர் செல்லுதற் குரிய வழிகளையும் தடுத்துவிட்டான் நலங்கிள்ளி. நகரமாதர் பட்ட பாடு செப்புந்தரமன்று. பஞ்சமும் பிணியும் வருத்தத்தொடங்கின. இந்நிலையிலும் நெடுங்கிள்ளி ஏதும் செய்ய வழியறியாது வறிதே இருந்தான். இதனை அறிந்தார் கோலூர் கிழார்; அப்பொழுதே ஆலூர் சென்றார். புலவர்க்கு எப்பாழுதும் தடை இராதன்றோ? அவர் கோட்டைக்குட்புகுந்து நெடுங்கிள்ளியைக் கண்டார். நெடுங்கிள்ளியும் அவரை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றான்.

7. புலவர் அவனை நோக்கி, 'அரசனே, இம் முற்றுகையின் விளைவை நீ உணரவில்லை போலும்! யானைகள் பலநாள் நீராடுதலை இழந்து நிற்கின்றன.

அவை போதிய வுணவு பெறாது வலியிழந்தன! குழந்தைகள் பால்பெறாது அழுங்குரல் எங்கும் கேட்கின்றது! பெண்டிர் கூந்தலிற்கூட்டிக்கொள்ளும் பூக்களைப் பெறாது மனம் வெதும்புகின்றனர். மக்கள் குடிக்கவும் நீர் பெறாது துடிக்கின்றார்கள். உணவுபெறாது பட்டினி கிடப்பவர் பலர். இவற்றை அறிந்தும், அறியாதது போலவும் நின்செயலுக்கு நாணமலும் நின்னலமொன்றே கருதி இங்கிருத்தல் நேரிதன்று. உன்னிடமும் படைகள் உண்டு; போர் செய்யும் ஆற்றலுமுண்டு; உள்ளத்தில் வீரமும் உண்டு. நீ அறம் கருதுபவனாயின், 'மக்கள் துயர் துடைப்பதே மன்னவன் கடமை,' எனக் கருதுவையாயின், இப்பொழுதே நலங்கிள்ளியிடம், 'இக்கோட்டைநின்னதே,' எனக்கூறிக் கதவைத்திறந்து விட்டுச் செல்க. அவ்வாறன்றி வீரத்தை விரும்புவாயாயின், பகைவனைப் போரிற் புறங்கண்டு கதவைத் திறந்து விடுதலே முறையாகும். இவ்விரண்டினுள் ஒன்றும் செய்யாது அடைமதி லுக்குள் பதுங்கியிருத்தல் நின் போல்வார்க்கழகன்று,' என இடித்துக் கூறினார். நெடுங்கிள்ளி புலவர் கூற்றின் உண்மையை உணர்ந்தான்; உடனே கோட்டைக் கதவைத் திறக்க ஆணையிட்டுவிட்டு, வேறொரு வழியாக உறையூருக்கு ஓடினான். நலங்கிள்ளி வெற்றி முழக்கத்துடன் கோட்டைக்குட்புகுந்தான்.

8. அச்சமயம் இளந்தத்தனார் என்ற புலவ ஒருவர் அங்கு வந்து, நலங்கிள்ளியைக் கண்டு, செந்தமிழ்ப் பாக்களால் அவனைப் புகழ்ந்தார். நலங்கிள்ளி அப்பாக்களைப் பாராட்டிப் புலவர்க்குப்பெரும் பொருள் பரிசில் நல்கி மகிழ்ந்தான். இளந்தத்தனார் அங்குநின்றும் புறப்பட்டு உறையூர் சென்று நெடுங்கிள்ளியையும் காண விழைந்தார். நெடுங்கிள்ளியின்

வீரர் அவரை ஆவூரிலிருந்து வந்த நலங்கிள்ளியின் ஒற்றர் எனக்கருதிச் சிறை செய்து நெடுங்கிள்ளியின் முன் கொண்டு போய் நிறுத்தினார். நெடுங்கிள்ளியும் ஆராயாமலே அவரைக் கொலை செய்து விட எண்ணிவிட்டான்.

9. இந்நிகழ்ச்சியை எவ்வாறோ அறிந்தார் கோலூர் கிழார். அக்கணமே உறையூருக்கோடி, நெடுங்கிள்ளியைக்கண்டு, 'அரசே, என்னகொடுமை விளைக்க எண்ணினை! இளந்தத்தரை ஒற்றர் எனக்கருத வேண்டா; பழுமரம் எங்கிருப்பினும் அதனை நாடிச்செல்லும் பறவைகளைப்போல, வள்ளல்கள் எங்கிருப்பினும் அவர்களை நாடிச்சென்று பரிசில் பெற்று வாழும் புலவர்களின் இயற்கையை நீ அறியாயா? இப்புலவரது கள்ளமற்ற உள்ளம் இவரது முகத்தோற்றத்தில் தெள்ளிதின் தெரியவில்லையா? எவர்க்கும் திங்கு செய்யக் கருதாத இவரோ ஒற்றர்? நலங்கிள்ளியிடம் பரிசில் பெற்று வரும் வழியில் உன்னையும் காண விரும்பியே வந்திருக்கின்றார். இதற்கோ இக்கொடுத்தண்டனை? இவரை நான் நன்கறிவேன். இவரை உடனே விடுதலை செய்க!. எனச் சிறிதும் அஞ்சாது உண்மையை உருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துரைத்தார். நெடுங்கிள்ளி ஆராயாமல் தான் செய்யக்கருதிய கொடிய செயலுக்கு மிகவும் வருந்தி, அவ்விருபெரும் புலவர்களிடமும் தன்பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டு இளந்தத்தனார்க்கு வேண்டும் பரிசில் நல்கி அனுப்பினான். இளந்தத்தனார், தம் உயிர் காத்த கோலூர் கிழாரைப் புகழ்ந்து போற்றி, பின்னர்ப் புலவர் சொல்லாத தட்டாது போற்றிய நெடுங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தி, விடைபெற்றகன்று, தம்வழிச் சென்றார். கோலூர் கிழாரும் அரசனை வாழ்த்திச் சென்றார்.

10. இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, ஆவூரைவென்ற நலங்கிள்ளி தன் பெரும்படையுடன் உறையூரையும் அடைந்து முற்றுகையிட்டான். இங்கும் நெடுங்கிள்ளி அடைமதிற்பட்டிருந்தான். இதனை அறிந்தார் கோலூர் கிழார்; இதற்கொரு முடிவுகாண விழைந்தார்; உடனே நலங்கிள்ளியிடம் சென்றார்; அவனை நோக்கி, 'அரசே, நான் கூறுவதைச் செவி மடுத்த ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுகிறேன். இப்பொழுது நீ யாருடன் போர் புரிய எண்ணுகின்றாய்? அவன் வேப்பமாலை அணிந்த பாண்டியனும் அல்லன்; பனம்பூ அணிந்த சேரனும் அல்லன்; நீ அணிந்துள்ள ஆத்திமாலையே அவனும் அணிந்துள்ளான். ஆகவே, இருவரும் ஒரு குடியைச் சேர்ந்தவரே. உங்களுள் எவர் தோற்றாலும், தோற்றது உங்கள் குடியேயன்றோ? இருவரும் வெற்றி பெறுதல் இயற்கையுமன்று. ஆதலின், உங்கள் செயல் உங்கள் மரபிற்கே ஏற்றதன்று. நீங்கள் இவ்வாறு மாறுபட்டுச் சமர்புரிவது, உங்கள் பகையரசர்க்கு மகிழ்ச்சியை விளைப்பதாகும்,' என்று அவன் மனத்திற்பதியும்படி கூறினார். நலங்கிள்ளி உண்மையுணர்ந்து அவ்வளவில் போரை நிறுத்திப் புகார் நகரம்போய்ச் சேர்ந்தான். கோலூர் கிழார் நெடுங்கிள்ளியிடமும் சென்று, அறிவுரை கூறிச்சென்றார். நாட்டில் அமைதி நிலவிற்று. ஆனால், இவ்வமைதி கோலூர் கிழாருக்குப்பின் நீடித்திருக்கவில்லையென்றே தென்கின்றது. மீண்டும் நலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளியுடன் போர் செய்து, அவனைக் காரியாறு என்னும் இடத்தில் கொன்றான் என்பது நூல்களால் தெரிய வருகின்றது. நெடுங்கிள்ளியின் மகன் பெருநற்கிள்ளிக்குத்துணை புரியவந்த சேரமன்னன் செங்குட்டுவன் கூலியாட்டி மகிழ்ச்சியுடையதாகே சேரமநாட்டில் அமைதி

பட்டது. நெடுங்கிள்ளி செங்குட்டுவனுக்குத் தாய் மாமன் முறையாதல் வேண்டும்.

11. நலங்கிள்ளியின் தமையனான கிள்வி வளவன், சோழநாட்டின் குழப்ப நிலைக்கெல்லாம் காரணம் மலையமான் திருமுடிக்காரி என்ற வள்ளலே எனக்கருதி, அவனை ஒழிக்க எண்ணி, அவன் மக்கள் இருவரைப் பிடித்து யானைக்காலால் இடறச்செய்து கொல்லத் துணிந்தான். மலையமான் மக்கள் பச்சிளங்குழவிகள். அவர்களைக் கொல்ல யானையும் வந்துவிட்டது. இக்கொடிய செயலை எல்லாரும் வெறுத்தனர். ஆனால், எவரும் தம் கருத்தைத் துணிந்து கூறிக் தடுக்க முற்பட்டிலர்; கிள்ளி வளவன் சிற்றத்திற்கு ஆளாக நேருமே என அஞ்சினார். கோலூர் கிழார் இதனைக்கேள்வியுற்றார்; அக்கணமே புகாரை அடைந்தார். அவர் கிள்ளி வளவனை நோக்கிக் கூறுவாராயினார்:

12. 'அரசே, நீ ஒரு புருவின் அல்லல் தீர்க்கத் தன்னுடலையே தராசிலிட்ட சிபியின் மரபில் வந்தவன். இச்சிறுவர்களோ, புலவர்களின் வறுமையைப் போக்குவதே தன் கடனெனக் கொண்டவல்லின் மக்கள்; பச்சிளங்குழவிகள். தங்களைக் கொல்ல வருவதையறிந்தும் யானையைக்கண்ட வியப்பால் அழுக்கையை மறந்து நிற்பதைப்பார்! இவர்களோ, உனக்குப் பகைவர்கள்? யான் கூறியதன் கருத்தை உணர்வாயாயின், பிறகு உன் விருப்பம் போலச்செய்க!' எனக்கூறி நின்றார். அவ்வளவில் கிள்ளிவளவன் தன் செயலின் இழிதகவை உணர்ந்தான்; 'என்னைக்கொடிய நரகில் விழாது தடுத்துக் காத்தவர் நீவிரே! பகைமையால் யான் அறிவை இழந்தேன்!' எனக்கூறிப் புலவரைப்போற்றி அக்கணமே சிறுவர்களை விடுதலை செய்தனுப்பினான். சிறுவர் புலவரை வாயார வாழ்த்திச் சென்றனர்.

13. இவ்வாறு கோவூர் கிழார் பற்பலவூர்களுக்கும் சென்று பற்பல நற்செயல்களை நிகழ்த்தித் தம் அறிவுரையால் மக்களையும் மன்னரையும் தெருட்டி நெடுங்காலம் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் காலத்தில்தமிழகம் சிறந்து விளங்குவதாயிற்று.

அருஞ்சொற்பொருள் :

ஆண்மை - வீரம், சான்றுண்மை - நிறைந்த பண்மினை ஆளும் தன்மை, மறம் - பாவம், கடிந்து - போக்கி, தாக்க - போர் செய்ய, புறக்கணித்தல் - அலட்சியம் செய்தல்.

வினாக்கள் :

1. புலவர் பெருமைகள் யாவை?
2. தமிழரசர் புலவரை எவ்வாறு போற்றினர்?
3. கோவூர் கிழாரின் சிறப்பியல்புகள் யாவை?
4. அவர் நலங்களிள்ளிக்குக் கூறிய அறிவுரை என்ன?
5. நெடுக்கிள்ளிக்கு அவர் கூறிய அறிவுரை என்ன?
6. இளந்தத்தரையும் மலையமான் மக்களையும் காக்கும் பொழுது அவர் கூறிய அறிவுரைகள் யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

வாக்கியங்களில் அமைக்க :—

புறக்கணியாது, புலமைச் செல்வராய், கடுஞ்சினம்கொண்டு, தாக்கமுனைந்தெழும், கைம்மாறுகருதாமல், வாழ்த்துதலை விரும்பாது.

இலக்கணம் :

‘ஒரு சொல் உண்டாவதற்கு முதற்காரணமான ஒலியின் வடிவமே எழுத்து,’ என்பதையும், அல்து உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, உயிர்மெய்யெழுத்து, ஆய்தவெழுத்து என நான்கு வகைப்படும் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். உயிரெழுத்து அளவால் குறியீ, நெடிலி என இரு வகைப்படும். மெய்யெழுத்து ஒலி வகையால் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என மூவகைப்படும். இவ்வெழுத்துக்களை உயிர்ப்பு எழுத்து, ஒலிப்பு எழுத்து, வாய் வழி ஒலி எழுத்து, மூக்குவழி ஒலி எழுத்து, அலகெழுத்து என்றும் வகைப்படுத்திக் கூறுவதுண்டு. உயிரெழுத்துக்களும் ஆய்தமும் உயிர்ப்பெழுத்துக்கள். மெய்யெழுத்துக்களுள் வல்லெழுத்துக்கள் ஒலிப்பெழுத்துக்களாம். இடையினம் ஆறும் வாய்வழி ஒலிக்கும் எழுத்துக்களாம். மெல்லினம் ஆறும் மூக்கு வழி ஒலி எழுத்துக்களாம். நெட்டெழுத்துக்களெல்லாம் அலகெழுத்துக்களாகக் கருதப்படும்.

2. தொழிலரசர் டாட்டா

1. மக்கள் உணவிற்கடுத்தபடியாகத் தங்களுக்குத்தேவையான உடை மு்தலியவற்றைப் பெறுதற்குப் பல வகையான தொழில்களைச் செய்யக் கற்றார்கள். அவையெல்லாம் கையாலேயே செய்யப்பட்டனவாதலின், அவற்றைச் செய்வதற்குக் கைத் தொழில் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. நாளுக்கு நாள் மக்கள் தேவை பெருகப் பெருகக் கைத்தொழில்களும் பெருகின; கைத்தொழிற் பொருள்களும் பெருகின. மக்கள் தாங்கள் செய்த பொருள்களுள் தங்களுக்குத் தேவையானவை போக எஞ்சியவற்றைப் பிறர்க்குக் கொடுத்துப் பிறரிடமுள்ள தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களைப் பெற்று வாழ்ந்தார்கள். இம்முறையில் வாணிகம் தோன்றி வளர்ந்தது. கையால் செய்யப்படும் பொருள்கள் அளவு கடந்து குவிக்கப்படாவாதலின், வாணிகம் அவ்வளவிற்குள்ளேயே நடைபெற்று வந்தது.

2. இச்சமயத்தில் மேனாடுகளில் கைத்தொழிலிற் பெரும்புரட்சி நிகழ்ந்தது. பொருள்கள் கையால் செய்யப்படுவதற்குப் பதிலாக இயந்திரங்களால் செய்யப்படலாயின. அவை கைத்தொழிற் பொருள்களைக் காட்டிலும் பல வகையிலும் சிறந்து விளங்கின. பொருள்கள் மலை போலக் குவியலாயின. அப்பொழுது வாணிகமும் பெருகி வளர்ந்தது. பொருள்களால் செய்யப்படும் பொருள்களுக்குத் தம் நாடு பற்றாமற்போகவே, அவற்றை விற்க வழி தேடினர் அம்மேனாட்டார்; அதன் பொருட்டுப் பல நாடுகட்கும் சென்றனர். சென்ற இடங்களிற் பல நாடுகளைப் பிடித்துத் தம் ஆட்சிக்குள் கொண்டு

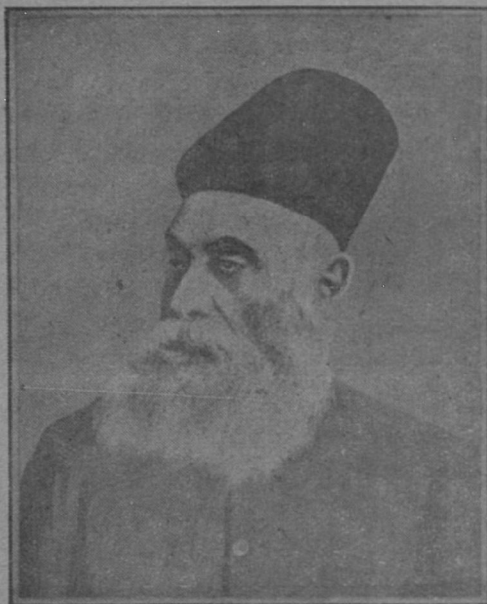
வந்து, அங்குத்தமது வாணிகம் செழித்து வளர வழி செய்துகொள்ள லாயினார். அந்த முறையில் அடிமைப்பட்ட நாடுகளில் நம் நாடும் ஒன்று.

3. நாடு அடிமைப்பட்ட பின்னர், இங்கிருந்த தொழில்களெல்லாம் அழிக்கப்பட்டன. உணவு, உடை முதலிய இன்றியமையாத பொருள்களுக்குப் பிற நாட்டை எதிர்பார்க்கும் நிலையில் நம் நாடு இழந்தது. வீட்டில் விளக்கெரிக்க வேண்டுமானால், அதற்கொரு தீக்குச்சிக்குங்கூட அயல் நாட்டை நோக்கும் நிலைக்கு நாம் வந்துவிட்டோம். நாட்டின் இவ்விழிநிலை கண்ட பெரியார் பலர் இதனைப் போக்கு தற்குப் பல வழிகளில் முயல்வாராயினர். அவருள், 'மேல் நாடுகள் எவ்வகையால் முன்னேறி நம்மை அடிமை கொள்ளும் நிலைக்கு வந்தனவோ. அவ்வகையில் நாமும் முன்னேற வேண்டும். அப்படி முன்னேறினால், நமது அடிமைத் தனையும் நீங்கும். பிற நாடுகளைப்போல நாமும் நன்னிலையில் தலை நிமிர்ந்து வாழ்வோம்,' எனக் கூறி நம் நாட்டிலும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலினார் ஒரு பெரியார். அவரே ஜாம்ஷெட்ஜி நஸர்வான்ஜி டாட்டா என்பவராவர். நாட்டின் முன்னேற்றத்தை விரும்பும் எவரும் இப்பெரியாரது வரலாற்றை அறிதல் இன்றியமையாததாகும்.

4. இப்பெரியார் பரோடா நாட்டில் நவ்சாரி என்னும் ஊரில் 1839-ஆம் ஆண்டு தோன்றினார். இவர் பரசீகப்புரோகிதர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் முன்னோர் கடவுட் பற்றும் நல்லொழுக்கமும் நிறையப்பெற்று, அமைதியாக வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர்.

5. டாட்டா தம் பெற்றோருடன் தமது பதின் மூன்றாம் வயதில் பம்பாய் நகர் சென்று, அங்குத்

தங்கினார். அங்கே அவர் கல்லூரியிற் பயின்று, பட்டம் பெற்றதும் தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். அவருக்கு அத்துறையில் வழிகாட்டியாய் நின்றவர் அவர் தந்தையாரே. அவரே முதன்முதல் தம் மரபினர்க்கியல்பான அமைதி வாழ்க்கையைக்

டாட்டா

கைவிட்டுப் பொருளீட்டும் வாணிகத் துறையை மேற்கொண்டவர். அவரது வாணிகத்தின் கிளை நம் நாட்டில் மட்டுமன்றி, அயல் நாடுகளிலும் விரிந்து சென்றது. ஜாம்ஷெட்ஜி வாணிகத் துறையில் பயிற்சி பெறுகையில் ஹீராபாய் என்னும் மங்கையாரை மணந்து, இவ்வாழ்வை இனிது நடத்தினார்.

6. ஜாம்ஷெட்ஜி வாணிகத்தின் பொருட்டுத் தந்தையார் ஏவலால் சீன நாடு சென்றார். அப்

பொழுது அமெரிக்காவில் உள் நாட்டுப் போர் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்ததால், அமெரிக்கப் பருத்தி கிடைப்பது அரிதாயிற்று. எனவே, அவர் இந்தியப் பருத்தியின் விலையை உயர்த்தி பெரும்பொருள் ஈட்டினார். அச்சமயம் அவர் தந்தையார் தமது வாணிக நிலையத்தின் கிளை ஒன்றை இலண்டன்மாநகரில் நிறுவி, அதற்கு மேற்பார்வையாளராக ஜாம்ஷெட்ஜீயை அனுப்பினார். 1864ல் அவர் அங்குச் சென்று, பருத்தி வாணிகத்தின் நுட்பங்களையும் பருத்தியாலைகளின் அமைப்பையும் நன்கறிந்தார். அப்பொழுதே அவர் தம் தாய் நாட்டிலும் அத்தகைய ஆலைகளை நிறுவ வேண்டுமென உறுதி கொண்டார்.

7. அவர் இந்தியாவுக்குத் திரும்பியதும் சிஞ்சுப் பூக்ளரி என்னுமிடத்தில் ஓர் ஆலையை நிறுவி, அதற்கு 'அலெக்ஸாண்டிரியா மில்' எனப் பெயர் சூட்டினார். பிறகு சிறிது காலத்திற்குள் அதை வாங்கியதைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு விலைக்கு விற்று விட்டார். பொருள் வரும் வழியை எப்பொழுதும் அவர் நழுவ விடுவதில்லை என்பதை இதனால் அறியலாம்.

8. அவர் 1873ல் மீண்டும் ஒரு முறை இங்கிலாந்து சென்று, தொழில் நுட்பங்களை நன்கறிந்து கொண்டார்; அடுத்த ஆண்டிலேயே நாகபுரியில் 'எம்பிரஸ் மில்' என்னும் ஆலையொன்றை நிறுவினார். ஆலைத் தொழில் திறம்பட நடைபெறுதற்கு நம் நாட்டில் அவரே வழி காட்டியாய் நின்றார். தொழிலின் வளம் தொழிலாளர் திறமையையும் உழைப்பையும் பொறுத்துள்ளது என்றுணர்ந்து அவர்களை நேர்மையாகவும் அன்பாகவும் நடத்தினார்; அவர்கள் குடியிருக்க வீடுகளையும், பள்ளிக்கூடங்களையும்,

மருத்துவ நிலையங்களையும், விளையாடு மிடங்களையும் அவர் அமைத்துத் தந்தார். அவர்களை மேலும் ஊக்குவிப்பதற்காக ஆண்டுதோறும் விழாக்களையும் பேரட்டிகளையும் நடத்திப் பரிசுகள் அளித்தார். இவற்றின் பயனாக அவரது ஆலைத் தொழில் நன்கு நடைபெற்றுச் சிறந்த பயனளித்தது. அவர் மிகு விரைவில் இவ்வாலையின் கிளையொன்றைப் பம்பாயில் நிறுவி அதனைத் தாமே கண்காணிக்கச் சென்றார். பின்பு அங்குச் 'சுதேசி மில்ஸ் கம்பெனி லிமிட்டெட்' என்னும் பெயரால் மெல்லிய ஆடைகள் நெய்யும் ஆலையையும் ஏற்படுத்தினார். ஆமதாபாத்திலிருந்த அட்வான்ஸ் மில்ஸ் என்னும் ஆலையை வாங்கி, அதனைச் செப்பனிடும் பின்பு அதனையும் விற்றுவிட்டார்.

9. ஆலைத் தொழில் வளர்ச்சியால் அவருக்குச் செல்வம் குவிந்தது. அதனால், அவர் செல்வத்தில் குபேரராய்த் திகழ்ந்தார். ஆகன் பின்னர் அவர் தாம் வாழும் பம்பாய் நகரை அழகிய நகரமாக்க விரும்பினார்; ஆகவே, அங்குப் பல அழகிய வீடுகளைக் கட்டினார்; மேடுகளில் உணவு விடுதி சிறந்து விளங்குவதைப் போல, தாஜ்மஹால் விடுதி, என்ற அழகான உணவு விடுதியொன்றைக் கட்டினார். அது பம்பாய் நகரை அணி செய்யும் சிறந்த கட்டடங்களுள் ஒன்றாகப் புகழ் பெற்று விளங்குகிறது. அது கடற்கரையில், உடல் நலனுக்கேற்ற முறையில் பற்பல புதுமையான வசதிகளுடன் அமைந்துள்ளது. கடற்காற்று வீசுவதால், அங்குச் செல்லும் செல்வர் பலரும் அக்கட்டடத்திலேயே விரும்பித் தங்குவர். பம்பாய் நகருக்கு மின்சார வசதியைச் செய்தமைத்தவரும் டாட்டாவே. இன்று பம்பாய் நகர் ஒளி மயமாய்த் திகழ்ந்து,

துறக்க நாடென விளங்குதற்கு டாட்டாவின் முயற்சியே பெருங்காரணமரகும். அவர் மேலும் அந்நகரில் பல பூங்காக்களையும் அமைத்து அழகுபடுத்தினார்.

10. டாட்டா தம் ஆலைகளில் நூற்ற நூலை மிகுதியும் அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வந்தார்; அதற்குக் கப்பற்கட்டணம் பெருஞ்சமையாக இருப்பதைக் கண்டார். ஆகவே, அவர் தாமே ஒரு கப்பற்குழுவை நிறுவத் துணிவுகொண்டார். முதலில் ஓர் ஆங்கிலேயக் கப்பலைக் நடத்தும் உரிமையைப் பெற்றுப் பின் சொந்தமாகவே மூன்று கப்பல்களை வாங்கி நடத்தினார். அதுவரை அவருக்குப் பல விதத்தும் துணை புரிந்த ஆங்கிலக் கப்பற்குழுவினர், தமக்கே தனியுரிமையாயிருந்த கப்பல் வாணிகத்தில் அவர் பங்கு கொள்ள விடுவதா என அழகுகாறு கொண்டு பல கொடிய சூழ்ச்சிகளைக் கையாண்டு, டாட்டாவின் கப்பற்குழுவைத் தலையெழுவொட்டாது செய்தனர். இது பற்றி டாட்டா அரசாங்கத்தாருடன் வாதாடியும் பயனில்லாது போயிற்று. ஆங்கில அரசாங்கம் ஆங்கிலேயரையே சார்ந்து நின்றது.

11. பருத்தித் தொழிலை வளர்த்து நாடு நலம் பெறச்செய்த டாட்டா, இந்தியாவில் பட்டுத் தொழிலையும் வளர்க்க முற்பட்டார். சீனா, ஜப்பான், பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகள் பட்டுத் தொழிலிற் சிறந்து நின்றன. அந்த நாடுகளின் தட்ப வெப்ப நிலை அதற்கேற்றதாயிருந்தது. அவர் நம் நாட்டில் மைசூரே அதற்கேற்ற இடமென அறிந்து, அங்கே பட்டுப் பூச்சிகளை வளர்க்கும் பண்ணையொன்றைத் தொடங்கினார். பட்டுப் பூச்சிகள் செழித்து வாழ்தற்கேற்ற முசுக்கட்டைச் செடிகளையும் அங்குப் பயிர் செய்தார். பிறகு அவர் பட்டுப் பூச்சிகளின் கூடுகளி

விருந்து நூலைப் பிரித்து நூற்கும் முறைகளையும் அங்குத் தொடங்கினார். அங்கு உண்டாக்கப்பட்ட பட்டின் மேன்மையை 'அயல் நாட்டவரும் பாராட்டினார். பிறகு அவர் மோரதபாது, அலிகார் என்னும் இடங்களிலும் பட்டுத் தொழில் வளரச் செய்தார்; அவ்வாறு செய்த பட்டாடைகளை வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்தார்.

12. டாட்டா ஒரு தொழிலைத் தொடங்கும் பொழுதே அவரது இணையற்ற அறிவு வேறு பல தொழில்களைப்பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கும்; அவரது அயராத உள்ளம் பல பல புதுமைகளை நினைத்துக்கொண்டிருக்கும். மிக மெல்லிய பட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுதே மிகவும் திண்ணிய இரும்புத்தொழிலைப் பற்றியும் எண்ணினார். அத்தொழில் நாட்டில் கைத்தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாதது என அறிந்து, 1899ல் அரசாங்கத்தார் அனுமதி பெற்றுச் சாந்தா என்னும் மாவட்டத்தில் ஓர் இரும்புத் தொழிற்சாலையைத் தொடங்கினார். டாட்டாவின் மகனார் தோராப்ஜி என்பவர், அத்தொழிலை அமைத்து நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்றார். அவரும் வெட்டு என்ற ஓர் ஆங்கில அறிஞரும் இதற்காகப் பல இடங்களுக்கும் சென்று அரும்பாடு பட்டனர். தல்விராஜிபாரா என்ற மலையிலும் மெளர்பஞ்சு என்ற சிற்றரசு நாட்டிலும் இரும்பு நிறையக் கிடைக்கும் என்பதை அவர்கள் அறிந்தார்கள். பின்னர் விரிந்தகன்ற நிலப்பகுதியில் பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது. நாளடைவில் அவ்விடம் பெரிய நகரமாகிவிட்டது. இப்பொழுது அது டாட்டாவின் பெயராலேயே ஜாம்ஷெட்பூர் என்று வழங்கப்படுகிறது. இத் தொழிற்சாலைக்கு

வேண்டிய இரும்பு மெளர்பஞ்சு, சில்பம் முதலிய இடங்களிலிருந்தும், நிலக்கரி ராணி கஞ்சு முதலிய இடங்களிலிருந்தும் கிடைக்கின்றன. 1911ல் இத் தொழிற்சாலையில் இரும்புப் பொருள்களும் எஃகுப் பொருள்களும் செய்யப்பட்டன. இத்தொழிற்சாலையில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பணியாற்றுகின்றார்கள். இத்தொழிற்சாலைக்குள்ளேயே 60 மைல் நீளத்திற்கு இரும்புப் பாதைகள் அமைக்கப்பட்டுப் புனைவண்டிப் போக்கு வரவு நடைபெற்று வருகின்றது.

13. டாட்டா வாரணிகமும் கைத்தொழிலும்! வளம்பெறப் பாடுபட்டதைப் போன்றே கல்வியிலும் நாடு வளம்பெற வேண்டுமெனக் கருதி, ஆவன செய்தார்; எல்லாக் கலைகளையும் அவர் மிக இன்பமாக ஆராய்வார். கல்வியறிவை வளர்ப்பதற்காக அவர் தமது தொழிற்சாலைகளிலெல்லாம் கல்விச்சாலைகளை அமைத்திருந்தார். அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்கும் இந்திய இளைஞரிற் பலர் வறுமை காரணமாகவே தம் அறிவாற்றல்கள் பயன்படாது வாழ்ந்து கழிகின்றனர் எனக்கருதி, அத்தகைய இளைஞர்க்கு இலவசமாகவோ கடனாகவோ பொருளுதவி செய்து, அவர்களை மேலடுகட்கு அனுப்பிக் கல்வியறிவும் தொழிலறிவும் பெற்று வருமாறு செய்தார் டாட்டா.

14. ஆனால், இளைஞர் பலர் தொழிலறிவு சிறந்து விளங்க அயல்நாடு செல்லவேண்டியிருக்கும் நிலையை அவர் விரும்பவில்லை. அதற்காக நம் நாட்டிலேயே அத்தகைய ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் ஏற்பட வேண்டுமெனக் கருதினார். அவர் ஒன்றைக் கருதினாராயின், அதுசெயல் வடிவில் வெளிப்படாதிருப்பதில்லை. அவ்வாறே பெங்களூரில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஒன்று நிறுவ முனைந்தார் அவர். அரசாங்கமும்

துணைபுரிய முன் வந்தது. ஆனால், இச்சீரிய முயற்சியின் பயனை அவர் இருந்து காண்பதற்கில்லை. அவரது கருத்தை அவர் மகனார் முற்றுவித்தார். 1911ல் பெங்களூர் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கழகம் புகழ்மணம் கமழ எழுந்தது.

15. இவ்வாறு டாட்டா பல துறைகளிலும் இடையறாது உழைத்து வந்தார். அதனால், அவரது உடல் நிலை தளர்ந்தது; நோயும் தலை காட்டிற்று. அவர் 1906-ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்று, உடல் நலம் பேணுதற்காக வியன்னா சென்டூர்; அங்கிருக்கும்போது நோய் முற்றி, நாடு முழுதும் துயர்க்கடலில் மூழ்கப் புகழுடல் நிறுவி மறைந்தார். இடுக்கணழியாமை, ஓயாவுழைப்பு, பரந்தவுள்ளம், நாட்டுப் பற்று, ஆராய்ச்சித் திறன், மதி நுட்பம், வினைத்திட்டம் முதலிய மிகச் சீரிய பண்புகள் ஒருங்கு திரண்டு வந்தாற் போன்று விளங்கிய டாட்டாவின் வாழ்க்கை யாவரும் போற்றிப் பின்பற்றற்குரியதாகும் என்பதில் ஐயமுண்டோ?

அருஞ்சொற் பொருள்:

எஞ்சிய-மிஞ்சிய, தறக்கம் - மேலுலகம், பூங்கா - பூஞ்சோலை, தட்ப வெப்பம் - சிதோஷ்ணம், நிலைக்களன் - இருப்பிடம், வினைத்திட்டம் - செயல் வன்மை.

வினாக்கள் :

1. டாட்டா நிறுவிய பஞ்சாலைகள் யாவை?
2. தொழிலாளர்களுக்கு அவர் செய்த நன்மைகள் யாவை?
3. பம்பாய் நகரை அழகுபடுத்த அவர் என்னென்ன செய்தார்?
4. அவரது கப்பற்குழு மறைந்ததேன்?
5. டாட்டா தொடங்கிய வேறு தொழில்கள் யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

எதிர்ச்சொல் தருக :—

கல்லறம், முயற்சி, எளிதில், விரைவில், துறக்கம், பாரந்த, அறிவு, ஊக்கம், இல்லறம்.

இலக்கணம் :

வல்லெழுத்துக்களைத் தனித்தோ அதே வல்லெழுத்துக்களை யடுத்தோ உச்சரித்தால் வல்லோசை நன்கு தெரியும். (க, ச, ட, த, ப, ற; மிக்க, அச்சு, கட்ட, பத்து, செப்ப, மற்ற) இவ்வல்லெழுத்துக்கள் தமக்கினமான மெல்லெழுத்துக்களை அடுத்து வரும் இடத்தில் உச்சரித்தப் பா ருங் க ள் . (தங்கம், பஞ்சீ, கண்டு, பந்து, அப்பு, நன்றி) வல்லெழுத்துக்கள் ஓசை குறைந்து மெல்லோசையுடன் உச்சரிக்கப்படும். (க—ga, ச—ja, ட—da, த—dha, ப—bha, ற—ra) வல்லெழுத்துக்களுட் சில, மொழிக்கு முதலிலும் நடுவிலும் தனித்துவரும்பொழுதும் அவ்வாறு ஒலி வேறுபாட்டையடையும்.

உ என்ற எழுத்துத் தனித்து உச்சரிக்கப்படும்பொழுது இதழ் குவித்து உச்சரிக்கப்படும். அஃது ஒரு சொல்லின் கடைசியில் வரும் பொழுது அவ்வாறு இதழ் குவிவதில்லை. வந்த என்பதிலுள்ள உகரத்தை இதழ் குவித்துச் சொன்னால், நன்கு பிராது.

3. உயிர் வாழ்வு

1. 'அரிதரிது மாணுடராகப் பிறத்தல் அரிது,' எனக் கூறினார் ஓளவையார். இது வெறும் புனைந்துரையன்று. உண்மை நிறைந்த புகழூரையே எனக் கண்டுணர்ந்தார் உயிர் நூலறிஞர். மற்றும் ஒரு புலவர், 'புல்லாகிப் பூடாய் மரமாய்ப் புழுவாகிப் பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி, எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன்,' எனக் கூறினார். இதனையே உயிர் நூலறிஞர் வேறொரு முறையில் விளக்கிக் கூறுகின்றனர். இப்பரந்த மண்ணுலகில் முதன்முதல் மிகச்சிறிய உயிர்ப்பிராணிகள் தோன்றின என்றும், அவற்றில் வாழ்வின் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாறுபாடுகளின் விளைவாகவே விலங்குகளும், பறவைகளும், மனித இனமும் உண்டாயின என்றும் கூறுகின்றனர். மேலும், நம் நாட்டு முன்னோர்கள் திருமாவின் பல தோற்றங்களைக் கூறியுடத்து, மீன், ஆமை, வராகம், மனிதவுருவும் விலங்குருவும் கலந்த நரசிம்மம், குறுகிய வடிவுடைய வாமனன், பேருருவம் படைத்த நெடுமால், பரசுராமன், இராமன், கிருஷ்ணன், என்று இம்முறையிற் கொண்டு வழிபாடு செய்து வந்திருக்கின்றனர். புலவர்களும் புல் மரம் முதலியவற்றை ஓரறிவுயிர்கள் என்றும், புழுப் பூச்சிகளை ஈரறிவுயிர்கள் என்றும், செல் எறும்பு முதலியவற்றை மூவறிவுயிர்கள் என்றும், தும்பி, வண்டு முதலியவற்றை நூலறிவுயிர்கள் என்றும், விலங்கும் பறவையும் ஐயறிவுயிர்கள் என்றும், மனிதன் ஆற்றிவுயிர் என்றும் கூறியிருக்கின்றனர். நம் முன்னோர்களும் புலவரும் எம்முறையில் ஆராய்ந்து இவ்வாறு கூறினர் என்பது நமக்குத்

தெரியவில்லை. ஆனால், உயிர்தூல் அறிஞர் கண்டறிந்து கூறுவதற்கும் நம் முன்னோர் கூற்றுக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பது மட்டும் நன்கு தெரிகின்றது. உயிரினங்களின் வளர்ச்சி முறையில் நிகழ்ந்த மாறுபாடுகளாலேதான் பல்வேறு வகையான உயிர்த் தோற்றங்கள் இன்றைய உலகில் காணப்படுகின்றன. அத்தோற்றங்களில் மனிதத்தோற்றம் மேற்படியிலுள்ளது. என்பதும் தெரியாதால், 'மானுடராகப் பிறத்தலரிது,' என்பது உண்மை மொழியாகிறது. அஃது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ளுதல் நன்மையேயன்றோ? 'எவ்வயிரும் ஒன்று,' என்ற எண்ணம் வருவதற்கு அவ்வறிவு சிறந்த கருவியாகுமன்றோ? ஆதலின், அதுபற்றி ஆராய்வோம்:

2. இம்மண்ணுலகமானது சூரியனிடமிருந்து சிதறிப் பிரிந்து சென்று தனித்துச் சுழலத்தொடங்கிய ஒரு தீயுருண்டையே என்றும், இது முதலில் வெப்பமாயிருந்து நாளடைவில் சுழற்சியின் இயல்பால் தட்பநிலை பெற்றது என்றும் அறிவியற்கலைஞர் கூறுவர். ஆகவே, முதலில் இதன்மேல் எவ்வயிரும் வாழ்ந்திருக்க முடியாது. முப்பது லக்ஷம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த்தான் புற்பூண்டுகளும், அதன் பின்னர்ச் சிறிய உயிர்ப்பிராணிகளும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். இக்கால எல்லை யை ஆறு பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு காலப் பகுதியிலும் உயிர் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாறுபாடுகளை ஆராய்வோம்:

3. முதற்பகுதியில், அதாவது முப்பது லக்ஷம் ஆண்டுகளுக்கு முன், முதல்குறும்பில்லாத பிராணிகள் தோன்றின. அவை நீரில் வாழ்ந்தன. இரண்டாம் பகுதியில் அவற்றின் வளர்ச்சி மாறு

பாட்டிலிருந்து, முதுகெலும்புள்ள உயிர்ப்பிராணிகள் தோன்றின. அவைகளும் நீரிலேயே வாழ்ந்தன. மூன்றாவது காலப் பகுதியில் முதுகெலும்புள்ள உயிர்ப்பிராணிகளினின்றும் மீன்கள் தோன்றி, நீரில் வாழ்ந்தன. நான்காவது பிரிவில் நீரில் வாழ்ந்த பிராணிகளுக்கு முன்னங்கால்களும் பின்னங்கால்களும் முளைத்தன. அப்பொழுது அவை நீரை விட்டு நிலத்திற்கு வந்து, வாழத் தொடங்கின. அவை தரையில் ஊர்ந்து சென்றன. அவை பேராற்றலும் பேருருவும் கொண்டு விளங்கின. இந்நாளில் தரையிலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்படும் சின்னங்களிலிருந்து அவை மிக நெடுங்காலத்திற்கு முன்னிலத்தில் புதையுண்டன என்பதை அறிந்து அவற்றினை மேலும் அறிஞர் ஆராய்ந்து வருகின்றனர். அவ்வகையைச் சேர்ந்த மிகப் பெரிய பிராணியின் நீளம், தலைமுதல் கால்வரை, எழுபது அடி. அவை நீண்ட கழுத்தும், வாயிற் பற்களும், நீண்ட காலும் உடையனவாயிருந்தன. அக்காலப் பகுதியிலேயே அவ்வூரும் பிராணியின் உடலும், நீண்ட கழுத்தும், வாயில் இரண்டு தாடைகளிலும் பற்களும், நீண்ட வாலும் உடைய பறவைகள் தோன்றின. அவற்றின் சிறகுகள் வெளவாலின் சிறகைப் போலத் தோலால் இணைந்தனவாய் விளங்கின. அப்பறவைகளிலும் பேருருவம் கொண்ட பறவைகள் சில இருந்தன. பிறகு தட்ப வெப்பநிலை மாறுதல்களால் அவை வாழ முடியாமல் அழிந்தே போயின.

4. பழைய கதைகளில் அண்ட பேரண்டப் பறவை என்ற பெயர் கொண்ட சில மிகப் பெரிய வடிவம் கொண்ட பறவைகள் இருந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாட்டுக் கதைகளில் மட்டு

மன்றி, அயல் நாட்டுக் கதைகளிலும் இத்தகைய பறவைகளைப் பற்றிய வரலாறுகள் காணப்படுகின்றன. அறிவியற்கலைஞர் ஆராய்ச்சிகளை நினைக்கும் பொழுது அவை வெறுங் கற்பனைகள் அல்ல, என்பது தோன்றுகிறது.

5. ஐந்தாவது பகுதியில் ஊர்வனவற்றின் இனத்திலிருந்து குட்டி போட்டுப் பால் கொடுக்கும் பிராணிகள் தோன்றின. குட்டிகளுக்குப் பாலூட்டும் இயல்பால் அப்பிராணிகளிடம் அன்பு, அருள் உதவி செய்தல் முதலிய நற்பண்புகள் அமைந்தன மம்மாத்து என்று சொல்லப்படுகிற பெரிய யானையின் உடலை இப்பொழுது சைபீரியா என்னுமிடத்தில் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அது பத்து லக்ஷம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்று அறிஞர்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அஃது இறந்து நெடுங்காலமானாலும், பனியால் மூடப்பட்டதால், அதன் உடல் கெடாமல் இப்பொழுதுதான் இறந்ததுபோலக் காணப்படுகிறது. அதன் உயரம் பதினான்கடி. இப்பொழுது அத்தகைய யானை உலகில் வாழவில்லை.

6. ஆறாவது பிரிவிலேதான் பல பெருத்த மாறுதல்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. ஊர்வனவற்றில் பேருருவம் படைத்த பிராணிகளும், பாலூட்டும் இனத்தில் மிகப் பெரியவைகளும், மிகப்பெரிய மீன் வகைகளும் மறைந்தன. பறவைகளிலும் பல மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டன, மனிதன் தோன்றினான். அவன் உடல் மயிர்களால் மூடப்பட்டிருந்தது. பிறகு அவை மெல்ல மெல்ல உதிர்ந்தன. அப்படித் தோன்றிய மனிதன் நாளடைவில் அழகான தோற்றம் பெற்று, நாகரிகத்தில் வளர்ச்சியுற்று, தன் வாழ்விற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் படைத்

துக்கொண்டு, வாழ்ந்து வருகின்றான். இவ்வாறு உயிர் வாழ்வின் வளர்ச்சி முறையில் ஏற்பட்ட மாறுபாடுகளின் வெற்றியாக இன்று மனிதன் விளங்குகின்றான். அவனிடம் இருக்கும் ஆன்மாவும் அறிவுமே அவனது வெற்றிக்குக் காரணங்களாம்.

7. முற்கூறியவாறு நிகழ்ந்த மாறுபாடுகளில் காணப்படும் விதிகள் சிலவுள். அவ்விதிகளின் படியே உயிர்கள் வளர்ந்தும் மாறுதலடைந்தும் வந்திருக்கின்றன. அவை வளர்ச்சி, இனப்பெருக்கம், இனப்பெருக்கத்தால் உளதாம் வழிவழி நின்ற பண்பமைப்பு, வாழ்க்கை நிலை வேறுபாடுகளால் ஏற்படும் உறுப்பு மாறுபாடுகள், அளவுக்குமிஞ்சிய இனப்பெருக்கத்தால் ஏற்படும் உயிர்ப்போராட்டம், இதன் விளைவான இயற்கைத் தேர்வு, அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படாத உயிர்களின் அழிவு முதலியன வாகும். இவ்விதிகளுடன் பஞ்சம், போராட்டம், சாவு என்பனவும் சேர்ந்ததால், வாழத் தகுதியற்ற உயிரினங்கள் அழிந்தும், தகுதியுள்ள உயிரினங்கள் தோன்றி நிலைத்தும் இருக்கின்றன. உயிர் வாழ்வில் இயற்கையாகவோ, செயற்கையாகவோ, மாறுபாடுகள் நிகழும் பொழுது அவற்றில் வேற்றுமைகள் மேலும் பயனுள்ள முறையில் அமைகின்றன. எவ்வுயிர்கள் இங்ஙனம் தம்மை மாற்றியமைத்துக் கொள்ளும் திறமை பெற்றிருக்கின்றனவோ, அவை அப்புதிய சூழ்நிலையில் நிலைத்து வாழும்; மற்றவை அழிந்துவிடும். நிலைத்து வாழும் திறம் பெற்றவை தலைமுறை தலைமுறையாக இங்ஙனம் பெற்ற வேறுபாடுகளால் ஒரு புதிய உறுப்பையோ பண்பையோ பெற்றுக் காணப்படும். இவ்வாறே ஒர் உயிரி விருந்து மற்றோர் உயிர் தோன்றி, நாளடைவில் படிப்படியாகப் பற்பல உயிர்கள் தோன்றலாயின.

சேற்றில் நெளியும் ஒரு புழுவிவிருந்தே இயக்கமும், ஆற்றலும், அறிவும், பண்பும் உள்ள எல்லா உயிர் இனங்களும். தோன்றின.

8. இங்ஙனம் பல பிறவிகளிலும் படிப்படியாகப் பெற்ற வெற்றியால், இணையற்ற உரம்படைத்த உயிரே மனிதன். மனிதனுக்கு, மற்ற உயிர்களுக்கில்லாத அறிவென்னும் கருவி, உயிர்ப் போராட்டத்தில் வெற்றிபெறப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றது. மனிதன் உயிர் ஏணியின் உச்சியில் இன்று இருப்பினும், அவனே உயிரினங்களின் முடிவான எல்லை எனக் கூறிவிட முடியாது. மனிதனைவிட உயர்ந்த உயிரினம் ஒன்று தோன்றக்கூடும் என்று - பேரறிஞர் பலர் கருதுகின்றனர்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

புனைந்துரை - கற்பனை மொழி, விருகம் - விலங்கு, பரந்த - அகன்ற, சான்றோர் - பெரியோர், கூற்று - சொல்.

வினாக்கள் :

1. புலவர் கூற்றுக்களை உயிர்தூற்புலவர் உண்மையெனக் கூறுவதெவ்வாறு ?
2. உயிர்களைப் புலவர் ஆறுவகையாக எவ்வாறு பிரித்துக் கூறுகின்றனர் ?
3. அதுபற்றி உயிர் தூலார் கூறுவதென்ன ?
4. மண்ணிலகின் தோற்றத்தையும் உயிர்களின் தோற்றத்தையும் பற்றி அறிஞர் கூறுவன யாவை ?

மொழிப்பயிற்சி :

ஏற்ற சொற்களை இட்டு முடிக்க :—

மானுடராக — அரிது.

இது புனைந்துரை —

வேறொரு முறையில் — கூறுகின்றார்.

மண்ணிலகம் சூரியவிடமிருந்த — விழ்ந்து, நானே —

இலக்கணம் :

அவன், இவன், உவன், எவன் ?

அது, இது, உது, எது ?

அந்த, இந்த, உந்த, எந்த ?

அப்படி, இப்படி, உப்பக்கமீ, எப்படி ?

இவ்வாறு மூன்று சுட்டெழுத்துக்களும் எகரளினவெழுத்தும் வழக்கில் பயின்று வரும். உகரச்சுட்டு அவ்வளவாக வழக்கில் வருவதில்லை.

4. கோவிற்பணி

1. மக்கள் முதன்முதல் மலைகளிலும் காடுகளிலும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்; பிறகு கூட்டமாக வாழத் தொடங்கி, வீடுகளைக் கட்டி, ஊர்களை அமைத்துக் கொண்டார்கள். வாழ்வுக்கின்றியமையாத தொழில்களைக் கற்றுக்கொண்டு, வளம் பெற்றார்கள். அந்நாளிலேயே அவர்கள் இயற்கையின் ஆற்றல்களை உணர்ந்து, அவற்றை வழிபடலானார்கள்; மழை, கடல், காற்று, தீ, சூரியன், சந்திரன் என்னும் இவற்றைக் கடவுளெனக் கருதி வழிபட்டார்கள்; கலையுணர்ச்சியும், அறிவும், செயலாற்றலும் பெருகப் பெருக, அவ்வியற்கைப் பொருள்களுக்கு உருவம் வகுத்துப் பாறைகளிற் செதுக்கி வழிபட்டார்கள். இம்முறையிலேதான் குகைக் கோயில்கள் ஏற்பட்டன.

2. கட்டடம் கட்டும் அறிவு பெருகிய பின்னர் கோவில்கள் கற்களாலும் செங்கல்லாலும் கட்டப் படலாயின. அக்கோவில்கள் பல வழியாலும் சமூக வளர்ச்சிக்குப் பயன்பட்ட வகையை இனி ஆராய்வோம் :

3. ஓர் ஊரில் வாழும் பல திறப்பட்ட மக்களை ஒன்றுபடுத்த வல்ல பொது நிலையமாகக் கோவில்கள் விளங்கின. கோவில்களை நிலைக்களமாகக் கொண்டே தொழில்கள் பெருகின. தொழிலாளர் பொது நோக்குடன் ஒற்றுமைப்பட்டனர்: 'கோவில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டா,' என்ற முதுமொழியும் பிறந்தது. ஊர் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் கோவில்களுடன் இணைக்கப்பட்டன.

4. கோவில்களிலேயே ஊர்ப்பொதுவான எல்லாக் கூட்டங்களும் கூடும். 'கடவுள் திருமுன்பு கூடிப் பேசினால் சிக்கலறும்; உண்மை விளங்கும்; ஊழல் குறைகள் நீங்கும்,' என மக்கள் நம்பினர். சிறுவர்க்குரிய பள்ளிகள் கோவில்களிலேயே நடைபெற்றன. மருத்துவச் சாலையும் அங்கேயே நடைபெற்றது. பண்டைக்காலங்களில் நிலம் வீடு முதலியவற்றின் உரிமையைப் பதிவு செய்யும் ஆவணங்களரிசும் கோவில்களிலேயே இருந்தன என்பது கூறப்படுகிறது.

5. கோவில்கள் கலைக் களஞ்சியங்களாயும் திகழ்ந்தன. ஓவியக் கலை நம் நாட்டில் இறை வழிபாட்டுடன் தொடர்பு பெற்றபின்னரே ஓங்கிவளர்வதாயிற்று. சிற்பக் கலையும் அத்தகையதே. கோவில்களில் கண்கவர் ஓவியங்கள், இறைவன் அருட்செயல் பற்றிய வரலாறுகள் விளங்க, எழுதப்பட்டன. மக்கள் அவற்றை மதித்துப் போற்றினார்கள். கோபுரங்களெல்லாம் சிற்பப் பணியின் சின்னங்களாகவே விளங்குகின்றன. இறைவன் உருவங்களெல்லாம் சிற்பக் கலையின் சீரிய கலைகளாம்.

6. இசை, நடனம், நாடகம், காவியம் முதலிய கலைகளும் கோவில்களால் வளர்ச்சி பெற்றன. கோவில்களில் இசை பாடுதற்கெனவும் பணியாளர் அமைந்தனர். நடனமாடுதற்கும் சிலர் ஏற்பட்டனர். மேல கோவில்களில் திருவிழாக் காலங்களில் இன்றும் நாடகங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. கோவில்களில் காவியங்களையும் புராண நூல்களையும் படித்துப் பொருள் கூறுவது வழக்கமாய் இருந்தது. அதற்காகவே, முற்றுட்டாக நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. மதுரைக் கோவிலிலே சங்கம் இருந்தது.

என்ற வரலாறும் இதனை விளக்கும். இன்றும், அம்முறை புத்தூயிர் பெற்று விழாக்காலங்களில் சிறந்த புலவர்களைக் கொண்டுசொற்பொழிவாற்றச் செய்து வருகின்றனர்.

7. கோவில்கள் சில சமயங்களில் பாதுகாப்பு நிலையமாகவும் பயன்பட்டன. படையெடுப்புக் காலங்களில் போர்க்குச் செல்ல இயலாத சூழ்நடைகள், நோயாளிகள், முதியவர் இவர்களைக் கோவில்களில் புகவிட்டு, வீர இளைஞர் போர்க்குச் செல்வர். பகைவர் ஊரையழிக்க விரும்பும் சிற்றம் கொண்ட நிலையிலும், கோவில்களுக்கு ஒரு தீங்கும் செய்ய நினையார்.

8. இவ்வாறு கோவில்கள் சமூகத்திற்குப் பல வகையிலும் பயன்பட்டு வருவதனாலேயே அவை விரிந்த நிலையிற் கட்டப்பட்டன. வழிபாடு செய்து கொண்டு ஒரு வகுப்பினர் ஏற்பட்டனர். நாளடைவில் கோவில்கள் தம் பெருமை இழந்தன. மீண்டும் அவற்றை உரிய நிலையில் வைத்துப் போற்றுவதும் கடமையாகும்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

பலதிறப்பட்ட - பலவகைப்பட்ட, நிலைக்களம் - இருப்பிடம், இணைக்கப்பட்டன - சேர்க்கப்பட்டன, ஆவணக்களரி - பத்திரம், பதிவு செய்யும் நிலையம்.

வினாக்கள் :

1. முன்னாளில் மக்கள் எவற்றை வழிபட்டார்கள்?
2. கோவில்களை மக்கள் எவ்வாறு கருதினார்கள்?
3. கோவில்களில் நடைபெற்றவை யாவை?
4. கோவில்கள் கலைக்களஞ்சியமாய்த் திகழ்ந்தன எவ்வாறு?
5. அவை மக்களுக்கு எவ்வெவ்வழிகளால் பயன்பட்டன?

மொழிப்பயிற்சி :

பொருத்தமான எழுவாய்களை அமைக்க :—

எங்கே செல்கிறாய் என்று கேட்டான்.

பாடங்களைக் கருத்துடன் படித்தான்.

கோவில்களைக் கட்டினார்.

இலக்கணம் :

மக்கள் தங்களுக்குத் தோன்றும் கருத்துக்களை ஒருவர்க்
கொருவர் அறிவித்துக் கொள்ளும் கருவியாகவே மொழியை
அமைத்துக்கொண்டார்கள். அவ்வாறு மொழியை அமைத்துக்
கொள்ளும் பொழுது ஒவ்வொரு பொருளையும் குறிப்பதற்கு
அதன் வினையையோ தோற்றத்தையோ கொண்டுதான் பெய
ரிட்டனர். ஆகவே, காரணம் இல்லாமல் பெயர்கள் தோன்ற
வில்லை. நாளாக ஆக மாந்தர் அப்பெயர்களை வழங்கி வந்த
போது அவற்றின் காரணங்களை மறந்துவிட்டனர். அவ்வாறு
காரணம் தெரியாத பெயர்களைத்தான் இடுகுறிப்பெயர் எனக்
கூறினர். ஆகவே, பெயர்கள் இடுகுறியாகத் தோன்றவில்லை;
இடுகுறியாகப் பின்னாலில் மாறினவென்றே சொல்ல வேண்டும்.

காரணம் விளங்காத பெயர்களெல்லாம் இடுகுறிப் பெயர்
களாம்.

காரணம் தோன்றும் பெயர்களெல்லாம் காரணப் பெயர்
களாம்

கல், பொன், மாம், செடி, — இடுகுறிப்பெயர்கள்,
பறவை, காற்காலி, காற்றடி — காரணப்பெயர்கள்.

5. ஏர் வளம்

‘சேவித்தும் சென்றிரந்தும் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும் — போவிப்பம்
பாழின் உடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.’

என ஒளவையார் பசியின் கொடுமையைப் பற்றி
மனம் நொந்து கூறிராபினும், உண்மையே
கூறினார். பசிக் கொடுமையைப் போக்கிக்கொள்வ
தற்கே எல்லாவுயிர்களும் பலவாறு பாடுபடுகின்றன.
பசி தீர்ப்பதே பேரறம் எனக் கருதப்படுகின்றது.
‘உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே,
எனப் பாராட்டப்படுவர் அப்பேரறம் புரிவோர்
அவ்வுணவளிக்கும் பெருந்தொழிலே பிறதொழி
களுக்கெல்லாம் முதற்காரணமாகின்றது.

2. உணவினைப் பெறுதற்குச் செய்யு
தொழில் ‘உழுவு’ என்றும், ‘வேளாண்மை
என்றும் வழங்கப்படும். உழுவு என்பது முயற்சி
வேளாண்மை என்பது ஈகை. அத்தொழிலின்
சிறப்பை உள்ளவாறுரைக்கும் முறையில் அப
பெயர்கள் அமைந்திருக்கின்றன. மணிமுடி தரித்த
மன்னராயினும், மதிவலி படைத்த அறிஞராயினும்,
கலைநலம் சிறந்த கலைஞரேயாயினும், நிதி மிக
படைத்த செல்வரேயாயினும், பேராற்றல் படை
வீரர்களாயினும், வேறு எவராயினும் உணவிற்
உழுவரையே எதிர் பார்க்க வேண்டும். உழவர்
இவ்வாறு தமது இடையறா உழைப்பால் தாழ்
வாழ்ந்து பிறர்க்கும் வாழ்வு நல்கும் ஈகையாள
யிருத்தலின், ‘உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்,
என்றும், ‘உழுகுலத்திற் பிறந்தாரே உலகியர்

பிறந்தாரே,' என்றும் புலவர்களால் பாராட்டப்படும் பேறு பெற்று விளங்குகின்றனர்.

‘சுழன்றும்ஏர்ப் பிள்ளது உலகம்; அதனல்,
உழந்தும் உழவே தலை.’

என்பது பொய்யா மொழியன்றோ!

3. உழவுத் தொழில் நீர்வளத்தையும் நிலவளத்தையும் பெற்றுப் பயன் சிறந்து விளங்கும். நீர்வளத்திற்கின்றியமையாதது மழை. ‘மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை,’ என்பது உண்மை மொழியன்றோ? மழை பெய்யாதாயின், புல்லும் கரிந்துபோம். அந் நிலையில் உழவுத் தொழிலால் யாது பயன்? மழை வளத்தோடு மண்ணின் வளமும் வேண்டும். உவர் நிலத்திலும் நீரற வறந்த நெடும் பாலையிலும் மழை பெய்துதான் என்ன பயன்? எனவே, நிலவளம் நீர்வளத்தோடு சேர்ந்து, உழவுத் தொழிலாற் சிறந்த பயன் தருகின்றது. இனி, அவ்வுழவுத் தொழில் நடைபெற்ற வகையை ஆராய்வோம்:

4. உழவர் மண்ணின் நிலைமையையும் காலத்தின் இயல்பையும் நன்கறிந்திருப்பார். இன்ன மண்ணில் இன்ன பயிர் செழித்து வளரும் என்றறிந்து, பயிர் செய்வார்; காலநிலைக் கேற்பத் தொழில் புரிவார். உழுதொழிலுக்குரிய கருவிகளைக் குறையாது வைத்திருப்பார் உழவர். அவர்கள் மாடுகளைப் பேணி வளர்ப்பார். கருவிகள் செம்மையாக இல்லையாயினும், மாடுகள் உடல் வலியிற் குறையினும், உழுதொழில் செம்மையாக நடைபெறுது. விதைப்பதற்கு வேண்டிய வித்துக்களை முன்னமே சேர்த்து வைத்திருப்பார் உழவர். உழுது முடிந்தபின் விதை தேட முயலார். அவ்வாறு இக்காலத்தில் விழிப்புடனிருந்து அவற்றைச் சேர்த்து வைக்க

வில்லையாயின், விதையின் விலை ஏறிவிடுவதோடு, நல்ல விதையும் கிடை யாது போய்விடும்.

5. 'அகல உழுவதிலும் ஆழவுழுவது நல்லது; என்பது நம்மவர் நன்கறிந்த பழமொழி. உழவர் நிலத்தை நன்றாக உழுதபின் நிலத்தின் வளத்தைப் பெருக்குமாறு சூப்பை, சாணம், முதலிய ஒரு இடுவதில் பின்வாங்கார். ஆட்டுமந்தைகளைக்கொண்டு போய் நிலத்தில் நிறுத்துவதும் உண்டு. பிறகு

உழவுத்தொழில் : 1. உழுதல் ; 2. நாற்றுநடுதல், 3. அகல உழவு செய்தல், 4- சூடு அடித்தல்.

தண்ணீர் பாய்ச்சிப் பரம்படித்து, விதை தூவுவர். விதைப்பதையன்றி நடுவதும் உண்டு. அதற்கு முன்னமே நிலத்தில் ஒரு பகுதியில் நாற்றுக்களை வளர்த்து வைத்து, முற்கூறியவாறு நிலத்தைத்

செம்மை செய்தபின் நாற்றுக்களைப் பிடுங்கி நடுவர். நாற்று நடுகையைப் பெரும்பாலும் பெண்டிரே செய்வர். அவர்கள் விரைவாகவும் ஒழுங்காகவும் நடுவது அழகாய் இருக்கும். இவ்வளவுடன் உழவர் பணி தீர்ந்துவிடவில்லை. நிலம் காய்ந்துவிடாமல் தண்ணீர்பாய்ச்சி வரவேண்டும். தவிரவும், கண்களை இமை காப்பது போல நிலத்தைக் காத்து வர வேண்டும். அதற்காகவே உழவர் தம் வீடருகே இருக்கும் நிலத்தைப் பெரிதும் விரும்புவர். பயிர்கள் முளைக்கத் தொடங்கியதும் அவற்றுடன் தோன்றி அப்பயிர்களையே நலியும் களைகளை அடிக்கடி பிடுங்கி எறிய வேண்டும். இவ்வாறு உழவுத் தொழில் இடையறா முயற்சிக்கிருப்பிடமாய் விளங்கும். இதைத்தான்

‘எரினும் நன்றல் எருவிடுதல்; கட்டபின்
நீரினும் நன்றநன் காப்பு.’

எனச் சுருங்கிய வடிவில் நிரம்பிய கருத்துக்களை அடக்கிக் கூறினார் வள்ளுவர்; எருவிடுதலைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து,

‘தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.’

என்று கூறினார். ஒரு தொடியளவுள்ள மண்ணை யிகச்சிறிய கஃசா என்னும் அளவிற்குருங்குமாறு உலரச் செய்வதே சிறந்த எருவாகும் என்கிறார்.

6. பயிர் வளர்ந்து தானிய மணிகள் முற்றித் தலை சாய்ந்ததும் அறுவடை தொடங்கும். அப் பொழுதுதான் உழவர் புதிய நெல்லை அறுத்துவந்து பொங்கல் விழாச் செய்து விருந்தோண்டு மகிழ்வார். பொங்கல் விழா தமிழ் நாட்டுக்கே சிறப்பானது. அத்துடன் அவ்வவ்வூர்களிற் பழக்கமான வேறு பல விழாக்களும் நிகழும். நெற்கதிர்களை

அறுவடை செய்த பின் கட்டுக்களாகக் கட்டி, ஓரிடத்தே களம் செய்து, அங்குக் கொண்டுபோய்ச் சூட்டித்து, நெல் வேறு வைக்கோல் வேறாகப் பிரிப்பார். அதன் பிறகு உழவர் நெல்லை அளந்து அரசிறைக்கும், அறச் செயலுக்கும், ஊர்ப்பொதுத் தொழிலாளர்கள்கட்கும் பகிர்ந்தளித்த பின் எஞ்சிய வற்றைக் கொண்டு செல்வார். அப்பொழுதுதான் உழவனது ஈகைத் திறமும் பெருமையும் இன்றியமையாமையும் நன்கு விளங்கும்.

7. மதுரை மாநகரின் சிறப்பைப் புகழ விரும்பிய புலவர் ஒருவர், அதன் நீர் நிலவளங்களுடன் ஏர் வளமும் சிறந்து விளங்கிய தன்மையைப் பின் வருமாறு கூறினார் :

‘வாழை வடக்கீனும்; வான்கழுகு மேற்கீனும்;
கரும்பும் இளநீரும் கண்திறந்து மடைபாயும்;
கட்டுக் கலங்காணும்; கதிர்உறக்கு நெல்காணும்;
அரிநாள் அறுத்துவர மறுநாள் பயிராகும்;
அரிநாளின் கீழாக ஐங்கலத்தேன் கூடுகட்டும்;
மாடுகட்டிப் போரடித்தால் மானாது செந்நெலென்று
ஆனைகட்டிப் போரடிக்கும் அழகான தென்மதுரை!
என்று அழகாகப் பாடி மகிழ்ந்தார்.

8. இவ்வாறு சிறந்து விளங்கிய உழவுத் தொழில் பலகாரணங்களால் வீழ்ச்சியுற்றது. பொன் விளையும் புண்ணிய நாடெனப் போற்றப்பட்ட நம் நாடு, இன்று உணவுக்குப் பிறநாடுகளை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலைக்கு வந்துற்றது. வேளாண்மைக்குப் புகழ்பெற்ற நம்நாடு, அதைப் பிறநாடுகளிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு வந்தது. இவ்விழி நிலைக்குத் தலையாய காரணம், மக்கள் உழவுத் தொழிலையும் உழவரையும் இழிவாகக் கருதி நடத்தியதே. மேலும், பிற அடிமைத் தொழில்களின்

நாட்டம் கொண்டு உள்ளதை விற்று ஊர்களை விட்டோடி நகரங்களைக் சார்ந்து வாழத் தொடங்கியதும் ஒரு காரணம்; உழவர்கள் பழைய முறைகளையும் மறந்து, புதிய முறைகளையும் அறியாமல், உழவுத் தொழிலை நடத்தியதும் ஒரு காரணம். அவர்கள் கண்டபடி செலவு செய்து கடன்பட்டுத் தமக்கென நிலமின்றிக் கூலி வேலை செய்பவராக மாறியது மற்றொரு காரணம். கருத்தில்லா உழவுகால் உழவாயிற்று.

9. நம் நாடு உழவுத் தொழிலிற் சிறந்து விளங்கிய காலத்தில், அத்தொழிலை அறியாதிருந்த நாடுகள் இன்று புதிய புதிய கருவிகளைக்கொண்டு, புதிய முறைகளைப் பின்பற்றி எவ்வளவு சீருடனும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்து வருகின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, காலத்துக்கேற்ற முறைகளை அறிந்து, இழிவு மனப்பான்மையைக் கைவிட்டு, கற்றவராயினும் சரி, மற்றவராயினும் சரி, நம்நாட்டு நிலங்களுக்கேற்ற புதிய கருவிகளையும் எருவகைகளையும் பயன்படுத்தி உழவுத் தொழிலை உயிர்ப்பிக்க முன் வரவேண்டும், 'ஏர் வளமே நாட்டின் உயிர் வாழ்வு,' என்பதை மறந்ததால் பட்ட துன்பங்கள் போதும்! இனியேனும் அத்துறையில் தக்கார் பலர் முயல வேண்டும். அரசாங்கமும் அதற்காவன செய்தல் வேண்டும்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

சேவித்து - பணிந்து, இரந்து - யாசித்து, பாவித்து - நடித்து, பார் - பூமி, நொந்து - வருந்தி, மதி வலி - அறிவின் வன்மை, சிதி - செல்வம், தொடி - ஒரு பலம், கஃசு - காற்பலம்.

வினாக்கள் :

1. பேரறமாகக் கருதப்படுவது எது? ஏன்?
2. உழவுத் தொழிலின் இன்றியமையாச் சிறப்பு எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது?

3. உழவின் சிறப்பைப் புலவர் எவ்வாறு பாராட்டினர்?
4. உழவிற்கின்றியமையாத பிற வளங்கள் யாவை?
5. உழவர் உழுதொழிலை எவ்வாறு செய்வார்?
6. திருவள்ளுவர் உழவினைப் பற்றிக் கூறிய சிறந்த கருத்துக்கள் யாவை?

மொழிப்பயிற்சி :

எதிர்ச்சொல் தருக :

உண்மை, உயிர், சிறப்பு, வாழ்ந்து, தலை, வளர்ந்த, தட்பம்.

இலக்கணம் :

‘செல்வான்.’—இச்சொல்லில் செல்+வ்+ஆள் என்ற மூன்று உறுப்புக்கள் உள்ளன. ‘செல்’ என்பது பகுதி என்றும், ஆள் என்பது விருதி என்றும் அறிவீர்கள். பகுதி தொழிலைக் காட்டுகிறது. விருதி திணை, பால். எண், இடங்களைக் காட்டி நிற்கிறது. அச்சொல்லில் எஞ்சியுள்ள ‘வ்’ என்பது எதிர் காலத்தைக் காட்டுகிறது. அவ்வுறுப்புச் சொல்லின் நடுவில் இருப்பதால், ‘இடைநிலை’ எனப்படும். எனவே, வினைச்சொல்லில் இடைநிலைகள் காலம் காட்டுவன.

த், ட், ற், இவ்—இந்நான்கும் இறந்தகால இடைநிலைகளாம்.
ஆநின்று, கின்று, கிறு—இம்மூன்றும் நிகழ்கால இடைநிலைகள்.
ப், ய்,—இவ்விரண்டும் எதிர்கால இடைநிலைகள்.

6. தமிழர் கலை வளம்

‘ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்களையும்
ஏய வுணர்விக்கும் என்னம்மை’

எனக் கலைகளுக்கெல்லாம் இறைவியாக நம்மவர்
கருதும் கலைமகளைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது
‘கலைகள் அறுபத்து நான்கு’ எனக் கூறினர்
கம்பர். பழந்தமிழ் நாட்டில் இவ்வறுபத்து நான்கு
கலைகளும் பயிலப்பட்டு வந்தன என்பது தெரிகிறது.
சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவியின் கலைத்திறன் கூறு
மிடத்து, ‘எண்ணெண் கலையும் இசைந்துடன்
போகிய’ எனக் கூறப்பெற்றிருப்பதால், இது
விளங்கும். இக்கலைகளின் அடியாகத் தோன்றிய
வேறு பல கலைகளும் உண்டு.

2. அத்தகைய கலைகளுள் ஓவியம், காவியம்,
இசை, கூத்து, சிற்பம் என்பன ‘நுண்கலைகள்’
எனப்படும்; மருத்துவம், சிலம்பம், மல்லாடல்,
சொற்போர், விற்போர், அட்டல் முதலியன பருப்
பொருட் கலைகளாம். உள்ளப் பண்போ டொத்தி
யங்கி வெளிப்படத் தோன்றுவன, நுண்பொருட்
கலைகள். அறிவையும் ஆற்றலையும் விளக்கி நிற்பன,
பருப் பொருட்கலைகள். இப்பாகுபாடு பிற்காலத்தே
தோன்றியதாகும்.

3. இனி நம் நாட்டில் வழங்கி வந்த கலைகளைப்
பற்றி ஆராய்வோம் : பழந்தமிழகம் இசைப்பயிற்சி
யில் மிகச் சிறந்தோங்கி இருந்தது. பண்டைத்
தமிழர்களுடைய வாழ்வே இசையின்ப வாழ்வாய்
இருந்தது. அவர்கள் பல வகைத் தொழில்களையும்
பண்ணிசைத்துக்கொண்டே செய்தார்கள். நாடக
மும் அவ்வாறே வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. விளையாடு

தல், நெற்குற்றுதல், ஓடம் ஓட்டுதல், மலர் பறித்தல் முதலிய தொழில்கள் யாவும் பாட்டுக்கள் பாடிக்கொண்டே வருத்தமறச் செய்து முடிக்கப்பெற்றன. அவர்கள் கைக்கொண்ட பாடல் வகைகளும், கூத்து வகைகளும், அவற்றிற்கு அவர்கள் வழங்கிய பெயர்களும் பலப்பல. சங்க நூல்களுள் இசை நாடகம் பற்றிய தனி நூல்களும் இருந்தன. இப்பொழுது அவை கிடைக்கப் பெறவில்லையாயினும், அவை இருந்தன என்பதற்குச் சான்றுகள் பலவுண்டு. பழந்தமிழ் இசை நூல்களாய் இசை நுணுக்கம், பெருநாரை, பெருங்குருகு முதலியனவும்; நாடக நூல்களாய் அகத்தியம், பரதம், முறுவல், சயந்தம், குண நூல், செயிற்றியம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் முதலியனவும் கூறப்படுகின்றன. இக்கலைகள் இடையில் பல நூற்றாண்டுகளாய் அருகி, இந்நாளில் மீண்டும் புத்துயிர்பெற்று வருகின்றன. பண்டைக் காலத்தில் இடைச்சங்கம் ஒன்று இருந்ததெனவும், அதில் கலைஞர் பலர் இசைப்பயிற்சியும் ஆராய்ச்சியும் செய்து வந்தனர் எனவும் அறிகின்றோம். பரி பாடல், சிலப்பதிகாரம் முதலிய சங்க நூல்கள் வாயிலாக இது விளங்குகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் இசை நாடகப் பகுதிகளும் அமைந்திருப்பதால், அது முத்தமிழ்க் காப்பியம் என வழங்கப்படுகிறது.

4. ஓவிய நூலும் மிகவுயர்ந்த நிலையில் இருந்த தென்படை மணிமேகலை முதலிய இலக்கியங்களால் அறியலாம். ஓவியம் வல்லாரைக் 'கண்ணுள் வினைஞர்' என்று வழங்கி வந்தனர். மதுரைக் காஞ்சியில் இவர்களுடைய சிறப்புக் கூறப்படுகிறது. மாடங்களில் அழகிய ஓவியங்கள் எழுதும் வழக்கம் அந்நாளில் இருந்து வந்தது. அவ்வோவியங்களின் எழிலைக் கண்டு தெருவில் செல்லும் மக்கள் மருண்டு

நிற்பார்கள் என்பது கூறப்படுகிறது. ஓவியங்களில் வண்ணம் தீற்றுவதும் உண்டு, வண்ணம் தீற்றப் படாத ஓவியம், 'புனையா ஓவியம்' எனப்படும். அவர்கள் அணியும் ஆடைகளிலுங்கூடப் பல வகை ஓவியங்களைச் செய்து கொள்வர். பெண்கள் முகத்திலும் தோளிலும் பல வகையான ஓவியங்களைத் தீட்டி அழகு செய்துகொள்ளுதலும் உண்டு என்பது தெரிகிறது. இத்தொழிலில் வல்ல பெண்கள் அரண்மனைகளிலும் செல்வர் வீடுகளிலும் இருந்தனர். அவர்கள் 'வண்ணமகளிர்' என்றும் 'கோலம் புனைவார்' என்றும் வழங்கப்படுவார்கள்.

5. சிற்பக் கலையும் அவ்வாறே செழித்தோங்கி இருந்தது. மரம், மண், செம்பு, பொன், கல் முதலிய வற்றால் அழகு பெறச் சிற்பங்களை அமைத்தனர். மண்ணாற் சிற்பம் செய்வோர் 'மண்ணீட்டாளர்' எனப்படுவர். கல்லிற்செய்யப்பெற்ற சிற்பங்களை அஜந்தா, எல்லோரா, மாமல்லபுரம் முதலிய பல இடங்களில் இன்றும் காணலாம். அவையேயன்றி, நாடெங்குமுள்ள கோவில்களெல்லாம் சிற்பக் கலையின் சிறப்புக்குச் சான்று பகர்கின்றன. மதுரைக் கோயிற்சிற்பங்களும் முன்கூறியவை போன்றே புகழ் பெற்றவை.

6. இவையன்றி, நவமணிகளால் அணிகலன் செய்யும் கலையும், கட்புலன் நுழையாக் கவிங்கம் நெய்யும் கலையும், 'மடைநூல்' என்னும் சமையற் கலையும், நிமித்தநூல், வானநூல், மருத்துவம் முதலிய பல கலைகளும் சிறப்புற்றிருந்தன. இக்காலத்துப் பொறிநூல் வல்லாரும் புகழ்ந்து போற்றும் கட்டடக்கலை நுணுக்கங்களும் அந்நாளில் மக்கள் அறிந்திருந்தார்கள். நகரமைப்பு, வீடுகட்டுதல் முதலியவை நல்ல சுகாதார முறைப்படி அமைக்கப்

பட்டிருந்தன. நகரங்களில் கழிவு நீர் முற்றிலும் 'கரந்துபடை' என்னும் கழிநீர்க் கால்களின் வழியாக மறைவாக ஓடுமாறு செய்யவும் அறிந்திருந்தனர். 'இயந்திர வானிகள்' என்னும் குளங்கள் இருந்தன. அவற்றில் பொறிகளால் வேண்டிய போது நீரை நிரப்பியும் போக்கியும் வந்தனர். அத்தகைய வானிகள் உள்ள இலவந்திகைச் சோலை ஒன்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இருந்தது. நகரங்களை அழகு செய்யும் பூங்காக்கள் பல இருந்தன. விளையாடுதற்குச் செய்குன்றுகளும் தனி இடங்களும் இருந்தன. நகரங்கள் தாமரை மலர் போல அமைக்கப்பட்டிருந்ததாக நூல்கள் கூறும். அவற்றின் தெருக்கள் இதழ்களைப் போன்று நாற்புறத்தும் சூழ்ந்து விளங்க, கோவிலானது பூவின் நடுவிலுள்ள, பொகுட்டைப் போன்று அமைந்திருந்தது என்பது கூறப்படுகிறது. இவ்வமைப்பு முறையைக்கண்டு மேனாட்டவரும் வியப்பர். வீதிகள் ஆமை முதுகு போன்று நடுவில் மேலெழுந்தும் இருமருங்கும் வரவரத் தாழ்ந்தும் மழைநீர் தங்கர்த முறையில் அமைக்கப்பட்டன என நூல்கள் கூறுகின்றன. இத்தகைய பெருஞ் சிறப்புக்களுடன் நகரமைப்புக் கலை சிறந்து விளங்கியது.

7. போரையும் ஒரு கலையாக நம் நாட்டவர் போற்றி வந்தனர். போருக்குரிய விதிகளும் அற முறைகளும் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. அம்முறைப்படியே போர் புரிவர். இவையேயன்றி, மாந்தர்கப்பல் தொழில், கனா நூல், யானை நூல், குதிரை நூல், யோகநூல் முதலிய பலவகை நூல்களும் பயின்றனர். பெண்கள் தங்களை அழகுபடுத்திக் கொள்ளும் ஒப்பனை நூலும் பயின்றிருந்தார்கள்.

8. இவ்வாறு பல கலைப் பயிற்சியும் பெற

நிருந்த நாடு, கலைகளை மறந்து, நிலை தடுமாறிக்
தாழ்வுற்று, வறுமை யிஞ்சித் துன்புற்றது. இப்
பொழுதுதான் அத்துன்பம் நீங்கி, விடுதலை பெற்
றுள்ளோம். ஆகவே, நாம் பொருள் துறையில்
மேம்பட்டு விளங்குவதுடன் கலைத்துறையிலும்
சிறப்புற வேண்டும். நம் நாட்டுப் பழங்கலைகளைப்
பயிர்வதுடன் காலத்திற்கேற்பப் புதிய கலைகளையும்
ஆர்வத்துடன் பயில வேண்டும். 'சென்றிடுவீர்
எட்டுத்திக்கும்! கலைச்செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்
திங்குச் சேர்ப்பீர்!' என்ற பாரதியார் வாக்கை
மெய்யாக்க வேண்டும். அறிவியற்கலை, தொழில்
நுட்பக்கலை முதலிய புதுக்கலைகளை மேனாடுகளிட
மிருந்து வெறுது பெற்று, மேன்மையுற வேண்டும்.
அவற்றை அறிஞர்கள் நம் நாட்டில் புகுத்துவதுடன்
தமிழ் ஏட்டிலும் தந்து குவித்திட வேண்டும்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

மருண்டு - மயங்கி, மருங்கு - பக்கம், கலிங்கம் - ஆடை,
கிமித்தம் - சகுனம், கழிநீர்க்கால் - சாக்கடை, வாசி - குளம்,
ஒப்பனை - அலங்காரம், பல்லி - மிருந்து, பொருட்டு - பூவின்,
நடுவில் கொட்டை போன்றிருப்பது.

வினாக்கள் :

1. கலைகளின் இரு பெரும் பிரிவுகள் யாவை ?
2. தமிழில் இருந்த இசை நாடக நூல்கள் யாவை ?
3. தமிழர் ஓவியக் கலையிற் பெற்றிருந்த சிறப்பென்ன ?
4. நகரமைப்பில் நம் நாடு எவ்வாறு சிறப்புற்றிருந்தது ?
5. நம் நாட்டில் விளங்கிய கலைகள் யாவை ?

மொழிப்பயிற்சி :

பொருத்தமறிந்து சேர்க்க :—

வறுமையில் — மகிழ்ந்தார்.

செல்வத்தில் — வாடினார்.

பசியை — கொடுத்தார்.

உணவை — போக்கினார்.

சிலப்பதிகாரம் இயற்றியவர் — கம்பர்.

இராமாயணம் எழுதியவர் — சாத்தனார்.

மணிமேகலை ஆசிரியர் — இளங்கோவடிகள்.

இலக்கணம் :

சொற்களில் வரும் விருதினும் இடைநிலைகளும் 'போல, போன்ற' எனவரும் உவமையுருபுகளும், வேற்றுமையைக் காட்ட வரும் வேற்றுமையுருபுகளும் 'அறமே வெல்லும். நீயோ இது செய்தாய்? இரவும் பகலும்' - என இவ்வாறு சொற்களுடன், சேர்ந்து பொருள் தரும். ஏ, ஒ, உம் என்பனவும் இடைச்சொற்க ளாம்.

சாஸ்ப்பேசினான், உறு பொருள், தவம்பெரியன், நளி பேதை இடும்பைகூர் வயிறு, கழியுவகை - என்னுந்தொடர்களில், சாஸ, உறு, தவ, நளி, கூர், கழி என்ற சொற்கள் 'மிருதி' என்ற ஒரே பண்பை உணர்த்திவரும் உரிச்சொற்களாம்.

7. வேண்டா விடுதலை

1. உலகிலேயே மிகச்சிறிய நாடு ஒன்றிருந்தது. அதன் நிலப்பரப்பை நோக்கின், அதனை ஒரு சிறு கோட்டம் என்று கூடச் சொல்ல முடியாது; ஆனால், பிற பெரிய நாடுகளைப்போலச் சுதந்தரமாக ஆட்சி செலுத்திவாழ்ந்து வந்ததாதலின், நாடெனப் பெயர் பெற்றது. அதன் மக்கள் தொகை பதினாயிரத்துக்கு மேல் இராது. வருமானமும் மிகக் குறைவே — ஒரு லக்ஷ ரூபாய்க்குள்ளே தான் இருக்கும். அதற்குள்ளேயே அரசாங்கச் செலவுகள்யாவும் நடக்க வேண்டும். வருமானமும் குறைந்து வசதிகளும் மிகக்குறைவாயிருந்தாலும், அந்நாட்டு மக்கள் 'சுதந்தரமாய் வாழ்கின்றோம்!' என்ற மகிழ்ச்சியுடன் அமைதியாய் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

2. அச்சிறிய நாட்டிலும் ஒரு சமயம் ஒருவன் ஒரு குற்றமிழைத்துவிட்டான். அக்கணமே அவன் சிறைசெய்யப்பட்டு நீதி மன்றத்தார்முன் நிறுத்தப்பட்டான். குற்றவாளி தானே தனக்கு வாதாடினான். வழக்குப் பல நாள் நடைபெற்றது. முடிவில் குற்றவாளிக்கு மூன்றாண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பெற்றது. குற்றவாளி சிறையில் அடைக்கப்பட்டான்.

3. அவன் சிறைசென்ற ஆறுமாதங்களுக்குள் அந்நாட்டின் அரசியல் மன்றக்கூட்டம் நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில் அரசாங்க வரவு செலவுக்கணக்கு விவரம் அறிவிக்கப்பட்டது. உறுப்பினர் அக்கணக்கை ஆராய்ந்தனர். அதில் ஒரு குற்றவாளியைத் தண்டித்த வகையிலும் அவனைச் சிறை வைத்திருக்கும் வகையிலும் செல

வான தொகை குறிக்கப்பட்டிருந்தது. அதைக் கண்ட உறுப்பினர், அதிர்ச்சியடைந்தனர்; நாட்டின் வருமானத்திலேயே குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு பகுதி அவன்பொருட்டுச் செலவிடப்படுவதைக் கண்டு, 'ஒரு மனிதன் பொருட்டு — ஒரு குற்றவாளிக்கு — இவ்வளவு பெரும்பொருள் பொது மக்கள் பணத்திலிருந்து செலவிடுவது தவறு,' எனக் கருதி அரசாங்கத்தைக் குறைகூறினர். அரசாங்கமும் அவர்கள் கருத்தை ஓரளவு ஒப்புக்கொண்டது; உடனே, அக்குற்றவாளியைக் காப்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருந்த காவலரை நீக்கிச் செலவைக் குறைக்க வழி தேடிற்று. அரசாங்க ஆணையால் காவற்காரர் நீக்கப்பட்டனர். சிறைக்கதவு மட்டும் பூட்டப்பட்டிருந்தது.

4. காவலர் நீங்கிய நிலையிலும் குற்றவாளி தப்பிப் போக முயலவில்லை; 'ஒரு முயற்சியுமின்றி இருக்கும் இடத்தில் மூன்றுவேளை உணவுகிடைத்த வரும் போது இதைவிட்டுச் செல்வானேன்?' என எண்ணிவிட்டான். மேலும், 'பூட்டை உடைத்த வெளியேறினால், அதுவும் ஒரு குற்றமாகிவிடுமே!' எனக் கருதிப் பேசாதிருந்தான். அவன் சிறைப்பட்டு ஒன்றரை ஆண்டுகளாயின. இரண்டாவது ஆண்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்திலும் கைதியின்பொருட்டுச் செலவழிக்கப்படும் தொகை இருப்பது கண்டு, 'அவனை வெளியேற்றி விட வேண்டும். இனி ஒரு காசும் அவன்பொருட்டுச் செலவழித்தல் தகாது,' எனக் கூறி விட்டனர். அரசாங்கம் என்ன செய்யும்! குற்றவாளி என்று நீதி மன்றத்தார் முடிவு கூறித் தண்டனை அளிக்கப் பெற்ற ஒருவனைத் தானாக வெளியே போகச் சொல்வது முறையாகாது எனக் கருதிச் சிறைக்கதவிலிருந்து

பூட்டையும் அகற்றியது. கைதி தானாக வெளியேறிச் செல்லட்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து. அப்பொழுதும் அவன் வெளியே செல்லவில்லை. அதன் பின் அவனுக்கு உணவு கொண்டு செல்லும் ஏவலர் நிறுத்தப்பட்டனர். குற்றவாளி தானாக உணவுச் சாலை சென்று உண்ட பின் மீண்டும் சிறைக்குள் வந்து தங்கிவிடுவான். அந்த நிலையிலும் அவன் வெளியேற விரும்பவில்லை.

5. மூன்றாவது ஆண்டு தொடங்கியது. அப்பொழுதும் கைதியின்பொருட்டு ஒரு சிறிய தொகை செலவிடப்படுவது கண்டவுறுப்பினர், அதுவும் கூடாதென்றனர். அதன்மேல் அரசாங்கமே அவனைச் சிறையிலிருந்து வெளியேறுமாறு கூறியது. அதை அவன் மறுத்து, 'நான் இரண்டரையாண்டு களாய் இங்கு ஒரு வேலையும் செய்யாமல் இருக்கப் பழகிவிட்டேன்! எனக்குத் தெரிந்திருந்த தொழிலும் மறந்துபோய் விட்டது! இனி நான் எங்குச் செல்வேன்? எவ்வாறு பிழைப்பேன்? எனது இத்தகைய நிலைக்கு அரசாங்கமே பொறுப்பாளி. ஆகவே, என்னைப் பாதுகாக்க வேண்டுவது அரசாங்கத்தின் கடன். நான் எங்கும் செல்லேன்,' எனக் கூறி வெளியேற மறுத்தான். அரசாங்கம் அதன்மேல் வழியின்றி, வலிகொண்டு அவனை வெளியேற்ற வேண்டுவதாயிற்று. அதன் பிறகு அவன் வெளியே சென்று, புதிதாகத் தொழிலைக் கற்று அமைதியாய் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தான்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

கோட்டம் - ஜில்லா, தொகை - கூட்டம், எண்ணிக்கை, இழைத்து - செய்து, நீதிமன்றம் - நீதிச்சபை.

வினாக்கள் :

1. சிறிய நாட்டின் நிலை எவ்வாறிருந்தது?

2. குற்றவாளிக்குச் செலவான பணத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்த அவையினர் கூறியதென்ன?
3. அரசாங்கம் என்ன செய்தது?
4. குற்றவாளி கூறியதென்ன?

மொழிப்பயிற்சி :

எதிர்ச் சொல் தருக:—

மிகச்சிறிய, சுதந்தரமாக, குறைவு, செலவு, மகிழ்ச்சி, அச்சம், நீதி, உள்ளே, அகம்.

இலக்கணம் :

‘ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்மூன்று’ என மதிப்பில் ஒத்த எண்ணுப் பெயர்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று புணரும்பொழுது நிலைமொழியில் முதலெழுத்து மட்டும் நிற்க, மற்ற எழுத்துக்கள் கெடும்.

‘ஒரு பொருள் — ஓராண்டு, இருநிதி — ஈராண்டு, முதல்தமிழ் — மூவாயிரம், நார்பொருள் — நாலாயிரம், ஐயாயிரம், ஐங்காதம், அறுசுவை, ஆறுயிரம், எழுகடல், ஏழ்கடல், எண்குணம்,’ என எண்ணுப்பெயர்கள் பிற சொற்களோடும் பிற எண்களோடும் புணரும் பொழுது, ஒன்று இரண்டு என்னும் எண்களில் முதலெழுத்து நீண்டும் வரும் மூன்று, ஆறு, ஏழு என்ற எண்களின் முதல் குறையும். ஆறு, ஏழு அல்லாத எண்களின் சுற்றெழுத்துக் கெடும். ‘ஏழு’ என்பதன் சுற்றுயிர் மட்டும் கெட்டும் வரும்.

8. நான்ஸென் வீரச்செலவு

1. இவ்வுலகின் இயற்கை விந்தைகள் எண்ணத் தொலையாதன. அவற்றுட்பல, கண்டறியப்பட்டன. இன்னும் பல விந்தைகள், மாந்தர் கண்ணுக்கு எளிதில் புலனாகாத நிலையிற் கிடக்கின்றன. அவற்றைக் காண்பதே தமது வாழ்வின் பயனைக் கருதிய வீரர் பலர் அத்துறையில் முயன்று அழியாப் புகழ் பெற்றனர். அவர்கள் அம்முயற்சியில் தங்கள் உயிரையே பணயம் வைப்பார்கள். அவர்கள் உள்ளமெல்லாம் உலகின் இயற்கைகளைக் காண்பதிலேயே ஆழப் பதிந்து கிடக்கும். ஆழமான கடல்களுக்கடியிலும், கொடுவில்ங்குகட்கும் அச்சம் விளைக்கும் அடர்ந்து இருண்ட காடுகளிலும், வானுறவோங்கிய பனிப்பாறைகையுடைய மலைக் கொடுமுடிகளின் சரிவுகளிலும், நீர்ப் பசையற்ற நெடும்பாலைகளிலும், நெஞ்சம் கலங்காது சென்று, விந்தைகளைக் காண்பர் அவ்வீரர். அப்பொழுது திரும்பாமலே, போன வழி தெரியாது மறைந்தவரும் பலர். இத்தகைய வீரர்களின் பெயர்கள் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத் தக்கனவாகும். இத்தகைய வீரவாழ்வை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்ட வீரர்களுள் நான்ஸென் என்பவரும் ஒருவர்.

2. இவர், ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் வட மேற்கிலுள்ள நார்வே நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு சிறுநூரில் எளிய குடும்பமொன்றில், 1861-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். அவ்வூர் காட்டர்ந்த மலைப்பாங்காயுள்ளது. அதனால், அவ்வூரவர்க்கு மலையேறுதல் வாழ்க்கையை யொட்டிய வழக்கமாயிருந்தது.

நான்ஸென் குடும்பத்தார்க்கு அது மிகவும் எளிய விளையாட்டாய் இருந்தது. வீரமும் ஊக்கமும் அவர் குடிக்கமைந்த பண்புகளாய் விளங்கின. அத்தகைய குடும்பத்தின் புகழ் விளக்காகத் தோன்றிய நான்ஸென், எதற்கும் கலங்காத நெஞ்சுறுதியும்,

நான்ஸென்

எடுத்த செயலை என்ன நேரினும் இடையறாது முயன்று முடிக்கும் ஆற்றலும் உடையராய் இளமை முதலே விளங்கினார். அவர் இளம்பருவ விளையாட்டுக்களே வீர விளையாட்டுக்களாய்த் திகழ்ந்தன. அவ்விளையாட்டுக்கள் அவரது செயற்கரிய செய்யும் திறமையை விளக்கின்றன.

3. நெடுந்தொலை நடத்தல், நீரில் மூழ்கி நீந்து

தல், உறைபனிச் சரிவுகளில் வழக்கி வீழ்தல், அவ்வாறமைந்த குன்றுகளில் ஏறுதல் முதலிய பலவிளையாட்டுக்களில் அவர் முதன்மை பெற்று விளங்கினார்; அவர் எத்தகைய இடையூற்றிற்கும் கலங்காத நெஞ்சுறுதியும் உடலுரமும் வாய்க்கப் பெற்றிருந்தார். 'இடுக்கண் வருங்கால் நகுக!' என்பது அவர் இயல்பில் விளங்கிய பாடம். அசையாத தன்னம்பிக்கை அவரிடம் மிக்கிருந்தது. கடல்களிலும் மலைச்சிகரங்களிலும் சென்று செயற்கருஞ் செயல்புரிந்த வீரர்களின் வரலாறுகளை இளமையிற்கேட்டறிந்து, தாமும் அவ்வாறே புகழ்பெற வேண்டுமென்ற விருப்பம் அவர்பால் ஊறிக்கிடந்தது.

4. அவருக்கு இருபத்தொருவயது நடக்கையில் வடகடல் நோக்கிப் புறப்பட்ட 'வைக்கிங்கு' என்பது

கப்பலில் வேலைக்கமர்ந்தார். நான்கு மாதங்கள் அக்கப்பல் வடகடலில் பல இடங்களிலும் பயணம் செய்தது. கிரீன்லந்து, ஐஸ்லந்து, போன்ற இடங்களுக்கும் அது சென்றது. கப்பலிலுள்ளவர்கள் பலவகையான எல்கள், திமிங்கிலங்கள், சுருமின்கள், வெள்ளைக் கரடிகள் முதலியவற்றை வேட்டையாடிப் பிடித்தார்கள். நான்ஸென் இவற்றில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றார்; உறைபனிக்குக் கிடையே வழியறிந்து கப்பலைச் செலுத்தவும், பனிப்பாறைகளில் நடக்கவும் பயின்றார். கடலில் பெரும்புயலுக்கும், கொடிய மழைக்கும், கடலின் நீரோட்டங்களுக்கும், மூடுபனிக்கும் அஞ்சாது செல்லும் பழக்கம் அவருக்கு ஏற்பட்டது.

5. அவர் அப்பயணத்திலிருந்து ஊர் திரும்பிய தம் உயிர்ப்பொருட்காட்சிச்சாலையில் அலுவலராய் அமர்ந்தார். அக்காட்சிச்சாலைத் தலைவர் ஒரு சிறந்த உயிர் நூலறிஞர். அவரிடம் நான்ஸென் ஆரூண்டுகள் பணிபுரிந்து உயிர் நூற்புலமை பெற்றார். அதன் பிறகு அவர் இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த நேப்பிள்ஸ் என்ற நகரையடைந்து, உயர்நிலைக் கல்வி கற்றார். 1886-ஆம் ஆண்டில் அவருக்கு 'டாக்டர்' பட்டம் அளிக்கப்பட்டது.

6. அதன்மேல் இளமை முதலே அவர் உள்ளத்தில் ஊன்றிக்கிடந்த எண்ணம் கிளர்ந்தெழுந்ததால், பலரும் வியக்கும் அருஞ்செயல் ஒன்றை நிறைவேற்றுகொள்ள விழைந்தார் நான்ஸென். உலகின் வடகோடியிலுள்ள கிரீன்லந்து என்ற நாடு ஐரோப்பியருக்கு விரைந்த நிறைந்த இடமாய்த் தோன்றியது. அது குளிர் மிகுந்த நாடு. எஸ்கிமோ என்ற ஒருவகை மக்கட்பிரிவினர் அங்கு வாழ்கின்றனர். ஐரோப்பியர் பவர் கோடைகாலங்களில் அங்கு

வேட்டைக்குச் செல்வதுண்டாயினும், கடற்கரை ஓரங்களில் சென்று திரும்பிவிடுவர். எவரும் அந்நாட்டின் உட்புறம் எத்தகையது என அறிந்திலர். துணிந்து சென்ற ஒருவர் இருவர் நூறு மைல்களுக்குமேல் செல்ல முடியாமல் திரும்பிவிட்டனர். அந்நாட்டின் குறுக்கே யாரும் ஏற இயலாத மலையொன்று, பயணம் செய்வாரைத் தடுப்பதாகக் கூறினர் பலர். நான்ஸென் இம்முயற்சியை மேற்கொண்டு அந்நாட்டை ஊடுருவிப் பார்த்து வரப் போவதாகக் கூறினார். ஐரோப்பியர் அவர் கூற்றைக் கேட்டுள்ளார் நகைத்தனர்; 'பல சிறந்த வீரர்களால் ஆகாத செயலை இவரால் செய்ய முடியுமா?' எனக்கேட்டனர்.

1. மக்கள் மனப்பான்மை கண்டு நான்ஸென் தம் கருத்தைக் கைவிடவில்லை. விடாப்பிடியாய் நின்று தம் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்ட எத்தகைய நிலைக்கும் பின் வாங்காத ஐந்து துணைவர்களுடன் 1888-ஆம் ஆண்டு, மே மாதம், கிரீன்லாந்தை ஆராய்ச்சி செய்யப் புறப்பட்டுவிட்டார். அவர் தமது பயணத்திற்கு இன்றியமையாத துணைப் பொருள்களையும் கருவிகளையும் சேகரித்துக் கப்பலில் ஏற்றிக் கொண்டார். அவர் ஸ்லெட்ஜ் என்று வழங்கப்படும் சக்கரயில்லாத வண்டிகள், பனியில் நடப்பதற்குத் தவும் செருப்புக்கள், உறங்குவதற்கு வேண்டிய மான் தோல் பைகள், பாசறையமைக்கக் கூடாரம், முட்டிகள், உணவுப் பொருள்கள், ஆராய்ச்சிக் கருவிகள், கத்திகள், கோடரிகள், கயிறுகள், தற்காப்புக் கின்றியமையாத துப்பாக்கிகள் முதலிய பலவகைப்பட்ட பொருள்களையும் கொண்டு சென்றார்.

8. அவர் சென்ற கப்பல் கிரீன்லாந்துக்குப் பன்னிரண்டு மைல்களுக்கு அப்பாலேயே நின்று

விட்டது. அதற்கப்பால் செல்ல இயலாதபடி கடல் உறைந்து கிடந்தது. நான்ஸென் இரண்டு படகுகளில் துணைவர்களுடனும் இன்றியமையாத பொருள் களுடன் கப்பலை விட்டுக் கரையை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அதன் பிறகு ஓன்பது மாதங்கள் வரை உலகம் அவர்களைப்பற்றிய செய்தியே அறிய இயலாதிருந்தது.

9. கடலின் மேற்பரப்பு உறைந்து கிடந்தது. பனிக்கட்டிகளை விலக்கிக்கொண்டு படகுகளைச் செலுத்திச் செல்வது மிகவும் தொல்லை விளைப்பதாயிருந்தது. போதாக்குறைக்குப் புயலும் கடுகடுத்து வீசிற்று. அப்பொழுது சடிதியில் பனிக்கட்டிகள் கரைந்துவிடவே கடல் நீர் குமுறியெழுந்து கொந்தளித்தது. மிகக்கும் பனிப் புறைகளின் மேல் படகுகளையும் தூக்கிக்கொண்டு பல இடங்களில் நடந்தனர். இரவில் ஏதும் தெரிவதில்லை. நீரினடியிற் செல்லும் நீரோட்டங்கள் திடீரென்று திசை மாறிப் படகுகளை ஈர்த்துச் சென்றன. இவ்வளவு தொல்லைகளுக்கிடையில் வெண்கரடிகள் படகுகளைத் தாக்கின. இத்தொல்லையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது சென்று, இரண்டாம் நாள் கிரீன்லந்து கரையை அடைந்தனர், நான்ஸெனும் அவர் துணைவரும்.

10. அங்கிருந்து நாட்டின் குறுக்கே ஊடுருவிச் சென்று நாட்டின் மேற்குக் கரையை அடைய நிவண்டுமென்பதே அவர் இப்பயணத்தை மேற்கொண்டதன் குறிக்கோள். எனவே, பயணம் தொடங்கிற்று. செல்லும் வழி, முழுதும் பனியடர்ந்த காடு. முதலில் நான்ஸெனும் ஒரு துணைவரும் முன் சென்று வழியின் நிலைகண்டுணர்ந்து மீள்வர். பிறகு யாவரும் பயணம் செய்வார். களைப்புற்ற இடத்தில்

கூடாரம் அடித்துத் தங்கி உணவுண்டு, களைப்புத் தீர்ந்த பின் மீண்டும் எழுவர். ஸ்லெட்ஜுகளில் நடந்தும் தவழ்ந்தும், தாவிக்குதித்தும் செல்லும் பொழுது நான்ஸெனும் அவர் துணைவரும் பன்முறை பள்ளங்களில் தலைகீழாகப் புரண்டு வீழ்வார் பின் மீண்டும் எழுந்து ஏதும் நடவாதது போலச் செல்வர். உயிரைப் பெரிதெனக் கருதினால் அவர்கள் எப்பொழுதோ வந்த வழி பார்த்துத் திரும்பி இருப்பார்கள். நான்ஸென், 'உயிர் போவதாயினும் சரி, வந்த வழி திரும்புவதில்லை,' என்று உறுதி கொண்டார். உடன் வந்த துணைவர்களும் அவருடைய ஊக்கத்தால் அவ்வப்பொழுது எழுச்சி பெற்றுச் சென்றார்கள்.

11. அப்பனிக் காட்டில் வெயிலும் மிகக் கடுமையாய் இருக்கும். ஆகவே, அவர்கள் இரவில் பயணத்தை மேற்கொண்டார்கள். ஒரே பனிப் படலமாயிருந்தும் குடிக்கத் தண்ணீர் கிடையாது துன்புற்றனர். கொடுங்காற்று வீசும் பொழுது ஸ்லெட்ஜுகளில் துணிகளைக்கட்டிக் கடலில்பாய்மரச் சுப்பல் ஓட்டுவது போல ஓட்டி விரைந்து செல்வர்.

12. இவ்வாறு இரண்டு திங்கள் வரை பயணம் செய்து அவர்கள் 9000 அடிவரை மலைமேல் ஏறினர். அதன் பிறகு கீழிறங்குவது எளிதாயிருந்தது. முடிவில் அவர்கள் நினைத்த வண்ணமே மேற்குக்கரையை அடைந்து, அங்குத் தங்கியிருந்து, பின் அங்கு வந்த சுப்பலில் ஏறி ஊரை அடைந்தார்கள்.

13. நான்ஸென் மீண்டு வந்ததும் முதலில் அவரை இகழ்ந்தவர் பலரும் அவரைப் புகழ்ந்த பாராட்டினர். ஐரோப்பா முழுதும் அவர் செய்த அருஞ்செயல் பரவியது. பட்டங்களும் பரிசுகளும் வந்து குவிந்தன.

14. நான்ஸென் மீண்டும் ஒருமுறை அத்தகைய ஆராய்ச்சி செய்ய விரும்பினார். எத்தகைய கொடுமைகளையும் தாங்கவல்ல கப்பல் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதற்குப் 'பிராம்' என்பது பெயர். நான்ஸென் நான்காண்டுகளுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைச் சேகரித்துக் கொண்டார்; மேலும் பல வகையான துணைக் கருவிகளையும் பொருள்களையும் கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டார்; ஸ்லெட்ஜ்களை இழுத்துச் செல்லப் பல நாய்களையும் தம்முடன் கொண்டு சென்றார். இவ்வாறு அமைத்துக்கொண்டபின், பன்னிரண்டு துணைவர்களுடன் 1893-ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம், 24-ஆம் நாள் அப்பெரும்பயணம் தொடங்கிற்று. முதற்பயணத்தில் அவரை எள்ளி நகையாடிய உலகம் இவ்விரண்டாம் பயணத்தை ஒரு திருவிழாவாகக் கொண்டாடியது. நாடெங்குமிருந்து வாழ்த்துச் செய்திகள் வந்து குவிந்தன. மக்கள் கடலெனத் திரண்டு வந்து வழியனுப்பினார்கள்.

15. நான்ஸென் இம்முறை உலகத்தின் வடகோடியைக் காண வேண்டுமென்று துணிவு கொண்டார். ருஷ்யா சைபீரியா இவற்றின் வடகரை வழியாகக் கப்பல் கிழக்குநோக்கிச் சென்றது. பல சதிகளையும் தீவுகளையும் கடல்களையும் தாண்டிச் சென்று செலுஸ்கின் முனையை அடைந்தபின் கப்பல் வடக்கு நோக்கிச் சென்றது. செலுஸ்கின் முனை வருவதற்குள்ளேயே அவர்கள் பட்டபாடு கொஞ்ச நஞ்சமன்று. கப்பல் சில சமயங்களில் நகர முடியாமல் நின்றுவிடுவதும் உண்டு. பனிப்பாறைகளும் கடுங்காற்றும் அடிக்கடி வந்து மோதின. வழியில் அவர்கள் பல பிராணிகளை வேட்டையாடினார்கள்.

அதுவரை ஓரளவு வெளிச்சம் தந்து வந்த கதிரவனும் மறைந்தான். பிப்பிரவரித் திங்கள் வரை கதிரவனைக் காணமுடியாது. அவ்விடைப்பட்ட காலத்தில் கப்பலி லுள்ள மின்சார விளக்கின் துணைகொண்டும் வானத் தில் விளங்கித் தோன்றும் அரோரா என்றதோர் விந்தையொளி கொண்டுமே செல்ல வேண்டிய தாயிற்று. கப்பல் சென்றுகொண்டிருந்தது. ஓராண்டு கழிந்தது. இரண்டாவது ஆண்டு, மார்ச்சு மாதம், கப்பல் சிறிதும் நகர முடியாமற் போகவே, நான்ஸென் தம்முடன் வரத்துணிந்த ஒரே நண்ப ருடன் உறைபனிக் கடலின்மேல் நடந்து செல்லத் தொடங்கினார். இரண்டு ஸ்லெட்ஜுகளும் சில நாய்களும் அவர்கள் சுமந்து செல்லக்கூடிய அளவு பொருள்களுமே அவர்களிடம் இருந்தன. கப்பல் அவ்விருவரையும் இறக்கிவிட்டுத் திரும்பியது. நான் ஸெனும் அவர் நண்பரும், 'எங்குச் செல்கின்றோம்?' என்பதை அறியாமலே மேற்சென்றனர்.

17. அவ்விருவரும் ஒரு மாதம் வரை அலைந்த 260 மைல்களைக் கடந்துசென்றனர், வடதுருவத்தை இன்னும் சில நாட்களில் அடைந்துவிடலாம் எனக் கருதினர். ஆனால், இயற்கை அவ்வளவு எளிதாக மனிதர் தன்னை வெற்றி கொள்ள விட்டுவிடுமா? அவர்கள் சென்றுகொண்டிருந்த பனிப்பாறை கடுகிச் செல்லும் நீரோட்டத்தால் தென்மேற்குத் திசை நோக்கி ஓடியது. நாய்களெல்லாம் இறந்து பட்டன. அவர் பிரான்ஸ்-ஜோஸப்புத் தீவுகளை அடைந்தபோது, 'நான் களைத்து விழுவேனாயின், இங்கேயே வீழ்ந்திறப்பேன்,' என்று தம் குறிப் பேட்டில் எழுதிவைத்தார்.

18. மீண்டும் இருவரும் பயணத்தைத் தொடர்

அவர்கள் அடைந்த அல்லல்கள் அளவிலடங்கா. அப்போது மூன்றாம் ஆண்டும் முடிந்தது. இறுதியாக அவ்வாண்டு ஜூன் மாதம் ஸபீட்சியர்கள் என்னுமிடத்தில் அவர்களைப்பேரூலவே அரிய செயலை மேற்கொண்டு புறப்பட்ட ஓர் ஆங்கிலேயரை அவர்கள் கண்டார்கள். அவர் தம் வாழ்வு முடிந்தது எனக் கருதி அங்கு இருக்கையில், நான்ஸெனைக் கண்டதும் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டார். பிறகு மூவரும் தமது நாடு நோக்கித் திரும்பினார். மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு நான்ஸெனை உயிருடன் கண்ட மக்கள், பெருமகிழ்ச்சி கொண்டார்கள்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

தொலையாதன - முடியாதன, துறை - வழி, பணயம் - பந்தயம், கொடுமுடி - சிகரம், அற்ற - இல்லாத, இடையரூது - இடை வீடாமல், திகழ்ந்தன - விளங்கின.

வினாக்கள் :

1. புதுமை காண்பவர் எங்கெங்குச் சென்றனர்?
2. நான்ஸெனிடம் இளமையிற்கண்ட இயற்கைப்பண்புகள் யாவை?
3. கிரீன்லந்துப் பயணத்தில் அவர் பட்ட அல்லல்கள் யாவை?
4. வடதருவப் பயணம் எவ்வாறு முடிந்தது?

மொழிப்பயிற்சி :

ஏற்ற பயனிலை கொடுத்து முடிக்க:—

இயற்கை விந்தைகள் எண்ண —

வீரர் பலர் அத்துறையில் முயன்று அழியாப் புகழ் —

இந்தகைய வீரர்களின் பெயர்கள் பொன்னெழுத்துக்களில்

இலக்கணம் :

தனை + உண்டு = தனையுண்டு

ஈ + இதழ் = ஈதீதழ்

நிலைமொழி யிறுதியிலும் வருமொழிமுதலிலும் உயிரெழுத்துக்

களே வந்து புணருமாயின், அவ்விரண்டையும் உடம்படுத்தத்
தோன்றும் மெய், 'உடம்படுமெய்' எனப்படும். ய்—ள் என்னும்
இரண்டும் உடம்படுமெய்களாய் வரும். இ, ஈ, ஐ என்னும் இவ்
வுயிர்களின் முன் உயிர்வரின், யகரமும்; மற்றவுயிர்களின் முன்
உயிர் வரின், வகரமும்; ஏகரத்தின் முன் உயிர் வரின், அவ்
விரண்டுளொன்றும் உடம்படுமெய்களாய் வரும்.

நாடு+ஆண்டான் - நாடாண்டான்.

நான்கு + யாளை - நான்கியாளை

எனநிலைமொழியிறுதியில் நிற்கும் சூற்றியலுகரத்தின்முன் உயிர்
வரின் சூற்றியலுகரம் கெடும். சூற்றியலுகரத்தின் முன் யகரம்
வரின், சூற்றியலுகரம் இகரமாகத் திரியும்

பனி+துளி - பனித்துளி; வாழை+தோட்டம் - வாழைத்
தோட்டம்.

என உயிரெழுத்துக்களின் முன் வல்லினம் வரின், அவ்வல்லினம்
பெரும்பாலும் மிகும்.

கல்+பாறை - கற்பாறை, கல்+மழை - கள்மழை.

முள்+செடி - முட்செடி, வான்+முனை - வான்முனை

மண்+குடம் - மட்குடம், பொன்+குடம் - பொற்குடம்

அறம்+நெறி - அறநெறி, மரம்+கிளை - மரக்கிளை.

என நிலைமொழியிறுதியில் நிற்கும் னகரம் வல்லினத்தோடு புண
ரும்பொழுது னகரமாகத் திரியும்; மெல்லினத்தோடு புணரின்,
ளகரமாகும். னகரம், வல்லினம் வரின், டகரமாகும்; மெல்லினம்
வரின், ணகரமாகும்- னகரம் வல்லினம் வரின் னகரமாகத் திரியும்.
நிலை மொழியிறுதியில் உள்ள னகரம் பிற மொழிகளுடன்
புணரும்பொழுது கெடும். மகரம் கெட்ட பின் உயிரீறுபோல
நின்று புணரும்.

9. தமிழர் போர் முறை

1. போர் என்பதை நினைக்கும்பொழுதே, பல கொடுமைகள் நம் அகக்கண் முன்பு தோன்றுகின்றன! இந்நாளில் நடைபெறும் போரின் விளைவுகளைப் பத்திரிகைகளில் படிக்கும் பொழுதே நெஞ்சம் நடுங்குகின்றது! போரைக் கனவிலும் நினை யாத குழந்தைகளும், முதியவர்களும் குண்டு மாரிகளுக்கு இரையாகி மடிக்கின்றார்கள்! மாடமாளிகைகளெல்லாம் மடமடவெனச் சரிந்து வீழ்ந்து கழுதைமேய் பாழாகின்றன! மக்கள் வாழ்ந்த இடமெல்லாம் மயானமாய்விடுகின்றது! பஞ்சமும் நோயும் காட்டுத் தீயெனப் பரவி எஞ்சிய கொடுமைகளைப் புரிகின்றன! இவ்வாறு இன்றைய மனிதர் அறிவை மட்டும் வளர்த்து அருளின்றிப் புரியும் கொடிய போர் முறைகளுக்கும் முன்னாலில் தமிழர் புரிந்த போர் முறைகளுக்கும் அடிப்படையிலேயே பெரிதும் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. ஆகவே, பழந்தமிழர் போர் முறைகளை அறிவது இன்றியமையாததாகும்:

2. வாழ்வில் போராட்டம் என்பது தவிர்க்க முடியாத கொடுமையாய் இருக்கிறது. வாழ்க்கையே போராட்டத்தின் மறுமலர்ச்சியாய் விளங்குகின்றது. மக்களேயன்றி மாக்களும் இப்போராட்டங்களில் ஈடுபடுகின்றன. உலகம் தோன்றிய நாள் முதற்கொண்டு மக்களிடையே நிகழ்ந்த போர்கள் எண்ணத்தொலையா. ஆகவே, போரை அறவே விட்டொழிக்க முடியாதாயினும், அதன் கொடுமைகளையாவது தணித்துக்கொள்ள முயல்வதே முறை. ஆனால், மனிதனது அறிவு அதன் கொடுமைகளை மிகுதிப்

படுத்தவே பயன்பட்டு வருகின்றது. பண்டைத் தமிழர் அதன் கொடுமைகளைக் குறைக்கும் முறையிலும் வெற்றி பெற்று விளங்கியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணத்தையும் அவர்கள் கைக் கொண்ட போர் முறைகளையும் ஆராய்வோம் :

3. பழந்தமிழர், அறத்தையும் அருளையும் வாழ்வின் இரு விழிகளாகக் கொண்டனர். அவர்கள் போரிலும் அறத்தையும் அருளையும் கைவிடாது நின்றார்கள். பகைமையாலோ, பொருமையாலோ, போர் புரிய நேரிட்ட இடத்தும், பகை கொண்டவர்க்கும் அவர் படைஞர்க்கும் மட்டுமே ஊறு விளைக்கத் துணிந்தனரேயன்றி, வேறியார்க்கும் எவ்வகைக் கொடுமையும் புரிய மனத்தாலும் நினைத்ததில்லை. இதுவே, பழந்தமிழர் போர் அறப் போராய் விளங்கியதற்குத் தலையான காரணமாகும்.

4. அவர்கள் போர் தொடங்கும் முன்னரே, போர்க்குத் தகுதி பெறாதவர்களைத் தனியிடத்தே செல்லுமாறு கூறிப் பாதுகாப்பளிப்பர் :

‘ஆவும் ஆவியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடையீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெருஅ தீரும்
எம்மப்பு கடிவிடுதும் தும்மரண் சேர்மிளேன
அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை.. எங்கோ வாழிய!’

என ஓராசன் புகழப்படுவதிலிருந்தே அவர்கள் போரின் தொடக்கத்திலேயே அறச் செயலிற் கொண்ட ஆழ்ந்தபற்று விளங்குகின்றது. இதையே கம்பரும் தாம் பாடிய இராமாயணத்திலியிக அழகாக ஓரிடத்தில் விளக்கிக் கூறுகின்றார். அங்கதன் இராவணனிடம் தூது சென்று மீள்கையில் இலங்கைமாந்தரை நோக்கி, “போர் மூண்டுவிட்டது!

‘ஏமம் சார எளியவர் யானிடும்
தூமம் கால்வன வீரன் கடுசரம்
வேமின் போல்வன் வீழ்வதன் முன்னமே
போமின் ! போமின் ! புறத்தென்று போயினுள்’.

‘இராமனது புகைக்கும்’ சுடுசரங்கள் மின்னலைப் போல வந்து விழுவதற்கு முன்னமே பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் செல்லுங்கள்,’ என்று அங்கதன் கூறியதாகக் கம்பர் கூறியது தமிழர் கைக் கொண்ட போர் முறையைக் காட்டுகிறதல்லவா?

5. அவ்வாறு சொல்லியும் பசுக்கள் தாமாகச் செல்லாவாதலால், போர் தொடுத்த அரசன் வீரர்கள், அவன் பணித்தும் பணியாதும் பகைப்புலத்துப் பசுக்களைக் கவர்ந்து வந்து, பாதுகாப்பான இடத்தில் சேர்ப்பார்கள். இதைத் தமிழ் நூல்கள் ‘வெட்சித் திணை’ எனக்கூறும். பசுக்கள் பாதுகாப்பான இடம் சேர்ந்த பிறகே படை கொண்டு செல்வர்.

6. போர் செய்பவர் தத்தம் அரசர்க்குரிய கொடிகளைத் தாங்கிக் செல்வதுடன் அந்தந்த நிலைக்குரிய அடையாள மலர்மாலைகளையும் அணிந்து செல்வர். பசுக்களைக் கவர்ச் செய்பவர் வெட்சி மாலை, அணிவர். பகைவர்மேற் படையெடுத்துச் செய்பவர், வஞ்சி மாலை அணிவர். அது வஞ்சித்திணை என வழங்கப்படும்.

7. தமிழ் நாட்டின் தலை நகரங்களும் மற்றுமுள்ள பெரிய நகரங்களும் சிறந்த முறையில் அரண் செய்யப்பட்டிருக்கும். மதுரை போன்ற சில நகரங்கள் பெருங்கோட்டைகள் போன்ற மதில்களையுடையனவாய் விளங்கின. அம்மதிலகத்தே பகைவரைக் கொல்லும் பொறிகள் பல இருந்தன என்பதும் தெரிகிறது. வேறு சில நகரங்கள் மதிலரண்,

வீரரண் ஆகிய அகழி, எளிதில் வழி கண்டு வரலா
காத காட்டரண் என்ற மூவகையரண்களுடன்
இயல்பாயமைந்த மலையரணையும் உடையனவாய்
விளங்கின. மதிலரண், எளிதில் ஏற இயலாத உயர்
வும், வீரர்கள் இயங்குதற்கும் பகைவர் அழிக்க
இயலாமைக்கும் ஏற்ற அகலமும் திண்மையும்,
உள்ளிருக்கும் பொறிகளால் பகைவர் நெருங்கவும்
இயலாத அருமையும் உடையனவாய் விளங்கும்.
இத்தகைய அரண்களை வளைந்துகொண்டு போரிட
வருபவர் உழிஞை மாலை அணிவர். எனவே,
இதற்கு உழிஞைத் திணை என்பது பெயர்.

8. பழந்தமிழர் நினைத்த இடங்களில் பொது
மக்களுக்குத் தீங்கு நேரும் வண்ணம் போர்
தொடங்கிவிடுவதில்லை. ஊர்க்கு நெடுந்தூரத்தே ஒரு
பறந்தலையில் இருதிறப் படைகளும் ஒன்றை
யொன்று எதிரெதிர் நின்று தாக்கிப் போர் புரியும்.
மறைந்து நின்று தாக்கும் முறையையே அவர்க
ளறியார்கள். அவர்கள் அஞ்சிப் புறமிட்டவரோடு
போர் புரியார்கள்.

‘விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஓட்டளரே வன்க னவர்க்கு?’

என்று வள்ளுவர் கூறிய வீரத்தியல்பு தமிழ் மறவ
ரிடம் இயல்பாய் அமைந்து கிடந்தது. இத்தகைய
வீரர்கள் ஒருவரோடொருவர் போர்புரியும் பொழுது
தும்பை மாலை அணிந்துகொள்வர். அதனால், இது
தும்பைத்திணை எனப்படும். போரில் வெற்றி
பெற்றவர் வாகை மாலை சூடுவர். அதனால், அது
வாகைத்திணை என வழங்கப்படும். இவ்வாறு பழந்
தமிழர் புரிந்த போர் முறைகளை இலக்கியங்களும்
இலக்கணங்களும் வகுத்துக் கூறுகின்றன.

9. பழந்தமிழரசர் போர்க்கென்று நிலையாகப்

படைகளை வைத்துப் பேணவில்லை. தமிழர் யாவரும், ஆடவர் பெண்டிர் அனைவரும், வீர இயற்கையிற் சிறந்து விளங்கினர். அதனால், தக்க வயதடைந்த மே வீர இளைஞர் யாவரும் போர்ப் பயிற்சிகளை விரும்பிப் பெறுவர். பயிற்சி பெற்ற பின் தத்தமக் குரிய தொழிலை மேற்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவர். நாட்டில் போர் மூண்டதும் ஊர்தோறும் போர்ப்பறை முழங்கும்.. அம்முழக்கம் கேட்டதும் வீர இளைஞர் தம் தொழில்களை அவ்வளவில் அப்படியே கைவிட்டுக் கையிற்கிடைத்த படைகளுடன் போர்க்களம் நோக்கி விரைந்து செல்வர். அங்கே படைத் தலைவர் அணி வகுப்பைத் திறம்பட நடத்தி அழைத்துச் செல்வர். இவ்வாறு அந்நாட்டு மக்கள் யாவருமே படை வீரர்களாய்த் திகழ்ந்தனர். அச்சமயங்களில் பெண்களின் வீரமும் பெருந்துணை செய்யும், வீரத் தாய்மார், தம்மில் பொங்கியெழும் வீரத்தாலும், நாட்டுப் பற்றாலும், தம் குடியில் போர்க்களம் செல்லுதற்குரிய ஆண் மகன் இல்லை யாயின், வயதால் சிறுவர்களைக்கூட அவர்கள் வயதின் சிறுமையை மதியாது படைகளைக் கையில் கொடுத்துப் 'போர்க்குச் செல்க' என அனுப்புவர். ஒரு தாய் தன்னிடம் பால் குடித்துக்கொண்டிருந்த குழந்தையின் கையில் வேலைக் கொடுத்து அதன் முன்னோர் வீரச் செயல் புரிந்திறந்த புகழை விளக்கி நிற்கும் நடுகற்களைக் காட்டி, 'நீயும் அவர்களைப் போலப் புகழ்பெறுக,' என்று கூறியனுப்பியதாகப் புறப்பொருள் வெண்பா மாலை என்னும் நூல் கூறுகிறது. இத்தகைய வீரத்தாய்மார் வரலாறுகள் இன்னும் பல.

10. இவ்வாறு ஒருங்கு திரண்ட படைகளை நிமித்திகர் ஆராய்ந்து கூறிய நன்னொன்றில்

அரசர் கடல் பொங்கிறைப்போல அணிவகுத்து அழைத்துச் செல்வர். அவ்வரசர் அத்தகைய நன்னொலியும் நற்சொல்லில் எதிர் பார்த்திருப்பார். அதற்கு விரிச்சிகேட்டல் என்பது பெயர். விரிச்சி கேட்டபின் விரைந்து செல்வர். படை புறப்படுமுன் அரசர் தம் குடையையும் வாளையும் ஓரிடத்தே பெயர்த்து வைப்பார்; போரில் வெற்றி கொண்டு வந்த பிறகு வெற்றிபெற்ற வீரர்க்கு விருந்தளித்து மகிழ்ச்சி செய்வார். போரில் வீரம் காட்டி இறந்த பெருவீரர்க்குக் கல் நாட்டி விழாச் செய்வார்.

11. பகைவர்க்கும் அருள் செய்யும் பண்பு பழந்தமிழரசரிடம் சிறந்து விளங்கியிருந்தது. பகையரசர் தம் கையில் அகப்பட்டதும் அருளினின்று அவரைக் கொன்றொழிக்கச் சிறிதும் நினையாந் வீரத்தின் சிறப்பை விளக்க வந்த வள்ளுவர்,

‘பேரான்மை பென்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்
ஊரான்மை மற்றதன் எஃகு.’

எனக்கூறியிருப்பது கருதத்தக்கது. பகைவர்க்கு அருள் செய்யும் பண்பே வீரத்தின் கூர்மையாகும். அதனை இயல்பாகவுடையவர் தமிழரசர். சில சமயங்களில் இப்பண்பு கடுஞ்சீற்றத்தால் குறைவது போலக் காணப்பட்டின், அப்பொழுதே அஞ்சாதெடுத்துரைத்து அவர்களை நன்னெறியில் உய்க்க வல்ல புலவர்கள் அருகில் இருப்பார்கள்.

12. முற்கூறிய சிறந்த முறையில் போர் புரிந்த தமிழரசர் பலர். பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன், ஆலங்கானம் என்னும் இடத்தில் புரிந்த பெரும்போர் அத்தகைய அறப்போரேயாகும். கரிகால் வளவன் தமிழ்நாட்டிலும் பல போர்களை நிகழ்த்தி வெண்ணிப் பறந்தலையில் பெரும்போர் செய்து, இரு பெருவேந்தரையும்

பதினொரு வேளிரையும் வென்று புகழ் பெற்றான் ;
பிறகு வடநாடுகளிலும் சென்று வெற்றி பெற்று,
இமயத்தில் புலிக்கொடி பொறித்து மீண்டான்.
சேரரிற் பெருவீரனாகிய சேங்குட்டுவன் புரிந்த
போர்கள் பல. வடநாட்டிலும் அவன் புரிந்த போர்
தமிழர்க்கே பெருமையளித்தது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

எஞ்சிய - மிஞ்சிய, புரியும் - செய்யும், தவிர்க்க - கைவிட,
மாக்கள் - விலங்குகள், எண்ணத்தொலையா - எண்ண முடியாத,
நிகழ்ந்த - நடைபெற்ற, டூட்கை - வலிமை, ஆவும் - பசுக்களும்
பணித்து - ஆணையிட்டு.

வினாக்கள் :

1. இன்றைய போரின் கொடுமைகள் யாவை?
2. தமிழர் வாழ்வில் இரு விழிகளாகக் கொண்டன யாவை?
3. தமிழ் மன்னர் போர் தொடங்கும் பொழுது கூறுவ தென்ன?
4. ஐவகைத் திணைகளும் அவற்றின் பொருள்களும் யாவை?
5. தமிழரசர் படை திரட்டுவது எப்படி?

மொழிப்பயிற்சி :

வாக்கியங்களில் அமைக்க :—

காட்டுத் தியென, அகக்கண் முன்பு, முன்னாளில், கனவிலும்
கருதாத, பஞ்சமும் நோயும்.

[இலக்கணம் :

சொற்போர், முட்புதி — இத்தொடர்களைச் சொல்+போர்,
முன்+புதிர் எனப் பிரிக்க வேண்டும். நிலைமொழிகளின்
இறுதியில் நின்ற னகரம் வருமொழி முதலில் வல்லினம் வர
நகரமாகவும், னகரம் வல்லினத்தின் முன் டகரமாகவும்
திரிந்தன.

கன்மாரீ, வான்முனை — இத்தொடர்களைக் கன்+மாரீ, வான்+
முனை எனப் பிரிக்கவேண்டும். நிலைமொழி இறுதியில் நின்ற னகர
ஊகரங்கள், மெல்லினம் வர, முறையே னகர ஊகரங்களாய்த்
திரிந்தன.

10. புதைந்த மாநகர்

1. உலகில் வரலாற்றிற்கெட்டாத பழைமையான நாடுகள் சில. அவை எகிப்து, பாபிலோன், கிரீஸ், இந்தியா, சீனா என்பவைகளே. அவற்றுள்ளும் எகிப்தியப் பண்பாடும் பாபிலோனியப் பண்பாடுமே மிக்க தொன்மை வாய்ந்தவை என இதுவரை ஆராய்ச்சியாளர்களால் கருதப்பட்டு வந்தன. இப்பொழுது இந்தியாவும் அவ்விரண்டற்கும் நிகரான பழைமைப் பண்பாடு வாய்ந்தது எனக் கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு இந்திய நாட்டின் பழைமையை ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கப்பால் தள்ளிப் பேசுமாறு செய்தது, அண்மையில் சிந்துநதிக்கரையில் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சியின் விளைவேயாகும். அவ்வாராய்ச்சி நடைபெற்ற இடங்கள் இரண்டு: ஒன்று, மொகெஞ்சதாரோ; மற்றொன்று, அரப்பா. இவற்றுள் மொகெஞ்சதாரோவைப்பற்றி இங்குக் கூறுவோம்:

2. இஃது இலார்கானாவுக்கு வடக்கே இருபத்தைந்து மைல் தூரத்தில் உள்ளது. மண்மேடாக 250 ஏக்கருக்குமேற்பரந்து கிடந்த நிலப்பகுதியில் பன்னிரண்டு ஏக்கர்கள் அளவுள்ள இடம் தோண்டிப் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே அழிபட்டுக் கிடந்த ஒரு நகரத்தின் பகுதி வெளிப்பட்டது. இதனால், நம் இந்திய நாகரிகம் மிகப்பழைமையானது என உலகம் அறிந்ததுடன் வேறு பல உண்மைகளையும் அறிந்து வியந்தது.

3. ஐயாயிரம் ஆராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் வாழ்ந்த அந்நகர மக்கள், இன்று நாமடைந்துள்ள பல வகையான சிறப்புக்களுடனும் சீரமைப்புக்களுடனும் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். அந்நகரில் ஏழு வகை

யான கட்டட அமைப்புக்கள் காணப்படுவதால், அவை வெவ்வேறு காலங்களில் கட்டப்பட்டன என்பது தெரிகிறது. அந்நகரத்து வீதிகள் அகலமாய் அமைந்துள்ளன. பெரிய வீதிகளின் நடுவே பல சிறு வீதிகள் பிரிந்து சென்று சற்றுச் சேய்மையில் உள்ள மற்றொரு பெருவீதியுடன் சேர்கின்றன. வீடுதோறும் சிறு கிணறு காணப்படுகிறது. வீதிகளில் பொதுக் கிணறு ஒன்றும் அமைந்திருக்கின்றது.

4. வீடுகள் பலவாறு அமைந்திருக்கின்றன. மிகச்சிறிய வீட்டிலும் இரண்டறைகள் இருக்கின்றன. சில வீடுகள் பெரிய மாளிகைகள் போல விளங்குகின்றன. வீடுகள் நடுவில் முற்றமும் அதைச் சுற்றிலும் அறைகளும் கூடங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தனியாகக் குளிக்கும் அறையும் காணப்படுகிறது. அவ்வறையில் தரை ஒரு புறம் சரிவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேல் மாடியிலும் குளிக்கும் அறை இருந்திருக்கிறது. அவ்வறையிலிருந்து குழாய் கீழ் நோக்கிச் செல்கிறது. எவ்வளவு பெரிய வீடாயினும் வாயில் ஒன்றே காணப்படுகிறது. அவ்வாயிலும் வீட்டின் முன்புறத்தில் நடுவில் வைக்கப்பட்டாது ஓரத்திலேயே அமைந்திருக்கிறது.

5. வீடுகளுக்குப் பெரும்பாலும் வெளிச் சுவர்களில் பலகணிகள் காணப்படவில்லை. சிறு வீடுகள் சிலவற்றில் சிறு தூளைகளே பலகணிகளாகப் பெயன்பட்டன. பெரிய மாளிகைகளில் நீராடும் கேணிகள் அல்லது அகன்ற நீர்த்தொட்டிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அக்கேணியைச் சுற்றிலுமுள்ள சுவரில் பலகணிகள் சில இருக்கின்றன. அந்நகரில் கழிவு நீர் செல்வதற்குக் கால்வாய்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கால்வாய்கள் கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளன.

அவை மேலே மூடப்பட்டிருந்தன. அவை இந்நாளில் பெரிய நகரங்களில் நிலத்தின் கீழ்ச் செல்லும் கழிவு நீர்க்கால்களுடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. சுகாதாரத்திற்கும் அழகு உணர்ச்சிக்கும் ஏற்ற இம் முறையை ஆராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே அந்நகரமாந்தர் அறிந்து கடைப்பிடித்திருந்தனர்.

6. மாந்தர் ஆடையணிவகைகளில் மிகவும் நாகரிகம் வாய்ந்து விளங்கினர் என்பது தெரிகிறது. உடைபருத்தியாலும் கம்பளியாலும் நெய்யப்பட்டது. ஆடவர் மேலாடையும் அணிந்துகொள்ளும் வழக்க முடையவர் என்பது தெரிகிறது. ஆடவர் தலைமயிரை வளரவிட்டும், கழுத்தளவில் வெட்டியும், வெட்டாமல் குடுமியாக முடிந்தும் தொங்கவிட்டனர். அக்குடும் ஒரு வகையான நாடாவினால் சேர்த்துக்கட்டப்பட்டது. ஆடவரும் பெண்டிரும் பல வகையான அணிகளை அணிந்திருக்கின்றனர். ஆடவர் கழுத்திலும் தோளிலும், விரல்களிலும் அணிகளை அணிந்தனர். பெண்கள் கழுத்தணி, காதணி, மூக்கிலணியும் வளையம், கைவளையல்கள், காலணி எனப் பல அணிவகைகளை அணிந்து வாழ்ந்தனர். செல்வர் பொன், வெள்ளி, மணிகள் முதலியவற்றால் அணிகள் செய்து கொண்டனர். வறியவர் ஓடு, கொம்பு எலும்பு முதலியவற்றால் நகைகளைச் செய்து அணிந்து கொண்டனர் என்பது தெரிகிறது. ஆகவே, ஆராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பும் செல்வநிலையில் ஏற்றத் தாழ்வு இருந்தது என்பது தெரிகிறது.

7. அந்நாளில் வழுவழுப்பாய் அமைந்த வெண்கலத்தைக் கண்ணாடியாகப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். அதுவன்றிக் கண்ணுக்கு மைகீட்டும் குச்சிகளும் வெண்கலத்தினால் செய்யப்பட்டன. வெண்கலத்தாலும், விலங்குகளின் கொம்புகளாலும்

யானை மருப்பாலும் செய்யப்பட்ட சீப்புக்கள் இருந்தன. மயிர் போக்கும் சூத்திகள் செம்பாலும் வெண்கலத்தாலும் மிகக்கூர்மையாகச் செய்யப்பட்டிருப்பது அவர்கள் கைத்தொழில் திறனைக்காட்டுகிறது.

8. வீடுகளில் பல வகை வடிவிலமைந்த பல்வேறு கலங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அந்நகர மாந்தர் கைத்தொழிலிற் பெருஞ்சிறப்புடன் விளங்கினர்; வேளாண்மையிலும் சிறந்து விளங்கினர். மோகெஞ்சதாரோ வீடுகளில் நூற்கும் கருவிகள் காணப்பட்டன. இதனால், நூல் நூற்றல் என்பது அன்றாடவாழ்வில் யாவரும் கைக்கொண்ட தொழில் என்பது தெரிகிறது. செல்வர் வறியர் என்ற வேறுபாடின்றி யாவரும் நூற்றனர் என்பதும் புலனாகின்றது.

9. மோகெஞ்சதாரோமக்கள் உள்நாட்டுவாணிகத்துடன் அயல் நாட்டு வாணிகமும் நடத்தி வந்தார்கள். அவர்கள் செய்த மட்பாண்டங்கள் நிறம் பூசப்பெற்றன. அவர்கள் போருக்குரிய படைக்கலங்களும் செய்யப்பயின்றிருந்தார்கள். செம்பால் செய்யப்பட்ட வாள்கள் அங்குக் காணப்பட்டன. அவர்கள் தோலாற்கவசமும் செய்து அணிந்தனர். அவர்கள் கலையுணர்ச்சியும் உடையவர்களாயிருந்திருக்கின்றார்கள்; வீட்டுச் சுவர்களிலும் மட்பாண்டங்களிலும் ஓவியங்கள் வரைந்தார்கள். சிற்பக்கலையும் சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தது. கடவுட்படிமங்கள் விளையாட்டுப் பொருள்கள் முதலியன அவர்களது சிற்பத்திறமையை விளக்குவன. அவர்கள் சதுரங்கம் ஆடுவதில் விருப்புடையவர்கள் என்பது தெரிகிறது. களிமண்ணால் செய்த சதுரங்கக்காய்கள் பல அங்குக் காணக்கிடக்கின்றன. மோகெஞ்சதாரோவில் பல வகையான முத்திரைகள் காணப்படுகின்றன. அம்

முத்திரைகளில் செதுக்கியுள்ள அழகான வடிவங்கள் அந்நகர மக்களுடைய கலைத்திறமையை விளக்குவன.

10. அம்மக்கள் மொழியறிவிலும் நிரம்பிய பயிற்சியுடையவர்களாய் விளங்கினார்கள். அவர்கள் எழுத்திற்குக் கொண்ட வரி வடிவங்கள் அந்நாளில் எகிப்திய மேற்கு ஆசியா எழுத்துக்களுடன் தொடர்புடையனவாய்விளங்கின. தென்னமெரிக்காவுக்கு அண்மையிலுள்ள ஈஸ்தர் தீவுகளில் வழங்கிய எழுத்துக்கள் இவ்வெழுத்துக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையனவென்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். இவ்வெழுத்துக்களே வரிவடிவில் முதன்மை பெற்று விளங்குவன. இவ்வெழுத்துக்களுடன் ஒருபுடையொத்த எழுத்துக்கள் திருநெல்வேலிப் பக்கங்களிற்கிடைத்த மிகப் பழைய மட்கலங்களிலும் இலங்கையிலும் காணப்படுவதாகக் கூறுகின்றனர்.

11. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் திராவிடரே எனக் கருதுகின்றனர் சிலர். அவ்வாறு கருதுவதற்கில்லை என்று கூறுவாரும் உளர்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

வரலாறு - சரித்திரம், பண்பாடு - நாகரிகம், தொன்மை - பழைமை, நிகரான - ஒப்பான, அண்மை - சமீபம், சீரமைப்பு - சிறந்த ஏற்பாடு, சேய்மை - தூரம்.

வினாக்கள் :

1. மிகப் பழைமையான நாடுகள் யாவை?
2. இந்திய நாட்டின் பழைமை எவ்வாறு வெளிப்பட்டது?
3. இதுவரை மிகப் பழைய நாரிகம் வாய்ந்த நாடுகளாகக் கருதப்பட்டவை யாவை?
4. மொகெஞ்சதரோவில் வீதிகளும் வீடுகளும் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன?
5. அம்மக்களின் கைத்தொழிற் சிறப்பை விளக்குக.

மொழிப்பயிற்சி :

எதிர்ச்சொல் தருக :—

உயர்வு, சேய்மை, வியந்தது, புகழ்ந்தார், உண்மை, கடுவில்.

இலக்கணம் :

மட்கலம், பொற்கலம்.

இத்தொடர்களை மண்+கலம், பொன்+கலம் எனப் பிரிக்க வேண்டும். இத்தொடர்களில் நிலைமொழிகளின் இறுதியில் ன், ன் என்ற எழுத்துக்கள் நிற்கின்றன. அவை வருமொழி முதலில் வல்லெழுத்து வருவதால், முறையே ட், ற் எனத் திரிந்தன. ஆகவே, ன்கரம் வல்லினத்தோடு புணரும்பொழுது ட்கரமாகவும், ன்கரம் வல்லினத்தோடு புணரும்பொழுது ற்கரமாகவும் திரியும்.

11. விசுவநாதன்

காட்சி--1

நடிகர் : கிருஷ்ண தேவராயர், அமைச்சர், படைத் தலைவர்கள், விசுவநாதன், ஊர்ப்பெருமக்கள், தூதன்.

இடம் : விஜயநகர அரண்மனை.

கிருஷ்ண : அமைச்சரே, சென்ற சில திங்களாகப் பெருந்தொல்லை விளைத்து வந்த தென்னாட்டின் நிலை, சீர்ப்பட்டுவிட்டதென்றே நினைக்கின்றேன் !

அமைச்சர் : அவ்வாறு முடிவுகட்டிவிடுதற்கில்லை.

கிருஷ்ண : ஏன் ?

அமைச்சர் : நாகமன் மதுரைக்குச் சென்றது முதல் நமக்குச் செய்தியொன்றும் கிடைக்கவில்லை.

கிருஷ்ண : உமக்கு நாகமனைப்பற்றி ஏனோ இந்த ஐயம்? அவன் எனக்கு உயிர் போன்றவன்; இதுவரை பல போர் முனைகளில் என்பொருட்டு உயிரையும் விடத் துணிந்தவன்; பல வகையாலும் நன்கு தெளியப்பட்டவன். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து, அதனை அவன்கண் ஒப்புவித்தேன். ஆதலின், ஐயுறல் வேண்டா !

அமைச்சர் : 'எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் வினைவகையால் வேறாகும் மாந்தர் பலர்,' என்ற பொய்யா மொழியும் ஒன்றுண்டு என்பதை நினைவூட்டுகிறேன். (காவலன் ஒருவன் தோன்றி)

காவலன் : அரசே, மதுரையிலிருந்து ஒரு தூதன் வந்திருக்கின்றான்.

கிருஷ்ண : உடனே வரவிடுக !

(காவலன் போகிறான்)
அமைச்சர் : அரசர்க்கரசே, இப்பொழுதுதான் உதூரையைப் பற்றிய செய்தி முதன்முதலாகக் கிடைக்கப் போகிறது.

கிருஷ்ண : நல்ல செய்தியாக இராதென்றே நீர் கருதுவதாகத் தெரிகிறது.

(துதன் வருகிறான்)

துதன் : அரசே, பெருமோசம்! நீங்கள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்! நான் மதுரை அரசியாரால் அனுப்பப்பட்டு வந்தேன். வீரசேகர சோழனால் பட்ட அல்லல் நீங்க எங்கள் அரசர் உங்களிடம் அடைக்கலம் புகுந்தார். இப்பொழுது அவரது உயிரே ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

கிருஷ்ண : ஏன்? நாகமன் தோற்று ஓடிவிட்டானா? அல்லது பேரூரில் மாண்டொழிந்தானா?

துதன் : இல்லை அரசரே! வீரசேகரனே மாண்டான். நாகமர் வெற்றி பெற்றார். வெற்றிச் செருக்காலும் நாட்டாசையாலும் எங்கள் அரசரையே சிறையில் தள்ளிவிட்டுத் தாமே முடி சூடி ஆண்டு வருகிறார்.

கிருஷ்ண : என்ன? நாகமன இவ்வாறு செய்தான்? அவனா ஏன் ஆணையை அவமதித்தான்? அமைச்சரே, உமது ஐயம் உண்மையேயாயிற்று!

அமைச்சர் : அரசே, அரசியற்பொறுப்பு வெறிகொள்ளச் செய்வது. அதில் மயங்காதவர் அரியர். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் அரசியல் வரலாறுகளில் பல உண்டு. நீண்ட நாளாகச் செய்தியொன்றும் வாராததிலிருந்தே நாகமன் உள்ளம் ஆசைக்குட்பட்டு அல்வழிச் சென்றுவிட்டது என்று நான் ஐயம் கொள்ளலானேன்.

கிருஷ்ண : தூதனே! நீ சென்று வரலாம். மிக விரைவில் உன் அரசர் விடுதலைபெற்றுத் தமக்குரிய அரசைப் பெறுவார் என்று அரசியா ரிடம் சொல். இடையில் இத்துன்பம் நேரிட்டதன் பொறுப்பு என்னுடையதே. அதற்கு நான் மன மாற வருந்துவதாகவும் கூறு.

தூதன் : ஆஹா, எத்தகைய அருங்குணம்! அரசர்க்கரசே, நீடுழி வாழ்க!

(செல்லுகிருன்)

கிருஷ்ண : அமைச்சரே, படைத்தலைவர்களே, அறிவிற்பிறந்த பெருமக்களே, கேளுங்கள் : நம் கொடிய பகைவரும் நமது ஆட்சியை நாகமனைப் போல இவ்வளவு எளிதாக மதிக்கவில்லை. நம்மால் மனிதனாய் வீரனாய், படைத்தலைவனாய்ப் பலர் புகழும் நிலைக்கு வந்த இவன், தன் நிலையையும் நம் ஆட்சி நிலையையும் அறவே மறந்தான்! நன்றி கெட்ட தீயோன்! இக்கயவனைத் தக்கவாறு ஒறுக்கவேண்டும்! அடைக்கலம் புக்கவனை அழிக்க எண்ணியத நம்மையே அழிக்க எண்ணுவதுபோலாகுமன்றோ? ஆகவின், இப்பொழுதே படையுடன் சென்று இந் நன்றி கெட்ட நாகமன் தலையை என் காலடியில் விழுமாறு செய்யவேண்டும்! இங்குள்ள வீரர்களுள் இது செய்வார் யார்? இப்பொழுதே சொல்லுங்கள்!

(வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டு பேசாதிருக்கின்றனர்)

என்ன யாரும் பேசவில்லை? நாகமனைக்கண்டு அஞ்சுகிறீர்களா? நமது அரசின் பேராண்மைக்குமுன் நாகமன் எம்மாத்திரம்? உம்! யார் இது செய்பவர்?

(மீண்டும் அமைதி—கிருஷ்ணதேவர் மிக உரத்த குரலில்)

என்ன! நம் அரசின் ஆற்றலை நீங்களும் எளிதாக

எண்ணுகின்றீர்களா, அல்லது நாகமன் ஆற்றலை நம்மாற்றலினும் பெரிதாகக் கருதி நடுங்குகின்றீர்களா? நீங்கள் எல்லீரும் கோழைகளாய்விட்டீர்களா? உண்ட வீட்டுக்கிரண்டகம் செய்த பாவியைத் தண்டிக்க அஞ்சுவதேன்?

(விசுவநாதன் எழுந்து சிந்தனையுடன் அமர்கிறான்; மீண்டும் எழுந்து நிற்கிறான்.)

விசுவநாதன் : அரசே, உங்கள் ஆணையை யானே நிறைவேற்றுகின்றேன்.

(எல்லோரும் 'ஹா! நாகமன் மகன்!' என்கின்றனர்.)

கிருஷ்ண : யாரது? நாகமன் மகனா? நீ இதனைச் செய்வாயா? நம் ஆட்சியை அவமதித்தவன் உன் தந்தையல்லவா?

விசுவ : ஆம்! என் தந்தையரே! அதனாலேதான் என் சிந்தனை சிறிது குழம்பியது. இப்பொழுது அக் குழப்பம் தீர்ந்துவிட்டது. தந்தையார் போற்றத் தகுந்தவரே. ஆயினும், அறம் அவரினும் பெரிது. அதனால் துணிந்தேன்.

கிருஷ்ண : நன்று! நீயே உண்மை வீரன்! நாளையே படையுடன் செல்க!

(கிருஷ்ணதேவராயர் செல்கிறார், சபை கலைகிறது.)

காட்சி—2

நடிகர் : விசுவநாதன், நாகமன், வீரர்கள்.

இடம் : மதுரையை அடுத்த போர்க்களப்பாசறை.

(நாகமன் சிறைப்பட்டு நிற்கிறான். விசுவநாதன் அவன் முன் முழந்தாளிட்டுப் பணிந்து.)

விசுவ : தந்தையீர், மன்னிக்க வேண்டும்!

நாகமன் : (வெறுப்பும் சிற்றமும் கொண்டு)

நீ என் கொடிய பகைவன்! நான் உன் கையில்

சிறைப்பட்டிருக்கின்றேன்! உன் விருப்பம் போலச் செய். நீ என் மகனும்லீ; நான் உனக்குத் தந்தையுமல்லேன்.

விகுவ: தந்தையீர், - என் கடன் முடிந்தது. பெற்ற தந்தையைச் சிறைசெய்து தண்டனைக்குட்படுத்தியதுகுற்றமேயாயின், இதோ இவ்வாளால் இப்பொழுதே என்னைக் கொன்றுவிடுக! என்னை ஆக்கிய உங்களுக்கு அழிக்கும் உரிமையையும் கொடுத்துவிடுகிறேன்!

நாகமன்: அடபாவி! பெற்ற தந்தை என்று கருதியா இவ்வளவு கொடுமைகளைச் செய்தாய்? இவ்வளவும் செய்துவிட்டு நன்மகன் போல நடிப்பதேன்?

விகுபி: இதுநடிப்பன்று; உண்மையே. 'அடைக்கலம் புக்க அரசனைச் சிறைசெய்து, அரசராணையை மதியாது அறம்கெட ஆண்ட நாகமன் மரபு' என வழிவழியாக நம் மரபினர் தூற்றப்படுவது நல்லதா? மரபின் மானம் காப்பது வீரமைந்தன் கடமை அல்லவா? அக்கடமையைச் செய்யவே துணிந்தேன். அதன் பொருட்டே உங்களை எதிர்த்து வென்றேன். இனி என்னைப்பற்றிக் கவலையிலீ. என்னைக் கொல்ல விரும்பின், இப்பொழுதே கொன்றுவிடுக!

நாக: அடே! நீ சிறுவன். அரசியல் நெறியைப்பற்றி ஒன்றும் அறியாய். குலப்பழி பற்றி இதோ பேசுகிறாய். யாருமறியா எளிய மரபை மன்னவர் மரபாக்கியது புகழா, பழியா? ஆளும் திறமையற்ற ஒருவனிடம் ஆளும் பொறுப்பைக் கொடுத்து, நாடு சீர் கெடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது அறமா? ஆற்றலுடையவன் ஆள்வதன்றோ அறம்?

விகுவ: தந்தையீர், உங்கள் பேச்சு விந்தையாயிருக்கிறது! உங்களுக்கு அரசரிடம் ஆணை என்ன?

அதை மீறி நடந்தது சூற்றமல்லவா? அடைக்கலம் புக்க பாண்டியனைச் சிறையிலிட்டது கொடுமை அல்லவா? வேலியே ப்யிரை மேய்வது போலத் துணை செய்ய வந்தநீங்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது அநீதியல்லவா? நாட்டாசையால் எல்லா வற்றையும் மறந்து பெரிய பழியை நிலைத்து நிற்கச் செய்ய வேண்டா. ஆற்றலைப்பற்றிப் பேசுகின்றீர்களே! ஆற்றல் என்பதுதான் எது? உங்கள் தனிப்பட்ட ஆற்றலா நீங்கள்செய்த போர்தோறும் வெற்றியைத் தேடித் தந்தது? அதுவா இந்த நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆளச்செய்தது? அரசராணையால் நீங்கள் தலைமை பூண்ட படைவலியாலல்லவா இவையெல்லாம் நிகழ்ந்தன? அப்படையிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் நீங்கள் நினைத்தது போல நினைக்கத் தொடங்கினால், உங்கள் ஆற்றல் என்னவாகும்? அந்தப் படைக்கும் வலிமை எவ்வாறு நிற்கின்றது? கட்டுப்பாடல்லவோ சிறந்த வலிமை? கட்டுப்பாடு குலைந்தால், ஆற்றல் எங்கே நிற்கும்? ஆதலால், நினைத்தபடி பேச வேண்டா.

நாக: அடே! நீ சொல்கிறபடியே இருக்கட்டும். இவ்வளவும் உனக்காகத்தானே செய்தேன்? வீரநாகமனையும் வெல்லும் ஆற்றல் படைத்த நீ அடிமையாக வாழ்வதா? இச்சந்திரசேகரன் இப்பாண்டி நாட்டை ஆளலாமெனில், நீ இத்தமிழ்நாடு முழுமையிலும் ஆட்சி புரியலாமே! அத்தகைய வாய்ப்பினைப் பிழைக்குகின்றாயே அறிவிலி!

வீரம்: அறத்தின் வழிச் செல்வதே உண்மை வீரம். எத்தனைப் பெருவீரராயினும், அறமல்லா வழிச் சென்றால் அழிவது நிண்ணம். ஆதலின், பழியொடு படரும் இவ்வரசு வேண்டா. குடிசையில் வாழ்ந்தாலும் குறை கூருத வாழ்வே மேல். பிறந்த

வர் யாவரும் இறந்திடல் உறுதி என்பதை யாவரே அறியார்? பழியொடு பெற்ற செல்வத்தை அழியா திருந்து தாய்க்கப்போகின்றோமா? இல்லையே ஆதலின், தந்தையர் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் சென்ற வழி நேரிதன்று என்பதை நீங்களே அறிவீர்கள்.

(பணிகுருன்.)

நாக: உண்மை! மகனே, எழுந்திரு. நாடானும் ஆசை என் நல்லறிவைக் கெடுத்துவிட்டது! ஆற்றலால் அகந்தைகொண்டு நானும் அழிந்தேன்; பலர்க்கும் கேடு சூழ்ந்தேன். என்னால் வீழ்ந்த குலம் உன்னால் வாழ்ந்தது. இனி நான் எனக்குரிய தண்டனையை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்பேன். எழுக!

(தழுவிக்கொள்கிருன். பிறகு எல்லாரும் விஜய நகரம் நோக்கிச் செல்கின்றனர்.)

அருஞ்சொற்பொருள் :

திங்கள்-மாதம், தொல்லை-துன்பம், ஐயம்-சந்தேகம், ஆய்ந்து-ஆராய்ந்து, எனைவகையால்-எத்தனை விதங்களால், மாந்தர்-மக்கள், அல்லல்-துன்பம்.

வினாக்கள் :

1. நாகமனைப்பற்றிக் கிருஷ்ணதேவ ராயர் கூறியது யாது?
2. அமைச்சர் நாகமன்மேல் ஐயம் கொண்டதேன்?
3. மதுரைத் துதன் கூறிய செய்தி என்ன?
4. கிருஷ்ணதேவ ராயர் அவையினரை நோக்கிக் கூறியதென்ன?
5. நாகமன் தன் செயல் குற்றமற்றது என எவ்வாறு கூறுகின்றான்?
6. விசுவநாதன் தன் தந்தைக்குக் கூறிய விடை என்ன?

மொழிப்பயிற்சி :

பாடத்திலிருந்து வினாவாக்கியம், கட்டளை வாக்கியம், செய்தி வாக்கியம், உணர்ச்சி வாக்கியம், உடன் பாட்டு வாக்கியம், எதிர்மறை வாக்கியம்—இவைகளுக்கு இரண்டிரண்டு உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டுக.

இலக்கணம் :

இயல்பாயுள்ள நிகழ்ச்சியில் புலவின் தன் கருத்தை ஏற்றிச் சொல்லுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

கொடி அசைவதைக் 'கொடியானது எதிரே வருபவரை 'வா' என்றழைப்பதைப் போன்றிருந்தது' எனக்கூறுவது தற்குறிப் பேற்றம்.

சிறிய பொருளையோ நிகழ்ச்சியையோ மிகப் பெரிதாகப் புகழ்வது உயர்வு நவற்சியணி.

இவ்வீரனைக் காணின் எமனும் நடுங்குவான் !

இம்மாடம் மேகத்தையும் தாண்டி மேற்சென்றது !

சொல்லும் பொருளும் மாறுபடத்தொடுப்பது மூரன் அணி எனப்படும்.

நல்லவும் தீயவும் நாடிச் செய்தனன்.

இகும் ஒளியும் ஒன்றும் கலந்தாற்போல

கரிய மேனியில் வெள்ளிய ஆடை

செய்யுட்பகுதி

I. வாழ்த்து

1. திருவாய் மொழி

உயர்வற வுயர்நலம் உடையவன் எவனவன்
மயர்வற மதிநலம் அருளினன் எவனவன்
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி எவனவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே ! — நம்மாழ்வார்

2. திருவருட்பா

எத்துணையும் பேதமிலா தெவ்வுயிரும்
தம்முயிர்போ லெண்ணி யுள்ளே
ஒத்துரிமை யுடையவரா யுவக்கின்றார்
யாவரவர் உளந்தான் சுத்த
சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும்
இடமெனநான் தேர்ந்தேன் அந்த
வித்தகர்தம் அடிக்கேவல் புரிந்திடவென்
சிந்தைமிக விழைந்த தாலோ.-இராமலிங்க சுவாமிகள்

3. சகலகலாவல்லி மாலை

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற்பணியச்செய்
வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன்போல்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ?
சகல கலாவல்லியே

— குயருடு

II. அறவுரை

1. நாஷையர்

காவா தொருவன்தன் வாய்திறந்து சொல்லும்சொல்
ஓவாதே தன்னைச் சுடுதலால் — ஓவாதே
ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி யறிவுடையார் எஞ்ஞான்றும்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து.

தான்கெடினும் தக்கார்கே டெண்ணற்க; தன்னுடம்பின்
 ணன்கெடினும் உண்ணர்கைத் துண்ணற்க;—வான்கவிந்த
 வையக மெல்லாம் பெறினும் உரையற்க
 பெர்ய்யோ டிடையிடெந்த சொல். —சமணரூபிவர் 2

2. நான்மணிக்கடிகை

மகனுரைக்கும் தந்தை நலத்தை; ஒருவன்
 முகனுரைக்கும் உண்ணின்ற வேட்கை; — அகல்நீர்ப்
 புலத்தியல்பு புக்கா னுரைக்கும்; நிலத்தியல்பு
 வானம் உரைத்துவிடும். 1

தீரியழற் காணின் தொழுப; விறகின்
 எரியழற் காணின் இகழ்ப; — ஒருகுடியிற்
 கல்லாது மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்றான்
 இளமைபா ராட்டும் உலகு. — விளம்பி நாகஜர் 2

3. திரிகடுகம்

தன்னச்சிச் சென்றாரை எள்ளா ஒருவனும்,
 மன்னிய செல்வத்துப் பொச்சாப்பு நீத்தானும்,
 என்று மழுக்கா றிலாதானும், இம்மூவர்
 சிற்ற புகழுடை யார். 1

பல்லவையுள் நல்லவை கற்றலும், பாத்துண்டாக்
 கில்லறம் முட்டா தியற்றலும், — வல்லீதின்
 தாளின் ஒருபொருள் ஆக்கலும், இம்மூன்றும்
 கேள்வியு ளெல்லாம் தலை. — நல்லாதார் 2

4. ஆசாரக்கோவை

நன்றி யறிதல் பொறையுடைமை இன்சொல்லொ
 டின்னாத எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை கல்வியொ
 டொப்புர வாற்ற அறிதல் அறிவுடைமை
 நல்லினத் தாரொடு நட்பல் இவையெட்டும்
 சொல்லிய ஆசார வித்து. 1

பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
 சிலக்கிழமை மீக்கூற்றம் கல்விநோயின்மை
 இலக்கணத்தால் இவ்வெட்டும் எய்துப என்றும்
 ஒழுக்கம் பிழையா தவர். —பெருவாயின்ரூள்நியார் 2

5. சிறுபஞ்சமூலம்

குளம்தொட்டுக் கோடு பதித்து வழிசீத்து
உளம்தொட் டுழுவயலாக்கி — வளந்தொட்டுப்
பாகு படுங்கிணற்றொ டென்றிவ்வைம் பாற்படுத்தான்
வசும் சுவர்க்கத் தினிது. 1

புண்பட்டார் போற்றுவா ரில்லாதார் போகுயிரார்
கண்கெட்டார் காவிரண்டும் இல்லாதார் — கண்கண்பட்டு
ஆழ்ந்து நெகிழ்ந்தவர்க் கீந்தார் கடைபோக
வாழ்ந்து கழிவார் மகிழ்ந்து. — காரியாசான் 2

6. பழமொழி

புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனாம்; — புலமிக்க
பூம்புன லூர! பொதுமக்கட் காகாதே;
பாம்பறியும் பாம்பின காள். 1

பெரியார்க்குச் செய்யும் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல் — பொறிவண்டு
பூமேல் இசைமுரலும் ஊர! அதுவன்றோ
நாய்மேல் தனிசீடு மாறு? — முன்றுறையரையூர் 2

7. திருக்குறள்

தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. 1

விசம்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. 2

குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்த லரிது. 3

அன்றறிவாம் என்னு தறஞ்செய்க; மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. 4

புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும், யாக்கை
அகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு? 5

இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. 6

- பயன் தூக்கார் செய்த வுதவி நயன் தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது. 7
- நிலையிற் றிரியா தடங்கியாஸ் தோற்றம்
நிலையினும் மாணப் பெரிது. 8
- அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன் றில்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு. 9
- ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே; வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. 10
- அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டிவிடும். 11
- அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின், வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். 12
- புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும். 13
- அரும்பய னையும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல். 14
- இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். 15
- ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின். 16
- உரைப்பார் உரைப்பவை யெல்லாம் இரப்பார்க்கொன்
றீவார்மேல் நிற்கும் புகழ். 17
- வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. 18
- ஒன்றர்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும். 19
- எள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
எள்ளத்து ளெல்லாம் உளன். — திருவள்ளுவர் 20

III. காதை

1. அரிச்சந்திரபுராணம்

[கொலைத் தண்டம் விதிக்கப்பட்டு நிற்கும் சந்திரமதி
யும் அதை நிறைவேற்றுமாறு வந்த அரிச்சந்திரனும் ஒரு
வரையொருவர் கண்டு துன்பக்கடலுள் ஆழ்ந்தனர்.]

- அந்த வேளையில் கௌசிகன் விரைந்துவந்து, 'அரசே! இந்த நோதக வெய்தகென்? எனக்கு நீ முன்னம் தந்த நாடு'யான் தந்திலேன்,' எனுமொழி சாற்றி உந்தம் நாடுமீவ் வுயிர்களும் பெறு'கன உரைத்தான். 1
- 'சேய்மை யண்மையில் உயிர்க்கொரு துணையெனச் சிறந்த வாய்மை யாலகம் தூய்மையாம்; மற்றிலை; புறத்தைத் தூய்மை செய்வது நீரலாற் சொல்லின்வே றுளதோ? நோய்மை செய்யினும் வாய்மையே நோன்பெமக்கறிதி. 2
- 'புலைய னும் விரும் பாதவிப் புன்புலால் யாக்கை கிலையெ னுமருண் டுயிரினும் நெடிதுறச் சிறந்து தலைமை சேர்தரு சத்தியம் பிறழ்வது தரியேய்; கலையு ணர்ந்தநீ எமக்கிது கழறுவ தழுகோ? 3
- 'இம்மை யம்மைவீ டெனமறை புலங்கொள இயம்பும் மும்மை யும்தரும் முறையுடைத் தெனும்நிலை முரணி எம்மை யாழ்வயிற் றடக்கி மீட் டுமிழ்கலா எரிவாய் வெம்மை கூர்நர குய்ப்பினும் மெய்ம்மையை விடேமால். 4
- 'பதியி ழுந்தனம்; பாலனை யிழந்தனம்; படைத்த நிதியி ழுந்தனம்; இனிநமக் குளதென நினைக்கும் கதியி ழுக்கினும், கட்டுரை யிழக்கிலேம்,' என்றான்; மதியி ழுந்துதன் வாயிழந் தருந்தவன் மறைந்தான். 5
- 'வழக்கின் என்றும் நீ வழிபடு கடவுளை வணங்கிக் கிழக்கு நோக்கியிண் டிரு,' எனக் கிளிமொழி மடந்தை பழக்க மானவக் கணவனைப் பரவி, என் னாவி இழக்கற் கஞ்சிநீ யறம்வழு வேல்,' என இயம்பும். 6
- 'பொருந்து நீத்தத்தில் புற்புத வாழ்வனை மெய்யென் றருந்த வத்தையும் அறத்தையும் மெய்யையும் விடுத்து வருந்தல் மன்னவ! வழிவழி சிறக்கெ'கன வாழ்த்தி இருந்த பின் சுடர் வாட்படை வலக்கையின் எடுத்தான். 7
- 'உலகு யிர்க்கெலாம் பசுபதி யொருமுத லாயின், அலகில் சீருடை அவன்மொழி மறையெனின், அதன்கண் இலக றம்பல வற்றினும் வாய்மையீ டிலதேல், விவகு ருமலவ் வாய்மையே விதமாக் கொளின்யான் 8

நெறியின் அன்னஎன் றனைவிடா நிறையிவட் குளதேல்,
இறுதியின்மையைப் பெறுக! அன் றெனினிவள் இறுதி
பெறுக!' என்றுவாள் வீசினன்; பேதைதன் கழுத்தில்
மறுமணத்திடு மாலைபாய் வீழ்ந்ததவ் வடிவாள். 9

— நல்லூர் வீரர் ஆசுவிராயர்

2. கம்ப ராமாயணம்

மாடு நின்ற அம் மணிமலர்ச் சோலையை மருவித்
தேடி, 'இவ்வழிக் காண்பனேல் தீருமென் சிறுமை;
ஊடு கண்டிலேன் எனிற்பின்னர் உரியதொன் றில்லை;
வீடு வேன்மற்றிவ் விலங்கல்மேல் இலங்கையை வீட்டி.' 1

என்று சோலைபுக் கெய்தினன் இராகவன் தூதன்;
ஒன்றி வானவர் பூமழை சொரிந்தனர் உவந்தார்;
அன்றவ் வாளாக் கன்சிறை அவ்வழி வைத்த
துன்றலோதிதன் கிலையினச் சொல்லுவான் துணிந்தாம்: 2
துயிலெனக்கண்கள் இமைத்தலும் முகிழ்த்தலும் துறந்தாள்:
வெயிலி டைத்தந்த விளக்கென ஒளியிலா மெய்யாள்;
மயிலி யற்குயில் மழலையாள் மானிளம் பேடை
அயிலெ யிற்றுமெம் புலிக்குழாத் தகப்பட்ட தன்னாள். 3

அரிது போகவோ விதிவலி கடத்தல்' என் றஞ்சிப்
பரிதி வானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாராச்
சுருதி நாயகன் வரும்வரும் என்பதோர் துணிவால்
சுருதி மாதிரம் அனைத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணாள். 4

கண்டி லன்கொலாம் இளவலும்! கனைகடல் நடுவண்
கண்டி லங்கையென் றுணர்ந்திலன் உலகெலாம் ஒறுப்பான்
கொண்டி றந்தமை அறிகில் ராம்' எனக் குழையாப்
புண்டி றந்ததில் எரிநுகழந் தாலெனப் புகைவாள். 5

'மாண்டு போயினன் எருவைகட் காசன்மன்; மற்றோர்
யாண்டை என்னிலை அறிவுறுப் பார்கள்' இப் பிறப்பில்
காண்ட லோ அரி தென்றென்று விம்முறுங் கலங்கும்;
மீண்டு மீண்டுபுக் கெரிநுழைந் தாலென மெலிவாள். 6

'அருந்து மெல்லட காரிட அருந்தும்!' என் றழுங்கும்;
 விருந்து கண்டபோ தென்னுறு மோ!' என்று விம்மும்;
 'மருந்து முண்டுகொல் யான் கொண்ட நோய்க்கெ'கன் று
 மயங்கும்;

இருந்த மாநிலஞ் செல்லரித் திடவுமாண் டெழாதாள். 7

'மெய்த்தி ருப்பதம் மேடு'வன்ற போழ்தினும்

'இத்தி ருத்துறந் தேடு'கன்ற போழ்தினும்

சித்தி ரத்தி னலர்ந்தசெந் தாமரை

ஒத்தி ருக்கு முகத்தினை உன்னுவாள்.

ஆழநீர்க்கங்கை அம்பி கடர்விய

ஏழை வேடனுக் 'கெம்பிநின் தம்பி; நீ

தோழன்; நங்கை கொழுந்தி,' எனச்சொன்ன

வாழி நண்பினை உன்னி மயங்குவாள்.

— கம்பர் 9

3. பாஞ்சாலி சபதம்

'சூதர் மனைகளிலே — அண்ணே!

தொண்டு மகளிருண்டு;

சூதிற் பணயமென்றே — அங்கோர்

தொண்டச்சி போவதில்லை.

'ஏது கருதிவைத்தாய் — அண்ணே!

யாரைப் பணயம்வைத்தாய்?

மாதர் குலவிளக்கை — அன்பே

வாய்ந்த வடிவழகை.

'பூமி யாசரெல்லாங் — கண்டே

போற்ற விளங்குகின்றான்

சாமி புகழினுக்கே — வெம்போர்ச்

சண்டனப் பாஞ்சாலன்.

'அவன்சு டர்மகளை — அண்ணே!

ஆடி யிழந்துவிட்டாய்!

தவறு செய்துவிட்டாய் — அண்ணே!

தருமம் கொன்றுவிட்டாய்!

- 'சோரத்திற் கொண்டதில்லை; — அண்ணே!
சூதிற் படைத்ததில்லை;
வீரத்தி னுற்படைத்தோம்; — வெம்போர்
வெற்றியி னுற்படைத்தோம். 5
- 'சக்கர வர்ச்சியென்றே — மேலாம்
தன்மை படைத்திருந்தோம்;
பொக்கென ஓர்கணத்தே — எல்லாம்
போகத் தொலைத்துவிட்டாய்! 6
- 'நாட்டையெல் லாந்தொலைத்தாய்; — அண்ணே!
நாங்கள் பொறுத்திருந்தோம்;
மீட்டுமெ மையடிமை — செய்தாய்
மேலும் பொறுத்திருந்தோம். 7
- 'துருப தன்மகளைத் — திட்டத்
தும்ம னுடற்பிறப்பை,
இருப கடையென்றாய், — ஐயோ!
இவர்க்க டிமையென்றாய்! 8
- 'இதுபொ றுப்பதில்லை — தம்பி!
எரித முல்கொண்டுவா!
கதிரை வைத்திழந்தான் — அண்ணன்
கையை எரித்திடுவோம்!' பாரதியார் 9

IV. பல்சுவை

1. மீளுட்சியம்மை குறம்

புல்வாயின் பார்வையைவெம் புலிப்பார்வை யிணங்கும்;
புதுத்தினைகல் லுரற்பாறை முன்றிரொறு முணங்கும்;
கல்விடரில் வரிவேங்கை கடமாளை நுறங்கும்;
கடுமையில் வெள்ளருவி கறங்கிவழிந் திறங்கும்;
சில்வலையும் பல்வாரும் முன்னிறப்பில் தூங்கும்;
சிறுதுடியும் பெருமுரசும் திசைதொறுநின் றேங்கும்;
கொல்லையில்மான் பிணையுமிளம் பிடியும்வினை யாடும்;
குறிச்சியெங்கள் குறச்சாதி குடியிருப்ப தம்மே!

—குறாகுறார்

2. மருதம்

தண்டலை மயில்க ளாடந் தாமரை விளக்கம் தாங்கக்
கொண்டல்கண் முழவி னேங்கக் குவளைகண் விழித்து
நோக்கத்

தெண்டிரை எழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுகள் இனிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ.

—கம்பர்

3. வீரத்தாய்

கெடுக சிந்தை கடிநிவள் துணிவே!

மூதின் மகளிர் ஆதல் தகுமே!

மேனாள் உற்ற செருவிற் கிவள்தன்னை

யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே;

நெருநல் உற்ற செருவிற் கிவள்கொழுநன்

பெருநிரை விலங்கி யாண்டுப்பட்டனனே.

இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி

வேல்கைக் கொடுத்து வெளிதுவிரித் துடஇப்

பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி

ஒருமகன் அல்ல தில்லோள்

'செருமுகம் நோக்கிச் செல்'கன விடுமே!

—ஒக்கூர் மாசாத்தியர்

4. புதுமைப்பெண்

உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்

ஒது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்

இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்

யாவும் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்குத்

திலக வாணுத லார்நங்கள் பாரத

தேச மோங்க வுழைத்திடல் வேண்டுமாம்

விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை

வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாரம்.

சாத்திரங்கள் பல்பல கற்பாரம்

சுவரி யங்கள் பல பல செய்வாரம்

மூத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிப்பாரம்

மூடக் கட்டுக்கள் யாவும் தகர்ப்பாரம்

காத்து மானிடர் செய்கையனைத்தையும்
கடவு ளர்க்கினி தாகச் சமைப்பாராம்
எத்தி யாண்மக்கள் போற்றியே வாழ்வாராம்.

*இனைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்டிரோ! 2

—பாரதியார்

5. மலர்கள்

வண்டின் வரவெதிர் பார்த்துகிற்போம் — நல்ல
வாசனை வீதியில் வீசுகிற்போம்
உண்டு களிக்க மதுவளிப்போம் — சற்றே
உட்காரப் பீடமும் இட்டுவைப்போம். 1

மயகைய ரோடு குமரையும் — நன்கு
வாய்த்த மணம்செய்து வாழவைப்போம்
தங்கமும் பொன்னும் மணிகளுமே — எம்மைத்
தாழ்ந்து வணங்கமேல் தங்கிடுவோம். 2

ஈசன் அடியிற் பணிந்திருப்போம் — அவர்
ஏந்து முடிமீதும் ஏறிகிற்போம்.

பூசனை செய்யும் அடியவரின் — உள்ளம்
பொங்கு களிப்பெலாம் காட்டிகிற்போம். 3

—கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

6. கடமைகள்

ஈன்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே;
சான்றோ னைக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே;
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே;
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே;
ஒளிறுவாள் அருஞ்சம முருக்கிக்
களிற்றெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

—பொன் முடியார்

7. சிலேடை

சங்கரற்கு மாறுதலை சண்முகர்க்கு மாறுதலை
ஐங்கரற்கு மாறுதலை யானதே — சங்கைப்
பிடித்தோர்க்கு மாறுதலை பித்தாகின் பாதம்
படித்தோர்க்கு மாறுதலைப் பார்.

—காளமேகப் புலவர்

சூறிப்புரை

I. வாழ்த்து

1. திருவாய்மொழி

இதனை இயற்றியவர் நம்மாழ்வார். இவருக்கு மாறன் என் றொரு பெயரும் உண்டு. திருக்குறுங்குடியில் காரியென்பார் புதல்வ ராய்த் தோன்றினார். இவரைச் சடகோபர் என்றும் வழங்குவார்.

மயர்வு - மயக்கம், அயர்வு - சோர்வு, அமரர் - தேவர்.

2. திருவருட்பா

இச்செய்யுளை இயற்றியவர் இராமலிங்க சுவாமிகள். இவர் சிதம்பரத்திற்கருகில் உள்ள மருதூரில் கருணீகர் குலத்தில் 1823ல் பிறந்தவர்; வடலூரில் ஞானசபை அமைத்தவர். சமரச சன்மார்க்கமே இவரது மதம்.

பேதம் - வேறுபாடு, உவக்கின்றார் - மதிக்கின்றார், சித்து - அறிவு, வித்தகர் - அறிஞர்.

3 சகலகலாவல்லி மாலை

இதனாகியார் குமரகுருபர். திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறந்தவர். இவரது மதம் சைவம். ஐந்து வயதுவரை ஊமையாய் இருந்து திருச்செந்தூர் முருகனருளால் வாய் திறக்கப் பெற்ற அப்பொழுதே 'கந்தர் கவி வென்பா' என்னும் நூலைப் பாடியவர். திருமலை நாயக்கரால் பாராட்டப் பெற்று, மதுரைக் கலம்பகம், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், நீதி நெறி விளக்கம் முதலிய நூல்களைப் பாடியவர். தருமபுர ஆதீனத் தலைவர் மாசிலாமணி தேசிகரைக் குருவாகப் பெற்றுத் துறவு பூண்டு காசிவரை சென்று அங்கே மடம் அமைத்தவர். இவர் அமைத்த மடமே இன்று தமிழ்ப் பணியில் தலைசிறந்து விளங்கும் திருப்பளந்தாள் மடமாகும்.

பண் - பாட்டு, வீண் - ஆகாயம், கண் கண்ட - பிரத்தியக்ஷ மான.

II. அறவுரை

1. நாலடியார்

இது கடைச்சங்க நூல்களாகிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இதனை இயற்றியவர் சமணமுனிவர் பலர்.

எண்ணூயிரம் சமண முனிவர்கள் பஞ்சத்தின் கொடுமையால் தம்நாடு விட்டுப் பாண்டி நாடு போந்து பாண்டியன் ஆதரவில் தங்கியிருந்தனர். தம் நாட்டில் பஞ்சம் நீங்கியதும் அங்குச் செல்ல விரும்பினர். பாண்டியன் அவர்களைப் பிரிய மனமின்றி விடைகொடுத்தனுப்பக் காலநீராழ்த்ததால், அவர்கள் ஒவ்வொரு வெண்பாவை எழுதித் தம்முறையுளில் இட்டுச் சொல்லாமல் சென்றுவிட்டனர். அவர்களைக் காணாத அரசன் அப்பாடல்களைக் கண்டு நதியில் எறியுமாறு ஆணையிட்டான். அப்பாடல்களுள் இந்நானூறு பாடல்களும் நான்கடி எதிர்த்துச் செல்லவே இவை எடுத்துத் தொகுக்கப்பட்டன. அதனால் நாலடியார் எனப் பெயர் பெற்றது. காலம் கடைச்சங்க காலம். பதுமனார் என்பவர் இதற்குப் பால் இயல் அதிகார அடைவுபடுத்தி உரையும் எழுதினார்.

1. ஓயாது - ஓயாமல், காய்ந்து - வெறுத்து, கறுத்து - கோபித்து.
2. தக்கார் - பெரியார், ஊன் - சதை, வையகம் - உலகம், இடை மிடைந்த - நடுவே கலந்த.

2. நான்மணிக்கடிகை

இதன் ஆசிரியர் விளபிதரனார். இவரது சமயம் வைணவம் எனத் தெரிகிறது. இதுவும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. நான்மணிக்கடிகை — நான்கு இரத்தினங்கள் பதித்த ஆபரணம். செய்யுள்தோறும் நான்கு சிறந்த நீதிகளையுடைய யால் இப்பெயர் பெற்றது.

1. வேட்கை - விருப்பம், புலம் - வயல், வானம் - மழை.
2. திரியழல் - விளக்கொளி, உலகு - உலகத்தார்.

3. திரிகடுகம்

இதன் ஆசிரியர் நல்லாதார். இதுவும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. திரிகடுகம் - மூன்று காரமான பொருள் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி என்பன. இவை எவ்வாறு மாந்தர் உடற் பிணி போக்கும் வலியுடையனவோ, அவ்வாறே மாந்தர் மனப் பிணி போக்க வல்ல மூன்று நீதிகளைச் செய்யுள்தோறும் கொண்ட தூல் ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது.

1. தன் நச்சி - தன்னை விரும்பி, எள்ளா - இகழாத, பொச்சாப்பு - மறதி, அழுக்காறு - பொருமை.
2. நல்லவை - நல்ல நூல்கள், முட்டாத - குறையாத, காளின் - முயற்சியால்.

4. ஆசாரக்கோவை

இதன் ஆசிரியர் பெருவாயின் முள்ளியார். இதுவும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று. இது மக்கள் வாழ்வில் கைக்கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கங்களை வகுத்துக் கூறுவது.

1. இன்மை - தன்பம் தருபவை, ஒப்புரவு - உபகாரம், ஆற்ற - செய்ய, நடடல் - நட்புக் கொள்ளுதல்.
2. நெடுவாழ்க்கை — நீண்ட வாழ்வு, வனப்பு — அழகு. மீக்கூற்றம் — மிகுத்துப் புகழும் சொல்.

5. சிறுபஞ்சமூலம்

இதனாசிரியர் காரியாசான் என்பவர். இதுவும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று. செய்யுள்தோறும் ஐந்து அறங்களைக் கூறுவதால் இப்பெயர் பெற்றது.

1. தொட்டு - தோண்டி, கோடு - கரை, வழிசீத்து - வழிகளைச் செதுக்கி.
2. போற்றுவாரில்லாதார் - காப்பாற்றுவார் இல்லாதவர்கள், கண்ட்டு - அருள் கொண்டு, கடைபோக - முடிவுவரை.

6. பழமொழி

இதன் ஆசிரியர் முன்றுறையரையனார் என்பவர். இவர் பெயரால் இவர் அரசு ருலத்தினர் என்பது தெரிகின்றது. இதுவும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று. இது நானூறு செய்யுட்களையுடையது. செய்யுள்தோறும் ஒரு பழமொழியை விளக்குவது.

1. புலம் - அறிவு, பூம்புனலூர - இனிய நீர்வளம் பொருந்திய மருதநிலத் தலைவனே, கால் - இடம், 'பாம்பின் கால் பாம்பறியும்' என்பது பழமொழி.
2. பொறி - புள்ளி, முரலும் - ஒலிக்கும், தவிசு - இருக்கை, 'நாய்க்குச் சிங்காதனம் கொடுப்பதுபோல' என்பது பழமொழி.

7. திருக்குறள்

இந்தால் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு தாங்களால் தலையாயது; தமிழ்மொழிக்குப் புகழளித்த தனிப்பெருதால்; உலகப் பொதுமறையாய் விளங்குவது. உலகின் பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட பெருமையுடையது. அறம், பொருள், காமம் என்ற மூப்பால்களையுடையது. 1330 குறட்பாக்களையுடையது. குறுகிய வடிவில் சிறைந்த பொருளைத் தருவது. இதன் ஆசிரியர்

திருவங்குவர் மதுரையில் தோன்றி மயிலையில் வாழ்ந்தவர்; ஏலேவ சிங்கநூல் ஆதரிக்கப்பட்டவர்; வாசுகியும்மையாரை மணந்து இல்லறத்தில் வாழ்ந்தவர்.

1. தாள் - பாதம், மாற்றல் - போக்குதல்
2. விசம்பு - ஆகாயம்
3. வெகுளி - கோபம்
4. அன்றறிவாம்-பிறகு பார்ப்போம், பொன்று-அழியாத
5. புறத்துறுப்பு - வெளியுறுப்பாகிய படை, குடி, கூழ், அரண் முதலியன - கண் காது முதலியன என்றும் கூறலாம். யாக்கை - உடல்
6. எவன் கொலோ - என்ன காரணமோ?
7. பயன் தூக்கார் - பயனை ஆராயாமல்.
8. நிலையின்-தனக்குரிய நிலையினின்றும், திரியாது-மாயு படாமல்
9. ஆக்கம் - சிறப்பு
10. ஒறுத்தார் - தண்டித்தவர், பொதிந்து - சேர்த்து
11. அவ்வித்து - பொறுமை கொண்டு, தவ்வை - மூதேளி
12. அஃகாமை - சுருங்காமை, வெஃகாமை - ஆசைகொள்ளாமை.
13. புறங்கூறி - கோள் சொல்லி
14. ஆயும் - ஆராய்கின்ற
15. ஒல்கார் - பின் வாங்கார்
16. ஆற்றுவார் - தாங்குவார்.
17. இரப்பார்க்கு - யரசிப்பவர்க்கு.
18. செல்லுமிடத்து - படைகொண்டு செல்லுமிடத்து
19. ஒன்றார் - பகைவர், தெறல் - தண்டித்தல், உவந்தார் - கண்பர்.
20. பொய்யாது ஒழுகின் - பொய்யில்லாமல் நடந்தால்.

III. காதை

1. அரிச்சந்திர புராணம்

இதன் ஆசிரியர் நல்லூர் வீர ஆசுகிரியர் என்பார். இவர் இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். திருப்புல்லாணிக்கருகிலுள்ள சக்கரதீர்த்தக்கல்லரியிலுள்ள மண்டபத்தில் இந்துலை அரங்கேற்றினார் என்று கூறப்படுகிறது.

1. கௌசிகன் - விசுவாமித்திரன், நோதகவு - துன்பம்.
2. சேய்மை - தூரம், அண்மை - சமீபம், புறத்தை-உடலின் வெளிப்புறத்தை, நோய்மை-துன்பம், நோன்பு-உறுதி.
3. புன்புலால் - அற்பமலை மாமிசம், யாக்கை - உடல் மருண்டு - மயங்கி, பிறழ்வது - மாறுபடுவது, கழறுவது - சொல்வது.
4. புலம் - அறிவு, அம்மை - வருபிறப்பு, முரணி - மாறி, உய்ப்பிணும் - செலுத்தினாலும்.
5. கட்டுரை - உண்மை மொழி.
6. கிளி மொழி - கிளியின் சொல்லைப்போன்ற இனித சொல், பரவி - துதித்து.
7. நீத்தம்-வெள்ளம், புற்புத்தம்-குமிழி, சுடர்-ஒளிவீசும்.
8. பசுபதி-இறைவன், அலகில்-அளவில்லாத, சீர்-சிறப்பு, இலகு-விளங்குகின்ற, ஈடிலது-இணையற்றது.
9. நிறை-கற்பு, வடி-கூர்மையான.

2. கம்பராமாயணம்

இதன் ஆசிரியர் கவிச்சக்கரவர்த்தியார் கம்பர். இவர் சோண்டடைச் சேர்ந்த திருவழுந்தூரில் பிறந்தவர். இவர் தந்தை பெயர் ஆதித்தன். இவர் வரலாறு பற்றி வழங்கும் கதைகள் பல, இவரை ஆதரித்தவர் திருவெண்ணையநல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ளல், கம்பநாடர், கம்பநாட்டாழ்வார் என வழங்கப்படுவர். இவர் வேளாள மரபினர் என்பது தெளிவாம் இவர் மதம் வைணவம். காலம் 800 ஆண்டுகட்கு முன். சரசுவதியந்தாதி, ஏரெழுபது, சிலையெழுபது முதலியன இவரரியற்றிய பிற தூல்கள் என்பர்.

1. மாடு - பக்கம், மருவி - அடைந்து, விலக்கல் - மலை, வீட்டி-அழித்து, வீடுவேன்-இறப்பேன்.
2. இராகவன்-இராகுவின் குலத்திற் பிறந்த இராமன், ஓதி-கூந்தலையுடைய சீதை.
3. முகிழ்த்தல்-மூடுதல், குழாம்-கூட்டம்.
4. பரிதி-சூரியன், மாதிரம்-திசை.
5. இளவல்-தம்பி, எரி-நீ.
6. எருவை-கழுகு (சடாயு), யாண்டை-எங்கே?

7. அடகு - கிரை. வெற்றிலை யென்றும் கூறலாம். அழுக்கம் - வருந்துவாள்.
8. திருப்பதம் - அரசுச் செல்வம், ஏகு - செல், அலர்ந்த - மலர்ந்த.
9. அம்பி - படகு, கடாங்கிய - செலுத்திய.

3. பாஞ்சாலி சபதம்

இதன் ஆசிரியர் சுப்பிரமணிய பாரதியார். இவர் எட்டையபுரத்தில் பிறந்தவர். இளமையிலேயே கவி பாடும் திறம் பெற்றுப் புலவர்களால் பாரதியார் என்று பட்டமளித்துப் பாராட்டப்பட்டார். இவர் தமது கவி வளத்தால் தமிழ்ப் பணியையும் நாட்டுப் பணியையும் ஒருங்கே புரிந்தவர். இவரது நாட்டுப் பாடல்களால் மக்கள் விடுதலை ஆவேசம் கொண்டனர். அவை தவிரக் குயிற் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம், பாரதியறுபத்தாறு முதலிய செய்யுள் நூல்களையும், உரை நடை நூல்களையும் இயற்றியவர். புரட்சிக் கவி என்று பாராட்டப்படுகிறார்.

1. சூதர் - சூதாடுவோர், தொண்டு - அடிமை, பணயம் - பந்தயப்பொருள்.
2. குலவிளக்கு - குலத்தை விளக்கச் செய்யும் தீபம்.
3. சண்டன் - வலியோன், பாஞ்சாலன் - துருபதன்.
4. சுடர் - ஒளி.
5. சோரம் - களவு, சூது - வஞ்சனை.
6. பொக்கென - விரைவில்.
7. தொலைத்தாய் - போக்கிவிட்டாய்.
8. உடற்பிறப்பு - சகோதரி.
9. எரிதழல்-எரியும் நெருப்பு, கதிர்-ஒளியிக்க துரோபதை.

IV. பல்சுவை

1. மீனாட்சியம்மை குறும்

இதன் ஆசிரியர், குயரகுபுரர். இவரது வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது.

புல்வாய் - மான், முன்றில் - வாயில், உணங்கும் - உலரும், கல்விடர் - மலைப் பிளவு, கடமான் - காட்டுப் பசு, கறங்கி - ஒலித்து, துங்கும் - தொங்கும், துடி - உடுக்கை, மான்மினை - பெண் மான், பிடி - பெண் யானை.

2. மருதம்

இதன் ஆசிரியர் கம்பர். இவரது வரலாறு முன்னர்க் கூறப் பட்டது.

தண்டலை - சோலை, கொண்டல் - மேகம், எழினி - திரைச் சலை, தெண்டிரை - தெளிந்த ஆலைகள்.

3. வீரத்தாய்

இதன் ஆசிரியர் ஒக்கம்மாசாத்தியர் என்ற நல்லிசைப் புலவர். இவர் கடைச் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இப்பாடல் எட்டுத் தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகிய புறநானூற்றில் உள்ளது.

கடிது - கொடியது, மூதில் மகளிர் - முதுக்குடிப்பெண்கள், செருவிற்கு - புத்தத்திற்கு, இவள்தன் ஐ - இவள் நமையன், நெருநல் - நேற்று, கொழுநன் - கணவன், பெருநிரை - பெரும் படைவரிசை, பட்டனன் - இறந்தான், செருப்பறை - போர்ப் பறை, பாறு மயிர் - பரந்து கிடந்த மயிர்.

4. புதுமைப்பெண்

இதன் ஆசிரியர் சுப்பிரமணிய பாரதியார். இவர் வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது.

1. தேரவும் - ஆராயவும், இலகு - விளங்குகின்ற, வாணுதலார் - ஒளி மிக்க நெற்றியையுடைய பெண்கள்.

2. சவுரியம் - வீரம், நகர்ப்பர் - அழிப்பர், சமைப்பர் - செய்வர்.

5. மலர்கள்

இதன் ஆசிரியர் கவிமணி தேரிகனிநாயகம் பிள்ளையவர்கள். இவர் கசிந்திரத்தையடுத்த தேரூரில் பிறந்தவர். சிறுவர்க்காகும் செய்யுள் நூல்களை இயற்றியவர். இன்று வாழும் கவிஞர்களில் தலை சிறந்தவர்; நீண்டகாலம் ஆசிரியப்பணி புரிந்து இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றுள்ளார். புத்தேரிலில் வாழ்கிறார்.

1. மது - தேன், பிடம் - இருப்பிடம்.

2. தாழ்ந்து - பணிந்து.

3. முடி மீதும் - தலையின் மேலும், களிப்பு - மகிழ்ச்சி.

6. கடமைகள்

இதன் ஆசிரியர் யோன் முடியார் என்பவர். இவர் பெயரால் இவர் அரசமரபைச் சேர்ந்தவர் என்பது தெரிகிறது. காலம் கடைச்சங்க காலம். இப்பாடல் புறநானூற்றில் உள்ளது.

புறந்தருதல் - பாதுகாத்தல், சான்றோன் - பெரியான், வடித்து - கூராக்கி, ஒளிறு - ஒளிமிக்க, சமம் - போர், முருக்கி- வென்று, களிறு - யானை, எறிந்து - கொன்று.

7. சிலேடை

இதன் ஆசிரியர் காளமேகப்புவர். இவர் 250 ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்தவர். 'வசைபாடக் காளமேகம்,' என்று புகழப் பெற்றவர். சிலேடை பாடுவதில் நிகரற்றவர். இவர் சீரங்கத்தில் வாழ்ந்தவர். மதம் வைணவம். சைவர் ஆக மாறினர்.

சங்கரற்கும் ஆறுதலை-சிவனுக்கும் கங்கை தலையில் உள்ளது, சண்முகற்கும் ஆறுதலை - முருகனுக்கும் ஆறு முகங்கள், ஐங்கரற்கு மாறுதலை-விநாயகருக்கு மாறுபட்ட யானைமுகம்.

